

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (3- قىسىم)

القرائد اللؤلؤية في القواعد النحوية

كافية مع الشرح
(عربي أيفوري)

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (3- قىسىم)

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (3- قىسىم)

القرائد اللؤلؤية في القواعد النحوية

كافية مع الشرح
(عربي أيفوري)

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

يەككە باھاسى: 21.00 يۈەن

ISBN 7-5372-3814-6



9 787537 238144

ISBN 7-5372-3814-6
(维文)定价(三套):69.00元



تہ کا سماکان نو بیغور نہ شریاتی

ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق

ئەنۋەر ئەلى

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى

(3- قىسىم)



شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

阿拉伯语语法·下/阿不来提·艾米尔等编著。

—乌鲁木齐:新疆人民卫生出版社,2006.1

ISBN 7-5372-3814-6

I.阿... II.阿... III.阿拉伯语—语法

IV.H374

中国版本图书馆CIP数据核字(2006)第007449号

责任编辑:哈斯亚提·伊不拉音

封面设计:玉苏甫江·达吾提

阿拉伯语法(下)

(维吾尔文)

阿不来提·艾米尔

编著

安尼瓦尔·艾力

新疆人民卫生出版社出版
(乌鲁木齐市龙泉街66号 邮政编码:830001)

乌鲁木齐光彩印刷厂印刷

新疆新华书店发行

同心电脑服务中心排版

850×1168毫米 32开本 13印张

2006年1月第1版 2006年5月第1次印刷

印数:1—3000

ISBN7-5372-3814-6 定价(三套):69.00元

كىرىش سۆز

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن. قولىڭىزدىكى ئۇشبۇ كىتاب بىر يۈرۈش ئالتە كىتابنىڭ بەشمىنچىسى بولۇپ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 2002-يىلى نەشر قىلىنغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكا يېتەكچىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن نەشرگە تەييارلانغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى <3>» (شرح كافية ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى يىگانە گۆھەر» (الفرائد اللؤلؤية فى القواعد النحوية ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سوئال - جاۋاب) لىق كىتاب بولۇپ، ئۇ ئىسىمنىڭ تۈرلىرى، ئىسىمنىڭ رفع، نصب، جىزلىك ھالەتلەردە كېلىشى؛ پېئىلنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى، پېئىلنىڭ مرفوع، منصوب، مجزوم قاتارلىق ھالەتلەردە كېلىشى؛ ھەرىپنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى قاتارلىق گرامماتىكىلىق مەزمۇنلار ئەتراپلىق چۈشەندۈرۈلگەن.

يۇقارقى كىتابلارنىڭ بىرىنچىسى «ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى — تەجۋىد» (قاعدة بغداية و جزء عم) بولۇپ، بۇ كىتابتا ئەرەب تىلى ئېلىپبەسى، تاۋۇش

بەلگىلىرى، تەجۋىد قاتارلىقلار تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن. شۇڭا، بۇ كىتاب ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش، تەلەپپۇز قىلىش ئارزۇيىڭىزنى رۇياپقا چىقىرىشتا ئاساسلىق رول ئوينىغۇسى.

ئىككىنچىسى «ئەرەب تىلى دەرسلىكى (دروس اللغة العربية لغير الناطقين بها)» ناملىق ئۈچ قىسىملىق مەدىنە مۇنەۋۋەردىكى ئالىي مەكتەپ «Islamic university» نىڭ دەرسلىك كىتابى بولۇپ، ئۈرەسمگە قاراپ خەت تونۇش، تېكىست، جۈملە تۈزۈش مەشىقى، ئوقۇش - يېزىش مەشىقى، سۆزلۈك، گرامماتىكا قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە سىزنىڭ ئەرەبچە سۆزلىشىش ۋە ئەسەر تەرجىمە قىلىش قابىلىيىتىڭىزنى يېتىلدۈرۈشتە مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئۈچىنچىسى «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى <1> بولۇپ، مەزكۇر كىتاب 2001- يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «قىسقىچە ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن، نەشرگە تەييارلانغان. ئۇ سۆزلەرنىڭ تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى (صرف ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، پېئىللارنىڭ تۈرلىنىشى (معزى ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، تاۋۇش بەلگىلىرى (حركات ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)، ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى ئاساسىي ئامىللار (تركيب عوامل

ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما، ئەرەب تىلى
گرامماتىكىسى ھەققىدە قىسقىچە بايان (ضريرى ئەرەبچە -
ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما) ۋە ئۇيغۇر تىلى گرامماتىكا ئاتالغۇلىرى
سېلىشتۇرۇمىسى قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان.

تۆتىنچىسى بولۇپ، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
تەرىپىدىن 2002- يىلى نەشر قىلىنغان «ئەرەب تىلى
گرامماتىكا يېتەكچىسى» ناملىق كىتابقا ئاساسەن نەشرگە
تەييارلانغان «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى <2> (شرح هداية
النحو ئەرەبچە - ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرما)»، ئەرەب تىلى
گرامماتىكىسىنىڭ قىسقارتىلمىسى (متن الأجرومي و شرح متن
الأجرومي)، بىر قىسىم ئىسمىنى زىر قىلغۇچى ئامىللار (بقية
حروف الجر) قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان كىتاب بولۇپ،
ئۇ ئىسمىنىڭ تۈرلىرى، ئىسمىنىڭ رفع، نصب، جر لىك
ھالەتلەردە كېلىشى: پېئىلنىڭ ھەرخىل شەكىللىرى،
پېئىلنىڭ مرفوع، منصوب، مجزوم قاتارلىق ھالەتلەردە كېلىشى
قاتارلىق مەزمۇنلار بىلەن بىرگە شۇنىڭدەك مەشق، سوئال،
بوش ئورۇن تولدۇرۇش، مۇلاھىزە، خۇلاسە قاتارلىق مەزمۇنلار
تەپسىلىي شەرھلەنگەن.

ئالتىنچى: «قىسقىچە ئەرەب تىلى
ئىستىلىستىكىسى» (تلخيص) ناملىق كىتاب بولۇپ، ئۇ «علم
المعاني، علم البيان، علم البديع» قاتارلىق مەزمۇنلار بايان
قىلىنغان.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابلار ھازىرقى زامان ئەرەب تىلى ۋە
كلاسسىك ئەرەب تىلىنى ئۆگەنگۈچىلەر ئۈچۈن ياخشى
دەرسلىك ماتېرىيالى بولالايدۇ. ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ يۇقىرىقى
كىتابلارنىڭ ياردىمىدە ئەرەب تىلى ئاساسىي بىلىملىرىنى تېز
سۈرئەتتە پىششىق ئۆگىنىۋېلىشىغا تىلەكداشلىق
بىلدۈرمەن ھەمدە كىتابتا سەۋەنلىك بايقالسا، تەنقىدىي
تەكلىپ بېرىشلىرىنى قارشى ئالىمەن.

ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق

2006- يىلى 5 - ئاي

مؤنده رجه

1	المقدمة
1	1. الكلمة
4	2. الكلام
10	3. الإعراب
12	4. جمع المؤنث السالم
14	5. المثني
15	6. جمع المذكر السالم
18	7. غير المنصرف
35	الباب الأول في المرفوعات
35	1. الفاعل
39	(1) تنازع الفعلين
43	2. مفعول ما لم يسم فاعله
44	3، 4. المبتدأ والخبر
54	5. خير إن وأخواتها
54	6. خير لا التي لنفي الجنس
55	7. إسم ما ولا المشبهتين بليس
56	الباب الثاني في المنصوبات
57	1. المفعول المطلق

300 عطف البيان	5.
301 الباب الخامس في المبنى	
301 المضمرة	1.
302 أسماء الإشارة	2.
303 الموصول	3.
303 أسماء الأفعال	4.
304 الأصوات	5.
304 المركبات	6.
304 الكنايات	7.
304 الظروف	8.
306 الباب السادس في انواع الاسم	
306 المعرفة والنكرة	1.
306 العلم	2.
306 النكرة	3.
306 اسماء العدد	4.
307 6، المذكر والمؤنث	5.
307 المثني	7.
308 المجموع	8.
308 المصدر	9.
309 اسم الفاعل	10.
309 اسم المفعول	11.
309 الصفة المشبهة	12.

149	الباب السابع في الفعل
149	1. الماضي
150	2. المضارع
156	3. الأمر
156	4. فعل مالم يسم فاعله
157	5، 6. الفعل على ضربين
158	7. أفعال القلوب
159	8. الأفعال الناقصة
161	9. أفعال المقاربة
161	10. فعل التعجب
162	11. أفعال المدح والذم
164	الباب الثامن في الحروف
164	1. حروف الجر
166	2. الحروف المشبهة بالفعل
169	3. الحروف العاطفة
170	4. حروف التنبيه
170	5. حروف النداء
170	6. حروف الإيجاب
170	7. حروف الزيادة
171	8. حرفا التفسير
171	9. حروف المصدر
171	10. حروف التحضيض

11. حرف التوقع 171
12. حرفا الإستفهام 171
13. حروف الشرط 172
14. حرف الردع 173
15. تاء التانيث الساكنة 173
16. التنوين 173
17. نون التاكيد 173
- ئەزەلدىن مۇنث ئاتىلىپ كېلىۋاتقان ئىسىملار 175
- ئەرب تىلى گرامماتىكىسىدىكى يېگانە گۆھەر 179
- الإعراب (بەلگە قوبۇل قىلىدىغان) ۋە البناء (بەلگە قوبۇل قىلمايدىغان) سۆزلەر 181
- إعراب بەلگىلىرى 182
- ئىسىملارنىڭ ھۆكۈملىرى 188
- ئىش - ھەرىكەت پەيدا قىلغۇچى ئىسىم 188
- پائىلنىڭ ئورنىغا دەسسەگۈچى ئىسىم 189
- ئىگە ۋە خەۋەر 190
- كان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەر 192
- «إن» تىپىدىكى ھەرپلەر 193
- ئىسىملارنىڭ نىسب ئوقۇلۇشى 195
- تولدۇرغۇچى 195
- مۇتلەق تولدۇرغۇچى 197

- 198..... ۋاقىت ۋە ئورۇن رەۋىشى
- 199..... سەۋەب - مەقسەت تولدۇرغۇچىسى
- 200..... بىللە كېلىش تولدۇرغۇچىسى
- 200..... ھالەت
- 201..... پەرقلەندۈرگۈچى
- 202..... ئايرىغۇچى
- 204..... چاقىرىلغۇچى
- 205..... ظننىت ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەر
- 207..... ئىسىملارنىڭ زىر ئوقۇلۇشى
- 207..... ھەرپ بىلەن زىر قىلىنىدىغانلار
- 209..... ئەلمۇزافۇئىلەيھى
- 210..... سۈپەت
- 210..... ئەنئەنە ھەرپلىرى
- 212..... تەكىت
- 213..... بەدەل
- 214..... بىر قىسىم ئىسىملارنىڭ ھۆكۈملىرى
- 217..... پېئىللار
- پېئىللاردىن إعراب بېرىلگەن كېلىدىغان زامان
- 220..... پېئىلى
- 220..... نىسب قىلغۇچى ئامىللار
- 222..... ساكىن قىلغۇچى ئامىللار
- 224..... پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدىغان ئىسىملار

224	سۆز نومۇرى
226	مصدرنىڭ ئىسمى
226	ئىش - ھەرىكەت قىلغۇچىنىڭ ئىسمى
228	ئىش - ھەرىكەت قىلىنغۇچىنىڭ ئىسمى
229	مۇبالىغە ئىسىملار
229	ئوخشاتما سۈپەت
230	ئىسىم پېئىل
231	رەۋش، زىر قىلغۇچى ۋە زىر قىلىنغۇچى
232	ئاشۇرما سۈپەت
233	ماختاش ۋە سۆكۈش پېئىللىرى
234	ئۆتۈملۈك، ئۆتۈمسىز ۋە ۋاسىتە پېئىللار
236	تۈرلىنىدىغان پېئىللار ۋە تۇرغۇن پېئىللار
237	جۈملە ۋە يېرىم جۈملە
240	ھەرىپنىڭ مەنىلىرى
240	ئەلىق ھەرىپنىڭ 29 شەكلى
245	«ب» ھەرىپنىڭ ئون خىل شەكلى
246	«ت» ھەرىپنىڭ ئىككى خىل شەكلى
246	«ث» ھەرىپنىڭ ئىككى خىل شەكلى
246	«ج» ھەرىپنىڭ ئىككى خىل شەكلى
247	«ح» ھەرىپنىڭ ئالتە خىل شەكلى
248	«خ» ھەرىپنىڭ بىر خىل شەكلى
248	«د» ھەرىپنىڭ بىر خىل شەكلى

- «ذ» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى.....249
 «ر» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى.....249
 «س» ھەرپىنىڭ بەش خىل شەكلى.....249
 «ع» ھەرپىنىڭ سەككىز خىل شەكلى.....251
 «غ» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى.....252
 «ف» ھەرپىنىڭ ئۈچ خىل شەكلى.....253
 «ق» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى.....255
 «ك» ھەرپىنىڭ ئون ئىككى خىل شەكلى.....256
 «ل» ھەرپىنىڭ ئون توققۇز خىل شەكلى.....261
 «م» ھەرپىنىڭ سەككىز خىل شەكلى.....268
 «ن» ھەرپىنىڭ تۆت خىل شەكلى.....273
 «ھ» ھەرپىنىڭ ئون ئىككى خىل شەكلى.....274
 «واو» ھەرپىنىڭ ئۈچ خىل شەكلى.....277
 «ا» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى.....279
 «ي» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى.....279

مضامين

281	المقدمة
281	1. الكلمة
281	2. الكلام
282	3. الإعراب
282	4. جمع المؤنث السالم
282	5. المثني
282	6. جمع المذكر السالم
282	7. غير المنصرف
285	الباب الأول في المرفوعات
285	1. الفاعل
285	تنازع الفعلين
286	2. مفعول ما لم يسم فاعله
286	3، 4. المتبدأ والخبر
287	5. خير إن وأخواتها
287	6. خير لا التي لنفى الجنس
287	7. إسم ما ولا المشبهتين بليس
288	الباب الثاني في المنصوبات

- 62..... 2. المفعول به
- 65..... (1) توابع المنادى
- 69..... (2) ترخيم المنادى
- 73..... (3) ما أضمر عامله
- 77..... (4) التحذير
- 78..... 3. المفعول فيه
- 79..... 4. المفعول له
- 80..... 5. المفعول معه
- 81..... 6. الحال
- 84..... 7. التمييز
- 87..... 8. المستثنى
- 91..... 9. خبر كان وأخواتها
- 93..... 10. إسم إن وأخواتها
- 93..... 11. المنصوب بلا التي لنفى الجنس
- 96..... 12. خبر ما ولا المشبهتين بليس
- 98..... الباب الثالث فى المجرورات
- 103..... الباب الرابع فى التوابع
- 103..... 1. النعت
- 106..... 2. العطف بالحروف
- 108..... 3. التأكيد
- 109..... 4. البدل
- 111..... 5. عطف البيان

112	الباب الخامس في المبنى
113	1. المضمَر
118	2. أسماء الإشارة
119	3. الموصول
123	4. أسماء الأفعال
124	5. الأصوات
124	6. المركبات
125	7. الكنايات
126	8. الظروف
129	الباب السادس في انواع الاسم
129	1. المعرفة والنكرة
129	2. العلم
129	3. النكرة
130	4. أسماء العدد
132	5، 6. المذكر والمؤنث
134	7. المثني
135	8. المجموع
138	9. المصدر
139	10. اسم الفاعل
142	11. اسم المفعول
142	12. الصفة المشبهة
144	13. إسم التفضيل

321	10 . حروف التحضيض
321	11 . حرف التوقع
321	12 . حرفا الإستفهام
321	13 . حروف الشرط
322	14 . حرف الردع
322	15 . تاء التأنيث الساكنة
322	16 . التنوين
322	17 . نون التأكيد
325	الفرائد اللؤلؤية في القواعد النحوية
327	باب الإعراب والبناء
328	باب علامات الإعراب
331	باب احكام الأسماء
332	باب الفاعل
332	باب نائب الفاعل
333	باب المبتدأ والخبر
334	باب كان وأخواتها
335	باب إن وأخواتها
335	باب منصوبات الأسماء
336	باب المفعول به
337	باب المفعول المطلق
337	باب ظرف الزمان وظرف المكان
338	باب المفعول لأجله

- 339 باب المفعول معه
- 339 باب الحال
- 340 باب التمييز
- 340 باب المستثنى
- 342 باب المنادى
- 342 باب ظننت وأخواتها
- 343 باب مخفوضات الأسماء
- 344 باب المخفوض بالحرف
- 345 باب المضاف إليه
- 346 باب النعت
- 346 باب العطف
- 347 باب التوكيد
- 348 باب البدل
- 348 باب في بقية من أحكام الأسماء
- 350 باب الأفعال
- 352 باب المعرب من الأفعال وهو الفعل المضارع
- 352 باب النواصب
- 353 باب الجوازم
- 354 باب الأسماء التي تعملُ عملُ الفعل
- 354 باب المصدر

- 355 باب إسم المصدر
- 356 باب إسم الفاعل
- 357 باب إسم المفعول
- 358 باب أسماء المبالغة
- 358 باب الصفة المشبهة
- 359 باب إسم الفعل
- 359 باب الظرف والجار والمجرور
- 360 باب أفعال التفضيل
- 361 باب أفعال المدح والذم
- 361 باب الفعل المتعدي واللازم والواسطة
- 363 باب الفعل المتصرف والجامد
- 363 باب أحكام الجمل وشبهها
- 365 باب الأدوات والحروف ونحوها
- 365 حرف الألف و فيه تسع و عشرون كلمة
- 368 حرف الباء و فيه عشر كلمات
- 369 حرف التاء و فيه كلمتان
- 369 حرف الثاء و فيه كلمتان
- 370 حرف الجيم و فيه كلمتان
- 370 حرف الحاء و فيه ست كلمات
- 371 حرف الخاء و فيه كلمة

مۇقەددىمە

اقرا باسم ربك الذي خلق

1. الكلمة

[الكلمة يەنى: سۆز — يالغۇز بىر مەنا ئۈچۈن بەلگىلەنگەن

تەلەپپۇزدۇر]

ئىزاھات:

الكلمة ۋە الكلام ئىككىسىنىڭ يىلتىزى بىر بولۇپ، ك، ل، م ئۈچ ھەرپتىن تۈزۈلگەن، لۇغەتتە: «جاراھەتلەندۈرمەك» دېگەن مەنىدە. الكلمة ۋە الكلام نىڭ ئىستىلاھ مەنىسى بولسا ئايرىم — ئايرىم ھالدا «سۆز» ۋە «جۈملە» دېگەن مەنىلەردە بولۇپ، ئۇلارنىڭ لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىلىرىنىڭ ئۆزئارا باغلىنىشى قويۇقتۇر. چۈنكى، جراحات السنان ھالتايام * ولايلتام ماجرح اللسان «تىغ يارىسى ساقىيار، دىل يارىسى ساقايماس» دېگەندەك، دىلنى تىغ ئەمەس، تىل يارا قىلىدۇ (جاراھەتلەندۈرىدۇ)، تىل دىلنى يالاپ ئەمەس - «سۆزلەپ، زەھەردەك» جۈملىلەر، بىلەن ھاقارەتلەپ جاراھەتلەندۈرىدۇ... شۇسەۋەبتىن، لۇغەت مەنىسى «جاراھەتلەندۈرمەك» دېگەن الكلمة ۋە الكلام نى «سۆز» ۋە «جۈملە» دېگەن گرامماتىكىلىق مەنىدە ئىستېمال قىلغان.



الكلمة دىكى (أل) جنس ئۈچۈن بولۇپ، ئۇنى (ال)نىڭ باشقا تۈرلىرىدىن دېيىش مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى ئۇ بۇ يەردە تۇنجى قېتىم تىلغا ئېلىنىۋاتىدۇ. باشقا (ال) لەر ئىلگىرى تىلغا ئېلىنىش ئەھۋالىغا قارىتا ھەر خىل تەقسىملىنىدۇ. «(ال) جنس ئۈچۈن» دېگەنلىك: الكلمة نىڭ ماھىيىتى (ھەقىقىتى) ئۈچۈن، دېگەنلىكتۇر، (يەنى گرامماتىكا شۇناسلارنىڭ كۆز قارىشىدىكى «الكلمة» ئۆلچىمىگە توشىدىغان بارلىق «سۆز»لەر دېگەنلىكتۇر).

الكلمة دىكى ە بىرلىك ئۈچۈن كەلگەن بولۇپ، «بىر دانە سۆز» دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ. ئېھتىمال ئوقۇرمەن «بۇ قانداق گەپ؟» (ال)نى جنس ئۈچۈن دېيىلىۋاتسا، بۇ (ە) بىرلىك ئۈچۈن كەلسە «جنس» ۋە «بىرلىك» قارىمۇ قارشى بولۇپ قالمايدۇ؟ دېيىشى مۇمكىن، ئەمەلىيەتتە «بىرلىك» بىلەن «جنس» قارىمۇ قارشى ئەمەس، چۈنكى «جنس» مەلۇم مىقدارغا قارىتىلمىغان بولۇپ، مەيلى بىر دانە بولسۇن، مەيلى نۇرغۇنلىغان بولسۇن، شۇ خىل نەرسىنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ... شۇنداق ئىكەن، ئوقۇرمەن بۇ يەردە «سۆز»نى ياخشى بىلىسە، قالغان بارلىق سۆزلەرنى مۇشۇ ئۆلچەمگە قىياس قىلىپ كېتەلەيدۇ.

لفظ: بۇ لۇغەتتە «تەلەپپۇز قىلىش يەنى ئېغىزدىن مەلۇم بىر خىل سۆزنى چىقىرىش» دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئىستىلاھ ۋە لۇغەت مەنىلىرى ئاساسەن ئوخشاپ كېتىدۇ. بۇ بىر دانە سۆز بىلەن يېزىلمىش خەتلەر، ھەر خىل بەلگە – ئالامەتلەر ۋە ئىشارەتلەر... «سۆز» شەرتلىرىگە توشماي قالىدۇ، چۈنكى بۇلار تەلەپپۇز قىلىنمايدۇ.



وضع لمعنى: بۇنىڭ بىلەن مەنىسىز تەلەپپۇزلار «سۆز» دائىرىسىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

مفرد: بۇنىڭ بىلەن المركب الامتزاجى دىن باشقا بارلىق مۇرەككەپ سۆزلەر چىقىپ كېتىدۇ.

مۇرەككەپ جۈملە بەش خىل بولىدۇ:

1. المركب الإسنادي

2. المركب الإمتزاجي

3. المركب التعدادي

4. المركب الإضافي

5. المركب التوصيفي

[بۇلارنىڭ تەپسىلاتى المركبات «مۇرەككەپلەر» بايانىدا

كېلىدۇ].

[ئۇ كىلمە ئىسىم، پېئىل ۋە ھەرپ دەپ ئۈچ قىسىم بولىدۇ].

ئىزاھات:

بۇ يەردىكى «ھەرپ» ئېلىپبە ھەرپلىرى (ا ب ت ...)

ئەمەستۇر، بەلكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «قوشۇمچە» مەناسىدا دۇر.

[چۈنكى ئۇ «سۆز» يا ئۆزى مۇستەقىل بىر مەنىگە ئىگە

بولىدۇ ياكى بولمايدۇ، ئىككىنچىسى (مۇستەقىل مەنىگە ئىگە

بولمايدىغىنى) «ھەرپ» تۇر، ئاۋۋالقىسى (مۇستەقىل مەنىگە ئىگە

بولغىنى) يا ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە يېقىن بولىدۇ ياكى بولمايدۇ،

ئىككىنچىسى (ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە يېقىن كەلمەيدىغىنى)

«ئىسىم»، بىرىنچىسى (ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە يېقىن كېلىدىغىنى)

«پېئىل» دۇر].

ئىزاھات. ئۈچ زامان: ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان.

كېلىدىغان زاماندىن ئىبارەت.



[بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ «ئىسىم، پېئىل، ھەرىپلەرنىڭ» دائىرىسى (چەك - چېگرىسى) ئېنىق بىلىندى].
 ئىزاھات:

ئاپتور يۇقىرىدا «الكلمة» نىڭ نېمە ئۈچۈن پەقەت ئۈچ قىسىم بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈۋېتىپ، مەزكۇر ئۈچ قىسىمنىڭ ھەر بىرىنى ئايرىم - ئايرىم تونۇشتۇرۇپمۇ بولدى، بۇ ئاپتورنىڭ ئىپادىلەشتىكى يۇقىرى ماھارىتى بولۇپ، تەقسىم بىلەن تەرىپ (تونۇشتۇرۇش) نى ئۆزئارا يۇغۇرۇۋەتكەن، بۇ يەردە بولسا ئەنە شۇ نۇقتىغا ئاگاھلاندىرۇش بەرمەكتە.

2. الكلام

[الكلام (جۈملە) - ئىككى كىلمەنى ۋىساد بىلەن ئۆز ئىچىگە ئالغان نەرسىدۇر، ئۇ پەقەت ئىككى ئىسىم ياكى بىر ئىسىم ۋە بىر پېئىلدىنلا ھاسىل بولىدۇ].

ئىزاھات:

بۇ يەردىكى (ال) نىڭ - جىنس ئۈچۈن بولغىنى ناھايىتى مۇۋاپىق بولىدۇ، ئۇ ھالدا مەنا: «ئەرەب تىلىدا ئىستېمال قىلىنىۋاتقان ھەرقانداق بىر جۈملە ياكى ھەرقانداق بىر جۈملەنىڭ ماھىيىتى...» دېگەن بولىدۇ.

«ئىككى سۆزنى ... ئۆز ئىچىگە ئېلىش» دېگەنلىك: جۈملە ئەڭ ئاز بولغاندىمۇ ئىككى سۆزدىن تەركىب تاپىدۇ دېگەنلىكتۇر، يالغۇز بىر دانە سۆز جۈملە (كلام) بولالمايدۇ.

«ئىساد بىلەن...» دېگىنى: ئىككىنچى شەخس (مخاطب) (قارشى تەرەپ) سۆزلىگۈچىنىڭ سۆزىدىن تولۇق بولغان مەلۇم بىر مەنىنى چۈشىنىشى، بۇنىڭ ئۈچۈن سۆزلىگۈچى گەپنى يېرىم قىلماي، بىر پۈتۈن مەنىنى ئىپادىلەشكە ئېھتىياجلىق سۆزلەرنى



تولۇقى بىلەن سۆزلىشى لازىم... دېگەنلىكتۇر. مەسىلەن: اذا حضر الأستاذ (ئەگەر ئۇستاز كەلسە) دېيىلسە، قارشى تەرەپ تولۇق بىر مەنىنى چۈشىنەلمەيدۇ، ئەمما ئۇنىڭغا انصت الطلاب (ئوقۇغۇچىلار شۇك تۇرىدۇ) دېگەن سۆزلەر قوشۇلسا (يەنى اذا حضر الأستاذ انصت الطلاب ئەگەر ئۇستاز كەلسە ئوقۇغۇچىلار شۇك تۇرىدۇ دېيىلسە) بۇ تولۇق بىر جۈملە بولىدۇ.

«إستاد بىلەن...» دېگەن سۆز بىلەن المركب الإسنادي دىن باشقا مۇرەككەپلەرنىڭ ھەممىسى «الكلام» دائىرىسىدىن چىقىپ كېتىدۇ. چۈنكى ئۇلار ھەقىقەتەن مۇرەككەپ «سۆز» بولسىمۇ، بىراق ئىككى سۆز ئارىسىدا «إستاد» يوق.

ئەگەر بۇ تەبىرىگە «إستاد بىلەن» دېگەن سۆز قوشۇلمىسا، بىر «ھەرپ» ۋە بىر «پېئىل» دىنمۇ جۈملە ھاسىل بولىدۇ دېگەنلىك كېلىپ چىقىدۇ...

مۇئەللىپنىڭ استثناء بىلەن «پەقەت» دەپ كەلتۈرۈشى بولسا شۇنىڭغا ئىشارەتكى، «ئىككى سۆز بىلەن» دېگەن ئىبارە ئىسىم، پېئىل، ھەرپلەرنىڭ ھەر قانداق ئىككىسى بىرلەشتىلا جۈملە بولىدۇ دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئىچىدە پەقەت ئىككى خىل شەكىللە جۈملە بولالايدۇ دېمەكچى... چۈنكى ئەسلىدە ئىسىم، پېئىل، ھەرپلەردىكى «ئىككىسىنىڭ بىر بولۇشىنىڭ» ئومۇمىي شەكلى مۇنداق بولىدۇ:

[ئىسىم – مۇستەقىل مەناغا دالالەت قىلىدىغان، ئۈچ زاماننىڭ بىرىگىمۇ يېقىن كەلمەيدىغان سۆزدۇر].

ئىزاھات:

«الإسم» دىكى (ال) عھد خارجى ئۈچۈندۇر. عھد خارجى دېگەنمىز: ئىلگىرى مەيلى ئوچۇق – ئاشكارا، مەيلى يوشۇرۇن



ھالدا تىلغا ئېلىنغان مەلۇم بىر سۆزنىڭ قايتا تىلغا ئېلىنىپ، ئۇ سۆزنىڭ ئالدىدا (ال) نىڭ كېلىشىدۇر. «ئىسىم، سۆزى ئىلگىرى بىر قېتىم تىلغا ئېلىنغاچقا، بۇ يەردە (ال) عھد خارىجى ئۈچۈن بولىدۇ.

«ئىسىم، نىڭ» پېئىل، ۋە «ھەرپ» نىڭ ئالدىدا تىلغا ئېلىنىشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى - «ئىسىم، ئۆزى مۇستەقىل ھالدا جۈملە بولۇش... دېگەندەك بىر قانچە ئارتۇقچىلىقلىرى بىلەن «پېئىل»، ۋە «ھەرپ» تىن ئالاھىدە ئۈستۈن تۇرىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن «ئىسىم» نىڭ جۈملىدە چېتىلىش دائىرىسى كەڭ، قائىدە - قانۇنىيەتلىرى كۆپ بولغاچقا ئۇ ئىككى ھەمراستىنىڭ ئالدىدا بايانغا لايىقتۇر... شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ «ئىسىم» نىڭ لۇغەت مەنىسى «ئالىي بولۇش، يۇقىرى كۆتۈرۈلۈش...» دېگەندەك مەنلاردا بولۇپ، ئۇ ئىسمى - جىسمىغا لايىق «ئىسىم» دۇر...

غىر نىڭ «غىر» بىلەن ئۈچ خىل ئوقۇشقا بولىدۇ: فتحە ئوقۇلسا «حال»، ياكى «ظرف» بولىدۇ. كسىرە ئوقۇلسا مەنى نىڭ سۈپىتى بولىدۇ. ضمە ئوقۇلسا «ما» نىڭ صىلەسى ياكى سۈپىتى بولىدۇ.

ئىسىمنىڭ تەبىرىدىكى «ما» سۆزى بارلىق سۆزلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ما دل على مەنى فى نفسە دېگەن ئىبارە بىلەن «ھەرپ» چىقىپ كېتىدۇ، غىر مەقرن باحد الأزمنة الثلاثة دېگەن ئىبارە بىلەن بولسا «پېئىل» چىقىپ كېتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بۇ تەبىر «سىرتتىكىنى قوشۇۋالغان، ئىچىدىكىنى چىقىرىۋەتمىگەن، تولۇق تەبىر بولىدۇ.



[(ال) نىڭ داخىل بولۇشى، جَرّ بولۇش، تەنۋىن بولۇش، مۇزاف بولۇش، مۇسئەد ئىلە يەھى بولۇش... لار ئىسمىنىڭ خاس ئالامەتلىرىنىڭ جۈملىسىدىندۇر]
ئىزاھات:

باشقىلاردىن پەرقلىنىدىغان ئايرىم ئالامەت — بەلگىنى «خاسلىق» ياكى «خۇسۇسىيەت» دېيىلىدۇ، ئاپتور: بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان ئالامەت — خۇسۇسىيەتلەر پەقەت ئىسمىدىلا تېپىلىپ، پېئىل ۋە ھەرپ (قوشۇمچە) لەردە تېپىلمايدۇ دېمەكچى. تەبىرىدىن كېيىن خاسلىقنى بايان قىلىش تېخىمۇ ئوچۇقلاشتۇرۇش ئۈچۈندۇر.

(ال)دىكى «لام» ھەرىى ئېنىقلىغۇچى «لام» بولۇپ، ا بولسا «لام» ھەرىىنى باشقا «لام» لاردىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن كەلگەندۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاپتور بۇ يەردە انى بىرگە تىلغا ئالماي، «لامنىڭ داخىل بولۇشى» دېگەن.

تنوين: ئىسمىنىڭ ئاخىرىنى تەلەپپۇز قىلغاندا پەيدا بولىدىغان ئارتۇقچە ساكىنلىق نۇن بولۇپ، ھەرپ ھالەتتە يېزىلمايدۇ، شۇ ئىسمىدا توختاشقا توغرا كەلسە ئوقۇلمايدۇ. ئۇ ئىككى خىل: بىرى «ئەسلى تنوين»، يەنە بىرى «ئەسلى ئەمەس تنوين»:

«ئەسلى ئەمەس تنوين» ئىسمىنىڭ ئالامەتلىرى قاتارىغا كىرمەيدۇ، ئۇ شېئىردا ياكى غەزەللەردە قاپىيە ياكى ئاھاڭ تولۇقلاش ئۈچۈن كېلىدۇ. قاپىيە تولۇقلاش ئۈچۈن كەلگەن تەنۋىننى «شېئىرىي زۆرۈرىيەت ئۈچۈن كەلگەن تەنۋىن» دەيمىز، ئاھاڭ تولۇقلاش ئۈچۈن كەلگەن تەنۋىننى «تەنۋىن تەرەننۇم» دەيمىز.



«ئەسلى تەنۋىن، تۆت خىل بولىدۇ:

1. تَنْوِينُ التَّمَكِينِ
2. تَنْوِينُ التَّنْكِيرِ
3. تَنْوِينُ الْعَوْضِ
4. تَنْوِينُ الْمُقَابَلَةِ

بۇلارنىڭ ھەر بىرى ئىسمىنىڭ ئالامەتلىرى بولۇپ، ئۆز نۆۋىتىدە تەپسىلىي بايان قىلىمىز.

ئىزاھەتلىك بىرىكمىنىڭ ئاز دېگەندىمۇ ئىككى ئەزاسى بولۇپ، ئالدىنقىسى «مۇزاق»، كېيىنكىسى «مۇزافۇن ئىلەيھى» دېيىلىدۇ. «مۇزاق» (ئىزاھەتنىڭ بىرىنچى ئەزاسى) ئىسمىنىڭ خاس ئالامەتلىرىدىندۇر.

«مۇسەنەدۇن ئىلەيھى» جۈملىنىڭ ئاساسلىق تۈۋرۈكى بولۇپ، ئۇنىڭسىز جۈملىنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس، ئۇ گاھدا ئىش – ھەرىكەتنىڭ ئىگىسى (فاعل) بولسا، گاھدا ئورۇنباसार ئىگىسى (نائب فاعل)، گاھدا «لىس، ان، مەنصع لا...» لارنىڭ ئىسمى بولىدۇ.

[ئۇ (ھەرىكەت قويۇل قىلىش جەھەتتە) معرب (تۇراقسىز) ۋە مېنى (تۇراقلىق) ئىسىم دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ].

[ئەسلىدىنلا تۇراقلىق ئىسىم] (المبني الأصلي) غا ئوخشىمايدىغان مۇرەككەپ ئىسىم المعرب (تۇراقسىز) ئىسىم دېيىلىدۇ].

ئىزاھات:

اعرب يُعرب إعراباً سؤز يىلتىزى: ئاشكارا قىلماق، ئوچۇقلاشتۇرماق دېگەن مەنىلەردە بولۇپ، الإسم العرب (تۇراقسىز ئىسىم) نىڭ ئاستى - ئۈستىگە قويۇلغان إعراب (ھەرىكەت) -

فونېمالار) شۇ ئىسىمنىڭ قايسى گرامماتىكىلىق خۇسۇسىيەتلەر بىلەن كەلگەنلىكىنى ئوچۇقلاشتۇرۇپ بېرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ **الإسم العرب** بولسا **الإسم المبنى** دىن ئىلگىرى كېلىدۇ... يەنە بىر تەرەپتىن **الإسم العرب** نىڭ چېتىلىش دائىرىسى **الإسم المبنى** نىڭ چېتىلىش دائىرىسىدىن كۆپتۇر.

ئىزاھات:

فالمعرب دىكى «ف» ھەرىپى تەپسىر قىلىش ئۈچۈن كەلگەن «ف» دۇر، يەنى: يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان **المعرب** تۆۋەندىكىدەك بولىدۇ دېگەن مەنىدە. ئۇنىڭدىكى «ال» بولسا «عهد خارجى» ئۈچۈن كەلگەن «ال» دۇر.

المركب دېگەن سۆزدىن شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى، باشقۇرغۇچىسى يوق يالغۇز ئىسىملارنى **المعرب** دېيىشكە بولمايدۇ.

مبنى الأصل ئۈچتۇر: 1. حرف 2. ماضى 3. امر بالام

مبنى الأصل گە ئوخشاپ قالغان ھەر قانداق ئىسىمنى **المعرب** دېگىلى بولمايدۇ، ئەكسىچە ئۇنى **المبنى** دەيمىز. ئوخشاپ قېلىش تۆت خىل بولىدۇ:

1. سۆز ياسىلىشتىلا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: **ضربت** دېسەك، ئۇنىڭدىكى «ت» ئىسىم، چۈنكى ئۇ پېئىلنىڭ ئىگىسى، ئۇ ياسىلىشتىلا بىر دانە ھەرىكە ئوخشاپ قالغان، شۇڭا ئۇ **مبنى** دېيىلىدۇ.

2. مەنادا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: «**متى**» دېسەك، ئۇنىڭدا سوراق مەنىسى بار، ئۇ سوراق مەنىسىدىكى «**هل**» گە ئوخشاپ قالغان، شۇڭا «**متى**» نى **مبنى** دېيىلىدۇ.



قوش بەش، دەپلا چۈشىنىدۇ، ئەمەلىيەتتە زىنىنىڭ ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان دائىرىسى يۇقىرىقى ئىككىسى خىل پىچىكىلا قارىتىلمايدۇ، بۇنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندە بايان قىلىنىدۇ.

نصب بولسا لۇغەتتە: تىكلەمەك دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئۇ «يالغۇز ياكى قوش زەممە، نىلا كۆرسەتمەيدۇ.

جَرْنىڭ لۇغەت مەنىسى بولسا: سۆرمەك دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئۇمۇ پەقەت «يالغۇز ياكى قوش كەسىر، نىلا بىلدۈرمەيدۇ، ھەر بىرىنىڭ تەپسىلاتى ئۆز نۆۋىتىدە ئەتراپلىق بايان قىلىنىدۇ.

فالرفع علم القاعلية والنصب علم المفعولية والجر علم الاضافة [رفع - فاعل (ئىگە) بولغانلىقىنىڭ بەلگىسىدۇر، نصب - منصوب (چۈشۈم كېلىش) بولغانلىقىنىڭ بەلگىسىدۇر، جر - ئىزاڧە تىلىك بىرىكمىنىڭ بەلگىسىدۇر].

ئىزاھات:

الفاعلية، المفعولية دىكى «ي» مىصدرنىڭ «ي» سى بولۇپ، الفاعل، المفعول ئۇ «ي» سىز مىصدر بولالمايدۇ، الاضافة بولسا ئۆزىلا مىصدر بولۇپ، «ي» غا ئېھتىياجى يوق، شۇڭا ئۇ «ي» سىز كەلتۈرۈلدى.

[العامل (باشقۇرغۇچى): اعراب تەقەززا قىلغان مەنا ئۇنىڭ بىلەن كۈچلىنىدىغان نەرسىدۇر، المفرد المنصرف ۋە الجمع المكسر المنصرف لەر رفع ھالەتتە ضمة بىلەن، نصب ھالەتتە فتحة بىلەن، جر ھالەتتە كسرة بىلەن ئوقۇلىدۇ]

ئىزاھات:

تۆۋەندە بايان قىلىنىدىغىنى «ھداية النحو» دە تىلغا ئېلىنغان 9 ئەقىسام، نىڭ تەپسىلاتىدۇر. بۇلارنى بايان قىلىش تەرتىپى «ئاۋۋال ئاساس، ئاندىن تارماقنى بايان قىلىش، ئۈسۈلى



بويىچە بولغان، يەنى ئاۋۋال ھەرىكەت بىلەن، ئاندىن ھەرپ بىلەن
 إعراب بېرىش بايان قىلىنغان...

بۇ يەردىكى المفرد دېگىنى: «ثنية» ياكى «جمع»، ئەمەس دېگەن
 مەنىدىكى «يەككە، دۈر».

المنصرف دېگىنى بولسا لۇغەتتە: مايىل بولغۇچى دېگەن
 مەنىدە بولۇپ، باشقۇرغۇچى قايسى خىل تەرەپكە باشقۇرسا شۇ
 تەرەپكە مايىل بولىدۇ دېگەنلىكتۇر، بۇ يەردە غير المنصرف دىن
 باشقىسى دېمەكچىدۇر.

المكسر دېگىنى السالم دىن باشقىسى دېگەنلىكتۇر. بۇلارغا
 مۇنداق مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن:

جاءني رجلٌ وطلبةٌ ، رأيت رجلاً و طلبةً ، مررت برجلٍ و طلبةٍ

4. جمع المؤنث السالم

[جمع المؤنث السالم رفع حالته ضمّة بىلەن، نصب وُه جر
 حالته كسرة بىلەن ئوقۇلىدۇ]
 ئىزاھات:

جمع المؤنث السالم دېگىنىمىز: بىرلىكىنىڭ تەرتىپى
 بۇزۇلمىغان المؤنث نىڭ كۆپلۈكىدۇر. ئەسلىدە ئۇ نصب حالته
 فتحە بىلەن ئوقۇلۇشى كېرەك ئىدى، بىراق ئۇ جمع المذكر السالم غا
 بويىسۇندۇرۇلۇپ، نصب حالته كسرة بىلەن ئوقۇلغان، چۈنكى
 مذكر ئاساس، مؤنث تارماق بولىدۇ. مانا قارىمامسىز: جمع المذكر
 السالم نىڭ رفع ھالىتى «و» بىلەن، نصب وُه جر ھالىتى «ي»
 بىلەن بولىدىغۇ!

جاءني مسلمون، رأيت مسلمين، مررت بمسلمين

جاءني مسلمات، رأيت مسلمات، مررت بمسلمات.

[غير المنصرف رفع هالەتتە ضمة بىلەن، نصب ۋە جر هالەتتە فتحە بىلەن ئوقۇلىدۇ]
ئىزاھات:

غير المنصرف نىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندە بايان قىلىنىدۇ. يۇقىرىقى ئۈچ خىل ئىعراب بېرىلىش ھەرىكەت بىلەن ئىعراب بېرىلىش بولۇپ، تۆۋەندە ھەرپ بىلەن ئىعراب بېرىلىشىنىڭ تۈرلىرى بايان قىلىنىدۇ:

[أبوك، أخوك، حموك، هنوك، فوك، ذومال قاتارلىق بۇ ئالتە ئىسىم المتكلم نىڭ «ي» سىدىن باشقا سۆزلەرگە مۇزان بولغاندا رفع هالەتتە «و» بىلەن، نصب هالەتتە «أ» بىلەن، جرّ هالەتتە «ي» بىلەن ئوقۇلىدۇ].
ئىزاھات:

بۇ ئالتە ئىسىم ئەرەب تىلى گرامماتىكىلىرى ئارىسىدا مەشھۇر بولغان ئالتە ئىسىمدۇر، بۇ ئەرەبچە: الإسماء الستة دېيىلىدۇ، يېڭى دەۋر كىتابلىرىدا بەش ئىسىم (الإسماء الخمسة) دېيىلىدۇ، چۈنكى ئۇلار ھنوك نى مەنىدىكى قوپاللىقى سەۋەبىدىن بۇ ئالتە ئىسىم قاتارىغا قوشمايدۇ، مېنىڭچە بۇ توغرا ئەمەس، چۈنكى شۇ سۆز ئەرەب تىلىدىلا بولىدىكەن، چوقۇم ئۇنىڭ گرامماتىكىلىق ئورنى بەلگىلىنىشى كېرەك. بۇ ئالتە ئىسىمنىڭ لۇغەت مەنىلىرى مۇنداق: أبوك: داداڭ، أخوك: قېرىندىشاڭ، حموك: ئېرىڭىزنىڭ تۇغقانلىرى (ئاياللارغا قارىتا)، هنوك: جىنسى ئەزاينىڭ (ئەرلەرگە قارىتا)، فوك: ئېغىزىڭ، ذومال: مال ئىگىسى، (ذونىڭ يالغۇز مەنىسى «ئىگىسى» دېگەن بولۇپ، مضاف الیهىسى نېمە بولسا شۇنىڭ «ئىگىسى» دەپ تەرجىمە قىلىنىدۇ).



بۇلار يۇقىرىقىدەك ھەرپ بىلەن ھەرىكەت بېرىلىشى ئۈچۈن تۆۋەندىكىدەك تۆت شەرتكە ئۇيغۇن بولۇشى كېرەك، مەزكۇر كىتابتا بۇ تۆت شەرتنىڭ پەقەت ئىككىسىلا تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، قالغان ئىككىسى ئوقۇغۇچىنىڭ زېھنىگە ھاۋالە قىلىنغان، بۇ تۆت شەرت:

1. يەككە بولۇش. يەنى يۇقىرىقى ئالتە ئىسىم ئىككىلىك ياكى كۆپلۈك بولماسلىقى كېرەك.
2. كىچىكلىتىلمىگەن بولۇش. يەنى ئەرەب تىلىدىكى ئۆزگىچە قائىدە بىلەن مەزكۇر ئالتە ئىسىم كىچىكلىتىلمىگەن بولۇشى كېرەك (مىصغر بولماسلىقى كېرەك).
3. مۇزاف بولۇش. يەنى ئىزاڧەتلىك بىرىكمىنىڭ بىرىنچى ئەزاسى بولۇش، ئىككىنچى ئەزاسى (مۇزافۇن ئىلىيەي) بولماسلىقى كېرەك.
4. المتكلم نىڭ (ي) سىدىن باشقا سۆزلەرگە مۇزاف بولسۇن.

5. المثنى

[ئىككىلىك ئىسىملار، ئالماشقا مۇزاف بولغان <كلا> ۋە اثنان، اثنان لارنىڭ رفع لىك ھالىتى <أ> بىلەن، نصب ۋە جر لىك ھالىتى <ي> بىلەن بولىدۇ].

ئىزاھات:

بۇ يەردىكى ئىككىلىك ئىسىم ھەقىقىي ئىككىلىك ئىسىم بولۇپ، بۇ ھەرگىز <كلا>غا ئوخشاش ئىككىلىك قاتارىغا ئۆتۈۋالغان ئىككىلىك ئىسىملارغا ئەگەشكۈچىلەر ئەمەستۇر، يەنى ئۇنىڭ ئەسلىدىنلا بىرلىكى بار بولغان ئىسىملاردۇر.

كلا نىڭ مۇنثى كىلتا دۇر، ئۇنىڭ اعرابىمۇ <كلا>غا ئوخشاشتۇر. بۇلار ۋە تۆۋەندىكى ئىككى ئىسىم ھەقىقىي



ئىككىلىك ئىسىم بولمىغاچقا (و) بىلەن ئايرىپ تۇرۇپ، ئايرىم تىلغا ئېلىندى، ئۇ ھەقىقىي ئىككىلىك بولغاندا ئىدى ئالاھىدە تىلغا ئالمىسىمۇ، ئىككىلىك ئىسىملار، دېگەن ئىبارە كۇپايە قىلار ئىدى، ئۇلار پەقەت شەكىل جەھەتتىن ھەقىقىي ئىككىلىك ئىسىملارغا ئوخشىغاچقىلا ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تىلغا ئېلىندى. كالا ۋە كالتا نى ئالماشقا مۇزاق بولسۇن دېيىش شۇنىڭ ئۈچۈنكى ئەگەر ئۇ ئالماشتىن باشقا سۆزلەرگە مۇزاق بولسا ئۇنىڭ «إعراب» (تەقدىرى «إعراب» بولۇپ قالىدۇ. (تەقدىرى «إعراب» ھەققىدە يېقىن كەلگۈسىدە تەپسىلىي توختىلىمىز).

6. جمع المذكر السالم

[جمع المذكر السالم ۋە ئۇلارغا ئەگەشكۈچىلەر بولغان الو، عشرون، ثلاثون، أربعون ... الخ لارنىڭ رفع لىك ھالىتى (و) بىلەن، نصب ۋە جر لىك ھالىتى (ي) بىلەن ئوقۇلىدۇ].
ئىزاھات: ئىككىلىك ۋە كۆپلۈك ئىسىملارنىڭ نصب ۋە جر لىك ھالىتى شەكىل جەھەتتىن ئوخشاشتەك كۆرۈنسىمۇ ئەمەلىيەتتە ئىككىلىك ئىسىمنىڭ ئاخىرىدىكى (ي) نىڭ ئالدى «فەتھە» بولىدۇ، كۆپلۈكتىكى (ي) نىڭ ئالدى «كەسرە» بولىدۇ.

[إعراب نى تەلەپپۇز قىلىش قىيىن بولغاندا ياكى تەلەپپۇز قىلىش تىلغا ئېغىر كەلگەندە تەقدىرەن إعراب بېرىلىدۇ. ئالدىنقىسىنىڭ مسالى: عصا، غلامى... غا ئوخشاش مۇتلەق ھالدا، كېيىنكىسىنىڭ مسالى: قاض غا ئوخشاش رفع ۋە جر لىك ھالەتتە. مسلىمىگە ئوخشاش رفع لىك ھالەتتە. بۇلاردىن باشقىسىنىڭ إعراب ى تەلەپپۇز قىلىنىدۇ].

ئىزاھات:



تەقدىرەن إعراب بېرىش ئەمەلىيەتتە شۇ إعراب نى شۇ سۆزنىڭ ئاخىرىغا كۆڭۈلدە پۈكۈش دېگەنلىكتۇر. مەسىلەن: جاءنى عصا دېسەك بۇ يەردە بېئىلنىڭ ئىگىسى بولۇپ، رفع ئوقۇلۇشى كېرەك، بىراق ئۇنى قانداق رفع ئوقۇيمىز؟ مانا بۇ يەردىن «تەلەپپۇز قىلىش قىيىن، ھالەت شەكىللەندى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ رفع لىكىنى ئېتىراپ قىلىپ، ئۇنى كۆڭلىمىزگە پۈكتۈقىۈ يەنىلا عصا دەپ ئوقۇدۇق... يەنە بىر مىسال: جاءنى غلامىي بۇ يەردىمۇ غلامىي بېئىلنىڭ ئىگىسى بولغاچقا رفع ئوقۇلۇشى كېرەك ئىدى، بىراق ئۇ المتكلم نىڭ «ي»سىغا مۇزاق بولغان سەۋەبتىن (بۇ «ي» ئالدىدىكى ھەرىپنىڭ داۋاملىق كەسىرە بولۇشىنى تەقەززا قىلىدۇ) چوقۇم كەسىرە ئوقۇلۇشى كېرەك، شۇنىڭ بىلەن بۇنىڭغىمۇ رفع نى تەقدىر قىلدۇق (كۆڭلىمىزگە پۈكتۇق)...

«مۇتلەق ھالدا» دېگەنلىك ئۇچلا خىل ھالەتتە دېگەنلىكتۇر. عصا ئاخىرى قىسقا «ا» بىلەن كەلگەن بارلىق ئىسىملارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. غلامىي بولسا المتكلم نىڭ «ي»سىغا مۇزاق بولغان بارلىق ئىسىملارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. قاض بولسا ئاخىرى «ي»، ئۇنىڭ ئالدى كەسىرە بولغان ئىسىملارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. قاض نىڭ نىسب لىك ھالىتى فەتھە بىلەن بولىدۇ.

يۇقىرىقى 9 تۈرلۈك إعراب نى مۇنداق جەدۋەللەشتۈرۈش مۇمكىن:

ئىسىملاردىكى ئەسلى ۋە تارماق إعرابلارنىڭ ئالامەتلىرى



الأسماء	المشتق من	جمع	المثنى	جمع الزنث	الأسم ذو علامات	الفعل	أزرب
الصفة	المتراف	المذكر السام	المثنى	السام	الإمراب الأصلية	جاء	ماتنى
وأجره	وأبراهم	والأقرين	والرالدان	والبنات	الأبناء	جاء	رفع لك
الوار	الصفة	الوار	الألف	الصفة	الصفة		رفع بكسى
وأجه	وأبراهم	والأقرين	والرالدین	والبنات	الأبناء	رأيت	نصب لك
الألف	الصفة	الناء	الناء	الكسرة	الصفة		نصب بكسى
وأجه	وأبراهم	والأقرين	والرالدین	والبنات	الأبناء	سلمت	جر لك
الناء	الصفة	الناء	الناء	الكسرة	الكسرة	على	جر بكسى



تهقدرى إعراب لار:

إعراب هالتي	العامل	المضاف الى ياء التكلم	المنقوص ئسم	المنقوص ئسم
رفع لك	جاء	الأبناء	والبنات	والوالدان
رفع نك بدلگسى		الضمّة	الضمّة	الألف
نصب لك	رأيتُ	الأبناء	والبنات	والوالدين
نصب بدلگسى		الفتحة	الكسرة	الياء
جر لك	سلمت على	الأبناء	والبنات	والوالدين
جر بدلگسى		الكسرة	الكسرة	الياء

7. غير المنصرف (إعراب نى قسمه ن قوبول قبلمايدىغان

ئسمالار)

[غير المنصرف: توققوز ئللهت (سهؤهب) تن ئككى
 ئللهت، ياكى ئككى ئللهت ئورنىدىكى بىر ئللهت تېپىلىدىغان
 مؤثره بئسمدور].
 ئزاهات:



تۆۋەندە بايان قىلىنىدىغان توققۇز ئىللەت ئىچىدە تەسىرى چوڭراق بولسا بىر ئىللەت، كىچىكرەك بولسا ئىككى ئىللەت سەۋەبىدىن ئىسىملار قىسمەن ئىعرابنى قوبۇل قىلمايدۇ. ئەگەر بىر مەرب ئىسىمدا بۇ توققۇز ئىللەتتىن ھېچقاندىقى تېپىلمىسا ئۇ ئىسىم ئىعرابنى تولۇق قوبۇل قىلىدۇ، شۇڭا مۇئەللىپ ئىعرابنى تولۇق قوبۇل قىلىدىغان ئىسىملار ھەققىدە زادىلا توختالمايدۇ ھەم يۇقىرىدا تەقدىرى ئىعرابنىڭ بايانىدىن كېيىن ئوچۇق تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ئىعرابنى تىلغا ئالغانچىلىكىمۇ تىلغا ئېلىپ قويمايدۇ... دەپمەك غەيرەلەنمەسلىرىدىن باشقا مەرب ئىسىملارنىڭ ھەممىسىلا ئەلۋەتتە ئىعرابنى تولۇق قوبۇل قىلىدۇ.

[بۇ توققۇز ئىللەت: عدل (ئەسلى ياسالما شەكلىدىن ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىسىم)، وصف (ئەسلىدىنلا سۈپەت مەنىسىدىكى ئىسىم)، تائىث (ئايال جىنس تۈرىدىكى ئىسىم)، مەرفە [بۇنىڭ ئىچىدىن پەقەت علمىيە (خاس ئىسىم)لا ئىللەت بولالايدۇ]، عجمە (باشقا تىللاردىن ئەرەب تىلىغا ئۆزلەشتۈرۈلگەن ئىسىم)، جەم مەتھى الجموع (چېكىگە يەتكۈزۈپ تۈرلەنگەن كۆپلۈك ئىسىم)، تەركىب (مۇرەككەب (قوشما) ئىسىم)، ألف و نون الزائدتان (ئاخىرىغا ئارتۇق «ا» ۋە «ن» قوشۇلۇپ كەلگەن ئىسىم)، وزن الفعل (پېئىل شەكلىدىكى ئىسىم). بۇ سۆز ئەڭ يېقىندۇر. مەسلەن: عمر، أحمد، طلحة، زینب، ابراهيم، مساجد، معديكرب، عمران، أحمد... لەرگە ئوخشاش].

ئىزاھات:

مۇئەللىپنىڭ بۇ توققۇز ئىللەتنى شېئىر شەكلىدە كەلتۈرۈشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى نەسرىي مەزمۇنلارغا قارىغاندا شېئىرىي



مەزمۇنلار ئادەم زېھنىدە ياخشى ساقلىنىپ قالىدۇ، شۇڭا شېئىرنىڭ ئاخىرىدا ۋەھىيەت قىلىپ (بۇ سۆز ئەڭ يېقىندۇر) دەيدۇ. ۋەھىيەت قىلىپ نىڭ يېقىنلىق مەنىسىنى ئالىملار مۇنداق ئۈچ خىل ئىزاھلايدۇ:

1. يۇقىرىدا تىلغا ئالغاندەك زېھنىگە (ئەستە ساقلاشقا) يېقىن.

2. سان جەھەتتىن توغرا تەرىپىگە يېقىن. چۈنكى بۇ ئىللەتلەر سانى ھەققىدە ئالىملار ئارىسىدا ئىختىلاپ بولۇپ، بەزىلەر ئون بىر دېسە، بەزىلەر ئون ئىككى دەيدۇ.

3. بۇ توققۇز ئىللەتنىڭ ھەر بىرىنى ئايرىم - ئايرىم بىر ئىللەت دەپ قاراش مۇتلەق ئەمەس تەخمىن قاراشتۇر. («تەقريب» نىڭ يەنە بىر مەنىسى: تەخمىنەن).

ۋاۋ العطف دىن كېيىن ئىم بىلەن سۆزلەرنى بىر - بىرىگە باغلاش شېئىرىي ۋەزىنىنى تولۇقلاش ئۈچۈن بولۇپ، ئۇنىڭغا ئالاھىدە باشقا مەنىلەرنى ئېيتىپ كېتىش ھاجەتسىز.

مۇئەللىپ بۇ يەردە ھەر بىر ئىللەتكە بىردىن مىسال كەلتۈرىدۇ، ئەمما ئۇ مىساللارنىڭ تەپسىلاتىنى بۇ يەردەمۇ، كېيىنكى تەپسىلاتتىمۇ تىلغا ئالمايدۇ، بۇ بولسا مۇئەللىپنىڭ ئوقۇرمەنگە بولغان ئىشەنچىسى ۋە بۇ كىتابتىكى يېزىق ئۇسلۇبىنىڭ تەقەززاسى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. چۈنكى زىرەك ئوقۇرمەن توققۇز ئىللەتنىڭ تەرتىپىنى سېلىشتۇرۇشىمۇ، تۆۋەندىكى تەپسىلاتلارنى ياخشى چۈشەنسىمۇ ئوخشاشلا ھەر بىر مىسالنىڭ ئىللەتلىرىنى بايقىيالايدۇ... يەنە بىر تەرەپتىن مۇئەللىپ كىتابىنى ناھايىتى ئىخچاملاشتۇرۇشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بولۇپ، ھەر بىر سۆزنى چوڭقۇر ئويلىنىپ، بىر



ياكى بىرقانچە مەنا ئۈچۈن ئىشلەتكەن، مانا بۇ ھەقىقىي يازغۇچىدا بولۇشقا تېگىشلىك خۇسۇسىيەت...

مەزكۇر مەساللارنىڭ ئىللەتلەرى مانا مۇنداق:

1. عمر: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى (إعرابنى قىسمەن قوبۇل قىلماسلىقىنىڭ بىرىنچى سەۋەبى): عدل ئىككىنچى ئىللىتى: علمية

2. أحر: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: وزن الفعل ، ئىككىنچى ئىللىتى: وصف.

3. طلحة: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: تائيث، ئىككىنچى ئىللىتى: علمية.

4. زينب: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: تائيث، ئىككىنچى ئىللىتى: علمية.

5. ابراهيم: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: عجمة ئىككىنچى ئىللىتى: علمية.

6. مساجد: بۇ ئىككى ئىللەتنىڭ ئورنىدا تۇرىدىغان بىر ئىللەتلىك ئىسىمنىڭ مەسالى.

7. معديكرب: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: تركيب، ئىككىنچى ئىللىتى: علمية

8. عمران: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: ألف و نون الزائدتان، ئىككىنچى ئىللىتى: علمية

9. أحمد: بۇنىڭ بىرىنچى ئىللىتى: وزن الفعل، ئىككىنچى ئىللىتى: علمية

[ئۇنىڭ ھۆكۈمى: كەسىرسىز ۋە تەنۋىنسىز ئوقۇلۇشتۇر، زۆرۈرىيەت تېپىلغاندا ياكى (باشقا سۆزلەر بىلەن) ماس ھالدا

مۇناسىۋەتلىك بولۇپ قالغاندا إعرابنى تولۇق قوبۇل قىلىشقا بولىدۇ. ئىككىنچىسىنىڭ مىسالى: سلاسا و اغلالا دۇر].
ئىزاھات:

«سلاسا» جمع منتهى الجموع نىڭ ۋەزىنىسىدە كەلگەن سۆز بولۇپ، ئەسلىدە تەنۋىنسىز ئوقۇلۇشى كېرەك ئىدى، بىراق ئۇ «اغلالا» بىلەن مۇناسىۋەتلىك ھالدا قاپىداش كەلگەچكە ئۈنۈم تەنۋىن بىلەن ئوقۇدۇق.

[ئىككى ئىللەتنىڭ ئورنىدا تۇرىدىغان بىر ئىللەتلىك ئىسىملار جمع منتهى الجموع ۋە تانىت نىڭ ئىككى ئەلفىدۇر].
ئىزاھات:

تانىت نىڭ ئىككى ئەلفىنىڭ بىرى: الألف المقصورة (قىسقا ئەلفى)، بۇنىڭ مىسالى: چىلو، يەنە بىرى الألف المدودة (ئۇزۇن ئەلفى)، بۇنىڭ مىسالى: ھىرا.

1) العدل

[عدل - ھەقىقىي ياكى تەقدىرى ھالدا ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى شەكلىدىن چىقىپ كەتكەن ئىسىمدۇر: ثلاث، مثلث، آخر، جمع ياكى عمر دېگەنلەرگە ئوخشاش. بەنى تەنىم لۇغىتىدە قىيام نىڭ بابىمۇ عدل ھېسابلىنىدۇ].

ئىزاھات:

ھەقىقىي ھالدا ئەسلى شەكلىدىن چىقىپ (ئۆزگىرىپ) كېتىش - بىر قاراپلا ئۇنىڭ قايسى ئىسىمدىن يۆتكەلگەنلىكىنى بىلگىلى بولىدىغان ئىسىملارغا قارىتىلغاندۇر. مەسىلەن: ثلاث ۋە مثلث لەر ئالتە ئالتە دېگەن تەكرار سۆزدىن يۆتكىلىپ چىققان، ئۇلاردا ئىككى ئىللەت ئېنىق تېپىلىدۇ: بىرى عدل، يەنە بىرى وصف دۇر.



آخر نىڭ ئەسلىسى اخىر دۇر. ئەسلىدە اسم الفصيل ياكى (ال) بىلەن ياكى (من) بىلەن ۋە ياكى مۇزاق بولۇپ ئىستېمال قىلىنىدۇ. بۇ يەردە مەزكۇر ئۈچ خىل ھالەتنىڭ ھېچقايسىسى تېپىلمىغاچقا آخر نىڭ اخىر دىن يۆتكەلگەنلىكىنى ھەقىقىي بىلدۈق، بۇمۇ عدل ۋە وصف بىلەن ئىللەتلەندۇ.

جمع بولسا جُمع ياكى جُماعى دىن يۆتكەلگەندۇر، ئۇنىڭ ئىللىتىمۇ يۇقىرىقىغا ئوخشاش.

عمر نىڭ ئەسلىسىنى بىلمىگەنلىكىمىز ئۈچۈن (يەنى ئۇنىڭ قايسى سۆزدىن ئۆزگىرىپ چىققانلىقىنى بىلمىگەنلىكىمىز ئۈچۈن)، ئۇنىڭ ئەسلىسىنى تەقدىر قىلدۇق (يەنى تەخمىنەن ھۆكۈم قىلدۇق)، شۇنىڭ بىلەن عمر - عامر دىن يۆتكەلدى دەپ قارىدۇق. ئۇنىڭ غىر المنصرف بولۇشىنىڭ بىر ئىللىتى عدل، يەنە بىر ئىللىتى علمية دۇر.

«قطام نىڭ بابى، دېگەنلىك ۋەزىنىسى فعال بىلەن كەلگەن خاس ئىسىملارنى كۆزدە تۇتىنىدۇر. ئۇنىڭ ئىككى ئىللىتىنىڭ بىرى: عدل، يەنە بىرى علمية دۇر.

بەنى تەمم، نى تىلغا ئېلىشى بولسا: بۇ بابتىكى ئىسىملارنى پەقەت بەنى تەمم قەبىلىسىلا غىر المنصرف دەپ قارايدۇ، ئەمما قالغان قەبىلىلەر بۇ خىل ئىسىملارنى «مېنى» دەپ ھېسابلايدۇ. (ئەرەبلەر ئۈچۈز ئاتىش نەچچە قەبىلىدۇر).

(2) الوصف

[الوصف - ئۇنىڭ غىر المنصرف بولۇش شەرتى: ئۇ ئەسلىدىنلا (تۇغۇلما) سۈپەت بولغاي، كېيىن (سۈپەتتىن باشقا نەرسىگە) ئۆزگىرىپ كېتىشى ئۇنىڭغا تەسىر قىلالمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەرت بنسوة اربىع دە اربىع المنصرف بولىدۇ، يىلانغا نام بولۇپ



قالغان أسود ۋە أرقم، قارا كىشەنگە نام بولۇپ قالغان أدھم... لەر
 غير المنصرف ھېسابلىنىدۇ. يىلاننىڭ نامى بولۇپ قالغان أفعى ،
 قارچۇغىنىڭ نامى بولۇپ قالغان أجدل، چېكىتلىك قۇشنىڭ نامى
 بولۇپ قالغان أخيل... لەرنىڭ غير المنصرف بولۇشى ئاجىز بولىدۇ].
 ئىزاھات:

«سۈپەت» نى «عدل» دىن كېيىنلا بايان قىلىشى «عدل» نىڭ
 دائىم «سۈپەت» بىلەن بىرگە كېلىدىغانلىقى سەۋەبىدىندۇر.
 بۇ يەردىكى «سۈپەت» نىڭ غير المنصرف بولۇشىنىڭ شەرتى –
 ئۇ ئەسلىدىنلا سۈپەت بولۇشى كېرەك. ۋاقىتلىق سۈپەتلەر
 ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەرت بىن سۇرە. أربع دە أربع نى
 غير المنصرف دېمەيمىز، چۈنكى أربع ئەسلىدىنلا سۈپەت ئەمەس، ئۇ
 بۇ جۈملىدە ۋاقىتلىق سۈپەت بولۇپ قالدى. ئەمما أسود
 ئەسلىدىنلا «قارا» دېگەن مەنىدىكى سۈپەت بولۇپ، گەرچە بۇ سۈپەت
 كېيىن كىشىلەر تەرىپىدىن قارا يىلانغا نام بولۇپ قالسىمۇ،
 ئەسلىدىنلا سۈپەت بولغاچقا غير المنصرف بولغان. أرقم نىڭ
 مەنىسى ئەسلىدىنلا «چار» دېگەن مەنىدىكى سۈپەت بولۇپ، كېيىن
 چار يىلانغا نام بولۇپ قالسىمۇ يەنىلا غير المنصرف بولغان. أدھم
 نىڭ ئەسلى مەنىسى «قارا» دېگەنلىك بولۇپ، كېيىن قارا كىشەنگە
 قارىتىلغان بولسىمۇ، ئۇمۇ يۇقىرىقىغا ئوخشاش سەۋەبلەر تۈپەيلى
 غير المنصرف بولغان.

أفعى ، أجدل ، أخيل ... لەرنىڭ ئەسلىدىنلا سۈپەت ياكى
 سۈپەت ئەمەسلىكى ناھېتىق بولغاچقا بۇلارنىڭ غير المنصرف
 بولۇشى ئاجىز بولغان.

3) التائىث بالتاء

[ت] بىلەن بولغان تائىت نىڭ غىر المنصرف بولۇش شەرتى ئۇنىڭ خاس ئىسىم بولۇشىدۇر. مەنىۋى تائىت مۇ «ت» لىق تائىت گە ئوخشاشتۇر. مەنىۋى تائىت نىڭ غىر المنصرف بولۇشىنىڭ زۆرۈر بولغان شەرتلىرى شۇكى - مەزكۇر ئىسىم (مەنىۋى تائىت) ياكى ئۈچ ھەرپتىن ئارتۇق بولغاي ياكى (ئۈچ ھەرپلىك بولۇپ قالسا) ئوتتۇرىدىكى ھەرپ ھەرىكەتلىك بولغاي ياكى (ئوتتۇرىسى ساكىن بولۇپ قالسا) باشقا تىللاردىن ئەرەب تىلىغا ئۆزلەشتۈرۈلگەن ئىسىم بولغاي. شۇنىڭ ئۈچۈن ھىندى ئىعرابىنى تولۇق قوبۇل قىلىدىغان ئىسىم (منصرف) لاردىن ساناشقا بولىدۇ. زىنىب، سىقىر، ماھ، جور... لار غىر المنصرف دىن سانىلىدۇ. ئەگەر مەزكۇر ئىسىملار مەنىۋى تائىت بىلەن ناملانسا (ئاتالسا) ئۇنىڭ شەرتى - مەزكۇر ئىسىمنىڭ ھەرپلىرى ئۈچتىن ئارتۇق بولغاي، شۇنىڭ ئۈچۈن [قدم] منصرف دۇر. «عقرب» غىر المنصرف دۇر.

ئىزاھات:

تائىت - مۇنت نىڭ سۆز يىلتىزى (مصدر) بولۇپ، ئايال جىنس تۈرىدىكى سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. مۇنت ئىسىملار ئىككى خىل بولۇپ، بىرى شەكىلەن مۇنت (التائىت اللفظي)، يەنە بىرى مەنىۋى مۇنت (التائىت المعنوي) دۇر.

شەكىلەن مۇنت (التائىت اللفظي) دېگىنىمىز: سۆز شەكىلىدىكى ئايرىم بەلگىلەر ئارقىلىق ئايال جىنس تۈرىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەردۇر. بۇ بەلگىلەر:

1. «ة»: ھەرقانداق سۆزدە بۇ خىل ھەرپ بولسا شۇ سۆز مۇنت دەپ قارىلىدۇ. يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان «ت» لىق تائىت دەل مۇشۇ خىل مۇنت گە قارىتىلغان.



2. «ى»؛ ھەرقانداق سۆزنىڭ ئاخىرىدا بۇ خىل شەكىل بولسا شۇ سۆز مۇنث دەپ قارىلىدۇ. مەسىلەن: خېلى، ئېلى، مُسْتَشْفَى لارغا ئوخشاش.

3. «اء» ھەرقانداق سۆزنىڭ ئاخىرىدا بۇ خىل شەكىل بولسا شۇ سۆز مۇنث دەپ قارىلىدۇ. مەسىلەن: صَحْرَاءُ، حَمْرَاءُ لارغا ئوخشاش.

مەنىۋى مۇنث (التأنيث المعنوي) دېگەنمىز: سۆزنىڭ شەكىلدە ئاياللىق جىنس تۈرىگە دالالەت قىلىدىغان ئايرىم بەلگە بولمىسىمۇ، مەنىسى ئاياللىق جىنس تۈرىنى ئىپادىلىگەن ياكى ئەرەبلەر ئەزەلدىن مۇنث دەپ ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان ئاتىمىش دانە سۆزلەر دائىرىسىگە كىرگەن سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن: زىنپ (ئايال كىشى ئىسمى)، أم (ئانا)، بنت (قىز)، عين (كۆز)... لەرگە ئوخشاش.

مەيلى شەكىلەن مۇنث بولسۇن، مەيلى مەنىۋى مۇنث بولسۇن ھەر ئىككىسىنىڭ غىر المنصرف بولۇشىنىڭ شەرتى چوقۇم خاس ئىسىم (علمية) بولۇشتۇر.

مەنىۋى مۇنث نىڭ غىر المنصرف بولۇشى ئۈچۈن علمية بولۇشتىن سىرت يەنە ئۇنىڭدا تۆۋەندىكى شەرتلەر تېپىلىشى كېرەك:

1. سۆزنىڭ ھەرپ سانى ئۈچتىن ئارتۇق بولۇشى كېرەك. مەسىلەن: «زىنپ» دېسەك ھەم مۇنث بولدى، ھەم علمية بولدى. ئەگەر «أرنپ» دېسەك گەرچە ئۈچ ھەرپتىن ئارتۇق بولغان بولسىمۇ بىراق علمية بولمىغاچقا غىر المنصرف بولمايدۇ.

2. ئەگەر ھەرپ سانى ئۈچ بولۇپ قالسا ئوتتۇرىدىكى ھەرپ چوقۇم ھەرىكەتلىك بولۇشى كېرەك، يەنى ساكىنلىق بولماسلىقى



كېرەك. مەسىلەن: «سقر» گە ئوخشاش. («سقر» - يەتتە دوزاخنىڭ بىرىنىڭ نامى).

3. ئەگەر سۆز ئۈچ ھەرپلىك بولۇپ، ئوتتۇرىسى ساكىن بولۇپ قالسا ئۇ ھالدا مەزكۇر سۆز چوقۇم باشقا تىللاردىن ئەرەب تىلىغا ئۆزلەشتۈرۈلگەن سۆز بولۇشى كېرەك. مەسىلەن: «ماہ»، «جور»، (پارس شەھەرلىرىدىن ئىككى شەھەرنىڭ نامى). بۇ ئىككى سۆزنىڭ بىر ئىللىتى: علمية، يەنە بىر ئىللىتى: عجمة دۇر.

يۇقىرىقى شەرتلەرگە قارىغاندا (ھند) منصرف بولسىمۇ، غىر المنصرف بولسىمۇ بولىدۇ. منصرف بولۇشى قوشۇمچە شەرتلەرگە توشمىغانلىقىدىن بولسا، غىر المنصرف بولۇشى علمية ۋە مۇنت سەۋەبلىرىدىندۇر.

«قدم» (ئەركىشى نامى) نىڭ منصرف بولۇشى شەكىل ۋە مەنا جەھەتتىن مۇنت نىڭ بەلگىلىرىنى يوقاتقانلىقىدىندۇر.

4) المعرفة

[المعرفة نىڭ غىر المنصرف بولۇشىدىكى شەرتى علمية دۇر].

ئىزاھات:

ئەسلىدە المعرفة يەتتە خىل بولۇپ، بۇلار:

- 1) ئالماشلار (الضمان). 2) خاس ئىسىم (العلم). 3) ئىشارەت ئىسىملىرى (الاشارات). 4) ئۇلانغۇچىلار (الموصلات). 5) «ال» بىلەن باشلانغان ئىسىملار. 6) ئىزاھەتنىڭ بىرىنچى ئەزالىرى. 7) مەخسۇس سۆزلەر بىلەن چاقىرىلغۇچىلار... بۇلارنىڭ ئىچىدە پەقەت خاس ئىسىملا غىر المنصرف بولۇش شەرتىگە توشىدۇ.

5) العجمة

[العجمة نىڭ غىر المنصرف بولۇشىدىكى شەرت شۇكى، ئۇ ئەرەب تىلىغا ئۆزلەشمەستىن ئىلگىرىلا خاس ئىسىم بولغاي ۋە



ئوتتۇرىسى ھەرىكەتلىك بولغاي ياكى ئۈچ ھەرپتىن ئارتۇق بولغاي.
 شۇنىڭ ئۈچۈن «نوح» منصرف دۇر، «شتر، ابراهيم» لار غير
 المنصرف دۇر].
 ئىزاھات:

العجمة - ئەرەب تىلىدىن باشقا بارلىق تىللارنى ئۆز ئىچىگە
 ئالىدۇ. شتر تۈركىيىنىڭ «دېياربەكرى، ئۆلكىسىدىكى بىر
 قەلئەنىڭ نامى».

6) الجمع

[الجمع نىڭ غير المنصرف بولۇش شەرتى: «ة» سىز صيغة
 منتهى الجموع دۇر. مساجد ۋە مصابيح لارغا ئوخشاش. ئەمما فرائضة
 منصرف دۇر. حضاجر بۆرىگە علمية بولۇپ غير المنصرف دۇر. چۈنكى
 ئۇ الجمع دىن يۆتكەلگەندۇر. «سراويل» غير المنصرف بولۇپ
 كەلگەندە (غير المنصرف بولۇپ كېلىشى كۆپرەك) ئۇنى ئەرەب تىلىغا
 باشقا تىللاردىن كىرگەن ئىسىم دەپ قاراپ، ۋەزىنداشلىرىغا تەۋە
 قىلىنىپ غير المنصرف قىلىنىدۇ؛ دېگۈچىلەرمۇ، ئۇنى ئەرەبچە
 «سروالة» دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈك شەكلى دېگۈچىلەرمۇ بار. ئەگەر
 «سراويل» دېگەن سۆز منصرف بولسا ھېچقانداق مەسىلە يوق.
 «جوار» دېگەندەك سۆزلەر رافع ۋە جر لىك ھالەتتە قاض غا
 ئوخشاشتۇر].

ئىزاھات:

منتهى الجموع نىڭ صيغة لىرى ئون سەككىز ئەتراپىدادۇر،
 ئۇلارنىڭ بەزىلىرى تۆۋەندىكىچە:

1. فعالل. درهم - دراھم دېگەندەك.
2. فعاليل. فردوس - فراديس دېگەندەك.
3. أفعال. أكرم - أكارم دېگەندەك.



4. أفاعيل. أسلوب - أساليب دېگەندەك.

5. تفاعل. تجربة - تجارب دېگەندەك.

6. تفاعيل. تسييح - تساييح دېگەندەك.

7. مفاعيل. ميثاق - مواثيق دېگەندەك.

(قالغان ۋەزىنلەر تەپسىلاتى ئۈچۈن دوكتور/ ئەزىزە فەۋۋالنىڭ «ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىنىڭ قامۇسى» دېگەن كىتابىغا مۇراجىئەت قىلىنغاي).

«ة» سىز صيغة متتهى الجموع بولۇشنى شەرت قىلىش شۇنىڭ ئۈچۈنكى ئەگەر جمع دە «ة» بولۇپ قالسا شەكىل جەھەتتىن جمع بولسىمۇ مەنا جەھەتتىن مفردنى ئىپادە قىلىدىغان ئەھۋاللار بولىدۇ. مەسىلەن: فرازنة دېسەك ئۇ شەكىل جەھەتتىن فعال ۋەزىنىسى بىلەن جمع دەك كۆرۈنسىمۇ مەنىسى مفردنى ئىپادىلىگەن، شۇڭا ئۇ منصرف دېيىلىدۇ.

حضاجر - غير المنصرف بولىدۇ، گەرچە ئۇ بۆرە ئۈچۈن علم الجنس بولۇپ بىرىنىمۇ، كۆپىنىمۇ ئىپادە قىلىشىمۇ بىراق ئۇ كۆپلۈك شەكىلدىكى ئىسىملاردىن يۆتكەلگەنلىكى ئۈچۈن ئەسلىنى ئېتىبارغا ئالدۇق.

«جوار»، دېگەندەك سۆزلەر دېگىنى: مەيلى «ي»لىق، مەيلى «و»لىق بولسۇن فواعل ۋەزىنىسى بىلەن كەلگەن كەمتۈك كۆپلۈك (الجمع المنقوص) لەر كۆزدە تۇتۇلغاندۇر. «جوار، نىڭ ئۆزگىرىش جەريانى مۇنداق: جوارِي - جوارِي - جوارِ

7) التركيب

[التركيب - مۇرەككەپ ئىسىملارنىڭ غير المنصرف بولۇشىنىڭ شەرتى ئۇ علمية بولۇشى كېرەك، ئىزاھەتلىك بىرىكمە ۋە ئۆزئارا ئىسناد بولماسلىقى كېرەك. مەسىلەن: بعلبك].



ئۇنىڭ مۇنثى يوق، دېمەك ئۇ مۇنثى ى فعلىسى ۋەزىنىسى بىلەن كەلسۇن دېگەن شەرتكە ئۇيغۇن ئەمەس، بىراق مۇنثى ى فىئانئە ۋەزىنىسى بولمىسۇن دېگەن شەرتكە ئۇيغۇن... مانا بۇ يەردىن ئىختىلاپ پەيدا بولغان.

«سكران» نىڭ مۇنثى ى سكرى كېلىدۇ، «ندمان» نىڭ مۇنثى ى بولسا ندمانە كېلىدۇ.

9) وزن الفعل

[وزن الفعل — ئۇنىڭ غىر المنصرف بولۇش شەرتى شۇكى، ئۇنىڭ ۋەزىنىسى پېئىلغا خاس ۋەزىنلەر بىلەن كەلگەي، شَمْرٌ، ضَرْبٌ لەرگە ئوخشاش ياكى (ئەگەر پېئىلغا خاس ۋەزىنلەر بولماي قالسا) ئۇنىڭ باش تەرىپىدە پېئىلنىڭ باش تەرىپىدە بولىدىغان زىيادە ھەرپ (حرف المضارعة) بولغاي، (ة) نى قوبۇل قىلمىغاي، شۇنىڭ ئۈچۈن] غىر المنصرف بولغان، يەنى المنصرف بولغان].
ئىزاھات:

«پېئىلغا خاس ۋەزىنلەر بىلەن كېلىش، نى شەرت قىلىش شۇنىڭ ئۈچۈنكى بەزى ۋەزىنلەر پېئىل ۋە ئىسىم ئارىسىدا ئورتاق قوللىنىلىدۇ، مەسىلەن: شجر، حجر دېسەك ضىرب ۋەزىنىسىگە ئوخشايدۇ.

«(ة) نى قوبۇل قىلمىغاي، دېيىشتىكى سەۋەب شۇكى پېئىل (ة) نى ئەسلا قوبۇل قىلمايدۇ.

غىر شەرتكە ئۇيغۇن بولغانلىقى ئۈچۈن غىر المنصرف بولغان، يەنى بولسا (ة) نى قوبۇل قىلغانلىقى ئۈچۈن المنصرف بولغان.

[تەسىر كۆرسەتكۈچى علمىيە بار غىر المنصرف ئەگەر نكسرة قىلىنسا (يەنى تونۇش ئىسىم ناتونۇش ئىسىم قىلىنسا) منصرف بولىدۇ، چۈنكى يۇقىرىقىلاردىن شۇ مەلۇم بولىدىكى، علمىيە تەسىر

كۆرسەتكۈچى بولغان ھالەتتە پەقەت ئۆزى شەرت قىلىنغان ئىللەتلەر بىلەنلا بىرگە كېلىدۇ، علمىيە شەرت قىلىنمىغان ئىللەتلەر ئىچىدىن پەقەت العدل ۋە وزن الفعل بۇنىڭ سىرتىدا (يەنى علمىيە شەرت قىلىنمىغان ئىللەتلەر ئىچىدىن پەقەت العدل ۋە وزن الفعل لا علمىيە بىلەن بىرگە كېلىدۇ). ئۇ ئىككىسى (العدل ۋە وزن الفعل) بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى بولۇپ، علمىيە ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرى بىلەنلا بىرگە كېلىدۇ (يەنى ئۈچ ئىللەت: العدل، وزن الفعل، علمىيە بىرلا ۋاقىتتا بىرگە كەلمەيدۇ). ئەگەر تەسىر كۆرسەتكۈچى علمىيە بار غىر المنصرف ئىسىملار نكرا قىلىنسا مەزكۇر ئىسىملار ئىللەتسىز ياكى بىر ئىللەت بىلەن قېپقالدۇ.

ئىزاھات:

«تەسىر كۆرسەتكۈچى علمىيە بار غىر المنصرف» دېگەنلىك: مەيلى شەرتى بولسۇن، مەيلى شەرتى بولمىسۇن ھەر ھالدا ئىككى ئىللەتنىڭ بىرى علمىيە بولغان غىر المنصرف ئىسىم دېگەنلىكتۇر. يەنە بەزى ئىسىملار علمىيە گە زادىلا ئېھتىياجى ياكى ئالاقىسى يوق بولۇپ، مۇستەقىل ھالدا غىر المنصرف بولىدۇ. تانىت گە ئوخشاش. يەنە بىر تەرەپتىن تەسىر كۆرسەتمەيدىغان علمىيە نىمۇ بۇ تەبىردىن يىراقلاشتۇرۇش نىشانلانغاندۇر. علمىيە تەسىر كۆرسىتىدىغان غىر المنصرف ئالتىدۇر. بۇنىڭ ئىچىدە علمىيە شەرت بولۇپ تەسىر كۆرسىتىدىغان غىر المنصرف تۆتتۇر: (1) تانىت. (2) العجما. (3) الألف و النون (4) التركيب. شەرت بولماي تەسىر كۆرسىتىدىغان غىر المنصرف ئىككى: (1) العدل. (2) وزن الفعل.

المعرفة بولسا يۇقىرىقى ئالتە غىير المنصرف دا ئايانما خاراكتېرلىك دەۋر قىلىدۇ. قالغان ئىككىسى بولسا الوصف بىلەن الجمع بولۇپ، بۇلاردا علمية تەسىر كۆرسەتمەيدۇ. خۇلاسلىغاندا مەيلى علمية شەرت بولۇپ تەسىر كۆرسەتسۇن، مەيلى شەرت بولماي تەسىر كۆرسەتسۇن علمية تەسىر كۆرسەتمىدىغان ھەرقانداق ئىسىملار نكۋە قىلىنسا (يەنى علمية لىكى يوقالسا) ئۇ منصرف بولۇپ قالىدۇ، چۈنكى علمية شەرت قىلىنغان ئىسىملاردىن علمية ئېلىپ تاشلانما ئۇ ئىسىملارنىڭ غىير المنصرف بولۇشىغا يارىغىدەك ھېچقانداق ئىللىتى قالمايدۇ، ئەگەر علمية شەرت قىلىنمىغان ئەمما ئۇ يەنىلا تەسىر قىلىدىغان ئىسىملاردا بولسا ئۇ ئىسىملار پەقەت بىر ئىللەت بىلەنلا قېپقالىدۇ - دە، يەنىلا غىير المنصرف بولالمايدۇ.

[أجرگە ئوخشاش ئىسىملار علمية ئېلىپ تاشلانمىمۇ ئەسلىدىكى سۈپىتىنى كۆزدە تۇتۇپ يەنىلا غىير المنصرف بولىدۇ دېگەن كۆز قاراش بىلەن سىبۋەيھ ئەخفەشكە قارشى پىكىردە بولغان، حاتم نىڭ بابى سىبۋەيھگە تاقاشمايدۇ، (ئۇنداقتا بولمايدىكەن) قارىمۇقارشى ئىككى نەرسە بىر ھۆكۈمدە ئېتىبارغا ئېلىنىپ قالىدۇ، غىير المنصرف نىڭ ھەممىسى (ال) ياكى ئىزافەت سەۋەبلىك كەسرە ئارقىلىق جىر ئوقۇلىدۇ (منصرف بولىدۇ)].

ئىزاھات:

«أجرگە ئوخشاش ئىسىملار، دېگىنىدىن ئەسلىدە سۈپەت بولغان ھەرقانداق ئىسىملار كۆزدە تۇتۇلغان.

»(ئۇنداقتا بولمايدىكەن) قارىمۇقارشى ئىككى نەرسە بىر ھۆكۈمدە ئېتىبارغا ئېلىنىپ قالىدۇ، دېگەنلىك: ئەگەر ئەسلىدىكى سۈپەت ئېتىبارى بىلەن غىير المنصرف يەنىلا ئۆز



الكافية مع الشرح (3)

ھالىتى بىلەن قالدۇ دەپمۇ دېيىشكە توغرا كەلسە ئۇنداقتا ھاتم گە ئوخشاش سۈپەت ئىسىملارنى بىر ئىللىتى سۈپەت، يەنە بىر ئىللىتى علمىيە دەپ غىر المنصرف قىلساق بولمامدۇ؟ ئۇلارنىڭ ئەسلى سۈپىتىنى ئېتىبارغا ئالمىغان ئىكەنمىز، ئۇنداقتا ھجرگە ئوخشاش ئىسىملارنىڭ ئەسلى سۈپىتىنى ئېتىبارغا ئېلىش نە ئۈچۈن؟ دېگەن سوئاللارغا جاۋاب بەرگەنلىكتۇر. (قارىمۇ قارشى ئىككى نەرسە: بىرى سۈپەت، يەنە بىرى علمىيە).



1. الباب الأول في المرفوعات

[رفع ئوقۇلىدىغان ئىسىم - فاعل بولۇشنىڭ ئالامىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

رفع ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنى نصب ۋە جر ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنىڭ ئالدىدا بايان قىلىشى رفع ئوقۇلىدىغان ئىسىملار جۈملىسىدە ئاساسىي ۋە مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ.

[فاعل بولۇشنىڭ ئالامىتىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىش، دېگەنلىك: جۈملىسىدە مېتە بولۇپ كېلىپ، مېتەنىڭ بەلگىلىرىنى قوبۇل قىلىش دېگەنلىكتۇر.

1. الفاعل

[رفع ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنىڭ بىرى - فاعل دۇر. ئۇ (شۇنداق بىر ئىسىمكى) - ئۇنىڭغا پېئىل ياكى پېئىلغا ئوخشايدىغان ئىسىملار ئىسناد قىلىنىدۇ ھەمدە مەزكۇر پېئىل ياكى پېئىلغا ئوخشايدىغان ئىسىملارنىڭ ئىش - ھەرىكىتى شۇ ئىسىم سەۋەبى بىلەن مەيدانغا كەلگەن رەۋىشتە ئۇنىڭدىن ئىلگىرى تىلغا ئېلىنىدۇ. قام زىد ۋە زىد قائم ابۇە دېگەنگە ئوخشاش].

ئىزاھات:

پېئىلغا ئوخشايدىغان ئىسىملار: الفاعل، المفعول، الصفة المشبهة، المصدر ۋە اسم الفعل لاردۇر.



«مەزكۇر پېئىل ياكى پېئىلغا ئوخشايدىغان ئىسىملارنىڭ ئىش – ھەرىكىتى شۇ ئىسىم سەۋەبى بىلەن مەيدانغا كەلگەن رەۋىشتە ، دېگەنلىك: مەزكۇر پېئىلدا تىلغا ئېلىنغان ئىش – ھەرىكەتلەرنى شۇ ئىسىم پەيدا قىلغان ئۇقۇمنى بىلدۈرگەن رەۋىشتە دېگەنلىكتۇر. بۇ تەبىر بىلەن تولدۇرغۇچى بولۇپ كېلىدىغان ئىسىملار (المفعول) تەبىر دائىرىسىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

ئۇنىڭدىن ئىلگىرى تىلغا ئېلىنىدۇ: بۇ تەبىر بىلەن خەۋىرى پېئىللىق جۈملىلەر نەزەردىن ساقىت قىلىنىدۇ. [ئەسلىدە پائىل پېئىلغا يېقىن تۇرۇشى كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن ضَرْبَ غَلامه زَيْدٌ دېيىش دۇرۇس، ضَرْبَ غَلامه زَيْدًا دېيىش توغرا ئەمەس].

ئىزاھات:

«ئەسلىدە پائىل پېئىلغا يېقىن تۇرۇشى كېرەك»: پېئىلنىڭ ئەگەشمە بولەكلىرى كۆپ بولغاچقا بۇنىڭ ئىچىدە فاعل پېئىلغا ئەڭ يېقىن بۆلەك ھېسابلىنىدۇ، چۈنكى پېئىل فاعل سىز مەيدانغا كەلمەيدۇ. كەلتۈرۈلگەن مىسالغا بىر قارىغان ئادەم: فاعل نىڭ ئالدىدا تولدۇرغۇچى تۇرمامدۇ؟ فاعل پېئىلغا قانداق يېقىن بولدى؟ بۇ قانداق مىسال دەپ سورىشى تەبىئىي، شۇنىڭغا دىققەت قىلىش كېرەككى، غَلامه دىكى ئالماش (الضمير) زَيْدٌ غا قايتىدۇ، زَيْدٌ تەقدىرەن غَلامه نىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، يەنىلا پېئىلغا يېقىن ھېسابلىنىدۇ.

[الفاعل ياكى المفعول دا اعراب يوقالسا ھەمدە (قايسىسىنىڭ الفاعل، قايسىسىنىڭ المفعول ئىكەنلىكىگە ئۈندەيدىغان) بىرەر بەلگە بولمىسا ياكى الفاعل پېئىلغا ئۆلىنىپ كەلگەن ئالماش (الضمير)



بولسا ياكى الفاعل نىڭ تولدۇرغۇچىسى (المفعول) «إلا» ۋە ئۇنىڭ مەنىداشلىرىدىن كېيىن كەلسە الفاعل نى المفعول دىن ئىلگىرى كەلتۈرۈش زۆرۈردۇر].

ئىزاھات:

«الفاعل ياكى المفعول دا إعراب يوقالسا ھەمدە (قايسىسىنىڭ الفاعل، قايسىسىنىڭ المفعول ئىكەنلىكىگە ئۈندەيدىغان) بىرەر بەلگە بولمىسا، بۇنىڭ مىسالى: ضرب موسى عيسى. ئەمما بىرەر بەلگە بولسا ئىلگىرى كېيىن كەلسە بولىۋېرىدۇ. مەسىلەن: أكمل الكمثرى يحيى (يەنى قۇرت ئامۇتنى يېدى).

«الفاعل پېئىلغا ئۇلىنىپ كەلگەن ئالماش (الضمير) بولسا، بۇنىڭ مىسالى: ضربتُ زيداً، ضربتُكَ.

«الفاعل نىڭ تولدۇرغۇچىسى (المفعول) «إلا» ۋە ئۇنىڭ مەنىداشلىرىدىن كېيىن كەلسە، دېگەننىڭ مىسالى: ما ضرب زيدٌ إلا عمراً. («إلا» نىڭ مەنىداشلىرى: انما دېگەندەك).

[ئەگەر الفاعل غا ئۇنىڭ تولدۇرغۇچى (المفعول) سىنىڭ ئالمىشى ئۇلىنىپ كەلسە ياكى الفاعل «إلا» ۋە ئۇنىڭ مەنىداشلىرىدىن كېيىن كەلسە ياكى پېئىلغا بىۋاسىتە ئۇلانمىغان الفاعل غا ئۇنىڭ تولدۇرغۇچىسى (المفعول) ئۇلىنىپ كەلسە (يەنى المفعول نىڭ ئالمىشى پېئىلغىلا ئۇلىنىپ الفاعل نى پېئىلدىن ئايرىۋەتسە) الفاعل نى المفعول دىن كېيىن كەلتۈرۈش زۆرۈردۇر].

ئىزاھات:

«ئەگەر الفاعل غا ئۇنىڭ تولدۇرغۇچى (المفعول) سىنىڭ ئالمىشى ئۇلىنىپ كەلسە، دېگەننىڭ مىسالى: ضرب زيداً غلامه. «الفاعل «إلا» ۋە ئۇنىڭ مەنىداشلىرىدىن كېيىن كەلسە، دېگەننىڭ مىسالى: ما ضرب عمراً إلا زيدٌ.



دېيىلغا بىۋاسىتە ئۇلانمىغان الفاعل غا ئۇنىڭ تولىدۇرغۇچىسى (المفعول) ئۇلىنىپ كەلسە، دېگەننىڭ مىسالى: **ضربك زيدا.**

[گاهدا (چۈشۈپ قالغانلىقىغا) بىرەر ئالامەت بولغاندا پېئىلنى قالدۇرۇپ قويۇش (چۈشۈرۈپ قويۇش) دۇرۇستۇر. من قام؟ دېگەن كىشىنىڭ جاۋابىدا **زيد** دەپ جاۋاب بەرگەندەك ۋە تۆۋەندىكى شېئىردىكىدەك: **وَلَيْتَكَ يَزِيدُ ضَارِعٌ لِحَصُومَةٍ * وَمَحْبُطٌ مِّمَّا تَطِيحُ الطَّوَائِحُ** (دەۋادا ئاجىز ۋە بېشىغا بالا – قازا كەلگۈچى يەزىدقا يىغلىسۇن). گاهدا ئۇ پېئىلنى قالدۇرۇپ قويۇش زۆرۈردۇر. ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزىگە ئوخشاش: **وان أحد من المشركين استجارك. گاهدا بولسا پېئىل ۋە الفاعل بىرگە قالدۇرۇلسۇن. أقام زيد؟ دېگەن سوئالغا نەم! دەپ جاۋاب بەرگەندەك].**

ئىزاھات:

بۇ قائىدىلەردىن شۇ مەلۇم بولىدۇكى، پېئىلنى قالدۇرۇپ قويۇش ئىككى خىل: بىرى دۇرۇس، يەنە بىرى زۆرۈر. دۇرۇس بولغىنىغا ئىككى مىسال كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، ئالدىنقىسىدا پېئىلنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىغا روشەن ئالامەت بار، چۈنكى **من قام؟ دېگەن سوئالغا زيد!** دەپ جاۋاب بېرىشلا زيد سۆزىنىڭ ئەسلىدە قام زيد ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ تۇرىدۇ. كېيىنكى مىسال بولسا (شېئىر) پېئىلنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىغا روشەن ئالامەت بولماستىن تەقدىرەن ئالامەت بارلىقىغا كەلتۈرۈلگەن مىسالدۇر، يەنى **ضارع نىڭ ئالدىدا يېكە دېگەن پېئىل چۈشۈپ قالغان، بۇنى «كىم يىغلايدۇ؟» دېگەن سوئالنى تەقدىر قىلىپ جاۋابىدا يېكە ضارع دەيمىز – دە، چۈشۈپ قالغان پېئىلنى قىياسەن تاپمىز.**



پېئىلنى قالدۇرۇپ قويۇش زۆرۈر بولغان جايلار بولسا جۈملە ئىچىدە پېئىلنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرسىتىدىغان ئېنىق بەلگە بار جۈملىلەردۇر. ئايەتتىكى استىجار ك سۆزى ئاھد نىڭ ئالدىدا يەنە بىر استىجار ك دېگەن سۆزنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

1) تنازع الفعلين (ئىككى پېئىلنىڭ تالاش - تارتىشى)
 [ئەگەر ئىككى پېئىل ئۆزلىرىدىن كېيىن كەلگەن (يەنى ئىككى پېئىلدىن كېيىن كەلگەن) بىر ئاشكارا ئىسىمنى تالىشىپ قالسا بۇ تالىشىش گاهىدا ئۇ ئىسىمنىڭ الفاعل بولۇشىنى تالىشىش بولىدۇ، مەسىلەن: ضربني و أكرمني زيد دېگەندەك، گاهىدا ئۇ ئىسىمنىڭ بولۇشىنى تالىشىدۇ، مەسىلەن: ضربت و أكرمت زيدا دېگەندەك، گاهىدا بولسا ئوخشىمىغان ھالدا بىرى الفاعل دەپ يەنە بىرى المفعول دەپ تالىشىدۇ.]

ئىزاھات:

«ئىككى پېئىلدىن كېيىن، دېيىلىشى: ئىككى پېئىلنىڭ بېشىدا ياكى ئوتتۇرىسىدا بولغان ئىسىمدا تالاش - تارتىش بولمايدۇ، ئۇ ئالدىنقى پېئىلنىڭ ئەگەشمە بۆلىكى قىلىنىدۇ.
 «ئاشكارا ئىسىم، دېيىشى: ئىككى پېئىلدىن كېيىن كەلگەن ئىسىم ئالماش (الضمير) بولۇپ قالسا ئۇ قايسى پېئىلغا ئۇلىنىپ كەلسە شۇ پېئىلنىڭ ئەگەشمە بۆلىكى بولىدۇ.
 بۇ تالاش - تارتىشنىڭ ئومۇمىي شەكلى مۇنداق تۆت خىل بولىدۇ:

1. مەزكۇر ئىسىمنى ھەر ئىككىسى الفاعل دەپ تالىشىدۇ، ضربيني و أكرمني زيد دېگەندەك.
2. ھەر ئىككىسى المفعول دەپ تالىشىدۇ، ضربت و أكرمت زيدا دېگەندەك.



3. ئالدىنقىسى الفاعل دەپ، كېيىنكىسى المفعول دەپ تاللىشىدۇ، ضربىنى و اكرمتۇ زيدا دېگەندەك.

4. ئالدىنقىسى المفعول دەپ، كېيىنكىسى الفاعل دەپ تاللىشىدۇ، ضربىنى و اكرمتى زيد دېگەندەك.

[يۇقىرىقى ھالەتلەردە «بەسرە» گرامماتىكا شۇناسلىرى: تالاشتا قالغان ئىسىم ئىككىنچى پېئىلنىڭ ئەگەشكۈچىسى بولىدۇ دەپ قارايدۇ، «كۈفە» گرامماتىكا شۇناسلىرى بولسا: ئۇ ئىسىم ئالدىنقى پېئىلغا مەنسۇپ بولىدۇ دەپ قارايدۇ. ئەگەر مەزكۇر ئىسىمنى ئىككىنچى پېئىلغا بېرىۋەتسەڭ، ئالدىنقى پېئىلنىڭ الفاعل نى چۈشۈرۈپ قويماستىن – كىسائىنىڭ كۆز قارىشىنىڭ قارشىسىچە – ئاشكارا ئىسىمغا (كېيىنكى پېئىلغا بېرىۋەتكەن ئىسىمغا) مۇۋاپىق قىلىپ الضمير كەلتۈرسەن. (بىرىنچى پېئىلنىڭ ئېھتىياجى بولسىمۇ تالاشتا قالغان ئىسىمنى ئىككىنچى پېئىلغا بېرىۋېتىش) «فقرء» دىن باشقا گرامماتىكا شۇناسلار نەزىرىدە دۇرۇستۇر].

ئىزاھات:

«بەسرە» گرامماتىكا شۇناسلىرىنىڭ ئىككىنچى پېئىلنىڭ خىزمىتىنى قوللىشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇلار ئىككىنچى پېئىل - تالاشتا قالغان ئىسىمغا يېقىن، مەزكۇر ئىسىمنىڭ يېنىدىلا باشقۇرغۇچى بار يەردە يىراقتىكى پېئىلغا قارىمايمىز، دەپ قارىغان.

«كۈفە» گرامماتىكا شۇناسلىرى بولسا: ئالدىنقى پېئىل كېيىنكى پېئىلغا قارىغاندا مەزكۇر ئىسىمغا بالدۇر بۇيرۇق چۈشۈرگەن، ئالدىنقىسىنىڭ بۇيرۇقىنى ئورۇندىماي تۇرۇپ،



كېيىنكى پېئىلنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرغىلى بولمايدۇ، دەپ قارىغان.

بۇ يەردە شۇ نەرسە ئېنىق بولسۇنكى، بۇلارنىڭ تالاش - تارتىشلىرى «قايسىسى ئەۋزەل؟»، دېگەن نۇقتىدىن پەيدا بولغان بولۇپ، مەزكۇر ئىسىم قايسىسىغا مەنسۇپ بولسا ھەر ئىككى تەرەپ نەزىرىدە دۇرۇس بولىدۇ، بىراق ياخشىراقى مۇنداق ... بولىدۇ دەپ تاللىشىدۇ... بۇ نۇقتىغا ياخشى دىققەت قىلىنىش كېرەك.

كئائىنىڭ كۆز قارىشىچە: تالاشتا قالغان ئىسىمنى كېيىنكى پېئىلغا بېرىش توغرا ئەمما ئالدىنقى پېئىلغا ضمىر كەلتۈرۈش ھاجەتسىز.

فەررائنىڭ كۆز قارىشىدا: ئالدىنقى پېئىل الفاعل نى تەلەپ قىلسا تالاشتا قالغان ئىسىمنى چوقۇم بېرىش كېرەك، ئەمما زۆرۈر بولمىغان نەرسىنى تەلەپ قىلسا مەسىلەن: تولدۇرغۇچىدەك، ئۇ ھالدا بىرىنچى پېئىلغا بەرمىسەكمۇ بولىدۇ.

[ئەگەر بىرىنچى پېئىل (المفعول دىن) بىھاجەت بولۇنسا المفعول نى ئېلىپ تاشلايسەن، ئۇنداق بولمىسا بىرىنچى پېئىلغىمۇ المفعول نى ئاشكارا كەلتۈرسەن]

ئىزاھات:

تالاشتا قالغان ئىسىمنى ئىككىنچى پېئىلغا بېرىۋەتكەن تەقدىردە بىرىنچى پېئىل المفعول نى تەلەپ قىلسا قاراپ باقىمىز: ئەگەر بىرىنچى پېئىلدىن كېيىن المفعول نى تىلغا ئالمىساقمۇ مەنا ئوچۇق بىلىنەن ئۇ ھالدا بىرىنچى پېئىلدىن كېيىن المفعول نى زىكرى قىلمايمىز، ئەمما ئۇنى تىلغا ئالمىساق مەنا ئوچۇق



ئىپادىلەنمىسە ئۇ ھالدا **المفعول نى** بىرىنچى پېئىلدىن كېيىن تىلغا ئالسىمىز. مەسلەن: **حسبى منطلقا و حسبى زيدا منطلقا.**
 [ئەگەر (تالاشتا قالغان ئىسمىنى) بىرىنچى پېئىلغا بەرسەڭ، ئىككىنچى پېئىلنىڭ **الفاعل نى** **ضمير** كەلتۈرسەن، (ئىككىنچى پېئىلنىڭ) **المفعول نى** بولسا مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن كۆز قاراش بويىچە بىر تەرەپ قىلسەن (**ضمير** كەلتۈرسەن)، پەقەت (**ضمير** كەلتۈرۈشكە) توسالغۇ بولۇپ قالغاندىلا **المفعول نى** ئاشكارا كەلتۈرسەن، (ئىمىرىئىلقەيس) نىڭ مۇنۇ شېئىرى (بىز توختىلىۋاتقان) تالاش - تارتىشلار جۈملىسىدىن ئەمەس، ئۇنداق بولغاندا (شىئېردىكى) مەنا بۇزۇلۇپ كېتىدۇ: **كفانى ولم أطلب قليل من المال** ئىزاھات:

(پەقەت (**ضمير** كەلتۈرۈشكە) توسالغۇ بولۇپ قالغاندىلا **المفعول نى** ئاشكارا كەلتۈرسەن، دېگەننىڭ مەسالى: **حسبى و حسبىهما منطلقين الزيدان منطلقا.**

بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان شېئىرنىڭ باشلىنىشى مۇنداق:
 لو كنت أسعى لأدنى معيشة كفانى ولم أطلب قليل من المال
 مەنىسى: ئەگەر مەن ئاددىي تۇرمۇشنى دەپ تىرىشىدىغان بولسام، ئازغىنە مال - دۇنيا كۇپايە قىلاتتى، ئۇنچە ئىزدەنمىگەن بولاتتىم.

ئەگەر **قليل من المال نى** لم أطلب نىڭ تولدۇرغۇچىسى قىلىنسا شائىرنىڭ ئىپادىلىشى قالايمىقانلىشىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇنداق شائىرلار بۇنچىلىك ئىبارىلەردىكى مەنىلەرنى ياخشى بىلىدۇ ۋە ئەڭ يۈكسەك پەللىدە ئىپادە قىلالايدۇ، ئۇنىڭ نېمە ھەققىدە ئىزدەنگەنلىكى شېئىرنىڭ كېيىنكى قۇرلىرىدا جۈلالىنىدۇ.

2. مفعول مالم يىسم فاعله

ئورۇنباसार الفاعل - الفاعل قالدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ ئورنىدا ئولتۇرغان ھەرقانداق المفعول «ئورۇنباसार الفاعل» دۇر. ئۇنىڭ الفاعل نىڭ ئورنىدا ئولتۇرۇشىنىڭ شەرتى: پېئىلنىڭ شەكلى فَعْل ياكى يُفَعْلُ غا ئۆزگەرتىلىشى كېرەك. علمت بابىدىن ئىككىنچى المفعول، علمت بابىدىن ئۈچىنچى المفعول ۋە المفعول له (سەۋەب - مەقسەت تولدۇرغۇچىسى)، المفعول معه (بىللىلىك تولدۇرغۇچىسى) ... لار «ئورۇنباसार الفاعل» بولالمايدۇ.

ئىزاھات:

«ئورۇنباसार الفاعل» ئادەتتە ئەرەبچىدە مفعول مالم يىسم فاعله ياكى نائب الفاعل دېيىلىدۇ، بۇ ئاتالغۇلارنىڭ مەنىسىدىنلا «ئورۇنباसार الفاعل» نىڭ نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى مانا مەن دەپلا بىلىنىدۇ.

المفعول - الفاعل نىڭ ئورنىغا چىقىۋالغاندىن كېيىن ئۇنى باشقۇرىدىغان پېئىلمۇ مەلۇمدىن مەجهۇل دەرىجىگە ئۆتۈشى كېرەك، فَعْل دېگىنى ھەرقانداق ئۆتكەن زامان پېئىلنى كۆرسىتىدۇ، يُفَعْلُ دېگىنى ھەرقانداق كېلىدىغان زامان پېئىلنى كۆزدە تۇتىدۇ، ئۇلار چوقۇم «ئورۇنباसार الفاعل» كەلگەندە مەجهۇل دەرىجىگە ئۆزگىرىشى كېرەك.

«علمت بابى» - (يەنە بىر ئاتىلىشى: «افعال القلوب - دىللارنىڭ پېئىلى») ئىككى تولدۇرغۇچىلىق ئۆتۈملۈك پېئىللارنى كۆرسىتىدۇ. بۇ پېئىللارنى «دىللارنىڭ پېئىلى» دېيىش شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بۇ پېئىللارنىڭ مەزمۇنى ئادەتتە كۆڭۈلگە چېتىشلىق يەنى ئىچكى سېزىم ئارقىلىق مەنىسى مەلۇم بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ئىككى تولدۇرغۇچىسى ئىگە - خەۋەردىن تۈزۈلگەن بولىدۇ.



«أعلمت بابى» - ئۈچ تولدۇرغۇچىلىق ئۆتۈملۈك پېئىللارنى كۆرسىتىدۇ.

[ئەگەر (جۈملىدە) المفعول بە تېپىلسا ئۇ ھالدا ئۇنىڭ «ئورۇنباسار الفاعل» بولۇشى تەيىن تاپىدۇ. مەسىلەن: ضُرب زيدٌ يومَ الجمعةَ أمامَ الأميرِ ضربًا شديدًا فى داره. مانا زيد «ئورۇنباسار الفاعل» بولدى، ئەگەر جۈملىدە المفعول بە بولمىسا (جۈملىدىكى) قالغان بۆلەكلەر باراۋەردۇر].

ئىزاھات:

ئەگەر بىر جۈملىدە «ئورۇنباسار الفاعل» بولۇشقا يارايدىغان بىر قانچە بۆلەك بولسا، بۇنىڭ ئىچىدە المفعول بە بولسا ئۇ بىرىنچى بولۇپ «ئورۇنباسار الفاعل» بولۇشقا تەيىن تاپىدۇ، ئەگەر شۇ جۈملىدە المفعول بە بولمىسا، ئۇ ھالدا قالغان بۆلەكلەرنىڭ قايسىسىنى «ئورۇنباسار الفاعل» قىلسا بولىۋېرىدۇ.

كەلتۈرۈلگەن مىسالدا ضربًا دىن كېيىن شىددىدا نى قوشۇپ قويۇشتىكى مەقسەت «المصدر» نىڭ مەخسۇس زىكرى قىلىنماي تۇرۇپ «ئورۇنباسار الفاعل» بولالمايدىغانلىقىغا ئىشارە قىلىش ئۈچۈندۇر.

[أعطيتُ بابىنىڭ بىرىنچى تولدۇرغۇچىسى («ئورۇنباسار الفاعل» بولۇشقا) ئىككىنچى تولدۇرغۇچىدىن ياخشىراقتۇر].

ئىزاھات:

«أعطيتُ بابى» دېگەندىن ئىككى تولدۇرغۇچىلىق پېئىللار بابى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇپ، «علمت بابى» بابىدىن بەرقى شۇكى «علمت بابى» بابىنىڭ ئىككى تولدۇرغۇچىسى ئۆزئارا ئىگە - خەۋەر بولىدۇ، «أعطيتُ بابى» نىڭ بولسا ئۇنداق بولمايدۇ.

3. 4. المبتدء والخبر



[(المرفوعات نىڭ 3 - 4 - سى) ئىگە (مبتداء)، خەۋەردۇر. مبتداء : - تەلەپپۇزلۇق باشقۇرغۇچىدىن خالىي بولغان «مۇسنەدۇن ئىلەيھى» ھالىتىدىكى ئىسىمدۇر ياكى مەنپىي ھەرىپ (حرف النفي) دىن كېيىن ياكى سوراقنىڭ ئەلفى (ألف الاستفهام) دىن كېيىن كېلىپ، ئاشكارا بىر ئىسىمنى رفاع قىلىدىغان سۈپەتتۇر. مەسىلەن: زيد قائم، ما قائم الزيدان، قائم الزيدان... ئەگەر مەزكۇر سۈپەت مەفرد ئىسىمغا مۇۋاپىق بولۇپ قالسا ئىككىلىسى دۇرۇس بولىدۇ].

ئىزاھات:

مبتداء - خەۋەرنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى ناھايىتى قويۇق بولۇپ، بىر - بىرىگە چەمبەرچاس باغلانغان، شۇڭا ئاپتور بۇ يەردە ئىككىسىنى بىراقلا بايان قىلغان.

«تەلەپپۇزلۇق باشقۇرغۇچىدىن خالىي بولغان» دېگەن سۆز: مەزكۇر ئىسىمنى باشقۇرغۇچى چوقۇم مەنمۇ ئامىل دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ.

(«مۇسنەدۇن ئىلەيھى» ھالىتىدىكى) دېگەن سۆز بىلەن «خەۋەر» بۇ تەبىردىن يىراقلاشتى، چۈنكى «خەۋەر» دائىم «مۇسنەدۇن بەھى» بولىدۇ. «مۇسنەدۇن ئىلەيھى» نى ئۇيغۇر تىلىدا بېقىندۇرغۇچى دەيمىز، «مۇسنەدۇن بەھى» نى بولسا بېقىنغۇچى دەيمىز.

تېكىستتە تىلغا ئېلىنغان سۈپەت اسم الفاعل، اسم المفعول، الصفة المشبهة... قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

«مبتداء» نىڭ يۇقىرىقى تەبىرىدىن ئۇنىڭ ئىككى خىل بولىدىغانلىقى مەلۇمدۇر. زيد قائم ئالدىنقى خىل «ئىگە» نىڭ مىسالى، ما قائم الزيدان بولسا حرف النفي دىن كېيىن كەلگەننىڭ



مسالى، أقيام الزيدان بولسا ألف الاستفهام دىن كېيىن كەلگەننىڭ مسالىدۇر.

«سۈپەت مفرد ئىسىمغا مۇۋاپىق، بولغاننىڭ مسالى: أقيام

زيد.

ئىككىلىسى دۇرۇس بولىدۇ، دېگەنلىك: بىرى مەزكۇر سۈپەت ئىككىنچىسى «مبتداء» بولىدۇ، بۇ چاغدا قائم «مبتداء» ھەم ئىسىم الفاعل بولىدۇ، زيد - قائم نىڭ الفاعل ى بولىدۇ. يەنە بىرى مەزكۇر سۈپەتنى «مبتداء» دىن ئىلگىرى كەلگەن «خەۋەر» قىلىپ، زيد نى «خەۋەر» دىن كېيىن كەلگەن «مبتداء» قىلىش يەنى بىرىنچى خىل «مبتداء» دىن قىلىشتۇر.

[خەۋەر - تەلەپپۇزلۇق باشقۇرغۇچىدىن خالىي، يۇقىرىقى سۈپەتلەرنىڭ قارشىسىدا تۇرىدىغان، «مۇسنەدۇن بەھى» بولغان ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

«تەلەپپۇزلۇق باشقۇرغۇچىدىن خالىي» دېگەن سۆز: مەزكۇر ئىسىمنى باشقۇرغۇچى چوقۇم مەنىۋى ئامىل دېگەن ئۇقۇمنى بىلدۈرىدۇ.

«يۇقىرىقى سۈپەتلەرنىڭ قارشىسىدا تۇرىدىغان» دېگەن سۆز: ئىككىنچى خىل «مبتداء» غا ئوخشىمايدۇ، ئۇنىڭدىن تۈپتىن پەرقلىنىدۇ دېگەنلىكتۇر.

[«مبتداء» نىڭ خەۋەردىن ئىلگىرى كېلىشى ئەسلىدۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن فى دارە زيد دېگەن جۈملە دۇرۇس، صاحبها فى الدار دېگەن جۈملە دۇرۇس ئەمەستۇر. گاھدا نكرة نى مەلۇم ئۇسلۇب بىلەن خاسلاشتۇرۇلسا مبتداء بولۇپ قالىدۇ، مەسىلەن: ولعبد



مؤمن خىر من مشرك، أرجل في الدار أم امرأة؟، ما أحد خير منك، شرٌّ
أهراً ذاناب، في الدار رجل، سلام عليك دېگەندەك].
ئىزاھات:

زيد نىڭ قانۇنلۇق ئورنى ئەسلىدىنلا فى دارە نىڭ ئالدىدا
بولغاچقا بۇ جۈملە دۇرۇس، صاحبها دىكى ضمير - الدار غا
يانىدىغانلىقى ئۈچۈن (بۇ يەردە صاحبها مېتەاء) بۇ جۈملە دۇرۇس
بولمايدۇ.

مېتەاء نىڭ المعرفة بولۇشى ئەسلىدۇر، ئەگەر ئۇ نكرا بولۇپ
قالسا ئۇنىڭدا چوقۇم باشقا نكرا لەردىن پەرقلىنىدىغان مەلۇم
خاسلىق بولۇشى كېرەك. تېكىستتىكى مېسالىلار تۆۋەندىكى
ئۇسۇللار بىلەن خاسلىققا ئېرىشتى:

ولعبد مؤمن خير من مشرك بۇنىڭدا عبد دېگەن نكرا ئىسىم
مؤمن دېگەن سۈپەت بىلەن خاسلاشتى. (خاسلاشتى دېگەنلىك
معرفة بولدى دېگەنلىك ئەمەس، بەلكى معرفة گە يېقىنلاشتى
دېگەن مەنىدا).

أرجل في الدار أم امرأة؟ بۇنىڭدا رجل دېگەن نكرا ئىسىم
همزة الاستفهام غا يۆلىنىپ خاسلاشتى.
ما أحد خير منك بۇنىڭدا أحد دېگەن نكرا «حرف النفي»
بىلەن خاسلاشتى.

شرٌّ أهراً ذاناب بۇنىڭدا شرٌّ دېگەن نكرا ئۆزىنىڭ بېئىلىدىن
ئىلگىرى كېلىش بىلەن خاسلاشتى.
في الدار رجل بۇنىڭدا رجل دېگەن نكرا خەۋەرنىڭ «ئىگە» دىن
ئىلگىرى كېلىشى بىلەن خاسلاشتى.



سلام عليك بۇنىڭدا سلام دېگەن نكرا ئەسلىدىنلا چۈشۈپ قالغان بىرىنچى شەخسكە مۇناسىۋەتلىك «ي» بىلەن خاسلاشتى، ئەسلىسى: سلامي عليك ئىدى.

[خەۋەر گاهىدا جۈملە بولىدۇ. زىد ابۇه قائم، زىد قام ابۇه دېگەندەك، بۇ چاغدا چوقۇم جۈملىدىن مېتەئا غا ياندىغان ضمير بولۇشى كېرەك، گاهىدا ئۇنداق ضمير چۈشۈپ قالىدۇ] ئىزاھات:

خەۋەر - مېتەئا نىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر قىلىدىغان بولغاچقا مېتەئا نىڭ ئەھۋالى گاهىدا ئاددىي، گاهىدا مۇرەككەپ بولىدۇ، ئاددىي خەۋەرلەرنى بىر - ئىككى ئېغىز گەپ بىلەن ئۇقتۇرغىلى بولغان بىلەن، گاهى مۇرەككەپ خەۋەرلەرنى نەچچە جۈملە ھەتتا نەچچە ئابزاس بىلەن ئاران ئۇقتۇرغىلى بولىدۇ، شۇڭا خەۋەرنىڭ جۈملە (جۈملىلەر ئىچىدە پەقەت ئىنشائىي جۈملىلەرلا خەۋەر بولۇشقا يارىمايدۇ) شەكلىدە كېلىشى نورمال ئەھۋالدىر، ئەگەر خەۋەر جۈملە بولۇپ قالسا مېتەئا بىلەن خەۋەرنى بىر - بىرىگە باغلاش ئۈچۈن چوقۇم مەزكۇر جۈملىدە مېتەئا غا ياندىغان بىر قايتقۇچى (عائد) بولۇشى كېرەك (ئۇ عائد مەيلى ضمير بولسۇن مەيلى «ال» بولسۇن ھەر ھالدا مېتەئا بىلەن خەۋەرنى بىر - بىرىگە باغلىيالايدىغان بولسۇن. عائد ضمير بولغاننىڭ مىسالى تېكىستتىكى مىسالدىر، عائد «ال» بولغاننىڭ مىسالى: نعم زيد الرجل بولۇپ الرجل دىكى «ال» زيد گە قايتىدۇ، ئۇ عائد چۈشۈپ قالسىمۇ، ئۇنىڭ چۈشۈپ قالغانلىقىغا بىرەر ئالامەت بولسا ئۇنداق عائد نى قالدۇرۇۋەتسىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: البر الكر بىستين درهما دە ئەسلىسى البر منە بىستين درهما بولۇپ ساتارمەننىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى مەنە نى دېيىشتىن بىھاجەت قىلىدۇ.



ئالدىنقى مىسال ئىسىملىق جۈملە ئۈچۈن، كېيىنكى مىسال بېئىللىق جۈملە ئۈچۈن مىسالدۇر.

[ئەگەر خەۋەر ئورۇن - ۋاقىت رەۋىشى (ظرف) بولۇپ قالسا، كۆپىنچە ئالىملار ئۇنىڭغا جۈملىنى تەقدىر قىلىمىز (يەنى ئۇنىڭ ئەسلىسى جۈملە) دەپ قارايدۇ].

ئىزاھات:

جۈملىنى تەقدىر قىلغاننىڭ مىسالى: زيد فى الدار دېسەك ئۇنىڭ تەقدىرى زيد استقر فى الدار دېگەن بولىدۇ.

يۇقىرىقى پىكىر كۆپ قىسىم ئالىملارنىڭ پىكىرى بولۇپ ئاز ساندىكى ئالىملار جۈملىنى تەقدىر قىلماي ئابىت، مىستقر دېگەندەك يالغۇز سۆزلەرنى تەقدىر قىلىمىز دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ: خەۋەر ئەسلىدىنلا يالغۇز سۆز بولۇشى ياخشىدۇر، شۇڭا بۇ يەردىمۇ يالغۇز سۆز (مفرد) نى تەقدىر قىلىمىز دەپ قارايدۇ. ئالدىنقى ئالىملار (كۆپچىلىك ئالىملار) باشقۇرغۇچى ئەسلىدە پېئىل بولغىنى ياخشى ئىدى، شۇڭا بۇ يەردە پېئىلنى تەقدىر قىلىمىز دەپ قارايدۇ.

[ئەگەر مېتدە جۈملىنىڭ بېشىدا تۇرۇشقا تېگىشلىك مەنانى ئىپادىلىسە: من أبوك؟ دېگەندەك ياكى مېتدە - خەۋەر ئوخشاشلا المعرفة بولۇپ قالسا ياكى (ئوخشاشلا) خاسلىقىدا باراۋەر بولۇپ قالسا: أفضل منك أفضل مني دېگەندەك ياكى خەۋەر مېتدە نىڭ پېئىلى بولۇپ قالسا: زيد قام دېگەندەك... (بۇ ھالەتلەردە) مېتدە نى خەۋەردىن ئىلگىرى كەلتۈرۈش لازىم].

ئىزاھات:

«جۈملىنىڭ بېشىدا تۇرۇشقا تېگىشلىك مەنا» دېگىنىمىز: شۇ سۆزنىڭ جۈملىنىڭ باش تەرىپىدە كېلىشىنى گرامماتىكا

تەقەززا قىلغان سۆز دېگەنلىكتۇر. مەسىلەن: سوراق سۆزلىرىگە ئوخشاش.

ئىككىلىسى مەرفە بولغاننىڭ مەسالى: زيد المنطلق، المطلق

زيد، الله الهنا، محمد نبينا

يۇقىرىقى شەكىللەردە مەبتەئە نىڭ خەۋەردىن ئىلگىرى كېلىشىنىڭ زۆرۈر بولۇشىدىكى سەۋەب: قايسىسىنىڭ مەبتەئە، قايسىسىنىڭ خەۋەر ئىكەنلىكىدىكى پەرقنى ئاجرىتىش ئۈچۈندۇر. ئەمما بىر قاراپلا قايسىسى خەۋەر، قايسىسى مەبتەئە ئىكەنلىكى مەلۇم بولسا، خەۋەر مەبتەئە دىن ئىلگىرى كەلسىمۇ بولىدۇ.

[ئەگەر يالغۇز خەۋەر (الخبر المفرد) جۈملىنىڭ بېشىدا تۇرۇشقا تېگىشلىك مەنىنى ئىپادىلىسە: **أين زيد؟** دېگەندەك ياكى **ئۇ خەۋەر مەبتەئە نى دۇرۇس قىلغۇچى (مەبتەئە نىڭ مەبتەئە بولۇشىغا يول ھازىرلىغۇچى) بولسا:** **في الدار رجل** دېگەندەك ياكى **خەۋەرگە مۇناسىۋەتلىك مەلۇم بىر ئالماش (ضمير) مەبتەئە غا ئەگىشىپ كەلسە:** **على التمرة** مەثلەن **زيدا** دېگەندەك ياكى **خەۋەر «أن»** لىك جۈملىدىن تۈزۈلگەن مەبتەئە نىڭ خەۋىرى بولۇپ قالسا: **عندي أنك** قائم دېگەندەك... (بۇ ھالەتلەردە) **خەۋەرنى مەبتەئە دىن ئىلگىرى كەلتۈرۈش زۆرۈردۇر.**

ئىزاھات:

ئاخىرقى مەسالىدا خەۋەرنىڭ مەبتەئە دىن ئىلگىرى كېلىشى جۈملىسىدىكى «ان» ۋە «أن» نىڭ شەكلى پەرقىنى ئاجرىتىش ئۈچۈندۇر.

[**بىر دانە مەبتەئە نىڭ بىر قانچە خەۋىرى بولسا بولۇپرىدۇ: زيد عالم عاقل دېگەندەك.**]

ئىزاھات:



ئەمما ئىككى مېتدە نىڭ بىر خەۋىرى بولسا بولمايدۇ، چۈنكى مېتدە سۈپەتلەنگۈچى، ھەر بىر سۈپەتلەنگۈچىگە ئاز دېگەندە بىردىن سۈپەت بولۇشى كېرەك.

[گاھىدا ئىگە شەرت مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ خەۋىرىنىڭ ئالدىغا «ف» قوشۇلۇپ كەلسە دۇرۇس بولىدۇ. بۇ خىل ئىگىلەر: صِلَّةسى (ئۇلانمىسى) پېئىل ياكى ئورۇن – ۋاقىت رەۋىشى (ظرف) بولغان الإسم الموصول ياكى پېئىللىق جۈملە ۋە ظرف بىلەن سۈپەتلەنگەن نكرة ئىسىملاردىن تەركىب تاپىدۇ: الذى يأتيني أو فى الدار فله درهم، كل رجل يأتيني أو فى الدار فله درهم دېگەندەك. لىت ۋە لعل بارلىق ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىدا مەزكۇر «ف» نىڭ خەۋەرگە قوشۇلۇشىنى چەكلەيدۇ. بەزى گرامماتىكا شۇناسلار (كەسىرلىك) «ان» نى لىت ۋە لعل قاتارىغا قوشۇۋەتتى].

ئىزاھات:

ئاپتور بۇ يەردە «شەرت مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، دېگەنلىكى ئۈچۈن، «خەۋىرىنىڭ ئالدىغا «ف» قوشۇلۇپ كەلسە دۇرۇس بولىدۇ، دېدى. ئەگەر «شەرت مەنىسى» ئەمەس، شەرت ئۆزىنى شەكلەن ئۆز ئىچىگە ئالسا بۇ ۋاقىتتا خەۋەرگە «ف» كېلىشى زۆرۈر بولىدۇ. تېكىستتە «دۇرۇس» دېيىلگىنى شۇ ئىگىنىڭ خەۋىرىگە «ف» نى قوشساڭمۇ بولىدۇ، قوشمىساڭمۇ بولىدۇ دېگەنگە ئىشارە.

ئاپتورنىڭ «صِلَّةسى پېئىل ياكى ظرف بولغان» دېگىنى بۇ خىل ئىگىنىڭ خەۋىرى پېئىللىق جۈملە بولىدۇ دېگەنگە ئىشارە قىلغىنىدۇر. ئەمما بۇ خىل ئىگىنىڭ خەۋىرى ئىسىملىق جۈملە بولۇپ قالسا بولمايدۇ، چۈنكى بىز بۇ يەردە شەرت مەنىسى بار جۈملىلەر ئۈستىدە توختىلىۋاتىمىز، ئادەتتە شەرتلىك جۈملە



پېئىللىق جۈملىدىن ھاسىل بولىدۇ، ئىسىملىق جۈملىدە بولسا شەرتنىڭ پۇرىقى تېپىلمايدۇ.

الذى يأتي فيه درهم بؤ جؤمله صلتهسى پېئىل بولغان الإسم الموصول نىڭ خەۋىرىگە «ف» قوشۇلغان جۈملىنىڭ مىسالىدۇر. الذى فى الدار فله درهم بؤ جؤمله بولسا صلتهسى ظرف لىك الإسم الموصول نىڭ خەۋىرىگە «ف» قوشۇلغان جۈملىنىڭ مىسالىدۇر. كل رجل يأتي فيه درهم بولسا پېئىللىق جۈمله بىلەن سۈپەتلەنگەن نكرة نىڭ خەۋىرىگە «ف» قوشۇلغاننىڭ مىسالى، كل رجل فى الدار فله درهم بولسا ظرف بىلەن سۈپەتلەنگەن نكرة نىڭ خەۋىرىگە «ف» قوشۇلغاننىڭ مىسالىدۇر.

ليست ۋە لعل ئادەتتە جۈملىنى ئىنشا جۈملىگە ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ، ئىنشا جۈملى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەندەك خەۋەر بولالمايدۇ، شۇڭا ئۇنىڭغا «ف» قوشۇلۇپ كەلمەيدۇ. «ان» نى لىت ۋە لعل گە قوشۇۋەتكەن كىشى سىبۋە يەدۇر.

[گاھىدا (ئۇقۇمنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان) ئالامەت بولسا ئىكە چۈشۈپ قالىدۇ، يېڭى ئاي (ھىلال) نى كۆرگەن ئادەمنىڭ: الهلال! والله! دېگىنىگە ئوخشاش. خەۋەرمۇ (يۇقىرىقىدەك ئەھۋال ئاستىدا) چۈشۈپ قالسا دۇرۇس بولىدۇ: خرجت فاذا السبع دېگەندەك، خەۋەرنىڭ ئورنىغا باشقا نەرسىنى قويۇش زۆرۈر بولغاندا خەۋەر چوقۇم چۈشۈپ قېلىشى كېرەك: لولا زيد لكان كذا، ضربي زيدا قائما، كل رجل وضعته، لعمرك لأفعلن كذا دېگەندەك].

ئىزاھات:

ئىلگىرى «دۇرۇس بولىدۇ» دېگەن ئىبارە نۇرغۇنلىغان قېتىم ئۆتتى، بەلكىم ئوقۇرمەنمۇ بۇ خىل ئىبارىنىڭ مەنىسىنى ياخشى چۈشىنىپ قالغان بولسا كېرەك، شۇڭا ئاخىرقى قېتىم بۇ يەردە



يەنە بىر قېتىم تەكرارلايمىز: «دۈرۈس بولىدۇ» دېگەنلىك «ئۇنداق ئوقۇساڭمۇ بولىدۇ، مۇنداق ئوقۇساڭمۇ بولىدۇ ياكى ئۇنداق دېسەڭمۇ بولىدۇ، مۇنداق دېسەڭمۇ بولىدۇ» دېگەنلىكتۇر، ئەمما «زۆرۈر، لازىم» دېگەنلىك چوقۇم شۇنداق بولۇشى كېرەك، ئۇندىن باشقىسىغا يول يوق دېگەنلىكتۇر.

اهلال! والله! (ئاللاھ بىلەن قەسەمكى ئاي!) بۇ يەردە «هذا» سۆزى چۈشۈپ قالغان. چۈنكى بۇ يەردە «ئاي!» دەپ تۈۋلىغان ئادەمنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى ئۇنىڭ ئايىنى كۆرسىتىۋاتقانلىقىدۇر، بۇنداق روشەن ئالامەت بار يەردە «بۇ» دېگەن ئىگە چۈشۈپ قالسا بولمىۋېرىدۇ.

خرجت فاذا السبع (چىقسام تۇيۇقسىز بىر يىرتقۇچ ھايۋان...) بۇ جۈملىدە «واقف» (تۇرىدۇ) دېگەن خەۋەر چۈشۈپ قالغان. «چىقسام تۇيۇقسىز..» دېگەن سۆزدىنلا خەۋەرنى تەسەۋۋۇر قىلالايمىز.

لولا زيد لكان كذا (ئەگەر زەيد بولمىغان بولسا ئۇ ئىش مۇنداق، مۇنداق... بولاتتى). بۇ جۈملىدە لولا زىد دىن كېيىن «موجود» دېگەن خەۋەر چۈشۈپ قالغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئورنىغا لكان كذا دېگەن سۆز دەسسەگەن. شۇنى بىلىۋېلىش لازىمكى، ھەرقانداق چاغدا لولا دىن كېيىن كەلگەن ئىگە چۈشۈپ قالىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئورنىغا لولا نىڭ جاۋابى پۈت دەسسەپ تۇرىدۇ.

ضري زيدا قائما (زەيد ئۆرە تۇرسا ئۆرەن). بۇ جۈملىدە «حاصل» دېگەن خەۋەر چۈشۈپ قالغان، تولۇق جۈملە: ضري زيدا حاصل اذا كان قائما.

كل رجل وضعته (ھەر بىر ئادەم ئۆز ھۈنىرى بىلەن يېقىن قىلىنىغۇچى). بۇ جۈملىدە مېرون دېگەن خەۋەر چۈشۈپ قالغان،

«و» بولسا مع مەنىسىدەدۇر. تولۇق جۈملە: كل رجل مقرون مع ضيعته.

لعمرك لأفعلن كذا (ھاياتىڭ بىلەن قەسەمكى مەن مۇنداق، مۇنداق قىلىمەن). بۇ جۈملىدە قىسمى دېگەن خەۋەر چۈشۈپ قالغان. تولۇق جۈملە: لعمرك قسىمى لأفعلن كذا.

5. خبران واخواتها

[ان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ خەۋىرى – ئۇ مۇشۇ ھەرپلەر قوشۇلغاندىن كېيىن كەلگەن «مۇسنەد» دۇر. ئۇنىڭ ھۆكۈمى ئىككىنىڭ خەۋىرىنىڭ ھۆكۈمىگە ئوخشايدۇ، ئوخشىمايدىغان يېرى (مەزكۇرلارنىڭ) خەۋىرى ظرف بولۇپ قالمىسىلا ئىككىنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ].

ئىزاھات:

«ان» نىڭ ھەمراھلىرى: ان، كان، لكن، ليت، لعل دۇر. بۇلار يەنە پېئىلغا ئوخشىتىلىدىغان ھەرپلەر (الحروف المشبهة بالفعل) دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇلارنى پېئىلغا ئوخشىتىش بىرقانچە نەزەپتە كۆرۈلىدۇ، مەسىلەن: ھەرپ سانىدا، ئىگە - خەۋەرنى كونترول قىلىشتا، مېنى بولۇشتا... دېگەندەك.

6. خبر الالتي لئفى الجنس

[تەلتۆكۈس ئىنكار قىلغۇچى «لا» نىڭ خەۋىرى – ئۇ مەزكۇر «لا» دىن كېيىن كەلگەن «مۇسنەد» دۇر. لا غلام رجل ظريف فيها گەندەك، ئۇ كۆپ ھاللاردا چۈشۈپ قالىدۇ، (ئادەتتە) بەنۇ تەممە بىلىسى مەزكۇر «لا» نىڭ خەۋىرىنى ئىشلەتمەيدۇ].

ئىزاھات:

لا غلام رجل ظريف فيها (ئۇ قورودا بىرمۇ زىرەك بالا يوق). بۇ جۈملىدە فيها نى كەلتۈرۈشى مەنىنى كونكرېتلاشتۇرۇش ئۈچۈندۇر.



ئەگەر فىھا دەپىلمىسە «يەر شارىدا بىرمۇ زىرەك بالا يوق» دېگەن ئۇقۇم پەيدا بولىدۇ.

7. اسم ماوولا المشبهتين بليس

[لىس] گە ئوخشىتىلىدىغان «ما» ۋە «لا» نىڭ ئىسمى – ئۇ مەزكۇر ئىككى ھەرپ قوشۇلغاندىن كېيىنكى «مۇسنەدۇن ئىلە يەھى» دۇر. مازىد قائما، لا رجل أفضل منك دېگەندەك، بۇ خىل ئەمەل قىلىش «لا» دا ئازدۇر].

ئالدىنقى مىسالدا المعرفة نى كېيىنكى مىسالدا النكرة نى كەلتۈرۈشى: «ما» المعرفة ۋە النكرة دە ئورتاق ئىشلىتىلىدۇ، ئەمما «لا» پەقەت النكرة دىلا ئىشلىتىلىدۇ دېگەنگە ئىشارەدۇر.

2. الباب الثاني في المنصوبات

[تۇمفعول بولۇشنىڭ ئالامتىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان
ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

نصب ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنى جَرَّ ئوقۇلىدىغان
ئىسىملاردىن ئىلگىرى بايان قىلىش سەۋەبى: نصب ئوقۇلىدىغان
ئىسىملار تەرتىپ بويىچە فاعلغا يېقىن بولىدۇ. يەنە بىر
تەرەپتىن نصب ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنىڭ ھەجىمى ۋە چېتىشلىق
دائىرىسى جَرَّ ئوقۇلىدىغان ئىسىملارنىڭكىدىن كۆپتۇر.

بىز ئىلگىرى مفعول بولۇشنىڭ ئالامەتلىرى (يەنى نصب نىڭ
ئالامەتلىرى) نى بايان قىلغان ئىدۇق، بۇ يەردە قىسقىچە
تەكرارلايمىز:

1. ئەسلى إعراب بولغان فتحة.
 2. مؤنث نىڭ ساغلام كۆپلۈكى (جمع المؤنث السالم) نىڭ كسرة سى.
 3. ئىككىلىك ئىسىملارنىڭ ۋە مذكر نىڭ ساغلام كۆپلۈكى (جمع المذكر السالم) نىڭ (ي) سى.
 4. ئالتە ئىسىملارنىڭ ئەلىفى.
- بۇلارنىڭ ئومۇمىسىغا مۇنۇ مىسال كۆپايە: رأيت الابناء والبنات
والوالدين والاقربين و ابراهيم وأخاه



1. المفعول المطلق

[مۇتلەق تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) - ئۇ مەلۇم بىر پېئىلنىڭ ئىگىسى پەيدا قىلغان ھەرىكەتنىڭ ئىسمىدۇركى، مەزكۇر پېئىل شۇ ئىسمىنىڭ مەنىسىدۇر].

ئىزاھات:

مۇتلەق تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) نىڭ باشقا تولدۇرغۇچىلارغا قارىغاندا ئىلگىرى تىلغا ئېلىنىشى - ئۇنىڭ ئۆز پېئىلىنىڭ بىر تەركىبىي بۆلىكى بولغانلىقىدىندۇر. يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ ئاتالغۇسىدىنلا مەلۇم بولغاندەك مۇتلەق بولۇپ، قەيتلىك ئەمەس، شۇڭا ئۇ ئىلگىرى تىلغا ئېلىنىشى كېرەك. بۇنىڭ مىسالى: ضربتُ ضرباً،

[مۇتلەق تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) گاھدا (مەنىداش پېئىلنى) كۈچەيتىش ئۈچۈن، تۇرنى بايان قىلىش ئۈچۈن ۋە ساننى بايان قىلىش ئۈچۈن كېلىدۇ: جلست جلوساً و جلستة و جلستة دېگەندەك. پېئىلنى كۈچەيتىش ئۈچۈن كەلگەن مۇتلەق تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) (يەنى ئاۋۋالقىسى) قالغان ئىككىسىگە (تۇر ۋە ساننى بايان قىلىش ئۈچۈن كەلگەن مۇتلەق تولدۇرغۇچىغا) ئوخشاش ئىككىلىك ياكى كۆپلۈك قىلىنمايدۇ].

جلست جلوسا بۇ يەردە جلوسا - جلست دېگەن پېئىلنى تەكىتلەپ، كۈچلەندۈرۈپ كەلدى. جلست جلستة دەپ كەسىرلىك ئوقۇساق ئۇ ھالدا قايسى شەكىل، قايسى تۈردە ئولتۇرغانلىقىنى بايان قىلىپ كەلدى، جلست جلستة دەپ فەتھەلىك ئوقۇساق نەچچە قېتىم ئولتۇرغانلىقىنى (ساننى) بايان قىلىپ كەلدى. شۇنى بىلىۋېلىش كېرەككى، فَعْلَةٌ ۋە زىنسى بىلەن كەلگەن سۆزلەر



تۈر - شەكىلنى ئىپادىلەيدۇ، فَعْلَةٌ ۋەزىنىسى بىلەن كەلگەن سۆزلەر بولسا سانى ئىپادىلەيدۇ.

[گاھىدا مۇتلەق تولدۇرغۇچى (المفعول المطلق) ئۆزىنىڭ ئالدىدا تىلغا ئېلىنغان پېئىلنىڭ تەلەپپۇزىغا ئوخشىمايدىغان تەلەپپۇزدا بولىدۇ. قعدتۇ جلوساً دېگەندەك، يەنە گاھىدا چۈشۈپ قالغانلىقىغا ئالامەت تېپىلسا مۇتلەق تولدۇرغۇچىنىڭ پېئىلى چۈشۈپ قالسا دۇرۇس بولىدۇ، سەپەردىن كەلگەن ئادەمگە: خَيْرَ مَقْدَمًا دېگەندەك، سماعي (ئەرەبلەر ئەزەلدىن شۇنداق ئىشلىتىۋاتقان سۆزلەر) المفعول المطلق لەرنىڭ پېئىلى چوقۇم چۈشۈپ قېلىشى كېرەك: سَقِيًا، رَعِيًا، خَيْبَةً، جَدَعًا، حَمْدًا، شُكْرًا، عَجَبًا دېگەندەك].

خَيْرَ مَقْدَمًا (ياخشى كەپسىز!) نىڭ تولۇق جۈملىسى مۇنداق:
 قدمت قدوما خَيْرَ مَقْدَمًا

سَقِيًا (ئاللاھ سېنى سۇغارسۇن!) ئەسلىدە سَقَاكَ اللهُ سَقِيًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، رَعِيًا (ئاللاھ ساڭا باياشاتلىق ئاتا قىلسۇن!) بولسا رَعَاكَ اللهُ رَعِيًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، خَيْبَةً (ئۇ ئۈمىدىسىز ياشىسۇن!) بولسا خَابَ خَيْبَةً دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، جَدَعًا (ئۇنىڭ بۇرنى - قۇلىقى كېسىلىپ كەتسۇن) بولسا جُدَعَ جَدَعًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، حَمْدًا (ئاللاھقا ھەمدۇ - سانا ئېيتىمەن) بولسا حَمَدت حَمْدًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، شُكْرًا (ئاللاھقا تەشەككۈر ئېيتىمەن) بولسا شُكرت شُكْرًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر، عَجَبًا (ھەيرانمەن!) بولسا عَجبت عَجَبًا دېگەن جۈملىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر.



[يەنە بىر قانچە جايلاردا المفعول المطلق نىڭ پېئىلىنى قىياسەن قالدۇرۇپ قويۇش زۆرۈردۇر. ئۇ جايلارنىڭ بىرى: نەفى ياكى نەفى نىڭ مەنسىدىن كېيىن المفعول المطلق ئۇنىڭغا خەۋەر بولالمايدىغان بىر ئىسىم كەلسە، مەزكۇر ئىسىمدىن كېيىن كەلگەن المفعول المطلق. (يەنە بىرى): المفعول المطلق تەكرارلانسا: ما أنت إلا سيرا، ما أنت إلا سير اليريد، انما أنت سيرا، زيد سيرا سيرا دېگەندەك].

ئىزاھات:

ئالدىنقى بۆلەك تېكىستتە المفعول المطلق لارنىڭ پېئىلى سىماتىي ھالدا چۈشۈپ قالغانلىرىنى بىزمۇ چوقۇم چۈشۈرۈپ قويىمىز دېيىلگەن ئىدى، بۇ يەردە دېيىلىۋاتقىنى قىياسىي بولۇپ، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان شەرتلەر تېپىلسا المفعول المطلق نىڭ پېئىلىنى قىياسەن چوقۇم قالدۇرۇۋېتىش كېرەك. قېنى مىساللارغا قاراپ باقايلى:

ما أنت إلا سيرا (سەن پەقەت مېڭىۋاتىسەن)، بۇ جۈملىنىڭ ئەسلىسى ما أنت إلا تسير سيرا بولۇپ تسير چۈشۈپ قالغان، بۇ يەردە «ما» دېگەن نەفى دىن كېيىن أنت دېگەن بىر ئىسىم كەلدى، بۇ ئىسىمغا سيرا دېگەن مۇتلەق تولدۇرغۇچى خەۋەر بولالمايدۇ، چۈنكى أنت سىر دېگىلى بولمايدۇ، مانا بۇ ھالەتتە مۇتلەق تولدۇرغۇچى سيرا نىڭ پېئىلى تسير نى قالدۇرۇپ قويىمىز، قالغان مىساللارنى بۇنىڭغا قىياس قىلىۋېلىڭ... ما أنت إلا سير اليريد (سەن پەقەت پوچتىكەشتەك ماڭىسەن)، بۇ جۈملىنىڭ ئەسلىسى ما أنت إلا تسير سير اليريد بولۇپ، چۈشۈپ قالغان. انما أنت سيرا (سەن پەقەت ماڭىسەن)، بۇ جۈملىنىڭ ئەسلىسى انما أنت تسير سيرا بولۇپ تسير چۈشۈپ قالغان. زيد سيرا سيرا (زەيد ئاجايىپ



ماكئدۇ)، بۇ جۈملىنىڭ ئەسلىسى زىد يىسىر سىرا سىرا بولۇپ يىسىر چۈشۈپ قالغان.

[يەنە بىرى: ئىلگىرى ئۆتكەن جۈملىنىڭ مەزمۇنىنىڭ تەسىرىنى تەپسىلىي بايان قىلىپ كەلگەن المفعول المطلق . فَشَدُّوا الْوَتَّاقَ فَأَمَّا مَتًّا بَعْدُ وَأَمَّا فِدَاءٌ دېگەندەك].

ئىزاھات:

فَشَدُّوا الْوَتَّاقَ فَأَمَّا مَتًّا بَعْدُ وَأَمَّا فِدَاءٌ بۇ جۈملىنى يۇقىرىقى قائىدىگە تەتبىقلىساق: فَشَدُّوا الْوَتَّاقَ دېگەن جۈملە «ئىلگىرى ئۆتكەن جۈملە، بولىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى دانە مۇتلەق تولدۇرغۇچى كەلدى، ئۇنىڭ بىرى: مَتًّا ، يەنە بىرى: فِدَاءٌ دۇر، بۇ ئىككى تولدۇرغۇچى بار جۈملىلەر فَشَدُّوا الْوَتَّاقَ دېگەن جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى تەپسىلىي بايان قىلىپ كەلدى، شۇڭا بۇ ئىككى تولدۇرغۇچىنىڭ پېئىللىرى قالدۇرۇپ قويۇلدى. تولۇق جۈملە مۇنداق: فَشَدُّوا الْوَتَّاقَ فَأَمَّا تَمُّونَ مَتًّا بَعْدُ وَأَمَّا تَقْدُونَ فِدَاءً.

[يەنە بىرى: المفعول المطلق نىڭ مەنىسىدىكى ئىسمىنى ۋە المفعول المطلق نىڭ ئىسمىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جۈملىدىن كېيىن سىرتقى ھادىسىلەرنى بايان قىلىپ، ئوخشىتىش ئۈچۈن كەلگەن المفعول المطلق. مررت به فاذا له صوت صوت حمار وصرخ صراخ الشكلى دېگەندەك].

ئىزاھات:

مررت به فاذا له صوت صوت حمار وصرخ صراخ الشكلى (مەن ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتكەن ۋاقىتىدا ئۇ ئېشەكتەك ھاڭراپ، بالىسى ئۆلگەن ئايالدىك يىغلاۋاتتى)، بۇ جۈملە يۇقىرىقى شەرتلەرگە ناھايىتى ئۇيغۇندۇر: (1) ئوخشىتىش ئۈچۈن كەلدى (ھاڭراپ). (2) سىرتقى ھادىسىلەرنى بايان قىلدى (ئاۋاز). (3) المفعول المطلق



مەنىسىدىكى ئىسىمنى ئۆز ئىچىگە ئالدى (ئالدىنقى صوت). (4)
 مۇتلەق تولدۇرغۇچىنىڭ ئىگىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى (ئېشەك).
 (5) المفعول المطلق نىڭ مەنىسىدىكى ئىسىمنى ۋە المفعول المطلق
 نىڭ ئىگىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جۈملىدىن كېيىن كەلدى
 (مەرت بە فاذا له صوت).

[يەنە بىرى: المفعول المطلق جۈملىنىڭ مەزمۇنى بولۇپ،
 ئۇنىڭدىن باشقا ئېھتىماللىقى بولمىسا: له علي ألف درهم اعترافا
 دېگەندەك. بۇ خىل شەكىل «ئۆزىنى تەكىتلەش» دەپمۇ ئاتىلىدۇ].
 ئىزاھات:

له علي ألف درهم اعترافا (ئۇنىڭ مەندە مىڭ تىللاسى
 بارلىقىنى ئېتىراپ قىلىمەن). له علي ألف درهم دېگەن جۈملىنى
 اعترافا دېگەن المفعول المطلق تەكىتلىدى، له علي ألف درهم
 دېگەن سۆز شۇ پۇلنى «ئېتىراپ» قىلىمەن دېگەنلىك ئىدى.
 اعترافا دە ئەنە شۇ مەزمۇن بار، شۇڭا ئۇنىڭ اعتراف دېگەن پېئىلى
 چۈشۈپ قالدى.

التأكيد لنفسه - «ئۆزىنى تەكىتلەش».

[يەنە بىرى: المفعول المطلق جۈملىنىڭ مەزمۇنى بولغاندىن
 سىرت يەنە باشقا ئېھتىماللىقى بولغان بولسا: زيد قائم حقا
 دېگەندەك. بۇ خىل شەكىل «ئۆزىنى تەكىتلەش» دەپمۇ ئاتىلىدۇ].
 ئىزاھات:

زيد قائم حقا (زەيد ھەقىقەتەن ئۆرە تۇرغۇچىدۇر)، تولۇق
 جۈملە زيد قائم أحق حقا بۇ جۈملە راست ۋە يالغانغا ئوخشاش
 ئېھتىمال تۇتىدۇ، شۇڭا بۇ جۈملىدىكى المفعول المطلق نىڭ
 پېئىلىنى چوقۇم چۈشۈرۈپ قويىمىز.

التأكيد لغيره - «ئۆزىنى تەكىتلەش».



[يەنە بىرى: المفعول المطلق ئىككىلىك شەكىلدە بولۇپ قالسا: ليك ، سعديك دېگەندەك].

ئىزاھات:

المفعول المطلق ئىككىلىك شەكىلدە بولۇپ قالسىلا ئۇنىڭ پېئىلىنى قالدۇرغىلى بولمايدۇ، ئۇ چوقۇم ئىزاھاتلىك بىرىكمىنىڭ بىرىنچى ئەزاسى (مضاف) بولۇشى كېرەك. ليك ، سعديك دېگەندەك. شۇنىڭغا دىققەت قىلىش كېرەككى، بۇ يەردىكى المثنى شەكىلىدىكى المفعول المطلق نىڭ مەنىسى «ئىككىلىك» مەنىدە بولمايدۇ، بەلكى كۆپلىگەن، نۇرغۇنلىغان دېگەندەك مەنىلاردا بولىدۇ. ليك دېگەنلىك: داۋاملىق خىزمەتلىرىگە تەييارمەن، دېگەن مەنىدە بولىدۇ.

2. المفعول به

[تولدۇرغۇچى (المفعول به) – ئۇنىڭ ئۈستىدە پېئىل ئىككىسى (الفاعل) نىڭ ئىش – ھەرىكىتى يۈز بەرگەن ئىسىمدۇر، ضربت زيدا دېگەندەك، المفعول به گاھدا ئۆز پېئىلىدىن ئىلگىرى كېلىدۇ، زيدا ضربت دېگەندەك].

ئىزاھات:

«ئۇنىڭ ئۈستىدە، (عليه) دېگەن تەبىر بىلەن باشقا المفعول المطلق، المفعول فيه، معه، له... لار چىقىپ كېتىدۇ.

[چۈشۈپ قالغانلىقىغا ئالامەت – بەلگە بار يەردە المفعول به نىڭ پېئىلى چۈشۈپ قالسا دۇرۇس بولىدۇ، من أضرب؟ (كىمنى ئۇرىمەن؟) دېگەن ئادەمگە: زيددا (زەيدنى) دەپ جاۋاب بەرگەندەك. تۆت جايدا المفعول به نىڭ پېئىلىنىڭ چۈشۈپ قېلىشى زۆرۈردۇر.



بىرىنچى: سماعى دۇر (يەنى ئەرەبلەر ئەزەلدىن شۇنداق ئىشلەتكەن سۆزدۇر)، امرأ ونفسه، انتھوا خيرا لکم، أهلا و سهلا دېگەندەك].
ئىزاھات:

امرأ ونفسه (مەيلىگە قويۇۋەت!) نىڭ ئەسلىسى: أترك امرأ مع نفسه دۇر. انتھوا خيرا لکم (شېرىك كەلتۈرۈشتىن يېنىپ، ياخشىلىقنى مەقسەت قىلىڭلار!) نىڭ ئەسلىسى: انتھوا عن التلثيت واقصدوا خيرا لکم دۇر. أهلا و سهلا (خۇش كەپسىز! قارشى ئالسىز!) نىڭ ئەسلىسى أتيت أهلا و طيت سهلا دۇر.
[ئىككىنچى، چاقىرىلغۇچى (المنادى) – ئۇ تەلەپپۇزدا ياكى تەقدىرەن ادعو (چاقىرىمەن) دېگەن پېئىلنىڭ ئورنىدا ئولتۇرىدىغان ھەرپ ئارقىلىق ئۆزىگە يۈزلىنىش تەلەپ قىلىنغان ئىسىمدۇر].
ئىزاھات:

تۆت جايدا المفعول بە نىڭ پېئىلنىڭ چۈشۈپ قېلىشى زۆرۈر ئىدى، ئۇنىڭ بىرىنچىسى: سماعى بولۇپ، تەپسىلاتى يۇقىرىدا بايان قىلىندى، ئىككىنچىسى بولسا: المنادى دۇر.

« ادعو نىڭ ئورنىدا ئولتۇرىدىغان ھەرپ، لەر: چاقىرىش ۋاسىتىلىرى بولغان ھەرپلەر (حروف النداء) نى كۆرسىتىدۇ. ئۇلار (حروف النداء) بەشتۇر: أ، أي، يا، أما، هيا.

«تەلەپپۇزدا ادعو (چاقىرىمەن) دېگەن پېئىلنىڭ ئورنىدا ئولتۇرىدىغان ھەرپ، نىڭ مىسالى: يا زيد دۇر. ئۇنىڭ ئەسلىسى ادعو زيدا دېگەن بولۇپ، ادعو نىڭ ئورنىدا چاقىرىق ھەرىپى «يا» ئولتۇردى، ادعو قالدۇرۇلدى. «تەقدىرەن ادعو (چاقىرىمەن) دېگەن پېئىلنىڭ ئورنىدا ئولتۇرىدىغان ھەرپ، نىڭ مىسالى: يوسف!



أعرض عن هذا دؤر، بۇ يەردىكى جۇملىنىڭ مەنىسىدىن يۈسۈپنىڭ چاقىرىلغانلىقىنى بىلىمىز، دېمەك ئەسلىدە بۇ جۈملە: يا يوسف! أعرض عن هذا دېگەن بولۇپ، چاقىرىق ھەرىپى «يا» نى تەقدىر قىلدۇق، بۇ تەقدىر قىلغان ھەرپ ادەم نىڭ ئورنىدا ئولتۇردى.

[ئەگەر المئادى مفرد ھەمدە مەرفە بولسا ئەسلىدە رفع ئوقۇلىدىغان شەكىلگە مېنى بولىدۇ. يا زید، يا رجل، يا زیدان، يا زیدون دېگەندەك].

ئىزاھات:

بۇ يەردىكى «مفرد»: ئىككىلىك ياكى كۆپلۈك قارشىسىدىكى مفرد ئىسىم بولماستىن، ئىزاھەتلىك بىرىكىمىنىڭ قارشىسىدىكى مفرد ئىسىمدۇر.

«ئەسلىدە رفع ئوقۇلىدىغان شەكىلدە مېنى بولىدۇ، دېگەنلىك: شۇ ئىسىم چاقىرىق ھەرىپى ئارقىلىق چاقىرىلماستىن ئىلگىرى قانداق شەكىلدە رفع ئوقۇلسا، چاقىرىلغاندىن كېيىن يەنە شۇ خىل شەكىلگە مېنى بولىدۇ دېگەنلىكتۇر. مەسىلەن: زید ئادەتتە زەممە بىلەن رفع ئوقۇلىدۇ، دېمەك ئۇ چاقىرىلغاندا زەممەگە مېنى بولىدۇ، زیدان ئادەتتە «أ» بىلەن رفع ئوقۇلىدۇ، دېمەك ئۇ چاقىرىلغاندا «أ» گە مېنى بولىدۇ، زیدون بولسا «و» غا مېنى بولىدۇ.

[المئادى مەدەت تەلەپ قىلىش ھەرىپى (حرف الاستغاثة) بولغان «ل» ئارقىلىق جَرَّ ئوقۇلىدۇ. يا لَزَيْدًا دېگەندەك. (ئەگەر) حرف الاستغاثة نىڭ ھەرىپى «أ» المئادى نىڭ ئاخىرىغا ئۇلىنىپ كەلسە، فەتھەگە مېنى بولىدۇ، ئۇنىڭغا حرف الاستغاثة نىڭ ھەرىپى «ل» قوشۇلمايدۇ. يا زَيْدًا! دېگەندەك. (يۇقىرىقى ئىككى جايدىن)



باشقا جايدا المنادى نصب ئوقۇلىدۇ. يا عبدالله، يا طالعا جبلا! ۋە ناھىنىق ئادەمگە يا رجلا! دېگەندەك].

ئىزاھات:

شۇنى بىلىش كېرەككى، حرف الاستغاثە نىڭ ئىككى ھەرىپى «ا» ۋە «ل» بىرلا ۋاقىتتا بىر سۆزدە بىرلىكتە كەلمەيدۇ، يەنى يا زىدا! دېگىلى بولمايدۇ.

يا عبدالله بۇ مۇسۇرد بولماي، ئىزاھەتلىك بىرىكمە بولۇپ قالدى، شۇڭا ئۇ نصب ئوقۇلغان. يا طالعا جبلا! بۇ گەرچە بىۋاسىتە مۇزاق بولمىسىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاپ قالدى (شېبە المضاف بولدى)، شۇڭا بۇنىمۇ نصب ئوقۇيمىز.

1) توابع المنادى

[مېنى منادى نىڭ مفرد بولغان التوابع لىرى - التأكيد، الصفة، عطف البيان، المنادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف ... قاتارلىقلار مەزكۇر منادى نىڭ تەلەپپۇزىغا ئەگەشتۈرۈلۈپ رفع ئوقۇلىسىمۇ، ئەسلى ئورنىنى كۆزدە تۇتۇپ نصب ئوقۇلىسىمۇ بولىدۇ. يا زيد العاقل والعاقل دېگەندەك. ئىمام خەلىل المنادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف دا رفع ئوقۇشنى، ئىمام ئەبۇ ئەمىر نصب ئوقۇشنى ئىختىيار قىلىدۇ، ئىمام ئەبۇئىباباس عطف قىلىنغۇچى الحسنى گە ئوخشاش بولسا ئىمام خەلىل كۆز قارىشىنى، ئۇنداق بولمىسا ئىمام ئەبۇ ئەمىر كۆز قارىشىنى تاللايدۇ].

ئىزاھات:

التأكيد (تەكىتلىگۈچى)، الصفة (سۈبەت)، عطف البيان (بايان) قىلغۇچى تەڭداش بۆلەك)، المعطوف بحرف (ئالدى قوشۇلغۇچىلىق تەڭداش بۆلەك) دېگەن مەنالاردا بولۇپ، بۇلارنىڭ تەپسىلاتى پات



ئارىدا تولۇق بايان قىلىنىدۇ، ئادەتتە بىز گرامماتىكا بىلىملىرىمىزنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ھەمدە ئىپادىلەشكە قۇلايلىق بولسۇن ئۈچۈن بۇنداق ئەرەبچە ئاتالغۇلارنى كۆپرەك قوللىنىمىز.

«المنادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف، دېگەن: ئەگەر عطف قىلىنسا «يا» بىلەن چاقىرغىلى بولمايدىغان المنادى دېگەنلىكتۇر («ال»، قوشۇلۇپ كەلگەن ئىسىملارنى «يا» بىلەن چاقىرغىلى بولمايدۇ)، مەسلەن: يا زيد و العاقل دېگەندەك، مانا بۇ يەردە العاقل نى زيد غا عطف قىلغىلى بولمايدۇ، ئەگەر عطف قىلىنسا يا العاقل دېيىشكە توغرا كېلىدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇنداق بولمايدۇ، ئاپتورنىڭ «المنادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف، دېگەننى دەل مۇشۇنداق معطوف بولۇپ قالغان، ھەرپ بىلەن عطف قىلىنغان معطوف بولغاي دېگىنىدۇر.

يا زيد العاقل و العاقل بۇ منادى غا ئەگەشكەن سۈپەتكە كەلتۈرۈلگەن مسال، منادى غا ئەگەشكەن تەكىتنىڭ مسالى: يا تيم اجمعون! دېگەندەك. منادى غا منادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف ئەگەشكەننىڭ مسالى: يا زيد و حارث! دېگەندەك، منادى غا ئەگەشكەن عطف البيان نىڭ مسالى: يا زيد بشر!

ئىمام خەلىل يۇقىرىقى مەسىلىدە رفع نى ئىختىيار قىلغان. ئەبۇ ئەمر يۇقىرىقى مەسىلىدە نەصب ئوقۇشنى توغرا تاپىدۇ. ئەبۇ ئابباسنىڭ الحسن گە ئوخشاش بولسا دېگەننى: المنادى نىڭ «يا» سىنى قوشقىلى بولمايدىغان المعطوف بحرف ئەگەر الحسن



گە ئوخشاش ئەسلىدىنلا مەرفە بولغان ئىسىم بولۇپ، ئۇنىڭغا «ال» قوشۇلۇپ قالسا دېگىنىدۇر.

[مېنى منادى نىڭ مضاف بولغان التواب لىرى نىصب ئوقۇلىدۇ. بىدل ۋە يۇقىرىقى المعطوف دىن باشقا المعطوف لار (يەنى «ال» سىز المعطوف لار) مۇتلەق ھالدا مۇستەقىل منادى نىڭ ھۆكىمدە بولىدۇ].
ئىزاھات:

مېنى منادى نىڭ مضاف بولغان التواب لىرىنىڭ مىسالى: يا عبد الله و عبد الرحمن.

[ابن ۋە ابنة بىلەن سۈپەتلەنگەن علم (ئادەم ۋە نەرسىلەرنىڭ نامى بولغان ئىسىم) يەنە بىر علم گە مۇزاف بولسا ئۇنى فەتھە ئوقۇش ئىختىيار قىلىنىدۇ.
ئىزاھات:

ابن ۋە ابنة بىلەن سۈپەتلەنگەن علم يەنە بىر علم گە مۇزاف بولغاننىڭ مىسالى: يا زيد بن عمرو.

[ئەگەر «ال» لىق ئىسىم چاقىرىلسا ياأيها الرجل!، يا هذا الرجل!، يا أيهذا الرجل دېيىلىدۇ. گرامماتىكاشۇناسلار الرجل نى رفع ئوقۇشنى لازىم تۇتتى (يەنى داۋاملىق رفع ئوقۇدى)، چۈنكى چاقىرىلغۇچى (منادى) دىكى ئاساسىي مەقسەت يەنىلا الرجل دۇر. ئۇلار يەنە الرجل نىڭ تواب لىرىنىمۇ رفع ئوقۇشنى لازىم تۇتتى، چۈنكى الرجل نىڭ تواب لىرى معرب نىڭ تواب لىرىدۇر].
ئىزاھات:

«ال» لىق ئىسىم چاقىرىلسا يا الرجل دېيىشكە توغرا كېلىدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇنداق بولمايدۇ، بۇ ئىككىسىنى بىر - بىرىگە مۇۋاپىق ئۇسۇلدا قوشۇپ چاقىرىش ئۈچۈن ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىغا «أى» دېگەن الاسم الموصول نى ۋە ئاگاھلاندۇرۇش



ھەرىي «ە» نى قىستۇرىمىز، شۇنىڭ بىلەن ياأيھا الرجل! بولىدۇ. بۇ يەردە الرجل «أي» دېگەن الاسم الموصول نىڭ سۈپىتى بولىدۇ. ھذا نى قىستۇرساقمۇ بولىدۇ.

الرجل نىڭ توابع لىرىنى رفع ئوقۇغاننىڭ مىسالى: ياأيھا الرجل الظريف، چۈنكى الرجل نىڭ توابع لىرى معرب نىڭ توابع لىرىدۇر، معرب نىڭ توابع لىرى ئىككى خىل ئەمەس پەقەت بىر خىللا ئوقۇلىدۇ.

[گرامماتىكا شۇناسلار پەقەت (الله نى چاقىرغاندا) يا الله دېدى. يا تيم تيم عدي دەك منادىلاردا زەممە ئوقۇساڭمۇ، نصب ئوقۇساڭمۇ ئىختىياردۇر].

ئىزاھات:

بۇ بىر سوئالنىڭ جاۋابى بولۇپ، بىز يۇقىرىدا «ال» لىق منادى نى چاقىرغاندا چاقىرىق ھەرىي بىلەن چاقىرىلغۇچى ئارىسىغا قىستۇرىدىغان سۆز ۋە ھەرپلەر ھەققىدە توختالغان ئىدۇق، ئۇنداقتا الله دېگەن بۇ بۈيۈك ئىسمىنىڭ بېشىدا «ال» بارغۇ؟ دېيىلسە، بۇنىڭ جاۋابىدا گرامماتىكا شۇناسلار پەقەت (الله نى چاقىرغاندا) يا الله دېدى. چۈنكى الله دىكى «ال» ئەسلى كەلىمىدىن ئېلىپ تاشلانغان ھەرب (ھەمزە) نىڭ ئورنىغا قويۇلغان بولۇپ، ناتونۇش ئىسمىنى تونۇش ئىسمىغا ئۆزگەرتىش ئۈچۈن كەلگەن «ال» غا ئوخشىمايدۇ.

يا تيم تيم عدي ، منادى تەكرارلانسا (ئالدىنقىسىنى) ئىككى خىل ئوقۇشقا بولىدۇ، زەممە ئوقۇشىمىز: منادى مفسرد ۋە معرفة بولدى، نصب ئوقۇشىمىز بولسا: مەيلى ئۇنىڭ مضاف اليه سى عدي بولسۇن، مەيلى باشقا نەرسىنى تەقدىر قىلايلى ئۇنى مۇزاف دەپ قارىغانلىقىمىزدىندۇر. ئەمما كېيىنكىسى پەقەت نصب



ئوقۇلىدۇ. چۈنكى ئۇ عەدى غا مۇزاق بولدى، مۇزاق مەنادى بولۇپ قالسا نىصب ئوقۇلىدىغىنى ھەممىمىزگە ئايان.

[بىرىنچى شەخس (مستكلم) نىڭ «ي» سىغا مۇزاق بولغان مەنادى نى مۇنداق ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ: يا غلامى، يا غلامى، يا غلام، يا غلاما، وقف ھالىتىدە: «ه» نى قوشۇپ. ئەرەبلەر فەتھە ۋە كەسرەلىك ھالەتتە: يا أبى، يا أمى، يا أبتى، يا أمتى دېدى. «ي» نى كەلتۈرمەي «أ» بىلەنمۇ ئوقۇدى (يا أبنا دېگەندەك). (ئەرەبلەر يەنە) يابن أم ۋە يابن عم لەرنى مەخسۇس يا غلامى بابىدەك ئوقۇدى، ئۇلار يەنە يابن أم ۋە يابن عم دەپمۇ ئوقۇدى].
ئىزاھات:

مىسال ئارقىلىق ئوقۇش شەكىللىرىنى ئىپادىلەش ئاپتونىڭ ئىپادىلەش ئىقتىدارىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇ بەش خىل ئوقۇلۇشى دۇرۇس دەپ ئولتۇرمايلا بەش خىل مىسال بىلەن ئىپادە قىلدى. بۇلارغا «ه» نى قوشساق مۇنداق بولىدۇ: يا غلامى، يا غلامى، يا غلامە، يا غلاما!

ئەرەبلەرنىڭ يابن أم ۋە يابن عم لەرنى مەخسۇس يا غلامى بابىدەك ئوقۇشى بۇ سۆزلەرنىڭ ئىستېمالدا بەكلا كۆپ ئىشلىتىلىدىغانلىقىدىن دۇر، بولمىسا بۇ سۆزلەردىكى مەنادى أم ياكى عم بولماستىن بەلكى ابن دۇر، ئىستېمالنىڭ كۆپلۈكىدىن يا غلامى غا ئوخشىتىلدى.

2) تارىخىي مەنادى

[مەنادى نىڭ ئاخىرىنى قىسقارتىۋېتىش دۇرۇستۇر. (مەنادى) دىن باشقا سۆزلەرنىڭ ئاخىرىنى قىسقارتىۋېتىش زۆرۈرىيەت سەۋەبىدىن دۇرۇس بولىدۇ. «سۆزلەرنىڭ ئاخىرىنى قىسقارتىۋېتىش» (التارىخىي) - ئۇ يەڭگىللىكنى مەقسەت قىلىپ،



سۆزلەرنىڭ ئاخىرىدىكى (بىر ياكى بىرقانچە) ھەرپلەرنى ئېلىپ تاشلاشتۇر. الترخيم نىڭ شەرتى: تەرخىم قىلىنىدىغان ئىسىم مۇزاق بولماسلىقى، مەدەت تەلەپ قىلىنىدىغان سۆز بولماسلىقى، جۈملە بولماسلىقى كېرەك، شۇنداقلا ياكى ئۈچ ھەرپتىن ئارتۇق ھەرپلەردىن تۈزۈلگەن علم بولۇشى ياكى مۇنىڭ نىڭ «ە» بىلەن تۈزۈلگەن ئىسىم بولۇشى كېرەك]

ئىزاھات:

سۆز ئاخىرىنى قىسقارتىش شەرتلىرىگە قارىغاندا يا عبد الله! ، يا زىدە! يا تابت شرا! لەرنى قىسقارتقىلى بولمايدۇ. يا مالک!، يا صفوان! لەرنى قىسقارتقىلى بولىدۇ. علم نى شەرت قىلىشى شۇنىڭ ئۈچۈنكى ئەگەر باشقا ئىسىملار بولۇپ قالسا مەقسەت مۇبەھم بولۇپ قېلىشى مۇمكىن، ئەمما علم بولسا ئىستېمالدا كۆپ ئىشلىتىلگەچكە ئۇنىڭ ھېلىقى علم ئىكەنلىكىنى تېزلا بىلىۋالغىلى بولىدۇ. ھەرپ سانىنى ئۈچتىن يۇقىرى قىلىشمۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى ئەگەر ئۈچتىن كەم ھەرپلىك ئىسىمنى تېخىمۇ قىسقارتساق مەزكۇر ئىسىمنىڭ ئەڭ تۆۋەن چەكتىكى ھەرپ سانىدىن تۆۋەنلەپ كېتىدۇ. دە، مەقسەت يەنىلا مۇجەل بولۇپ قالىدۇ.

[ئەگەر قىسقارتىلىدىغان ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا بىر ھۆكۈم بىلەن تەڭلا قوشۇلغان ئىككى ئارتۇق ھەرپ بولسا: إسماء ۋە مروان دېگەندەك ياكى شۇ ئىسىمنىڭ ئاخىرىدا بىر ساغلام ھەرپ بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى بىر مەد بولسا ۋە ئۇ ئىسىم تۆت ھەرپتىن كۆپرەك بولسا ئۇ ئىككى ھەرپ بىراقلا ئېلىپ تاشلىنىدۇ].

ئىزاھات:



يا اسماء نى تەرخىم قىلساق: يا اسم بولىدۇ. يا مروان! يا مروا بولىدۇ، يا عمار يا عم بولىدۇ، يا مسكين! يا مسك! بولىدۇ، يا منصور! يا منصف! بولىدۇ.

[ئەگەر قىسقارتىلىدىغان ئىسىم مۇرەككەپ سۆز تۈركۈمىدىن بولۇپ قالسا ئاخىرقى ئىسىم قالدۇرۇلىدۇ. ئەگەر (بىز تەرخىم قىلماقچى بولغان ئىسىملار) يۇقىرىقىلاردىن باشقا خىل بولۇپ قالسا پەقەت بىرلا ھەرپ ئېلىۋېتىلىدۇ. (ھەرقانداق شەكىلدە) قىسقارتىلغان ھەرپلەر كۆپ ھاللاردا قىسقارتىلمىغاندەك ھۆكۈمگە ئىگە بولىدۇ، شۇڭا يا خارا، يا ئىمۇ، يا گىرو! دېيىلىدۇ. گاھىدا قىسقارتىلغان ئىسىم مۇستەقىل ئىسىم قىلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن: يا خارا، يا ئىمى، يا گىرا دېيىلىدۇ].

ئىزاھات:

يا بىلىك نى تەرخىم قىلساق يا بىل دەيمىز. مۇرەككەپ سۆزنىڭ ئاخىرقى بۆلىكىنى ئېلىۋېتىشىمىز شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇ خۇددى مۇنث نىڭ «ة» گە ئوخشايدۇ.

«قىسقارتىلمىغاندەك ھۆكۈمگە ئىگە بولىدۇ» دېگەنلىك: قىسقارتىلغاندىن كېيىنكى ئاخىرقى ھەرپكە «عراب بېرىلىدۇ» دېگەنلىكتۇر. شۇڭا يا خارا دەپ «ر» نىڭ كەسرەسى بىلەن «عراب بەردۇق».

[«ئەرەبلەر» ماتەم تۇتقاندا چاقىرىش ھەرىپىنى ئىشلەتتى. ماتەم تۇتۇش دېگەن - «يا» ياكى «وا» ئارقىلىق ئاھ ئۇزۇپ، تەزىيە بىلدۈرۈشتۈر. (ماتەم تۇتۇشقا) «وا» خاس قىلىندى. (ماتەم تۇتۇپ چاقىرىلغان ئىسىملارنىڭ) مەرب ياكى مېنى بولۇشتىكى ھۆكۈمى مەنادى نىڭ ھۆكۈمگە ئوخشاشتۇر. (مەنادى بىلەن مەندوب - ماتەم تۇتۇشنىڭ) پەرقىنى ئاجرىتالماسلىقتىن قورقساڭ مەندوب نىڭ



ئاخىرىغا «ا» نى زىيادە قىلساڭ بولىدۇ. مانا مۇنداق دەيسەن: وا
 غلامكىئە، وا غلامكُمُوءُ! وقف ده «ه» بىلەن دەيسەن. مەشھۇر،
 تونۇشكۇق كىشىلەرگىلا ماتەم ھەرىپى ئىشلىتىلىدۇ، شۇڭا: وا
 رجلاه! دەيىلمەيدۇ. وا زيد الطويلاه! دەپمىش ئىمام يۇنۇستىن
 باشقىلارنىڭ نەزىرىدە چەكلەنگەندۇر].

ئىزاھات:

مندوب (ماتەم تۇتۇلغۇچى) نىڭ سۈپىتىگە «ا» ياكى «ه» نى
 كەلتۈرۈشكە كۆپچىلىك ئالىملار بىردەك قوشۇلمايدۇ، پەقەت ئىمام
 يۇنۇس ئۇلار بىلەن بىردەك ئەمەس.

[ئىسمىم الجنس، ئىسمىم الاشارة، ئىسمىم المستغاث، ئىسمىم المندوب لار
 بىلەن بىرگە كەلمىگەن چاقىرىش ھەرىپلىرى (حروف النداء) نى
 ئېلىۋەتسىمۇ بولىدۇ. يوسف أعرض عن هذا، أيها الرجل دېگەندەك.
 أصبح ليل، افتد مخنوق، أطرق كرا دەپمىش ئاز كۆرۈلىدۇ.
 ئېلىۋېتىلگەنلىكىگە بەلگە – ئالامەت بولسا مئادى ئۆزىنى
 ئېلىۋېتىشقا بولىدۇ. ألا ياسجدوا دېگەندەك].

ئىزاھات: ئۇ ھەرىپلەرنى ئېلىۋەتكەنگە چوقۇم بىرەر بەلگە –
 ئالامەت بولۇشى كېرەك، سەۋەبسىزلا چاقىرىش ھەرىپىنى
 ئېلىۋەتكىلى بولمايدۇ. يوسف أعرض عن هذا نىڭ ئەسلىسى يا
 يوسف أعرض عن هذا دۇر.

أصبح ليل دىكى ليل ئىسمىم الجنس بولۇپ، بۇ يەردە چاقىرىش
 ھەرىپى ئېلىۋېتىلدىغۇ؟ ئەسلىسى: يا ليل ئىدى... افتد مخنوق نىڭ
 ئەسلىسى: افتد يا مخنوق ئىدى، أطرق كرا نىڭ ئەسلىسى: أطرق يا
 كرا ئىدى... بۇلارغا جاۋابەن مۇئەللىپ يۇقىرىقى سۆزنى قىلىپ،
 بۇ خىل چۈشۈپ قېلىش ناھايىتى ئاز بولۇپ، ئومۇمىي قائىدىگە
 تەسىر قىلالمايدۇ دېمەكچى.



ألا يا اسجدوا نكث ئەسلىسى: ألا يا قوم اسجدوا

3) ما اضمر عامله

[ئۈچىنچىسى، تەپسىر قىلىش شەرتى بىلەن عامل (باشقۇرغۇچىسى) يوشۇرۇلغان المفعول بە دۇر. (ئادەتتە بۇنى قىسقارتىپ: مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ دېيىلىدۇ، بىزمۇ تۆۋەندە ئىپادىلەشكە قۇلايلىق بولسۇن ئۈچۈن بۇ قىسقارتىلما ئاتالغۇنى قوللىنىمىز، ئېتىباردىن ساقىت قىلىنمىغاي)]

ئىزاھات:

«ئۈچىنچىسى»: المفعول بە نىڭ پېئىلىنى قىياسەن قالدۇرۇپ قويۇش زۆرۈر بولغان تۆت جاينىڭ ئۈچىنچىسىنى كۆرسىتىدۇ. «تەپسىر قىلىش شەرتى، دېگەنلىك: مەزكۇر المفعول بە دىن كېيىن ئۇنىڭ عامل نى تەپسىر قىلىپ بېرىدىغان باشقا پېئىل ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر بولسۇن دېگىنىدۇر.

[مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ – ئۇ بىر ئىسمىكى، ئۇنىڭدىن كېيىن بىر پېئىل ياكى پېئىلنىڭ ئوخشىشى كېلىدۇ، مەزكۇر پېئىل ياكى ئۇنىڭ ئوخشىشى ئۆز ئالمىشى (ضميرى) ياكى باشقا ئەگەشمە بۆلەكلىرىگە مەشغۇل بولۇپ، ئۇ ئىسمىدىن يۈز ئۆرۈيدۇ، ئۇ شۇنداق پېئىل ياكى ئۇنىڭ ئوخشىشىكى ئەگەر ئۇلار ئاشۇ ئىسمىنىڭ ئۈستىگە ياكى ئۇنىڭغا مۇناسىپ بىر جايدا ئەپچىقىلسا ئۇ پېئىل ياكى ئۇنىڭ ئوخشىشى ھېلىقى ئىسمىنى ئەلۋەتتە نىصب قىلىۋېتەتتى. زىدا ضرىتە، زىدا مررت بە، زىدا ضرىت غلامە، زىدا حُيْتُ عَلَيْهِ دېگەندەك، (يۇقىرىقى مىساللاردىكى زىد دېگەن مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ) ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن پېئىل تەپسىر قىلىپ بېرىدىغان يوشۇرۇن بىر پېئىل ئارقىلىق نىصب ئوقۇلىدۇ، يەنى

ضربت، جاوزت، اهنت، لايست دېگەن پېئىللار ئارقىلىق نصب بولىدۇ].

ئىزاھات:

«پېئىلنىڭ ئوخشىشى، دېگەنلىك: اسم الفاعل، اسم المفعول، اسم المصدر... لارغا ئوخشاش پېئىلدەك ئەمەل قىلالايدىغان ئىسىملارنى كۆرسىتىدۇ.

يۇقىرىقى تەبىرىنى تۆۋەندىكى مۇنۇمىسال بىلەن ئوچۇقلاشتۇرايلى: زيدا ضربته دېسەك، زيدا دىن كېيىن بىر پېئىل كەلدى، ئۇ ضربت دۇر، ئۇ پېئىل ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن ضمىرى (ه) غا مەشغۇل بولۇپ، زيدا دېگەن ئىسىمدىن يۈز ئۆردى. ئەگەر مەزكۇر پېئىل (ضربت) ھېلىقى ئىسىم (زيدا) نىڭ ئۈستىگە ئەپچىقىلغان بولسا ئەلۋەتتە ئۇ پېئىل ئۇ ئىسىمنى المفعول بە دەپ نصب قىلىۋېتەتتى. دېمەك بۇ يەردە زيدا بولسا مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ دۇر.

«يەنى ضربت، جاوزت، اهنت، لايست دېگەن پېئىللار ئارقىلىق نصب بولىدۇ، دېگەننىڭ تەپسىلاتى: زيدا ضربته نىڭ تەقدىرى: ضربت زيدا ضربته دېگەن بولىدۇ. زيدا مررت بە نىڭ تەقدىرى: جاوزت زيدا مررت بە دېگەن بولىدۇ. زيدا ضربت غلامە نىڭ تەقدىرى: اهنت زيدا ضربت غلامە دېگەن بولىدۇ، زيدا خېستۇ عليه نىڭ تەقدىرى: لايست زيدا خېستۇ عليه دېگەن بولىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسىدە كېيىنكى پېئىل ئالدىنقى پېئىلنى تەپسىر قىلىپ بەرگەچكە، ئالدىنقى پېئىلنى قالدۇرۇپ قويۇش زۆرۈردۇر.

[رفع نىڭ ئەكسىنىڭ ئالامىتى بولمىغاندا ياكى ئۇنىڭ ئالامىتى بولسىمۇ رفع ئوقۇشنىڭ ئالامەت — بەلگىلىرى: كەينىدىن تەلەپ مەنىسى كەلمىگەن أما ۋە مفاجأة نىڭ (اذا) نغا



ئوخشاش كۈچلۈك بولسا (مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ شەكلىدە كەلگەن ئىسمىنى) مېتەئ قىلىپ رفع ئوقۇش ئىختىيار قىلىنىدۇ.

ئىزاھات:

رفع نىڭ ئەكسى: نصب دۇر. ئاپتورنىڭ دېمەكچى بولغىنى: نصب ئوقۇشقا بىرەر ئالامەت – بەلگە بولمايلا قالسا ياكى بولسىمۇ رفع ئوقۇشنىڭ ئالامەت – بەلگىلىرى كۈچلۈك بولسا مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ بولغان ئىسمىنى مېتەئ دەپ رفع ئوقۇش ياخشىدۇر. چۈنكى بۇ ئىسمىنى نصب ئوقۇساق چوقۇمكى مۇئەييەن بىرەر پېئىلنى تەقدىر قىلىمىز، ئەمما رفع ئوقۇساق ئۇ ھالدا بىرەر نەرسىنى تەقدىر قىلىشقا موھتاج بولمايمىز.

كەينىدىن تەلەپ مەنىسى كەلمىگەن ما نىڭ مىسالى: قام زيد واما عمرو فقد ضربته دۇر. (تەلەپ مەنىسى، دېگەنلىك: بۇيرۇق ياكى چەكلەش مەنىسىدىكى سۆزلەر دېگەنلىكتۇر. ما دىن كېيىن تەلەپ مەنىسى بولۇپ قالسا ئۇ ھالدا مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ نى نصب ئوقۇش كېرەك. مەسىلەن: جاءني اخوتك فاما زيدا فأكرمه. «اذا، مفاجاة نىڭ مىسالى: قام زيد و اذا عمرو يضربه بكر.

[پېئىللىق جۈملىگە عطف قىلغان سەۋەب بىلەن مۇناسىۋەتنى ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن ۋە حرف النفي، حرف الاستفهام، اذا الشرطية، حيث، الامر، النهي... لاردىن كېيىن مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ نى نصب ئوقۇش ئىختىيار قىلىنىدۇ، چۈنكى يۇقىرىقى ئورۇنلار پېئىلنىڭ ئورۇنلىرىدۇر، يەنە تەپسىر قىلغۇچى سۈپەتمىكىن دېيىلىشتىن قورققاندا (مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ نى نصب ئوقۇش ئىختىيار قىلىنىدۇ)، اِنَّا كُلُّ شَيْ خَلَقْتَاهُ بِقَدَرٍ دېگەندەك].

ئىزاھات:



پېئىللىق جۈملىگە عطف قىلغان سەۋەب بىلەن
 مۇناسىۋەتنى ماسلاشتۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ
 مسالى: خرجت فزيدا لقيته، حرف النفي دىن كېيىن كەلگەن ما
 أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ مسالى: ما زيدا ضربته، حرف الاستفهام دىن
 كېيىن كەلگەن ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ مسالى: أزيدا ضربتته؟، اذا
 الشرطية دىن كېيىن كەلگەن ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ مسالى: اذا زيدا
 ضربتته أضربك، حيث دىن كېيىن كەلگەن ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ
 مسالى: حيث زيدا أكرمه، الامر دىن كېيىن كەلگەن ما أَضْمَرَ
 غَامِلُهُ نىڭ مسالى: زيدا اضربه، النهي دىن كېيىن كەلگەن ما
 أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ مسالى: زيدا لا تضربه.

[زيد قام و عمرو أكرمته غا ئوخشاش جۈملىلەردە ئىككىلا
 ئىش باراۋەر بولىدۇ. حرف الشرط ۋە حرف التحضيض دىن كېيىن
 كەلگەن ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ نى نصب ئوقۇش زۆرۈردۇر، ان زيدا ضربته
 ضربك، ألا زيدا ضربته دېگەندەك.
 ئىزاھات:

ئىككىلا ئىش باراۋەر بولىدۇ، دېگەنلىك: نصب ئوقۇساڭمۇ،
 رفع ئوقۇساڭمۇ بولىدۇ دېگەنلىكتۇر، رفع ئوقۇساق عمرو مبتداء
 بولۇپ، جۈملە ئىسىملىق جۈملە بولىدۇ، نصب ئوقۇساق عمرو
 مفعول به بولۇپ، جۈملە پېئىللىق جۈملە بولىدۇ.

حرف الشرط ۋە حرف التحضيض دىن كېيىن كەلگەن ما
 أَضْمَرَ غَامِلُهُ نىڭ نصب ئوقۇلۇشى شۇنىڭ ئۈچۈن زۆرۈركى،
 تەلەپپۇزدا بولمىسىمۇ تەقدىرەن بولسا ھەم مەزكۇر ھەرپلەردىن
 كېيىن چوقۇم پېئىل كېلىدۇ، ئەگەر بىز مەزكۇر ما أَضْمَرَ غَامِلُهُ
 بولغان ئىسىمنى رفع ئوقۇساق يۇقىرىقى ھەرپلەرنى ئىسىمغا



داخىل قىلغان بولسىمىز، بۇ تۈپتىن خاتا بىر ئىشتۇر. **حَرْفُ التَّخْفِيفِ** تۆۋەندىكىلەردۇر: هَلَّا، أَلَا، لَوْلَا، لَوْ مَا.

[< أَزَيْدٌ ذَهَبَ بِهِ > - مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ دِنَنَ ثَمَمَةَ، ئۇرۇق لا ئوقۇلىدۇ. كُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ وَةَ الزَّائِيَةِ وَ الزَّائِي فَاجْلَسُوا كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَائَةً جَلْدَةً بُولَارْمُو مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ دِنَنَ ثَمَمَةَ، ئىمام مۇيەزرەدنىڭ قارىشىدا ئايەتتىكى (ف) شەرت مەنسىدىدۇر، ئىمام سىبۋەيھنىڭ قارىشىدا بۇ ئايەت ئىككى جۈملىدۇر، ئەگەر (ئۇ ئىككى ئىمامنىڭ كۆز قارىشىدەك) بولمىغاندا نىسب ئوقۇش ياخشىراق تۇر].

ئىزاھات:

< أَزَيْدٌ ذَهَبَ بِهِ > نىڭ مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ دِنَنَ بولماسلىقى شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئەگەر زَيْدٌ نىڭ ئالدىغا ذَهَبَ بِهِ نى قويساق زَيْدٌ نى نىسب قىلالمايدۇ، كېيىنكى ئىككى مىسال (ئىككى ئايەت) مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ بابىدىن قىلىنسا مەقسەت قىلىنغان مەناغا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ... ئوبدانراق ئويلىنىڭ...

< بۇ ئايەت ئىككى جۈملىدۇر > دېگەنلىك: ئايەتتىكى (ف) نىڭ ئالدى بىر جۈملە، كەينى بىر جۈملە دېگەنلىكتۇر، بۇ ھالدا ئايەتتىكى (ف) ھەرىپى شەرت مەنسىدە ئەمەس، تەپسىر قىلىش مەنسىدىكى (ف) بولىدۇ، دېمەك، بۇ ئايەت مَا أَضْمَرَ عَامِلُهُ جۈملىسىدىن ئەمەس.

4) التحذير

[تۆتىنچىسى، ئاگاھلاندىرۇش (التحذير) دۇر. ئۇ اتقى دىن كېيىن كەلگەن نەرسىدىن ئاگاھلاندىرۇش ئۈچۈن اتقى نى تەقدىر قىلىش ياكى ئاگاھلاندىرۇلغان نەرسىنى تەكرارلاش ئارقىلىق باشقۇرۇلىدىغان ئىسمىدۇر. اياك والأسد، اياك وأن تحذف، الطريق

الطريق، اياك من الأسد، اياك من أن تحذف، من نى تهقدر قىلسىپ اياك
 أن تحذف دېگىنىڭدەك، من نى تهقدر قىلغىلى بولمىغانلىقى ئۈچۈن
 اياك الأسد دېسەڭ بولمايدۇ].

ئىزاھات:

«تۆتىنچىسى»: مفعول بە نىڭ عامل نىنى قالدۇرۇۋېتىشى زۆرۈر
 بولغان تۆت جاينىڭ تۆتىنچىسى دېگەنلىكتۇر.

«ئاق نى تهقدر قىلىش»: ئەمەلىيەتتە شۇ ئىسمىنىڭ ئالدىغا
 ھەرقانداق ئاگاھلاندىرۇش بۇيرۇقىنى تهقدر قىلساق بولىدۇ
 دېگەنلىكتۇر.

اياك وأن تحذف (تاياقنى ئېتىشتىن ھەزەر قىل!): الحذف
 نىڭ لۇغەت مەنىسى: تاياقنى ئېتىش دېگەن بولىدۇ. خەلىپە ئۆمەر
 رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: اياك وأن تحذف أحدكم الأرنب
 (توشقانغا تاياق ئېتىشتىن ھەزەر قىلىڭلار!)، چۈنكى تاياق
 توشقاننى ئۆلتۈرەلەيدۇ، تاياقتا ئۆلگەن توشقان ھارام بولىدۇ.

3. المفعول فيه

[المفعول فيه (ئورۇن – ۋاقىت تولدۇرغۇچىسى) – تىلغا
 ئېلىنغان پېئىل پەيدا قىلىنغان زامان ۋە ماكاندۇر. ئۇنى نصب
 ئوقۇشنىڭ شەرتى «فى» نى تهقدر قىلىشتۇر. ظروف الزمان (ۋاقىت
 رەۋىشلىرى) نىڭ ھەممىسى بۇ شەرتنى قوبۇل قىلىدۇ. ظروف المكان
 (ئورۇن رەۋىشلىرى) مېھم (نائېنىق) بولسا مەزكۇر شەرتنى قوبۇل
 قىلىدۇ، مېھم (نائېنىق) بولمىسا ئۇ شەرتنى قوبۇل قىلمايدۇ. مېھم –
 ئالتە تەرەپ بىلەن ئىزاھلاندى (يەنى ئالتە تەرەپ مېھم دەپ
 قارالدى)، عند، لىدى ۋە ئۇنىڭ ئوخشاشلىرى (دون، سوي) مۇ
 نائېنىق سۆزلەر بولغاچقا مېھم قاتارىغا كىرگۈزۈلدى، ئىشلىتىلىشى
 كۆپ بولغاچقا مەكان سۆزىمۇ مېھم قاتارىغا كىرگۈزۈلدى، ئەڭ توغرا



كۆز قاراشتا دىخلت (ۋە ئۇنىڭ مەنىسىدىكى پېئىللار) دىن كېيىن كەلگەن ئىسىمىمۇ مېھم قاتارىغا كىرگۈزۈلدى، المفعول فيہ يوشۇرۇن عامل نىڭ تەسىرى بىلەن نىصب ئوقۇلىدۇ، لېكىن ئۇ تەپسىر قىلىنىشى (ئىزاھلىنىشى) شەرت].

ئىزاھات:

المفعول فيہ نى نىصب ئوقۇشنىڭ شەرتى «فى» نى تەقدىر قىلىشتۇر، چۈنكى «فى» نى تەقدىر قىلماي، «فى» ئۆزىنى ئېلىپ كەلسەك ئۇ ھالدا المفعول فيہ نىصب بولماستىن جر بولۇپ قالىدۇ، المفعول فيہ نى نىصب ئوقۇش ئۈچۈن چوقۇم «فى» نى تەقدىر قىلىش، ئۆزىنى ئەكەلمەسلىك لازىم.

ئالتە تەرەپ: الخلف (ئارقا)، القدام (ئالدى)، الفوق (ئۈستى)، التحت (ئاستى)، اليمين (ئوڭ تەرەپ)، الشمال (سول تەرەپ).

دىخلت نىڭ مەنىسىدىكى پېئىللار: نزلت، سكنت ... دېگەندەك پېئىللاردۇر، بۇ پېئىللار پەقەت بىرىنچى شەخس شەكلىنىلا ئەمەس، مۇشۇ خىل پېئىللارنىڭ مەنىسىدىن تۈرلەنگەن بارلىق شەكىللىرىنى كۆرسىتىدۇ.

4. المفعول لہ

[المفعول لہ (سەۋەب - مەقسەت تولدۇرغۇچى) - ئۆزىدىن ئىلگىرى تىلغا ئېلىنغان پېئىلنىڭ پەيدا بولۇشىغا سەۋەب بولغان ئىسىمدۇر. ضربته تاديبا، قعدت عن الحرب جينا دېگەندەك. ئىمام زەججاج بۇ پىكىرگە قارشى بولۇپ، ئۇنىڭ كۆز قارىشىدا ئۇ (المفعول لہ دېيىلگەن ئىسىم) المفعول المطلق دۇر].

ئىزاھات:

ھالبۇكى المفعول لہ نى المفعول لأجله دەپمۇ ئاتىلىدۇ.



يۇقىرىقى مەسىلىدە بۇ ئىمامنىڭ **المفعول له** نى **المفعول المطلق** قىلىش كېرەك دېيىشىگە **المفعول له** بولغان ئىسمىنى **مصدر** قىلىپ، ئۇنىڭغا شۇ **مصدر** نىڭ پېئىلىنى تەقدىر قىلىشقا مۇمكىن بولغانلىقى سەۋەب بولغاندۇر.

[**المفعول له** نى **نصب** ئوقۇشنىڭ شەرتى **لام (ل)** نى تەقدىر قىلىشتۇر. ئەگەر **المفعول له** سەۋەب بايان قىلغۇچى پېئىلنىڭ **فاعل** نىڭ پېئىلى بولسا ۋە ئىككى پېئىلنىڭ **زامانى** (پەيدا بولۇش ۋاقتى) يېقىن بولسا **المفعول له** نىڭ **لامىنى** ئېلىۋېتىش بۇرۇس بولىدۇ].

ئىزاھات:

لام (ل) نى تەقدىر قىلىشىمىز، ئەگەر تەقدىر قىلماي ئۆزىنى كەلتۈرۈپ قويساق ئۇ ھالدا **لام** **جر** قىلىش خىزمىتىنى ئۆتەپ كېتىدۇ - دە، **المفعول له** دەپ **نصب** قىلغىلى بولمايدۇ.

ئەگەر **المفعول له** سەۋەب بايان قىلغۇچى پېئىلنىڭ **فاعل** نىڭ پېئىلى بولسا: بۇ قائىدىنى ئوچۇقلاشتۇرۇش ئۈچۈن بىر مىسال كەلتۈرەيلى: **قعدت عن الحرب جينا** (جەڭدىن قورقۇپ ئولتۇردۇم) بۇ يەردە سەۋەب بايان قىلغۇچى پېئىلنىڭ **فاعل** قورققان ئادەمدۇر، ئولتۇرغان ئادەم قورققان ئادەمنىڭ دەل ئۆزىدۇر، يەنە بىر ئىبارە بىلەن ئېيتساق: ئىككى پېئىلنىڭ **فاعل** بىر بولسا **المفعول له** نىڭ **لامىنى** ئېلىۋېتىمىز.

5. المفعول معه

[**المفعول معه** (بىللىلىك تولدۇرغۇچى) - مەيلى ئاشكارا پېئىل، مەيلى مەنئىي پېئىل بولسۇن ئۇنىڭ ئەگەشمە يۆلىكىگە **معه** بولغانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن. **واو**دىن كېيىن ئېلىتىلىش - ئىسمىدۇر. ئەگەر **المفعول معه** نىڭ پېئىلى ئاشكارا بولۇپ، **عطف**



قىلىش دۇرۇس بولسا ئىككى خىل إعراب (الرفع و النصب) دۇرۇس بولىدۇ: جئت أنا و زيد (و زيدا) دېگەندەك. ئەگەر عطف دۇرۇس بولمىسا نصب ئوقۇش تەيىن تاپىدۇ: جئت و زيدا دېگەندەك. ئەگەر المفعول مە نىڭ پېئىلى مەنئۇي بولسا ۋە عطف قىلىش دۇرۇس بولسا عطف تەيىن تاپىدۇ: ما لزيد و عمرو دېگەندەك، ئەگەر عطف دۇرۇس بولمىسا نصب ئوقۇش تەيىن تاپىدۇ: ما لك و زيدا، ما شألك و عمرو دېگەندەك، چۈنكى مەنا: ما تصنع دېگەن بولىدۇ].

ئىزاھات:

ضربت وزيدا، كفاك و زيدا درهم دېگەنلەر المفعول مە نىڭ پېئىلى ئاشكارا كەلگەنگە مىسالدۇر. پېئىل مەنئۇي بولغاننىڭ مىسالى مالك و عمرو دۇر.

المفعول مە نىڭ واوى چوقۇم مع (بىرگە) مەنىسىدىكى واو بولۇشى كېرەك.

عطف قىلىش دۇرۇس بولسا دېگەنلىك: المفعول مە دەپىلىنىۋاتقان ئىسمىنى ئۆزىدىن ئىلگىرى كەلگەن باشقا بىرەر نەرسىگە عطف قىلىش دۇرۇس بولسا دېگەنلىكتۇر.

6. الحال

[الحال (ھالەت) - فاعل ياكى مفعول بە نىڭ ھالىتىنى ئاشكارا ياكى مەنئۇي بايان قىلىپ بېرىدىغان ئىسمىدۇر، ضربت زيدا قائما، زيد فى الدار قائما، هذا زيد قائما دېگەندەك، ھالەتنىڭ عامل ى (باشقۇرغۇچىسى) پېئىل ياكى پېئىلنىڭ ئوخشىشى ۋە ياكى پېئىلنىڭ مەنىدىشى بولىدۇ].

ئىزاھات:

ھالەتنىڭ بايانغا كەلگۈچە المفعول المطلق، المفعول بە، المفعول فىه، المفعول له، المفعول مە قاتارلىق بەش خىل مفعول بايان



قىلىندى. ھالەتتىن باشلاپ تۆۋەندە كېلىدىغان مىسالىلار
 مەزكۇر مەقوللارنىڭ قوشۇمچە ياكى ئەگەشكۈچىلىرىدۇر، ياخشى
 مۇلاھىزە قىلىنغاي...

[ھالەتنىڭ شەرتى: ھالەت نكەرى بولغاي، ھالەتنىڭ ئىككىسى
 (ذو الحال) ئاساسەن مەرفە بولغاي، ۋارسىلھا العراك، مەرت بە ۋە
 لارغا ئوخشاشلار ئىزاھلىنىدۇ. ئەگەر ذو الحال نكەرى بولۇپ قالسا
 ھالەتنى ذو الحال دىن ئىلگىرى كەلتۈرۈش زۆرۈردۇر. ھالەت
 مەنىۋىيىيەتتە ئىككى ئالدىغا ئۆتۈۋالمايدۇ، ظەرف بولسا ئالدىغا
 ئۆتۈۋالسا بولىدۇ. ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا ھالەت مەرت بولسا ئالدىغا
 ئۆتۈۋالمايدۇ].

ئىزاھات:

ۋارسىلھا العراك، مەرت بە ۋە لارغا ئوخشاشلار ئىزاھلىنىدۇ:
 بۇ بىر سوئالنىڭ جاۋابى، ئۇ سوئال: سىز ھازىرلا ھالەت نكەرى
 بولۇشى كېرەك دېگەن ئىدىڭىز، مەشھۇر ئەرەب شائىرى لۇبەيد
 ھالەتنى العراك دەپ مەرفە كەلتۈرۈپتىغۇ؟ بۇ سوئالنىڭ جاۋابىدا:
 بۇلار ئىزاھلىنىدۇ، يەنى تاۋىل قىلىنىدۇ (جەريان چۈشەندۈرۈلىدۇ).
 ھالەت مەنىۋىيەتتە باشقۇرغۇچىسىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالمايدۇ،
 چۈنكى مەنىۋىيەتتە ئاجىز بولىدۇ. ئەمما ظەرف گە كەڭچىللىك
 قىلىنىدۇ، مەسىلەن: أكل يوم لك ثوب؟ دېگەندەك.

يەنە ھالەت مەرت بولسا ئالدىغا ئۆتۈۋالمايدۇ. مەسىلەن: مر
 زيد راكبة همد ديبش خاتا! توغرىسى: مر زيد همد راكبة.
 ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا، دېيىشتىكى سەۋەب: كوفه
 گرامماتىكاشۇناسلىرى ھالەت مەرت بولسا ئالدىغا ئۆتۈۋالسا بولىدۇ
 دەپ قارايدۇ.



[ھەر قانداق ھالەتكە دالالەت قىلغان نەرسە ھالەت بولسا دۇرۇس بولىدۇ، ھذا پىرا اٰطىب منه رطبا دېگەنگە ئوخشاش. ھالەت گاھىدا خەۋەرلىك جۈملە (جملە خىرىيە) بولىدۇ، ھالەت ئىسىملىق جۈملە (جملە ئىسىمىيە) بولسا واو ۋە ضمىر بىلەن ياكى واو بىلەن ۋە ياكى ئاجىزراق كۆز قاراشتا ضمىر بىلەن باغلىنىدۇ. الفعل المضارع المثلث ھالەت بولۇپ قالسا پەقەت ضمىر بىلەنلا باغلىنىدۇ، يۇقىرىقى ئىككى ھالەتتىن باشقا ھالەتلەر واو ۋە ضمىر بىلەن ياكى ئىككىسىنىڭ بىرى بىلەن باغلىنىدۇ].

ئىزاھات:

ھەر قانداق ھالەتكە دالالەت قىلغان نەرسە ھالەت بولسا دۇرۇس بولىدۇ دېگەنلىك بەزى گرامماتىكاشۇناسلارغا رەددىيەدۇر، چۈنكى بەزىلەر: ھالەت چوقۇم ئىسمى المثلث بولىدۇ، ئىسمى الجامد بولسا بولمايدۇ دەپ قارىغان، ئاپتور بۇ يەردە كۆپچىلىك ئالىملار تەرىپىدە تۇرۇپ، جاۋاب بېرىۋاتىدۇ.

ئىسىملىق جۈملە (جملە ئىسىمىيە) نىڭ ھالەت بولغىنىنىڭ مىسالى: جاعىي زىد و ابوہ قائم.

يۇقىرىقى ئىككى ھالەت دېگىنىمىز: جملە ئىسىمىيە ۋە الفعل المضارع المثلث نىڭ ھالەت بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ. الفعل المضارع المثلث نىڭ ھالەت بولغىنىنىڭ مىسالى: جاعىي زىد و يضرب.

[الفعل الماضى المثلث ھالەت بولغاندا چوقۇم ياكى ئاشكارا ياكى تەقدىردەن «قد» بولۇشى كېرەك. ھالەتنىڭ عاملنى ئېلىۋېتىشقىمۇ بولىدۇ، مۇساپىرغا: راشدا مەھدىيا دېگىنىڭدەك، تەكىدلىك ھالەتتە ھالەتنىڭ عاملنى ئېلىۋېتىش زۆرۈردۇر، زىد ابوك عطوفا دېگەندەك، ئەسلىسى: أحقه دېگەن بولىدۇ، تەكىتلىك



ھالەتتە ھالەتنىڭ عاملنى چوقۇم ئېلىۋېتىشنىڭ شەرتى: ھالەت ئىسىملىق جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى تەكىتلەش ئۈچۈن بولسۇن].
ئىزاھات:

الفعل الماضي المثبت ھالەت بولغاندا «قد» بولغاننىڭ مسالى:
جاءني زيد قد ركب، أو جاءوكم حصرت صدورورهم (الاية)،
ئالدىنقى مسال «قد» نىڭ ئاشكارا كەلگىنىگە، كېيىنكىسى
تەقدىرەن كەلگىنىگە مسالدۇر.

ھالەتنىڭ عاملنى ئېلىۋېتىشقا توغرا كەلسە ئېلىۋاتقانلىققا
چوقۇم بىرەر بەلگە – ئالامەت بولۇشى كېرەك. راشدا مەھدىيا نىڭ
ئەسلىسى: اذهب حال كونك راشدا مەھدىيا دۇر.

7. التمييز

[التمييز (پەرقلەندۈرگۈچى) – مەزكۇر ياكى تەقدىرى بولغان
ذات تىن ئۇنىڭ ئەسلىدىنلا ئورناپ كەتكەن نائىپىقلىقنى
كۆتۈرىدىغان ئىسىمدۇر، ئالدىنقىسى كۆپ ھاللاردا مەقد نىڭ
مەقدارىدىكى نائىپىقلىقنى كۆتۈرىدۇ، بۇ (مەقدارىدىكى نائىپىقلىقنى
كۆتۈرۈش) ياكى ساناق ساندىكى نائىپىقلىقنى كۆتۈرىدۇ. عشرون
درهما دېگەندەك – ساناق ساننىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندە كېلىدۇ –
ياكى ساناق ساندىن باشقا نەرسىلەردىكى نائىپىقلىقنى كۆتۈرىدۇ،
رطل زيتا، متوان سمن، قفيزان برا، على التمر. مېلھا زېدا دېگەندەك].
ئىزاھات:

مەزكۇر بولغان ذات نىڭ نائىپىقلىقنى كۆتۈرگەن مسال:
عندي عشرون درهما، تەقدىرى بولغان ذات نىڭ نائىپىقلىقنى
كۆتۈرگەن مسال: طاب زيد نفسا.
«ئالدىنقىسى»: مەزكۇر بولغان ذات تىن نائىپىقلىقنى
كۆتۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ.



بىر رطل = 2564 گرام، بىر مَن = شەرىئەتتە 180 مىسقال، ئۆرپ - ئادەتتە 280 مىسقال. بىر قىز بىر قاپ، بىر قىز يەر بولسا 144 گەزدۇر.

[ئەگەر قىز جىنس بولسا ئۇ مەھر (بىرلىك) قىلىندۇ، پەقەت (جىنس ئىچىدىكى ئايرىم) تۈرلەر مەقسەتلەنسە (ئۇ ھالدا ئىككىلىك ياكى كۆپلۈك) قىلىندۇ، جىنستىن باشقا جايلاردا قىز كۆپلۈك قىلىندۇ. ئاندىن قىز تەنۋىلىك ياكى ئىككىلىكنىڭ نۇنى بىلەن بولسا ئىزاڧەت دۇرۇس بولىدۇ، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ئىزاڧەت دۇرۇس بولمايدۇ، (ئالدىنقىسى يەنە مەھر نىڭ) مىقدارىدىن باشقا نەرسىلەرنىڭمۇ نائىبنىقلىقىنى كۆتۈرىدۇ، خاتىمىدا دېگەندەك. (بۇ ھالەتتە قىز نى) جىر ئوقۇش كۆپرەكتۇر].

ئىزاھات:

جىنس - مۇئەييەن بىر تۈرنى كۆرسىتىدۇ، مەسىلەن: سۇ، خورما دېگەندەك.

ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، يەنى قىز تەنۋىلىك ياكى ئىبنى نىڭ نۇنى بىلەن بولمىسا.

[ئىككىنچىسى جۈملە ياكى جۈملىنىڭ ئوخشىشىدىكى نىسبەتتىن نائىبنىقلىقىنى كۆتۈرىدۇ، طاب زىد نىسا، زىد طىب ابا و ابة و دارا و علما دېگەندەك (ئىككىنچىسى) ياكى ئىزاڧەتتىكى نىسبەتتىن نائىبنىقلىقىنى كۆتۈرىدۇ، يەجىنى طىب ابا و ابة و دارا و علما، والله دره فارسا دېگەندەك].

ئىزاھات:

«ئىككىنچىسى»: تەقدىرى بولغان ذات دىن نائىبنىقلىقىنى كۆتۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ.

ئىككىنچى خىل تىمىز غا كۆپلەپ مىسال كەلتۈرۈشى تىمىز نىڭ تۈرلىرىنىڭ كۆپلۈكىگە ئىشارەدۇر. تىمىز گامھدا ذات ئۆزىگىلا قارىتىلغان بولسا گامھدا ئۇنىڭ مۇناسىۋەت دائىرلىرىگىمۇ قارىتىلىدۇ، زىدىنىڭ نەفس جەھەتتىن، دادا جەھەتتىن، دادا بولۇش جەھەتتىن، قوروۋە بىلىم جەھەتتىن پاكىز بولۇشى تىمىزنىڭ جۈملىنىڭ نىسبىتىدىن نائىبىنقىلىقنى قانداق كۆتۈرىدىغانلىقىنى روشەن كۆرسىتىپ بېرىدۇ، ياخشى ئانالىز قىلىنسۇن...

[ئاندىن كېيىن تىمىز نائىبىنقىلىقنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان ئىسىم بولۇشقا لايىق ئىسىم بولسا نائىبىنقىلىقنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان ئىسىمنىڭ تىمىزى بولسىمۇ ياكى ئۇنىڭ ئەگەشمە بۆلەكلىرىنىڭ تىمىزى بولسىمۇ دۇرۇس بولىدۇ، پەقەت نائىبىنقىلىقنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان ئىسىم بولۇشقا لايىق ئىسىم بولمىسا ئۇ ئەگەشمە بۆلەكلىرىنىڭ تىمىزى بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىككىلا سۈرەتتە تىمىز مەقسەت قىلىنغان نەرسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرۈلىدۇ، پەقەت تىمىز جىنس بولۇپ قالغاندىلا مەقسەت قىلىنغان نەرسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرۈلمەيدۇ، (جىنس بولۇپ، جىنس ئۆز ئىچىدىن) تۈرلەر مەقسەت قىلىنسا يەنە تىمىز مەقسەت قىلىنغان نەرسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرۈلىدۇ].

ئىزاھات:

نەسبەتنىڭ تىمىزى ئىسىم بولسا دېگەنلىك سۈپەت بولمىسا دېگەنلىكتۇر.

مەقسەت قىلىنغان نەرسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرۈلىدۇ، دېگەنلىك: ئەگەر مەقسەت مەقسەت بولسا تىمىز مەقسەت بولسا تىمىز،



جمع بولسا جمع كەلتۈرۈلىدۇ. ئەگەنلىكتۇر، مەسىلەن: طاب زىد
 علما، طاب زىد علمين، طاب زىد علوما دېسەك بولىدۇ.
 [ئەگەر تىمىز سۈپەت بولۇپ قالسا مەزكۇر سۈپەت
 ئائىنىقلىقنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان ئىسىمغا تىمىز بولىدۇ ۋە ئۇ ئىسىمغا
 مۇۋاپىق تىمىز كەلتۈرۈلىدۇ، (بۇ ھالەتتە مەزكۇر سۈپەت) ھالەت
 بولۇشقىمۇ ئېھتىماللىق بولىدۇ، تىمىز ئۆز عاملىنىڭ ئالدىغا
 ئۆتۈۋالمايدۇ، ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا تىمىز ئۆز پېئىلىنىڭ ئالدىغا
 ئۆتۈۋالماستىكى كېرەك، بۇ مەسلەكنى ئىمام مازىنى ۋە مۇبەررەد
 قوللىمايدۇ].

ئىزاھات:

بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان سۈپەت: اسم الفاعل، اسم المفعول، الصفة
 المشبهة، اسم التفضيل لەرنى كۆرسىتىدۇ.
 تىمىز سۈپەت بولغاننىڭ مىسالى: طاب زىد والدا.

8. المستثنى

[المستثنى - (ئۆشكىكى قىسىم بولىدۇ.) متصل ۋە منقطع .
 متصل مستثنى - ئاشكارا ياكى تەقدىرى بولغان بىرقانچىلىغان
 نەرسىلەردىن إلا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئارقىلىق چىقىرىۋېلىنغان
 ئىسىمدۇر، منقطع مستثنى - إلا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىدىن كېيىن
 كەلگەن، ئەمما يۇقىرىدىكى بىرقانچىلىغان نەرسىلەردىن
 چىقىرىۋېلىنمىغان ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

المستثنى - ئاجرىتىپ چىقىلغۇچى دېگەن مەنىدە بولۇپ،
 ئۇيغۇر تىلىدىمۇ گاھىدا مۇستەسنا دەپ ئەرەبچە ئىشلىتىلىدۇ،
 ئۇيغۇرچە مۇستەسنا بىلەن ئەرەبچە مۇستەسنانىڭ لۇغەت مەنىسى
 جەھەتتە زور پەرقى يوقتۇر، ئاپتور كىتابىنىڭ بېشىدىن تارتىپ بۇ

الكاتبه مع الشرح (3)

يەرگە كەلگۈچە ھەر قانداق بىر ئاتالغۇنى ئىزاھلىماقچى بولسا ئالدىن ئۇنىڭ قىسقىچە تەبىرىنى كەلتۈرۈپ ئاندىن ئۇنى تەبىئىي ئىزاھلىغان ۋە تەقسىملىگەن ئىدى، ئەمما مۇستەسناغا كەلگەندە ئاۋۋال تەقسىملىپ، ئاندىن تەبىرىنى كەلتۈردى. چۈنكى ئاپتونىڭ كۆز قارىشىدا متصل ۋە منقطع مۇستەسنا لار بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى بولۇپ، بىر تەبىر ئىچىگە سىغمايدۇ، ئۇلارنى ئايرىم - ئايرىم تەبىرلەش ئۈچۈن باشتىلا تەبىردىن ئىلگىرى تەقسىملىدى. مستثنى منقطع نى مستثنى مفصل دەپمۇ ئاتايمىز.

متصل مستثنى نىڭ مىسالى: جاء القوم إلا زيدا. منقطع مستثنى نىڭ مىسالى: جاء القوم إلا حارا.
إلا نىڭ ھەمراھلىرى: غير، سوى، حاشا، ليس، لا يكون ...
قاتارلىقلار.

[مستثنى سۈپەت بولمىغان ھالدا إلا دىن كېيىن كەلسە ھەم ئىجابىي (موجب) جۈملىدە بولسا ياكى مستثنى ئىستىسنا قىلىنغان سۆز (مستثنى منه) دىن ئىلگىرى كەلسە ياكى مستثنى منقطع بولسا (بۇ شەرت كۆپرەك ئالىملارنىڭ كۆز قارىشى) ياكى مستثنى خلا ۋە عدا دىن كېيىن كەلسە (بۇ شەرتتەمۇ يەنە كۆپرەك ئالىملارنىڭ كۆز قارىشى) ياكى مستثنى ما خلا، ما عدا دىن كېيىن كەلسە ياكى ليس، لا يكون دىن كېيىن كەلسە مستثنى نصب ئوقۇلىدۇ].
ئىزاھات:

ئىجابىي جۈملە - نفى، نفى ۋە استفهام بولمىغان جۈملىلەرنى كۆرسىتىدۇ. ئادەتتە ئىجابىي جۈملە (كلام موجب)، دېيىلىدۇ. مستثنى سۈپەت بولمىغان ھالدا إلا دىن كېيىن ئىجابىي (موجب) جۈملىدە كەلگەننىڭ مىسالى: حفظ القرآن إلا سورة



البقرة، مستثنى مستثنى منه دىن ئىلگىرى كەلگەننىڭ مىسالى: ما
 جاءنى إلا زيدا أحد، مستثنى متقطع بولغاننىڭ مىسالى: جاءنى القوم
 إلا حمرا، مستثنى خلا ۋە عدا دىن كېيىن كەلگەننىڭ مىسالى:
 جاءنى القوم عدا زيدا و خلا زيدا، مستثنى ما خلا، ماعدا، لىس،
 لايكون لاردىن كېيىن كەلگەننىڭ مىسالى: جاءنى القوم ماعدا زيدا
 و ماخلا زيدا، لىس، لايكون دىن كېيىن كەلگەننىڭ مىسالى:
 جاءنى القوم لىس زيدا و لايكون زيدا.

[غير موجب جۈملىدە مستثنى منه تىلغا ئېلىنسا إلا دىن
 كېيىن مستثنى نى نىسب ئوقۇش دۇرۇس، بەدەل ئېلىش
 ياخشىراق تۇر، ما فعلوه إلا قليل و إلا قليلا دېگەندەك، ئەگەر غير
 موجب جۈملىدە مستثنى منه تىلغا ئېلىنمىسا، پايدىلىق جۈملە
 بولۇشى ئۈچۈن مستثنى غا عامل لارنىڭ تەقەززاسى بويىچە اعراب
 بېرىلىدۇ، ما ضربنى إلا زيد دېگەندەك، پەقەت مەنا دۇرۇسلا بولسا
 كلام موجب دەمۇ مستثنى منه نى تىلغا ئالمىساق بولىدۇ، قرأت إلا
 يوم كذا دېگەندەك، شۇنىڭ ئۈچۈن ما زال زيد إلا عالما دېيىش
 دۇرۇس بولمايدۇ، تەلەپپۇزدىن بەدەل ئېلىش قىيىن بولسا
 ئەسلىدىكى ئورنىدىن بەدەل ئېلىنىدۇ، ما جاءنى من أحد إلا زيد، لا
 أحد فيها إلا عمرو، ما زيد شيئا إلا شيئا لا يعبا به دېگەندەك، چۈنكى
 مۇسبەت جۈملىدە (من) زىيادە قىلىنمايدۇ، يەنە (ما) ۋە (لا) نىڭ
 مۇسبەت جۈملىدە ئەمەل قىلىشى پەرەز قىلىنمايدۇ، چۈنكى ئۇ
 ئىككىسى ئەمەل قىلسا نفى دە ئەمەل قىلىدۇ، نفى بولسا (مەزكۇر
 جۈملىدە) إلا بىلەن يوقىلىدۇ، لىس زيد شيئا إلا شيئا نىڭ خىلاپى
 بىلەن، چۈنكى لىس (بۇ جۈملىدە) پېئىللىق سالاھىيىتى بىلەن
 ئەمەل قىلدى، لىس نىڭ پېئىللىق سالاھىيىتى قېلىپ قالغانلىقى
 ئۈچۈن نفى مەنىسىنىڭ يوقىلىشىغا لىس نىڭ تەسىرى بولمايدۇ].



ئىزاھات:

كلام غير موجب دېگەن سۆز: ففى، ففى ۋە استفهام بار جۈملىلەرنى كۆرسىتىدۇ.

«شۇنىڭ ئۈچۈن، دېگەنلىك: كلام موجب دە مستثنى منه نى تىلغا ئالماساق بولمايدىغانلىقى ئۈچۈن دېگەنلىكتۇر. ما زال زيد إلا عالما دېيىش دۇرۇس بولماسلىقىنىڭ يەنە بىر سەۋەبى مەنانىڭ دۇرۇس بولماسلىقىدۇر.

بۇ سەھىپىدىكى ئورنىدىن بەدەل ئېلىش، دېگەنلىك: مستثنى منه نىڭ محل سىدىن بەدەل ئېلىش دېگەنلىكتۇر.

مۇسبەتتىن كېيىن «من» زىيادە قىلىنمايدۇ: يەنى مۇسبەت جۈملىسىدە «من» نى زائىدە دېگىلى بولمايدۇ.

بۇ يەردىكى «ما» لىس گە ئوخشايدىغان «ما» دۇر، «لا» بولسا جىنسىنى نەقى قىلىش ئۈچۈن كەلگەن «لا» دۇر.

[شۇنىڭ ئۈچۈن لىس زيد إلا قائما دېيىش دۇرۇس، ما زيد إلا قائما دېيىش دۇرۇس ئەمەس. غير، سوي، سواء دىن كېيىن ۋە كۆپرەك ئالمىلارنىڭ كۆز قارىشىدا حاشا دىن كېيىن جَرّ ئوقۇلىدۇ، غير نىڭ إعرابى ئىستىسنادا إلا بىلەن ئىستىسنادا قىلىنغان مستثنى غا تەپسىلىي ئوخشايدۇ، غير ئىستىسنادا إلا دەك مۇئامىلە قىلىنىدىغان سۈپەتتۇر، خۇددى ئىستىسنانىڭ قىيىنلىقى سەۋەبىدىن چەكسىز نكۈرە لەرنىڭ كۆپلۈكىگە ئەگەشكەن «الا» «غير» نىڭ مۇئامىلىسىگە ئۇچرىغاندەك، لىر كان فيهما الهة إلا الله لىفسىداتا دېگەندەك، ئۇنىڭدىن باشقا جايدا إلا غا غير نىڭ مۇئامىلىسىنى قىلىش ئاجىز بولدى. سوي، سواء نىڭ إعرابى ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا ظرف دېيىلىپ نصب ئوقۇلىدۇ].

ئىزاھات:



«شۇنىڭ ئۈچۈن» دېگەنلىك: لىيس پېئىللىق سالاھىيەت بىلەن ئەمەل قىلىدۇ، شۇڭا نفى مەنىسىنىڭ يوقىلىشىغا نەسىر كۆرسەتمەيدۇ دېيىلگەنلىكى ئۈچۈن، دېگەنلىكتۇر.

«چەكسىز نىكەرە لەرنىڭ كۆپلۈكى، دېگەنلىك: كۆپلۈكنى سۈپەتلەش بولۇپ، ئۇ كۆپلۈك ھەم نىكەرە بولسۇن، ساناق سان بولمىسۇن دېگەنلىكتۇر، ئەگەر ساناق سان بولسا ياكى ئۇ كۆپلۈك مەرفە بولسا ئىستىسنا قىيىن بولمايدۇ، دېمەك: إلا ئەنە شۇنداق كۆپلۈككە ئەگەشكەن سۈپەتتە بولۇپ قالسا غىر نىڭ مۇئامىلىسى قىلىنىدۇ.

لو كان فيهما الهة إلا الله لفسدتا دېگەندەك مانا بۇ ئايەتتە إلا چەكسىز نىكەرە لەرنىڭ كۆپلۈكى - الهة دىن كېيىن كەلدى، إلا نى غىر مەنىسى بىلەن سۈپەت قىلىندى، إلا نىڭ غىر مەنىسىدە بولۇشى پەقەت ئۇنىڭ چەكسىز نىكەرە لەرنىڭ كۆپلۈكىدىن كېيىن كېلىپ قالغانلىقىدىنلا ئەمەس، إلا بىلەن ئىستىسنا قىلىنسا مەنانىڭ بۇزۇلۇشىمۇ مۇھىم بىر سەۋەبتۇر، ياخشى ئانالىز قىلىنغاي...

9. خىر كان واخواتها

[كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ خەۋىرى - ئۇ كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى داخىل بولغاندىن كېيىنكى مۇسەددۇر، كان زىد قاتنا دېگەندەك، ئۇنىڭ ھۆكىمى: مېتەئە نىڭ خەۋىرىنىڭ ھۆكىمىگە ئوخشاشتۇر، ئۇ مەرفە بولغان ھالدا ئۆز ئىسمىنىڭ ئالدىدا كېلىۋېرىدۇ، الناس مجزىون باعماهم ان خيرا فخير وان شرا فشر دەك جۈملىلەردە ئۇنىڭ عاملى چۈشۈپ قالىدۇ، ئۇنىڭدەك ھالەتلەردە تۆت خىل ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ، أما أنت منطلقا انطلقت (ئۇنىڭ



تەقدىرى لآن كنت منطلقا بولسۇدۇ) دەك مىساللاردا مەزكۇر خەۋەرنىڭ چۈشۈپ قېلىشى زۆرۈردۇر].

ئىزاھات:

كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى داخىل بولغاندىن كېيىنكى مۇسەددۇر، دېگەنلىك: مەزكۇر خەۋەر ئەسلىدە كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى كەلمەستىن ئىلگىرى مېتىدەئ - خەۋەرلىك جۈملىنىڭ خەۋىرى بولۇپ مۇسەددە بولاتتى، ئەمدى كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى ئۇ خەۋەرگە داخىل بولسا ئۇ مېتەئ نىڭ ئەمەس، كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ خەۋىرى بولۇپ مۇسەددە بولسۇ دەپمەكچى.

كان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ خەۋىرى مەرفە بولغان ھالدا ئۆز ئىسمىنىڭ ئالدىدا كېلىدۇ، ئەمما مېتەئ - خەۋەرلىك جۈملىنىڭ خەۋىرى مەرفە بولسىمۇ چوقۇم مېتەئ دىن كېيىن تۇرۇشى كېرەك، ئۇنداق بولمىغاندا قايسىسى مېتەئ، قايسىسى خەۋەر ئايرىغىلى بولماي قالىدۇ.

الناس مجزيون بأعمالهم ان خيرا فخير و ان شرا فشر نىڭ تەقدىرى: الناس مجزيون بأعمالهم ان كان عملهم خيرا فجزائهم خير و ان كان عملهم شرا فجزائهم شر دۇر، بۇ خىل جۈملىلەردە تۆت خىل ئوقۇش دۇرۇس: بىرىنچى: الناس مجزيون بأعمالهم ان خيرا فخير و ان شرا فشر، ئىككىنچى: الناس مجزيون بأعمالهم ان خيرا فخير و ان شرا فشر بۇنىڭ تەقدىرى: الناس مجزيون بأعمالهم ان كان عملهم خيرا فيكون جزائهم خيرا و ان كان عملهم شرا فيكون جزائهم شرا بولسۇ، ئۈچىنچى: الناس مجزيون بأعمالهم ان خيرا فخير و ان شرا فشر بۇنىڭ تەقدىرى: الناس مجزيون بأعمالهم ان كان في عملهم خير فيكون جزائهم خيرا و ان كان في عملهم شر فيكون جزائهم شرا



دېگەن بولىدۇ، تۆتىنچى: الناس مجزون بأعمالهم إن خير فخير و إن شر فشر بۇنىڭ تەقدىرى: الناس مجزون بأعمالهم إن كان فى عملهم خير فجزائهم خير و إن كان فى عملهم شر فجزائهم شر دېگەن بولىدۇ.

10. إسم إن واخواتها

[إن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ ئىسمى – ئۇ إن ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى داخىل بولغاندىن كېيىنكى مۇسنەدۇن ئىلە يېھدۇر، إن زىدا قائما دېگەندەك].
ئىزاھات:

بۇ ھەرپلەر ۋە ئۇلارنىڭ تەپسىلاتى «المرفوعات» دا تىلغا ئېلىنغان.

11. المنصوب بلائى النفى الجنس

[جنسنى نفى (يوق) قىلىدىغان «لا» نىڭ نىصب قىلىنغان ئىسمى – ئۇ نكۋرە (بىۋاسىتە) يېقىن بولغان «لا» داخىل بولغاندىن كېيىنكى مۇزاق ياكى شىبھى مۇزاق بولغان مۇسنەدۇن ئىلە يېھدۇر، لا غلام ظريف فيها، لا عشرين درهما لك دېگەندەك. ئەگەر مەزكۇر ئىسىم مفرد بولسا قايسى خىل شەكىلدە نىصب بولماقچى بولسا شۇ خىل شەكىلگە مېنى بولىدۇ. ئەگەر مەزكۇر ئىسىم مەرفۇق بولۇپ قالسا ياكى ئۇ ئىسىم بىلەن «لا» نىڭ ئارىلىقى (باشقا سۆزلەر بىلەن) ئايرىۋېتىلسە رفع ۋە تەكرار ئوقۇش زۆرۈردۇر].
ئىزاھات:

«جنسنى نفى قىلىدىغان «لا» نىڭ نىصب قىلىنغان ئىسمى» دېيىشتىكى مەقسەت: بۇ «لا» نىڭ ھەممىلا ئىسمى نىصب بولمايدۇ، شۇنداقلا كۆپ قىسىمى نىصب بولمايدۇ.

[قضية و لا أبا حسن لها غا ئوخشاشلار ئىزاھلانغۇچىدۇر. لا حول ولا قوة إلا بالله غا ئوخشايدىغانلاردا بەش خىل ئىعراب دۇرۇستۇر، ئىككىلىسىنى فتح ئوقۇش، بىرىنچىسىنى فتح ئوقۇپ ئىككىنچىسىنى نصب ئوقۇش، بىرىنچىسىنى فتح ئوقۇپ ئىككىنچىسىنى رفع ئوقۇش، ئىككىلىسىنى رفع ئوقۇش، ئاجىز بىر پىكىرگە بىنائەن بىرىنچىسىنى رفع ئوقۇش، ئىككىنچىسىنى فتح ئوقۇش].

ئىزاھات:

قضية و لا أبا حسن لها بۇ يەردىكى أبا حسن دىن مەشھۇر ساھابى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەقسەت قىلىنسا بۇ چاغدا «أبا» نى نصب ئوقۇش دۇرۇس بولمايدۇ. شۇڭا بۇ نكرا قىلىنغان ئىسىم دەپ ئىزاھلىنىدۇ، خۇددى لىكىل فرعون لىكىل فرعون نى ھەرقانداق بۇزغۇنچى، موسى نى ھەرقانداق ھەقىقەتچى دەپ ئىزاھلىغاندەك.

«لا حول ولا قوة إلا بالله غا ئوخشايدىغانلاردا» دېگەنلىك: «لا» تەكرارلانغان جۈملىلەردە دېگەنلىكتۇر.

بەش خىل ئوقۇشنىڭ تەپسىلاتى مۇنداق:

1. ئىككىلىسىنى فتح ئوقۇش: بۇ ھالەتتە ھەر ئىككى «لا»

جىنىسى نەفى قىلىش ئۈچۈن بولىدۇ.

2. بىرىنچىسىنى فتح ئوقۇپ، ئىككىنچىسىنى نصب ئوقۇش:

بۇ ھالەتتە بىرىنچى «لا» جىنىسى نەفى قىلىش ئۈچۈن بولىدۇ،

ئىككىنچى «لا» تەكىتلەش ئۈچۈن ياكى زىيادە «لا» بولىدۇ.

3. بىرىنچىسىنى فتح ئوقۇپ، ئىككىنچىسىنى رفع ئوقۇش:

بۇ ھالەتتە بىرىنچى «لا» جىنىسى نەفى قىلىش ئۈچۈن بولىدۇ،

ئىككىنچى «لا» لىس گە ئوخشىتىلغان «لا» بولىدۇ.



4. ئىككىلىسىنى رفع ئوقۇش: بۇ أغير الله حول لنا أم قرة؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب بولۇپ، مبتداء ۋە خەۋەر بولىدۇ. بۇ ھالەتتە ھەر ئىككى «لا» لىس گە ئوخشىتىلغان «لا» بولىدۇ.
5. ئاجىز بىر پىكىرگە بىنائەن بىرىنچىسىنى رفع ئوقۇش، ئىككىنچىسىنى فتح ئوقۇش:

[جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» غا ھەمزە داخىل بولسا ئۇ «لا» نىڭ ئەمىلى ئۆزگەرمەيدۇ، ئۇ ھەمىزنىڭ مەنسىسى استىفھام (سوراق)، عرض (تەكلىپ)، تمىنى (ئارزۇ) بولىدۇ. (ئەگەر جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» نىڭ) مېنى بولغان ئىسمىنىڭ بىرىنچى سۈپىتى مفرد بولغان ھالدا سۈپەتلەنگۈچىگە يېقىن بولسا ئۇ سۈپەت مېنى بولسىمۇ، ئەسلى ئورنىدىكى (مەل سىدىكى) رفع ۋە نصب نى ئېتىبارغا ئېلىپ مەرب بولسىمۇ بولۇپرىدۇ، لا رجل ظريف و ظريف و ظريف دېگەندەك. ئەگەر يۇقىرىقىدەك بولمىسا مەرب بولىدۇ].

ئىزاھات:

جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» غا ھەمزە داخىل بولۇپ استىفھام (سوراق) مەنىسىدە بولغاننىڭ مىسالى: ألا رجل في الدار، جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» غا ھەمزە داخىل بولۇپ عرض (تەكلىپ) مەنىسىدە بولغاننىڭ مىسالى: ألا نزل لك بنا فنحسن اليك؟ جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» غا ھەمزە داخىل بولۇپ تمىنى (ئارزۇ) مەنىسىدە بولغاننىڭ مىسالى: ألا اتيان منك فتبشرنا؟

«يۇقىرىقىدەك بولمىسا» دېگەنلىك: جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» نىڭ ئىسمىنىڭ بىرىنچى سۈپىتى بولمىسا ياكى مېنى سۈپەت بىلەن «لا» ئارىلىقىدا پاسىل بولۇپ قالسا ياكى سۈپەت

بولماي مۇزاق بولۇپ قالسا بۇ ھالەتلەردە چوقۇم معرب بولىدۇ دېگەنلىكتۇر.

[لا أب وابنا وابن غا ئوخشاش مساللاردا لفظ گە عطف قىلىسمۇ، محل گە عطف قىلىسمۇ بولۇپرىدۇ. لا أب له، لا غلامي له غا ئوخشاش مساللاردا «لا» نىڭ ئىسمىنى ئۇ ئىسىم مۇزافنىڭ ئەسلى مەنىسىگە ئىشتىراك ئەتكەنلىكى ئۈچۈن، مۇزافقا ئوخشىتىپ، ئەلىق بىلەن ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن لا أب فيها دېگەن تەركىب دۇرۇس بولمايدۇ، چۈنكى ئۇ مەنىدىكى خاتالىق سەۋەبىدىن مۇزاق بولمايدۇ، سىيۋەيھ بۇ پىكىرگە قوشۇلمايدۇ، كۆپ ھاللاردا لا عليك! دەك سۆزلەردە ئىسىم چۈشۈپ قالىدۇ، تەقدىرى لا بأس عليك دېگەن بولىدۇ].

ئىزاھات:

عطف لىك كەلگەن جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» نىڭ ئىسمىغا عطف قىلىنغان ئىسمىنى معرب ئوقۇشقا بولىدۇكى مېنى ئوقۇشقا ھەرگىز بولمايدۇ.

لا أب له، لا غلامي له غا ئوخشاش مساللار دېگىنىمىز: جىنسىنى نفى قىلغۇچى «لا» نىڭ ئىسمىدىكى تىنىيە ۋە جمع نىڭ ئەلىق ياكى نۇنىنى ئېلىۋەتكەن جۈملىلەرنى كۆرسىتىدۇ.

«مەنىدىكى خاتالىق سەۋەبىدىن مۇزاق بولمايدۇ، دېگەنلىك:

«لا أب، دىن كېيىن كەلگەن فيها دىكى «في» نى ئېلىۋېتىپ لا أبها قىلغىلى بولمايدۇ، چۈنكى بۇنداق بولسا مەنا بۇزۇلىدۇ، «ها» الدار غا قايتىدىغان بولۇپ، مەنا: قورونىڭ دادىسى دېگەن بولۇپ قالىدۇ.

12. خبر ما ولا المبهتين بليس

{...} [لیس گە ئوخشىتىلغان ما ۋە لا نىڭ خەۋىرى — ئۇ ئۇ ئىككىسى داخىل بولغاندىن كېيىنكى مۇسەددۇر. ئۇ (بۇ خىل ما ۋە



لاغا ئەمەل بېرىش) ھىجازلىقلارنىڭ تىلىدۇر. ئەگەر ماغان قوشۇلسا ياكى إلا بىلەن (جۈملىدىكى) مەنپىيلىك يوقالسا ياكى خەۋەر ئىسىمنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالسا (ئۇ ئىككىسىنىڭ) ئەسلى بىكار بولىدۇ. ئەگەر ئۇ ئىككىسىنىڭ خەۋىرىگە بىرەر مەجبۇ (مەنپىيىنى مۇسبەتكە ئايلاندۇرغۇچى) ئارقىلىق عطف قىلىنسا رفع ئوقۇش زۆرۈردۇر.

ئىزاھات:

ماغان قوشۇلغاننىڭ مىسالى: ماان زىد قائم .

إلا بىلەن (جۈملىدىكى) مەنپىيلىك يوقالغاننىڭ مىسالى:

مازىد إلا قائم .

خەۋەر ئىسىمنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالغاننىڭ مىسالى: ما قائم إلا

زىد .

ئۇ ئىككىسىنىڭ خەۋىرىگە بىرەر مەجبۇ ئارقىلىق عطف

قىلىنغاننىڭ مىسالى: مازىد قائم بل قاعد .

الباب الثالث في الججرووات

[الججرووات ئۇ - مۇزافۇن ئىلە يەھنىڭ ئالامەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسىمدۇر، مۇزافۇن ئىلە يەھى - ئۇ لفظ ياكى مەقسەتلىك تەقدىرە حرف الججرو ئارقىلىق مەلۇم بىر سۆز نىسبەت بېرىلگەن ھەرقانداق ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

لفظا حرف الججرو ئارقىلىق نىسبەت بېرىلگەننىڭ مىسالى: سلمت على زيد، مەقسەتلىك تەقدىرە حرف الججرو ئارقىلىق نىسبەت بېرىلگەننىڭ مىسالى: رأيت غلام زيد، بۇنىڭ تەقدىرى: رأيت غلاما لزيد دۇر. مەقسەتلىك دەپىشىمىز: بەزى مۇزافۇن ئىلە يەھىلەردە حرف الججرو نى تەقدىر قىلىش مەقسەتلىنمەيدۇ. مەسىلەن: صمت يوم الجمعة دېگەندەك.

[حرف الججرو نى تەقدىر قىلىشنىڭ شەرتى: مۇزاف ئىزاھەتنىڭ سەۋەبىدىن تەنۇنى چۈشۈپ قالغان ئىسىم بولۇشى كېرەك. ئۇ (ئىزاھەتلىك بىرىكمە) ئىككى خىل بولىدۇ: بىرى مەنئى ئىزاھەت (اضافة معنوية)، يەنە بىرى شەكلەن ئىزاھەت (اضافة لفظية)، مەنئى ئىزاھەتتە - مۇزاف ئۆزى ئارقىلىق باشقۇرۇلدىغان سۆزگە ئىزاھ قىلىنغان سۈپەت بولماسلىقى كېرەك، ئۇ (مەنئى ئىزاھەت) مۇزاف مۇزافۇن ئىلە يەھنىڭ جىنىسىدىن ياكى ظرفىدىن بولمىغاندا اللام مەنىسى بىلەندۇر،



مۇزاق مۇزافۇن ئىلە يېھنىڭ جىنسىدىن بولغاندا من مەنسى بىلەندۇر، مۇزاق مۇزافۇن ئىلە يېھنىڭ ظىرفىدىن بولغاندا فى مەنسى بىلەندۇر، بۇ خىلى ناھايىتى ئازدۇر، غلام زىد، خاتم فىضە، ضرب اليوم دېگەندەك].

ئىزاھات:

(اضافة معنوية) دېگەنلىك يەنە بىر ئىبارە بىلەن ئىپادىلىسەك: مەنادىكى ئىزاھەت دېگەنلىك بولىدۇ، شۇنىڭدەك (اضافة لفظية) دېگەنلىك: تەلەپپۇزدىكى ئىزاھەت دېگەنلىكتۇر. (اضافة معنوية) ئەسلى مەقسەت بولغاچقا ئۇنى (اضافة لفظية) دىن ئىلگىرى تىلغا ئالدى.

غلام زىد، مۇزاق مۇزافۇن ئىلە يېھنىڭ جىنسىدىن ياكى ظىرفىدىن بولمىغاننىڭ مىسالدۇر، خاتم فىضە، مۇزاق مۇزافۇن ئىلە يېھنىڭ جىنسىدىن بولغاننىڭ مىسالدۇر، ضرب اليوم مۇزاق مۇزافۇن ئىلە يېھنىڭ ظىرفىدىن بولغاننىڭ مىسالدۇر.

[مەنئى ئىزاھەت مەرفە گە ئىزاق قىلىنسا مۇزافىنى مەرفە قىلىدۇ، نكە گە ئىزاق قىلىنسا مۇزافىنىڭ خاسلىقىنى ئاشۇرىدۇ. مەنئى ئىزاھەتنىڭ شەرتى: مۇزافىنى مەرفە نىڭ بەلگىلىرىنى يوقىتىش كېرەك، كۇفەلىقلارنىڭ الثلاثة الأثواب دېگەندەك ساناق سانلىق سۆزلەردە (مەنئى ئىزاھەتتە مۇزاق مەرفە بولدى) دېيىشى ئاجىزدۇر].

ئىزاھات:

مەنئى ئىزاھەتنىڭ شەرتى سەۋەبىدىن مۇزافىقا «ال» داخىل بولمايدۇ، مۇزافىقا تەۋىنىمۇ بولمايدۇ.

[شەكلەن ئىزاھەتتە مۇزاق ئۆزى ئارقىلىق باشقۇرۇلىدىغان سۆزگە ئىزاق قىلىنغان سۈپەت بولۇشى كېرەك، ضارب زىد، حسن



الوجه دېگەندەك، شەكلەن ئىزافەت پەقەت تەلەپپۇزدىكى يەڭگىللىكىنىلا پايدا بېرىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەرت برجل حسن الوجه دېگەن تەركىب دۇرۇس بولىدۇ، مەرت بىزىد حسن الوجه دۇرۇس بولمايدۇ. الضارب زىد ۋە الضاربو زىد دۇرۇس بولىدۇ، الضارب زىد دۇرۇس بولمايدۇ، ئىمام فەررەئ بۇ پىكىرگە قوشۇلمايدۇ. «الواهب المائة الهجان و عبدها» دېگەن شېئىردا الواهب المائة دەپ ئىزافەت بىلەن كەلدى دېيىش ئاجىز سۆزدۇر. الضارب الرجل دېگەن تەركىب دۇرۇس، چۈنكى مەزكۇر تەركىبىنى الحسن الوجه دېگەن تەركىبىتىكى ئەڭ توغرا قائىدىگە سالدۇق، الضاربك ۋە ئۇنىڭغا ئوخشايدىغان تەركىبلەر ئۇنى مۇزانى دېگۈچىلەر نەزىرىدە ضاربك دېگەن ئۆلچەمگە توشۇپ مۇزانى بولۇشى دۇرۇس بولىدۇ].

ئىزاھات:

الحسن الوجه دېگەن تەركىبىدە الوجه نى ئۈچ ھەرىكەت (زەمە، فەتھە، كەسەرە) بىلەن ئوقۇش دۇرۇس بولۇپ، ئەڭ ياخشى كەسەرە ئوقۇشتۇر. الضارب الرجل مانا شۇنىڭغا قىياس قىلىنغان.

[سۈپەتلەنگۈچى سۈپەتكە، سۈپەت سۈپەتلەنگۈچىگە ئىزاق قىلىنمايدۇ، مسجد الجامع، جانب الغربي، صلاة الأولى، بقلة الحمقاء غا ئوخشاش تەركىبلەر ئىزاھلىنىدۇ، جرد قطيفة، اخلاق ثياب دېگەنلەر مۇ ئىزاھلىنىدۇ، روشەن پايدىسى بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئومۇمىيلىق ۋە خۇسۇسىيلىقتا ئوخشايدىغان ئىككى ئىسىمنى ئۆزئارا ئىزاق قىلىشقا بولمايدۇ، لىث أسد، ۋە حىس منع دېگەندەك، كل الدراهم ۋە عين الشيء لەر بۇنىڭغا ئوخشىمايدۇ، چۈنكى (بۇ يەردىكى) مۇزانى مۇزافۇن ئىلەيھى بىلەن خاسلىشىدۇ. سەيد كىرز دېگەندەك سۆزلەر ئىزاھلىنىدۇ].

ئىزاھات:

مسجد الجامع نىڭ ئەسلىسى: مسجد الوقت الجامع دۇر. جانب الغربي نىڭ ئەسلىسى جانب المكان الغربي دۇر. صلاة الأولى نىڭ ئەسلىسى صلاة الساعة الأولى دۇر. بقلة الحمقاء نىڭ ئەسلىسى بقلة الحجة الحمقاء دۇر. يۇقىرىقى مىساللار سۈپەتلەنگۈچىنى سۈپەتكە ئىزاق قىلغاندەك ھالەت شەكىللەندۈرگەن مىساللاردۇر، تۆۋەندىكى ئىككى مىسال سۈپەتنى سۈپەتلەنگۈچىگە ئىزاق قىلغاندەك كۆرۈنۈش بېرىدىغان تەركىبىتۈز: جرد قليفة، اخلاق ثياب بۇ ئىككى مىسالنىڭ ئالدىنقى كەلىمىسى سۈپەت، كېيىنكى كەلىمىسى سۈپەتلەنگۈچىدۇر، بۇ يەردىكى سۈپەت ئىستېمالنىڭ كۆپلۈكى ۋە ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئىسىمغا ئايلىنىپ كەتكەندۇر.

سعيد كرز دېگەن بۇ ئىككى سۆز ئومۇم ۋە خۇسۇسىيلىقتا ئوخشاش بولۇپ بىر ئادەمنىڭ نامىدۇر.

[ساغلام ئىسىم ياكى ساغلام ئىسىملارغا قوشۇلۇپ كەتكەن باشقا ئىسىملار بىرىنچى شەخس (المتكلم) نىڭ (ي) سىغا مۇزاق بولۇپ قالسا ئۇ ئىسىملارنىڭ ئاخىرى كەسرە ئوقۇلىدۇ. (ي) فەتھەلىك ياكى ساكىن بولىدۇ. ئەگەر مۇزافنىڭ ئاخىرى ئەلىق بولۇپ قالسا ئۆز پېتى قالىدۇ، ھۈزەيل قەبىلىسى ئىتىبە نىڭ ئەلىقىدىن باشقا ئەلىقى (ي) غا ئۆزگەرتىۋېتىدۇ، ئەگەر مۇزافنىڭ ئاخىرى (ي) بولۇپ قالسا كىرىشتۈرۈۋېتىلىدۇ (ادغام قىلىنىدۇ)، ئەگەر مۇزافنىڭ ئاخىرى (واو) بولۇپ قالسا (ي) غا ئۆزگەرتىلىپ، ادغام قىلىنىدۇ ۋە (ي) ئىككى ساكىننىڭ بىرگە كېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىنىپ فەتھە ئوقۇلىدۇ. ئەمما (مەشھۇر) ئالتە ئىسىمدا (شەددە) ئاخى، ئاخى دەپ ئوقۇلىدۇ، ئىمام مۇبەررەد ئاخى، ئاخى دەپ (شەددە) بىلەن ئوقۇشقا) رۇخسەت قىلدى، جى، ھى دەيسەن، كۆپ



ھاللاردا في (شەددە بىلەن) دەيسەن، فمي دېسەگمۇ بولىدۇ، ئەگەر مەزكۇر ئالتە ئىسىم ئىزاڧەتتىن ئۇزۇلۇپ قالسا اخ، اب، حم، ھن، فم دېيىلىدۇ، فم دا (ف) نىڭ فەتھەسى (كەسرە ۋە زەممەگە قارىغاندا) پاساھەتلىكراقتۇر. حم - يد، جىي، دلو، عصا لارغا مۇتلەق ئوخشاش ھالدىمۇ كەلدى، ھن مۇتلەق ھالدا يد غا ئوخشاش كەلدى، ذو ضمير غا ئىزاق قىلىنمايدۇ ۋە ئىزاڧەتدىنمۇ ئۇزۇلۇپ قالمايدۇ].

الباب الرابع فى التوابع

[التوابع - ئۇ ئوخشاش بىر جەھەتتىن ئالدىنقى إعرابغا ئەگەشكەن ئىككىنچى سۆزدۇر].

1. النعت

[النعت (سۈپەت) - ئۇ مۇتلەق ھالدا ئۆزى ئەگىشىپ كەلگەن ئىسمىنىڭ خۇسۇسىيىتىنى بىلدۈرىدىغان سۆزدۇر. ئۇنىڭ (سۈپەتنىڭ) پايدىسى خاسلاشتۇرۇش ياكى ئوچۇقلاشتۇرۇشتۇر، ئۇ گاھدا پەقەت ماختاش ياكى ئەيىبلەش ئۈچۈنلا كېلىدۇ، (گاھدا) نىفخە واحدة دېگەندەك تەكىتلەش ئۈچۈنمۇ كېلىدۇ، سۈپەتنىڭ تۈرلىنىدىغان ياكى تۈرلەنمەيدىغان بولۇشىنىڭ پەرقى يوق، (ئەمما) تۈرلەنمەيدىغان سۈپەت ئەزەلدە (قويۇلغاندا) سۈپەتلەنگۈچىدىكى ئومۇمىي ياكى خۇسۇسىي بىرەر مەنىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن قويۇلغان بولۇشى كېرەك، قىممى، دى مال (بۇ ئومۇمىي مەنا ئۈچۈن قويۇلغان سۈپەتكە مىسال)، مەرت بىرەر ئادەمگە مەرت بولۇشى ئۈچۈن (بۇ خۇسۇسىي مەنا ئۈچۈن قويۇلغان سۈپەتكە مىسال) دېگەندەك].

التوابع - التابع نىڭ كۆپلۈكى بولۇپ، جەمئىي بەش تۈرلۈك بولىدۇ: (1) سۈپەت (النعت)، (2) ئالدى قوشۇلغۇچىلىق تەشۋىش بۆلەك (العطف بالخراف)، (3) تەكىت (التاكيد)، (4) بەدەل (البدل)،



5) بايان قىلغۇچى تەڭداش بۆلەك (عطف البيان). بۇلارنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندە ئايرىم - ئايرىم بايان قىلىنىدۇ.
 ئىزاھات:

مررت برجل أي رجل ۋە مررت بهذا الرجل و بزيد هذا بؤ
 ئىككى مىسالدىن شۇنى كۆرۈۋالسىزكى: أي سۆزى ماختاش
 جەريانىدا نكۋە گە سۈپەت بولسا بولىدۇ، اسم الجنس مبهم گە
 سۈپەت بولسا بولىدۇ، اسم الاشارة علم گە ياكى علم گە مۇزاق
 بولغان سۆزگە ياكى ضميرغا سۈپەت بولىدۇ، يۇقىرىقى مىساللارنى
 ياخشى تەھلىل قىلىڭ...

[نكۋە ئىسىم خەۋەرلىك جۈملە بىلەن سۈپەتلىنىدۇ، بۇ
 چاغدا ئۇ جۈملىدە سۈپەتكە قايتىدىغان ضمير بولۇشى كېرەك،
 مەزكۇر نكۋە ئىسىم سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەھۋالىنى ۋە
 سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەگەشمە بۆلىكىنىڭ ئەھۋالىنى سۈپەتلەيدۇ،
 مررت برجل حسن غلامه دېگەندەك].

ئىزاھات:

نكۋە ئىسىم خەۋەرلىك جۈملە بىلەن سۈپەتلەنگەننىڭ
 مىسالى: رأيت رجلا يأكل لحم البلبيل،
 [سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەھۋالىنى سۈپەتلەشتە سۈپەت
 سۈپەتلەنگۈچىگە إعراب دا، معرفة - نكۋە لىكتە، مفرد - تىنىيە -
 جمع لىكتە، تىذكير - تانىيت دا ئەگىشىدۇ. سۈپەت
 سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەگەشمە بۆلىكىنىڭ ئەھۋالىنى سۈپەتلەشتە
 ئالدىنقى بەشىدە ئەگىشىدۇ، قالغانلىرىدا پېئىلغا ئوخشاش بولىدۇ،
 شۇنىڭ ئۈچۈن قام رجل قاعد غلمانە دېيىش ياخشى بولدى،
 قاعدون غلمانە دېيىش ئاجىز بولدى، قعود غلمانە دېيىش
 دۇرۇستۇر].

ئىزاھات:

«سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەھۋالىنى سۈپەتلەشتە سۈپەت سۈپەتلەنگۈچىگە **إعراب** دا..... ئەگىشىدۇ، دېگەنلىك: سۈپەت سۈپەتلەنگۈچىنى بىۋاسىتە سۈپەتلىسە سۈپەتلەنگۈچىگە تۈۋەندىكى تەرەپلەردە ئەگىشىدۇ: 1) **إعراب** دا (رفع، نصب، جرلىكده) ئەگىشىدۇ يەنى سۈپەت رفع بولسا سۈپەتلەنگۈچىمۇ رفع بولىدۇ، نصب بولسا نصب بولىدۇ، جر بولسا جر بولىدۇ، 2) **معرفة - نكرة** لىكتە، 3) **مفرد - ثنية - جمع** لىكتە، 4) **تذكير - تانيث** لىكتە ئەگىشىدۇ.

«سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئەگەشمە بۆلىكىنىڭ ئەھۋالىنى سۈپەتلەشتە ئالدىنقى بەشىدە ئەگىشىدۇ، دېگەنلىك: سۈپەت سۈپەتلەنگۈچىنى بىۋاسىتە سۈپەتلىمەي، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك باشقا بىر تەرەپنى سۈپەتلەپ بەرسە، ئۇ ھالدا سۈپەت ئالدىنقى بەش تەرەپتە سۈپەتلەنگۈچىگە ئەگىشىدۇ، ئالدىنقى بەش تەرەپ: **إعراب** (رفع، نصب، جر - بۇ ئۈچ)، **معرفة - نكرة** (بۇ ئىككى) جەمئىي بەش.

قام رجل قاعد غلمانە دېيىشنىڭ ياخشى بولۇشى قاعد - رجل نىڭ بىۋاسىتە سۈپىتى بولماستىن غلمانە نىڭ سۈپىتىدۇر، دېمەك قاعد - رجل غا **إعراب** ۋە **نكرة** دە ئەگەشتى، تەركىب ياخشى بولدى، قام رجل قاعدون غلمانە دېيىشنىڭ ئاجىز بولۇشى بۇ تەركىبتە قاعدون پېئىلغا ئوخشايدۇ، پېئىلنىڭ ئىگىسى ئاشكارا تۇرسا پېئىلنى كۆپلۈك كەلتۈرۈشنىڭ تازا ياخشى ئەمەسلىكى ھەممىگە مەلۇمدۇر، قعود غلمانە دېيىشنىڭ دۇرۇس بولۇشى **جمع التاكسير مفرد** نىڭ ھۆكۈمىدە بولىدۇ دېگەن قائىدە بويىچە قعود دېگەن سۆزنى **جمع** ئەمەستەك ھېسابلايمىز.

[ضمير سۈپەتمۇ بولمايدۇ ۋە ئۇنىڭ بىلەن باشقا نەرسىنى سۈپەتلىگىلىمۇ بولمايدۇ، سۈپەتلەنگۈچى سۈپەتتىن خاسراق ياكى باراۋەر بولۇشى كېرەك، شۇنىڭ ئۈچۈن «ال»لىق سۆز پەقەت «ال»لىق سۆز بىلەنلا سۈپەتلىنىدۇ ياكى «ال»لىق سۆزگە مۇزاق بولغان سۆز بىلەن سۈپەتلىنىدۇ، ھذا - مېھم بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ بابى «ال»لىق ئىسىم بىلەن سۈپەتلىنىش شەرت قىلىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مررت ھذا الأبيض دېيىش ئاجىز بولدى، مررت ھذا العلم دېيىش ياخشى بولدى].

ئىزاھات:

ھذا نىڭ بابى: اسم الإشارة نىڭ ھەممىسىنى كۆرسىتىدۇ.
 مررت ھذا الأبيض دېيىشنىڭ ئاجىز بولۇشى: ھذا ئەسلىدىنلا مېھم، ئۇنىڭغا «ئاق» دېگەن يەنە بىر مېھم قوشۇلسا ئۇ يەنە نېمىنىمۇ سۈپەتلەپ بېرەر؟ سۈپەتلەشنىڭ مەقسىتى ئوچۇقلاشتۇرۇش ياكى خاسلاشتۇرۇش ئەمەسمۇ؟

2. العطف

[العطف - ئۇ ئۆزى ئەگىشىپ كەلگەن تەركىب بىلەن ئورتاق نىسبەتتە مەقسەتلەنگەن ئەگەشمىدۇر. العطف بىلەن ئۇ ئەگەشكەن تەركىب ئارىسىدا (العطف نىڭ) ئون ھەرىپنىڭ بىرى بولىدۇ، قام زيد و عمرو دېگەندەك، ئۇ ھەرىپلەرنىڭ تەپسىلاتى ھەرىپلەر بايانىدا كېلىدۇ].

ئىزاھات:

العطف - ئالدىنقى تەركىبكە ئەگەشمە بۆلەك بولۇپ كېلىدىغان بەش خىل ئەگەشمىنىڭ ئىككىنچىسىدۇر، ئۇ «ئالدى قوشۇلغۇچىلىق تەڭداش بۆلەك» دەپ ئاتىلىدۇ. ئادەتتە ئۇ



ئەگىشىپ كەلگەن بۆلەكنى معطوف عليه، ئارىلىقىدىكى ھەرپ حرف العطف دېيىلىدۇ.

«ئۆزى ئەگىشىپ كەلگەن تەركىب بىلەن ئورتاق نىسبەتتە مەقسەتلەنگەن، دېيىش: ئۆزى ئەگەشكەن تەركىب جۈملىدە قانداق ئورۇنغا ئىگە بولسا العطف مۇ شۇنداق ئورۇندا بولىدۇ دېگەنلىكتۇر، مەسىلەن: رأيت زيدا و خالدا دېگەندەك.

العطف نىڭ ئون ھەرىپى تۆۋەندىكىچە: (1) «و»، (2) «ف»، (3) «ثم»، (4) «حتى»، (5) «أو»، (6) «اما»، (7) «أم»، (8) «لا»، (9) «بل»، (10) «لكن».

[ئەگەر العطف رفع ئوقۇلغان ئۇلانما ضميرغا عطف قىلىنسا ئايرىم ضمير بىلەن تەكىتلىنىدۇ. ضربت أنا و زيد دېگەندەك، پەقەت ئىككىسىنىڭ ئارىلىقى ئايرىۋېتىلسە ضمير ئەكىلىش ھاجەتسىزدۇر، ضربت اليوم و زيد دېگەندەك. ئەگەر العطف جر ئوقۇلغان ضميرغا عطف قىلىنسا جر قىلغۇچىنى تەكرارلاش كېرەك، مررت بك و يزيد دېگەندەك. عطف قىلىنغۇچى ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەك (معطوف عليه) بىلەن ئورتاق ھۆكۈمدىدۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن ما زيد بقائم (أو قائما) ولا ذاهب عمرو دا پەقەت رفع لا دۇرۇس بولدى. الذى يظير فيغضب زيد الذباب دېيىش دۇرۇس بولدى، چۈنكى «ف» (عطف ئۈچۈن ئەمەس بەلكى) سەبەبىيەت ئۈچۈندۇر. ئەگەر ئوخشاشمىغان ئىككى خىل باشقۇرغۇچىلار ئۆزئارا عطف قىلىنسا دۇرۇس بولمايدۇ، ئىمام فەررا بۇ كۆز قاراشقا قوشۇلمايدۇ، پەقەت فى الدار زيد و الحجره عمرو دەك بولسا دۇرۇس بولىدۇ، بۇ پېكىرگە ئىمام سىبۋەييە قوشۇلمايدۇ].

ئىزاھات:

فى الدار زيد و الحجره عمرو دەك بولسا دۇرۇس بولىدۇ دېيىش: جر ئوقۇلغان باشقۇرغۇچى رفع ۋە نصب ئوقۇلغان

باشقۇرۇلغۇچىنىڭ ئالدىدا كەلسە ئوخشاشمىغان ئىككى خىل باشقۇرغۇچىلار ئۆزئارا عطف قىلىنسا دۇرۇس بولىدۇ دېگەنلىكتۇر.

3. التأكيد

[التأكيد - ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەكنىڭ مەزمۇنىنى ياكى ئومۇمىيلىقىنى تەكىتلەيدىغان ئەگەشمە بۆلەكتۇر، ئۇ ئىككى خىل بولۇپ، بىرى، شەكلەن تەكىتلەش، يەنە بىرى، مەنئى تەكىتلەشتۈر. شەكلەن تەكىتلەش: ئالدىنقى سۆزنى تەكرارلاشتۇر، جەنن زىد زىد دېگەندەك، ئۇ ھەرقانداق سۆزلەردە بولۇپرىدۇ. مەنئى تەكىتلەش: چەكلىك سۆزلەر بىلەن بولىدۇ، ئۇلار: نەفسە، عینە، كلاھما، كلە، أجمع، أكتع، أبتع، أبصع لاردۇر. ئالدىنقى ئىككىسى(نەفسە، عینە) شەكىل ۋە ئالماشلىرىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ، ئوخشاشمىغان شەكىلدە ئىشلىتىلىدۇ. مانا مۇنداق دەيسەن: نەفسە، نەفسها، أنفسهما، أنفسهم، أنفسهن. ئىككىنچىسى (كلاھما) ئىككىلىك ئىسىملار ئۈچۈندۇر، مانا مۇنداق: كلاهما، كلاهما قالغانلىرى ئىككىلىك ئىسىملاردىن باشقىلىرى ئۈچۈن بولۇپ، ئالماشلىرىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قارىتا بولىدۇ: كلە، كلاها، كلهم، كلهن. قالغانلىرىنى شەكىلنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ مۇنداق دەيسەن: أجمع، جمعاء، أجمعون، جمع... كل ۋه أجمع پەقەت ھېسسى ياكى ھۆكۈمەن ئايرىۋېتىشقا بولىدىغان بىر قانچە بۆلەكلىك نەرسىلەرنىلا تەكىتلەيدۇ، أكرمت القوم كلهم، اشتریت العید كلە دېگەندەك، جەنن زىد كىلە دېيىش دۇرۇس بولمايدۇ. ئەگەر رفع ئوقۇلغان ئۇلانما ضمير نفس ۋە عین بىلەن تەكىتلەنسە ئۇ ضمير ئايرىم ضمير بىلەن تەكىتلىنىشى كېرەك، ضربت أنت نفسك دېگەندەك، أكتع ۋە ئۇنىڭ ئىككى دوستى (أبتع، أبصع) أجمع گە



ئەگىشىپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپلىشىغا بولمايدۇ، ئۇ ئىككىسىنى ئۇنىڭسىز تىلغا ئېلىش ئاجىز كۆز قاراشتۇر].

ئىزاھات:

التأكيد - بۇ ئەگەشمە بۆلەكنىڭ ئۈچىنچىسىدۇر.

كل ۋە اجمع پەقەت ھېسسىي ياكى ھۆكمەن ئايرىۋېتىشقا بولىدىغان بىر قانچە بۆلەكلىك نەرسىلەرنىلا تەكىتلەيدۇ، يەنى پارچىلاشقا بولىدىغان (ئۇ پارچىلاش مەيلى ئەمەلىي بولسۇن، مەيلى مەنئۇي بولسۇن) بۆلەكلىك نەرسىلەرنىلا تەكىتلەشكە بولىدۇ، ئەمما پارچىلانماس نەرسىلەرنى «ھەممىسى، دەپ تەكىتلەش راسا بىمەنلىكتۇر.

4. البدل

[البدل - ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەككە بېرىلگەن نىسبەتتىكى ئاساسى مەقسەت بولغان ئەگەشمە بۆلەكتۇر، ئۇ تۆت خىل بولىدۇ: بدل الكل، بدل البعض، بدل الاشتمال، بدل الغلط. بىرىنچىسى (بدل الكل): كېيىنكى بۆلەك دالالەت قىلغان مەنا ئالدىنقى بۆلەك دالالەت قىلغان مەنانىڭ ئۆزىدۇر. ئىككىنچىسى (بدل البعض): كېيىنكى بۆلەك دالالەت قىلغان مەنا ئالدىنقى بۆلەك دالالەت قىلغان مەنىنىڭ بىر قىسمىدۇر. ئۈچىنچىسى (بدل الاشتمال): كېيىنكى بۆلەك بىلەن ئالدىنقى بۆلەك ئارىسىدا كۈللىي ياكى جۈزئىي بولمىغان مەلۇم مۇناسىۋەت مەۋجۇتتۇر. تۆتىنچىسى (بدل الغلط): خاتا قىلغاندىن كېيىن ئۇنى تۈزىتىپ، بەدەل ئۆزىنى مەقسەت قىلىدۇ].

ئىزاھات:

ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەككە بېرىلگەن نىسبەتتىكى ئاساسىي مەقسەت بولغان ئەگەشمە بۆلەك دېگەنلىك: البدل ئەگەشكەن

بۆلەك ئاساسىي مەزمۇن ياكى ئاساسىي مەقسەت بولماستىن دەل
 بېدىل ئۆزى ئاساسىي مەقسەتتۇر.

بىرىنچىسى (بىدل الكلى): جاعىي زىد اخوك دېسەك اخوك نىڭ
 ئۆزى زىد نىڭ ئۆزىدۇر. ئىككىنچىسى (بىدل البعض): ضربت زىدا
 راسە دېسەك، راس - زىد نىڭ بىر قىسمىدۇر. ئۈچىنچىسى (بىدل
 الاشتمال): سلب زىد ئوبە دېسەك ئوب بىلەن زىد نىڭ ئارىسىدا
 كۈللىي ياكى جۈزئىي مۇناسىۋەت يوق، چۈنكى ئوب - زىد نىڭ
 ۋۇجۇدىدىكى بىرەر نەرسە ئەمەس، ئىككىسىنىڭ مۇناسىۋىتى
 كۈللىي ياكى جۈزئىي بولمىغان باشقا بىر خىل مۇناسىۋەتتۇر.
 تۆتىنچىسى (بىدل الغلط): رايىت ھارا زىدا دېسەك ئەسلى ئۇ ئېشەك
 دېمەكچى ئەمەس بەلكى زىد دېمەكچى، غەلەت قىلىپ (خاتا
 قىلىپ) ھارا ئېغىزىدىن چىقىپ كەتكەن، شۇڭا ئۇنى تۈزىتىپ
 زىدا دېگەن، ئۇنىڭ مەقسىتى ھار ئەمەس زىد تۇر.

[بەدەل ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەك بىلەن قوشۇلۇپ ئىككىلىسى
 مەرفە مۇ بولىدۇ، نكرا مۇ بولىدۇ، ئارىلاشما ھەم بولىدۇ، ئەگەر
 مەرفە دىن نكرا نى بەدەل ئالساق بەدەل چوقۇم سۈپەتلىنىشى
 كېرەك، بالناسىيە ناصىيە كاذبە دېگەندەك. بەدەل ئۆزى ئەگەشكەن
 بۆلەك بىلەن قوشۇلۇپ ئىككىلىسى ئاشكارا ياكى ئىككىلىسى ضمىر
 ياكى ئىككىسى ئۆزئارا ئارىلاشما بولىدۇ، بىدل الكلى شەكلىدە
 ئاشكارا ئىسمىنى ضمىر دىن بەدەل ئېلىنمايدۇ، پەقەت ئۈچىنچى
 شەخسنىڭ ضمىرى بولۇپ قالسا دۇرۇس بولىدۇ، ضربتە زىدا
 دېگەندەك.]

ئىزاھات:

بەدەل ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەك بىلەن قوشۇلۇپ ئىككىلىسى
 مەرفە بولغاننىڭ مىسالى: جاعىي زىد اخوك، ئىككىلىسى نكرا

بولغاننىڭ مىسالى: جاءني رجل غلام لزيد، ئىككىسى ئارىلىشىپ كەلگەننىڭ مىسالى: بالناصية ناصية كاذبة.

5. عطف البيان

[عطف البيان - ئۇ ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەكنى ئوچۇقلاشتۇرۇپ بېرىدىغان، سۈپەت بولمىغان ئەگەشمىدۇر، أقسم بالله أبو حفص عمر دېگەندەك، عطف البيان نىڭ بەدەلدىن شەكىل جەھەتتىن پەرقى: أنا ابن التارك البكري بشر دېگەندەك].
ئىزاھات:

عطف البيان - بەشىنچى ئەگەشمە بۆلەك بولۇپ، يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان عطف ئەمەس، ئۇ العطف بالحروف ياكى العطف بالنسق دېيىلىدۇ، بۇ عطف البيان دېيىلىدۇ. ئىككىسىنىڭ پەرقى روشەندۇر.

عطف البيان نىڭ بەدەلدىن مەنا جەھەتتىن پەرقى خېلىلا چوڭ بولۇپ، بەدەلدە بەدەل ئەگەشكەن بۆلەككە قارىغاندا بەدەل ئاساسىي مەقسەت بولىدۇ، ئەمما عطف البيان دا عطف البيان ئاساسىي مەقسەت بولماستىن ئۇ پەقەت ئۆزى ئەگەشكەن بۆلەكنى روشەنلەشتۈرۈپ بېرىدۇ. عطف البيان نىڭ بەدەلدىن شەكىل جەھەتتىن پەرقى أنا ابن التارك البكري بشر دېگەن شېئىردا روشەن ئىپادىلىنىدۇ: ئەگەر بشر - البكري دىن بەدەل بولسا التارك دېگەن عامل چوقۇم تەكرارلىنىشى كېرەك، سەۋەبى بەدەلدە مەقسەت ئالدىنقى بۆلەك ئەمەس، بەلكى كېيىنكى بۆلەكتۇر، ئەگەر التارك تەكرارلانسا التارك بشر دەك تەركىب پەيدا بولىدۇ، بۇ دەل الضارب زيد دېگەن تەركىبكە ئوخشاپ قالدى، ئىلگىرى بىز بۇ خىل تەركىب دۇرۇس ئەمەس دەپ قەيت قىلغان ئىدۇق...



الباب الخامس فى المبنى

[المبنى - ئۇ مېنى ئەسلىگە ئوخشىغان ياكى باشقا ئىسىملار بىلەن بىرىكمەي يالغۇز كەلگەن ئىسىمدۇر. ئۇنىڭ ئاتالغۇلىرى زەممە، فەتھە، كەسرە، ۋەقى... دۇر، ئۇنىڭ ھۆكۈمى: **عامل لار ئۆزگەرسىمۇ ئۇنىڭ ئاخىرى ئۆزگەرمەسلىكتۇر، مېنى ئىسىملار: المضمورات، إسماء الاشارة، الموصولات، المركبات، الكنايات، إسماء الأفعال، إسماء الأصوات، قىسمەن ظرف لەردۇر.** ئىزاھات:

مېنى ئەسلى ھەققىدە كىتابنىڭ بېشىدىلا قىسقىچە چۈشەنچە بەرگەن ئىدۇق. مېنى ئەسلى مۇنۇلاردىن ئىبارەت: الحروف الهجائية، الفعل الماضي، الامر بغير ال لام. مانا بۇ ئۈچىگە مەلۇم تەرەپتىن ئوخشاپ قالغان ھەر قانداق ئىسىمنى مېنى دەيمىز. ئوخشاپ قېلىش تۆت خىل بولىدۇ:

1. سۆز ياسىلىشتىلا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: ضربت دېسەك، ئۇنىڭدىكى «ت» ئىسىم، چۈنكى ئۇ پېئىلنىڭ ئىگىسى، ئۇ ياسىلىشتىلا بىر دانە ھەرىكە ئوخشاپ قالدى، شۇڭا ئۇنى مېنى دەيمىز.

2. مەنىدا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: «مى» دېسەك، ئۇنىڭدا سوراق مەنىسى بار، ئۇ سوراق مەنىسىدىكى «ھىل» گە ئوخشاپ قالدى، شۇڭا «مى» نى مېنى دەيمىز.

3. ئورۇنباشارلىقتا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: «دراك زىدا» دېسەك، «دراك» مېنى دۇر، چۈنكى ئۇ ئۆزى باشقۇرىدۇ، ئەمما باشقۇرۇلمايدۇ، بۇ تەرىپى ھەرىكە ئوخشاپ قالدى.

4. باشقا سۆزلەرگە ئېھتىياجلىق بولۇشتا ئوخشاپ قېلىش. مەسىلەن: «ئۇنى دەك سۆزلەر داۋاملىق صەلە گە ئېھتىياجلىق بولىدۇ، بۇ تەرىپى ھەرپ باشقا سۆزلەرگە ئېھتىياجلىق بولغىنىغا ئوخشاپ قالدى، شۇڭا ئۇنى مېنى دەيمىز.

(ئۇنىڭ ئاتالغۇلىرى): «ئەرەب نىڭ ئىعرابلىرىنى بايان قىلغاندا «ئىعراب تۆت تۈرلۈك بولىدۇ، دەپ، تەقسىماتنى «تۈر» دېگەن ئىدى، بۇ يەردە «مېنى نىڭ ئاتالغۇلىرى» دەپ، تەقسىماتنى «ئاتالغۇ» دېيىشى شۇنىڭغا ئىشارەتكى: «ئىعراب تۈرلىرىنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئىپادىلەش كۈچى ماھىيەتتە ئوخشاشمايدۇ، ئەمما مېنى دىكى مەقسەت پەقەت شەكىلدىنلا ئىبارەت.

مېنى ئىسىملار: المضمورات (ئالماش ئىسىملار)، إسماء الاشارة (كۆرسىتىش ئالماشلار)، الموصولات (ئۇلانما ئىسىملار)، المركبات (قوشما ئىسىملار)، الكنايات (كىنايە سۆزلەر)، إسماء الأفعال (پېئىل مەنىسىدىكى ئىسىملار)، إسماء الأصوات (ئىملىق سۆزلەر)، قىسمەن ظرف (ئورۇن) — ۋاقىت زەۋىشلىرى). بۇلارنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندە ئايرىم — ئايرىم بايان قىلىنىدۇ.

1. المضمير

[المضمير (ئالماش) — ئۇ ئىلگىرى لفظ ياكى مەنى ۋەياكى حكما زىكرى ئۆتكەن مەتكىلم، مخاطب ۋە غائب ئىسىملارنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان ئىسىمدۇر، ئۇ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ، بىرى متصل (ئۇلانغۇچى ئالماش)، يەنە بىرى منفصل (ئايرىم ئالماش). منفصل ئۆزى مۇستەقىل تىلغا ئېلىنىدۇ، متصل ئۆزى مۇستەقىل



تىلغا ئېلىنمايدۇ. ئالماشلار إعراب بېرىلىش جەھەتتىن رفع، نصب، جر دەپ ئۈچ خىل بولىدۇ، ئالدىنقى ئىككىسى (رفع، نصب) متصل مۇ، منفصل مۇ بولىدۇ، ئۈچىنچىسى (جر) پەقەت متصل لا بولىدۇ. دېمەك بۇلار بەش خىل بولىدۇ].

ئىزاھات:

المضم (ئالماش) - مبنى الأصل گە موھتاج بولۇشتا ئوخشايدۇ، خۇددى ھەرپ باشقا سۆزلەرگە موھتاج بولغاندەك.

ضمير دىن ئىلگىرى ئۈچ شەخسنىڭ بىرەرىنىڭ تىلغا ئېلىنىشى ئۈچ خىل بولىدۇ: بىرى لفظ تىلغا ئېلىنىدۇ، ضرب زيد غلامە دېگەندەك، ئىككىنچىسى معنى تىلغا ئېلىنىدۇ، اعدلوا ھو أقرب للتقوى دېگەندەك، ئۈچىنچىسى حكما تىلغا ئېلىنىدۇ، قل هو الله أحد دېگەندەك. متكلم (بىرىنچى شەخس)، مخاطب (ئىككىنچى شەخس)، غائب (ئۈچىنچى شەخس):

«دېمەك بۇلار بەش خىل بولىدۇ، دېگەنلىك: ضمير متصل ئۈچ خىل (رفع، نصب، جر)، ضمير منفصل ئىككى خىل (رفع، نصب) جەمئىي بەش خىل بولىدۇ دېگەنلىكتۇر.

[بىرىنچىسى ضَرَبْتُ ۋە ضَرَبْتُ دىن ضَرَبْتُ ۋە ضَرَبْتُ غىچىلىكتۇر. ئىككىنچىسى انا دىن ھن غىچىلىكتۇر. ئۈچىنچىسى ضربني دىن ضربني غىچىلىك، انني دىن انني غىچىلىكتۇر. تۆتىنچىسى اياي دىن اياهن غىچىلىكتۇر. بەشىنچىسى غلامى ۋە لي دىن غلامهن ۋە ھن غىچىلىكتۇر].

ئىزاھات:

«بىرىنچىسى» يۇقىرىدا تىلغا ئالغان بەش خىل ضميرنىڭ بىرىنچىسى ضمير مرفوع متصل نى كۆرسىتىدۇ، بۇ ضمير لار متصل بولغاچقا مەسال ئارقىلىق ئىپادىلەش ياخشىراقتۇر، بۇ يەردە



مەلۇم ۋە مەجھۇل پېئىللارغا ئايرىم - ئايرىم مىسال كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، بىز پەقەت مەلۇمىنىلا تەپسىلىي كۆرسىتىپ ئۆتىمىز، مەجھۇلى ئۇنىڭغا قىياس قىلىنسۇن: **ضربت، ضربنا، ضربت، ضربتما، ضربتم، ضربت، ضربتق، ضرب، ضربا، ضربوا، ضربت، ضربين، تەرتىپنىڭ مەتكىم بىلەن باشلىنىشى ئۇنىڭ ئېنىقلىق دەرىجىسىنىڭ قالغانلارغا قارىغاندا ناھايىتى يۇقىرى تۈرىدىغانلىقىدا. بۇلار جەمئىي ئون ئىككى.**

«ئىككىنچىسى» **ضمير مرفوع منفصل دۇر، بۇلارمۇ جەمئىي ئون ئىككى: أنا، نحن، أنت، أنتما، أنتم، أنت، أنتن، هو، هما، هم، هي، هن.**
 «ئۈچىنچىسى» **ضمير منصوب متصل دۇر، بۇلارمۇ جەمئىي ئون ئىككى: ضربني، ضربنا، ضربك، ضربكما، ضربكم، ضربك، ضربكن، ضربه، ضربها، ضربهم، ضربها، ضربهن ياكى اني، اننا، انك، انكما، انكم، انك، انكن، انه، انها، انهم، انها، انهن.**
 «تۆتىنچىسى» **ضمير منصوب منفصل دۇر، بۇلارمۇ جەمئىي ئون ئىككى: اياي، ايانا، اياك، اياكما، اياكم، اياك، اياكن، اياه، اياهما، اياهم، اياها، اياهن.**

«بەشىنچىسى» **ضمير مجرور متصل دۇر، بۇلارمۇ جەمئىي ئون ئىككى: غلامي، غلامنا، غلامك، غلامكما، غلامكم، غلامك، غلامكن، غلامه، غلامهما، غلامهم، غلامها، غلامهن ۋە لي، لنا، لك، لكما، لكم، لك، لكن، له، لهما، لهم، لها، لهن.**

[ضمير مرفوع متصل ئۆتكەن زامان پېئىلىنىڭ غائب ۋە غائىبە سىدە، ھازىرقى ۋە كېلىدىغان زامان پېئىلى (مضارع) نىڭ مەتكىم سىدە مۇتلەق، مۇخاطب، غائب، غائىبە لىرىدە ۋە سۈپەتلەردە يوشۇرۇن كېلىدۇ. پەقەت ضمير متصل كەلتۈرۈش قىيىن بولغان جايلاردا مۇستەقىل مەنەلەر كەلتۈرۈلىدۇ، ضمير متصل كەلتۈرۈشنىڭ قىيىن



بولۇشى: ضمير عامل نىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالسا ياكى ضمير بىلەن عامل نىڭ ئارىلىقى مەلۇم مەقسەت ئۈچۈن ئايرىۋېتىلسە ياكى عامل چۈشۈپ قالسا ياكى عامل مەنئىي عامل بولۇپ قالسا ياكى عامل ھەرب بولۇپ ضمير مرفوع بولۇپ قالسا ياكى ضمير نىڭ ئىككىسى بولغان ئىسمىدىن باشقا بىر ئىسمىنىڭ سۈپىتى ضميرغا ئىسناد قىلىنسا... اياك ضربت، ما ضربك إلا أنا، اياك والشر، أنا زيد، ما أنت قائما، هند زيد ضاربتە هي دېگەندەك].

ئىزاھات:

«سۈپەتلەردە»: بۇ يەردىكى سۈپەتلەر: إسم الفاعل، إسم المفعول، إسم التفضيل، الصفة المشبهة... لەرنى كۆرسىتىدۇ.

[ئەگەر ئىككى ضمير بىرگە كەلسە، ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرى مرفوع بولمىسا، ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرى معرفة راق (ئېنىقلىق دەرىجىسى يۇقىرىراق) بولسا، ئۇ معرفة نى يەنە بىر ضمير دىن ئىلگىرى كەلتۈرسەڭ، ئۇ ھالدا ئىككىنچى ضمير نى متصل ياكى منفصل كەلتۈرۈشۈڭ ئىختىيار (خالساڭ متصل كەلتۈرسەن، خالساڭ منفصل كەلتۈرسەن)، أعطيتكە، أعطيتك اياه، ضربيك، ضربى اياك دېگەندەك، ئەگەر ئۇنداق بولماي قالسا ضمير نى منفصل كەلتۈرسەن: أعطيتك اياه (أو اياك) دېگەندەك].

ئىزاھات:

«ئىختىيار، دېگەنلىك: خالساڭ متصل كەلتۈرسەن، خالساڭ منفصل كەلتۈرسەن دېگەنلىكتۇر.

«ئەگەر ئۇنداق بولماي قالسا، دېگەنلىك: بىرى، ئىككى ضمير نىڭ بىرى معرفة راق (ئېنىقلىق دەرىجىسى يۇقىرىراق) بولمىسا، يەنە بىرى، ئىككىلىسى مرفوع بولۇپ قالسا، يەنە بىرى معرفة نى



يەنە بىر ضمير دىن ئىلگىرى كەلتۈرمەي قالسا بۇ ھالدا ضمير نى منفصل كەلتۈرسەن، دېگەنلىكتۇر.

[كان) نىڭ بابدا خەۋەرنى منفصل كەلتۈرۈش ياخشىدۇر، كۆپ ھاللاردا لولا انت (ئاخىرىغىچىلىك) دەپ ضمير نى منفصل كەلتۈرۈلدى، عسىت دە ضمير نى متصل كەلتۈرسەن، لولاك ۋە عساك (ئاخىرىغىچىلىك) دەپ ضمير متصل بولۇپمۇ كەلدى].

ئىزاھات:

كان نىڭ بابى، دېيىش: ناقص پېئىللارنى كۆزدە تۇتىدۇ.
(ئاخىرىغىچىلىك) دېيىش: انت، انتما.... لولا نحن غىچىلىك بولغان ئون ئىككى ضمير نى كۆرسىتىدۇ. عسىت دە عسىت، عسىتما... عسىنا غىچە كۆرسىتىدۇ.

[ماضي دا (ي) لىق ضمير بىرگە كەلسە الوقاية نىڭ نۇنىنىڭ (تۆۋەندە قىسقارتىپ نون الوقاية دەپ ئاتايمىز) كېلىشى زۆرۈردۇر. إعراب نىڭ نۇنىدىن خالىي بولغان مضارع دىمۇ نون الوقاية نىڭ كېلىشى زۆرۈردۇر. إعراب نىڭ نۇنى بولغان مضارع دا، لدن دا، ان ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىدا ئىختىيار ئۆزۈڭدە. ليت، من، عن، قد، قىط لەردە نون الوقاية نى كەلتۈرۈش ياخشىدۇر، لعل دە نون الوقاية نى كەلتۈرمەسلىك ياخشىدۇر].

ئىزاھات:

الوقاية نىڭ لۇغەت مەناسى «ساقلاش، ساقلىنىش، دېگەن مەنىلەردە بولۇپ، پېئىللارنىڭ ئاخىرىنىڭ جىر ئوقۇلۇپ قېلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن كەلگەن نون نى نون الوقاية دەيمىز. ضربىي دېگەندە (ي) بىلەن ضرب نىڭ ئارىسىدىكى نون نون الوقاية دۇر.

«تختتیار ئۆزۈڭدە، يەنى خالساڭ نون الوقايە نى كەلتۈرسەن، خالساڭ كەلتۈرمەيسەن.

[مبتداء بىلەن خەۋەر ئارىسىغا (مەيلى ئۇلارغا عامل داخىل بولغىچە بولسۇن ياكى عامل داخىل بولغاندىن كېيىن بولسۇن) مبتداء غا مۇناسىپ كېلىدىغان ضمير مرفوع منفصل قىسىلىدۇ، بۇ ضمير نى ضمير الفصل دېيىلىدۇ، چۈنكى ئۇ مەزكۇر ضمير الفصل دىن كېيىن كەلگەن ئىسىمنىڭ خەۋەر ياكى سۈپەتلىكىنى ئايرىپ بېرىدۇ، ئۇنىڭ شەرتى: خەۋەر مەقرۇفە بولغاي ياكى أفعال من كذا شەكلىدە بولغاي، كان زيد هو أفضل من عمرو دېگەندەك، ئىمام خەلىلىنىڭ قارىشىدا ضمير الفصل نىڭ إعراب دا ئورنى يوق. بەزى ئەرەبلەر ضمير الفصل نى مبتداء ، كېيىنكىلىرى خەۋەر دەپ قارايدۇ].

ئىزاھات:

«ئۇنىڭ شەرتى، يەنى: ضمير الفصل نىڭ ئارىلىققا قىسىلىش شەرتى.

«أفعال من كذا شەكلىدە بولغاي، دېگەنلىك: من لىق اسم التفصيل بولغاي دېگەنلىكتۇر.

[جۈملىنىڭ ئالدىدا كەلگەن غائب ضمير نى ضمير الشأن ۋە ضمير القصة دېيىلىدۇ، ئۇ ضمير ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن جۈملە ئارقىلىق تەپسىرلىنىدۇ، ئۇ ضمير عامل ئېتىبارى بىلەن منفصل، مەخپىي متصل ۋە ئاشكارا متصل بولىدۇ، هو زيد قائم، كان زيد قائم، انه زيد قائم دېگەندەك، ئۇ ضمير نى منصوب بولغان ھالدا قالدۇرۇپ قويۇش ئاجىزدۇر، ئەمما يەڭگىللىتىلگەن ان بىلەن بىرگە كەلسە ئۇ ضمير نى چوقۇم كەلتۈرۈش كېرەك].

2. أسماء الإشارة



[إسماء الإشارة - ئىشارەت قىلىنغان نەرسىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن قويۇلغان ئىسىمدۇر، دا بولسا مەزكۇر ئۈچۈندۇر، ئۇنىڭ ئىككىلىكى دان ۋە ذىن دۇر، مۇنثى تا، ئى، تە، دە، ئەي، دەھى لاردۇر، ئۇنىڭ ئىككىلىكى تان ۋە تىن دۇر، ئۇلار (مەزكۇر، مۇنثى) نىڭ كۆپلۈكى اولاء دۇر، سوزۇپ ۋە سوزماي (ئىككى خىل ئوقۇلىدۇ)، ئۇلارغا (إسماء الإشارة لەرگە) ئاگاھلاندىرۇش ھەرىپى (ھا) قوشۇلۇپ كېلىدۇ، ئۇلارغا (إسماء الإشارة لەرگە) حرف الخطاب (ئىككىنچى شەخسى بىلدۈرىدىغان ھەرىپلەر) ئۇلىنىپ كېلىدۇ، ئۇلار بەشتە بەش بولۇپ، جەمئىي يىگىرمە بەش بولىدۇ، بۇ يىگىرمە بەش: ذاك دىن ذاكىن غىچىلىك، ذانىك دىن ذانىكىن غىچىلىك، قالغانلىرىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش].

ئىزاھات:

إسماء الإشارة - مېنى الأصل دىكى ھەرىكە ئوخشايدۇ. ئۇلار بەشتە بەش بولۇپ، جەمئىي يىگىرمە بەش بولىدۇ، يەنى حرف الخطاب بەش، إسماء الإشارة بەش، ئۇلار: ذا، دان، تا، تان، اولاء بۇلارنى كۆپەيتسەك جەمئىي يىگىرمە بەش بولىدۇ. [ذا يېقىنغا ئىشارەت، ذانىك يىراققا ئىشارەت، ذاك ئوتتۇراھال ئۈچۈن، تلىك، تانىك، ذانىك (كېيىنكى ئىككىسى شەددە بىلەن) اولالك... لەر ذالىك گە ئوخشاشتۇر، ئەمما ئى، ھىنا، ھىنا (شەددەلىك) لار بىلەن مەخسۇس ھالدا ماكان (ئورۇن)غا ئىشارەت قىلىنىدۇ].

3. الموصول

[الموصول - پەقەت صىلە ۋە عائد بىلەنلا تامام بولىدىغان ئىسىمدۇر. ئۇنىڭ صىلە سى جملە خېرىيە دۇر، عائد بولسا الموصول غا قايتىدىغان ضمير دۇر، <ال> نىڭ صىلە سى اسم الفاعل ۋە اسم



المفعول دۇر، ئۇ اسم الموصول لار: الذي، التي، اللذان، اللتان (ا) ۋە (ي) بىلەن، الأولى، الذين، اللاتي، الاء، اللاي، اللاسي، اللواتي، من، ما، أي، أية، طي قەبىلىدىكى ذو، استفهام نىڭ ما سىدىن كېيىن كەلگەن دا، «ال» ... دىن ئىبارەت].
 ئىزاھات:

صلة لۇغەتتە: باغلاش، ئۇلاش دېگەن مەنىلەردە بولۇپ، ئادەتتە اسم الموصول دىن كېيىن كەلگەن جۈملىنى كۆرسىتىدۇ. عائد بولسا لۇغەتتە قايتقۇچى دېگەن مەنىدە بولۇپ، گرامماتىكىدا مەلۇم جۈملىدىن شۇ جۈملىگە باغلىنىشلىق بولغان ئالدىنقى بۆلەككە ياندىغان (قايتىدىغان) ضمير ياكى ئايرىم بەلگىدۇر. مەسىلەن: الذين كفروا دېسەك، الذين - اسم الموصول، كفروا - الذين نىڭ صلة سى، كفروا نىڭ ئاستىدىكى مەخپىي ضمير عائد دۇر.

الذي - المفرد المذكر ئۈچۈندۇر، التي - المفرد المؤنث ئۈچۈندۇر، اللذان - المثنى المذكر ئۈچۈندۇر، اللتان - المثنى المؤنث ئۈچۈندۇر (ھەر ئىككى المثنى نىڭ رفع لىكى «ا» بىلەن، نصب لىكى «ي» بىلەن)، الأولى، الذين بۇ ئىككىسى جمع المذكر ئۈچۈندۇر، اللاتي، الاء، اللاي، اللواتي بۇلار جمع المؤنث ئۈچۈندۇر، من، ما، أي، أية بۇلار المذكر، المؤنث، المفرد، المثنى، الجمع لىكتە باراۋەردۇر، پەقەت من ئاقىل ئۈچۈن، ما ئاقىل ئەمەس ئۈچۈن ئىشلىتىلىدۇ، طي قەبىلىدىكى ذو - الذي ۋە التي مەنىسىدەدۇر، استفهام نىڭ ما سىدىن كېيىن كەلگەن دا يەنى ماذا، «ال»... بۇلار مۇموصول ئىسىملاردۇر.

[المفعول بولغان عائد نى قالدۇرۇپ قويۇش دۇرۇستۇر، ئەگەر الذى ئارقىلىق خەۋەر بەرمەكچى بولساڭ، ئۇنى جۈملىنىڭ باش



تەرىپىگە كەلتۈرىسەن ۋە خەۋەر قىلماقچى بولغان نەرسىنىڭ ئورنىغا الذي گە قايتىدىغان بىر ضمير كەلتۈرىسەن ۋە خەۋەرنى الذي دىن كېيىن كەلتۈرىسەن، مەسىلەن: **ضربت زيدا دىكى زيد دىن خەۋەر بەرمەكچى بولساڭ، الذي ضربته زيد دەيسەن**].

ئىزاھات:

ئەگەر الذي ئارقىلىق خەۋەر بەرمەكچى بولساڭ، يەنى: سەن دەپمەكچى بولغان گېپىڭدە الذي نى ئىشلەتسەڭ ۋە ئۇ جۈملە خەۋەرلىك جۈملە بولسا ئۇ ھالدا الذي نى جۈملىنىڭ بېشىغا كەلتۈرىسەن...

[**إسم الفاعل** ياكى **إسم المفعول** نى قۇرۇش ئۈچۈن مەخسۇس **جملة فعلية** دىكى «ال» - الذي مەنىسىدە بولىدۇ، ئەگەر يۇقىرىقى شەرتلەردىن بىرەرسى قىيىن بولۇپ قالسا الذي ئارقىلىق خەۋەر بېرىش قىيىن بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن **ضمير الشأن**، سۈپەتلەنگۈچى (الموصوف)، سۈپەت، ئەمەل قىلىدىغان **مصدر**، ھالەت، الذي دىن باشقىسىغا لايىق بولغان **ضمير** ۋە شۇنداق **ضمير** نى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىسىم... لاردا الذي ئارقىلىق خەۋەر بېرىش دۇرۇس بولمايدۇ].

ئىزاھات:

[**إسم الفاعل** ياكى **إسم المفعول** نى قۇرۇش ئۈچۈن... يەنى: **جملة فعلية** نى **إسم الفاعل** ياكى **إسم المفعول** شەكلىدىكى خەۋەرگە ئۆزگەرتىمەكچى بولساق، **إسم الفاعل** ياكى **إسم المفعول** دىكى «ال» - الذي مەنىسىدە بولىدۇ، مەسىلەن: الذي قام زيد نى **إسم الفاعل** شەكلىدىكى خەۋەرگە ئۆزگەرتىمەكچى بولساق **القائم زيد** دەيمىز.

ئەگەر يۇقىرىقى شەرتلەردىن بىرەرسى قىيىن بولۇپ قالسا... يەنى: الذي ئارقىلىق خەۋەر بەرمەكچى بولساق، ئۇنى



جۈملىنىڭ باش تەرىپىگە كەلتۈرۈش، خەۋەر قىلماقچى بولغان نەرسىنىڭ ئورنىغا ئالدى كە قايتىدىغان بىر ضمىر كەلتۈرۈش ۋە خەۋەرنى ئالدى دىن كېيىن كەلتۈرۈش دېگەن شەرتلەر بار ئىدى، ئاپتور بۇ يەردە ئەنە شۇ شەرتلەرنى كۆزدە تۇتىدۇ.

«شۇنىڭ ئۈچۈن...» ئالدى بىلەن ضمىر الشان جۈملىنىڭ بېشىنى تالاشقا چىققاندا ضمىر الشان بار جۈملىنى ئالدى بىلەن خەۋەر قىلغىلى بولمايدۇ. سۈپەتنى قالدۇرۇپ قويۇپ، يالغۇز سۈپەتلەنگۈچىنى ياكى سۈپەتلەنگۈچىنى قالدۇرۇپ قويۇپ، يالغۇز سۈپەتنى ئالدى بىلەن خەۋەر قىلغىلى بولمايدۇ، ئەمەل قىلىدىغان مىقدورنى مەمۇل دىن ئايرىپ ئالدى بىلەن خەۋەر قىلغىلى بولمايدۇ، ھالەتنىڭ نىكەت بولۇشى زۆرۈر بولغاچقا ئالدى بىلەن خەۋەر قىلغىلى بولمايدۇ...

[ئىسىم بولغان «ما» - موصول، استفهام، شرط، سۈپەتلەنگۈچى، شى (نەرسە) مەنىسىدىكى تولۇق «ما» ۋە سۈپەت بولىدۇ. «من» - يۇقىرىقى مەنا جەھەتتىن پەقەت نەرسە مەنىسىدىكى تولۇق ئىسىم ۋە سۈپەت بولۇش جەھەتلەردە «ما» غا ئوخشىمايدۇ. «ئەي ۋە ئايە - من گە ئوخشاش، ئۇ تەنھالا مەرب بولۇپ، پەقەت ئۇنىڭ ھىلە سىنىڭ باش تەرىپى چۈشۈپ قالغاندىلا ئاندىن مېنى بولىدۇ، ماذا صنعت؟ دە ئىككى خىل ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ، بىرى ماالدى؟ ئۇنىڭ جاۋابى رەف بولىدۇ، يەنە بىرى «ئەي شى؟ ئۇنىڭ جاۋابى نەب بولىدۇ».]

ئىزاھات:

«ئىسىم بولغان «ما»»: «ما» ئىككى قىسىم بولۇپ، بىرى ھەرب، يەنە بىرى «ئىسىم» بولىدۇ، ئىسىم بولغان «ما» نىڭ موصول بولغىنىنىڭ مىسالى: «عجبتى ما صنعت، استفهام بولغىنىنىڭ



مسالى: وما تلك يمينك يا موسى؟ شرط بولغىنىنىڭ مسالى: ما تصنع أصنع، سۈپەتلەنگۈچى بولغىنىنىڭ مسالى: مررت بما معجب لك، شىي (نەرسە) مەنىسىدىكى تولۇق «ما» بولغىنىنىڭ مسالى: فنعما هي، سۈپەت بولغىنىنىڭ مسالى: أضربه ضربا ما.

«ماذا صنعت؟ دە ئىككى خىل ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ، يەنى: بىرى مالذى؟ بۇ ھالەتتە «ما» دىن كېيىن كەلگەن ذا – الذى مەنىسىدە بولىدۇ، ئۇنىڭ جاۋابى رفع بولىدۇ، يەنە بىرى أي شىي؟ ئۇ چاغدا «ما» دىن كېيىن كەلگەن ذا غا ئايرىم مەنا ئېيتماستىن ئىككىسىنى بىرلەشتۈرۈپ مەنا ئېيتتۇق.

ئۇنىڭ جاۋابى نصب بولىدۇ.

4. إسماء الأفعال

[إسماء الأفعال – بۇيرۇق ياكى ئۆتكەن زامان پېشىلى مەنىسىدىكى ئىسىملاردۇر، مەسىلەن: رويد زيدا تەقدىرى: أمهله دېگەندەك. هيهات ذالك نىڭ تەقدىرى بَعْدَ دېگەندەك. بۇيرۇق مەنىسىدە ئلانى مجرد دىن فعال ۋە زىسى بىلەن إسماء الأفعال چىقىشى قىياستۇر. انزل مەنىسىدىكى نزال دېگەندەك. فعال – معرفة مصدر بولسا فجار غا ئوخشاش ياكى فساق غا ئوخشاش سۈپەت بولسا بۇيرۇق مەنىسىدىكى فعال غا عدل ۋە ۋەزىن جەھەتتىن ئوخشاپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن مېنى بولىدۇ، زاتى بار نەرسىلەرگە مۇنث علم بولغان فعال – قظام ۋە غلاب غا ئوخشاش – هجازلقلار تىلىدا – مېنى دۇر. تەمم قەبىلىسىدە معرب دۇر، پەقەت ئۇلارنىڭ (تەممىنىڭ) قارشىدا فعال نىڭ ئاخىرقى ھەرىپى «ر» بولغان زاتى بار نەرسىلەرنىڭ ئىسىملىرى مېنى بولىدۇ، حضار غا ئوخشاش].



ئىزاھات:

إسماء الأفعال – مبنیات نىڭ تۆتىنچىسى بولۇپ، بۇنىڭ مەنىسىدىنلا قانداق ئىسىم ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ، يەنى پېئىل مەنىسىدىكى ئىسىملار دېگەن بولىدۇ.
 «بۇيرۇق ياكى ئۆتكەن زامان پېئىلى مەنىسىدىكى ئىسىملاردۇر، دېگەنلىك: إسماء الأفعال بۇيرۇق ياكى ئۆتكەن زامان پېئىلى مەنىسىدە بولىدۇ دېگەنلىكتۇر.

5. الاصوات

[إسماء الأصوات – جانلىق ۋە جانسىزلار ئاۋازى ھېكايە قىلىنغان سۆز ياكى ھايۋانلارغا قارىتىپ چىقىرىلغان ئاۋازنى إسماء الأصوات دەيمىز. بىرىنچىسى قاغىنىڭ ئاۋازىنى بىلدۈرىدىغان «غاق» سۆزىگە ئوخشاش، ئىككىنچىسى تۈگىنى چۆكتۈرۈش ئۈچۈن چىقىرىلغان ئاۋاز «نخ» گە ئوخشاش].

ئىزاھات:

إسماء الأصوات – مبنیات نىڭ بەشىنچىسىدۇر.

6. المركبات

[المركبات – ئارىسىدا نىسبەت بولمىغان ھەر قانداق ئىككى كىلمە نىڭ بىرىكىشىدۇر. ئەگەر ئىككى كىلمە نىڭ ئىككىنچىسى ھەرپ بولۇپ قالسا ھەر ئىككى ئىسىم مېنى بولىدۇ، خىمىمە عشر، ھادى عشر ۋە ئۇلارنىڭ ھەمراھلىرىغا ئوخشاش. پەقەت ئىككىنچىسى ئۇلارغا ئوخشىمايدۇ. ئەگەر ئىككىنچىسى كىلمە ھەرپ بولمىسا ئۇ (ئىككىنچىسى كىلمە) مەرب بولىدۇ، بەلىك گە ئوخشاش، بىرىنچىسى كىلمە ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا مېنى بولىدۇ].

ئىزاھات:

المركبات – مبنیات نىڭ ئالتىنچىسىدۇر.



«خمسة عشر، حادى عشر ۋە ئۇلارنىڭ ھەمراھلىرىغا ئوخشاش،
خمسة عشر نىڭ ئەسلىسى خمسة و عشر بولۇپ، «و» چۈشۈپ قالغان،
قالغانلىرى مۇشۇلارغا ئوخشاش، ئۇلارنىڭ ھەمراھلىرى ثلاثة عشر
دىن تسعة عشر غىچەدۇر.

«بەقەت اثني عشر ئۇلارغا ئوخشىمايدۇ، چۈنكى ئۇ ئىزاڧە تىلىك
بىرىكىمىگە ئوخشايدىغان بولۇپ، بىرىنچى سۆز مەرب، ئىككىنچى
سۆز مېنى دۇر.

«بىرىنچى كىلمە مېنى بولىدۇ، توغرىراق مەزھەبتە فەتھەگە
مېنى بولىدۇ.

7. الكنايات

[الكنايات - كم ۋە كذا ساناق - سان ئۈچۈندۇر، كىت ۋە
ذيت پاراڭ ۋە ھېكايىلەر ئۈچۈندۇر، استفهام ئۈچۈن كەلگەن كم
(كم الاستفهامية) نىڭ تىمىزى مفرد منصوب بولىدۇ، خەۋەر ئۈچۈن
كەلگەن كم (كم الخبرية) نىڭ تىمىزى بەزىدە مفرد مجرور بولىدۇ،
بەزىدە جمع مجرور بولىدۇ. مەزكۇر ئىككى خىل كم نىڭ تىمىزىگە من
داخىل بولىدۇ ۋە ئۇ ئىككى خىل كم جۈملىنىڭ بېشىدا كېلىدۇ،
ھەر ئىككى كم نىڭ إعرابى (ئەھۋالغا قاراپ) رفع، نصب، جر
بولىدۇ، ئۇ ئىككى خىل كم دىن كېيىن ئۆز ضمىرى ياكى ئەگەشمە
بۆلىكىگە قاراپ قالمىغان پېئىل كەلسە بۇ ئىككى خىل كم عامل
نىڭ خاراكتېرىگە قاراپ منصوب بولىدۇ، ئۇ ئىككى خىل كم دىن
ئىلگىرى حرف جر كەلسە ياكى كم مۇزافى بولسا ئۇ ئىككى خىل كم
جر بولىدۇ، ئەگەر يۇقىرىقىلاردەك بولمىسا بۇ ئىككى خىل كم رفع
ئوقۇلىدۇ. (رفع ئوقۇلغان ھالەتتە ئەگەر) كم ظرف بولمىسا مبتداء
بولىدۇ، ظرف بولسا خەۋەر بولىدۇ، إسماء الاستفهام ۋە إسماء الشرط
لەر إعراب دا كم گە ئوخشاشتۇر. كم عمە لك يا جرير و خالصة دهك



تەركىبلەردە ئۈچ خىل ئوقۇش دۇرۇستۇر. گاهىدا كىم مالىك، كىم
ضربت دەك تەركىبلەردە كىم نىڭ تىمىزى چۈشۈپ قالىدۇ.

ئىزاھات:

الكنایات - مېنىات نىڭ يەتتىنچىسىدۇر. كىنايات نىڭ
ھەممىسىلا مېنى بولمايدۇ، بۇ يەردىكى الكىنايات دىن مەقسەت مېنى
بولغان كىنايات لادۇر.

كىم الاستفهامیة نىڭ تىمىزى مفرد منصوب بولىدۇ، مەسىلەن:
كىم درهما عندك؟ دېگەندەك. مفرد بولىدۇ دېگىنى تىنىة، جمع
بولمايدۇ دېگىنىدۇر، كىم الخيرية نىڭ تىمىزى گاهى مفرد مجرور
بولىدۇ، مەسىلەن: كىم رجل عندك؟ دېگەندەك، گاهىدا جمع مجرور
بولىدۇ، مەسىلەن: كىم رجال عندك؟ دېگەندەك.

كىم نىڭ تىمىزىگە داخىل بولغان مىن بايان ئۈچۈن كېلىدۇ.
ئىگەر يۇقىرىقىلاردا كىم بولمىسا بۇ ئىككى خىل كىم رفع
ئوقۇلىدۇ، يەنى بۇ ئىككى خىل كىم دىن كېيىن ئۆز ضمىرى ياكى
ئىگەشمە بۆلىكىگە قاراپ قالىدىغان پېئىل كەلسە ياكى ئۇ
ئىككى خىل كىم دىن ئىلگىرى حرف جىر ياكى مۇزاق كەلمىسە بۇ
ھالدا بۇ ئىككى خىل كىم رفع ئوقۇلىدۇ.

كىم عمە لك يا جریر و خالە دەك تەركىبلەر، دېگىنى:
جۈملىدە كىم نىڭ استفهام بولۇشى، خەۋەر بولۇشى، تىمىزنىڭ تىلغا
ئېلىنىشى ياكى ئېلىنمىسىلىقى قاتارلىق بىر قانچە تەرەپكە
ئېھتىماللىقى بار تەركىبلەردە دېگىنىدۇر، بۇ ھالەتتە ئۈچ خىل
ئوقۇش دۇرۇستۇر...

كىم مالىك، كىم ضربت دەك تەركىبلەردە، دېگىنى: كىم نىڭ
تىمىزى چۈشۈپ قالغانلىقىغا ئوچۇق دەلىل بار يەردە دېگىنىدۇر.

8. الظروف



[الظروف - ئىزاڧەتتىن ئۈزۈلۈپ قالغان ظرف - مېنى بولغان ظرف لەر جۇملىسىدىندۇر، قېل، بەد دېگەندەك، لا غىر، لىس غىر ۋە حسب لارمۇ مۇشۇ خىل مۇئامىلىدە بولىدۇ].
ئىزاھات:

الظروف - مېنىات نىڭ سەككىزىنچىسىدۇر، ظرف لەرنىڭ ھەممىسىلا مېنى بولمايدۇ، شۇڭا مۇئەللىپ مېنى بىلەن بۇ نۇقتىنى ئىزاھلايدۇ.

«مۇشۇ خىل مۇئامىلىدە بولىدۇ، يەنى ئىزاڧەتتىن ئۈزۈلۈپ قېل، بەد لارغا ئوخشاش زەممەگە مېنى بولىدۇ.

[حيث - مېنى بولغان ظرف لەر جۇملىسىدىندۇر، كۆپ ھاللاردا ئۇ پەقەت جۇملىگىلا ئىزاڧ قىلىنىدۇ. اذا - مېنى بولغان ظرف لەر جۇملىسىدىندۇر، ئۇ كېلىدىغان زامان ئۈچۈندۇر. ئۇنىڭدا شەرت مەنىسى بار، شۇنىڭ ئۈچۈن اذا دىن كېيىن پېئىل كېلىشى ئىختىيار قىلىنىدۇ. ئۇ (اذا) گاھىدا تاساددىپىيلىق ئۈچۈنمۇ كېلىدۇ، بۇ ھالدا اذا دىن كېيىن كەلگەن سۆز مېتىدا بولۇشى زۆرۈردۇر. اذا - مېنى بولغان ظرف لەر جۇملىسىدىندۇر، ئۇ ئۆتكەن زامان پېئىلى بىلەن بىرگە كېلىدۇ، ئۇنىڭ (اذا) دىن كېيىن ئىككى جۇملە كېلىدۇ. بىن ۋە بىن - مېنى بولغان ظرف لەر جۇملىسىدىندۇر، ئۇ ئىككىسى ماكان ئۈچۈن استىھام ۋە شەرت بولۇپ كېلىدۇ، مى - زامان ئۈچۈن استىھام ۋە شەرت بولۇپ كېلىدۇ، بىان - زامان ئۈچۈن استىھام بولۇپ كېلىدۇ، كىف - ھالەت ئۈچۈن استىھام بولۇپ كېلىدۇ].

ئىزاھات:

مېنى بولغان ظرف لەرنىڭ مىساللىرى: حيث - احيىس حيث حبس زىد، اذا - اذا جاء نصر الله، اذا يقوم زيد، خرجت فاذا السبع



واقف، اذ - جئتک اذ طلعت الشمس، أين - أين تمشى؟، أين تجلس
أجلس، أنى - تقم أقم، متى - تصم أصم، أيان - أيان يوم الدين،
كيف - كيف أنت؟

[مذ ۋە منذ - دەسلەپكى ۋاقت مەنسىدە كېلىدۇ، بۇ ھالدا
ئۇ ئىككىسىدىن كېيىن مفرد مەرفە ئىسىم كېلىدۇ، يەنە ۋاقتنىڭ
ھەممىسىنى بىلدۈرۈپمۇ كېلىدۇ، بۇ ۋاقتتا ئۇ ئىككىسىدىن كېيىن
مەقسەتلەنگەن ساناق سان كېلىدۇ. گاھدا ئۇ ئىككىسىدىن كېيىن
مصدر ياكى پېئىل ياكى ان ياكى ان كېلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن
ئۇلارنىڭ ئارىلىقىغا مۇزاق بولغان بىر زامان تەقدىر قىلىنىدۇ، ئۇ
ئىككىسى (مذ ۋە منذ) مبداء بولىدۇ، ئۇلارنىڭ خەۋىرى ئۇلاردىن
كېيىن كەلگەن جۈملە بولىدۇ، بۇ كۆز قاراشقا ئىمام زەججاج
قوشۇلمايدۇ. لىدى ۋە لىدن - مېنى بولغان ظرف لەر جۈملىسىدىندۇر،
يەنە لىدن، لىدن، لىدن، لىدن، لىدن دەپمۇ كەلدى. قىط - مېنى بولغان
ظرف لەر جۈملىسىدىندۇر، ئۇ ئۆتكەن زامان مەنپىي پېئىلى
ئۈچۈندۇر. عوض - ئۇ كېلىدىغان زامان مەنپىي پېئىلى ئۈچۈندۇر.
جۈملىگە ۋە اذ گە مۇزاق بولغان ظرف لەرنى فەتھەگە مېنى قىلىش
دۇرۇستۇر، شۇنىڭدەك مىثل، غير لەرنىمۇ ما، ان، ان بىلەن قوشۇلۇپ
كەلگەندە فەتھەگە مېنى قىلىش دۇرۇستۇر.

ئىزاھات:

مۇئەللىپ ئىسىملارنى معرب ۋە مېنى دەپ ئىككىگە ئايرىپ
مانا مۇشۇ جايغىچە ئۇلارنى تولۇق بايان قىلدى، تۆۋەندە
كېلىدىغىنى ئىسىمنىڭ يەنە بىر خىل تەقسىماتىدۇر،
ئوقۇرمەننىڭ كۆڭۈل قويۇشى تەۋسىيە قىلىنىدۇ...



الباب السادس في انواع الاسم

1. المعرفة

[المعرفة – ئېنىق بولغان نەرسىلەر ئۈچۈن ياسالغان ئىسىملاردۇر، ئۇلار: ضمىرلار، علم لەر، مېھم لەر، «ال» بىلەن ئېنىقلانغان ئىسىملار، چاقىرىش بىلەن كۆنكرېتلاشقان ئىسىملار، يۇقىرىقىلارنىڭ بىرەرسىگە مەنىۋى مۇزاف بولغان ئىسىملاردۇر].

2. العلم

العلم – بىرىنچى نۆۋەت ياسالغاندىلا باشقا نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان، ئېنىق بولغان نەرسىلەر ئۈچۈن ياسالغان ئىسىملاردۇر، ئەڭ مۇكەممەل سىرفە – بىرىنچى شەخسنىڭ گمىرۇ دۇر، ئاندىن مھاطب (ئىككىنچى شەخس) دۇر.

3. النكرة

النكرة – ئېنىق بولمىغان نەرسىلەر ئۈچۈن ياسالغان ئىسىملاردۇر].

ئىزاھات:

«مېھم لەر» إسماء الاشارة بىلەن إسماء الموصول نى كۆرسىتىدۇ. العلم – مۇشۇ بىر مەرفە نىڭلا تەبىرى ۋە تەپسىلاتى يۇقىرىدا ئۆتمىگەن ئىدى، قالغانلىرىنىڭ بولسا تولۇق ئۆتكەن، شۇڭا مۇئەللىپ بۇ يەردە ئىلگىرى تەبىرى ئۆتمىگەن مۇشۇ بىرلا مەرفە ھەققىدە چۈشەنچە بەرمەكچى.



4. إسماء العدد

[إسماء العدد - نەرسىلەرنىڭ بىرلىرىنىڭ مىقدارى ئۈچۈن ياسالغان ئىسىملاردۇر، ئۇنىڭ يىلتىزى ئون ئىككى سۆزدۇر. واحد دىن ەشە غىچە، مائە ۋە ألف دۇر. مۇنداق سانائىسەن: واحد، اثنان، واحدة، اثنان، اثنان، ثلاثة دىن ەشە غىچىلىك، ثلاث دىن ەشە غىچىلىك، أحد عشر، اثنا عشر، احدى عشرة، اثنا عشرة، اثنا عشرة دىن ەشە غىچىلىك، تەمم قەبىلىسى مۇنث دە «ش» نى كسرة ئوقۇيدۇ، عشرون ۋە ئۇنىڭ ە مراهلرى مذكر ۋە مۇنث لىكتە باراۋەردۇر، (مۇنداق سانائىسەن): واحد و عشرون، احدى و عشرون، ئاندىن عطف قىلىش ئارقىلىق يۇقىرىقى تەلەپپۇزلار بىلەن تسعة و تسعين غىچىلىك، مائە، ألف مائتان، ألفان دەيسەن، مذكر ۋە مۇنث لىكتە باراۋەر قىلىپ ئاندىن ئىلگىرىكىلەرگە عطف قىلىنىدۇ، ثمانى عشرة دە «ي» فەتھە ئوقۇلىدۇ، ساكن ئوقۇسىمۇ دۇرۇس بولىدۇ، «ن» نى فەتھە ئوقۇپ، «ي» نى قالدۇرۇپ قويۇش ئاز كۆرۈلىدۇ].

ئىزاھات:

إسماء العدد - المعرفة و النكرة گە مۇناسىۋەتسىز بىر تەقسىماتتۇر.

«واحد دىن ەشە غىچە، يەنى: واحد، واحدة، اثنان، اثنان، اثنان، ثلاث، ثلاثة، أربع، أربعة، خمس، خمسة، ست، ستة، ثمان، ثمانية، تسع، تسعة، عشر، عشرة. عشرون نىڭ ە مراهلرى: ثلاثون، أربعون، خمسون، ستون، سبعون، ثمانون، تسعون.»

غىچىلىك، شۇنىڭ ئۈچۈن بىرىنچى ئېتىبار (ساناق سانى دەرىجە بويىچە كۆپەيتىپ ئۆزگەرتىش ئېتىبارى) دا ئىككىنىڭ ئۈچىنچىسى يەنى ئىككىنى ئۈچكە ئايلاندۇرغۇچى دېگەن مەنا چىقىدۇ، ئىككىنچى ئېتىبار (ساناق - ساننىڭ ھالەت ئېتىبارى) دا ئۈچىنىڭ ئۈچىنچىسى يەنى ئۈچىنىڭ بىرى دېگەن مەنا چىقىدۇ، ئىككىنچى ئېتىباردا مەخسۇس مۇنداق دەيسەن: **حادى عشر أحد عشر (ئون بىرنىڭ ئون بىرىنچىسى)**، خالساڭ بۇنى يەڭگىلىتىپ: **حادى أحد عشر دهيسەن**، **تاسع تسعة عشر غىچىلىك**، (بۇ ھالدا) بىرىنچى بۆلەك **معرب بولىدۇ**].

5، 6. المذكر والمؤنث

[المذكر و المؤنث. المؤنث - شەكلەن ياكى تەقدىرەن تانىت نىڭ ئالامىتى بار ئىسمىدۇر. المذكر - المؤنث نىڭ ئەكسىدۇر. تانىت نىڭ ئالامەتلىرى: «ة»، قىسقا ياكى ئۇزۇن ئەلىق (الألف المدودة أو المقصورة). ئۇ (المؤنث) ئىككى قىسمىدۇر: ھەقىقىي ۋە شەكلەن ئىزاھات:

شەكلەن تانىت: **امراة، ناقة** دېگەندەك. تەقدىرەن تانىت: **دار، شمس** دېگەندەك **سماعى سۆزلەردۇر**.

تانىت نىڭ ئالامەتلىرى: «ة»، مەسىلەن: **عائشة، كتابة** دېگەندەك. قىسقا ياكى ئۇزۇن ئەلىق (الألف المدودة أو المقصورة) **مستشفى، صحراء** دېگەندەك.

[ئۇ (المؤنث) ئىككى قىسمىدۇر. ھەقىقىي ۋە شەكلەن. ھەقىقىي مؤنث: **جانلىقلاردىن ئەركىكى بار سۆزدۇر، امراة، ناقة** دېگەندەك. شەكلەن مؤنث: **ھەقىقىي مؤنث نىڭ ئەكسىدۇر، ظلمة، عين غا ئوخشاش. ئەگەر مؤنث گە يېئىل ئىسناد قىلىنسا ئۇ يېئىلدا (ت) كېلىشى زۆرۈردۇر. ھەقىقىي ئەمەس (شەكلەن) مؤنث دە ئۇ**



مۇنث ئاشكارا كەلسىلا ئۇنىڭ پېئىلغا «ت» كەلتۈرۈش ئختىيارىڭدا بولىدۇ. جمع المذكر السالم دىن باشقا بارلىق جمع لەرنىڭ ئاشكارا كەلگەنلىرىنىڭ ھۆكىمى ھەقىقىي بولمىغان مۇنث نىڭ ئاشكارا كەلگەندىكى ھۆكىمگە ئوخشاشتۇر. جمع المذكر السالم دىن باشقا عاقل لارنىڭ كۆپلۈكىنىڭ ضميرى فعلت و فعلوا، النساء والأيام فعلت و فعلن دۇر].

ئىزاھات:

شەكلەن مۇنث: ھەقىقىي مۇنث نىڭ ئەكسىدۇر، يەنى ئۇنىڭ قارشىسىدا ئەركىكى يوق ئىسىملار.

مۇنث گە پېئىل ئىسناد قىلىنغاننىڭ مىسالى: جاءت

عائشة.

ئەگەر جمع المذكر السالم دىن باشقا بارلىق جمع لەر ئاشكارا كېلىپ (يەنى ضمير ھالىتىدە كەلمەي)، ئۇنىڭغا پېئىل ئىسناد قىلىنىپ قالسا بۇنىڭ ھۆكىمى ھەقىقىي بولمىغان مۇنث نىڭ ئاشكارا كەلگەندىكى ھۆكىمگە ئوخشاشتۇر، يەنى النساء، المؤمنات، الرجال، الجمال دېگەنلەر ئاشكارا ھالدا پېئىل بىلەن ئىسنادلانسا بۇلارغا پېئىل كەلتۈرۈشتە ھەممىسى باپباراۋەردۇر. خالساق جاء النساء و المؤمنات و الرجال و الجمال دەيمىز، خالساق جاءت النساء و المؤمنات و الرجال و الجمال دەيمىز.

جمع المذكر السالم دىن باشقا عاقل لار - جمع المذكر السالم شەكلىدە جمع قىلىنمىغان عاقل لارنى كۆرسىتىدۇ، ئۇلارنىڭ كۆپلۈكىنىڭ ضميرى فعلت و فعلوا بولىدۇ، مەسىلەن: النساء والأيام فعلت ياكى النساء والأيام فعلن دېيىلىدۇ، النساء و المؤمنات و الرجال جاءت ياكى النساء و المؤمنات و الرجال جاءوا دېيىلىدۇ.

ئەرەب گرامماتىكىسىدا عاقل دەپ ئىنسان، پەرىشتە، جىنلارنى كۆزدە تۇتىدۇ.

7. المثنى

[المثنى (ئىككىلىك ئىسىم) - ئاخىرى «ا»، ياكى «ي» بولۇپ، ئۇنىڭدىن كېيىن «ن» كەلگەن، مەزكۇر «ا» ياكى «ي» نىڭ ئالدىنقى ھەرپى فەتھەلىك بولغان ئىسىمدۇر. ئۇ (المثنى) ئۆز جىنىسىدىن ئۆزىگە ئوخشاش يەنە بىرىنىڭ بارلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن كېلىدۇ. مقصور ئىسىملار (قىسقا ئەلىفلىك ئىسىملار) نى مثنى قىلىشتا ئەگەر ئۇنىڭ ئەلىفى «و» دىن يۆتكەلگەن بولسا ۋە ئۇ مقصور ئۈچ ھەرپلىك ئىسىم بولسا ئۇ ئەلىفى «و» غا يۆتكەيمىز، ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ئۇنى «ي» غا يۆتكەيمىز].

ئىزاھات:

المثنى (ئىككىلىك ئىسىم) - ئىسىملارنىڭ يەنە بىر خىل تەقسىماتى بولۇپ، المقسورد (بىرلىك ئىسىم) ھەققىدە توختالمىساقمۇ كىتابتا ئۆتۈلگەن بارلىق قائىدە - قانۇنىيەتلەر تەبىرىدە كۆپ ھاللاردا المفرد كۆزدە تۇتۇلغان، ئەمما المثنى ۋە الجمع (كۆپلۈك ئىسىم) ھەققىدە ئالاھىدە توختىلىش زۆرۈردۇر، چۈنكى ئۇلارغا خاس بولغان ئايرىم ئەھكاملار بار بولۇپ، مۇستەقىل بايانغا موھتاجدۇر. المثنى بولسا رفع لىك ھالەتتە ئەلىفى ۋە نۇن بىلەن كېلىدۇ، ئەلىفنىڭ ئالدى فەتھە بولىدۇ، رىجلان، كىتابان دېگەندەك، نصب، جىر لىك ھالەتتە «ي»، ۋە نۇن بىلەن كېلىدۇ، «ي» نىڭ ئالدى يەنىلا فەتھە بولىدۇ، رىجلين، كىتابين دېگەندەك.

مقصور نىڭ ئەلىفى «و» دىن يۆتكەلگەن بولسا ۋە ئۇ مقصور ئۈچ ھەرپلىك ئىسىم بولسا ئۇ ئەلىفى «و» غا يۆتكەيمىز،



مەسىلەن: عصا نى عصوان قىلىمىز. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا ھەممىنى (ي) غا يۆتكەيمىز، مەسىلەن: رجا نى رحيان قىلىمىز.

[ممدود ئىسىملار (ئۇزۇن ئەلىفلىك ئىسىملار) نى مئشى قىلىشتا ئەگەر ئۇنىڭ ھەمزىسى ئەسلى بولسا ئۇنى ئۆز پېتى قويۇپ قويۇلىدۇ. ئەگەر ئۇ ھەمزە تائىث ئۈچۈن بولسا مەزكۇر ھەمزىنى (و) غا يۆتكەيمىز، ئۇنداق بولمىسا ئىككى خىل ئوقۇش دۇرۇستۇر. ئىزافەتنىڭ سەۋەبىدىن مئشى نىڭ ئۇنى چۈشۈپ قالىدۇ. خصيان ۋە أليان دا تائىث نىڭ تاسى چۈشۈپ قالىدۇ].

ئىزاھات:

ممدود نىڭ ھەمزىسى ئەسلى بولسا ئۇ ئۆز پېتى قويۇپ قويۇلىدۇ. قراء نى قراءان دەيمىز.

ممدود نىڭ ھەمزىسى تائىث ئۈچۈن بولسا مەزكۇر ھەمزىنى (و) غا يۆتكەيمىز، مەسىلەن: حمراء نى حمراوان دەيمىز، صحراء نى صحراوان دەيمىز. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا (يەنى ھەمزە ئەسلىمۇ ئەمەس، تائىث ئۈچۈنمۇ ئەمەس بولسا) ئىككى خىل ئوقۇش دۇرۇستۇر، بىرى ئۆز پېتى قويۇپ قويۇش، يەنە بىرى (و) غا يۆتكەش.

ئىزافەتنىڭ سەۋەبىدىن مئشى نىڭ ئۇنى چۈشۈپ قالىدۇ مەسىلەن: غلاما زيد.

خصيان ۋە أليان دا تائىث نىڭ تاسى چۈشۈپ قالىدۇ، بۇ پەقەت مۇشۇ ئىككى ئىسىمغىلا خاس بولۇپ، باشقىلارنى بۇنىڭغا قىياس قىلىشقا بولمايدۇ. خصية ج خصيان، الية ج أليان.

8. المجموع

[المجموع (كۆپلۈك ئىسىم) — بىرقانچە بىرلەرنى مەقسەت قىلىپ، مەلۇم دەرىجىدە بىرلىكنىڭ ھەرپلىرىنى ئۆزگەرتىش



ئاقىلىق ياسالغان ئىسىمدۇر، قىر ۋە رىكب لار ئەڭ توغرا قاراشتا جمع ئەمەستۇر، فلک غا ئوخشاش ئىسىملار جمع دۇر، ئۇ (جمع) ئىككى خىلدۇر، بىرى صحیح (ساغلام)، يەنە بىرى مەكسەر (بىرلىكنىڭ تەرتىپى بۇزۇلغان) دۇر. صحیح سى ئىككى قىسىمدۇر، بىرى مۇنث، يەنە بىرى مەزكۇر، صحیح بولغان جمع المەزكۇر: ئۆزىگە ئوخشاشتىن بىرقانچىسىنىڭ بارلىقىغا دالالەت قىلىش ئۈچۈن ئاخىرى «و»، «و» نىڭ ئالدىدىكى ھەرپ فەتھەلىك ياكى ئاخىرى «ي»، «ي» نىڭ ئالدى كەسرەلىك، مەزكۇر «و» ياكى «ي» دىن كېيىن فەتھەلىك نۇن بولغان ئىسىمدۇر].

ئىزاھات:

قىر ۋە رىكب لار ئەڭ توغرا قاراشتا جمع ئەمەستۇر، چۈنكى ئۇلار كۆپلۈككە دالالەت قىلىسىمۇ، ئۆز نۆۋىتىدە بىرگىمۇ دالالەت قىلىدۇ، ئۇنداق ئىسىملار ئىسىم جىنسى دېيىلىدۇ. فلک غا ئوخشاش ئىسىملار جمع دۇر، چۈنكى ئۇنىڭدا تەقدىرەن بولسىمۇ ئۆزگىرىش بار.

صحیح سى ئىككى قىسىمدۇر، بىرى مەزكۇر (بۇ ئادەتتە جمع المەزكۇر السالم دېيىلىدۇ)، يەنە بىرى مۇنث (بۇ ئادەتتە جمع المۇنث السالم دېيىلىدۇ). بۇ ئىككى خىل جمع قوشۇلۇپ گىناھدا جمع السالم دېيىلىدۇ.

[جمع المەزكۇر السالم شەكىلدە جمع قىلىش جەريانىدا، ئەسلى ئىسىمنىڭ ئاخىرى «ي» بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ كەسرەلىك بولسا مەزكۇر «ي» ئېلىۋېتىلىدۇ. قاضون دېگەندەك. ئەگەر ئۇ ئىسىمنىڭ ئاخىرى قىسقا ئەللىك (الإسم المقصور) بولسا ئۇنىڭ ئەللىقى ئېلىۋېتىلىدۇ، ئەللىقتىن ئىلگىرىكى ھەرىپنىڭ فەتھەسى ئۆز پېتى قالىدۇ، مصطفون دېگەندەك]



ئىزاھات:

قازون نىڭ بىرلىكى قاض، ئۇنىڭ ئەسلىسى قاضى ئىدى.
 [جمع المذكر السالم شەكلىدە] جمع قىلىشنىڭ شەرتى: ئەگەر جمع قىلىنماقچى بولغان سۆز ئىسىم بولسا، ئۇ ئىسىم چوقۇم مذكر، علم ۋە عاقل بولغاي، ئەگەر ئۇ سۆز سۈپەت بولسا مذكر، عاقل بولغاي، أهرم حمراء، - فعلان م فعلى سكران م سكرى دېگەندەك - بولمىغاي. يەنە مذكر ۋە مۇنث لىكتە باراۋەر بولغان ئىسىم بولمىغاي، جريح، صبور دېگەندەك، يەنە تأنىث نىڭ «ة» سى بولمىغاي، علامة دېگەندەك. جمع السالم نىڭ نۇنى ئىزاھاتىنىڭ سەۋەبىدىن ئېلىۋېتىلىدۇ، سىنىن، أرضين گە ئوخشاشلار ئاز كۆرۈلىدۇ].

ئىزاھات:

جمع السالم شەكلىدە جمع قىلىشنىڭ بىر شەرتى جمع قىلماقچى بولغان ئىسىم مذكر ۋە مۇنث لىكتە باراۋەر بولغان ئىسىم بولمىغاي، چۈنكى ئۇنداق ئىسىملارنى جمع السالم شەكلىدە جمع قىلىنسا يامذكر شەكلىدە ياكى مۇنث شەكلىدە جمع قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، بۇ ئىككى خىل جمع نىڭ بىرى بىلەن جمع قىلساق ئۇنىڭ باراۋەرلىكى يوقايدۇ، شۇڭا، ئۇنداق ئىسىملارنى بۇ خىل جمع قىلغىلى بولمايدۇ.

«سىنىن، أرضين گە ئوخشاشلار ئاز كۆرۈلىدۇ، دېگەن سۆز - سىنىن، أرضين لەر جمع السالم شەكلىدە جمع قىلىشنىڭ ھېچقانداق شەرتىگە توشمايدىغان تۇرۇپ يەنىلا «ي» ۋە «ن» بىلەن جمع قىلىنىپتىغۇ؟ دېگەن سوئالنىڭ جاۋابى.

[جمع المۇنث (الصحيح أو السالم) - ئاخىرىغا «ات» قوشۇلغان ئىسىمدۇر، جمع المۇنث السالم شەكلىدە] جمع قىلىشنىڭ شەرتى:



ئەگەر جمع قىلىنماقچى بولغان سۆز سۈپەت بولسا ئۇنىڭ مەزكۇرى بولغاي ۋە ئۇ مەزكۇرى جمع المذكر السالم شەكلىدە جمع قىلىنىدىغان بولغاي، ئەگەر ئۇنىڭ مەزكۇرى بولمىسا حائض غا ئوخشاش «ة» سىز بولمىغاي، ئەگەر جمع قىلىنماقچى بولغان سۆز سۈپەت بولمىسا (يەنى ئىسىم بولسا) مۇتلەق ھالدا «ات» بىلەن جمع قىلىنىدۇ. جمع التكىسیر — بىرلىكىنىڭ قۇرۇلمىسى ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىسىمدۇر. رجال و أفراس دېگەندەك. جمع القلة — أفعال، أفعال، فعلة، وھزىنلىرى بىلەن جمع قىلىنغان ئىسىملاردۇر، ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا بۇلاردىن باشقىلىرى جمع الكثرة دۇر].

ئىزاھات:

«ئەگەر ئۇنىڭ مەزكۇرى بولمىسا» دېگىنى: بەزى سۈپەتلەر ئاياللارغىلا خاس بولغاچقا، ئەنە شۇنداق سۈپەتلەر بولۇپ قالسا دېگىنىدۇر، مەسىلەن: طالق (تالاق قىلىنغۇچى) دېگەن سۈپەت ئەرلەردە بولمايدۇ...

خۇلاسلىغاندا جمع نىڭ تەقسىماتى مۇنداق بولىدۇ: مەزكۇر، مۇئث. يەنە [1] الصحيح أو السالم (ئۆز ئىچىدىن يەنە ئىككى قىسىم بولىدۇ: جمع المذكر السالم، جمع المؤنث السالم)، [2] جمع التكىسیر (جمع التكىسیر ئۆز ئىچىدىن يەنە ئىككى قىسىم بولىدۇ: جمع القلة، جمع الكثرة).

9. المصدر

[المصدر — پېئىلغا جارى بولغان ئىش — ھەرىكەتنىڭ ئىسمىدۇر. ئۇ ئلازىي مجرد دىن سماعىي دۇر. ئۇنىڭدىن باشقىلىرىدا قىياسىيدۇر. ئۇ مفعول مطلق بولمىسىلا ئۆزىنىڭ پېئىللىرىنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ، مەيلى ئۇ ئۆتكەن زامان بولسۇن، مەيلى باشقىسى بولسۇن مصدرنىڭ معمولى مصدرنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ

ۋە ئۇ مصدر دە ضمير بولمايدۇ، فاعل نى تىلغا ئېلىشمۇ زۆرۈر ئەمەس، ئۇ (مصدر) نى فاعلغا ئىزاق قىلىشقا بولىدۇ، گاھدا ئۇ مفعول نىغمۇ مۇزاق بولىدۇ، ئۇنىڭغا <ال> بىلەن ئەمەل بېرىش ئازدۇر، ئەگەر ئۇ مفعول مطلق بولۇپ قالسا ئەمەل قىلىش پېئىلدا بولىدۇ، ئەگەر ئۇ پېئىلدىن بەدەل بولسا ئىككى خىل يول دۇرۇستۇر].

ئىزاھات:

المصدر - بۇمۇ ئىسمىنىڭ يەنە بىر تەقسىماتى بولۇپ، ئىلگىرى تىلغا ئالغان شېبە الفعل (پېئىلغا ئوخشايدىغان ئىسىملار) دېگەن دەل مۇشۇ المصدر ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن تەپسىلاتى بايان قىلىنىدىغان **إسم الفاعل**، **إسم المفعول**، **إسم التفضيل**، **الصفة المشبهة** قاتارلىقلاردۇر.

ئۆز پېئىللىرىنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ، يەنى ئۇ مصدرنىڭ پېئىلى ئۆتۈملۈك بولسا مصدرمۇ ئۆتۈملۈك بولىدۇ، ئەگەر پېئىل ئۆتۈمسىز بولسا ئۇنىڭ مصدرى مۇ ئۆتۈمسىز بولىدۇ. مصدرنىڭ پېئىلى قانچە مفعولغا ئۆتسە مصدر مۇ شۇنچە مفعولغا ئۆتىدۇ. مصدرنىڭ معمولى مصدرنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ يەنى مصدر باشقۇرىدىغان ئەگەشمە بۆلەكلەر مصدرنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ. ئىشارە - بەلگىلەر بولغاندا مصدر ئۆز مفعولىغا مۇزاق بولسا بولىدۇ.

ئەگەر مصدر پېئىلدىن بەدەل بولسا ئىككى خىل يول دۇرۇستۇر، بىرى ئەسلى بولغانلىقى ئۈچۈن پېئىلغا ئەمەل بېرىش، يەنە بىرى مصدر بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، پېئىلنىڭ ئورۇنباسارى بولغانلىقى ئۈچۈن مصدر گە ئەمەل بېرىش.

10. **إسم الفاعل**



[إسم الفاعل - پېئىلىنى پەيدا قىلغۇچى (نى ئىپادىلەش) ئۈچۈن يېڭىدىن يېڭى ئىش - ھەرىكەت مەنسىدىكى پېئىلدىن تۈرلەنگەن ئىسىمدۇر. ئۇنىڭ صيغە سىى الثلاثىيىلىك دىن فاعل ۋەزىسى بىلەن كېلىدۇ، الثلاثىيىلىك دىن باشقا پېئىللاردىن شۇ پېئىلنىڭ مضارعى سىدىن زەممەلىك (م) ۋە ئاخىرقى ھەرىپنىڭ ئالدىنقى ھەرىپى كەسرەلىك بولغان ھالدا كېلىدۇ، مدخل ۋە مستغفر دېگەندەك].

ئىزاھات:

إسم الفاعل نىڭ صيغە سىى الثلاثىيىلىك دىن فاعل ۋەزىسى بىلەن كېلىدۇ، مەسىلەن: ضربا - ضارب، شربة - شارب.

[إسم الفاعل تۆۋەندىكى شەرتلەر بىلەن ئۆز پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ: إسم الفاعل ھازىرقى ياكى كېلىدىغان زامان مەنسىدە بولغاي ياكى ئۆز ساھىبىغا يۆلەنگەي ياكى ھەزىمەت يۆلەنگەي ياكى (ما) غا يۆلەنگەي].

ئىزاھات:

إسم الفاعل ئۆز پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ، يەنى إسم الفاعل نىڭ پېئىلى ئۆتۈملۈك بولسا إسم الفاعل مۇ ئۆتۈملۈك بولىدۇ، ئەگەر پېئىل ئۆتۈمسىز بولسا ئۇنىڭ فاعلى مۇ ئۆتۈمسىز بولىدۇ. إسم الفاعل نىڭ پېئىلى قانچە مفعول غا ئۆتسە إسم الفاعل مۇ شۇنچە مفعول غا ئۆتىدۇ.

إسم الفاعل ھازىرقى ۋە كېلىدىغان زامان مەنسىدە بولۇشى كېرەك، يەنى حال، مستقبل مەنلەردە بولۇشى كېرەك، چۈنكى إسم الفاعل مضارع غا ئوخشايدىغان بولۇپ ماضى مەنسىدە بولسا زاماندا قارىمۇ - قارشىلىق كېلىپ چىقىدۇ.



«يۆلەنگەي»: **إِسْمُ الْفَاعِلِ** ئەمەل قىلىش جەريانىدا مەلۇم نەرسىلەرگە يۆلىنىشى ئۇنىڭ ئەمەل قىلىشىنىڭ پېئىلدەك كۈچلۈك بولماسلىقىدىندۇر.

«ياكى ھەمزىگە يۆلەنگەي، بۇ يەردىكى ھەمزە **اسْتَفْهَمَ** نىڭ ھەمزىسىدۇر، **أَقَامَ** زىد؟ دېگەندەك.

«ياكى «ما، غا يۆلەنگەي، بۇ يەردىكى «ما» - **نَفِي** نىڭ «ما» سىدۇر، ما **قَامَ** زىد؟ دېگەندەك.

[ئەگەر **إِسْمُ الْفَاعِلِ** ماضى (ياكى **اسْتَمَرَّ** - داۋاملىشىش) مەنىسىدە بولۇپ قالسا مەنئىي ئىزاق قىلىش زۆرۈردۇر. ئىمام كەسائىي بۇ قاراشقا قوشۇلمايدۇ. ئەگەر ئۇ **(إِسْمُ الْفَاعِلِ)** نىڭ باشقا مەنىسى بولسا تەقدىر قىلىنغان پېئىل بىلەن بىر تەرەپ قىلىنىدۇ، زىد معطى عمرو درهما دېگەندەك. ئەگەر ئۇنىڭغا «ال» داخىل بولسا ھەممە باراۋەر بولىدۇ].

ئىزاھات:

إِسْمُ الْفَاعِلِ ماضى ياكى **اسْتَمَرَّ** مەنىسىدە بولۇپ قالسا مەنئىي ئىزاق قىلىش زۆرۈردۇر. ضارب زىد عمرو **أَمَسَ** دېگەندەك. «ئىمام كەسائىي بۇ قاراشقا قوشۇلمايدۇ، ئۇنىڭ قارىشىچە ھەرقانداق **إِسْمُ الْفَاعِلِ** ئىزاق بولماي ئەمەل قىلىدۇ. «ئەگەر ئۇنىڭغا «ال» داخىل بولسا ھەممە باراۋەر بولىدۇ، يەنى ماضى، حال، مستقبل ئەمەلدە باراۋەر بولىدۇ.

[ضراب، ضروب، مضراب، عليم، حذر ... لەرگە ئوخشاش **إِسْمُ الْفَاعِلِ** دىن مۇبالىغە ئۈچۈن ياسالغان ئىسىملار (ھەممە جەھەتتە) **إِسْمُ الْفَاعِلِ** غا ئوخشاشتۇر، ئۇنىڭ تىنىپە، جمع لىرىمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاشتۇر. **إِسْمُ الْفَاعِلِ** ئەمەل قىلغاندا ۋە «ال» بىلەن

معرفة بولغاندا يەڭگىللىك ئۈچۈن ئۇنىڭ (تشبیه ۋە جمع لىرىدىكى)
 نۇنىنى ئېلىۋېتىش دۇرۇستۇر].

ئىزاھات:

إسم الفاعل ئەمەل قىلغاندا ۋە «ال» بىلەن معرفة بولغاندا
 يەڭگىللىك ئۈچۈن ئۇنىڭ تشبیه ۋە جمع لىرىدىكى نۇنىنى ئېلىۋېتىش
 دۇرۇستۇر، والمقيمي الصلاة دېگەندەك.

11. إسم المفعول

[إسم المفعول - پېئىل ئۇنىڭ ئۈستىگە چۈشكۈچىنى
 (ئىپادىلەش ئۈچۈن) پېئىلدىن تۈرلەنگەن ئىسمىدۇر. ئۇنىڭ صيغە
 سى الثلاثي مجرد دىن مفعول ۋەزنىسى بىلەن كېلىدۇ، الثلاثي مجرد
 دىن باشقا پېئىللاردىن شۇ پېئىلنىڭ فاعلى نىڭ ئاخىرقى
 ھەرىپىنىڭ ئالدىنقى ھەرىپىنى فەتھە قىلىش بىلەن كېلىدۇ،
 مستخرج دېگەندەك. ئۇنىڭ ئەمەل قىلىش ۋە شەرت قويۇش
 ئىشلىرى إسم الفاعل نىڭ ئىشلىرىغا ئوخشاشتۇر، زيد معطى غلام
 درهما دېگەندەك].

ئىزاھات:

إسم المفعول نىڭ صيغە سى الثلاثي مجرد دىن مفعول ۋەزنىسى
 بىلەن كېلىدۇ، ضربا - مضروب، شربة - مشروب دېگەندەك.

12. الصفة المشبهة

[الصفة المشبهة - پېئىلنى پەيدا قىلغۇچى ئۈچۈن
 ئىزچىللىقنى بىلدۈرىدىغان، ئۆتۈمسىز پېئىلدىن تۈرلەنگەن
 ئىسمىدۇر، ئۇنىڭ صيغە سى إسم الفاعل نىڭ صيغە سىگە
 ئوخشىمايدۇ، ئەرەبلەردىن ئىشتىكەن بويىچە بولىدۇ، حسن،
 صعب، شديد دېگەندەك، ئۇ مۇتلەق ھالدا ئۆز پېئىلنىڭ ئەمەلىنى
 قىلىدۇ، ئۇ (الصفة المشبهة) نىڭ مەسىلىلىرىنىڭ تەقسىماتى



مۇنداق: مەزكۇر سۈپەت يا «ال» بىلەن بولىدۇ ياكى «ال» سىز بولىدۇ، ئۇ سۈپەتنىڭ معمولى يا مۇزائى بولىدۇ، ياكى «ال» بىلەن بولىدۇ ياكى ھەر ئىككىسى بولمايدۇ، مانا بۇ ئالتە (خىل ھالەت)، بۇ (ئالتە خىل ھالەت) نىڭ ھەر بىر معمولى رەف، نەسب، جىز بولىدۇ، (مەسىلە) ئون سەككىز بولىدۇ. رەف - معمولنىڭ فاعل ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ، نەسب - معمول مەرفە بولسا ئۇنىڭ مفعول غا ئوخشايدىغانلىقىنى، نەكەرە بولسا تەمىز غا ئوخشايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ، جىز - ئىزاھەتنى بىلدۈرىدۇ].

ئىزاھات:

الصفة المشبهة (ئوخشاتما سۈپەت) - بۇ ئىسمى الفاعل ۋە ئىسمى المفعول لار بىلەن ئەمەل قىلىش جەھەتتە پەرقلىنىدۇ بىر ئىزاھ قىلىن بىلىنىدىغان، ئۆزى تولىمۇ ئاسان بىر سۈپەتتۇر، بىلىشىمىزچە خېلى كۆپ ئوقۇغۇچىلارغا ئۇنىڭ ئەرەبچە ئاتالغۇسىمۇ يىرىك تۇيۇلىدىغان ئەھۋاللار بار، شۇڭا دىققەت - ئېتىبارنى يەنە بىر بۇرۇش ئۈچۈن بۇ قۇرلارنى تىزدۇق... غەيرەت قىلىش چوققىغا چىقىشنىڭ ئاساسدۇر.

«مانا بۇ ئالتە خىل» يەنى سۈپەت «ال» بىلەن بولىدۇ ياكى «ال» سىز بولىدۇ، «ال» بىلەن بولغان سۈپەتنىڭ معمولى ئۈچ خىل بولىدۇ، «ال» سىز بولغان سۈپەتنىڭ معمولى ئۈچ خىل بولىدۇ، بۇ جەمئىي ئالتە خىل.

نەسب - معمول مەرفە بولسا ئۇنىڭ مفعول غا ئوخشايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ، دېگەنلىك، الصفة المشبهة نىڭ مفعولى بولمايدۇ، چۈنكى ئۇ ئۆتۈمىسىز پېئىلدىن چىقىدۇ، ئۇنى تەمىز دېمەسلىكىمىز تەمىز مەرفە بولمايدۇ دېگەنلىكتۇر.

[بۇنىڭ تەپسىلاتى مۇنداق: حسن وجهه ئۈچ، شۇنىڭدەك حسن الوجهه، حسن وجهه، الحسن وجهه، الحسن الوجهه، الحسن وجهه بۇنىڭ ئىچىدە گە ئوخشاش الحسن وجهه، الحسن وجهه دېگەن ئىككىسى مۇمكىن بولمايدۇ (قائىدىگە خىلاپ)، حسن وجهه دا ئىختىلاپ بار، قالغانلىرىنىڭ ئىچىدە بىر ضمير بولغىنى ئەڭ ياخشى، ئىككى ضمير بولغىنى ياخشى، ضمير يوق بولغىنى قوپالدۇر، ئەگەر الصفة المشبهة سەۋەبى بىلەن (كېيىكى ئىسمىنى) رفع ئوقۇساڭ الصفة المشبهة دە ضمير بولمايدۇ، ئەگەر (كېيىكى ئىسمىنى) رفع ئوقۇساڭ الصفة المشبهة دە سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ضميرى بولىدۇ، الصفة المشبهة - مۇنث، تثنىة، جمع بولىدۇ، ئۆتۈمسىز إسم الفاعل، إسم المفعول لار يۇقىرىقى مەسىلىلەردە الصفة المشبهة گە ئوخشايدۇ].

13. إسم التفضيل

[إسم التفضيل - باشقىلاردىن ئارتۇق سۈپەتلەنگۈچى ئۈچۈن يېتىلدىن تۈرلەنگەن ئىسمىدۇر، ئۇنىڭ صيغة سى أفعال دۇر، ئۇنىڭ شەرتى أفعالنى ياساش مۇمكىن بولسۇن ئۈچۈن ثلاثى مجرد دىن ياسالغاي، رەڭ ۋە ئەيىب مەنىسىدە بولمىغاي، چۈنكى بۇ ئىككى خىل مەنىدىكى سۆزلەردىن أفعال ۋە زىنىسى بىلەن كېلىپ إسم التفضيل دىن باشقا مەنىگە دالالەت قىلىدىغان سۆزلەر بار، زيد أفضل الناس دېگەندەك. ثلاثى مجرد دىن باشقىلىرىدا إسم التفضيل نى ئاشد ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ، هو أشد منه استخر اجا و بياضا و عمى دېگەندەك].

ئىزاھات:

«ئۇنىڭ شەرتى، يەنى أفعالنى ياساشنىڭ شەرتى.



ھو أشد منه استخراجا و بياضا و عمی دېگەن مىسالدا ھو أشد منه استخراجا بۇ ثلاثى مجرد دىن باشقىلىرى ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن مىسال. ھو أشد منه بياضا رەڭگە كەلتۈرۈلگەن مىسال، ھو أشد منه عمی ئەيىبكە كەلتۈرۈلگەن مىسال.

[إسم التفضيل نىڭ قىياسى فاعل ئۈچۈندۇر، گاهيدا مفعول ئۈچۈنمۇ بولىدۇ، أَعزْر، أَلوم، أَشغل، أَشهر دېگەندەك. ئۈچ خىل ئىستېمال قىلىنىدۇ. مۇزاق بولۇپ، من بىلەن، «ال» بىلەن مەرفىئە بولۇپ، زيد الأفضل من عمرو، زيد أفضل دېيىش دۇرۇس بولمايدۇ، پەقەت (كىمىدىن ئارتۇقلۇقى) بىلىنسە (ئۈچ خىل يولنى تاشلىسىمۇ) بولىدۇ].

ئىزاھات:

[إسم التفضيل نىڭ قىياسى فاعل ئۈچۈندۇر، يەنى إسم التفضيل - فاعل مەناسى بىلەندۇر.

ئۈچ خىل ئىستېمال قىلىنىدۇ، دېگەنلىك، ئۈچ خىلنىڭ بىرى ئىستېمال قىلىنىدۇ دېگەنلىكتۇر، ئۈچىنى بىراقلا ياكى ئىككىسىنى بىر ۋاقىتتا ئىستېمال قىلىشقا بولمايدۇ، ئۈچىلىسىنى بىراقلا ئىشلەتمەسلىككە ھەم بولمايدۇ.

پەقەت (كىمىدىن ئارتۇقلۇقى) بىلىنسە (ئۈچ خىل يولنى تاشلىسىمۇ) بولىدۇ، اللّٰه أكبر دېگەندەك.

[ئەگەر إسم التفضيل ئىزاق قىلىنسا ئۇنىڭ ئىككى مەنىسى بولىدۇ. بىرى - بۇ مەنا كۆپرەك - إسم التفضيل گە موصوف بولغان نەرسە إسم التفضيل گە مضاف اليه بولغۇچىدىن مەنا جەھەتتە ئارتۇق ئىكەنلىكى مەقسەت قىلىنغاي، بۇ چاغدا إسم التفضيل گە موصوف بولغان نەرسە مضاف اليه جۈملىسىدىن بولۇش شەرت قىلىنىدۇ، زيد أفضل الناس دېگەندەك. يۈسۈپ



(ئەلەيھىسسالام) نىڭ قېرىنداشلىرىنى يۈسۈپكە ئىزاق قىلغانلىق سەۋەبىدىن يۈسۈپ (ئەلەيھىسسالام) قېرىنداشلىرى ئىچىدىن چىقىپ كەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن يوسىف أحسن اخوتە دېگىلى بولمايدۇ، ئىككىنچىسى، مۇتلەق ئارتۇقچىلىق مەقسەت قىلىنماي، بۇ ھالدا اسم التفضيل ئوچۇقلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئىزاق قىلىندۇ، بۇ چاغدا يوسىف أحسن اخوتە دېيىش دۇرۇس بولىدۇ، ئاۋۋالقىسىدا اسم التفضيل نى مفرد كەلتۈرسىمۇ ياكى سۈپەتلەنگۈچىسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرسىمۇ دۇرۇس بولىدۇ. ئەمما ئىككىنچىسىدە ۋە «ال» بىلەن مەرفە بولغاندا چوقۇم سۈپەتلەنگۈچىسىگە مۇۋاپىق كەلتۈرۈش لازىم، مەن بىلەن بولغان اسم التفضيل مفرد مەزكۇر بولىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقىسى بولمايدۇ].

ئىزاھات:

«ئاۋۋالقىسىدا» يەنى اسم التفضيل گە موصوف بولغان نەرسە اسم التفضيل گە مضاف اليه بولغۇچىدىن مەنا جەھەتتە ئارتۇق ئىكەنلىكى مەقسەت قىلىنغاندا.

اسم التفضيل نى مفرد كەلتۈرۈش دېگەنلىك: مضاف اليه ياكى سۈپەتلەنگۈچى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر اسم التفضيل نى مفرد لا كەلتۈرۈش دېگەنلىكتۇر.

«ئىككىنچىسىدە» يەنى مۇتلەق ئارتۇقچىلىق مەقسەت قىلىنغاندا.

[اسم التفضيل ئاشكارا ئىسىملاردا ئەمەل قىلمايدۇ، ئەمما اسم التفضيل - شەكىلدە بىر نەرسىگە سۈپەت، مەنىدە بولسا ئۆزىنىڭ سۈپىتىگە سەۋەبچى بولغان نەرسىگە سۈپەت بولسا ھەمدە سۈپىتىگە سەۋەبچى بولغان نەرسە ئاۋۋالقى ئېتىبار بىلەن مفضل بولسا كېيىنكى ئېتىبار بىلەن مفضل عليه بولسا ھەمدە اسم



التفضيل مەنپىي بولسا بۇ چاغدا ئۇ اسم التفضيل ئەمەل قىلىدۇ، ما رأيت رجلا أحسن في عينه الكحل منه في عين زيد دېگەندەك، چۈنكى (بۇ جۈملىدىكى أحسن) حَسُنَ مەنىسى بىلەندۇر، ئەگەر گرامماتىكا شۇناسلار (أحسن نى) رفع ئوقۇشسا اسم التفضيل بىلەن ئۇنىڭ معمولى (ئۇنىڭ معمولى - منه) نىڭ ئارىلىقىنى يات نەرسە (الكحل) بىلەن ئايرىۋەتكەن بولىدۇ. (ما رأيت رجلا) أحسن في عينه الكحل من عين زيد دېسەڭمۇ بولىدۇ، ئەگەر سەن مۇشۇ مەسىلىدە العين نى اسم التفضيل دىن ئىلگىرى تىلغا ئالساڭ مۇنداق دەيسەن: ما رأيت كعين زيد أحسن فيها الكحل. بۇ تۆۋەندىكى پارچىدا كەلگەن ولا أرى غا ئوخشايدۇ].

مررت على وادى السباع ولا أرى، كوادى السباع حين يظلم

واديا.

أقل به ركب أتوه تأية، وأخوف إلا ما وقى الله ساريا.
 [نەسرىي يەشمىسى: يىرتقۇچلار باياۋانغا ئۆتتۈم، ئەتراپ قاراڭغۇلاشقاندا ئۇنداق ۋادىدەك قورقۇنچلۇق ۋادىنى كۆرمىگەنمەن، كارۋانلارمۇ ئاز ئۆتەرگەن، قورققانلىقىدىن ئاستا مېڭىشىپ ئۆتەرگەن، ئاللاھ كارۋانلارنى ئۆز پاناھىدا ساقلىمىسا بۇنداق قورقۇنچلىق ۋادىنى ھېچ كۆرمىگەنمەن.]
 ئىزاھات:

ما رأيت رجلا أحسن في عينه الكحل منه في عين زيد دېگەن مىسالنىڭ تەپسىلاتى: (1. اسم التفضيل - شەكىلدە بىر نەرسىگە سۈپەت)، يەنى أحسن دېگەن اسم التفضيل - رجلا دېگەن ئىسمىنىڭ سۈپىتى، (2. مەنىدە بولسا ئۆزىنىڭ سۈپىتىگە سەۋەبچى بولغان نەرسىگە سۈپەت) يەنى أحسن دېگەن اسم التفضيل - مەنا جەھەتتىن ئۆزىنىڭ سۈپەت بولۇشىغا سەۋەبچى



بولغان الكحل دېگەن سۆزگە سۈبەت، (3. سۈپىتىگە سەۋەبچى بولغان نەرسە ئاۋۋالقى ئېتىبار بىلەن مفضل بولسا، كېيىنكى ئېتىبار بىلەن مفضل عليه) يەنى اسم التفضيل نىڭ سۈپىتىگە سەۋەبچى بولغان نەرسە (الكحل) ئاۋۋالقى ئېتىبار (منه فى عين زيد دېگەن بۆلەكنى قوشمىغان ئېتىبار) بىلەن مفضل دۇر، كېيىنكى ئېتىبار (منه فى عين زيد دېگەن بۆلەكنى قوشقان ئېتىبار) بىلەن مفضل عليه دۇر، (4. اسم التفضيل مەنپىي) يەنى ھەممىگە مەلۇم بولغاندەك بۇ جۈملە مەنپىيدۇر، مانا مۇشۇنداق شەرتكە توشقان بۇ مىسالدىكى اسم التفضيل ئەمەل قىلىپ الكحل نى فاعل دەپ رفع قىلدى.

ئەگەر گرامماتىكا شۇناسلار أحسن نى رفع ئوقۇشسا يەنى أحسن نى ئىلگىرى كەلگەن خەۋەر قىلىپ، الكحل نى كېيىن كەلگەن مېتەدە قىلسا أحسن نىڭ معمولى - (منه) نىڭ ئارىلىقىنى يات نەرسە (الكحل) بىلەن ئايرىۋەتكەن بولىدۇ.

الباب السابع في الفعل

[الفعل - مۇستەقىل مەنىگە، ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە يېقىن بولغان سۆزدۇر، ئۇنىڭ خاس ئالامەتلىرىدىن: قد، سين، سوف ۋە جەزم قىلغۇچى عامل لارنىڭ داخىل بولۇشى، مۇنث نىڭ ساكنلىق <ت> سى ۋە فعلت نىڭ <ت> سىنىڭ ئۇلىنىپ كېلىشى... دۇر].
ئىزاھات:

باشقىلاردىن پەرقلىنىدىغان ئايرىم ئالامەت - بەلگە <خاسلىق> ياكى <خۇسۇسىيەت> دېيىلىدۇ، ئاپتور بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان ئالامەت - خۇسۇسىيەتلەر پەقەت پېئىلدىلا تېپىلىپ، ئىسىم ۋە ھەرپ (قوشۇمچە) لەردە تېپىلمايدۇ دېمەكچى. تەبىردىن كېيىن خاسلىقنى بايان قىلىش تېخىمۇ ئوچۇقلاشتۇرۇش ئۈچۈندۇر.

مۇنث نىڭ ساكنلىق <ت> سى ضربت دېگەندەك، فعلت نىڭ <ت> سىنىڭ ئۇلىنىپ كېلىشى... ضربت، ضربت، ضربت دېگەندەك.

1. الماضى

[الماضى - سەن (سۆزلەۋاتقان) زاماندىن ئىلگىرىكى ۋاقتىنى بىلدۈرىدىغان پېئىلدۇر، ئۇ ضمير مرفوع متحرك ۋە <و> قوشۇلمىغان ئەھۋالدا فەتھەگە مېنى دۇر].
ئىزاھات:



ضمير مرفوع متحرك - متكلم، مخاطب وة مخاطبة لهرنى
 ئىپادىلەپ كەلگەن ضمير لار بولۇپ، تەپسىلاتى ضمير لار باياندا
 ئۆتتى. «و» قوشۇلغان دېگەننى جمع مەزكۇر غائىبىن دۇر، ضربوا
 دېگەندەك.

2. المضارع

[المضارع - نأيت نىڭ ھەرپلىرىنىڭ بىرى ئارقىلىق ئىسىمغا
 ئوخشايدىغان پېئىلدۇر، ئۇنىڭ (مضارع نىڭ) ھازىرقى زامان
 بىلەن كېلىدىغان زامان ئارىسىدا ئورتاق بولۇشى، سىن ياكى سوف
 ئارقىلىق خاسلىشىشى ئۇنىڭ ئىسىمغا ئوخشىغىنى بولۇپ
 ھېسابلىنىدۇ].

ئىزاھات:

مضارع نىڭ ھازىرقى زامان بىلەن كېلىدىغان زامان
 ئارىسىدا ئورتاق بولۇشى - اسم الفاعل نىڭ ھازىرقى زامان بىلەن
 كېلىدىغان زامان ئارىسىدا ئورتاق بولۇشىغا ئوخشايدۇ، مضارع
 نىڭ سىن ياكى سوف ئارقىلىق خاسلىشىشى - نكرة
 ئىسىملارنىڭ «ال» ئارقىلىق خاسلاشقىنىغا ئوخشايدۇ.

[نأيت دىكى) ھەمزە - مفرد متكلم ئۈچۈندۇر. نون - متكلم
 مع الغير ئۈچۈندۇر. (ت) - مۇتلەق مخاطب ۋە مۇنث نىڭ غائىبە ۋە
 غائىبىن سى ئۈچۈندۇر. (ي) - مۇنث نىڭ غائىبە ۋە غائىبىن سىدىن
 باشقا بارلىق غائىب لار ئۈچۈندۇر. حرف المضارعة رباعي پېئىللاردا
 زەممەلىكتۇر، رباعي دىن باشقا پېئىللاردا فەتھەلىكتۇر، تەكىد ۋە
 جمع مۇنث نىڭ نۇنلىرى ئۆلىنىپ كەلمىسىلا پېئىللارنىڭ ئىچىدە
 پەقەت مضارع لا معرب بولىدۇ، ئۇنىڭ ئىعرابى رفع، نصب، جزم
 دۇر].

ئىزاھات:



ھەمزە - مفرد متكلم ئۈچۈندۈر، اضرِب دېگەندەك، نون - متكلم مع الغير ئۈچۈندۈر، نضرب دېگەندەك، «ت» - مۇتلەق مخاطب ۋە مۇئث نىڭ غائبە ۋە غائبتىن سى ئۈچۈندۈر، تضرب، تضربان، تضربون، تضربين، تضربين دېگەندەك، «ي» - مۇئث نىڭ غائبە ۋە غائبتىن سىدىن باشقا بارلىق غائب لار ئۈچۈندۈر، يضرب، يضربان، يضربون، يضربين دېگەندەك.

[تشبیه، جمع ۋە مۇئث مخاطبە لەرنىڭ ضمير بارز مرفوعى دىن خالىي بولغان صحيح فعل مضارع نىڭ إعرابى - رفع لىك ھالىتى زەمە بىلەن، نصب لىك ھالىتى فەتھە بىلەن، جەزملەك ھالىتى سۈكۈن بىلەن بولىدۇ، يضرب، لن يضرب، لم يضرب دېگەندەك. ئەگەر يۇقىرىقى ضمير لار ئۇلىشىپ كەلسە رفع لىك ھالىتى نۇننىڭ مۇقىم تۇرۇشى بىلەن، نصب ۋە جەزملەك ھالىتى نۇننىڭ ئېلىپ تاشلىنىشى بىلەن بولىدۇ، يضربان، يضربون، تضربين دېگەندەك، «و» ياكى «ي» بىلەن ئىللەتلىك بولغان مضارع نىڭ رفع لىك ھالىتى زەمەنى تەقدىر قىلىش بىلەن، نصب لىك ھالىتى ئاشكارا فەتھە بىلەن، جەزملەك ھالىتى مەزكۇر ئىللەتلىك ھەرپنى ئېلىپ تاشلاش بىلەن بولىدۇ. نصب قىلغۇچى ۋە جەزم قىلغۇچى عامل لاردىن خالىي بولغان پېئىل مضارع - رفع ئوقۇلىدۇ. ئۇ (مضارع) آن، لن، كى، اذن لەر بىلەن ھەمدە حتى، لام كىي، لام جحد، «ف»، «و»، «أو»..... لاردىن كېيىن تەقدىر قىلىنىدىغان آن بىلەن نصب ئوقۇلىدۇ. آن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مىسالى: أريد أن تحسن الي، وأن تصوموا خير لكم...]

ئىزاھات:

«يضربان، يضربون، تضربين دېگەندەك» بۇرغ لىك ھالىتىگە كەلتۈرۈلگەن مسال، ئەمما نصب ۋە جەزىملىك ھالىتىنىڭ مسالى: لىن يضربا، لىن يضرىوا، لىن يضرىي، لىن يضرىبا، لىن يضرىوا، لىن يضرىي.

مضارع لىن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: لىن أضرىبه، كى بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: أسلمت كى أدخل الجنة، اذن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: اذن يغفر الله لك! ، حتى كېيىن تەقدىر قىلىنىدىغان أن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: سرت حتى أدخلها، لام كى كېيىن تەقدىر قىلىنىدىغان أن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: سرت لأدخلها، لام جحد كېيىن تەقدىر قىلىنىدىغان أن بىلەن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: ما كان الله ليعذبهم، «ف» دىن كېيىن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: زرتى فأكرمك، «و» دىن كېيىن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: لا تأكل السمك و تشرب الماء، «أو» دىن كېيىن نصب ئوقۇلغاننىڭ مسالى: لأزمنك أو تعطيني.

[علم دىن كېيىن كەلگەن أن ئېغىر أن دىن يەڭگىللىتىلگەن أن بولۇپ، نصب قىلىدىغان أن ئەمەس. علمت أن سيقوم و(علمت) أن لا يقوم دېگەندەك. ظن دىن كېيىن كەلگەن أن ئىككى خىل ئوقۇلىدۇ. لىن – لىن أبرح دېگەندەك، ئۇ (لىن) نىڭ مەنسى كېلىدىغان زامانى ئىنكار قىلىشتۇر. اذن – اذن نىڭ كېيىنكى بۆلىكى ئالدىنقى بۆلىكىگە يۆلەتمەسە ۋە پېئىل كېلىدىغان زامان بولسا (اذن ئۆزىدىن كېيىنكى پېئىلنى نصب قىلىدۇ)، اذن تدخل الجنة دېگەندەك. ئەگەر «و» ۋە «ف» دىن كېيىن كەلسە ئىككى خىل ئوقۇلىدۇ. كى – أسلمت كى أدخل الجنة دېگەندەك، ئۇنىڭ مەنسى سەبەبىيەتتۇر. حتى – حتى دىن ئىلگىرىكى بۆلەكنى



ئېتىبارغا ئالغاندا حتى دىن كېيىن كەلگەن بۆلەك كېلىدىغان زامان پېئىلى بولسا ئۇ (حتى) كىي ياكى الى مەنىسىدە بولىدۇ؛ اسلمت حتى ادخل الجنة، كىت سرت حتى ادخل البلد، اسير حتى تغيب الشمس دېگەندەك، ئەگەر سەن ھەقىقەتەن ياكى ھېكايەتەن ھالەتنى ئىرادە قىلساڭ ئۇ (حتى) ابتداء نىڭ ھەرىپى بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن سۆزنى رفع ئوقۇيسەن، (حتى ابتداء نىڭ ھەرىپى بولسا) سەبەبىيەت مەنىسىدە بولۇشى زۆرۈردۇر، مرض حتى لا ترجوه دېگەندەك، شۇنىڭ ئۈچۈن كان سيري حتى ادخلها دېگەن ناقص پېئىللىق جۈملىدە ۋە اسرت حتى تدخلها دېگەن (مخاطب و استفهام لىق) جۈملىدە رفع ئوقۇش مۇمكىن بولمايدۇ، ئەگەر جۈملە تولۇق (ناقص ئەمەس) جۈملە بولسا رفع ئوقۇش دۇرۇس بولىدۇ، كان سيري حتى ادخلها، ايهم سار حتى يدخلها دېگەندەك].

ئىزاھات:

«علم دىن كېيىن...» دېگەن سۆز - شۇ پېئىلنىڭ مەنىسىدىكى پېئىللاردىن تۈرلەنگەن باشقا پېئىللاردىن كېيىن كەلگەن ان مۇ ئېغىر ان دىن يەڭگىلىتىلگەن ان بولۇپ، نصب قىلىدىغان ان ئەمەس دېگەنلىكتۇر. بۇ ۋاقىتتا ان بىلەن پېئىلنىڭ ئارلىقىنى ئايرىۋېتىمىز، علمت ان سيقوم دېگەندەك.

[لام كى - اسلمت لادخل الجنة دېگەندەك. لام الجحود - مەنىيىي كان دىن كېيىن كەلگەن تاكىد نىڭ لام سدور، وما كان الله ليعذبهم دېگەندەك. (ف) ئىككى شەرت بىلەن (نصب قىلىدۇ)، بىرى سەبەبىيەت مەنىسىدە بولغاي، ئىككىنچىسى مەزكۇر (ف) دىن ئىلگىرى امر ياكى في ياكى استفهام ياكى نفي ياكى تمني ياكى عرض كەلگەي. (و) - ئىككى شەرت بىلەن (نصب قىلىدۇ)، بىرى بىرگە بولۇش (مع) مەنىسىدە بولۇش، يەنە بىرى (و) نىڭ ئالدىدا

«ف» دىن ئىلگىرى كېلىدىغان (ئالتە) نەرسە بولغاي. «أو» - الى
أن، إلا أن مەنسىدە بولۇش ۋە عطف بولغاندا معطوف عليه ئىسىم
بولۇش شەرتى بىلەن (نصب قىلىدۇ). لام كي ۋە واو العاطفة بىلەن
أن نى ئاشكارا كەلتۈرۈش دۇرۇستۇر. لام كي دىن كېيىن كەلگەن لا
بىلەن كەلگەن أن نى ئاشكارا كەلتۈرۈش زۆرۈردۇر].

ئىزاھات:

«ف» دىن ئىلگىرى امر كەلگەننىڭ مسالى: زرينى فأكرمك،
«ف» دىن ئىلگىرى في كەلگەننىڭ مسالى: لا تشمتني فأضربك،
«ف» دىن ئىلگىرى استفهام كەلگەننىڭ مسالى: هل عندكم ماء
فأشربه؟ «ف» دىن ئىلگىرى نفي كەلگەننىڭ مسالى: ما تأتينا
فتحدثنا، «ف» دىن ئىلگىرى تمني كەلگەننىڭ مسالى: ليت لي مالا
فأنفقه، «ف» دىن ئىلگىرى عرض كەلگەننىڭ مسالى: ألا تترل بنا
فتصيب خيرا.

[مضارع توۋەندىكىلەر بىلەن جەزم بولىدۇ: لم، لما، لام الامر،
لا النهي ۋە شەرت - جازانىڭ سۆزلىرى، ئۇلار: ان، مهما، اذا ما،
اذما، حيثما، أين، متى، ما، من، أي، أن، ئەمما، كيفما، اذا (ما
سىز) بىلەن جەزم قىلىش ئازدۇر، تەقدىر قىلىنغان أن بىلەنمۇ
مضارع جەزم بولىدۇ].

ئىزاھات:

لم - مەسىلەن: لم يضرب زيد، لما - مەسىلەن: لما يدخل زيد، لام
الامر - مەسىلەن: لياكل زيد، لا النهي - مەسىلەن: لا تضربه،
شەرت - جازانىڭ سۆزلىرى، ئۇلار: ان - مەسىلەن: ان تكرمني
أكرمك، مهما - مەسىلەن: مهما تأتيني آتلك، اذا ما - مەسىلەن: اذا ما
تأتيني أكرمك، اذا ما - مەسىلەن: اذا ما تأتيني أكرمك، حيثما - مەسىلەن:
حيثما تجلس أجلس، أين - مەسىلەن: أين تذهب أذهب، متى -

[اذا - >ف> نىڭ ئورنىغا ئىسىملىق جۈملە بىلەن بىرگە كېلىدۇ. الامر، النهي، الاستفهام، التمني، العرض لەردىن كېيىن كەلگەن تەقدىر قىلىنىدىغان ان بىلەن سەبەبىيەت مەقسەتلەنسە (مضارع نى جەزم ئوقۇلىدۇ)، أسلم تدخل الجنة، لا تكفر تدخل الجنة دېگەندەك. لا تكفر تدخل النار دېيىش دۇرۇس بولمايدۇ، ئىمام كەسائىي بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ تەقدىرى ان لا تكفر دۇر].
 ئىزاھات:

>چۈنكى ئۇنىڭ تەقدىرى ان لا تكفر دۇر، بۇ كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ دەلىلىدۇر، ئەمما ئىمام كەسائىي يۇقىرىقى جۈملىگە مەنپىي مضارع نى تەقدىر قىلماستىن مۇسبەت مضارع نى تەقدىر قىلىمىز، ئۇنىڭ تەقدىرى ان تكفر تدخل النار دۇر، دەپ قارايدۇ.

3. الامر

[الامر - حرف المضارعة نى قالدۇرۇۋېتىش ئارقىلىق محاطب فاعل دىن پېئىل تەلەپ قىلىنىدىغان صيغة دۇر. ئۇنىڭ ئاخىرىنىڭ ھۆكۈمى جەزم قىلىنغۇچىنىڭ ھۆكۈمىگە ئوخشاشتۇر. ئەگەر حرف المضارعة نى ئېلىۋەتكەندىن كېيىن ساكىن بولۇپ قالسا ۋە ئۇ مضارع - رىباعى بولمىسا قارايسەن. ئەگەر ساكىندىن كېيىن زەمەلىك ھەرىپ بولسا ساكىننىڭ ئالدىغا زەمەلىك ھەمىزە وصل كەلتۈرسەن، ئۇنىڭدىن باشقا بولسا كەسىرەلىك ھەمىزە كەلتۈرسەن، ئقتل، اضرب، اعلم دېگەندەك. ئەگەر ئۇ مضارع - رباعى بولسا ھەمىزە قطع كەلتۈرسەن].

ئىزاھات:

بۇ پېئىلنىڭ يەنە بىر تارمىقىدۇر.

4. فعل ما لم يسم فاعله



[فعل ما لم يسم فاعله (مەجهۇل پېئىل) - ئۇ فاعلى تىلغا ئېلىنمايدىغان پېئىلدۇر، ئەگەر ئۇ ماضىي بولسا ئاۋۋالقى ھەرىپ زەممە ئوقۇلىدۇ، ئاخىرىنىڭ ئالدىنقى ھەرىپى كەسىرە بولىدۇ، ئۈچىنچى ھەرىپ ھەمزە وصل بىلەن زەممە ئوقۇلىدۇ، ئىككىنچى ھەرىپ <ت> بىلەن زەممە ئوقۇلىدۇ، بۇ ئارىلىشىپ قېلىشتىن ھەزەر قىلىپ شۇنداق بولىدۇ. عىنى ئىللە تىلىك پېئىللاردا ئەڭ پاساھەتلىكى قىل و بيع دۇر، ئىشمام ۋە <و> بىلەنمۇ كەلدى، قىل و بيع نىڭ ئوخشىشى اختير و انقىد نىڭ بابدۇر، استتجير و اقىم ئۇنداق بولمايدۇ. ئەگەر پېئىل مضارع بولۇپ قالسا ئاۋۋالقى ھەرىپى زەممە ئوقۇلىدۇ، ئاخىرىنىڭ ئالدىنقى ھەرىپى فەتھە ئوقۇلىدۇ. عىنى ئىللە تىلىك بولسا <ع> ئەلىققا يۆتكىلىدۇ].

ئىزاھات:

ما لم يسم فاعله نى بۇ يەردە تىلغا ئېلىش ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ قانداق ياسىلىدىغانلىقىنى بايان قىلىش ئۈچۈندۇر.
ئىشمام: <و> مۇ ئەمەس، <ي> مۇ ئەمەس، ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىدىن تەلەپپۇز قىلىشتۇر. <و> بىلەنمۇ كەلدى) دېگىنى:
قول، بوغ دەپ ئوقۇلدى دېگىنىدۇر.

5. 6. المتعدى و غير المتعدى

[المتعدى و غير المتعدى. المتعدى - ئۇنى چۈشىنىش ئەگەشمە بۆلەكلىرىگە باغلىق بولۇپ قالغان پېئىلدۇر، ضرب گە ئوخشاش. غير المتعدى - المتعدى نىڭ ئەكسىدۇر. المتعدى - بىر مفعول غا ئۆتىدىغانمۇ بولىدۇ، ضرب گە ئوخشاش، ئىككى مفعول غا ئۆتىدىغانمۇ بولىدۇ، اعطى، علم گە ئوخشاش، ئۈچ مفعول غا ئۆتىدىغانمۇ بولىدۇ، اعلم، ارى، انبا، نبا، اخبر، خبر، حدث... لەرگە



ئوخشاش. بۇلارنىڭ بىرىنچى مفعولى – أعطيت نىڭ مفعولى غا
ئوخشاشتۇر، ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى مفعولى – علمت نىڭ ئىككى
مفعول غا ئوخشاشتۇر].

ئىزاھات:

المتعدى: ئۆتۈملۈك پېئىلنى، غير المتعدى: ئۆتۈمسىز پېئىلنى
كۆرسىتىدۇ.

7. أفعال القلوب

[أفعال القلوب – ظننت، حسبت، خلست، زعمت، علمت،
رأيت، وجدت بۇلار قەلبتىن پەيدا بولغان نەرسىلەرنى بايان
قىلىش ئۈچۈن ئىسىملىق جۈملىگە داخىل بولۇپ، ئىككىلا بۆلەكنى
نصب قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى ئۇنىڭ بىر
مفعولى تىلغا ئېلىنسا – أعطيت نىڭ بايىنىڭ ئەكسىچە – يەنە بىر
مفعولى مۇ تىلغا ئېلىنىدۇ. يەنە بىرى، ئەگەر ئۇ پېئىللار ئىككى
مفعولى نىڭ ئارىسىدا بولۇپ قالسا ياكى ئىككىسىنىڭ ئارقىدا قالسا
ئىككى بۆلەكنىڭ مۇستەقىل جۈملە بولغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇ
پېئىللارنىڭ ئەمەل قىلىشىنى بىكار قىلىشقا بولىدۇ. يەنە بىرى،
ئەگەر مەزكۇر پېئىللار استفهام، نفي ۋە لام دىن ئىلگىرى كەلسە
تەلىق قىلىنىدۇ، علمت ازىد عندك أم عمرو دېگەندەك. يەنە بىرى،
ئۇلارنىڭ فاعلى ۋە مفعولى بىر نەرسىگە قارىتىلغان ضمير بولسا
بولىدۇ، علمتني منطلقا دېگەندەك. ئۇلارنىڭ بەزىسىنىڭ يەنە باشقا
مەنىلىرى بولۇپ، ئۇ مەنالار سەۋەبىدىن بىر مفعول غا ئۆتىدۇ،
(بۇلارنىڭ تەپسىلاتى مۇنداق.) ظننت – اقمست مەنىسى بىلەن،
علمت – عرفت مەنىسى بىلەن، رأيت – أبصرت مەنىسى بىلەن،
وجدت – أصبت مەنىسى بىلەندۇر].

ئىزاھات:



أفعال القلوب – دىللارنىڭ پېئىللىرى دېگەن مەنىدە. بۇلار يەنە **أفعال الشك و اليقين** دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئەگەر ئۇ پېئىللار ئىككى مفعولى نىڭ ئارىسىدا بولۇپ قالسا مەسىلەن: **زيد ظننت قائم** ياكى **ئىككىسىنىڭ ئارقىدا قالسا مەسىلەن: زيد قائم ظننت.** **تعليق** – شەكىلدە ئەمەل قىلىشنى بىكار قىلىپ، مەنىدە ئەمەل بېرىشنى كۆرسىتىدۇ.

8. الأفعال الناقصة

[**الأفعال الناقصة** – سۈپەت ئۈستىگە قاتلىنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ياسالغان پېئىللاردۇر. ئۇلار: كان، صار، أصبح، أمسى، أضحى، ظل، بات، آض، عاد، غدى، راح، مازال، ماانفك، ما فتى، ما برح، ما دام، ليس... يەنە مۇنداق دەپمۇ كەلدى: ما جائت حاجتك، قعدت كائما حربة. الأفعال الناقصة – ئۆزلىرىدىكى مەنالارنىڭ ھۆكۈمىنى خەۋەرگە بېرىش ئۈچۈن ئىسىملىق جۈملىلەرگە داخىل بولىدۇ. ئاۋۋالقى بۆلەكنى رفع قىلىپ، ئىككىنچى بۆلەكنى نصب قىلىدۇ، كان زيد قائما دېگەندەك].

ئىزاھات:

الأفعال الناقصة – بۇ پېئىللارنىڭ تولۇق ۋە تولۇق بولماسلىق ئېتىبارى بىلەن يەنە بىر خىل تەقسىملىنىشىدۇر. [كان – ئۇنىڭ خەۋىرىدە ئىزچىللىق بولغانلىقى ئۈچۈن ناقص بولۇپ، ماضى، دائىم، منقطع مەنىلىرىدە كېلىدۇ. صار مەنىسى بىلەنمۇ كېلىدۇ ۋە ئۇنىڭدا ضمير الشان بولىدۇ. ئۇ (كان) يەنە ئىت مەنىسى بىلەن تامە بولۇپمۇ كېلىدۇ، ئۇ يەنە ئارتۇق (زائدة) بولۇپمۇ كېلىدۇ].

ئىزاھات:

كان نك ماضي مەنسىدە كەلگىنىنىڭ مىسالى: كان زيد قائما، دائم مەنسىدە كەلگىنىنىڭ مىسالى: كان الله غفورا رحيمًا، منقطع مەنسىدە كەلگىنىنىڭ مىسالى: كان زيد غنيا، صار مەنسىدە كەلگىنىنىڭ مىسالى: وكان (صار) من الكافرين (الآية)، ثبت مەنسىدە كەلگىنىنىڭ مىسالى: وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة (الآية)، زائدة بولۇپ كەلگىنىنىڭ مىسالى: جواد ابني ابي بكر تسمي، على كان المسومة العراب (يهشمسى: ئوغلۇم ئەبۇ بەكرىنىڭ ئارغىمىقى ئەرەبلەرنىڭ قاشقىلىق ئارغىماقلىرىدىن ئېشىپ كەتتى).

[صار – يۆتكىلىش مەنسىدە كېلىدۇ. أصبح، أمسى، أضحى لار جۇملىنىڭ مەزمۇنىنى ئۆزلىرى ئىپادىلىگەن ۋاقتلارغا يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن كېلىدۇ، يەنە صار مەنسىدەمۇ كېلىدۇ ۋە يەنە بۇ پېئىللار تولۇق (تامة) پېئىللار بولىدۇ. ظل، بات جۇملىنىڭ مەزمۇنىنى ئۆزلىرى ئىپادىلىگەن ۋاقتلارغا يېقىنلاشتۇرۇش ئۈچۈن كېلىدۇ، يەنە صار مەنسىدەمۇ كېلىدۇ. مازال، ما برح، ما فتى، مانفك بۇلار فاعل – خەۋەرنى قوبۇل قىلغاندىن تارتىپ، خەۋەرنىڭ ئۆز فاعل لىرى ئۈچۈن داۋاملىشىش مەنسىدە كېلىدۇ، بۇ پېئىللار داۋاملىق مەنپىي كېلىدۇ. ما دام – خەۋەر فاعل نىڭ ئۈستىگە چۈشكەندىن تارتىپ، خەۋەرگە ۋاقت بەلگىلەش ئۈچۈندۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ جۇملىگە موھتاج بولىدۇ، چۈنكى ئۇ ظرف دۇر. ليس – جۇملىنىڭ مەزمۇنىنى ھازىرقى زاماندا ئىنكار قىلىش ئۈچۈندۇر: بەزىلەر ھەر قانداق ۋاقتتا دەيدۇ: الأفعال الناقصة نىڭ خەۋەرلىرىنى ئىسمىلىرىنىڭ ئالدىغا ئۆتكۈزۈشكە بولىدۇ، ئۇلارنىڭ خەۋەرلىرىنى ئىسمىلىرىنىڭ ئالدىغا ئۆتكۈزۈش ئۈچ قىسىم بولىدۇ: بىر قىسىمى دۇرۇس بولىدۇ، بۇ قىسىم كان دىن



راح گىچە دۇر. بىر قىسمى دۇرۇس بولمايدۇ، بۇ قىسىم ئالدىدا <ما> بار پېئىللاردۇر، ئىبنى كەيسان ما دام دىن باشقىلىرىنىڭ دۇرۇس بولمايدىغانلىقىغا قوشۇلمايدۇ. ئاخىرقى قىسمى دۇرۇس بولۇش — بولماسلىق ھەققىدە ئىختىلاپ بار قىسمى بولۇپ، ئۇ لىس دۇر].

9. أفعال المقاربة

[أفعال المقاربة — ئۈمىد قىلىش، ھاسىل بولۇش ۋە باشلاش جەھەتلەردە خەۋىرىنىڭ ئىسمىغا يېقىنلاشقانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ياسالغان پېئىللاردۇر. بىرىنچىسى (ئۈمىد قىلىش) عسى دۇر. ئۇ تۈرلەنمەيدۇ، عسى زيد أن يخرج، عسى أن يخرج زيد دېگەندەك. گاھدا ان چۈشۈپ قالىدۇ. ئىككىنچىسى (ھاسىل بولۇش)، كاد دۇر. كاد زيد ييجى دېگەندەك، گاھدا ان داخل بولىدۇ، ئەگەر كاد گە نفي داخل بولسا ئەڭ توغرا مەزھەبتە ئۇ ئادەتتىكى پېئىللارغا ئوخشايدۇ، بەزىلەر ئۇ (كاد) گە گە نفي داخل بولسىمۇ مۇسبەت ئۈچۈن بولىدۇ دېسە، بەزىلەر وما كادوا يفعلون دېگەن ئايەتنى دەلىل قىلىپ ماضي دا مۇسبەت ئۈچۈن، مضارع دا ئادەتتىكى پېئىللارغا ئوخشايدۇ دەپ قارايدۇ. ئۇلار يەنە ذي الرمة نىڭ بۇ بېيىتىنى دەلىل قىلىدۇ: اذا غير الحجر المحين لم يكد رسيس الهوى من حب مية يبرح، ئۈچىنچىسى (باشلاش)، طفق، كرب، جعل، اخذ بۇ پېئىللار ئىستېمالدا كاد گە ئوخشايدۇ، اوشك ئىستېمالدا عسى ۋە كاد گە ئوخشايدۇ].

10. فعل التعجب

[فعل التعجب — ھەيرانلىقنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ياسالغان پېئىلدۇر، ئۇنىڭ ئىككى صىغەسى بار: ما أفعله، أفعل به! بۇ ئىككى صىغە تۈرلەنمەيدۇ، ما أحسن زيداً! أحسن يزيد دېگەندەك، بۇ ئىككى صىغە پەقەت اسم التفضيل قۇرۇلىدىغان پېئىلدىن قۇرۇپ

چىقىلىدۇ. **أفعل** ۋە **زنسى** بىلەن **إسم التفضيل** ياسىغىلى بولمايدىغان پېئىللاردا ما **أشد** استخراجه! **اشدد** باستخراجه دېگەندەك شەكىل بىلەن ھەيرانلىق ئىپادىلىنىدۇ. بۇ خىل شەكىلنى ئىلگىرى - كېيىن ياكى پاسىل ئارقىلىق ئۆزگەرتىپ ئىشلىتىشكە بولمايدۇ، ئىمام مازىنىي ئارىلىقنى ظىرف بىلەن ئايرىۋېتىشكە رۇخسەت قىلدى. «ما» ئىمام سىبۋەيھ قارىشىدا نكرا مېتەاء دۇر، ئۇنىڭدىن كېيىنكىسى خەۋەردۇر. ئىمام ئەخفەشنىڭ قارىشىدا «ما» موصول دۇر، خەۋەر ئېلىۋېتىلگەندۇر. «بە» ئىمام سىبۋەيھنىڭ قارىشىدا فاعل دۇر، **أفعل** دە **ضمير** يوقتۇر. ئىمام ئەخفەشنىڭ قارىشىدا ئۇ «بە» مفعول دۇر، «ب» ئۆتۈملۈك ئۈچۈندۇر ياكى زىيادەدۇر، **أفعل** دە **ضمير** باردۇر].

ئىزاھات:

«بۇ ئىككى **صيغة** بەقەت **إسم التفضيل** قۇرۇلىدىغان پېئىلدىن قۇرۇپ چىقىلىدۇ، يەنى **أفعل** ۋە **زنسى** بىلەن **إسم التفضيل** ياسىلىدىغان پېئىللاردىن بۇ ئىككى **صيغة** ياسىلىدۇ.

11. أفعال المدح و الذم

[**أفعال المدح و الذم** - ماختاش ياكى سۆكۈشنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ياسالغان پېئىلدۇر، ئۇ پېئىللارنىڭ جۈملىسىدىن: **نعم و بس**. ئۇ ئىككىسىنىڭ شەرتى: فاعل «ال» لىق بولغاي ياكى «ال» لىق ئىسمىغا مۇزاق بولغاي ياكى نكرا منصوبە (ياكى «ما») بىلەن تېمىز كەلتۈرۈلگەن **ضمير** بولغاي، فەنما ھى دېگەندەك. شۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن نەرسە خاس قىلىنغۇچىدۇر ۋە ئۇ (خاس قىلىنغۇچى) مېتەاء دۇر، مېتەاءنىڭ ئالدىدىكى بۆلەك ئۇنىڭ خەۋەردۇر ياكى مېتەاءنىڭ خەۋەرى ئېلىۋېتىلگەندۇر، **نعم الرجل زيد** دېگەندەك. خاس قىلىنغۇچىنىڭ شەرتى - فاعل نىڭ ئۇنىڭ ماس (مۇۋاپىق) كېلىشىدۇر. **بس** مثل القوم



الذین کفروا (الآیة) گە ئوخشاشلار ئىزاھلانغۇچىدۇر. خاس قىلىنغۇچىنىڭ ئېلىۋېتىلگەنلىكى بىلىنىدىغان جايدا ئېلىۋېتىلىدۇ، نەم العبد، نەم الماهدون (الآیتان) دېگەندەك. ساء - بس گە ئوخشاشتۇر. ئۇ پېئىللارنىڭ جۈملىسىدىن: جذا . ئۇنىڭ فاعلى دا دۇر. بۇ پېئىل ئۆزگەرمەيدۇ، دا دىن كېيىنكىسى خاس قىلىنغۇچىدۇر، ئۇنىڭدىن كېيىنكىسى خاس قىلىنغۇچىنىڭ ئەھۋالىغا قارىتا يا تىمىز ياكى ھالەت بولىدۇ].

ئىزاھات:

فاعل «ال» لىق بولغاننىڭ مىسالى: نەم الرجل زيد، فاعل «ال» لىق ئىسىمغا مۇزاق بولغاننىڭ مىسالى: نەم صاحب الرجل.
 «شۇنىڭدىن كېيىن، يەنى أفعال المدح و الذم نىڭ يۇقىرىقى شەرتلىرىگە مۇۋاپىق كېلىدىغان معمولى دىن كېيىن...
 «خاس قىلىنغۇچىدۇر، يەنى أفعال المدح و الذم نىڭ يۇقىرىقى شەرتلىرىگە مۇۋاپىق كېلىدىغان معمولى دىن كېيىن كەلگەن ئىسىم ماختاش ياكى سۆكۈش ئوبىكتىدۇر.
 «بۇ پېئىل ئۆزگەرمەيدۇ، يەنى تثنیه، جمع بولمايدۇ.

الباب الثامن في الحرف

[الحرف - ئۆزگىدىكى مەنىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ياسالغان سۆزدۇر، شۇڭا ئۇ ئىسىم ۋە پېئىلغا موھتاج بولىدۇ].

1. حروف الجر

[حروف الجر - پېئىل ياكى پېئىل مەنىسىدىكى سۆزلەرنى ئۇلاردىن كېيىن كەلگەن بۆلەكلەرگە باغلاش ئۈچۈن ياسالغان ھەرىپلەردۇر. ئۇلار: من، الى، حتى، في، «ب»، «ل»، رب، واورب، واو القسم، باء القسم، تاء القسم، عن، على، «ك»، مذ، منذ، خلا، عدا، حاشا لاردۇر. من - باشلىنىش نۇقتىسى، ئېنىقلىغۇچى، قىسمەنلىك مەنىلىرىدە كېلىدۇ، ئۇ يەنە مەجبۇت مەس جۈملىلەردە ئارتۇقچە (زائىدە) بولۇپ كېلىدۇ، كۈفەلىكلەر ۋە ئىمام ئەخفەش بۇنىڭ (من نىڭ ئارتۇقچە بولۇپ كېلىشىگە) قوشۇلمايدۇ، وقد كان من مطر گە ئوخشاشلار ئىزاھلانغۇچىدۇر. الى - ئاخىرلىشىش نۇقتىسى ۋە بىرگە، بىرلىكتە (بۇ مەنا ئاز كېلىدۇ) دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ. حتى - مەنا جەھەتتە الى غا ئوخشاش، (بىراق) ئۇنىڭ بىرگە. بىرلىكتە دېگەن مەنىلەردە كېلىشى كۆپتۇر. ئۇ ئاشكارا ئىسىملارغا داخىل بولىدۇ، ئىمام مۇبەررەد بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ. فى - ظرفىيە مەنىسىدە بولۇپ على مەنىسىدىمۇ قىسمەن كېلىدۇ. «ب» - ئالاقە - مۇناسىۋەت، ياردەم تەلەپ قىلىش، ھەمراھلىق، تەڭ قىممەتنى ئىپادىلەش، ظرفىيە... مەنىلىرىدە ھەمدە ئۆتۈمسىز



پېئىللارنى ئۆتۈملۈك قىلىش، ، استفهام، نفي لىك جۈملىلەردە قىياسەن، باشقا جۈملىلەردە سماعى زائىدە بولۇپ كېلىدۇ، بىجسبك زىد و ألقى يىدە دېگەندەك].

ئىزاھات:

ئاپتور بۇ يەردە ئىسىم ۋە پېئىللار ھەققىدە تەپسىلىي توختالغاندىن كېيىن ھەرپ (قوشۇمچە) ھەققىدە توختىلىۋاتىدۇ. «ئۆزگىدىكى مەنىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، يەنى ئۆزى مۇستەقىل مەنىگە ئىگە ئەمەس، بىراق باشقا سۆز تۈركۈملىرىدىكى مەنالارنى ئوچۇقلاشتۇرۇش، كۈچلەندۈرۈش جەھەتلەردە ئالاھىدە رولغا ئىگە سۆز تۈركۈمى - قوشۇمچە بولىدۇ. ئۇ ئۆز مەنىسىنى باشقا سۆز تۈركۈملىرىگە قېتىلىپ تۇرۇپ ئىپادىلەيدۇ.

«ئۇ ئاشكارا ئىسىملارغا داخىل بولىدۇ، يەنى ضمير غا داخىل بولمايدۇ.

[ل] - ئىگە قىلىش (ئىگىلەش)، سەۋەبىنى ئىپادىلەش مەنىلىرىدە كېلىدۇ، قول (ئېيتىش، دېيىش، سۆزلەش) سۆز يىلتىزىدىن چىققان سۆزلەر بىلەن بىرگە كەلسە غىن مەنىسىدە بولىدۇ. زائىدە بولۇپمۇ كېلىدۇ، قەسەمدە (و) مەنىسىدە بولىدۇ، ھەيرانلىق مەنىسىدەمۇ كېلىدۇ. رب - ئۇ كەملىكنى (ئازلىقنى) بىلدۈرىدۇ، ئۇ (ئەڭ توغرا قاراشتا) كۆپ ھاللاردا عاملى ئېلىپ تاشلىنىدىغان نكرة موصوفا گە داخىل بولۇپ، جۈملىنىڭ بېشىدىن ئورۇن ئالىدۇ، ئۇنىڭ عاملى ئۆتكەن زامان پېئىلىدۇر، ئۇ (رب) گاھدا نكرة منصوبە بىلەن قىيىز لەنگەن مېھم ضمير غا داخىل بولىدۇ، ئۇ ضمير مفرد مذكر بولىدۇ، كۇفەلىكلەر بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ، ئۇلار ضميرنى قىيىزگە مۇۋاپىقلاشتۇرىدۇ. ئۇنىڭغا (رب



گە) «ما» قوشۇلۇپ كېلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ جۈملىگە داخىل بولىدۇ].

[واوب – ئۇ نكرا موصوفة گە داخىل بولىدۇ. واو القسم - قەسەمنىڭ پېئىلى تاشلىۋېتىلگەندە ئىشلىتىلىدۇ، ئۇ سوئال ئەمەس جۈملىلەر ئۈچۈن كېلىدۇ، ئۇ ئاشكارا ئىسىملارغىلا خاستۇر. تاء القسم – گە ئوخشاستۇر، ئۇ پەقەت ئاللانىڭ ئىسمىغا خاستۇر. باء القسم – ھەممە جەھەتتە يۇقىرىقى ئىككى قەسەم ھەرپلىرىدىن ئومۇمىراقتۇر، قەسەمنىڭ جاۋابى لام، ان، حرف النفسى لەر بىلەن كېلىدۇ. قەسەمنىڭ جاۋابى قەسەمنىڭ ھەرپى بىلەن ئايرىلىپ كەتسە ياكى جاۋابقا دالالەت قىلىدىغان بىرەر بۆلەك قەسەم ھەرپىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋالسا قەسەمنىڭ جاۋابى تاشلىۋېتىلىدۇ. عن – ئۆتۈپ كېتىش مەنىسىدە. على – ئۈستۈنلۈك مەنىسىدە. گاھدا بۇ ئىككىسى (عن، على) من داخىل بولۇش بىلەن ئىسىمغا ئايلىنىپ قالىدۇ. «ك» - ئوخشىتىش ئۈچۈن، شۇنداقلا زائىدە بولۇپ كېلىدۇ، گاھدا ئىسىمۇ بولىدۇ، ئۇ ئاشكارا ئىسىملارغا خاستۇر. مذ، منذ – ئۆتكەن زاماندىكى زاماننىڭ باشلىنىش نۇقتىسىنى كۆرسىتىش ۋە ھازىرقى ۋاقىتتا ظرفىيەنى كۆرسىتىش ئۈچۈن كېلىدۇ، ما رايىتە مذ شەرنا و منذ يومنا دېگەندەك. حاشا، عدا، خلا – ئىستىسنا ئۈچۈندۇر].

ئىزاھات:

«ئۇ ئاشكارا ئىسىملارغىلا خاستۇر» يەنى واو القسم گە ضمىر كەلتۈرۈپ قەسەم قىلغىلى بولمايدۇ.

2. الحروف المشبهة بالفعل

[الحروف المشبهة بالفعل – ئۇلار: ان، أن، كان، لكن، ليت، لعل دۇر، ان دىن باشقىلىرى ھەر ۋاقىت جۈملىنىڭ بېشىدا كېلىدۇ، ان

بولسا ئۇلارنىڭ ئەكسىسى بويىچە كېلىدۇ، ئۇلارغا ما ئۇلىنىپ كېلىدۇ، ئەڭ توغرا كۆز قاراشتا ئۇلارنىڭ ئەمىلى بىكار قىلىنىدۇ، بۇ ۋاقىتتا ئۇلار پېئىلغا داخىل بولىدۇ. ان جۇملىنىڭ مەنىسىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ، ان جۇملىسى بىلەن قوشۇلۇپ مفرد نىڭ ھۆكۈمىدە بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن جۇملىلەرنىڭ ئورنىدا (اننى) كەسرە ئوقۇش زۆرۈردۇر. مفرد جايلاردا فەتھە ئوقۇش زۆرۈردۇر. جۇملە باشلانغاندا، قول دىن كېيىن، الموصول دىن كېيىن كەسرە ئوقۇش كېرەك. (ئەگەر ان فاعل، مفعول، مبتداء بولسا ياكى يۇقىرىقىلارغا مۇزاك بولسا فەتھە ئوقۇيسەن. ئۇلار (ئەرەبلەر) لولا انك دېدى، چۈنكى ئۇ مبتداء، ولو انك دېدى، چۈنكى ئۇ فاعل دۇر. ئەگەر ئىككى خىل تەقدىر قىلىش دۇرۇس بولسا ئىككىلىسى (ان نى فەتھە ياكى كەسرە ئوقۇش) دۇرۇس بولىدۇ، من يكرمنى فاني اكرمه دېگەندەك ۋە بۇ بېيىتقا ئوخشاش: اذا انه عبد القفا و اللهازم. شۇنىڭ ئۈچۈن شەكلەن ياكى ھۆكۈمەن كەسرەلىك بولغان ان نىڭ ئىسمىسىغا - رفع بولغان بۆلەكنى عطف قىلىش دۇرۇستۇر. فەتھەلىك ان دە دۇرۇس بولمايدۇ. (ان نىڭ ئىسمىسىغا - رفع بولغان بۆلەكنى عطف قىلىشتا) ان نىڭ خەۋىرى معطوف دىن ئىلگىرى شەكلەن ياكى تەقدىرەن زىكرى قىلىنىشى شەرت قىلىنىدۇ، كۇفەلىكلەر بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ، انك وزيد ذاهبان دەك مىساللاردا ان نىڭ ئىسمىسىنىڭ مېنى بولۇشىنىڭ عطف گە تەسىرى يوقتۇر. ئىمام مۇبەررەد ۋە ئىمام كەسائىي بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ].

ئىزاھات:



«ئۇلارغا ما ئۇلىنىپ كېلىدۇ، بۇ ما نى ما الكافة دېيىلىدۇ. بۇ ۋاقىتتا ئۇلار پېئىلغا داخىل بولىدۇ، مەسلەن: لىلك تىشرب شايا دېگەندەك.

«ان جۇملىنىڭ مەنىسىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ، بەلكى شۇ جۇملىنىڭ مەنىسىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، مەزمۇنىنى چىڭىتىدۇ. «قول دىن كېيىن، يەنى قال - يقول - قولا دېگەن پېئىلدىن تۈرلەنگەن سۆزلەردىن كېيىن.

[لکن - ان گە ئوخشاشتۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن (فەتھەلىك ان گە ئەمەس) كەسەرەلىك ان نىڭ خەۋىرىگە ياكى ئۇنىڭ بىلەن ئىسمىسى ئايرىۋېتىلسە ئىسمىسىغا ياكى خەۋىرى بىلەن ئىسمىسى ئارىسىدىكى سۆزگە لام داخىل بولىدۇ، بۇنداق ھالەتتە لام داخىل بولۇش لکن دە ئاجىزدۇر. گاهىدا كەسەرەلىك ان يەڭگىلىتىلىدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇلام بىلەن كېلىدۇ، ئۇ چاغدا ئۇنىڭ ئەمەل قىلىشىنى بىكار قىلىشقىمۇ بولىدۇ ۋە مېتدائ غا داخىل بولغان پېئىللاردىن بىرەر پېئىلغا داخىل بولۇشى ھەم دۇرۇس بولىدۇ. ئۇنىڭ (يەڭگىلىتىلگەن ان نىڭ) ھەرقانداق پېئىلغا داخىل بولۇشىدا كۇفەلىكلەر بىلەن ئىختىلاپ باردۇر. فەتھەلىك ان يەڭگىلىتىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن تەقدىر قىلىنغان ضمير الشان دە ئەمەل قىلىدۇ - دە، مۇتلەق جۇملىگە داخىل بولىدۇ، فەتھەلىك يەڭگىلىتىلگەن ان نىڭ ضمير الشان دىن باشقا جايدا ئەمەل قىلىشى ئاجىز بولدى. يەڭگىلىتىلگەن ان دە پېئىلغا سىن، سوف، قد، حرف النفي قاتارلىقلارنىڭ بىرى چوقۇم كېلىشى كېرەك].
 ئىزاھات:



«لكن - ان گە ئوخشاشتۇر، يەنى لكن مۇ ان گە ئوخشاشلا جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ مىھلى گە عطف قىلىش قىلىش دۇرۇس بولىدۇ.

[كان - ئوخشىتىش مەنىسىدە كېلىدۇ، گاھدا ئۇ يەڭگىللىتىلىدۇ - دە، ئەڭ توغرا قاراشتا ئۇنىڭ ئەمەل قىلىشى بىكار قىلىنىدۇ. لكن - ئەسكەرتىش مەنىسىدە، مەنا جەھەتتە قارىمۇ قارشى ئىككى جۈملە ئارىسىدا كېلىدۇ. گاھدا ئۇ يەڭگىللىتىلىدۇ - دە، ئەمەل قىلىشى بىكار قىلىنىدۇ، ئۇ (و) بىلەن بىرگە كەلسە بولىدۇ. لىت - ئارزۇ - ئىستەكنى بىلدۈرىدۇ. ئىمام فىررا لىت زىدا قائما دېيىشكە رۇخسەت قىلدى. لعل - ئۈمىد مەنىسىدە بولۇپ، حرف الجر بولۇشى نادىردۇر].

3. الحروف العاطفة

[الحروف العاطفة - ئۇلار: «و»، «ف»، «ثم»، «حتى»، «أو»، «أما»، «أم»، «لا»، «بل»، «لكن» ئالدىنقى تۆتى جەم ئۈچۈندۇر. «و» - مۇتلەق جەم ئۈچۈن بولۇپ، ئۇنىڭدا تەرتىپ يوق. «ف» - تەرتىپ ئۈچۈندۇر. «ثم» - «ف» گە ئوخشاش بولسىمۇ تەرتىپدە ئۈزۈلۈش باردۇر. حتى - «ثم» گە ئوخشاشتۇر، ئۇنىڭ معطوفى - معطوف عليه دىن بىر بۆلەكتۇر، بۇمعطوف دىكى قۇۋۋەت ياكى ئاجىزلىقنى كۈچەيتىش ئۈچۈندۇر. «أو»، «أما»، «أم» - مۇبەھەم بولغان ئىككى ئىشنىڭ بىرى ئۈچۈندۇر. ئۇلانما «أم» - چوقۇم استفهام نىڭ ھە مەنىسى بىلەن بىرگە كېلىشى كېرەك، ئىككى تەرىپى باراۋەر بولغان ئىككى بۆلەكنىڭ بىرى مۇقەررە بولۇپ، سوراق شۇ ئىككى نەرسىنىڭ بىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشكە قارىتىلغان بولۇشى كېرەك، ئۇ (ئۇلانما «أم» مەزكۇر ئىككى بۆلەكنىڭ بىرىگە يېقىن بولىدۇ، يەنە بىر تەرىپىدە بولسا استفهام نىڭ ھە مەنىسى بولىدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ جاۋابى «ھەئە!»)

ياكى «ياق!» بولماستىن، ئىككىسىنىڭ بىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن رايىت زىدا أم عمرو دېيىش دۇرۇس بولمايدۇ. ئۈزۈك أم - بل ۋە ھەزىگە ئوخشاشتۇر. اھا لابل أم شاء؟ دېگەندەك. اما - ئۇ عطف بولغاندا معطوف عليه دىن ئىلگىرى يەنە بىر اما كېلىشى كېرەك، او، لا، بل كەلسمۇ دۇرۇس بولىدۇ. لکن - ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈن بولىدۇ. لکن - نفي نى لازىم تۇتىدۇ].

ئىزاھات:

بۇ يەردىكى جمع ساناق مەنىسىدىكى جمع بولماستىن، عطف نىڭ ئالدى - كەينىدىكى بۆلەكلەر بىر مەزمۇندا بولۇشىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

4. حروف التنبیه

[حروف التنبیه - ألا، أما، ها قاتارلىقلاردۇر].

5. حروف النداء

[حروف النداء - «يا» بۇ ئەڭ ئومۇمىراقى، ايا، هيا - يىراق

ئۈچۈن، اى، ھەمزە (أ) يېقىن ئۈچۈن].

6. حروف الايجاب

[حروف الايجاب - نعم، بلى، اى، أجل، جیر، ان. نعم -

ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن جۈملىنىڭ مەزمۇنىنى

مۇئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈندۇر. بلى - مەنپىي جۈملىنى

مۇئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈندۇر. اى - استفهام دىن كېيىن مۇسبەت

ئۈچۈن كېلىدۇ ۋە ئۇنىڭ بىلەن قەسەم بىرگە كېلىدۇ. أجل، جیر،

ان... لار خەۋەر بەرگۈچىنى تەستىقلاش ئۈچۈن كېلىدۇ].

7. حروف الزيادة



[حروف الزيادة - ئۇلار: ان، آن، ما، لا، من، ب، لام لاردۇر. ان - ما النافية بىلەن بىرگە كېلىدۇ، ما المصدرية ۋە لما بىلەن بىرگە كېلىشى ئازدۇر. آن - لما بىلەن بىرگە كېلىشى كۆپ بولۇپ، لو بىلەن قەسەمنىڭ ئارىلىقىدىمۇ كۆپ كېلىدۇ، كاف بىلەن كېلىشى ئازدۇر. ما - اذا، متى، أي، أين، شەرت مەنسىدىكى ان ۋە بەزى حروف الجر بىلەن بىرگە كېلىدۇ. مۇزاق بىلەن بىرگە كېلىشى ئازدۇر. لا - نفي دىن كېيىنكى (و) ۋە أن المصدرية بىلەن كۆپ كېلىدۇ، أقسم دىن ئىلگىرى كېلىشى ئاز، مۇزاق بىلەن كېلىشى نادر دۇر. من، ب، لام - بۇلارنىڭ تەپسىلاتى ئىلگىرى ئۆتتى].

8. حرفا التفسير

[حرفا التفسير - أي، أن. آن - قول مەنسىدىكى سۆزلەرگە خاستۇر].

9. حروف المصدر

[حروف المصدر - ما، أن، أن. ئاۋۋالقى ئىككىسى پېئىللىق جۈملىلەر ئۈچۈن، كېيىنكىسى ئىسىملىق جۈملىلەر ئۈچۈندۇر].

10. حروف التحضيض

[حروف التحضيض - هلا، ألا، لولا، لوما. بۇلار جۈملىنىڭ بېشىدا كېلىشى ۋە ئۇلاردىن كېيىن شەكلەن ياكى تەقدىرەن پېئىل كېلىشى شەرت].

11. حرف التوقع

[حرف التوقع - قد - ئۇ مضارع دا ئاز كېلىدۇ].

12. حرفا الاستفهام

[حرفا الاستفهام - همزة، هل. بۇلار جۈملىنىڭ بېشىدا كېلىدۇ، أزيد قائم؟ أقام زيد؟ دەيسەن، هل دىمۇ شۇنداق دەيسەن.

ھەمىزنىڭ ئىشلىتىلىشى ئومۇمراق، ئازىدا ضربت؟، اتضرب زيدا
 ھو اخوك؟ ئازىد عندك ام عمرو؟ اثم اذا ما وقع؟ افمن كان؟ او من
 كان؟ (الآيات).

13. حروف الشرط

[حروف الشرط - ان، لو، اما. بۇلار چوقۇم جۇملىنىڭ
 بېشىدا كېلىشى كېرەك. ان - ئۆتكەن زامان پېشىغا داخىل بولۇپ
 قالسىمۇ كېلىدىغان زامان مەنىسىدە كېلىدۇ. لو - ان نىڭ
 ئەكسىچە بولىدۇ. بۇ ئىككىسىدىن كېيىن شەكلەن ياكى تەقدىرەن
 پېشىل كېلىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن لو انك دەپ فەتھە بىلەن ئوقۇلىدۇ،
 چۈنكى ئۇ فاعىل دۇر. (يەنە مۇنداقمۇ دېيىلدى) اسم الفاعل
 ئورنىدىكى مەزكۇر پېشىلدىن عوض بولسۇن ئۈچۈن منطلق نىڭ
 ئورنىدا انطلقت دەپ پېشىل بىلەن كېلىدۇ، ئەگەر خەۋەر جامىد
 بولسا دۇرۇس بولىدۇ. قەسەم شەرتنىڭ ئالدىدا جۇملىنىڭ بېشىغا
 چىقىۋالسا ئۇنىڭدىن (قەسەمدىن) كېيىن كەلگەن شەرت شەكلەن
 ياكى تەقدىرەن ماضى بولۇشى كېرەك، شۇندىلا شەرت جاۋاپقا
 مۇۋاپىق بولىدۇ، قەسەمنىڭ جاۋابى پەقەت شەكلەن بولىدۇ، والله
 ان اتيني او لم تاتي لا كرمك دېگەندەك. شەرت ئىلگىرى كېلىش
 بىلەن ياكى باشقا سەۋەبلەر بىلەن ئەگەر قەسەم جۇملىنىڭ
 ئوتتۇرىسىدا كەلسە قەسەم ئېتىبارغا ئېلىنمىسۇ، ئېلىنمىسۇ
 دۇرۇس بولىدۇ. انا والله ان تاتي آتك و ان اتيني والله لا تينك
 دېگىنىدەك. قەسەمنى تەقدىر قىلىش ئۇنى تەلەپپۇز قىلغانغا
 ئوخشاشتۇر، لئن أخرجوا لا يخرجون، وان أعطتموهم (الآيتان)
 دېگەندەك. اما - تەپسىلىي تونۇشتۇرۇش ئۈچۈندۇر. ئۇنىڭ پېشىلى
 ھەر ۋاقىت تاشلىۋېتىلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ
 (ف) سىنىڭ ئارىلىقىدا ئۇنىڭ تەركىبىدىكى مۇتلەق بىر يۆلەك



كەلتۈرۈلدى. يەنە دېيىلدىكى **أما** دىن كېيىن كەلگەن نەرسە تاشلىۋېتىلگەن پېئىلنىڭ معمولى بولىدۇ. مەسىلەن: **أما يوم الجمعة** فزىد منطلق دېگەندەك. يەنە دېيىلدى. ئەگەر **أما** بىلەن **ف** نىڭ ئارىلىقىدىكى بۆلەكنى **ف** نىڭ ئالدىغا ئۆتكۈزۈش دۇرۇس بولسا ئاۋۋالقى قائىدە بويىچە بولىدۇ، ئۇنداق بولمىسا ئىككىنچى قائىدە بويىچە بولىدۇ].

14. حرف الردع

[حرف الردع – كالا. ئۇ گاھدا ھەقىقەتەن دېگەن مەنىدەمۇ كېلىدۇ].

15. تاء تانيث الساكنة

[تاء تانيث الساكنة – ئۇ مىسند اليه نى تانيث قىلىش ئۈچۈن ماضىغا ئۇلىنىپ كېلىدۇ، ئەگەر مىسند اليه ئاشكارا ئىسىم بولۇپ، ھەقىقىي مۇئەب بولمىسا **ة** نى كەلتۈرۈش ياكى كەلتۈرمەسلىك ئىختىيارىي ئىشتۇر. ئەمما تىنىيە، جەج لارنىڭ ئالامەتلىرىنى قوشۇش كېرەك دېگەن قاراش ئاجىزدۇر].

16. التنوين

[التنوين – ئۇ – پېئىلنى تەكىتلەپ ئەمەس، ئاخىرقى ھەرىكە ئەگىشىپ كېلىدىغان ساكىنلىق نۇندۇر. تەكىن، تەكىن، عوض، مۇقابىلە ۋە تەرىم ئۈچۈن كېلىدۇ. ئەگەر **ع** بىلەن بىر **ع** گە سۈپەت بولۇپ قوشۇلغاندا تەنۋىن چۈشۈپ قالىدۇ].

17. نون التوكيد

[نون التوكيد – ئۇ ئىككى خىل بولۇپ، بىرى يەڭگىل ساكىنلىق نۇن، يەنە بىرى ئەلفى يوق فەتھەلىك ئېغىر نۇندۇر. ئۇ كېلىدىغان زامان پېئىلغا خاس بولۇپ، **أمر**، **فهي**، **استفهام**، **تمني**، **عرض**، **قسم**... لەردە ئىشلىتىلىدۇ. نەفى دا ئاز كېلىدۇ. قەسەمنىڭ



مۇسبەت جاۋابدا چوقۇم كېلىدۇ. اما تفاعلن گە ئوخشاش شەكىلدە كۆپ كېلىدۇ. جمع مذكر نون التوكيد دىن ئىلگىرىكى ضميرى زەممەلىكتۇر. مخاطبە نىڭ ضميرى كەسرەلىكتۇر. ئۇنىڭدىن باشقىلىرى فەتھەلىكتۇر. تثنىة و جمع المؤنث دە اضربان، فضر بنان دەيسەن. ئۇ ئىككىسىگە (تثنىة و جمع المؤنث گە) يەڭگىل تەكىتنىڭ نۇنى داخلى بولمايدۇ، ئىمام يۇنۇس بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ. بۇ ئىككى نۇن - تثنىة و جمع المؤنث دىن باشقىلىرىدا ضمير بارز بىلەن ئايرىم سۆزدەك كېلىدۇ. ئەگەر ضمير بارز بىلەن بولمىسا بىر سۆزدەك كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن: هل ترين، ترون، ترين، اغزون، اغزن، اغزن دېيىلىدۇ. يەڭگىل نۇن ساكىنغا ئۇچرىسا ۋە وقف دە تاشلىۋېتىلىدۇ. دە، چۈشۈپ قالغان ئەسلى ھەرپ قايتۇرۇلىدۇ. نون التوكيد نىڭ ئالدىدىكى فەتھە ئەلىققا ئۆزگەرتىلىدۇ].



ئەزەلدىن مۇنث ئاتىلىپ كەلگەن ئىسىملار

- | | |
|---------------------|------------------------|
| 17. رىح بوران | 1. عىن كۆز |
| 18. لظى ئۇچقۇن | 2. الاذنان ئىككى قۇلاق |
| 19. يدان ئىككى قول | 3. نفس جان |
| 20. غول ئىشكەل | 4. دار ھويلا |
| 21. فردوس جەننەت | 5. دلو چىلەك |
| 22. فلک كېمە | 6. سن چىش |
| 23. قرآن قۇرئان | 7. كففان ئىككى ئالقان |
| 24. عروض ماللار | 8. جھنم دوزاخ |
| 25. ذراع غۇلاچ | 9. سعير ئوت، دوزاخ |
| 26. ثعلب تۈلكە | 10. عقرب چاپان |
| 27. ملح تۇز | 11. ارض زېمىن |
| 28. فأس پالتا | 12. إست كاسا |
| 29. وركان كاسا | 13. عضدان ئىككى بېلەك |
| 30. قوس ياچاق | 14. جحيم دوزاخ |
| 31. منجنيق مەنچاناق | 15. نار ئوت، دوزاخ |
| 32. أرنب توشقان | 16. عصى ھاسا |



47. كاس پىياله	33. خىر ھاراق
48. سقىر دوزاخ	34. بىر قۇدۇق
49. حرب ئۇرۇش	35. خىدان ئىككى مەڭز
50. ئىدىيان ئىككى ئەمچەك	36. زەب ئالتۇن
51. شىمال سول	37. ضرب قويۇق ئاق
52. غىكىبوت ئۆمۈچۈك	ھەسەل
53. رىجل پۈت	38. يىنوع بۇلاق
54. ضىع كىلە	39. درع ساۋۇت
55. كىتف دۈمبە	40. قىدىمان ئىككى پۈت
56. سىراويل ئىشىتان	41. كىبىد جىگەر
57. ساقان ئىككى پاچاق	42. كىرش ئۈچەي
58. يىمىن ئوك تەرەپ	43. افعى ئاق يەر يىلىنى
59. اصبغ بارماق	44. شىمس كۈن
60. موسى ئۈستىرا	45. غىقىبان ئىككى تاپان
	46. فىرس ئات



مذكەر، مۇنث كە ئورتاق بولغانلىرى

1. سلم تىنچلىق
2. قدر قازان
3. مسك ئىپار
4. حال ھال – ئەھۋال
5. بيت ئۆي
6. طريق يول
7. ئرى تۇپراق
8. عنق گەردەن
9. لسان تىل
10. سماء ئاسمان
11. سبيل يول
12. ضحى چاشكا ۋاقتى
13. صلاح ياخشىلاش
14. قفا ئارقا مېڭە
15. رحم بالا يانقۇ
16. سكين پىچاق
17. سرطان راک



ئەرەب تىلى گرامماتىكىسىدىكى يېگانە گۆھەر

مۇئەللىپ ئېيتىدۇ:

1. س: كالام دېگەن نېمە؟
ج: كالام دېگەن ئۆز ئورنىدىكى پايدىلىق، قۇراشتۇرۇلغان تەلەپپۇزدۇر.
2. س: تەلەپپۇز(لفظ) دېگەن نېمە؟
ج: ئۇ بەزى ئېلىپبە ھەرپلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاۋازدۇر.
3. س: قۇراشتۇرۇلغان (مركب) دېگەن نېمە؟
ج: ئۇ ئىككى ۋە ئۇنىڭدىن ئارتۇق سۆز (كلمة) دىن قۇراشتۇرۇلغان جۈملىدۇر.
4. س: پايدىلىق (مفيد) دېگەن نېمە؟
ج: ئۇ سۆزلىگۈچىنىڭ ياخشى سۆزلەپ (سۆزنىڭ قائىدىلىك تۈگىگەنلىكى ئۈچۈن) جىم تۇرۇشىغا پايدىلىق دېگەنلىكتۇر.
5. س: ئۆز ئورنىدىكى (بالوضع) دېگەن نېمە؟
ج: ئەرەبچە جۈملىنىڭ گرامماتىكا قائىدىسىگە ئۇيغۇن بولۇشى دېگەنلىكتۇر.
6. س: ئۇنىڭ مىسالچۇ؟
ج: مىسالى: ئىلىم پايدىلىق، بىلىمىمىزلىك زىيانلىق.
7. س: كالام نېمىلەردىن تۈزۈلىدۇ؟



- ج: ئۇ كۆپلىگەن سۆز (كلمة) لەردىن تۈزۈلىدۇ.
8. س: سۆز (كلمة) دېگەن نېمە؟
- ج: ئۇ – مەنىسى بار تەلەپپۇزدۇر.
9. س: كەلىمە (سۆز) نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟
- ج: كەلىمە (سۆز) ئۈچ قىسىمدۇر: ئىسىم، پېئىل ۋە مەنىلىك ھەرپ.
10. س: ئىسىم دېگەن نېمە؟
- ج: ئۆز ئالدىغا مەنا كۆرسىتىدىغان، زامانغا بېقىنمىغان سۆز ئىسىم دېيىلىدۇ. مەسىلەن: شاگىرت، كىتاب، قەلەم.
11. س: پېئىل دېگەن نېمە؟
- ج: ئۆز ئالدىغا مەنا كۆرسىتىدىغان ۋە ئۈچ زاماننىڭ بىرىگە بېقىنىدىغان سۆز پېئىل دېيىلىدۇ ماضىي (ئۆتكەن زامان)، مەسىلەن: كَتَبَ (يازدى)، ومضارع (كېلىدىغان زامان)، مەسىلەن: يَكْتُبُ (يازىدۇ).
- وامر (بۇيرۇق)، مەسىلەن: اُكْتُبْ (يازغىن).
12. س: ھەرپ دېگەن نېمە؟
- ج: ئۆزىدىن باشقا مەنىنى كۆرسىتىدىغان، زامانغا بېقىنمىغان سۆز ھەرپ دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: ... مۇ، دە، ... مەدى.
13. س: ئىسىمنىڭ ئالامەتلىرى قايسىلار؟
- ج: ئىسىمنىڭ ئالامەتلىرى: زىر، تەنۋىن ۋە ئەلىق، لامىنىڭ كىرىش، زىر قىلغۇچى ھەرپلەر: ئۇلار مَن، إِلَى، عَن، غَلَى، فِ، رُبُّ، الباء، الكاف، اللام ۋە قەسەم ھەرپلىرى ئۇلار: الواو، الباء، التاء.
- ئۇنىڭ مەسالى: طلب العلم فريضة على كل مسلم و مسلمة (ئىلىم ئۆگىنىش ھەربىر ئەر – ئايال مۇسۇلمانغا پەرز).
14. س: پېئىلنىڭ ئالامەتلىرى قايسىلار؟



ج: پېئىلنىڭ ئالامەتلىرى: «قَدَّ» بۇ ئۆتكەن زامان ۋە كېلىدىغان زامانغا قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: قَدَّرَأ (ئۇ ئوقۇپ بولدى). قَدِّيَقْرَأ (بەزىدە ئوقۇيدۇ) ۋە «السين، سوف» بۇلار پەقەت كېلىدىغان زامانغا قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: سَيَتَعَلَّمُ، سَوَفَ يَتَعَلَّمُ (ئوگىنىۋالىدۇ) ۋە مۇئەننەسنىڭ ساكىنلىق «ت» سى، (ئۇ پەقەت ئۆتكەن زامانغا قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: «كَبَّتْ» يازدى، يەنى ئۇ ئايال يازدى) ۋە ئىككىنچى شەخس مۇئەننەسنىڭ ياء سى. (ئۇ پەقەت بۇيرۇق پېئىلغا قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: فكىلى واشرى وقرى عينا) بۇ شېرىن خورمىدىن يېگىن > بۇ تاتلىق سۇدىن < ئىچكىن ۋە خۇرسەن بولغىن).

15. س: ھەرىپنىڭ ئالامەتلىرى قايسىلار؟

ج: ھەرىپنىڭ ئالامەتلىرى يۇقىرىدىكى ئالامەتلەرنىڭ ھېچقايسىسىنى قوبۇل قىلمايدۇ. مەسىلەن: مۇ، دا، ... مەدى.

الإعراب (بەلگە قوبۇل قىلىدىغان) ۋە البناء (بەلگە قوبۇل قىلمايدىغان) سۆزلەر

1. س: ئىئراب دېگەن نېمە؟

ج: ئىئراب دېگەن ئامىللارغا ئاساسەن سۆزلەرنىڭ ئاخىرىدا بولىدىغان پىچ، زەۋەر، زىر ۋە ساكىندۇر.

2. س: بىنا دېگەن نېمە؟

ج: سۆز ئاخىرىنىڭ بىر خىل ھالەتتە قېلىشى بىنا دەپ ئاتىلىدۇ. يەنى پىچ ياكى زەۋەر ياكى زىر ياكى ساكىن. مەسىلەن: حَيْثُ (چاغدا) أَيْنَ (قەيەر) هُوَ لَأَيَّ (ئۇلار) كَمْ (نەچچە؟)

3. س: مۇئەرب دېگىنىمىز (يەنى ھەرىكەت قوبۇل قىلىدىغان سۆز) دېگەن نېمە؟

ج: مۇئەرب دېگەن ئىسىملار ۋە تەئكىد نۇنى ۋە مۇئەننەسنىڭ نۇنى كىرىمىگەن كېلىدىغان زامان پېئىلى.

4. س: مەبىنى (يەنى ھەرىكەت قوبۇل قىلمايدىغان سۆز) دېگەن نېمە؟

ج: مەبىنى دېگەن ئۆتكەن زامان پېئىلى، بۇيرۇق پېئىلى ۋە بارلىق ھەرىپلەر.

5. س: ئىسىملارغا ئىئرابتىن نېمىلەر كىرىدۇ؟

ج: ئىسىملارغا پەقەت پىچ، زەۋەر ۋە زىر كىرىدۇ. مەسىلەن: قَامَ زَيْدٌ (زەيد تۇردى) رَأَيْتُ زَيْدًا (مەن زەيدنى كۆردۈم)، مَرَرْتُ بِزَيْدٍ (مەن زەيدنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم).

6. س: كېلىدىغان زامان پېئىلىغا ئىئرابتىن نېمىلەر كىرىدۇ؟

ج: كېلىدىغان زامان پېئىلىغا پەقەت پىچ، زەۋەر ۋە ساكىن كىرىدۇ. مەسىلەن: يَضْرِبُ (ئۇرىدۇ)، لَنْ يَضْرِبَ (ئۇ ھەرگىز ئۇرمايدۇ) كَمْ يَضْرِبُ (ئۈرمىدى).

7. س: ئۆتكەن زامان پېئىلىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى داۋاملىق زەۋەرگە قاتقان، يەنى زەۋەر وقۇلىدۇ. مەسىلەن: كَتَبَ (يازدى) ذَهَبَ (باردى).

8. س: بۇيرۇق پېئىلىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى داۋاملىق ساكىنغا قاتقان (يەنى ساكىن وقۇلىدۇ). مەسىلەن: اَكْتُبْ (يازغىن) اذْهَبْ (بارغىن).

إعراب بەلگىلىرى

1. س: ئىئرابنىڭ بەلگىلىرى نەچچە؟

ج: ئىئرابنىڭ بەلگىلىرى ئىككى قىسىم: ھەرىكەت ۋە ھەرىتىن ئىبارەت ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ. ھەرىكەت بولسا تۆت: پىچ، زەۋەر، زىر، ساكىن.

ھەرىلەرمۇ ھەم تۆت: الواو، الألف، الياء، النون.

2. س: ھەرىكەت بىلەن مۇئەرب بولغانلار نېمە؟

ج: ھەرىكەت بىلەن مۇئەرب بولغانلار تۆت تۈرلۈك بولۇپ،

ئۇلار: «الإسم المفرد» (يەككە ئىسىم)، «جمع التكمير» (بۇزۇلغان كۆپلۈك)، «جمع المؤنث السالم» (ساغلام ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ كۆپلۈكى)، «والفعل المضارع» (كېلىدىغان زامان پېئىلى).

3. س: ھەرىپ بىلەن مۇئەرب بولغانلار دېگەن نېمە؟

ج: ھەرىپ بىلەن مۇئەرب بولغانلار تۆت تۈرلۈك: «جمع المذ

كر السالم» (ساغلام ھالەتتىكى ئەرلىك جىنس تۈرىنىڭ كۆپلۈكى) «والثنى» (ئىككىلىك «الأسماء الخمسة» (بەش ئىسىم)، «والأفعال الخمسة» (بەش پېئىل).

4. س: يەككە ئىسىم دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: بىرلا نەرسىنى كۆرسىتىدىغان نەرسىنى يەككە ئىسىم

دەيمىز. ئۇنىڭ ھۆكۈمى رفع بىلەن پىچ قىلىنىدۇ. نصب بىلەن

زەۋەر قىلىنىدۇ. جر بىلەن زىر قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: «رفع

الله العالم بالعلم» ئاللا ئالىمنى ئىلىم بىلەن كۆتۈرىدۇ.

5. س: يەككە شەكلى بۇزۇلغان كۆپلۈك دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۈچ ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك نەرسە كۆرسەتكەن، ئۇنىڭ

يەككە ھالەتتىكى قۇرۇلمىسى ئۆزگەرگەن نەرسىنى بۇزۇلغان

كۆپلۈك دەيمىز. ئۇنىڭ ھۆكۈمى رفع بىلەن پىچ ئوقۇلىدۇ، رفع

بىلەن زەۋەر ئوقۇلىدۇ، جر بىلەن زىر ئوقۇلىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى:

«العلماء ورثة الأنبياء» (ئالىملار پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسى)، «أحب الله العلماء» (ئاللا ئالىملارنى ياخشى كۆرىدۇ).

6. س: ساغلام ھالەتتىكى مۇئەننەس جىنسى تۈرىنىڭ كۆپلۈكى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ساغلام ھالەتتىكى مۇئەننەس جىنسى تۈرىنىڭ كۆپلۈكى دېگىنىمىز، ئارتۇق بولغان ئەلىقى ۋە تائى بىرلەشكەن نەرسە، ئۇنىڭ ھۆكۈمى رفع بىلەن پىچ ئوقۇلىدۇ، نصب، جزم بىلەن زىر ئوقۇلىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: «جاءت المؤمنات» (مۆمىن ئاياللەر كەلدى)، «خلق الله السموات» (ئاللا ئاسمانلارنى ياراتتى)، «مررت بالمؤمنات» (مۆمىن ئاياللارنى ئۆتكۈزۈۋەتتىم).

7. س: كېلىدىغان زامان (ھازىرقى زامان) پېئىلى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: كېلىدىغان زامان پېئىلى دېگىنىمىز، ھازىرقىنى ۋە كەلگۈسىنى كۆرسەتكەن نەرسە: ئۇنىڭ بېشىدا تۆت ھەرىپنىڭ بىرى بولغان بولىدۇ. ئۇلار: الألف، النون، الياء، الراء دۇر، ئۇنى بىرلەشتۈرسە «أئيت» بولىدۇ. مەسىلەن: «أقوم» (تۇرىمەن) «نقوم» (تۇرىمىز) «يقوم» (تۇرىدۇ). «نقوم» (تۇرىمەن). ئۇنىڭ ھۆكۈمى: رفع بىلەن پەش ئوقۇلىدۇ، نصب بىلەن زەۋەر ئوقۇلىدۇ، جزم بىلەن ساكىن ئوقۇلىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: «يضرب» (ئۇرىدۇ)، «لن يضرب» (ھەرگىز ئۇرمايدۇ)، «لم يضرب» (ئۇرمىدى).

8. س: ساغلام ھالەتتىكى مۇزەككەر جىنسى تۈرىنىڭ كۆپلۈكى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ساغلام ھالەتتىكى مۇزەككەر جىنسى تۈرىنىڭ كۆپلۈكى دېگىنىمىز، ئۈچ ياكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك نەرسىنى كۆرسەتكەن، رفع لىك ھالىتىدە ۋاۋ بىلەن نۇن بىرلەشكەن، نصب ۋە جزم

بىرلىك ھالىتىدە، ياء بىلەن نۇن بىرلەشكەن نەرسە. ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ۋاۋ بىلەن رەق ئوقۇلىدۇ. ياء بىلەن نەسب، جىز ئوقۇلىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: «قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ» مۆمىنلەر ھەقىقەتەن نىجات تاپتى، «رَأَيْتُ الْمُؤْمِنِينَ» مەن مۆمىنلەرنى كۆردۈم. «مَرَرْتُ بِالْمَدِينِ» (مەن مۆمىنلەرنى ئۆتكۈزۈۋەتتىم).

9. س: ئىككىلىك ئىسىم دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟
 ج: ئىككىلىك دېگىنىمىز، پەقەت ئىككىلا نەرسىنى كۆرسەتكەن نەرسە ئۇ رەق ھالىتىدە «ئەلىق ۋە نۇن» بىلەن ئىككىلىك قىلىنىدۇ. نەسب ۋە جىز ھالىتىدە ياء، نۇن بىلەن ئىككىلىك قىلىنىدۇ. مەسىلەن: «قَالَ رَجُلَانِ» (ئىككى ئەر دېدى). «رَأَيْتُ رَجُلَيْنِ» مەن ئىككى ئەرنى كۆردۈم. «مَرَرْتُ بِرَجُلَيْنِ» (مەن ئىككى ئەرنى ئۆتكۈزۈۋەتتىم).

10. س: بەش ئىسىم دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟
 ج: بەش ئىسىم دېگىنىمىز، «أَبُوكَ، أَخُوكَ، حَمُوكَ، فُوكَ، ذُو مَالٍ». ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ۋاۋ بىلەن رەق ئوقۇلىدۇ. ئەلىق بىلەن نەسب ئوقۇلىدۇ، ياء بىلەن جىز ئوقۇلىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: «جَاءَ أَبُوكَ وَأَخُوكَ وَذُو مَالٍ» (سېنىڭ داداڭ، قېرىندىشىڭ ۋە پۇلدار كەلدى)، «رَأَيْتُ أَبَاكَ وَأَخَاكَ وَذَا مَالٍ» (مەن داداڭنى، قېرىندىشىڭنى ۋە پۇلدارنى كۆردۈم) «مَرَرْتُ بِأَبِيكَ وَأَخِيكَ وَذِي مَالٍ» (مەن داداڭنى، قېرىندىشىڭنى ۋە پۇلدارنى ئۆتكۈزۈۋەتتىم).

11. س: بەش يېئىل دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟
 ج: بەش يېئىل دېگىنىمىز، يىغلان، تىغلان، يىغلون، تىغلون، تىغلين قاتارلىق ۋەزنى بىلەن بولغان نەرسىدۇر. ئۇنىڭ ھۆكۈمى: نۇننىڭ بولۇشى بىلەن رەق ئوقۇلىدۇ، ئۇنىڭ چۈشۈپ قېلىشى بىلەن نەسب ۋە جىز ئوقۇلىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: يىغلان، تىغلان،

يفعلون، تفعلون، تفعلين. «لَنْ يَفْعَلَ» (ئۇ ئىككىسى ھەرگىزمۇ قىلمايدۇ) «لَنْ تَفْعَلَ» (سىلەر ئىككىڭلار ھەرگىزمۇ قىلمايسىلەر)، «لَنْ يَفْعَلُوا» (ئۇلار ھەرگىزمۇ قىلمايدۇ)، «لَنْ تَفْعَلُوا» (سىلەر ھەرگىزمۇ قىلمايسىلەر)، لَنْ تَفْعَلِي (ھەرگىز سىز (ئايال) قىلمايسىز)، «لَمْ يَفْعَلْ» (ئۇ ئىككىسى قىلمىدى)، «لَمْ تَفْعَلْ» (سىلەر ئىككىڭلار قىلمىدىڭلار)، «لَمْ يَفْعَلُوا» (ئۇلار قىلمىدى)، «لَمْ تَفْعَلُوا» (سىلەر قىلمىدىڭلار)، «لَمْ تَفْعَلِي» ((ئايال) سىز قىلمىدىڭىز).

12. س: تۈرلەنمەيدىغان ئىسىم دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: تۈرلەنمەيدىغان ئىسىم دېگىنىمىز، نۇنلاشمايدىغان ئىسىم. ئۇنىڭ ھۆكۈمى: رفع بىلەن بەش ئوقۇلىدۇ. نصب، جر، بىلەن زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: «جاء أحمد وعثمان وبراھيم وزكرياء» (ئەھمەد، ئوسمان، ئىبراھىم ۋە زەكەرىيا كەلدى). «رأيتُ أحمدَ وعُثمانَ وبراھيمَ وزكرياءَ» (مەن ئەھمەدنى، ئوسماننى، ئىبراھىمنى ۋە زەكەرىيانى كۆردۈم). «مَرَرْتُ أحمدَ وعُثمانَ وبراھيمَ وزكرياءَ» (مەن ئەھمەدنى، ئوسماننى، ئىبراھىمنى ۋە زەكەرىيانى ئۆتكۈزۈۋەتتىم).

13. س: ئاخىرى كېسەل بولغان كېلىدىغان زامان پېئىلى

دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئاخىرى كېسەل ھەرىپ بولغان كېلىدىغان زامان پېئىلى دېگىنىمىز؛ ئاخىرىدا كېسەل ھەرىپىدىن بىرسى بولغان نەرسە، ئۇلار الألف، الواو، الياء مەسىلەن: يَخشى وَيَدْعُو وَيَرْمِي قورقىدۇ، چاقىرىدۇ. ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ئەلىق نى ئۈستىگە قويۇش ئاۋارچىلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ۋاۋ بىلەن يائىنىڭ ئۈستىگە رفع

ئېغىر كەلگەنلىكى ئۈچۈن تەقدىر قىلىنغان رەف بىلەن رەف ئوقۇلىدۇ. ئەلىق نى ئۈستىگە قويۇش ئاۋازچىلىك بولغانلىقى ئۈچۈن تەقدىر قىلىنغان نەسب بىلەن نەسب ئوقۇلىدۇ. ئەمما ۋاۋ بىلەن ياۋ ئاشكارە نەسب قىلىنىدۇ ۋە كېسەل ھەرىنىڭ چۈشۈپ قېلىشى بىلەن جزم قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ مىسالى: «يخشى زيد» (زيد قورقىدۇ)، «يدعو زيد» (زيد چاقىرىدۇ)، «يرمي زيد» (زەيد ئاتىدۇ)، «لن يخشى زيد» (زيد ھەرگىز قورقمايدۇ)، «لن يدعو زيد» (زيد ھەرگىز چاقىرمايدۇ)، «لن يرمي زيد» (زيد ھەرگىز ئاتمايدۇ (ئوقۇ))، «لم يخش زيد» (زيد قورقىمىدى)، «لم يدع زيد» (زيد چاقىرمىدى)، «لم يرم زيد» (زيد ئاتمىدى).

14. س: ئىلگىرىكىلىرىدىن ھاسىل قىلىنغان نەرسە

دېگەن نېمە؟

ئىلگىرىكىلىرىدىن ھاسىل قىلغان نەرسە دېگىنىمىز، جەزمەن يەككە ئىسىم رەف بىلەن پىچ قىلىنىدۇ، نەسب بىلەن زەۋەر قىلىنىدۇ، جَر بىلەن زىر قىلىنىدۇ. يەككە شەكلى بۇزۇلغان كۆپلۈك: رەف بىلەن پىچ قىلىنىدۇ، نەسب بىلەن زەۋەر قىلىنىدۇ، جَر بىلەن زىر قىلىنىدۇ. ساغلام ھالەتتىكى مۇئەننەس جىنس تۈرىنىڭ كۆپلۈكى: رەف بىلەن پىچ قىلىنىدۇ، نەسب، جَر بىلەن زىر قىلىنىدۇ. كېلىدىغان زامان پېئىلى: رەف بىلەن پىچ قىلىنىدۇ، نەسب بىلەن زەۋەر قىلىنىدۇ، جزم بىلەن ساكىن قىلىنىدۇ. ساغلام ھالەتتىكى مۇزەككەر جىنس تۈرىنىڭ كۆپلۈكى: ۋاۋ بىلەن رەف قىلىنىدۇ، ياۋ بىلەن نەسب، جزم قىلىنىدۇ. ئىككىلىك ئىسىم: ئەلىق بىلەن رەف قىلىنىدۇ، ياۋ بىلەن نەسب، جزم قىلىنىدۇ.



بەش ئىسىم: ۋاۋ بىلەن رفع قىلىنىدۇ، ئەلىق بىلەن نصب قىلىنىدۇ، ياۋ بىلەن زىر قىلىنىدۇ.

بەش پېئىل: نۇنىڭ بولۇشى بىلەن رفع قىلىنىدۇ ۋە نۇنىڭ چۈشۈپ قېلىشى بىلەن نصب، جزم قىلىنىدۇ.

تۈرلەنمەيدىغان ئىسىم بولسا رفع بىلەن پىچ ئوقۇلىدۇ، نصب، جىر بىلەن زەۋەر ئوقۇلىدۇ، ئاخىرى كېسەل ھەرىپ بىلەن بولغان كېلىدىغان زامان پېئىلى تەقدىر قىلىنغان رفع بىلەن پىچ قىلىنىدۇ، ئەلىق ئۈستىگە تەقدىر قىلىنغان نصب بىلەن زەۋەر قىلىنىدۇ، ۋاۋ، ياۋ نىڭ ئۈستىگە ئاشكارا زەۋەر قويۇلىدۇ. ئۇنىڭ ئاخىرىنىڭ چۈشۈپ قېلىشى بىلەن ساكىن قىلىنىدۇ.

ئىسىملارنىڭ ھۆكۈملىرى

1. س: ئىسىملارنىڭ رفع ئوقۇلىدىغانلىرى نەچچە؟

ج: ئىسىملارنىڭ رفع ئوقۇلىدىغانلىرى يەتتە: ئۇلار: فائىل (ئىش - ھەرىكەتنىڭ ئىگىسى)، «نائب الفاعل» (فائىل نىڭ ئورنىغا دەسسەگۈچى) مۇبتەدا، خەۋەر، كان نىڭ ئىسمىسى ۋە كان تۈرىدىكىلەرنىڭ ئىسمى، «إن» نىڭ خەۋىرى ۋە إن تۈرىدىكىلەرنىڭ خەۋىرى، رفع ئوقۇلغۇچىغا ئەگەشكۈچى ۋە ئۇلار تۆت نەرسە: النعت (سۈپەت)، والعطف (ئەتفە، يەنى باغلاش)، والتوكيد (تەكىت)، والبدل (بەدەل) يەنى ئورنىغا دەسسەتىش.

ئىش - ھەرىكەت پەيدا قىلغۇچى ئىسىم

1. س: پائىل دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ ئالدىدىكى ئىش - ھەرىكەت ئىگىسىنىڭ ئىسمى،

ئۇنىڭ ھۆكۈمى ئاشكارا ئىسىملاردا لفظ جەھەتتە رفع ، ضمير (ئالماشلار)دا تەقدىرەن (كۆڭۈلدە) رفع .

2. س: ئاشكارا ئىسىمنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: (فى القرآن) قال رجالان (ئىككى ئەر دەپدى)، (فى القرآن) جاءك المؤمناتُ (مۆمىن ئاياللار سېنىڭ قېشىڭغا كەلدى)، (فى القرآن) جاءك المعذرون (ئۆزرە بايان قىلغۇچىلار)، (فى القرآن) قال أبوهم (ئۇلارنىڭ دادىسى ئېيتتى).

3. س: فاعل بولغان ضمير لارنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ضمير لارنىڭ مىساللىرى ئون ئىككى: ضَرَبْتُ (مەن ئۇردۇم)، ضَرَبْنَا (بىز ئۇردۇق)، ضَرَبْتَ (سەن ئۇردۇڭ)، ضَرَبْتُمْ (سىز ئۇردىڭىز)، ضَرَبْتُمَا (سىلەر ئىككىڭلار ئۇردۇڭلار)، ضَرَبْتُمْ (سىلەر ھەممە ئەرلەر ئۇردۇڭلار)، ضَرَبْتُنَّ (سىلەر ھەممە ئاياللار ئۇردۇڭلار)، ضَرَبَ (ئۇ ئۇردى)، ضَرَبْتَ (ئۇ ئايال ئۇردى)، ضَرَبَا (ئۇ ئىككىسى ئۇردى)، ضَرَبُوا (ئۇلار ئۇردى)، ضَرَبْنَ (ئۇلار ئاياللار ئۇردى).

پائىلنىڭ ئورنىغا دەسسگۈچى ئىسىم

1. س: نائب الفاعل پائىلنىڭ ئورنىغا دەسسگۈچى دېگەن

نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمچۈ؟

ج: ئۇ چۈشۈپ قالغاندىن كېيىنكى پائىلنىڭ ئورنىغا تۇرغۇزۇلغان مفعول (تولدۇرغۇچى)دۇر. شۇنىڭ بىلەن بىرگە پائىلنىڭ قۇرۇلمىسى ئۆزگەرتىلگەن. ئۇنىڭ ھۆكۈمى پەشتۇر.

2. س: پائىلنىڭ قۇرۇلمىسى قايسى ھالەتتە ئۆزگىرىدۇ؟

ج: ئەگەر الفعل الماضى بولسا ئۇنىڭ باش ھەرپ پىچ قىلىنىدۇ، ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرپ زىر قىلىنىدۇ، مەسىلەن: نَصِرَ (ياردەم بېرىلدى)، عُرِفَ (تونۇلدى)، عَظِمَ (ھۆرمەتلەندى).

تەگەر **الفعل المضارع** بولسا ئۇنىڭ باش ھەرىپى بەش قىلىنىدۇ، ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى ھەرىپ زەۋەر قىلىنىدۇ، مەسىلەن: **يُنْصَرُ** (ياردەم بېرىلىدۇ)، **يُغْرَفُ** (تونۇلىدۇ)، **يُغْظَمُ** (ھۆرمەتلىنىدۇ).

3. س: ئۇنىڭغا ئاشكارا ئىسىمدا مىسال نېمە؟

ج: ئاشكارا ئىسىمدا ئۇنىڭ مىسالى: **ضُرِبَ مَثَلٌ** (مىسال كەلتۈرۈلدى)، **قُضِيَ الْأَمْرُ** (ئىشلار ھۆكۈم قىلىنىپ بولدى) **قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ** (كاززابلارغا لەنەت بولسۇن)، **يُغْرَفُ الْمُجْرِمُونَ** (گۇناھكارلار تونۇلىدۇ).

4. س: ضمير ئىسىملاردا ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ضمير ئىسىملاردا ئۇنىڭ مىسالى: **ضُرِبْتُ** (ئۇرۇلدۇم)، **ضُرِبْنَا** (ئۇرۇلدۇق)، **ضُرِبْتَ** (ئۇرۇلدۇڭ)، **ضُرِبْتُمْ** (ئۇرۇلدۇڭلار سىلەر ھەممە ئەرلەر)، **ضُرِبْتُمْ** (ئۇرۇلدۇڭلار سىلەر ھەممە ئاياللار)، **ضُرِبَ** (ئۇ ئۇرۇلدى)، **ضُرِبْتَ** (ئۇ ئايال ئۇرۇلدى)، **ضُرِبَا** (ئۇ ئىككىسى ئۇرۇلدى)، **ضُرِبُوا** (ئۇلار ئەرلەر ئۇرۇلدى)، **ضُرِبْنَ** (ئۇلار ئاياللار ئۇرۇلدى).

ئىگە ۋە خەۋەر

1. س: مېتدە (ئىگە) ۋە خەۋەر دېگەن نېمە؟ ئۇ ئىككىسىنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: مېتدە (ئىگە) لىقى ئامىللاردىن خالىي بولغان ئىسىم. خەۋەر بولسا ئۇنىڭغا (يەنى مۇبتەداغا) تايىنىپ كەلگەن ئىسىم، مەسىلەن: **زَيْدٌ قَائِمٌ** (زەيد ئۆرە تۇرغۇچى) دېسەك **زَيْدٌ** لەبىزى ئامىللاردىن خالىي بولغان ئىسىم، **قَائِمٌ** خەۋەر، بىز ئۇنى ئۇنىڭغا

تاياندۇردۇق، ئۇ ئىككىلىسىنىڭ ھۆكۈمى رفع.

2. س: مېتدە نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟

ج: مېتدە ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ، ئاشكارا ۋە ضمىرلىق.

3. س: ئاشكارا كەلگىنىنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئاشكارا كەلگىنىنىڭ مىسالى: اللهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ (اللہ

ھەممە نەرسىنى ياراتقۇچى)، الطَّالِبَانِ مُجْتَهِدَانِ (بۇ ئىككى

ئوقۇغۇچى تىرىشچان)، المتَّأَدِّبُونَ مَحْبُوبُونَ (ئەدەبلىكلەر

سۆيۈملۈكتۈر)، أبوك واجبالعظيم (داداڭ ھۆرمەتلەشكە تېگىشلىك).

4. س: مېتدە نىڭ ضمىر ھالەتتىكى مىسالى نېمە؟

ج: ضمىر لارنىڭ مىسالى ئون ئىككى: أنا (مەن)، تَحْنُ (بىز)،

أنت (سەن)، ألت (سىز)، أنتما (سىلەر ئىككىڭلار)، أنتم (سىلەر

ھەممە ئەرلەر)، أنتن (سىلەر ھەممە ئاياللار)، هُوَ (ئو)، هى (ئۇ،

ئايال)، هما (ئۇ ئىككىسى)، هم (ئۇلار)، هُنَّ (ئۇلار ئاياللار).

مەسىلەن: أنا أولُ الْمُؤْمِنِينَ (مەن مۆمىنلەرنىڭ ئەۋۋىلى)، وَتَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ (بىز ئاللاغا بويسۇنغۇچىلار)، أَلَيْسَ الْفُقَرَاءُ (سىلەر

كەمبەغەللەر)، هُمُ الصَّادِقُونَ (ئۇلار راستچىلاردۇر) . . . ۋە ھاكازالار.

5. س: خەۋەر نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟

ج: خەۋەر ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: يەككە ۋە جۈملە.

6. س: يەككە دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ مىسالچۇ؟

ج: بۇ يەردىكى يەككە دېگەن جۈملە بولمىغان نەرسە، ئۇنىڭ

مىسالى: الصَّابِرُونَ ظَافِرُونَ (سەۋر قىلغۇچىلار غەلبە

قىلغۇچىلاردۇر)، التَّوَّاضِعُ مَخْمُودٌ (كەمتەرلىك ماختاشقا لايىق ۋە

ئىلگىرىكىگە ئوخشاش ۋە ھاكازالار).

7. س: جۈملە دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ مىسالچۇ؟

ج: بۇ يەردىكى جۈملە ياكى (جَارٌ وَمَجْرُورٌ) زىر قىلغۇچى ۋە

زىر قىلىنغانغۇچى ياكى ظىرف (رەزىش) ياكى بېئىل ۋە بېئىل
 ئىسمى (فاعل) ياكى مېندە ۋە خەۋەر، ئۇنىڭ مىسالى: **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ**
 (بارلىق ھەمدۇ سىنا ئاللاغا خامتۇر)، **وَالرَّحْمَةُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ**
 (كارۋان سىلەرنىڭ ئاستى تەرىپىڭلاردا)، **اللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ** (ئاللا
 خالىغان ئادەمنىڭ رىسقىنى تارقىلىدۇ، خالىغان ئادەمنىڭ
 رىسقىنى كەڭ قىلىدۇ)، **اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ** (ئاللا جانلارنى ۋاپات
 تاپتۇرىدۇ)، **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** (ئېيتقىن! ئۇ ئاللا بىردۇر).

كان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەر

1. س: كان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەر دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ
 ھۆكۈمچۈ؟

ج: ئۇلار كان، امسى، اصبیح، اضحى، ظل، بات، صار، لیس،
 مازال، مافتى، مانفك، مابرح، مادام ۋە شۇنىڭدىن تۈرلىنىپ
 چىققانلىرى.

ئۇلارنىڭ ھۆكۈمى: «مبتدا» نى ئۆزلىرىنىڭ ئىسمى سۈپىتىدە
 رفع قىلىدۇ ۋە خەۋىرىنى ئۆزلىرىنىڭ خەۋىرى سۈپىتىدە نصب
 قىلىدۇ.

ھىجازلىقلارنىڭ «ما» سى مۇ ھۆكۈمدە ئاشۇلارغا ئوخشاش.

2. س: ئۇلارنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇلارنىڭ مىسالى: وكان رُبُّك قَدِيرًا (سېنىڭ
 پەرۋەردىگارىڭ ھەممە ئىشقا قادىردۇر)، ويكون الرسول عليك شهيدا
 (ئەلچى يەنى پەيغەمبەر سىلەرگە گۇۋاھچى بولدى).

قل كونوا حجارة أو حديدًا (سىلەر تاش ياكى تۆمۈر بولۇپ
 كېتىڭلار، دېگىن)، امسى العالم مرشدي (ئالىم ئوقۇتقۇچىغا
 ئايلاندى)، اصح الطالب مدرسا (ئوقۇغۇچى ئوقۇتقۇچىغا ئايلاندى).

أضحى العلم منتشراً (ئىلىم كېڭەيگۈچى بولدى)، ظلّ المتعلم مطالعاً (ئوقۇغۇچى دىن چۈشەندۈرگۈچى بولۇپ قالدى). بات العابد نصلياً (ئابد ناماز ئوقۇغۇچىغا ئايلاندى). صار الطالح صالحاً (چۈس ئادەم سالىم ئادەمگە ئايلاندى)، ليس المتكاسل رابحاً (ھۈرۈن، سۈس ئادەم پايدا ئالغۇچى ئەمەس)، مازال الله مجيباً (ئاللا ھەمىشە ئىجاۋەت قىلغۇچى)، ولا يزالون مختلفين (ئۇلار ھەمىشە ئىختىلاپ قىلىشىمىدى)، ما فتى الطالب متفهماً (ئوقۇغۇچى چۈشەندۈردى)، ما انفكّ التائب باكياً (توۋا قىلغۇچى داۋاملىق يىغلىدى)، ما برح الجمل مهلكاً (جاھىل ھالاك بولسۇردى)، لن برح عليه عاكفين (بىز ئۇنىڭغا چوقۇنغۇچى بولمىدۇق)، لا أصحك مادام الجاهل صاحك (بىلىمسىز سېنىڭ ھەمراھىڭلا بولىدىكەن، مەن ساڭا ھەمراھ بولمايمەن)، ظلّ وجه مسوداً (ئۇنىڭ يۈزى باشتىن ئاخىر قارىيىپ كەتتى)، ليسوا سواء (ئۇلار ئوخشاش ئەمەس)، ما هذا بشراً (بۇ ئادەم ئەمەس).

«إن» تىپىدىكى ھەرپلەر

1. س: «إن» تىپىدىكى ھەرپلەر دېگەن نېمە؟
 ج: ئۇلار: «إن» (ھەقىقەتەن)، «أن» (شەكسىز، شۈبھىسىز)، «لكن» (لېكىن)، «كان» (ئوخشاش، دەك، تەك)، «ليست» (بولسۇچۇ)، «لعل» (ئېھتىمال، بەلكىم)، «لأنّ» (ئاللا ئىنسانىيەتتىكى جىنسىنى ئىنكار قىلىدىغان «لا»).

ئۇلارنىڭ ھۆكۈمى: «مبتدأ» نى ئۆزلىرىنىڭ ئىسمى سۈپىتىدە نىسب قىلىدۇ ۋە خەۋەرنى ئۆزلىرىنىڭ خەۋىرى سۈپىتىدە رەف قىلىدۇ.

2. س: ئۇلارنىڭ مىسالى نېمە؟



ج: ئۇنىڭ مىسالى: **إِنَّ عاقبة الصدق محمودة** (شەكسىزكى راستچىللىقنىڭ ئاقىۋىتى ماختالغۇچىدۇر)، **إِنَّ الساعة آتية** (شەكسىزكى قىيامەت كەلگۈچىدۇر)، **لا تكذب لأن الكذب فاحشة** (يالغان سۆزلىمە، چۈنكى يالغان سۆزلەش ئېغىر جىنايەت)، **لا يستفيد المتهاون لكن المجتهد مستفيد** (ھۇرۇنلار پايدا ئالالمايدۇ، لېكىن تىرىشچانلار پايدا ئالغۇچىدۇر)، **كأن المتأدب جوهرة** (ئەدەپ خۇددى گۆھەرگە ئوخشاش)، **ليت الحمد سهل** (سېخىلىق ئاسان ئەمەس)، **لعل رحمة الله قريبة** (بەلكىم اللەنىڭ رەھىمىتى يېقىندۇر)، **لا ريب فيه** (ئۇنىڭدا شەك يوق)، **وإن رحمة الله قريب من المحسنين** (ھەقىقەتەن اللەنىڭ رەھىمىتى ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا يېقىن)، **وإن الله بريء من المشركين** (جەزمەن ئاللا دىنسىزلاردىن بىزار)، **لا أحد أغبر من الله** (ئاللاتىن بەكرەك كۈنلىگۈچى يوق)، **لا صاحب تواضع ممقوت** (ئۆزىنى تۆۋەن تۇتقۇچى ۋەيران بولمايدۇ).

3. س: **رفع ثوقلغۇچىغا ئەگەشكۈچى دېگەن نېمە؟**

ج: **رفع ثوقلغۇچىغا ئەگەشكۈچىلەر تۆت: النعت (سۈبەت)، والعطف (باغلاش قوشۇمچىسى)، والتوكيد (تەكىت)، والبدال (بەدەل يەنى سۆز ئالماشتۇرۇش).**

ئۇنىڭ چۈشەندۈرۈلۈشى ئىسىملارنىڭ زىر ئوقۇلۇشىنىڭ بايىدا كېلىدۇ.

ئىسىملارنىڭ نصب ئوقۇلۇشى

1. س: نصب ئوقۇلىدىغان ئىسىملار قانچە؟

ج: ئىسىملارنىڭ نصب ئوقۇلىدىغانلىرى يەتتىدۇر، المفعول (تولدۇرغۇچى)، والمفعول المطلق (هۆتلىق تولدۇرغۇچى)، وظرف الزمان وظرف المكان (ۋاقىت ۋە ئورۇن رەۋىشلىرى)، والمفعول لأجله (سەۋەب، مەقسەت تولدۇرغۇچى)، والمفعول معه (تولدۇرغۇچىغا قوشۇلغۇچى)، والحال (ھالەت) والتمييز (بەرقىلەندۈرگۈچى)، والمستثنى (ئايىرلغۇچى)، والمنادى (چاقىرىلغۇچى)، وخبر كان وأخواتها (كان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلىرىنىڭ خەۋىرى)، وإسم إن وأخواتها («إن» ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلىرىنىڭ ئىسمى)، ومفعولي ظننت وأخواتها (ظننت ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلىرىنىڭ تولدۇرغۇچى، «والتابع للمنصوب» نصب ئوقۇلغۇچىغا ئەگەشكۈچى ئۇ ئۆتتۈر: «النعته» (سۈبەت)، «والعطف» (باغلىغۇچى)، «والتوكيد» (كۈچلەندۈرۈش)، «والبدال» (بەدەل يەنى سۆز ئالماشتۇرۇشى).

تولدۇرغۇچى

1. س: المفعول بە دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىش - ھەرىكەت يۈز بەرگەن ئىسىم، ئۇنىڭ ھۆكۈمى نصب مەسىلەن: ضرب زيداً عمراً - (زيد ئەمرىنى ئوردى)، بۇ جۈملىدە «ضرب» (پېتىل)، زيداً فاعل، عمراً المفعول بە بولغاچقا نصب ئوقۇلغان. چۈنكى ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىش - ھەرىكەت يۈز بەرگەن.



2. س: المفعول به قانچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟
ج: المفعول به ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: ئاشكارا ۋە
ضميرلىق.

3. س: ئاشكارا كەلگەننىڭ مىسالى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ مىسالى: ورث سليمان داوُد (سۇلايمان بەيغەمبەر
داۋۇدنىڭ ئىز باسارى بولدى). خُذَ الْعَفْوَ (ئەپۇ قىل)، يقيمون
الصلاة (ئۇلار نامازنى ئوقۇيدۇ)، وَأَتَ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ (تۇغقانلىقىغا
ھەققىنى بەر)، احترم أبَاكَ (داداڭنى ھۆرمەتلە)، أجب أخاك
(قېرىندىشىڭنى ياخشى كۆر)، لَنْ يَغْلِبَ عُسْرٌ يَسْرِينَ (بىر
قىيىنچىلىق ئىككى ئاسانلىقنى ھەرگىزمۇ يېڭەلمەيدۇ).

4. س: ضمير لار بۇ نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟
ج: ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: متصل (ئۇلىنىپ كېلىدۇ) ۋە
منفصل (مۇستەقىل) ئايرىم ھالدا كېلىدۇ.

5. س: ئۇلىنىپ كېلىدىغانلىرى (ئالماشلار) دېگەن نېمە؟
ج: ئۇلىنىپ كېلىدىغان المفعول به ضمير لار ئون ئىككى:
أكرمى، أكرمتنا، أكرمك، أكرمك، أكرمكم، أكرمكم،
أكرمهم، أكرمها، أكرمها، أكرمهم، أكرمهن.

6. س: منفصل (ئايرىم) كەلگەن المفعول به دېگەن نېمە؟
ج: منفصل كېلىدىغانلىرى ئون ئىككى، ئۇلار: «إيأى»
(ماڭىلا)، «إيأانا» (بىزگىلا)، «إيأك» (ساڭىلا)، «إيأك» (سىزگىلا)،
«إيأكما» (سىلەر ئىككىڭلارگىلا)، «إيأكم» (سىلەرگىلا)، «إيأكن»
(سىلەرگىلا)، «إيأه» (ئۇنىڭغىلا)، «إيأها» (ئىككىسىگىلا)، «إيأهما»
(ئىككىسىگىلا)، «إيأهم» (ئۇلارغىلا)، «إيأهن» (ئۇلارغىلا).
مەسىلەن: وإيأى فاعيدون (ماڭىلا ئىبادەت قىلىڭلار)، إيأك نعبد
وإيأك نستعين (بىز ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم

تەلەپ قىلىمىز، **إياكم** كانوا يعبدون (ئۇلار سىلەرگىلا بويسۇناتتى).

مۇتلەق تولدۇرغۇچى

1. س: المفعول به (مۇتلەق تولدۇرغۇچى) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: المفعول المطلق دېگەن پائىلنىڭ پېئىلنىڭ ئىسمى. ئۇ مصدر دەپ ئاتىلىدۇ ۋە پېئىل تۈرلەشتە ئۈچىنچى ئورۇندا كېلىدۇ، ئۇنىڭ ھۆكۈمى نصب مەسىلەن: قال، يقول، قولاً. قولاً دېگىنىمىز نصب ئوقۇلغان مصدر.

2. س: مصدر (سۆز تومۇرى) قانچە قىسىم؟

ج: مصدرنىڭ قىسىملىرى تۆت. ئۇلار: ئۇنىڭ ئامىلىنى تەكىتلىگۈچى ئۇنىڭ تۈرىنى بايان قىلغۇچى، سانىنى بايان قىلغۇچى ۋە ئۇنىڭ ئىز باسارى.

3. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: وكلم الله موسى تكليماً (ئاللا مۇساغا بىر خىل سۆز بىلەن سۆزلىدى)، وعمل عملاً صالحاً (ئۇ ياخشى بىر ئىشنى قىلدى)، فاصبر صبراً جميلاً (ياخشى سەۋر قىلغىن)، فأخذناهم أخذ عزيز مقتدر (بىز ئۇلارنى قۇدرەتلىك زاتنىڭ تۇتۇشىدا تۇتتۇق)، سر سيرة العقلاء (ئاقىللارنىڭ يولىدا ماڭغىن)، قرأت قراءة المجتهد (تىرىشچاننىڭ ئوقۇشىدەك ئوقۇدۇم)، دُكناً دكّةً واحدةً (ئۇ ئىككى بىر سوقاشتۇرۇشتا سوقاشتۇرۇلىدۇ)، كتبت الرسالة كتابتين (خەتنى ئىككى كىتابقا يازدىم)، فلا قيلوا كلّ الميّل (پۈتۈنلەي مايىل بولۇپ كەتمەڭلار)، فهت بعض الفهم (ئازراق چۈشەندىم)، فاجلدوهم ثمانين جلدّةً (ئۇلارنى سەككىسەن دەرىرە ئۇرۇڭلار).



ۋاقىت ۋە ئورۇن رەۋىشى

1. س: ظرف الزمان ۋاقىت رەۋىشى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ظرف الزمان دېگەن مۇتلەق بىر زامانى كۆرسىتىدىغان ئىسىم. ئۇنىڭ ھۆكۈمى نىسب. مەسىلەن: «اليوم» (بۈگۈن)، «الليلة» (كېچە)، «غدوة» (ئەتە)، «بكرة» (ئەتىگەن)، «أصيلا» (ئاخشام)، «سحرا» (سەھەر)، «غدا» (ئەتە)، «عتمة» (ئاخشام)، «صباحا» (ئەتىگەندە)، «مساء» (كەچتە) «أبدا» (مەڭگۈ)، «أمدا» (خېلى ۋاقىت)، «حينا» (بەزى ۋاقىت) «عاما» (يىل)، «شهرًا» (بىر ئاي)، «أسبوعا» (ھەپتە)، «ساعة» (سائەت) «لحظة» (بىر ئاز ۋاقىت) ۋاھاكازالار ...

2. س: ظرف المكان ئورۇن رەۋىشى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ظرف المكان دېگەن نامەلۇم بىر ئورۇننى كۆرسىتىدىغان ئىسىم. ئۇنىڭ ھۆكۈمى نىسب. مەسىلەن: «أمام» (ئالدىدا)، «خلف» (كەينىدە)، «قدام» (ئالدى)، «وراء» (ئارقىسى)، «فوق» (ئۈستىدە)، «تحت» (ئاستىدا)، «عند» (يېنىدا)، «ومع» (بىلەن، بىرگە)، «ازاء» (قارىمۇقارشى)، «نجاه» (تەرەپ)، «تلقاء» (قارشى تەرەپ)، «حذاء» (ئالدى تەرەپ)، «ثم» (يىراقنى كۆرسىتىش ئۈچۈن)، «هنا» (يېقىننى كۆرسىتىش ئۈچۈن)، «مىلا» (مىل)، «فرسخا» (پەرسەخ)، «مجلس» (ئولتۇرىدىغان ئورۇن)، «مقعد» (ئولتۇرىدىغان ئورۇن)، ۋاھاكازالار ...

3. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: صُمْتُ اليَوْمَ (مەن بۈگۈن روزا تۇتتۇم).



قَمْتُ اللَّيْلَةَ (مەن بۈگۈن كېچە تۇردۇم)، دعوت الله سحرًا (ئاللاغا ئەتىگەندە دۇئا قىلدىم)، سبحوه بكرة وأصيلا (ئاللاغا ئەتىگەن، ئاخشامدا تەسبىھ ئېيتىڭلار)، لهم رزقهم فيها بكرة وعشيا (ئۇ يەردە ئۇلارنىڭ ئەتىگەنلىك ۋە ئاخشاملىق تامىقى بار)، سرتُ أمام القوم (كىشىلەرنىڭ ئالدىدا ماڭدىم)، صليت خلف الإمام (ئىمامنىڭ كەينىدە ناماز ئوقۇدۇم)، إرجعوا ورائكم (ئارقاڭلارغا قايتىڭلار)، «جلست مجلس الخطيب» (ئاتىق ئورنىدا ئولتۇردۇم)، والله معكم (ئاللا سىلەر بىلەن بىرگە).

سەۋەب - مەقسەت تولدۇرغۇچىسى

1. س: المفعول لأجله (سەۋەب - مەقسەت تولدۇرغۇچىسى)

دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ پېتىلىنىڭ كېلىش سەۋەبىنى بايان قىلىپ بېرىدىغان ئىسىم، ئۇنىڭ ھۆكۈمى نىصب، ئۇنىڭ ئالامىتى: لَمْ فعلت كذا (نېمىشقا بۇنداق قىلدىڭ)غا جاۋاب بولۇپ كېلىش، ئەگەر «لَمْ صَمَتَ التلاميذ» (ئوقۇغۇچىلار نېمىشقا جىم تۇردى) دېيىلسە «قلنا إجلالاً للشيخ» (ئوقۇتقۇچىدىن قورققانلىقى ئۈچۈن) دېيىلىدۇ، بۇ يەردە «إجلالاً» سۆز نىصب ئوقۇلغان المفعول لأجله بولدى.

2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ (ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ماللىرىنى ئاللانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن سەرپ قىلىدۇ)، «تركتُ المناهي خوفًا من الله» (چەكلەنگەن ئىشلارنى ئالادىن قورقۇپ تاشلىدىم).



بىلله كېلىش تولدۇرغۇچىسى

1. س: المفعول معه (بىلله كېلىش تولدۇرغۇچىسى) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ ئۇنىڭ بىلەن ئىش - ھەرىكەت يۈز بەرگەن كىشىنى بايان قىلىپ بەرگەن، بىلله كەلگەن ۋاۋدىن كېيىن كەلگەن ئىسىم، ئۇنىڭ ھۆكۈمى: نصب.

2. س: ئۇنىڭ مېسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مېسالى: سرتُ والطريق (مەن يولدا ماڭدىم)، جاء المتعلم وغروب الشمس (ئوقۇغۇچى قۇياش پېتىش بىلەنلا كەلدى)، جنت الرباط واول الدرس (مەن راباتقا تۇنجى قېتىملىق دەرسكە كەلدىم)، حفظت التقرير وطلوع الشمس (قارار نامىنى كۈن چىققاندا يادقا ئېلىپ بولدۇم) «جاء الأميرُ واجئُك» (قوماندان ئەسكەرلەر بىلەن كەلدى).

ھالەت

1. س: ھالەت دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ ئىسىمنىڭ ھالىتىنىڭ ۋە كۆرۈنۈشىنىڭ سۈپىتى، مەيلى ئۇ ئىسىم فاعل (ئىش - ھەرىكەتنىڭ ئىگىسى) بولسۇن، مفعول (تولدۇرغۇچى) بولسۇن ياكى باشقىسى بولسۇن، ئۇنىڭ ھۆكۈمى نصب، ئۇنىڭ ئالامىتى كىف (قانداق)قا جاۋاب بولۇپ كېلىش، ئەگەر «كىف جاء عبدالله» (ئابدۇللا قانداق كەلدى؟) دېيىلسە، «مستبشراً» (كۈلۈمسىرىگەن ھالدا) دېيىلىدۇ.

«كۈلۈمسىرىگەن ھالدا» دېگىنىمىز، ئابدۇللانىڭ ھالىتى ئۈچۈن بولغان بىر سۈپەت، ئۇ نصب ئوقۇلغان.

2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: ولا تمش في الأرض مرحًا (زېمىنىدا مەغرۇر ھالەتتە ماڭما)، إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً (شۈبھىسىزكى بىز ساڭا گۈۋاھچىنى ۋە خۇشخەۋەر بەرگۈچى ۋە ئاگاھلاندىرغۇچىنى ئەۋەتتۇق)، واتيناہ الحکم صيا (ئۇنىڭغا كىچىك ۋاقتىدا بىلىم - ھېكمەت ئاتا قىلدۇق)، اتبع ملة ابراهيم حنيفا (ئىبراھىم مىللىتىگە بويسۇنغان ھالدا ئەگەشكىن)، أقبِل المتعلمون متادين (ئوقۇغۇچىلار ئەدەبلىك ھالدا كەلدى)، «جلس التلميذ متفهما» (ئوقۇغۇچى چۈشەنگەن ھالدا ئولتۇردى).

پەرقلەندۈرگۈچى

1. س: التمييز (پەرقلەندۈرگۈچى) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: التمييز دېگىنىمىز، شەيئىنىڭ ئۆزىنىڭ قايسى جىنستىن ئىكەنلىكىنى ياكى ئۇ شەيئىگە چېتىلىدىغان نەرسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئىزاھلاپ بېرىدىغان ئىسىم. ئۇ كۆپىنچە كىيل (مىقدار)، وزن (ئېغىرلىق)، ذرع (ئۇزۇنلۇق) ... قاتارلىقلارنىڭ كەينىدىن كېلىدۇ، ئەگەر سىز «إشتریت رطلا» (بىر كىلو سېتىۋالدىم) دېسىڭىز، ئۇ كىلونىڭ قانداق نەرسە ئىكەنلىكى ئايرىلمايدۇ، ئەگەر سىز «سَمْتًا» (ماينى) ياكى «فِطَّةً» (كۈمۈشنى) دېسىڭىز ئايرىلىدۇ.

ئەگەر سىز «طاب زيد» زيد ياخشىلاندى دېسىڭىز، زيدتىن قانداق نەرسە ياخشىلانغانلىقى ئايرىلدى، ئەگەر سىز «طاب زيدٌ نفساً أو خلقاً أو معيشةً أو رائحةً أو عرقاً» (زيد كۆڭۈل جەھەتتە ياكى ئەخلاق جەھەتتە ياكى تۇرمۇش جەھەتتە ياكى پۇراق جەھەتتە ۋە



ياكى تەر جەھەتتە ياخشىلاندى) دېسىڭىز، سىز ئۇنىڭغا نىسبەتەن بەرگەن نەرسە ئايرىلدى.

تېمىز ھالەتكە ئوخشاش ئېنىقسىز بولىدۇ، ئۇنىڭ ھۆكۈمى نصب.

2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: وواعدنا موسى ثلاثين ليلةً (بىز مۇسا بىلەن 30 كېچىنى ۋەدىلەشتۈق)، حفظتُ عشرين مسئلةً (يىگىرمە مەسىلىنى يادلىۋالدىم)، الفطرة صاع طعامًا (سەدىقە فېتىرە بىر سائ يېمەكلىك)، هذا خاتمُ فضةً (بۇ بىر كۈمۈش ئۈزۈك)، أنا أكثر منك مالاً (مەن سەندىن مال جەھەتتە كۆپرەك)، كم مسئلةً حفظتُ (نەچچە مەسىلىنى يادلىدىڭ)، وكفى بالله شهيدًا (ئاللا يېتەرلىك گۇۋاھچىدۇر).

ئايرىغۇچى

1. س: المستثنى (ئايرىغۇچى) ھەرپلەر نەچچە؟

ج: المستثنى ھەرپلەر سەككىز: «الأ»، «ليس»، «لايكون»، «خلا»، «عدا»، «حاشا»، «غير»، «سوى».

2. س: المستثنى (ئايرىغۇچى) ۋە المستثنى منہ (ئايرىۋېلىنغۇچى) دېگەن نېمە؟

ج: المستثنى دېگەنمىز، المستثنى ھەرپلەردىن كېيىن كەلگەن سۆز، المستثنى منہ بولسا ئۇنىڭدىن بۇرۇن كەلگىنى. مەسىلەن: قام القوم إلا زيدًا (زەيدتىن باشقا قەۋم تۇردى)، «زيدًا» المستثنى، «القوم» المستثنى منہ.

3. س: المستثنى نىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئەگەر «ليس»، «لايكون»، «ماخلا» ياكى «ماعدا» بىلەن

ئايرىلغان بولسا ئۇنىڭ ھۆكۈمى نصب مەسلەن: قام القوم ليس زيذاً (قەۋم تۇردى، زيد ئەمەس). قام القوم لا يكون زيذاً، ما خلا زيذاً. ماعدا زيذاً.

ئەگەر سۆز «إلا» بىلەن ئايرىلغان بولسا، شۇ سۆز تاما مۇجبا (تولۇق، بولۇشلۇق) سۆز بولغان بولسا يەنىلا نصب ئوقۇلىدۇ. مەسلەن: قام القوم إلا زيذاً (زيدتىن باشقا قەۋم تۇردى)، فشرىبوا منه إلا قليلاً (ئازراقلىرىدىن باشقىلار ئۇنىڭدىن ئىچىشتى).

ئەگەر سۆز تولۇق بولۇپ، غىر مۇجىب (بولۇشىسىز) بولسا المستثنى المستثنى منه دىن بۇرۇن كېلىش شەرتى بىلەن نصب بولىدۇ، مەسلەن: ما قام إلا زيذاً القوم (زيدتىن باشقا قەۋم تۇرمىدى)، مالى إلا مذهب الحق مذهب (مېنىڭ ھەق يولىدىن باشقا يولۇم يوق).

ياكى المستثنى (ئايرىلغۇچى) المستثنى منه نىڭ جىنىسىدىن ئايرىۋېتىلگەن بولىدۇ. مەسلەن: ما قام القوم إلا فرساً (ئاتتىن باشقا قەۋم تۇرمىدى).

ئەگەر سۆز بولۇشىسىز بولۇپ المستثنى بىلەن المستثنى منه بىر جىنىستىن سۆز بولسا ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدىدىكى نەرسىگە بەدەل بولىدۇ، ئېئراب جەھەتتە ئۇنىڭغا ئەگىشىدۇ، مەسلەن: ما قام القوم إلا زيذاً (زيدتىن باشقا قەۋم تۇردى)، ما فعلوه إلا قليل منهم (ئۇلارنىڭ ئاز بىر قىسىملىرىدىن باشقىسى ئۇنى قىلمىدى)، ئەگەر سۆز كەمتۈك بولسا ئامىللارغا ئاساسلىنىپ ھەرىكەت بېرىلىدۇ.

4. س: «التام» (تولۇق) «الموجب» (بولۇشلۇق)، «غير الموجب» (بولۇشىسىز)، «المنقطع» (ئايرىۋېتىلگەن)، «المتصل» (قوشۇلۇپ كەلگەن)، «الناقص» (كەمتۈك) دېگەنلەرنىڭ مەنىسى نېمە؟

ج: «النام» دېگىنىمىز، المستثنى وە المستثنى منه تىلغا ئېلىنغان سۆز. «الموجب» دېگىنىمىز، ئۇنىڭغا ئىنكار وە شۈبھە وە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر كەلمىگەن سۆز. «غيرالموجب» دېگىنىمىز، بولۇشلۇقنىڭ ئەكسى، «المنقطع» دېگىنىمىز، المستثنى المستثنى منه دىن بىر جىنىستا بولمىغان سۆزدۇر، «والمتصل» دېگىنىمىز ئۇنىڭ ئەكسىچە.

ناقص دېگىنىمىز، ئۇنىڭ بىلەن المستثنى منه تىلغا ئېلىنمىغان سۆز. مەسىلەن: ما قام إلا زيد (زيدتىن باشقىسى تۇرمىدى).

5. س: «غير» «سوى» «خلا» «عدا» «حاشا» لار بىلەن المستثنى نىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: «غير»، «سوى» بىلەن المستثنى نىڭ ھۆكۈمى زىر، ئۇ ئىككىسىگە المستثنى نىڭ ھەرىكىتى بېرىلىدۇ، مەسىلەن: قام القوم غير زيد، ما قام غير زيد القوم، ما قام القوم غير زيد، ما قام غير زيد، ما رأيت غير زيد (زيدتىن باشقىنى كۆرمىدىم)، ما مررت بغير زيد (زيدتىن باشقىنى ئۆتكۈزمىدىم). «سوى» يۇقىرىدىكىگە ئوخشاش.

«خلا» «عدا» «حاشا» بىلەن بولغان المستثنى نىڭ ھۆكۈمى: نصب، جر. مەسىلەن: قام القوم خلا زيداً و خلا زيد و عدا زيداً و عدا زيد و حاشا زيداً و حاشا زيد (زيدتىن باشقىسى تۇردى). خلا، عدا، حاشا لار نصب لىك ھالىتىدە بېرىلىدۇ. حرف الجر ھالىتىدە ھەرىتۇر.

چاقىرىلغۇچى

1. س: المنادى (چاقىرىلغۇچى) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ المئادى «يا» نىڭ كەينىدىن كەلگەن ئىسىم، ئۇنىڭ ھۆكۈمى مەيلى تەلەپپۇز جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى ئورۇن جەھەتتىن بولسۇن نصب.

2. س: قانداق ۋاقىتتا تەلەپپۇز جەھەتتە نصب بولىدۇ؟

ج: ئەگەر ئىزافە تىلىك بىرىكمە بولسا مەسىلەن: يا رسول الله (ئى ئاللاننىڭ ئەلچىسى) يا أكرم الخلق (ئى مەخلۇقاتىنىڭ كاتتىسى). ئىزافە تىلىك بىرىكمىگە ئوخشايدىغان بولسا مەسىلەن: يا لطيفاً بالعباد (ئى بەندىلەرگە كۆيۈمچان زات).

ياكى مەقسەت قىلىنمىغان ئېنىقسىز ئىسىم بولسا مەسىلەن: يا غافلاً والموت يطلب (ئى ئۆلۈم چاقىرىۋاتسا غاپىل يۈرگەن كىشى).

3. س: قانداق ۋاقىتتا محلا (ئورۇن) جەھەتتە نصب بولىدۇ؟

ج: ئەگەر يەككە خاس ئىسىم بولسا ياكى مەقسەت قىلىنغان ئېنىقسىز ئىسىم بولسا، ئۇرۇق كەمبى قىلىنىدۇ، ھالبۇكى ئۇ نصب نىڭ ئورنىدا. مەسىلەن: يا نوحُ قد جادلنا (ئى نوھ، بىز بىلەن بەك ئۇرۇشۇپ كەتتىڭ)، يا عليُّ يا كبيرُ (ئى ئۇلۇغ، ئى بۈيۈك زات)، يا أيها الإنسانُ (ئى ئىنسان)، يا أيها النفس المطمئنة (ئى ئارام ئالغۇچى جان)، يا رجل يا غلام (ئى ئادەم، ئى بالا).

ظننت ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەر

1. س: ظننت ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ئۇ ئەسلىسى مېتەد، خەۋەر بولغان ئىككى مفعول نى نصب قىلىدۇ.

2. س: ئۇ نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟



ج: ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: قەلب پېئىللىرى،
ئۆزگەرتىش پېئىللىرى.

3. س: قەلب پېئىللىرى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇلار: «ظننت» (ئويلىدىم)، «وحسبت» (ھېساب قىلدىم)،
«خلت» (خىيال قىلدىم)، «ورأيت» (كۆردۈم، بىلدىم)، «علمت»
(بىلدىم)، «زعمت» (دەپ قالدىم)، «جعلت» (قىلدىم)، «وجدت»
(ھېس قىلدىم)، «ألفيت» (تاپتىم).

4. س: ئۆزگەرتىش پېئىللىرى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ «صير» (ئۆزگەرتتى)، «جعل» (قىلدى)، «رد»
(قايتۇردى)، «أخذ» (قىلدى)، «توك» (تاشلىدى).

5. س: ئۇلارنىڭ مسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مسالى: ما أظن الساعة قائمة (مەن قىيامەتنى
قايم بولىدۇ دەپ ئويلىمايمەن)، حسبته لجة (ئۇ ئۇنى دەريامىكىن
دەپ سالدى)، خلت العالم بحراً (مەن بۇ ئالىمنى دېڭىزىمىكىن دەپ
خىيال قىلدىم)، يرونه بعيداً (ئۇلار ئۇنى يىراق دەپ قارىدى)،
علمتموهن مؤنات (ئۇلارنىڭ مۇمىن ئاياللار ئىكەنلىكىنى
بىلسەڭلار)، زعمت التلميذ حافظاً (مەن بۇ ئوقۇغۇچىنى يادقا
ئالغۇچىمىكىن دەپ قالدىم)، الفوا أباءاً هم ضالين (ئۇلار ئانا -
ئانىلىرىنىڭ ئازغۇن ئىكەنلىكىنى بىلدى)، صيرت القجة قلاما
(مەن قومۇشنى قەلەمگە ئايلاندۇرۇۋالدىم)، فجعلهم جذاذاً (ئۇ
ئۇلارنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋەتتى)، رددت القرطاس كراساً
(مەن قەغەزنى دەپتەرگە قايتۇردۇم)، أخذتموهم سسخرياً (سىلەر
ئۇلارنى مەسخىرە قىلىدىڭلار)، تركه صلدا (ئۇنى يالىڭاچ قويۇپ
قويدى).



6. س: «كان» ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ خەۋىرى «ان» ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ ئىسمى ۋە زەۋەر ئوقۇلغۇچىغا ئەگەشكۈچىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: كان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ خەۋىرى، ان ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلەرنىڭ ئىسمى ئىسىملارنىڭ رفع ئوقۇلۇشىنىڭ بابىدا ئۆتۈپ كەتتى. ئەمما نصب ئوقۇلغۇچىغا ئەگەشكۈچى بولسا كېيىن كېلىدۇ.

ئىسىملارنىڭ زىر ئوقۇلۇشى

1. س: ئىسىملارنىڭ مخفوض (زىر) ئوقۇلىدىغانلىرى نەچچە؟
ج: زىر ئوقۇلىدىغان ئىسىملار ئۈچ، ھەرپ بىلەن زىر ئوقۇلىدىغىنى، إضافة بىلەن زىر ئوقۇلىدىغىنى ۋە زىر ئوقۇلغۇچىغا بېقىنىپ زىر ئوقۇلىدىغىنى ئۇ تۆت نەرسىدۇر: «البعث» (سۈپەت)، «والعطف» (باغلاش)، «التوكيد» (تەكىت)، «والبدل» (بەدەل، ئۆتنە)

ھەرپ بىلەن زىر قىلىنىدىغانلار

1. س: ھەرپ بىلەن زىر قىلىنىدىغانلار دېگەن نېمە؟
ج: زىر قىلغۇچى ھەرپلەرنىڭ بىرىنىڭ كىرىپ زىر بولغان ھەرقانداق ئاشكارا ئىسىم ياكى ضمىرلارنىڭ ھەممىسىنى زىر قىلىنغۇچى دەيمىز.

2. س: زىر قىلغۇچى ھەرپلەر قايسى؟
ج: ئۇلار: «من» «إلى» «عن» «على» «في» «رُبَّ» «الباء» «الكاف» «اللام» «متى» «مُدْ» «منذ» ۋە قەسەم ھەرپلىرى: ئۇلار



«الواو» «الباء» «التاء» قاتارلىقلار.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، سىز يۇقىرىدىكى زىر قىلغۇچى ھەرپلەرنى شېئىر شەكلىدە يادقا ئېلىۋېلىڭ، بۇنداق قىلىشىڭىز ئېسىڭىزدىن چىقمايدۇ.

«بَاءٌ تَاءٌ كَافٌ لَامٌ وَآوٌ مُنذُ مُذٌ خَلَا»

«رُبُّ حَاشَا فِي عَدَا مِنْ عَنِّ عَلَى حَتَّى إِلَى»

3. س: زىر قىلىنغانلارنىڭ مىساللىرى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: أنزل من الماء ماءً (ئاللا ئاسماندىن سۇنى چۈشۈردى)، خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا (ئاللا ئۇنىڭدىن (تۇپراقتىن) ئۇنىڭ ئايالىنى ياراتتى)، وَالْأُمُّرُ إِلَيْكَ (بۇ ئىش سىزنىڭ ئىلكىڭىزدە)، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ (ئاللا ئۇلاردىن رازى بولسۇن)، عَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَكَ تَحْمَلُونَ (ئۇنىڭ ئۈستىگە (يەنى ھاياتلارنىڭ) ۋە كېمە ئۈستىگە نەرسىلەرنى باسسەلەر)، يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا» (ئۇلار ئاللانىڭ دىنىغا توپ – توپ بولۇپ كىرىدۇ)، رُبُّ إِشَارَةٌ اِبْلَغُ مِنْ عِبَارَةٍ (بەزى ئىشارەت سۆزدىن كۈچلۈك)، قَلِيلٌ طَيْبٌ خَيْرٌ مِنْ كَثِيرٍ خَبِيثٌ (ئاز ياخشىلىق كۆپ يامانلىقتىن ياخشى)، اٰمَنُوا بِاللّٰهِ (ئاللاغا ئىمان كەلتۈرۈڭلار)، اٰمَنُوا بِهِ (ئۇلار ئۇنىڭغا ئىمان كەلتۈردى)، وَحَوْرٌ عَيْنٌ كَامِثَالُ اللُّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ (سەدەپ ئىچىدىكى مەرۋايىتقا ئوخشاش ھۆرلەر بار)، سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ (ئۇ كېچىسى تاڭ ئاتقىچە خاتىرجەملىك بار)، حَفِظْتُ الْاِعْرَابَ مِذْ يَوْمِ اَوْ مِذْ يَوْمَيْنِ (مەن بۇ ئىشراپنى بىر ئىككى كۈندىن بۇيان يادقا ئالدىم)، وَاللّٰهُ (ئاللا بىلەن قەسەم)، اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ (ئۇلار ئاللا بىلەن قەسەم قىلدى)، تَاللّٰهُ لَقَدْ آتَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا (ئاللا بىلەن قەسەمكى، ھەقىقەتەن ئۇ سېنى بىزنىڭ ئۈستىمىزدىن تاللىدى).

4. س: يۇقىرىقىلاردىن باشقا مەخسۇس ضىمىر لارنىڭ

مساللىرى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: ئون ئىككى مَرَّيِي (مەن بىلەن ئۆتتى)، مَرَّيْنَا (بىز بىلەن ئۆتتى)، مَرَّيْكَ، مَرَّيْكَ، مَرَّيْكَ، مَرَّيْكَمَا، مَرَّيْكُمْ، مَرَّيْكُمْ، مَرَّيْئِهِ، مَرَّيْنَا، مَرَّيْهَا، مَرَّيْهُم، مَرَّيْهُن.

ئەلۈزافۇ ئىلەيھى

1. س: إضافة بىلەن زىر قىلىنغانلار دېگەن نېمە؟

ج: بىر ئىسىمغا إضافة قىلىنغان ھەرقانداق ئىسىم إضافة بىلەن زىر قىلىنغان دېيىلىدۇ، ئۇ ياكى «لام» مەنىسىدە كېلىدۇ، مەسىلەن: مَحْفَظَةُ طَالِبِ الْعِلْمِ (ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىنىڭ سومكىسى)، قَلَمُ الْمُتَعَلِّمِ (ئۆگەنگۈچىنىڭ قەلىمى) ياكى «مَنْ» (دەن، تىن) مەنىسىدە كېلىدۇ، مەسىلەن: ثِيَابُ سُنْدُوسٍ (نېپىز يىپەك كىيىم) لَحْمِ طَيْرٍ (قۇش گۆشى)، ئەسلى قۇشتىن بولغان گۆش.

2. س: ئۇنىڭ بىرىنچىسى نېمە دەپ ئاتىلىدۇ، ئىككىنچىسىچۇ؟

ج: بىرىنچىسى «مُضَافٌ» (ئىزاھەت قىلغۇچى)، ئۇنىڭدىن تەنۋىن (جۈپ ھەرىكەت) تىنىيە ۋە جەم نىڭ نۇنى چوقۇم چۈشۈپ قالىدۇ ۋە ئامىللارنىڭ تەسىرىگە ئاساسەن ھەرىكەت بېرىلىدۇ. ئىككىنچىسى «مُضَافٌ إِلَيْهِ» (ئۇنىڭغا إضافة قىلىنغۇچى) دېيىلىدۇ، ئۇ پەقەت زىر بولىدۇ.

3. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: نَفَيْتَ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ (ئۇنىڭدا كىشىلەرنىڭ قويى ئوتلىدى)، يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ (ئۇنىڭغا ئىچىڭلاردىن ئىككى ئادىل كىشى ھۆكۈم چىقىرىدۇ)، إنا رسولا رَبِّكَ (بىز سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئەلچىسى)، أقم الصلوات طرقي

التَّهَارِ (كۈندۈزنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى نامازنى ئوقۇغىن)، واتلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنِ آدَمَ (ئۇلارغا ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى ئوغلى توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئوقۇپ بەر)، إنا لوفوهم (بىز ئۇلارنىڭ ئەجرىنى تولۇق بەرگۈچى).

4. س: رفع، نصب، جرّ ئوقۇلغۇچىلارغا ئەگەشكۈچى دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ تۆت نەرسە: النعت (سۈپەت)، العطف (باغلىغۇچى)، التوكيد (تەكىت)، البدل (بەدەل)، يۇقىرىدا ئۆتكەندەك.

سۈپەت

1. س النعت (سۈپەت) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟
 ج: النعت دېگىنىمىز، ئۇ ئىلگىرىكى ئىسىمنىڭ سۈپىتى. ئۇ ئۇنى چۈشەندۈرىدۇ ياكى ماختاش، سۆكۈشكە خاس قىلىدۇ ياكى ئۇنىڭدىن باشقا.....

ئۇنىڭ ھۆكۈمى: سۈپەتلەنگۈچىگە رفع، نصب، جرّ، معرفة، نكرة، مذكر، مؤنث، مفرد، جمع لارنىڭ ھەممىسىدە ئەگىشىدۇ.
 2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: وانه لكتابٌ عزيزٌ (ئۇ ھەقىقەتەن بۈيۈك كىتاب)، إهدانا الصراط المستقيم (بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن)، فيهما عينان نضختان (ئۇنىڭدا ئوخچۇپ چىقىپ تۇرىدىغان ئىككى بۇلاق بار)، بل عباد مكرمون (بەلكى ئۇلار ھۆرمەتلىك بەندىلەردۇر).

ئەتفە ھەرپلىرى

1. س: حروف العطف (جۈملە ئارىسىنى باغلاش ھەرپلىرى) نەچچە؟

ج: حروف العطف توققۇز، ئۇلار: «الواو»، «الفاء»، «ثم»، «حتى»، «أم»، «أو»، «بل»، «لا»، «لكن».

2. س: معطوف (باغلانغۇچى) نىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: معطوف (باغلانغۇچى) نىڭ ھۆكۈمى: ئەگەر ئىلگىرىكى ئالتە ھەرپ بىلەن باغلانغان بولسا مەنا جەھەتتە ۋە ھەرىكەت جەھەتتە ئورتاق بولىدۇ، ئەگەردە كېيىنكى ئۈچ ھەرپ بىلەن باغلانغان بولسا مەنىسى بىردەك بولماستىن ھەرىكەت جەھەتتەلا ئەگىشىدۇ، مەيلى ئۇ ئىسىم بولسۇن ياكى پېئىل بولسۇن.

ئەگەر سىز ئۇنى رفع ئوقۇلغان نەرسىگە باغلانغان بولسىڭىز رفع ئوقۇيسىز. ئەگەر نەصب گە باغلانغان بولسىڭىز نەصب ئوقۇيسىز. ئەگەر جر گە باغلانغان بولسىڭىز جر ئوقۇيسىز. ئەگەر جزم غا باغلانغان بولسىڭىز ساكىن ئوقۇيسىز.

3. س: بۇ ھەرپلەرنىڭ مەنىلىرى نېمە؟

ج: «واو» نىڭ مەنىسى كۆپلۈك.

«فاء» نىڭ مەنىسى ئايدىنلاشتۇرۇش، تەرتىپكە سېلىش، «ثم» مەنىسى ئېنىقلاش، مۆھلەت بېرىش.

«حتى» نىڭ مەنىسى گىچە، غىچە ...

«أم» ئايدىنلاشتۇرۇشنى تەلەپ قىلىش.

«أو» نىڭ مەنىسى: تەلەپتىن كېيىن بولۇشلۇق قىلىش، خەۋەردىن كېيىن شەك ئېنىقسىز، تەپسىلاتلار

4. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: صدق الله ورسوله (ئاللا ۋە ئاللاننىڭ بەيغەمبىرى راست سۆزلىدى)، اطيعوا الله ورسوله (ئاللا ۋە ئاللاننىڭ ئەلچىسىگە ئەگىشىڭلار)، إن تومنوا وتيقوا يوتكم أجوركم (ئەگەر

ئىمان كەلتۈرسەڭلار تەقۋادارلىق قىلساڭلار ئەجىرئىلار بېرىلىدۇ،
 لئىھنى بە بلدة مینا وئسقیه (بىز ئۇنىڭ بىلەن ئۆلگەن زىمىنىنى
 تىرىلدۈرۈش ۋە ئۇنى سۇغۇرۇش ئۈچۈن ...)، اقبل السحاب فالطر
 (بۆلۈت كەلدى يامغۇرمۇ ياغدى)، قرأت الفقه فالنحو (فەقەھنى
 ئوقۇدۇم گرامماتىكىنىمۇ ...)، والصفات صفا فالزاجرات زجرا
 (سەپ – سەپ بولۇپ تۇرغان، قارشى ئات سېلىپ تۇرغان قوشۇن
 بىلەن قەسەم)، بر املك ثم اباك ثم ادناك فادناك (ئاناڭغا ياخشىلىق
 قىلغىن ئاندىن كېيىن ئاتاڭغا، ئاندىن كېيىن يېقىنلىرىڭغا ...
 يېقىنلىرىڭغا)، يستغفر للعالم كل شىء حتى حيتان البحر (ئالىمغا
 بارلىق نەرسىلەر مەغپىرەت تەلەپ قىلىدۇ، ھەتتاكى دېڭىز
 ھايۋانلىرىغىچە)، كل شىء بقضاء وقدر حتى العجز والكيسن (ھەممە
 نەرسە تەقدىر بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ، ھەتتاكى ئاجىزلىق
 ۋە ھوشيارلىقمۇ)، انتم اشد خلقا ام السماء (يارىتىشقا سىلەر
 قادىرمۇ ياكى ئاسماننى ياراتقان ئىكسىمۇ؟)، ولا تطع منهم آثما
 اوكفوراً (ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى گۇناھكارلارغا ۋە دىنىسىزларغا
 ئەگەشمىگىن)، اموات بل احياء (ئۆلۈكلەر بەلكى ئۇلار
 تىرىكتۇر ...)، الصدق ينعك لا الكذب (راستچىلىق ساڭا پايدا
 يەتكۈزىدۇ، يالغانچىلىق ئەمەس)، ليس الكل حمودا لكن الاجهاذ
 (ھۈرۈنلۈك ماختالمايدۇ لېكىن تىرىشىش ماختىلىدۇ).

تەكىت

1. س تۇكىد تەكىت ھەرىپلىرى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ
 ھۆكۈمىچۇ؟
 ج: ئۇلار: عين (كۆزى)، نفس (ئۆزى)، كل (ھەممىسى)، جمع
 ھەممىسى، اجمع (كۆپرەكى)، اجمعون (كۆپلىرى)، «عامّة»

((ئاممىسى))، «كلا» (ئىككىسى)، «كلتا» (ئىككى (م)).

ئۇ تەكىتلەنگەن ضمير بىلەن ئۆلىنىپ كېلىشى لازىم. ئۇنىڭ ھۆكۈمى ھەرىكەت جەھەتتە تەكىتلەنگۈچىگە ئەگىشىدۇ.

2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: أَقْبَلَ الْخَلِيفَةُ عَيْنَهُ أَوْ نَفْسَهُ (خەلىپە كەلدى، ئۇنىڭ ئۆزى كەلدى ...). رَأَيْتُ الْخَلِيفَةَ عَيْنَهُ أَوْ نَفْسَهُ (مەن خەلىپىنى كۆردۈم، ئۇنىڭ ئۆزىنى)، فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (پەرىشتىلەرنىڭ ھەممىسى سەجدە قىلدى)، وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعَدُهُمْ أَجْمَعِينَ (شەكسىزكى جەھەننەم ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئورنى)، جَاءَ السَّرْجَانَ كِلَاهِمَا (ئىككى ئەر كەلدى، ئىككىلىسى كەلدى)، أَكْرَمْتَهُمَا كِلَيْهِمَا (مەن ئىككىلىسىنى ھۆرمەتلىدىم)، دَافَعْتُ عَنْهُمَا كِلَيْمَا (ئۇ ئىككىلىسىنى قوغدىدىم) ۋاھاكاڭلار ...

بەدەل

1. س: بەدەل دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ ئۆزىگە ئوخشاش نەرسىدىن بەدەل قىلىنغان ئىسىم ياكى پېئىلدۇر، ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ھەرىكەت جەھەتتە ئۆزىنىڭ ئالدىدىكىسىگە ئەگىشىدۇ.

2. س: بەدەلنىڭ قىسىملىرى نەچچە؟ ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: بەدەلنىڭ قىسىملىرى تۆت: كۆپلۈكتىن كۆپىنى بەدەل ئېلىش مەسىلەن: اهدنا الصراط المستقيم صراط الدين (بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن ... شۇنداق كىشىلەرنىڭ يولىغا)، قد أنزل الله لكم ذكراً رسولاً (شەكسىزكى ئاللا سىلەرگە زىكرىنى يەنى ئەلچىنى چۈشۈردى).

كۆپلۈكتىن بەزىسىنى بەدەل ئېلىش، ئۇنىڭ مىسالى: ولولا



دَفَعُ اللهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ (ئەگەر ئاللا ئىنسانلارنى ئۇلارنىڭ بەزىسىنى - بەزىسى بىلەن تۈسۈپ قويىمىغان بولسا)،

ئۆز ئىچىگە ئېلىش بەدىلى، ئۇنىڭ مىسالى: يىشلونك عن الشهر الحرام قتال فيه (ئۇلار سەندىن ھارام قىلىنغان ئايدىكى قتال توغرىسىدا سورايدۇ)،

تۈرلەندۈرۈش بەدىلى. ئۇنىڭ مىسالى: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْلِي الصَّلَاةَ مَا يُكْتَبُ لَهُ نَصْفُهَا تَلْثَاهَا رُبْعُهَا (ھېلىقى ئادەم ئۆزىگە پەرىز قىلىنغان نامازنى، يېرىمىنى، ئۈچتىن بىرىنى، تۆتتىن بىرىنى ئوقۇدى)،

بېئىلىنىڭ مىسالى: وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يَطَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ (كىمكى ئاشۇنى قىلىدىكەن گۇناھكار بولىدۇ، ئۇنىڭغا ئازاب زىيادە قىلىنىدۇ).

بىر قىسىم ئىسىملارنىڭ ھۆكۈملىرى

1. س: مەرفە (تونۇش ئىسىم) دېگەن نېمە؟ نكرة (ناتونۇش ئىسىم) دېگەن نېمە؟

ج: نكرة ئىسىم دېگىنىمىز، ئۆز جىنسلا بىلىنىدىغان ھەرقانداق ئىسىم، ئۇنىڭ ئالامىتى «رُبُّ» ياكى «كَم» نى قوبۇل قىلىشتۇر.

مەرفە ئىسىم دېگىنىمىز ئالتە: مضمەر، العلم (خاس ئىسىم)، إسم الإشارة (كۆرسىتىش ئالماشلىرى)، إسم الموصول (ئىسپىي ئالماش)، المَعْرِفُ بِأَل «أَل» بىلەن ئېنىقلانغان ئىسىم) ۋە يۇقىرىقىلاردىن بىرىسىگە مضاف بولغان ئىسىم.

2. س: مضمەر دېگەن نېمە؟

ج: مۇھىم دېگەن سۆزلىگۈچى ياكى ئاڭلىغۇچى ياكى ئۈچىنچى بىر جىنسىنى كۆرسەتكەن نەرسە، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتتۇق.

3. س: العلم دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ مۇئەييەن بىر نەرسىنى كۆرسەتكەن ئىسىم، مەسىلەن:

محمد، أحمد.

4. س: إسم الإشارة دېگەن نېمە؟

ج: إسم الإشارة دېگەن: «ذا، ذه، وتا، وتى» (بۇ، ۋە)، «ذان تان» (بۇ ئىككىسى)، بۇلار رفع لىك ھالەتتە كېلىدۇ، «ذَيْن وَتَيْن» بۇ ئىككىسىنى، بۇلارنىڭ بېشىغا ئاگاھلاندىرۇش «ھى كېلىدۇ، ئاخىرىغا بولسا يىراقلاشتۇرۇش «ك» كېلىدۇ. مەسىلەن: «وَأَوْلَاءِ» ھۇلاء، ھذا، ھذه، ذاك.

5. س: الإسم الموصول دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ بىر الصلة (سىيلىگە) ۋە قايتقۇچىغا موھتاج بولغان نەرسە. مەسىلەن: الذى والى واللذان واللتان (ھېلىقى كىشى، ھېلىقى ئىككىسى)، بۇلار رفع لىك ھالەتتە كېلىدۇ. «اللذَيْنِ وَاللَّتَيْنِ» (ئۇ ئىككىسىنى)، بۇلار نصب، جىر ھالەتتە كېلىدۇ.

«اللذَيْنِ، اللَّتَيْنِ»، «مَنْ» (كىم)، «مَا» (نېمە)، «وَأَيُّ» (قايسى)، ۋە «ما» دىن كېيىنكى «ذا» يەنى «مَاذَا» نېمە دېگەنلەر سوئال ئالماشلىرىدىن.

6. س: الصلة سىيلى دېگەن نېمە؟ قايتقۇچى دېگەنچۇ؟

ج: الصلة سىيلى دېگەن خەۋەر خاراكتېرلىك جۈملە بولۇپ ئۇنىڭدا موصول قا قايتىدىغان بىر ضمىر بولىدۇ، ئۇ عائىد. (قايتقۇچى) دەپ ئاتىلىدۇ، مەسىلەن: جاء الذى قام أبوه (دادىسى)



ئۆرە تۇرغان ھېلىقى كىشى كەلدى).

7. س: «أل» بىلەن ئېنىقلانغان ئىسىم دېگەن نېمە؟

ج: «أل» كىرگەن ھەرقانداق ئىسىم «أل» بىلەن ئېنىقلانغان ئىسىم دېيىلىدۇ، مەسلەن: الرجل (ھېلىقى ئادەم)، الكتاب (ھېلىقى كىتاب)، التلميذ (ھېلىقى شاگىرت).

8. س: يۇقىرىقىلاردىن بىرەرسىگە مۇساف بولغۇچىنىڭ

مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: كىتابك (سېنىڭ كىتابىڭ)، قلم محمد (مۇھەممەدنىڭ قەلىمى)، دفتر هذا (بۇنىڭ دەپتىرى)، رداء الذى خرج (چىققان كىشىنىڭ كۆيىنىكى)، جبة الرجل (ئادەمنىڭ جۇۋىسى).

9. س: المبنى من الأسماء (ئىسىملاردىن مەبىنى

قۇرۇلمىلىقلىرى) قايسى؟

ج: ئىسىملاردىن مەبىنى قۇرۇلمىلىقلىرى: ئالماشلار، شەرت ئىسىملىرى، سوئال ئالماشلىرى، كۆرسىتىش ئالماشلىرى، ئىسىم پېئىللار، نىسپىي ئالماشلار، سانلاردىن مۇرەككەپ قۇرۇلمىلىقلىرى ۋە ئەگەر يەككە بولسا جىنسىنى بولۇشىنىز قىلغۇچى لامنىڭ ئىسمى ۋە ئەگەر يەككە خاس ئىسىم ياكى مەقسەتلىك ئېنىقسىز ئىسىم ياكى ئۇنىڭدىن باشقا چاقىرىلغۇچى بولسا.

10. س: ئالماشلار، كۆرسىتىش ئالماشلىرى، نىسپىي

ئالماشلار، لانىڭ ئىسمى ۋە چاقىرىلغۇچىلارنى بىز ئىلگىرى سۆزلەپ بولدۇق، ئەمدى قالغانلىرىنى بىزگە سۆزلەپ بېرىڭ؟

ج: شەرت ئالماشلىرى، ئۇ: مَهْمَا، حَيْثَمَا، مَنْ، مَا، مَتَى، آيَان،

أَيْن (قەيەردە)، أَيْ (قەيەر)، أَيُّ (قايسى)، بۇ ئاخىرقى يەتتىسى ھەم

سوئال ئالماشلىرى، «كَمْ» (نەچچە)، «كَيْفَ» (قانداق)، «مَاذَا» (نېمە). ئىسىم پېئىللار: «صَه» (جىمتۇر)، «مَهْ» (توختا)، «هَيْهَاتَ» (مۈمكىن ئەمەس)، «شَيْئَان» (ئايرىلدى)، «أَفْ» (ھۆ)، «هَيْتَ» (بېرى كەل) ۋاھاكازالار.....

ئۇنىڭ مىسالى: هيهات هيهات لما توعدون (سىلەرگە ئاگاھلاندىرۇلغان ئىش تولمىمۇ يىراقتۇر). قَالَتْ هَيْتَ لَكَ (ئۇ زۈلەيخا: بېرى كەل، دېدى) ۋاھاكازالار.....

سانلاردىن مۇرەككەپلىرى: أَحَدٌ عَشَرَ (ئون بىر)، «ثَلَاثَةٌ عَشَرَ» (ئون ئۈچ)، إِلَى تِسْعَةٍ عَشَرَ (ئون توققۇزغىچە. ئۇ زەۋەرگە مەبىنى قىلىنغان، ئۇنىڭ مىسالى: «عَلَيْهَا تِسْعَةٌ عَشَرَ» (ئۇنىڭ ئۈستىدە ئون توققۇز بەرىشتە بار). إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدًا عَشَرَ كَوْكَبًا (مەن ئون بىر يۇلتۇزنى كۆردۈم).

پېئىللار

1. س: پېئىللارنىڭ قىسىملىرى نەچچە؟
ج: پېئىلنىڭ قىسمى ئۈچ: ئۆتكەن زامان، كېلىدىغان زامان، بۇيرۇق.

2. س: ئۆتكەن زامان دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ئالامىتىچۇ؟
ج: ئۆتكەن زاماندا يۈز بەرگەن بىر ئىش - ھەرىكەتنى كۆرسىتىدىغان نەرسە ئۆتكەن زامان پېئىلىدۇر، ئۇنىڭ بەلگىسى: بىرىنچى شەخس ياكى ئىككىنچى شەخس «تاء» سىنى قوبۇل قىلىش، مەسىلەن: «كَتَبْتُ» (يازدىم)، «كَتَبْتَ» (يازدىڭ) ۋە ساكىنلىق ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ «تاء» سىنى قوبۇل قىلىش. مەسىلەن: كَتَبْتُ (ئۇ يازدى).

3. س: كېلىدىغان زامان پېئىلى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ بەلگىسىچۇ؟

ج: ئۇ ھازىرنى ۋە كەلگۈسىنى كۆرسەتكەن نەرسە، ئۇنىڭ بەلگىسى «لم» «السين» «سوف» لەرنى قوبۇل قىلىش، مەسىلەن: لم يكتبُ (يازمدى)، سَيَكْتُبُ (پات ئارىدا يازىدۇ)، سوف يكتبُ (يازىدۇ).

4. س: بۇيرۇق پېئىلى دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ بەلگىسىچۇ؟

ج: ئۇ تەلەپ قىلىشنى كۆرسىتىدىغان نەرسە، ئۇنىڭ بەلگىسى ئىككىنچى شەخس ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ «يائ» سىنى قوبۇل قىلىش، مەسىلەن: فكلې واشربى وقرى عينا (بۇ شېرىن خورمىدىن) يېگىن، (بۇ تاتلىق سۇدىن) ئىچكىن ۋە خۇرسەن بولغىن.

5. س: پېئىللاردىن ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولغانلىرى

قايسى؟

ج: پېئىللاردىن ئەسلى قۇرۇلمىلىقلىرى: ئۆتكەن زامان پېئىلى، بۇيرۇق پېئىلى ۋە ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ نۇنى ياكى تەكىتنىڭ نۇنى ئۆلىنىپ كەلگەن كېلىدىغان زامان پېئىلى.

6. س: ئۆتكەن زامان پېئىلى نېمىگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق؟

ج: ئۆتكەن زامان پېئىلى پەقەت زەۋەرگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق، ئۇنىڭ مىسالى: قرأ (ئوقۇدى)، أكرمَ (ھۆرمەتلىدى).

ئەگەر ئۇنىڭغا رفع لىك ئالماش ئۆلىنىپ كەلسە ئۇنىڭ ئاخىرى تەقدىر قىلىنغان زەۋەرگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، بىر سۆزگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان نەرسە، تۆت ھەرىكەتنىڭ بىرلا ۋاقىتتا كېلىشى توغرا بولمىغانلىقتىن ئوتتۇرىغا كەلگەن سۈكۈت بىلەن ھېلىقى ئورۇن ئىگىلەشكە ئۇنىڭ ئاشكارا بولۇشى

چەكلەنگەن، ئۇنىڭ مىسالى: قَرَأْتُ (ئوقۇدۇم)، أَكْرَمْتُ (ھۆرمەتلىدىم) ياكى ئۇنىڭغا كۆپلۈكنىڭ «واو» سى ئۇلىنىپ كەلسە ئۇنىڭ ئاخىرى تەقدىر قىلىنغان زەۋەرگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، چۈنكى مۇناسىپ بولۇش ئۈچۈن كەلگەن بەش بىلەن ھېلىقى ئورۇن ئىگىلەنگەچكە ئۇنىڭ ئاشكارا بولۇشى چەكلىنىدۇ، چۈنكى «واو» ئالدىدىكى ھەرىپنىڭ بەش بولۇشىنى خالايدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: «قَرَأُوا» (ئۇلار ئوقۇدى)، «أَكْرَمُوا» (ئۇلار ھۆرمەتلىدى).

7. س: بۇيرۇق پېئىل نېمىگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ؟
ج: بۇيرۇق پېئىل ئۆزىنىڭ كېلىدىغان زامان پېئىلى ساكىن بولغانغا ئاساسەن ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، ئەگەر ئاخىرى ساغلام ھەرپ بولسا ساكىنغا ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: أَكْتُبُ (يازغىن)، إِحْفَظُ (يادقا ئال).
ئەگەر ئاخىرى كېسەل ھەرپ بولسا، كېسەل ھەرىپنىڭ چۈشۈپ قېلىشىغا ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، اخش (قورققىن)، اذْغُ (چاقىرغىن)، اِزْمُ (ئاتقىن).

ئەگەر ئۇنىڭ ئاخىرى ئىككىلىك ئالماش، كۆپلۈك ئالماش ياكى ئىككىنچى شەخس ئاياللىق جىنس تۈر ئالمىشى بولسا، نۇننىڭ چۈشۈپ قېلىشىغا ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: «فَعَلَا» (ئۇ ئىككىسى قىلسۇن)، اِفْعَلُوا (ئۇلار قىلسۇن)، اِفْعَلِي (سىز قىلىڭ).

8. س: كېلىدىغان زامان پېئىلى ئەگەر ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ نۇنى ياكى تەكىتنىڭ نۇنى ئۇلىنىپ كەلسە نېمىگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ؟

ج: ئەگەر ئۇنىڭغا ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ نۇنى ئۇلىنىپ

كەلسە ساكىنغا ئەسلى قۇرۇلمىلىق بولىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى:
 والوالدات يُرَضْنَ (ئانىلار ئېمىتىدۇ)، والمطلقات يَتَرَبُّصْنَ (تالاق
 قىلىنغانلار كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ)، ئەگەر تەكىتنىڭ نۇنى يېنىك ياكى
 ئېغىر ھالدا ئەگىشىپ كەلسە زەۋەرگە ئەسلى قۇرۇلمىلىق
 بولىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: لَيْسَجَنَّ (ئەلۋەتتە تۈرمىگە تاشلىنىدۇ)،
 لِيَبْذَنَّ فِي الْحِطْمَةِ (ئەلۋەتتە دوزاخقا تاشلىنىدۇ)، لَتَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ
 (كۆكۈلىسىدىن تۈتىمىن).

پېئىللاردىن اعراب بېرىلگەن كېلىدىغان زامان پېئىلى

1. س: پېئىللارنىڭ ئىچىدىكى ئېنىق پېئىل قايسى؟
 ج: پېئىللارنىڭ ئىچىدىكى ئېنىق پېئىل كېلىدىغان زامان
 پېئىلى، ئەگەر ئۇ ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ ۋە تەكىتنىڭ
 نۇنىدىن خالىي بولغان بولسا.
2. س: ئەگەر ئۇنىڭغا ئىئراب بېرىلسە ئۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟
 ج: ئەگەر زەۋەر، ساكىندىن خالىي بولسا ئۇنىڭ ھۆكۈمى
 رفع، ئۇنىڭ مىسالى: يَحْفَظُ (يادقا ئالىدۇ)، تَدْرَسُونَ (ئۆگىتىدۇ)،
 يَسْعَى (ماڭىدۇ)، ئەگەر ئۇنىڭغا نصب ياكى ساكىن كىرسە ئۇنىڭ
 ھۆكۈمى نصب، ساكىن.

نصب قىلغۇچى ئامىللار

1. س: نواصب (زەۋەر قىلغۇچىلار) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ
 قىسىملىرىچۇ؟

ج: بىرىنچى قىسىم: ئۆزلۈكىدىن زەۋەر قىلىش، ئۇلار نۆت: «أَنْ». مىسالى: يَرِيْدُ اللهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ (ئاللاھ سىلەردىن يېنىكىلىتىشنى خالايدۇ).

«وَلَنْ». مىسالى: لَنْ يَتَالَ اللهُ لِحَوْمِهَا (ئاللاھقا ئۇنىڭ گۆشى ھەرگىزمۇ يەتمەيدۇ).

«إِذَنْ». مىسالى: إِذَنْ أَكْرَمَكَ (ئۇنداقتا سېنى ھۆرمەت قىلىمەن)، بۇ ئەنە سېنى زىيارەت قىلىمەن دېگەن كىشىگە جاۋابەن ئېيتىلىدۇ.

«كَيْ» بۇ مىصدى خاراكتېرلىك «كَيْ» بولۇپ، ئۇ زىر قىلغۇچى لامىنى تەلەپپۇز جەھەتتىن بولسۇن ياكى تەقدىرەن بولسۇن ئۆزىنىڭ ئالدىدا قىلىدۇ، مىسالى: لَكَيْلَا يَعْلَمَ (ئۇ بىلمىسۇن ئۈچۈن)، كَيْلَا يَكُونُ دَوْلَةً (قولدىن قولغا ئۆتۈپ يۈرمەسلىكى ئۈچۈن).

ئىككىنچى قىسىم: ئۇنىڭدىن كېيىن كېلىش توغرا بولغان يوشۇرۇن «أَنْ» بىلەن زەۋەر قىلغۇچى. ئۇلار بەش: «لَا مُمْ كَيْ» (كەينىڭ لامى)، ئۇنىڭ مىسالى: تُتَيَّنُ لِلنَّاسِ (ئىنسانلارغا بايان قىلىش ئۈچۈن).

«والواو، والفاء، وئَمْ وَأُو» (ئەگەر كېلىدىغان زامان پېئىلى ئوچۇق ئاشكارا ئىسىمغا باغلانغان بولسا). مەسىلەن: عَدِمُ اللَّعِبَ وَأَحْفَظُ دَرُوسِي أَحَبُّ إِلَيَّ (ئويۇننى تاشلاپ دەرسلىرىنى يادقا ئېلىشىم مەن ئۈچۈن ياخشىدۇر)، حَضْرُ الدَّرْسِ، فَافْهَمَهُ رِبْعَ كَبِيرٍ (دەرسكە قاتنىشىش، ئۇنى چۈشىنىش چوڭ پايدا)، تَعَلَّمَ الْعِلْمَ ثُمَّ اعْمَلْ بِهِ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ (ئىلىم ئۆگىنىش ئاندىن ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ سائادىتى)، «أَوْ يَرْسِلُ رَسُولًا» (ياكى ئەلچى ئەۋەتىلىدۇ).

ئۈچىنچى قىسىم: ئۇنىڭدىن كېيىن كېلىش زۇرۇر

بولمىدىغان يوشۇرۇن «آن» بىلەن زەۋەر قىلغۇچىلار، ئۇلار ئالتە: «كَيِّ» ئۇنىڭ مىسالى: جنتُ كَيِّ أتعلم (ئۆگىنىش ئۈچۈن كەلدىم)، ئىسكارنىڭ «لام»ى، ئۇنىڭغا «ما» بىلەن نەفى بولغان ياكى «لم» بىلەن نەفى بولغان نەرسە ئىلگىرى كېلىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: ما كان الله ليعذبهم (ئاللا ئۇلارنى ئازابلىمايدۇ)، لم يكن الله ليغفر لهم (ئاللا ئۇلارنى مەغپىرەت قىلمايدۇ).

«حَتَّى» «إلى» مەنىسى بىلەن ياكى «السلام» مەنىسىدە كېلىدۇ، ئۇنىڭ مىسالى: حتى يقول الرسول (ئەلچى دېگىچە ...)، ئابىر على الدرس حتى تدرّك العلم (ئىلىمنى ئۆگىنىش ئۈچۈن دەرسكە چىدا)، «أَوْ» «الى» مەنىسىدە ياكى «إلا» مەنىسىدە كېلىدۇ، مەسلەن: لأستسهلن الصعبَ أو أدركَ المني (ئارزۇيۇمغا يەتكۈچە قىيىنچىلىقلارنى يېڭىمەن)، سأترك الجاهل أو يتعلم (ئەگەر ئۆگەنمىسە جاھىلنى تاشلايمەن).

«فَاء» سەۋەب ئۈچۈن ياكى بىللە كېلىش «واو» بىلەن كېلىدۇ، ئەگەر ئۇنىڭ ئالدىغا نەفى ياكى ئىلتىماس ياكى ئۇ ئىككىسىگە ئوخشاشلىرى كەلسە، ئۇنىڭ مىسالى: لا يقضي عليهم فيموتوا (ئۇلارنىڭ ئۆلۈپ قالماسلىقلىرى ئۈچۈن ئۇلارغا ھۆكۈم چىقىرىلمايدۇ، ويعلم الصابرين (ئۇ (ئاللا) سەۋر قىلغۇچىلارنى بىلىگۈچى).

ساكىن قىلغۇچى ئامىللار

1. س: ساكىن قىلغۇچىلار دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ قىسمىلىرىچۇ؟
ج: ساكىن قىلغۇچىلار ئون يەتتە، ئۇ ئىككى قىسىم.
2. س: بىرىنچى قىسىم دېگەن نېمە؟

ج: بىرىنچى قىسىم پەقەت بىرلا پېئىلنى ساكىن قىلىدىغان نەرسە، ئۇلار بەش:

«لم». ئۇنىڭ مىسالى: لم يلد ولم يولكذ (ئۇ ئاللا تۇغمىغان ۋە تۇغۇلمىغان).

«لما». مىسالى: لما يذوقوا عذاب (ئۇلار تېخى مېنىڭ ئازابىمنى تېتىغىنى يوق).

بۇيرۇق ۋە ئىلتىجاننىڭ «لا»سى، ئۇنىڭ مىسالى: لِيُنْفِقْ ذِرْوَةً (كەڭچىلىك ئىگىسى (بايلار) چىقىم قىلسۇن)، لِيَقْضَ عَلَيْنَا رِبْكَ (بىزگە سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ ھۆكۈم چىقارسۇن).

چەكلەش ۋە ئىلتىجاننىڭ «لا»سى، ئۇنىڭ مىسالى: لا تَشْرِكْ بِاللَّهِ (خۇداغا شېرىك كەلتۈرمە)، لا تَوَاخِذْنَا (بىزنى تۇتمىغىن).

ئىلتىماس ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ جاۋابىدا كېلىش، مىسالى: تَعَالُوا أَتْلُ (كېلىڭلار ئوقۇپ بېرەي).

ئىككىنچى قىسىم: ئىككى پېئىلنى ساكىن قىلىدىغان نەرسە، بىرىنچى شەرت پېئىل، ئىككىنچى ئۇنىڭ جاۋابى ۋە جازاسى، ئۇ ئون بىر، ئۇلار: «إِنْ» «إِذْمَا» «مَهْمَا» «حَيْثَمَا» «مَنْ» «مَا» «مَتَى» «أَيَّانَ» «أَيَّنَ» «أَيُّ» ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىسىملاردۇر، پەقەت «إِنْ» ۋە «إِذْمَا» دىن باشقا، ئۇ ئىككىسى ھەرىتۇر.

3. س: ئۇلارنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇلارنىڭ مىسالى: إِنْ تَشَاءُ نُنْزِلْ (ئەگەر خالىساق چۈشۈرىمىز، إِذْمَا تَتَّعَلَّمْ تَرَبِّحْ (ئەگەر ئۆگەنسەڭ پايدا ئالىسەن)، مَهْمَا تَعْمَلْ تُوجِرْ (نېمىلا ئىش قىلساڭ ئەجىر بېرىلسەن)، حَيْثَمَا تَكُنْ يَأْتِكِ رِزْقُكَ (قەيەردىلا بولساڭ ساڭا رىزىق يېتىدۇ)، مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (كىمكى خۇدادىن قورقسا خۇدا ئۇنىڭغا

چىقىش يولى ئاتا قىلىندۇ، متى مُخْلِصٌ عَمَلِكْ يَقْبَلُهُ اللهُ (ئەمەلىڭنى قاچان خالىس قىلساڭ خۇدا ئۇنى قوبۇل قىلىدۇ)، آيَان يَجْلِسِ التلاميذةَ أَجْلِسْ (قىز ئوقۇغۇچىلار قەيەردە ئولتۇرسا ئولتۇرىمەن)، أَيْنَمَا يُوْجِهُهُ لَا يَأْتِ بَخْسِرٍ (ئۇنى قەيەركىلا يۈزلەندۈرمەڭ ياخشىلىق ئەكەلمەيدۇ)، أَلَى تَدْعُ يُسْتَجِبْ لَكَ (قاچان دۇئا قىلساڭ ساڭا ئىجابەت قىلىنىدۇ)، أَيَّامًا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (قايسىنى چاقىرماڭلار ئۇ خۇدانىڭ گۈزەل ئىسىملىرى بار).

پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدىغان ئىسىملار

1. س: پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدىغان ئىسىملار قايسىلار؟
ج: ئۇلار ئون: «المصدر» (سۆز نومۇرى)، «إِسْمُ الْمَصْدَرِ» (ئىسىم مەسدەر)، «إِسْمُ الْفَاعِلِ» (ئىش قىلغۇچىنىڭ ئىسمى)، «إِسْمُ الْمَفْعُولِ» (ئىش قىلىنغۇچىنىڭ ئىسمى)، «إِسْمُ الْمُبَالِغَةِ» (مۇبالىغە ئىسىم)، «وَالصِّفَةُ الْمَشْبَهَةُ» (ئوخشاتما سۈبەت)، «إِسْمُ الْفِعْلِ» (ئىسىم پېئىل)، «وَالظَّرْفُ» (رەۋش)، «الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ» (زىر قىلغۇچى، زىر قىلىنغۇچى)، «إِسْمُ التَّفْضِيلِ» (ئاشۇرما ئىسىم).

سۆز نومۇرى

1. س: مصدر (سۆز نومۇرى) دېگەن نېمە؟
ج: مەصدەر دېگەن تەلەپپۇز جەھەتتىن بولسۇن ياكى تەقدىرەن (كۆڭۈلىدە) بولسۇن پېئىلنىڭ ھەرپلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھادىسىنىڭ ئىسمى.
2. س: مصدر نېمە ئىش قىلالايدۇ؟

ج: ئۇ پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ، يەنى فاعل نى رفع قىلىدۇ، «مفعول» نى نصب قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى مصدر خاراكتېرلىك «أن» ياكى مصدر خاراكتېرلىك «ما» بىلەن ئۇنىڭ پېئىلغا چۈشۈش مۇمكىن بولۇش شەرتى بىلەن، مەيلى ئۇ مەلىق مصدر بولسۇن ياكى پېئىلنىڭ ياردەمچىسى بولسۇن ياكى ئۇنىڭدىن باشقىسى بولسۇن.

3. س: ئۇنىڭ ئەمىلىنىڭ قىسىملىرى نېمىلەر؟

ج: ئۈچ: ئۆزىنىڭ پائىلىغا ياكى مەفئۇلىغا مضاف بولسا ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ ياكى تەنۋىنلىك بولسا پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ، بۇ قىياسقا ناھايىتى مۇۋاپىق ياكى «أل» لىق بولسا پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ، بۇ ئاز ئۇچرايدۇ.

4. س: ئۇلارنىڭ مىساللىرى نېمە؟

ج: ئۇلارنىڭ مىساللىرى: ولولا دفع الله الناس (ئەگەر ئاللا ئىنسانلارنى توسمىغان بولسا)، لايسام الإنسان من دعاء الخير (ئىنسان ياخشىلىقىنى تىلەشتىن ئۈمىدسىزلەنمىسۇن)، كذكركم أباؤكم (سىلەرنىڭ داداڭلارنى ئەسلىگىنىڭلارغا ئوخشاش)، وأخذهم الربا وأكلهم أموال الناس بالباطل (ئۇلارنىڭ ئۆسۈمىنى ئېلىش ۋە كىشىلەرنىڭ ماللىرىنى ناھەق يەۋېلىشى)، فضرِبَ الرقاب (گەدەنگە ئۇرۇش)، وجج البيت من استطاع إليه سبيلاً (يولغا قادىر بولالغان كىشىگە بەيتۇللانى ھەج قىلىش)، شائىر دەيدۇ:

أظلم إن مصابكم رجلاً

اهدى السلام تحية ظلم

(ئەي زالىملار! سالام يۈزىسىدىن سالامنى سوۋغا قىلغان

كىشىگە چېقىلىشىڭلار زۇلۇمدۇر).

أو إطعام في يوم ذي مسغبة، يتيماً ذامقربة (ئاچارچىلىق كۈندە يىراق - يېقىندىكى يېتىملەرگە تاماق بېرىش)، إنك والضرب خالداً لمسى» (سېنىڭ خالىدىنى ئۇرۇشۇڭ چوقۇم خاتا)، يخال القرار يراخي الأجل (قېچىش ئەجەلنى كېچىكتۈرىدۇ دەپ خىيال قىلىنىدۇ).

مصدرنىڭ ئىسمى

1. س: مصدرنىڭ ئىسمى دېگەن نېمە؟
 ج: ئۇ پېئىلنىڭ ھەرپلىرىنىڭ باشقىلىرىدا يۈز بەرگەن ھادىسىنىڭ نامى.
2. س: مصدرنىڭ ئىسىملىرى نېمىلەرنى قىلالايدۇ؟
 ج: مصدر شەرتى بىلەن پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ.
3. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟
 ج: ئۇنىڭ مىسالى: ألم نجعل الأرض كفاً أحياء وأموئاً (بىز زېمىننى تىرىكلەر ۋە ئۆلۈكلەرگە يېتەرلىك قىلىمىدۇقمۇ)، أعجنى كلامك زيداً وثوابك عمراً (سېنىڭ زېدىگە قىلغان سۆزۈڭ، ئۆمەرگە بەرگەن مۇكاپاتىڭ مېنى ھەيران قالدۇردى).

ئىش - ھەرىكەت قىلغۇچىنىڭ ئىسمى

1. س: اسم الفاعل دېگەن نېمە؟
 ج: ئۇ ئۆز ئەينى پېئىلنىڭ لەفزىدىن تۈرلەنگەن پېئىلنىڭ ئىگىسىنىڭ ئىسمى.
2. س: ئۇنىڭ ۋەزنى نېمە؟ مىسالىچۇ؟



ج: ئۈچ ھەرىپلىك ۋەزىن فاعل. قالغانلىرى، «مُفَعَّل» «مُتَفَعَّل» «مُسْتَفَعَّل» ۋەزىنلىرى. ئۇلارنىڭ مَسَاللىرى: ضارِبٌ (ئۇرغۇچى)، مُكْرِمٌ (ھۆرمەتلىگۈچى)، مُنْطَلِقٌ (يولغا چىققۇچى)، مُسْتَخْرَجٌ (چىقارغۇچى).

3. س: إسم الفاعل نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟
ج: ئىككى قىسىمغا بۆلۈنىدۇ: ئەلىق لاملىق ۋە ئەلىق لامسىز.

4. س: ئەلىق لاملىق بولغىنىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ، يەنى فاعل (ئىش - ھەرىكەت قىلغۇچى) نى رفع قىلىدۇ، مفعول (ئىش - ھەرىكەت قوبۇل قىلغۇچى) نى مۇتلەق ھالدا مەيلى ئۇ ئۆتكەن زامان، ھازىرقى زامان ياكى كەلگۈسى زامان بولسۇن نصب قىلىدۇ.

5. س: ئەلىق لامسىز بولغاننىڭ ھۆكۈمى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ئۇ پەقەت ئىككى شەرت بىلەنلا ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلالايدۇ، بىرىنچىسى: ھازىرقى زامان ياكى كەلگۈسى زامان بولۇش.

ئىككىنچىسى: بولۇشىسىز (نَفْسِي) غا، سوئال ئالماش (استفهام) قا، مېتداغا ياكى سۈپەتلەنگۈچىگە تايىنىش.

6. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ مىسالى: هَذَا الضَّارِبُ زَيْدًا أَمْسَ أَوْ الْأَنَ أَوْ غَدًا (بۇ ئاخشام ياكى ھازىر ياكى ئەنە زەيدنى ئۇرغان كىشى)، مَا ضَارِبٌ زَيْدٌ عَمْرًا (زەيد ئەمرنى ئۇرمىدى)، أَضَارِبُ زَيْدٌ عَمْرًا (زەيد ئەمرنى ئۇرماقچىمۇ؟) (زەيد ئەمرنى ئۇرغان كىشى)، جَاعِرٌ جَلٌ ضَارِبٌ عَمْرًا (ئەمرنى ئۇرغان كىشى كەلدى)، (ئەلىق، لامسىز بولغاندا پەقەت «الآن»، «غدا» كېلەلەيدۇ)، وَالْقِيَمِينَ الصَّلَاةَ

نامازنى ئوقۇغۇچىلار، خشعًا أبصارهم (ئۇلارنىڭ كۆزلىرى قورققان ھالەتتە)، ائى جاعلٌ في الأرض خليفَةَ (مەن زېمىنىدا ئورۇنباسارنى قىلغۇچى).

ئىش - ھەرىكەت قىلىنغۇچىنىڭ ئىسمى

1. س: «إسم المفعول» دېگەن نېمە؟
ج: ئۇ ئىش - ھەرىكەت ئۈستىدە يۈز بەرگەن نەرسە ئۈچۈن پېئىلدىن تۈرلەنگەن ئىسمىدۇر.

2. س: ئۇنىڭ ۋەزىنلىرى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ ۋەزىنلىرى: ئەگەر ئۈچ ھەرىپلىك بولسا «مفعول» بولىدۇ، مەسىلەن: مضروبٌ (ئورۇلغان)، مقصودٌ (مەقسەت قىلىنغان).

ئەگەر ئۇنىڭدىن باشقىسى بولسا، ئۇنىڭ ئاخىرىنىڭ ئالدىدىكى نەرسە زەۋەر ئوقۇلۇش شەرتى بىلەن (إسم الفاعل) نىڭ ۋەزىنىدە بولىدۇ. مەسىلەن: «مُستخرجٌ» چىقىرىلغان، «مُجْتَذَبٌ» تارتىلغان.

3. س: ئۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ ئىگىسى تىلغا ئېلىنمىغان پېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىش.

4. س: ئۇنىڭ شەرتلىرى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ شەرتلىرى: «إسم الفاعل» نىڭ شەرتلىرى، يەنى «أل» بىلەن مۇتلەق ئەمەل قىلىدۇ، ئەگەر «أل» دىن خالىي بولسا ھازىرقى زامان ۋە كېلىدىغان زامان شەرتى بىلەن ئەمەل قىلىدۇ.
5. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: جاء المضروبُ عبدهُ (قولى ئورۇلغان

كىشى كەلدى)، زەيد مەزروببۇ عبىدۇ (قۇلى ئۇزۇلغان زەيد)، ھىذا مۇعنى أبۇە درھما (بۇ دادىسىغا دەرھەم بېرىلگەن كىشى).

مۇبالىغە ئىسىملار

1. س: اسماء المبالغة دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمى ۋە شەرتىچۇ؟

ج: ئۇ «فَعَالٌ» ياكى «فِعْوَلٌ» ياكى «مَفْعَالٌ» ياكى «فَعِيلٌ» ياكى «فِعْلٌ» ۋەزىنىدە كەلگەن نەرسە، ئۇنىڭ ھۆكۈمى «إِسْمُ الْفَاعِلِ» نىڭ شەرتى بىلەن ئۆزىنىڭ پېئىلىنىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ.

2. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: إِنَّ اللَّهَ غَفَّارٌ ذُنُوبَ عِبَادِهِ (شەكسىزكى، ئاللا بەندىلىرىنىڭ گۇناھلىرىنى ناھايىتى كەچۈرۈم قىلغۇچى)، ھىذا العالم الخواصُّ بىجار العلوم القواصُّ لجهها (بۇ ئالىم ئىلىمنىڭ دېڭىزلىرىغا كەچكەن ئۇنىڭ دولقۇنلىرىغا چۆككەن كىشى). «أَنَّهُ لَمُنْحَارٌ سِمَائَهَا (ھەقىقەتەن ئۇ سېمىز تۈگىنى بوغۇزلىغۇچى)، لايزال ھىذاللىمىدُ حذراً نسيانُ دروسه (بۇ ئوقۇغۇچى دەرسلىرىنى كۆپرەك ئۇنتۇپ قېلىشتىن ھەزەر ئەيلەپلا يۈرىدۇ)، جاء الضرابُ زيداً (زەيدنى بەك ئۇرغۇچى ھېلىقى كىشى كەلدى)، ما ضربُ زيد عمراً (زەيد ئەمرىنى بەك ئۇرغۇچى ئەمەس).

ئوخشاتما سۈپەت

1. س: الصفة المشبهة دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ دائىم تۇرۇۋاتقان مۇقىم مەنا ئۈچۈن ئۆتۈمىسىز پېئىلدىن تۈرلەنگەن سۈپەت. ئۇنىڭ بەلگىسى: مەنا جەھەتتە

تۆزىنىڭ پائىلىغا اضاف (قوشۇلغان) بولۇشى ياخشى. مەسىلەن:
حسنُ الوجه طاهر القلب (يۈزى چىرايلىق، قەلبى پاك)، تقيُّ العَرَضِ
(ئابرويى - نەسەبى پاك)، زيدٌ ضاربٌ أبوهُ (زيد دادىسىنى
ئۇرغۇچى).

2. س: ئۇنىڭ تەسىر كۆرسىتىدىغان ھالىتى نەچچە؟

ج: ئۈچ: «فاعل» دەپ رافع ئوقۇش، ئەگەر تونۇش ئىسىم
بولسا مفعول (تولدۇرغۇچى)غا ئوخشاشقان ئاساستا نصب ئوقۇش،
ئەگەر ناتونۇش ئىسىم بولسا تىيىزگە ئاساسەن نصب ئوقۇش ۋە
إضافة ئاساسەن جرّ ئوقۇش.

3. س: ئۇنىڭ مسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مسالى: مررت برجل حسن وجهه فصيح لفظه
يۈزى چىرايلىق، ئاۋازى پائىلىك بىر ئىشنى ئۆتكۈزۈپ
قويدۇم، مررت برجل حسن خلقا طاهر عرضا (مەن ئەخلاقى ياخشى،
ئابرويى پاك بىر كىشى بىلەن ئۆتتۈم)، مررت بتلميذ حسن الحفظ
وحسن الحفظ (مەن يادقا ئېلىشى ياخشى بولغان بىر
ئوقۇغۇچىنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم).

ئىسىم پېئىل

1. س: «إسم الفعل» دېگەن نېمە؟

ج: ئىسىم پېئىل دېگەن كۆپ. مەسىلەن: بَلَّهَ زيدًا بمعنى دَعَا
(ئۇنى قويۇۋەت دېگەن مەنىدە)، رُوَيْدَهُ، تيدَهُ دېگەن، أَمَهْلُهُ (ئۇنىڭغا
مۆھلەت بەرگەن دېگەن مەنىدە)، هَيْهَاتَ دېگەن، بَعْدَ (مۈمكىن
ئەمەس، بەك يىراق دېگەن مەنىدە)، شَتَّانَ دېگەن، اِفْتَرَقَ (ئايرىلدى
دېگەن مەنىدە)، وَأَوَّهَ دېگەن، اَتَوَجَّعَ (ئاغرىق ھېس قىلىۋاتىمەن
دېگەن مەنىدە)، أَفَ دېگەن، اَتَضَجَّرَ (ھۆ، تويدۇم دېگەن مەنىدە)،

هَلَمْ دېگەن، أَحْضَرُهُ (ئۇنى كەلتۈرگەن دېگەن مەنىدە)، هَات دېگەن، أَعْطَنِي (ماڭا بەرگەن دېگەن مەنىدە)، صَدَّ دېگەن، أَسَكْتُ (جىم تۇر دېگەن مەنىدە)، مَهْ دېگەن، اكْفَف (توختا دېگەن مەنىدە)، هَيَّا دېگەن، اسرع (تېز بول دېگەن مەنىدە)، هَاةُ دېگەن، لَيْسَ (مەن تەييار دېگەن مەنىدە).

ئۇنىڭ ئىچىدىن ئەسلى ظرف ياكى جاز، مجرورمۇ بار، مەسىلەن: مَكَانَكَ دېگەن، أَتَيْتُ (ئورنىڭدا تۇر)، عِنْدَكَ، لَدَيْكَ، دُونَكَ دېگەنلەر، خُذْرُ (تۇتقىن دېگەن مەنىدە)، بَدْ دېگەن، أَلْصَقُ (چاپلا دېگەن مەنىدە)، وَرَاءَكَ دېگەن، تَأَخَّرُ (چېكىنىگەن دېگەن مەنىدە)، أَمَامَكَ دېگەن، تَقَدَّمَ (ئىلگىرلە، دېگەن مەنىدە)، إِلَيْكَ دېگەن، تَنَحَّ (نېرى بار دېگەن مەنىدە)، عَلَيْكَ دېگەن، أَلْزِمُ (لازىم تۇت دېگەن مەنىدە) ۋە باشقىلار.

2. س: ئۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: مەيلى لازىم (ئۆتۈمسىز) بولسۇن ياكى (ئۆتۈملۈك) بولسۇن ئۇنىڭ ئورنىغا كەلگەن بېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىش.

رەۋىش، زىر قىلغۇچى ۋە زىر قىلىنغۇچى

1. س: بېئىلنىڭ ئەمىلىنى قىلىدىغان «ظرف» ۋە «الجار

واجرور» دېگەن نېمە؟

ج: ئۇنىڭ (بولۇشىسىز)غا، سوئال ئالماشقا، سۈپەتلەنگۈچىگە، موصول (نېسپىي ئالماش)قا، ئىگىگە ياكى ھالەتكە تايانغان «ظرف» ياكى «جار وجرور» لاردۇر.

2. س: ئۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى پەقەت «فاعل» نى رفع قىلىش.



3. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: مافي الدار اَحَدٌ (ھويلىدا بىر مۇ ئادەم يوق)، فى الدار زيدٌ (زەيد ھويلىدا)، مررت برجل مَعَهُ صَقْرٌ (قارچۇغىسى بار بىر ئادەمنى ئۆتكۈزۈپ قويدۇم)، جاء الذى فى الدار أبوه (دادىسى ھويلىدىكى كىشى كەلدى)، زيدٌ عندك أخوه (زەيد ئۇنىڭ قېرىندىشى سېنىڭ قېشىڭدا)، مررت يزيد عليه جبةٌ (ئۈستىدە جۇۋا بار زىدىنى ئۆتكۈزۈپ قويدۇم).

ئاشۇرما سۈپەت

1. س: «أفعل التفضيل» دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ سۈپەتلەنگۈچىنىڭ ئۆزىنىڭ تەڭدىشىدىن ئارتۇق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان، پېئىل ۋەزنىدىكى سۈپەتتۇر.

2. س: ئۇنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ئۇ «الْكُفْلُ» مىسالدىن باشقىسىدا ئاشكارا ئىسىمنى رفع قىلالمايدۇ.

3. س: ئۇنىڭ ئومۇمىي قائىدىسى قانداق؟

ج: جۈملىدە بىر نىفىي (بولۇشىن) قوشۇمچە بولۇش، ئۇنىڭدىن كېيىن ئاشۇرما سۈپەت بىلەن سۈپەتلەنگەن بىر ئىسىم بولۇش، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئىككىسىنى ئېتىبارغا ئېلىش بىلەن ئۇنىڭدىن ئارتۇق بولغان بىر ئىسىم بولۇش، ئۇ القاعىل (ئىگە) بولىدۇ.

4. س: ئۇنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: بەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى سۆزى: مامن أيام أحب إلى الله تعالى فيها الصومُ منه فى عشر ذى

الحجة» (ئاللاغا زۇلەھجىنىڭ ئون كۈنىدىنمۇ بەكرەك سۆيۈملۈك كۈن يوق). ما رأيت رجلاً أحسنَ في عينه الكحلُ منه في عين زيد (كۆزىدە سۈرمە بار كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا زەيدنىڭ كۆزىدىكى سۈرمىدىنمۇ چىرايلىق سۈرمىنى كۆرمىدىم).

ماختاش ۋە سۆكۈش پېئىللىرى

1. س: أفعال المدح والذم (مەدھىيلەش، سۆكۈش پېئىللىرى)

دېگەن نېمە؟

ج: نۇ نَعَمَ (نېمىدىگەن ياخشى)، بئسَ (نېمىدىگەن يامان)، حَيِّذاً ۋە وَلَا حَيِّذاً ۋەزىنىدە كەلگەنلەر. مەسىلەن: شَرُفَ (ھۆرمەتلەندى)، حَيْثَ (نجىس بولدى)، سَاءَ (يامان بولدى).

2. س: بۇ پېئىللارنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: پېئىلدىن كېيىن فاعل (ئىگە) كېلىدۇ، ئۇ فاعل ياكى «أل» لىق كېلىدۇ ياكى ئۇنىڭ بىلەن ئېنىقلانغان ئىسىمغا مضاف بولىدۇ ۋە ياكى نصب ئوقۇلغان ناتونۇش ئىسىم بىلەن ئايرىلغان يوشۇرۇن ضمير كېلىدۇ، بۇ جۈملە خىر مۇقەددىم (ئىلگىرى كەلگەن خەۋەر) بولىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن رفيع ئوقۇلغان ئىسىم كېلىپ، ئۇ ئىسىم ماختاش ياكى سۆكۈشكە خاس قىلىنغان بولىدۇ ھەم مېتدە مۇختر (كەينىدە كەلگەن ئىگە) بولىدۇ، بەزىدە خاس قىلىنغان ئىسىم ئېنىق بولۇپ قالسا ئۇ ئىسىم چۈشۈپ قالىدۇ.

3. س: مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: نَعَمَ الصَّاحِبِ زَيْدٌ (زەيد نېمىدىگەن ياخشى ھەمراھ)، بئسَ الْغلامِ غلام زەيد (زەيدنىڭ غۇلامى نېمىدىگەن ئەسكى بالا)، نَعَمَ رجلاً زَيْدٌ (زەيد نېمىدىگەن ياخشى

ئەر - هدا)، ساءت مرتفقاً (نېمىدىگەن يامان جاي!)، وحسنتاً
مرتفقاً (نېمىدىگەن ياخشى جان!) نعم العبد إته أواب (خۇدا تەرەپكە
قايتقۇچى نېمىدىگەن ياخشى بەندە!)، فهم الرجل زيد (زەيد
چۈشەنچىسى ياخشى كىشى)، فهم رجلاً زيداً (زەيد بىر ئادەمنى
چۈشەندى)، حيث الرجل عمرو (ئەمىر ناھايىتى ئەسكى كىشى)،
حيث رجلاً عمرو (ئەمىر بىر كىشى ناچار قىلىپ قويدى)، حيثاً
العلم ولا حيثاً الجهل (بۇ ئىلىم نېمىدىگەن ياخشى، بۇ
بىلىمسىزلىك نېمىدىگەن يامان!)

ئۆتۈملۈك، ئۆتۈمسىز ۋە ۋاسىتە پېئىللار

1. س: الفعل المتعدى (ئۆتۈملۈك پېئىل) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ

بەلگىسىچۇ؟

ج: ئۇ حرف جىر بولمىغان ئاساستا بىر مفعولغا كۈچى
يەتكەن پېئىل، ئۇنىڭ ئىككى بەلگىسى بار: ① ئۇنىڭغا ضمير نىڭ
«ھا» سى ئۆلىشىپ كېلىشى توغرا كېلىدۇ، مەسىلەن: زيداً ضربته
عمرو (زەيدنى ئەمىر ئوردى)، ② ئۇنىڭدىن تولۇق اسم مفعول
ياسغىلى بولىدۇ، مەسىلەن: مضروباً (ئۇرۇلغان)، مشروباً
(ئېچىلگەن)، مكتوب (يېزىلغان).

2. س: ئۆتۈملۈك پېئىلنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟ ئۇنىڭ

قىسمىلىرىچۇ؟

ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: «المفعول» نى نصب قىلىدۇ، مەسىلەن:

حفظ التلميذاً الدرس (ئوقۇغۇچى دەرسنى يادقا ئالدى).

ئۇنىڭ قىسمى ئۈچ: بىر مفعولغا، ئىككى مفعولغا، ئۈچ

موفعولغا ئۆتۈملۈك بولىدۇ، مەسىلەن: ضربتُ زيداً (زەيدنى

ئوردۇم)، كسوتُ زيداً حبةً (زەيدقا جۇۋا كەيدۈردۈم)، أعلمتُ زيداً

عمرًا فاضلاً (زەيدقا ئەمىرىنى ناھايىتى ياخشى دەپ بىلدۈردۈم).
3. س: الفعل اللازم (ئۆتۈمسىز پېئىل) دېگەن نېمە؟ ئۇنىڭ بەلگىسىچۇ؟

ج: ئۆتۈمسىز دېگىنىمىز، ئۆزىنىڭ «فاعل»ى بىلەنلا خاس قىلىنغان نەرسە، بۇ، مفعولغا ئۆتۈملۈك بولمىغان، پەقەت ئۆتۈملۈك قىلىش سەۋەبلىرىدىن بىرەر سەۋەب بىلەنلا ئۆتۈملۈك بولغان نەرسە، ئۇنىڭ بەلگىسى بولسا كۆپ، جۈملىدىن ئۇنىڭغا ضميرنىڭ «ها»سى ئۆلىنىپ كېلەلمەيدۇ ۋە ئۇنىڭدىن تولۇق اسم مفعولنى ياسىغىلى بولمايدۇ، مەسىلەن: «خَرَجَ» دېسەك، ئۇنى زَيْدٌ خَرَجَهُ عَمْرُوٌ (زەيد چىقتى، ئۇ ئەمىر) دېيىشىڭىز توغرا بولمايدۇ، مَخْرُوجٌ (چىقىرىلغان) دېيىشىڭىزمۇ توغرا بولمايدۇ، پەقەت زَيْدٌ خَرَجَ بِهِ عَمْرُوٌ (زەيد ئەمىر بىلەن چىقتى) ياكى خَرَجَهُ بِالشَّيْءِ (ئۇنى چىقاردى)، مَخْرُوجٌ بِهِ (ئۇنىڭ بىلەن چىقىرىلغان) دېيىشكە بولىدۇ.

4. س: ئۆتۈملۈك قىلىشنىڭ سەۋەبلىرى نېمە؟ ئۇنىڭ ھۆكۈمىچۇ؟

ج: ئۇ كۆپ، كۆپرەك ئىشلىتىلىدىغانلىرى ئۈچ: الهمزة حرفُ الجرِّ، تشديد عين الفعل (فَعْلٌ نَكْ «ع» ئۇدۇلىدىكى ھەرپ تەشددىلىك بولۇش). ئۇنىڭ ھۆكۈمى: ئۇ ئۆتۈمسىز پېئىلنى بىر مفعولغا ئۆتۈملۈك قىلىدۇ ياكى ئۆتۈملۈك پېئىلنى ئىككى ۋە ئۈچ مفعولغا ئۆتۈملۈك قىلىدۇ، مەسىلەن: أَذْهَبْتُ زَيْدًا وَذَهَبْتُ بِهِ (زەيدنى كەتكۈزدۈم ۋە ئۇنىڭ بىلەن باردىم)، فَرِحْتُهُ (ئۇنى خۇشال قىلدىم)، أَذْهَبْتُمُ طِيَّاتِكُمْ (سىلەر ياخشىلىقچىلارنى ئېلىپ بولىدۇڭلار)، أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ (بىزنى ئىككى قېتىم ئۆلتۈردۈڭ، ئىككى قېتىم تىرىلدۈردۈڭ)، هُوَ الَّذِي يَسِيرُ كَمْ (ئۇ

سىلەرنى ماڭغۇزىدىغان خۇدا، علمتە القرآن (ئۇنىڭغا قۇرئاننى ئۆگەتتىم)، اريتۇ زىدا خالدا منطلقا (زىدىقا خالمدنى كەتكەن قىلىپ كۆرسەتتىم).

5. س: «الواسطة» دېگەن نېمە؟

ج: ئۇ ئۆتۈملۈك ۋە ئۆتۈمسز دەپ سۈپەتلەنمەيدىغان نەرسە، ئۇ «الأفعال الناقصة»، «كأن» ۋە ئۇ تۈرىدىكىلەر، «كاد» ۋە ئۇ تۈرىدىكىلەر.

تۈرلىنىدىغان پېئىللار ۋە تۇرغۇن پېئىللار

1. س: تۈرلىنىدىغان (المصرف) دېگەن نېمە؟ تۇرغۇن

(الجامد) دېگەنچۇ؟

ج: «المصرف» دەۋرنىڭ ئۆزگەرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭ قۇرۇلمىسى ئۆزگەرگەن نەرسىدۇر. ئۇ كۆپ ئۇچرايدۇ، «الجامد» دېگەن ئۇنداق ئەمەس، ئۇ ئاز ئۇچرايدۇ.

2. س: «المصرف» نىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: ضرب (ئوردى)، كتب (يازدى) دىن يضر، اضر، ضربا، ضارب، مضروب، يكتب، اكتب، كتابة، كاتب، مكتوب دېگەنلەر تۈرلىنىدۇ.

3. س «الجامد» پېئىللارنىڭ مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: ليس (ئەمەس)، عسى (بەلكىم) ۋە أفعال المقاربة (يېقىنلاشتۇرۇش) پېئىللارنىڭ كۆپلىرى ۋە ماختاش ۋە سۆكۈش پېئىللارنىڭ كۆپلىرى ۋە ئەجەپلىنىش پېئىلى ۋە «حاشا، خلا، عدا» «هات» (كەلگىن)، «تعال» (بۇياققا كەل)، «قل» (ئاز بولدى)، مەسلەن: قل رجل (ئاز بىر قىسىم كىشى)، قلما تصدق عمرو (ئەمىر ئاز سەدىقە قىلىدۇ).

جۈملە ۋە يېرىم جۈملە

1. س: جۈملە دېگەن نېمە؟ يېرىم جۈملە دېگەنچۇ؟
 ج: «الجملة» دېگەن «فعل و فاعل» ياكى «مبتدء و خبر» دۇر،
 «شبه الجملة» (يېرىم جۈملە دېگەن) «ظرف» ياكى «جارر»
 و «محروور» دۇر.
2. س: جۈملە نەچچە قىسىمغا بۆلۈنىدۇ؟
 ج: جۈملە ئىسىملىق جۈملە، پېئىللىق جۈملە، كىچىك
 جۈملە، چوڭ جۈملە. ھەرىكەت (إعراب) تە ئورنى بار جۈملە ۋە
 ھەرىكەتتە ئورنى يوق جۈملىلەرگە بۆلۈنىدۇ.
3. س: ئۇلارنىڭ تەپسىلاتى نېمە؟
 ج: ئىسىملىق جۈملە دېگىنىمىز، ئىسىم بىلەن باشلانغان
 نەرسە، مەسىلەن: الصّدقُ محمودٌ (راستچىللىق ماختالغۇچىدۇر).
 پېئىللىق جۈملە دېگىنىمىز، پېئىل بىلەن باشلانغان
 نەرسە، مەسىلەن: فازالمشوقن (تەقۋادارلار نىجات تاپتى).
 چوڭ جۈملە دېگىنىمىز، ئۇنىڭ خەۋىرى جۈملە بولغان
 ئىسىم خاراكتېرىدىكى جۈملىدۇر، مەسىلەن: العالمُ خليفة الله في
 الأرض (ئالىم خۇدانىڭ زېمىنىدىكى خەلىپىسى).
 كىچىك جۈملە دېگىنىمىز ئۇنىڭ ئەكسى.
4. س: ھەرىكەت (إعراب) جەھەتتە ئورنى بار جۈملە دېگەن
 نېمە؟

ج: ئۇ كۆپىنچە ئەھۋالدا يەككىللىك ئورنىدا كېلىدىغان
 جۈملىدۇر، ئۇ يەتتە جۈملە: ① خەۋەر بولۇپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى
 مېتاداننىڭ ۋە «إِنَّ» ۋە ئۇ تۈرىدىكىلەرنىڭ بايىدا رفع بولىدۇ،
 «كان» ۋە ئۇ تۈرىدىكىلەرنىڭ بايىدا نصب بولىدۇ، مەسىلەن: زيدٌ



قام أبوه (زەيدنىڭ دادىسى تۇردى)، إن زيداً أبوه منطلق (ھەقىقەتەن زەيدنىڭ دادىسى كەتكۈچى)، كانوا يظلمون (ئۇلار زۇلۇم قىلاتتى).
 ② ھالەت بولۇپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى نصب، مەسىلەن: جاءوا أباهم عشاءً ييكون (ئۇلار دادىلىرىنىڭ قېشىغا يىغلىغان ھالەتتە كەلدى). ③ سۆزىنىڭ دەپىلگۈچىسى (مفعول) بولۇپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى نصب، مەسىلەن: قال إني عبد الله (ئۇ: مەن ئاللاننىڭ بەندىسى، دەدى). ④ ئۇنىڭغا المضاف إليه بولۇپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى جرّ، مەسىلەن: إذا جاء نصر الله (ئەگەر ئاللاننىڭ ياردىمى كەلسە). ⑤ ئەگەر «فاء» بىلەن ياكى «إذا الفجائية» (تۇيۇقسىزلىق «إذا»سى) بىلەن بىللە كەلسە ساكىن ئوقۇلغان شەرتنىڭ جاۋابى بولۇپ كېلىدۇ، ئۇنىڭ ئورنى ساكىن، مەسىلەن: وما تفعلوا من خير فإن الله به عليم (سەلەر ياخشىلىقتىن نېمىنىلا قىلماڭلار ئاللا ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ)، وإن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم إذا هم يقنطون (ئەگەر ئۇلارغا ئۆزلىرى قىلغان ئىشلار سەۋەبلىك بىرەر يامانلىق يەتسە، ئۇلار ئۇنىڭدىن ئۈمىدسىزلىنىدۇ). ⑥ يەككە ئىسىمغا ئەگەشكۈچى، ئۇنىڭ ئورنى ئۇنىڭ ئالدىدىكى نەرسىگە ئاساسەن بولىدۇ، مەسىلەن: من قبل أن يأتي يوم لا بيع فيه (سودا – سېتىق بولمايدىغان كۈن كېلىشتىن بۇرۇن). ⑦ ھەرىكەت جەھەتتە ئورنى جۈملىگە ئەگەشكۈچى بولۇپ كېلىدۇ، مەسىلەن: زيدٌ قام أبوه وقعد أخوه (زەيدنىڭ دادىسى تۇردى، ئاكىسى ئولتۇردى).

5. س: ھەرىكەت جەھەتتە ئورنى يوق جۈملە دېگەن نېمە؟
 ج: ئۇ كۆپىنچە ئەھۋالدا يەككىلىك ئورنىدا كەلمەيدىغان جۈملە بولۇپ، ئۇ يەتتىدۇر: ① «الإبتدائية» (باشلاش خاراكتېرىدىكى جۈملە)، مەسىلەن: إنا انزلناه (بىز ئۇنى نازىل

قىلدۇق). ② «الصلة» (ئۇلىغۇچى). مەسىلەن: الحمد لله الذى انزل على عبده الكتاب ئۆزىنىڭ بەندىسىگە كىتابىنى نازىل قىلغان ئاللاغا بۈيۈك مەدھىيىلەر بولسۇن). ③ «المعرضة» (قىستۇرما جۈملە). مەسىلەن: فإن لم تفعلوا — ولن تفعلوا — فاتقوا النار (ئەگەر قىلالمىساڭلار - ھەرگىزمۇ قىلالمايسىلەر - دوزاختىن قورقۇڭلار).

④ «المفسرة» (ئىزاھلىغۇچى) مەسىلەن: كمثل ادم خلقه من تراب (ئادەمنىڭ مىسالىغا ئوخشاش ئاللا ئۇنى تۇپراقتىن ياراتتى). ⑤ «جواب القسم» (قەسەمنىڭ جاۋابى) بولۇپ كېلىدۇ: مەسىلەن: حَمِّمِ وَالْكِتَابِ الْمِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ حَمِّمًا لِّتُؤْخَذَ بِهٖ حَمِيمًا. ⑥ «إِذَا، إِذَا، لَوْ، لَوْلَا» لارغا ئوخشاش ساكىن بولمىغان شەرتنىڭ جاۋابى بولۇپ كېلىدۇ ياكى «فَاء» بىلەن ياكى «إِذَا الْفَجَائِيَّة» (تۇيۇقسىزلىق «إِذَا» سى) بىلەن كەلمىگەن ساكىننىڭ شەرتنىڭ جاۋابى بولۇپ كېلىدۇ، مەسىلەن: إِذَا جَاءَ زَيْدٌ أَكْرَمْتُهُ (ئەگەر زەيد كەلسە، ئۇنى ھۆرمەتلەيمەن). ⑦ ھەرىكەت جەھەتتە ئورنى يوق نەرسىلەرگە ئەگەشكۈچى، مەسىلەن: قام زيدٌ وقعد عمروٌ (زەيد تۇردى، ئەمر ئولتۇردى).

6. س: معرفة ئىسىملاردىن ۋە نكۋە ئىسىملاردىن كېيىن كەلگەن جۈملىلەر ۋە يېرىم جۈملىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟
ج: ئۇنىڭ ھۆكۈمى: تولۇق، ھەقىقىي مەرفە ئىسىمدىن كېيىن كەلگەن بولسا ھالەت بولىدۇ، تولۇق، ھەقىقىي نكۋە ئىسىمدىن كېيىن كەلگەن بولسا سۈپەت بولىدۇ، مەرفەلىقى ياكى نكۋەلىقى ئايرىلمىغان ئەھۋالدىن كېيىن كەلسە، سۈپەت ياكى ھالەت بولىدۇ، مەسىلەن: جاء زيدٌ والشمس طالعة (زەيد كەلدى، ھالبۇكى قۇياش چىقمۇۋاتتى)، ليوم لاريب فيه (شەك يوق كۈن

ئۈچۈن»، «كمثل الحمار يحمل أسفارا» (كىتابلارنى كۆتۈرۈۋالغان ئېشەككە ئوخشاش).

7. س: ظرف ياكى جارو مجرور ئەگەر خەۋەر ياكى سۈپەت ياكى ئۇنىڭدىن باشقا بولسا مىسالى نېمە؟

ج: ئۇنىڭ مىسالى: الحمد لله (ئاللاغا مەدھىيە بولسۇن)، زيدٌ عندك (زەيد سېنىڭ قېشىڭدا)، رأيتُ طائرا فوق غصنٍ أوعلى غصنٍ (شاخچىنىڭ ئۈستىدە قۇشنى كۆردۈم)، فخرج على قومَه في زينته (ئۇ قەۋمنىڭ قېشىغا زىننەت بىلەنلا چىقتى)، رأيتُ الهلال بين السحاب (مەن بۇلۇتلار ئارىسىدىكى ئايىنى كۆردۈم) رأيتُ ثمرةً يانعةً فوق غصنٍ أوعلى غصنٍ (شاخنىڭ ئۈستىدە پىشقان بىر مېۋە كۆردۈم).

ھەرپنىڭ مەنىلىرى

ئەلىق ھەرپنىڭ 29 شەكلى

- 1) «الألف». ① سوئال ھەرىپى، مەسىلەن: أزيدٌ قائم (زەيد ئۆرە تۇردىمۇ؟) ② چاقىرىش ھەرىپى، مەسىلەن: أغمُرُ (ھەي ئۆمەر).
- 2) «أجل». ئۇ جاۋاب ۋە ئەستىقلاش ھەرىپى.
- 3) «إذ». ئۇ ئۆتكەن زاماننىڭ رەۋشى، مەسىلەن: واذكروا إذ كنتم قليلا (ئەسلەڭلار ئۆز ۋاقتىدا سىلەر ئاز ئىدىڭلار).
- 4) «إذما». ئۇ ساكىن قىلغۇچى شەرت ھەرىپى.
- 5) «إذا». ئۇ كېلىدىغان زامان رەۋشى، ئۇ ئۆزىنىڭ شەرتىنى ساكىن، جاۋابىنى نەسب قىلىدۇ. ئۇ پېئىللىق جۈملىگە خاس ياكى تۇيۇقسىزلىقنىڭ «إذا» سى بولىدۇ، ئۇ پەقەت ئىسىملىق جۈملىگە خاس بولىدۇ، ئۇ ئىككىسىنىڭ مىسالى: ثمَّ

إذا دعاكم دعوة من الأرض إذا أنتم تخرجون (... ئاندىن ئاللاھ سىلەرنى يەر ئاستىدىن چاقىرسا، دەرھال چىقىسىلەر...).

(6) «أفّ». ئۇ كېلىدىغان زامان پېئىلىنىڭ ئىسمى، «أَنْضَجْرُ» (يەنى ھۆ تويدۇم، زېرىكتىم) دېگەن مەندە. مەسىلەن: ولا تفل لهما أفّ (ئۇ ئىككىسىگە زېرىكتىم، تويدۇم دېمىگىن).

(7) «الآ». ئۇ باشلاش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش ھەرىپى، ئۇ ئىسىملىق ۋە پېئىللىق ئىككى جۈملىگە كىرىدۇ، مەسىلەن: أَلَا إِنْهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ (ئاگاھ بولۇڭلاركى، ئەنە شۇلار ئۆزلىرى نادانلاردۇر). أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ (ئاگاھ بولۇڭلاركى، ئۇ كۈندە، ئۇلار قاچىدىغان يەر تاپالمايدۇ)

ياكى تەكلىپ ۋە ئۈندەش ھەرىپى بولىدۇ، بۇ پەقەت پېئىللىق جۈملىگە خاس بولىدۇ، مەسىلەن: أَلَا تَجِدُونَ أَنَّ يَفْقَرُ اللَّهُ لَكُمْ (سىلەر ئاللاننىڭ گۇناھىڭلارنى مەغپىرەت قىلىشىنى ياخشى كۆرمەيسىلەر).

(8) «الآ». ئۇ ئۈندەش ۋە كايىش ھەرىپى، ئۇ پەقەت پېئىللىق جۈملىگە خاس، ئەگەر كېلىدىغان زامانغا كىرسە، ئۇ ئۈندەش ھەرىپى بولىدۇ، مەسىلەن: أَلَا تُصَلِّي (ناماز ئوقۇمامسەن!)

ئەگەر ئۆتكەن زامانغا كىرسە، ئۇ كايىش ھەرىپى بولىدۇ، مەسىلەن: أَلَا صَلَّيْتَ (ناماز ئوقۇمىدىڭما!)

(9) «إلا». ئۇ باشلاش ۋە نىسب قىلىش ھەرىپى. مەسىلەن: فشر بوا منه إلا قليلا (ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئازغىنا كىشىدىن باشقا ھەممىسى ئۇنىڭدىن ئىچتى).

(10) «أم». ئۇ باغلىغۇچى. ئۇنىڭ ئالدىدىكى نەرسىدە سوئال ھەمىزىسى بولىدۇ، مەسىلەن: سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم (مەيلى ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرمامسەن، ئاگاھلاندۇرمامسەن،

بەرىبەر...). أَلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ (ئاللا ئەر كە كلىرىنى ھارام قىلدىمۇ ياكى چىشىلىرىنىمۇ؟)

ياكى «بَلْ» مەنىسى بىلەن جۈملىنى ئۈزگۈچى بولۇپ كېلىدۇ، ئۇ ئۇنداق ئەمەس، دېگەن مەنىدە. مەسىلەن: أَمْ يَقُولُونَ اقْتِرَاءُ (ياكى ئۇلار ئۇنى ئويدۇرۇپ چىقاردى دەمدۇ؟)

11) «أَمَّا» ئۇ «أَلَّا» نىڭ ئورنىدا بولغان باشلاش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش ھەرىپى.

12) «أَمَّا» ئۇ شەرت، تەكىت ۋە تەپسىلاتنىڭ ھەرىپى، مەسىلەن: فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ، وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ (ئازغان كىشىلەر بولسا دوزاختا، بەختلىك كىشىلەر بولسا جەننەتتەدۇر).

13) «إِمَّا» ئۇ ئايرىش ھەرىپىدۇر، مەسىلەن: إِمَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (شەكسىزكى، ئۇنىڭغا بىز يولنى كۆرسەتتۇق، ئۇ ياكى شۈكۈر قىلغۇچى بولىدۇ ياكى ئىنكار قىلغۇچى بولىدۇ).

14) «أَمْس» زىرگە مەبىنى قۇرۇلمىلىق بولغان ئۆتكەن كۈننىڭ رەۋىشى ئۇ نىصب ئورنىدا.

15) «إِنْ» ئۇ ① ساكن قىلغۇچى شەرتىنىڭ ھەرىپى، مەسىلەن: وَإِنْ تَعُدُوا نَعْدَ (ئەگەر سىلەر قايتساڭلار قايتىمىز) ② «إِنْ» نىڭ يېنىكىلىتىلگەن شەكلى، مەسىلەن: وَإِنْ كَلَّا مَا لِيَوْمِئِذِهِمْ رَبُّكَ (مەيلى قانداقلا ئادەم بولسۇن، پەرۋەردىگارىڭ ئۇلارنىڭ ئەچرىنى تولۇق بېرىدۇ) ③ ھەرىكەت قويۇلمىغان بولىدۇ، مەسىلەن: إِنْ كَلَّ نَفْسِي مَا عَلَيْهَا حَافِظٌ (شەكسىزكى ھەرىبەر ئادەم ئۈستىدە ئۇنى قوغدىغۇچى پەرىشتە بار)، ئەگەر ھەرىكەت قويۇلمىغان بولسا ئۇنىڭ خەۋرىگە «لام» لازىم بولىدۇ ياكى بولۇشىز قىلىش ئۈچۈن كېلىدۇ، مەسىلەن: إِنْ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي

غرور (دىنىسىزىلار پەقەت مەغرۇرلىقتا يۈرىدۇ).

(16) «أَنَّ». ئۇ ياكى ضمير مەسىلەن: «أَنَّ» بولسا سىزنىڭ «أنت» ياكى ئۇنىڭدىن باشقا سۆزىڭىزدىكى «أَنَّ»، «التاء» بولسا خىتاب ھەرىپى ياكى مصدر ھەرىپى ياكى نصب قىلىش ھەرىپى بولىدۇ، مەسىلەن: يَرِيدُ اللهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ (ئاللا سىلەردىن يېنىكلىتىشنى ئىرادە قىلىدۇ)، وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرَ لَكُمْ (روزا تۇتۇشۇڭلار سىلەر ئۈچۈن ياخشىدۇر) ياكى «أَنَّ» نىڭ يېنىكلىتىلگەن شەكلى بولىدۇ، ئۇ ئىسمىنى نصب قىلىدۇ، خەۋىرىنى رەف قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئىسمى چۈشۈپ قالغان بىر ضمير بولىدۇ، ئۇنىڭ بەلگىسى جەزمىيەت پېئىلىدىن كېيىن ئۇنىڭ ئورنىغا چۈشكەن نەرسىنىڭ كەينىدىن كېلىدۇ، مەسىلەن: عِلْمٌ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرَضٌ (ئاللا سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا كېسەل بارلىقىنى بىلدى) ياكى تەپسىر ھەرىپى بولىدۇ، مەسىلەن: فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ (بىز ئۇنىڭغا كېمە ياساشنى ۋەھىي قىلدۇق).

(17) «إِنَّ». ئۇ تەكىت ۋە نصب قىلىش ھەرىپى، ئۇ ئىسمىنى

نصب، خەۋىرىنى رەف قىلىدۇ.

(18) «أَنَّ». ئۇ مصدر ۋە نصب قىلىش ھەرىپى، ئۇ ئىسمىنى

نصب، خەۋىرىنى رەف قىلىدۇ.

(19) «أَنَّ». ئۇ يېقىن زاماننىڭ رەۋشى، رەۋىش

بولغانلىقىغا ئاساسەن نصب ئوقۇلغان، مەسىلەن: مَاذَا قَالَ آتَمًا (ئۇ ھېلىلا نېمە دېدى؟)

(20) «أَهْلًا وَسَهْلًا». ئۇ چۈشۈپ قالغان پېئىلنىڭ نصب

ئوقۇلغان مفعول، ئۇنىڭ ئەسلى صادفت أهلا وسهلا (خاتىرجەم، ئاسانلىق ئىچىدە كۆرۈشتۈڭ) دېگەن مەنىدە.

(21) «أَوْ». ئۇ باغلاش ھەرىپى، ئۇنىڭ ئون ئىككى مەنىسى



بار، ئۇنى باشقا ماتېرىياللاردىن ئىزدەڭ.

(22) «أَوْهٌ». ئۇ كېلىدىغان زامان پېئىلىنىڭ ئىسمى،
 «آتوجع» (بولالمىدىم)، دېگەن مەنىدە.

(23) «أَيٌّ». ئۇ ياكى چاقىرىش ھەرىپى، مەسىلەن: أَي رَبِّ (ئى پەرۋەردىگار) ياكى تەپسىر ھەرىپى، مەسىلەن: عِنْدَى عَسْجَدِ أَيْ ذَهَبٍ (مەنىدە ئالتۇن بار) ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن نەرسە، ئۆزىنىڭ ئالدىدىكى نەرسىگە باياننىڭ ئۇلغۇچىسى بولىدۇ ياكى ئۇنىڭدىن بەدەل بولىدۇ.

(24) «إِىٌّ». ئۇ «نعم» نىڭ ئورنىدىكى جاۋاب ھەرىپى، ئۇ پەقەت قەسەمنىڭ ئالدىدىلا كېلىدۇ، مەسىلەن: قُلْ إِي وَرِي إِنْهَ لِحَقِّ (دېگىن سەن: ھەئە، پەرۋەردىگارم بىلەن قەسەمكى، ئۇ ئەلۋەتتە ھەقتۇر).

(25) «أَيٌّ». ئۇ ياكى ساكىن قىلغۇچى شەرتنىڭ ئىسمى بولىدۇ، مەسىلەن: أَيَّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (سەلەر قايسىنىلا دېمەڭلار، ئۇ ئاللانىڭ گۈزەل ئىسىملىرى باردۇر) ياكى سوئال ئالمىشى بولىدۇ، مەسىلەن: أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا (بۇ ئايەت سەلەرنىڭ قايسىڭلارنىڭ ئىمانىنى زىيادە قىلدى؟) ياكى نىسپىي ئالماش ئورنىدا كېلىدۇ، مەسىلەن: لَنْزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ أَيْهَمُّ أَشَدُّ (ئاندىن ھەربىر گۇرۇھنىڭ ئىچىدىن ئەڭ ئاسىي بولغانلىرىنى تارتىپ چىقىرىمىز) ياكى مۇكەممەللىككە دالالەت قىلىدىغان ئىسىم بولىدۇ، مەسىلەن: مَرَرْتُ بِرَجُلٍ أَيُّ رَجُلٍ (مەن بىر ھەقىقىي ئەرنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم) ياكى «أَلٌّ» بولغان نەرسىدە چاقىرىش ئۈچۈن ۋاستە بولۇپ كېلىدۇ، مەسىلەن: يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ (ئى ئىنسان).

(26) «أَيًّا». ئۇ چاقىرىش ھەرىپى.

(27) «يَا». ئۇ ئالماش، مەسىلەن: يَاكَ (ساغىلا) ۋاھاكازالار

(28) «أَيْضًا». ئۇ نىسب ئوقۇلغان مصدر.

(29) «أَيْمُ اللَّهِ». ئۇنىڭ مەنىسى كۆپ، ئۇ قەسەم ئۈچۈن قويۇلغان بىر ئىسىم شۇنداقلا مېنىدا. «لفظ الجلالة» يەنى ئاللاھنىڭ لەبىزى مضاف ئىلە (ئۇنىڭغا قوشۇلغان) خەۋىرى چۈشۈپ قالغان، ئەسلى ئىم اللّٰه قىسمى (ئاللاھ بىلەن قەسەمكى).

«ب» ھەرپىنىڭ ئون خىل شەكلى

(1) «الباء». ئۇ ياكى زىر قىلغۇچى ھەرپ ياكى قەسەم ۋە زىر قىلىش ھەرىپى، ئۇنىڭ مەنىسى كۆپ، ئۇلارنى ماتېرىياللاردىن ئىزدەڭ.

(2) «بئس». ئۇ سۆڭۈش پېئىللىرىدىكى ئۆتكەن زامان پېئىلى، مەسىلەن: بئس الشراب (بۇ شاراب نېمىدىگەن يامان).

(3) «بئتە». ئۇ توغرىسىدا لا أفعله البتة أي أصلاً (ئۇنى ئەسلا قىلمايمەن) دېيىلىدۇ.

(4) «بجّل». ئۇ «نعم» مەنىسىدىكى جاۋاب ھەرپ.

(5) «بجّ». ئۇ ماختاش ۋە رازى بولغاندا دېيىلىدىغان بىر

سۆز.

(6) «بيلّ». ئۇ باغلاش ۋە تۈرلەندۈرۈش ھەرىپى.

(7) «بئله». ئۇ ئاخىرى ئاشكارا زەۋەرگە مەبنى قۇرۇلمىلىق

بولغان «دع» مەنىسىدىكى بۇيرۇق پېئىل ئىسمى.

(8) «بلى». ئۇ مەخسۇس نفى (بولۇشىسىز) غا جاۋاب بېرىشتە

قوللىنىدىغان جاۋاب ھەرىپى. مەسىلەن: ألت بربكم قالوا بلى

(مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەمەسمۇ؟ ئۇلار: ھەئە، شۇنداق،

سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىز دېيىشتى).



9) «يَيْدٌ». ئۇ «غَيْرٌ» مەنىسىدە كەلگەن ئىسىم، ئۇ پەقەت نەسبلا بولىدۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن كەلگەن جۈملە ئۇنىڭغا قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: إِنَّهُ كَثِيرُ الْمَالِ يَيْدٌ أَنَّهُ بَخِيلٌ (ئۇ گەرچە بېخىل بولسىمۇ مېلى كۆپ ئادەم).

10) «يَيْنٌ». ئۇ وسط (ئوتتۇرى) دېگەن مەنىسىدىكى رەۋش.

«ت» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

1) «تَاءٌ» ھەرىپى. ئۇ ياكى «أَنْتَ، أَنْتِ» ۋە شۇلارغا ئوخشاشلىرى قاتارىدىكى خىتاب ھەرىپى ياكى بېئىللارنىڭ ئاخىرىدا رەف ئوقۇلغان ضمير مەسىلەن: قُتْمْتُ (تۈردۈم). ياكى ئاياللىق جىنس تۈرىنىڭ بەلگىسى بولىدۇ. مەسىلەن: قَامَتُ (ئۇ تۈردى).

ياكى قەسەمنىڭ ۋە زىر قىلغۇچىنىڭ ئىسمى مەسىلەن. تَالَلَهُ (ئاللا بىلەن قەسەمكى).

2) «تَعَالٌ». حَرْفُ عِلَّةٍ نىڭ چۈشۈپ قېلىشىغا مەبىنى قۇرۇلمىلىق بولغان، ئەلىق ئۇنىڭ ئالدىدا كەلگەن زەۋەر ئۇنىڭغا دەلىل.

«ث» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

1) «ثُمَّ». ئۇ باغلاش، تەرتىپلەش ۋە مۆھلەت بېرىش ھەرىپى.
 2) «ثُمَّ». ئۇ يىراق بىر ئورۇننى كۆرسىتىدىغان ئىسىم. ئۇ رەۋشلىكىگە ئاساسەن نەسب ئوقۇلغان ئورۇن رەۋشى.

«ج» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

1) «جَلَلٌ». ئۇ «نعم» مەنىسىدىكى جاۋاب ھەرىپى.
 2) «جَيْرٌ». ئۇمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش جاۋاب ھەرىپى.

«ح» ھەرپىنىڭ قالدە خىل شەكلى

1) «حاشا». ئۇ پاكلاش پېئىلى، مەسىلەن: حاشا اللہ (ئاللا پاكىتۇر) ياكى ئايرىش ھەرىپى، ئۇ يۇقىرىدا سۆزلەنگەن.

2) «حَبِّدَا زَيْدٌ». ئۇنىڭ ھەرىكىتى «حَبٌّ» ئۇ «نَعْمٌ» مەنىسىدىكى ماختاشنى تۇرغۇزىدىغان ئۆتكەن زامان پېئىلى: «ذَا» ئىشارەت ئىسمى شۇنداقلا رەفەنىڭ ئورنىدا ساكىنغا مەبنى قۇرۇلمىلىق بولغان «فَاعِلٌ»، پېئىل ۋە پائىلنىڭ جۈملىسى رەفەنىڭ ئورنىدا ئىلگىرى كەلگەن خەۋەر، «زَيْدٌ» رەفە ئوقۇلغان، كېيىن كەلگەن مېتدۇ.

3) «حَتَّى». ئۇ ياكى زىر قىلغۇچى ھەرپ مەسىلەن: سلام ھى حتى مطلع الفجر (ئۇ كېچىدە تاڭ يورۇغچە خاتىرجەملىك بار) ياكى «إلى» مەنىسىدىكى نىشان، غايە ۋە زىر قىلغۇچى ھەرپ، مەسىلەن: أكلت السمك حتى رأسها (مەن بېلىقنى بېشىغىچە يېدىم).

ياكى «السلام» مەنىسىدە سەۋەب ۋە زىر قىلغۇچى ھەرپ، ئۇنىڭ كەينىدىن كېلىش توغرا بولغان يوشۇرۇن «أَنْ» بىلەن نىسب ئوقۇلغان كېلىدىغان زامان پېئىلى كېلىدۇ، ئۇ نىسب قىلغۇچىلارنىڭ بابىدا سۆزلەنگەن.

ياكى باغلاش ھەرىپى بولىدۇ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى نەرسىنىڭ ئۇنىڭ ئالدىدىكى نەرسىنىڭ بىر قىسمى بولۇشى ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن كەمتۈكلۈك ۋە زىيادىلىكتە بىر نىشان بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسى ئۇنىڭ ئالدىدىكى نەرسىدىن ئۇنى ئايرىپ چىقىرىۋېلىش توغرا بولىدۇ.

مەسىلەن: قدم الحجاج حتى المشاة (ھاجىلار كەلدى ھەتتاكى پىيادە ماڭغانلىرىمۇ) مات الناس حتى الأنبياء (كىشىلەر ئۆلدى

ھەتتاكى پەيغەمبەرلەرمۇ ئۆلدى).

ياكى باشلاش ھەرىسى بولىدۇ. ئۇ ئىسىملىق جۈملىگە كىرىدۇ.

مەسىلەن:

فما زالت القتلى تمج دماءها
بدجلة حتى ماء دجلة اشكل

(ئۇرۇش بولمىدى. ئۇنىڭ قېنى دەجلە دەرياسىغا ئېقىۋەردى.

ھەتتاكى دەجلە دەرياسىنىڭ سۈيى پەرقسىز بوپقالدى).

4 «حَيْثُ». ئۇ مەنىنى قۇرۇلمىلىق ئورۇن رەۋشى، ئۇ ئىسىملىق جۈملىگە ياكى پېئىللىق جۈملىگە ئىزاپ بولۇش لازىم.

مەسىلەن: أجلس حيث زيدٌ جالس (زەيد ئولتۇرغان جايدا ئولتۇرمىەن)، أجلس حيث جلس زيدٌ (زەيد ئولتۇرغان جايدا ئولتۇرمىەن).

5 «حيثما». ئۇ ساكىن قىلغۇچى شەرتنىڭ ئىسمى.

6 «حيٌّ علي، أو حيها». ئۇ اقبل (كەلگەن)، مەنىسىدىكى بۇيرۇق پېئىلنىڭ ئىسمى.

«خ» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى

1 «خلا». ئۇ ئايرىش ھەرىسى بولۇپ، نصب ئوقۇتقۇچى

پېئىل ياكى حرف جرّ. بۇلار استثناء بابىدا بايان قىلىنغان.

«د» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى

1 «دُون». ئۇ نصب ئوقۇلغان ئورۇن رەۋشى، ئۇ ئۆزىنىڭ

ئالدىدىكى ۋە كەينىدىكى نەرسىنىڭ ئوخشاشماسلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

«ذ» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

- 1) «ذ، ذى» ۋە ئۇ ئىككىسىگە ئەگەشكەن نەرسىلەر ئىشارەت ئىسىملىرىدىندۇر، ئۇ يۇقىرىدا سۆزلەندى.
- 2) «ذو». ئۇ صاحب (ھەمراھ، ئىگە) مەنىسىدە كەلگەن، ئۇ بەش ئىسىمنىڭ قاتارىدىن، ئۇنىڭ ئاياللىق جىنس تۈرى «ذات» (صاحبة - ئايال ھەمراھ) دېگەن مەنىدە، مەسىلەن: ذاتُ عقل (ئەقىللىق ئايال). ذواتُ أفنان (ئۇ ئىككى جەننەتتە تۈرلۈك مېۋىلىك دەرەخلەر بار)، ذواتي أكلِ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وشيئ من سدرِ قليلٍ (... ئاچچىق مېۋىلىك، يۇلغۇنلۇق، ئاز - تولا سىدىرىلىق...).

«ر» ھەرپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

- 1) «رُبَّ». ئۇ ئازلىتىش ۋە زىر قىلىش ھەرىپى، ئۇ ئۆزىنىڭ زىر ئوقۇلغۇچىسىنىڭ سۈپەتلەنگەن نكۋە بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ. مەسىلەن: رُبَّ رجلٍ صالحٍ لقيتُهُ (ئاز ياخشى ئىش قىلىدىغان بىر ئادەم بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم).
- 2) «رَيْثٌ». ئۇ ۋاقىت رەۋشى، مەسىلەن: انتظرنى ريشما أحفظُ درسى (دەرسنى يادقا ئېلىپ بولغىچە مېنى ساقلىغىن).

«س» ھەرپىنىڭ بەش خىل شەكلى

- 1 -، 2- «السين، سوف». بۇ ئىككىسى كەلگۈسى زامان ھەرپلىرى، ئۇ ئىككىسى كۆتۈرۈۋېتىش، ئېچىش ھەرپلىرى دېيىلىدۇ، ئۇ ئىككىسى كېلىدىغان زامان پېئىللىرىغا خاس.
- 3) «سَيٌّ، لا سَيِّمًا» ۋەزىن ۋە مەنا جەھەتتىن ئوخشاش، ئۇنىڭ ئىككىلىك ھالىتى «سيان» ئۇ ئۆزىنىڭ «يىاء» سىنىڭ

تەشەببۇللىك بولۇشىنى شەرت قىلىدۇ، ئۇنىڭغا «لا» كىرىدۇ،
 «واو» «لا» نىڭ ئۈستىگە كىرىدۇ.

ئەگەر ئۇنىڭدىن كېيىن مەرفە كەلسە، ئۇ رفع، جَر بولسا
 بولىدۇ، ھەمدە «لا» جىنس تۈرىنى بولۇشىسىز قىلغۇچى بولىدۇ.
 «سى» نىڭ ئىسمىنى نەسب لىك، «ما» موصول ياكى رفع لىك
 ھالەتتىكى سۈپەتلەنگەن نەكەرە دۇر. مەسلەن: لاسىما زىد
 (زەيدتىن باشقىسى)، ئۇنىڭ ئەسلى: لاسى الذى ھو زىد (ھېلىقى
 زەيدتىن باشقىسى) ياكى لاسى شىيى ھو زىد (ئۇ زەيد بىر نەرسە
 ئەمەس).

جَر لىك ھالەتتە «ما» ئارتۇق، «زىد» مضاف ئىلە. ئۇنىڭ
 ئەسلى: لاسى زىد ئى لاسى زىد (زەيدتەك ئەمەس). ئەگەر «ما» دىن
 كېيىن نەكەرە كەلسە رفع، نەسب، جَر ئوقۇش توغرا. رفع، جَر نىڭ
 مىسالى ئىلگىرى بايان قىلىندى. بىراق نەسب دە «ما» كەفە،
 «ما» دىن كېيىنكىسى قىيىز بولىدۇ. مەسلەن: لاسىما رجل فى الدار
 ورجلاً ورجل

4) «سواء». ئۇنىڭ مەشھۇر مەنىلىرى تۆت: ① باراۋەر دېگەن
 مەنىدە كېلىدۇ. ئەگەر سوزسىڭىز «السىن» نى زەۋەر ئوقۇيسىز،
 ئەگەر قىسقا ئوقۇسىڭىز زىر ئوقۇيسىز، مەسلەن: «مەرت بىر جىل
 سواء والعدم»، مەكانا سۆيى (مۇئەييەن جاينى ...) ② ۋە ③ مەنىسى
 ئوتتۇرا، مۇكەممەل دېگەن مەنىدە كېلىدۇ ۋە ئۇنى سوزۇش ۋە زەۋەر
 ئوقۇش لازىم، مەسلەن: فى سواء الجحيم (جەھەننەمنىڭ
 ئوتتۇرىدا)، ھذا درهم سواء ئى تام (بۇ دەرھەملەر تولۇق). ④ باشقا
 ياكى ئورۇن مەنىدە كېلىدۇ. زەۋەر بىلەن سوزۇپ ئوقۇلىدۇ، بەش
 بىلەن قىسقا ئوقۇلىدۇ. زىر بىلەن سوزۇپ ئوقۇلىدۇ ۋە قىسقا
 ئوقۇلىدۇ ۋە سۈپەت ياكى ئايرىغۇچى بولىدۇ، مەسلەن: ماجاءنى

أحدًا سواك (مېنىڭ يېنىمغا زەيدتىن باشقىسى كەلمىدى).
 5 «سَاءَ». ئۇ سۆكۈش پېئىللىرىدىن بولغان بىر پېئىلدۇر،
 ئۇ يۇقىرىدا ئۆزىنىڭ بابىدا بايان قىلىندى.

«ع» ھەرپىنىڭ سەككىز خىل شەكلى

1 «عَدَا». ئۇ ئىستىناء ھەرپلىرىدىن بىرى.
 2 «عَلَى». ئۇ ئىسمىنى زىر قىلغۇچى ھەرپ، ئۇنىڭ توققۇز
 مەنىسى بار: يۇقىرى قىلىش، بىللە بولۇش، ئۆتكۈزۈش، سەۋەب،
 رەۋىش «با» گە مۇۋاپىق كېلىش، «مَنْ» غا مۇۋاپىق كېلىش،
 ئىدراك قىلىش ۋە زىيادە بولۇپ كېلىش قاتارلىقلار. . ئۇنىڭ
 مىساللىرى باشقا ماتېرىياللاردا!

بەزى ۋاقىتتا ئۇنىڭدىن كېيىنكى نەرسىنىڭ ئۆزىنىڭ ئالدىدىكى
 نەرسىگە شەرت بولۇپ كېلىش چۈشىنىلىدىغان تەرىقىدە
 ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: على أن تأجرني ثمانى حجج (ماڭا سەككىز
 يىل ئىشلەپ بېرىشكە ...)، يايەنك على أن لايشركن بالله (ئۇلار
 ساڭا ئاللاغا شېرىك كەلتۈرمەسلىككە بەيئەت قىلىدۇ).

ياكى «فوق» (ئۈستىدە) مەنىدە ئىسىم بولۇپ كېلىدۇ.

3 «عَنْ». ئۇ ① زىر قىلغۇچى ھەرپ، ئۇنىڭ ئون مەنىسى
 بار: ئۆتكۈزۈۋېتىش، بەدەل، يۇقىرى قىلىش، سەۋەب ئۈچۈن ۋە
 «بَعْدُ» (كېيىن) «فِي» (دا، تا) «مِنْ» (دىن، تىن)، «الْبَاءِ» (بىلەن،
 بىللە) مەنىلىرىدە ۋە ياردەم، ئارتۇق مەنىلىرىدە كېلىدۇ.
 مىساللار باشقا ماتېرىياللاردا . . .

② بەنى تەمىمنىڭ لۇغىتىدە مەسدەرنىڭ ھەرىپى بولىدۇ،
 «أَنْ» گە ئوخشاش ياكى «جانب» (يېنىدا) دېگەن مەنىدە ئىسىم
 بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: من عن عيني تارةً وأمامي (مېنىڭ ئوڭ



تەرىپىمدىن بىر قېتىم ۋە ئالدىمدىن

4 «عوض». ئۇ كەلگۈسى زامانى ئايرىيدىغان بىر رەۋىش، «ابدأ» (مەڭگۈ) دېگەنگە ئوخشاش، ئۇ ئەگەر ئىزاڧەت قىلىنسا بولۇشىغا خاس بولىدۇ. مەسىلەن: لا أفعله عوض العائضين (ئۇنى ئەبەدىلئەبەد قىلمايمەن)، ئۇ زەۋەر ئوقۇلغان رەۋىش بىلەن ئىئراب بېرىلىدۇ، ئەگەر ئۇ بولۇشى بولسا ياكى پىچ ياكى زەۋەر ياكى زىر ئوقۇش ھەممىسى توغرا.

5 «عسى». ئۇ ياخشى كۆرۈلىدىغان ئىشلاردا ئۈمىدىنىڭ پېئىلى، يامان كۆرۈلىدىغان ئىشلاردا قورقۇش پېئىلى، ئۇ «كان» نىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ، مەسىلەن: عسى زيد يقوم (زەيد ئۆرە تۇرۇشى مۇمكىن)، ئەگەر ئۇنىڭغا ضمىردىن خالىي بولۇش تەقدىر قىلىنسا. تولۇق پېئىلمۇ بولىدۇ، مەسىلەن: عسى أن يقوم زيد (بەلكىم زەيد تۇرۇشى مۇمكىن).

6 «عل». ئۇ يېنىك لام بىلەن «فوق» (ئۈستىدە)، مەنىسىدە كەلگەن ئىسىم، ئۇنىڭغا ئىككى ئىش لازىم بولىدۇ. «من» بىلەن زىر بولۇشى، ئىزاڧەتسىز ئىشلىتىلىشى.

7 «عل». ئۇ «لعل» لۇغىتىدىكى بىر سۆز، ئۇ ئۈمىد قىلىش ۋە زەۋەر قىلىش ھەرىپى.

8 «عند». ھازىرقى ياكى يېقىنقىدا يۈز بەرگەن ئىشنى مەيلى سېزىم جەھەتتىن ياكى مەنا جەھەتتىن بايان قىلىپ بېرىش ئۈچۈن كەلگەن رەۋىش. ئۇ بەزى ۋاقىتتا زامانى كۆرسىتىدۇ، «من» بىلەنلا زىر ئوقۇلىدۇ.

«غ» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى

1 «غیر». ئۇ ياكى نكره ئۈچۈن سۈپەت بولىدۇ، مەسىلەن:

إرجعنا نعمل صالحاً غير الذي كنا نعمل (بىزنى (دۇنياغا) قايتۇرغىن. بىز قىلغان ئەمەلنىڭ غەيرى بولغان ياخشى ئەمەلنى قىلىمىز).

ياكى نىكەتكە يېقىن بولغان مەرفە ئۈچۈن سۈپەت بولىدۇ، مەسىلەن: غير المغضوب عليهم (غەزەب قىلىنغانلارنىڭ يولىغا ئەمەس) ياكى إشتاء هەرىبى بولىدۇ، ئۇ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان.

«ف» ھەرپىنىڭ ئۈچ خىل شەكلى

1) الفاء المفرد (يەككە، خاس فاء). ئۇ ئىككى خىل. بىرىنچى خىلى، ئۇ باغلىغۇچى. ئۇ ئۈچ ئىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇنىڭ بىرى: تەرتىپلىك، ئۇ ئىككى تۈرلۈك: بىرى، مەنئى جەھەتتىن بولىدۇ، مەسىلەن: قام زيد فعمرو (زەيد تۈردى، ئۆمەرمۇ تۈردى). يەنە بىرى «ذكري» (ئەسكە ئېلىش) بولىدۇ، ئۇ تەپسىلى ئىشنى مۇجمەل ئىشقا باغلايدۇ، مەسىلەن: فأزلهما الشيطان فأخرجهما (ئۇ ئىككىسىنى شەيتان ئازدۇردى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسىنى (جەننەتتىن) چىقاردى)، فقد سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا (ئۇلار مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن ئۇنىڭدىن چوڭراق سورىدى، ئۇلار دەيدى ..). ئىككىنچىسى، «التعقيب» (ئەگىشىش)، مەسىلەن: جاء زيد فعمرو أي فعقبه عمرو (زەيد كەلدى، ئەمەرمۇ كەلدى، يەنى ئەگىشىپ كەلدى). ئۈچىنچىسى، «السببية» (سەۋەب ئۈچۈن)، ئۇ كۆپىنچە ھالدا جۈملىنى ياكى سۈپەتنى باغلاپ كېلىدۇ، مەسىلەن: فوكزه موسى فقضى عليه (مۇسا ئۇنى بىر قوپۇپ ئۆلتۈرۈپ قويدى) فخلق آدم من ربه كلمات فتاب عليه (ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ پەرۋەردىگارىدىن بىر قانچە سۆز

ئۆگىنىمۇۋالدى، شۇنىڭ بىلەن ئاللا ئۇنىڭ تۆۋىسىنى قوبۇل قىلدى). لاکلون من شجر من زقوم، فمالتون منها البطون، فشاربون عليه من الحميم (ئۇلار زەققۇم دەرىخىدىن يىتىكۈچىلەردۇر، ئۇنىڭدىن قوساقلار تولدۇرۇلىدۇ، قىزىق قايناق سۇ ئىچكۈچىلەردۇر). ئىككىنچى خىلى: بۇ «الفاء» جاۋابقا باغلىنىشلىق بولىدۇ، ئۇ يەتتە ئورۇندا كېلىدۇ، ئۇنى بەزى ئالىملار تۆۋەندىكى سۆزگە جۇغلىغان: «إسمية» (ئىسىم خاراكتېرلىك بولسا)، «طليية» (ئىلتىماس خاراكتېرلىك بولسا)، «حامد» (ماختاش مەنىسىدە كەلسە)، «ما، قد، لن» لەر بىلەن كەلسە، «التنقيس» (ئايرىش ئۈچۈن كەلسە)، مەسىلەن: إن عيسك بخير فهو على كل شيء قدير (ئەگەر ساڭا ياخشىلىق يەتسە، ئاللا ھەممە نەرسىگە قادىردۇر). إن كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله (ئەگەر سىلەر ئاللانى ياخشى كۆرسەڭلار، ماڭا ئەگىشىڭلار، ئاللا سىلەرنى ياخشى كۆرىدۇ). إن ترني أنا أقل منك مالا وولداً فعسى ري (سەن مېنى مال ۋە بالا جەھەتتە سەندىن ئاز دەپ قارىساڭمۇ ئۈمىدىكى پەرۋەردىگارم . . .)، إن يسرق فقد سرق أخ له (ئەگەر ئۇ ئوغرىلىق قىلغان بولسا ئۇنىڭ قېرىندىشىمۇ ئوغرىلىق قىلغان بولاتتى). وما تفعلوا من خير فلن نكفروه (ياخشىلىقتىن نېمىنىلا قىلساڭلار ھەرگىز بىكار كەتمەيدۇ). وإن خفتهم عيلة فسوف يغنيكم الله (ئەگەر سىلەر كەمبەغەللىكتىن قورقساڭلار ئاللا سىلەرنى باي قىلىدۇ). شۇنداقلا شەرتنىڭ جاۋابىنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندەك، ئۇنىڭغا ئوخشايدىغان نەرسىلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەسىلەن: الذى يأتيني فله درهم (مېنىڭ يېنىمغا كەلگەن كىشى، ئۇنىڭغا بىر دەرھەم بېرىمەن).

(2) «فضلاً عن ذلك» (ئۇنىڭدىن باشقا). ئۇ ئەڭ تۆۋەن

دەرىجىدىكى ئىشىمۇ يىراق سانلىدىغان، ئۇنىڭدىن يۇقىرىراق نەرسە مۇمكىن ئەمەس، دەپ قارىلىدىغان ئورۇنلاردا ئىشلىتىلىدۇ، ئۇ چۈشۈپ قالغان پېئىلنىڭ مىصدر شەكلى، يەنى «فَضْلَ فَضْلًا» (3) «فى». ئۇ زىر قىلىش ھەرىپى، ئۇنىڭ ئون مەنىسى بار: رەۋىش، ھەمراھ بولۇش، سەۋەب ئۈچۈن، يۇقىرى كۆتۈرۈش ۋە «الباء» ۋە «الى» ۋە «من» مەنىلىرىدە كەلگەنلىرى، «والمقايسة» (قىياس قىلىش)، «والتزائدة للتعويضى أو للتوكيد» (بەدەل ئۈچۈن ياكى تەكىت ئۈچۈن زىيادە بولۇپ كېلىش)، بۇلارنىڭ مىسالى باشقا ماتېرىياللاردا...

«ق» ھەرىپىنىڭ ئىككى خىل شەكلى

1) «قىد». ئۇ ياكى ھەرىپ خاراكتېرلىك ياكى ئىسىم خاراكتېرلىك بولىدۇ.

ھەرىپ خاراكتېرلىك بولغىنى پەقەت پېئىلغىلا كېلىدۇ، ئۇنىڭ بەش مەنىسى بار: «التوقُع» (كۆزدە تۇتۇش)، «والتقريب» (مۆلچەر)، «والتعليل» (سەۋەب ئۈچۈن)، «والتكثير» (كۆپەيتىش)، «والتحقيق» (كۈچەيتىش، ئەمەلىيلەشتۈرۈش).

ئىسىم خاراكتېرلىك بولغىنى «حَسْبُ» (يېتەرلىك دېگەن) مەنىدە كېلىدۇ، مەسىلەن: «قد زيدٌ درهمٌ» (زەيدكە بىر دەرھەم يېتەرلىك).

2) «قَطُّ» ئۇ ئۈچ خىل بولىدۇ، ① ئۆتكەن زاماندىكى نەرسە ئۈچۈن ۋاقىت رەۋىش بولۇپ كېلىدۇ، ئۇ پەقەت ئۆتكەن زاماندىكى بولۇشىغا خاس، مەسىلەن: «ما فعلته قط» (مەن ئۇنى قەتئىي قىلىمىدىم). ② «حَسْبُ» مەنىسىدە كېلىدۇ، ئۇ ئۇلاردىن (ئەرەبلەردىن) پەقەت «فاء» بىلەنلا ئاڭلانغان، كېلىشى لازىم

بولغان ئارتۇق «فاء» دۇر، مەسلەن: أخذت درهماً فقط (مەن بەقەت دەرھەمنى ئالدىم). ③ بېئىلنىڭ ئىسمى بولۇپ «يەكفى» (كۇبايە) مەنىسىدە كېلىدۇ، مەسلەن: «قَطْنِي» (ماشا يېتەرلىك كۇبايە)، يەنى «يەكفى».

«ك» ھەرىپىنىڭ ئون ئىككى خىل شەكلى

1 «الكاف» ئۇ ئىسمىنى زىر قىلىدىغان، ئىسمىنى زىر قىلمايدىغان دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. ئىسمىنى زىر قىلغۇچى بولسا ھەرپ ياكى ئىسىم بولىدۇ، ئىسمىنى زىر قىلغۇچى بولۇپ كەلگەن مەزكۇر ھەرىپنىڭ بەش خىل مەنىسى بار: ① «التشبيه» (ئوخشىتىش)، ② «التعلييل» (سەۋەب ئۈچۈن)، ③ «على» (ئۈستىدە)، ④ «والمبادرة» (ئالدىراش)، ⑤ «والتوكيد» (تەكىت). ئىسىم خاراكتېرلىك ئىسمىنى زىر قىلغۇچى بولسا «مِثْل» مەنىسىدە كېلىدۇ، ئۇ «فاعل» بولىدۇ.

مەسلەن: ما عاتب الحر الكريم كنفسه (ئەركەك مەرد كىشى ئۆزىنى تەنقىدلىگەندەك باشقىلارنى ئەيىبلەيدۇ).

تولدۇرغۇچى (مفعول) بولۇپمۇ كېلىدۇ، مەسلەن:

«لا يُرمون إذا ما الأفق جُللَهُ»

بردُ الشتاء من الأحوال كالأرم

(تۈپۈقتا سوغۇق قىشتىكى زىمىن يۈزىدىكى بەلگىدەك يورۇق بولسىلا ئۇلار قارار چىقارمايدۇ).

ۋە ئۇ مېتدە بولىدۇ ۋە «كان» نىڭ ئىسمىنى بولىدۇ ۋە زىر قىلىنغۇچى ۋە ئىزاڧەت قىلىنغان بولىدۇ، مىساللار باشقا ماتېرىياللاردا...

ئەمما حرف الجرّ ئەمەس «الكاف» بولسا ئىككى تۈرلۈك

بولىدۇ، منصوب ياكى مجرور، ضمير.

مەسىلەن: ما ودعك ربك وما قلى وللأخرة خير لك من الأولى
سېنى تاشلىۋەتمىدى ۋە غەزەبمۇ قىلمىدى). ئاخىرەت سەن
ئۈچۈن دۇنيادىن ياخشى.

ئىئىراپتىن ئورنى بولمىغىنى خىتاب ھەرىپى، ئىشارەت
ئىسىملىرى ۋە بەزى ئىسىم پېئىللارغا قوشۇلىدۇ. مۇستەقىل
ئوقۇلغان ضمىرلار ئۈچۈن نصب لايىق، مەسىلەن: ذالك، تلك،
رويدك، أرايتك، اياك، اياكما.

2) «كأن». ئۇ «إن» تۈرىدىكىلەرنىڭ بىرى، ئۇنىڭ تۆت
مەنىسى بار: ① «التشبيه» (ئوخشىتىش)، ② «والظن» (گۇمان
قىلىش). ③ «والقريب» (تەخمىنلەشتۈرۈش)، ④ «والقحقيق»
(كۈچلەندۈرۈش).

3) «كأفة». بۇ نصب ئوقۇلغان «كأهم» (ئۇلارنىڭ
ھەممىسى) دېگەن مەنىدىكى ھالەت.

4) «كم». ئۇ ياكى كۆپلۈك ئۈچۈن خەۋەر بولۇپ كېلىدۇ
ياكى سانى بويىچە دېگەن مەنىدە سوئال بولۇپ كېلىدۇ، ئۇ
ئىككىسى بەش ئىشتا تەڭلىشىدۇ. ① «الإيمية» (ئىسىم
خاراكتېرلىك بولۇش)، ② «الإهام» (مەنا غۇۋالىق جەھەتتە)، ③
«تميز» (پەرقلەندۈرۈشكە) موھتاج بولۇشتا، مەنى بولۇشقا ۋە
باشتا كېلىش قاتارلىقلار. بەش ئىشتا ئوخشىمايدىغان كېلىدۇ.

ئۇنىڭ بىرى خەۋەر بىلەن كەلگەن سۆز سوئال خاراكتېرلىك
«كم» نىڭ ئەكسىچە راست - يالغانلىقى ئېھتىمال قىلىنىدۇ.
ئىككىنچى: خەۋەر خاراكتېرلىك بولغىنى سوئال
خاراكتېرلىكنىڭ ئەكسىچە جاۋابىنى تەلەپ قىلمايدۇ.

ئۈچىنچى: خەۋەردىن ئېلىنغان ئىسىم سوئال خاراكتېرنىڭ

ئەكسىچە ھەمزە بىلەن بىرگە كەلمەيدۇ. خەۋەر خاراكتېرلىك بولغاندا: كَمَّ عبيد لي خمسون بل ستون (مېنىڭ ئەللىك ياكى ئاتمىش قۇللىرىم بار)، دېيىلىدۇ، سوئال خاراكتېرلىك بولغاندا: كم مالك أعشرون أم ثلاثون (سېنىڭ مېلىڭ قانچە؟ يىگىرمىمۇ ياكى ئوتتۇزمۇ؟) دېيىلىدۇ. ④ خەۋەر خاراكتېرلىكىنىڭ قىيىزى يەككە بولىدۇ، مەسىلەن: كم عبد ملكت (قانچە قۇلغا ئىگە بولدۇڭ؟ ياكى كۆپلۈك)، مەسىلەن: كم عبيد ملكت (قانچىلىغان قۇللارغا ئىگە بولدۇم). سوئال خاراكتېرلىك بولغىنىنىڭ قىيىزى پەقەت يەككە ھالەتتە بولىدۇ. ⑤ خەۋەر خاراكتېرلىك بولغىنىنىڭ قىيىزى نى زىر ئوقۇش كېرەك، سوئال خاراكتېرلىك بولغىنىنىڭ قىيىزى بولسا مەڭگۈ نىصب ئوقۇلىدۇ، حرف الجر بىلەن زىر قىلىنسا زىر ئوقۇلىدۇ. «التميميز» توغرىسىدا سۆزلىسەك، ئۇ كۆپ ھاللاردا زىر ياكى زەۋەر بولىدۇ، مېتىدە ۋە ئۇنىڭ خەۋىرى، «كان» نىڭ ئىسمىسى ۋە ياكى «مفعول» ۋە ئۇنىڭدىن باشقىلار يۇقىرىقى جۈملىدە بولىدۇ، مەسىلەن: كم رجل قام (نەچچە ئادەم تۇردى)، كم غلاما دخل ملكك (مېلىڭغا قانچە غۇلام كىردى؟)، كم دراهمك (سېنىڭ نەچچە دەرھىمىڭ بار)، كم غلاما إشتريت (نەچچە قۇل سېتىۋالدىڭ).

5) «كأين». ئۇ ئىسىم خاراكتېرلىك خەۋەر «كم» گە ئوخشاش. ئۇ ئۇنىڭغا بەش ئىشتا مۇۋاپىقلىنىدۇ، مەنا غۇۋالىقى جەھەتتە، قىيىزگە موھتاج بولۇشتا، مەبىنىگە، باشتا كېلىشكە ۋە كۆپلۈكنى ئىپادىلەپ بېرىش قاتارلىقلار. بەش ئىشتا قارىمۇقارشى كېلىدۇ: مۇرەككەپ تۈزۈلۈش، ئۇنىڭ «قىيىزى»، «من» بىلەن زىر قىلىش، سوئال خاراكتېرلىك ۋە زىر قىلىنغان بولماسلىقى ۋە ئۇنىڭ خەۋىرىنىڭ يەككە بولماسلىقى قاتارلىقلار. مىسالى: فكأين

من قرية أهلكتها وهي ظالمة (نۇرغۇن شەھەر ئاھالىلىرى زالىم بولغانلىقلىرى ئۈچۈن ۋەيران قىلىۋەتتۇق).

6) «كذا». ئۇ ئۈچ تۈرلۈك: ① ئوخشىتىشنىڭ كافى دىن ۋە ئىشارەت ھەرىمىدىن بولغان مۇرەككەپ قۇرۇلمىلىق. ② بىر سۆز بولىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن سانمايدىغان نەرسىلەر كىنايە قىلىنىدۇ، ئۇنىڭغا دېيىلىدۇ: مەكان كذا وكذا (پالان - پالان ئورۇن). ③ ئۇنىڭ بىلەن سانغىلى بولىدىغان نەرسىلەر كىنايە قىلىنغان بولىدۇ، ئۇ تۆت ئىشتا «كأين» گە مۇۋاپىق بولىدۇ. ① «التركيب» (تەركىب جەھەتتە)، ② «البناء» (مەبنى بولۇش جەھەتتە)، ③ «والإمام» (مەنا غۇۋالىق جەھەتتە)، ④ «والإفتقار إلى التمييز» (تەمىزگە موھتاج بولۇش) قاتارلىقلار.

ئۈچ ئىشتا قارىمۇقارشى بولىدۇ: ① ئۇنىڭغا ئالدىدا كېلىش يوق. ② ئۇنىڭ تىمىزى، نىسب ئوقۇلۇشى لازىم. ③ ئۇنىڭغا كۆپىنچە ئەھۋالدا ئۆزىگە ئوخشاش بىر نەرسە عطف قىلىنىپ ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: قَبِضْتُ كَذَا وَكَذَا دَرَهُمَا (مەن مۇنچىلىك، مۇنچىلىك بۇل ئالدىم).

7) «كل». ئۇ نەكىرەدىن يەككىنى چىقىرىۋېلىش ۋە كۆپلۈكتىن مەرفە بولغان ئىسىملارنى چىقىرىۋېلىش ئۈچۈن قويۇلغان ئىسىم، مەرفەلىك يەككىلىك تۈرلىرى. ئۇ كامالەتكە دالالەت قىلىش ئۈچۈن تەكىت ۋە سۈپەت بولۇپ كېلىدۇ، ئۇ ئىئرانىڭ ئىشلىتىلىشى بويىچە ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: كل نفس ذائقة الموت (ھەرىبەر جان ئىگىسى ئۆلۈمنىڭ تەمىنى تېتىدۇ)، كل زيد حسن (زەيدنىڭ ھەممىسى ياخشى)، جاء القوم كلهم (قوۋمنىڭ ھەممىسى كەلدى)، هو الرجل كل الرجل (ئۇ ئەر كەلەرنىڭ ئەركىكى).

ئەگەر «كىل» بولۇشسىز (نقى) نىڭ دائىرىسىدە كەلسە، بولۇشسىزلىق ئومۇميۈزلۈك چۈشىدۇ، بىرەر شەخسكە چۈشمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئومۇميۈزلۈك نقى لىك ياكى ئومۇمنىڭ ئايرىلىشى دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: لم أخذنا كل الدراهم (ئۇ ئىككىسى دەرھەملەرنىڭ ھەممىسىنى ئالمىدى). بۇشەكىل ئۇ ئىككىسىنىڭ ھەممىسىنى ئېلىشنىڭ نقى بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دەرھەملەرنىڭ ھەممىسىنى ئېلىش ئومۇميۈزلۈك نقى بولۇپ كەتتى. ئەكسچە بولغاندا ئۇنىڭ دائىرىسىگە نقى چۈشمە، ئۇ ھەر بىر شەخسنىڭ ئۈستىگە چۈشىدۇ ۋە ئۇ نقى نىڭ ئومۇمىي بولۇشى دەپ ئاتىلىدۇ ياكى ئايرىلىشنىڭ ئومۇمىي بولۇشى دەپ ئاتىلىدۇ. مەسىلەن: كل الدراهم لم أخذ (دەرھەملەرنىڭ ھەممىسىنى ئالمىدىم). مانا بۇ «صيغة» ئېلىشنىڭ مۇمكىن بولىدىغان نقى بولغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭدىن ھەدىس شەرىفىتە كەلگىنى بولسا: كىل ذىك لم يىكن (ئاشۇنىڭ ھەممىسى بولمىدى).

8) «كَلَّمَا». ئۇ نىصب ئوقۇلغان رەۋىش، ئۇ تەكرار ئوقۇلىدۇ، «ما» مىصدىر ياكى بولۇشسىزنىڭ «ما» سى، ئۇنىڭ نىصب ئوقۇلۇشى مەنەن جاۋاب بولۇپ كەلگەن پېئىل، ئۇنىڭ يېنىدىكى ۋە ئۇنىڭ جاۋابى پەقەت ئۆتكەن زاماندا كېلىدۇ. مەسىلەن: كلما رزقوا منها من ثمرة رزقنا قالوا... (ئۇلار ھەر قېتىم ئۇ مېۋىدىن رىسقلاندۇرۇلغان ۋاقىتتا، ئۇلار ئېيتىدۇ).

9) «كَلَّا». ئۇنىڭ «كاف» نىڭ زەۋەر ئوقۇلۇپ «لام» نىڭ تەشەببۇلىك كېلىشى، ئۇ بولسا رەددىيە بېرىش ۋە قايتۇرۇش سۆزى. ئەمما بەزى ۋاقىتتا «حَقًّا» مەنىسىدە ۋە «أَلَّا» دىن ئىبارەت باشلاش مەنىسىدەمۇ كېلىدۇ.

10) «كلا و كلتا». بۇ ئىككىسى لەفزى جەھەتتە يەككە مەنا جەھەتتە ئىككىلىك. ئۇ ئىككىسى لەفزى ۋە مەنا جەھەتتىن ئىككىلىكىنى كۆرسىتىدىغان بىر سۆزىگە مەڭگۈ قوشۇلۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: كلتا الجنتين (ئىككى جەننەتنىڭ ئىككىلىسى).

11) «كيف». ئۇ ① ساكىن قىلغۇچى ئىسىم شەرت. ئۇ لەفزى ۋە مەنا جەھەتتە بىرلىككە كەلگەن ئىككى پېئىلنى ساكىن قىلىدۇ. مەسىلەن: كيف تجلس أجلس (قانداق ئولتۇرساڭ شۇنداق ئولتۇرىمەن)، بۇ كۇفەيلىقلارنىڭ كۆز قارىشى. ② سوئال ئالماش مەسىلەن: كيف تكفرون بالله (سىلەر ئاللاغا قانداقمۇ تانىسىلەر؟) ۋە مېتدە ئۈچۈن ئەمەلدىن قالدۇرغۇچى ئۈچۈن خەۋەر بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: كيف أنت (سەن قانداق؟)، كيف كنت (قانداق ئىدىڭ؟) كيف ظننت زيد (زەيدنى قانداق ئويلايسەن).

ھالەت بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: كيف جاء زيد (زەيد قانداق ھالەتتە كەلدى؟). ئۇ سېۋەيھەننىڭ قارىشىدا داۋاملىق نىسبەتنىڭ ئورنىدا كەلگەن رەۋىش دەپ قارىلىدۇ. سىيرافى ۋە ئەخفەشنىڭ قارىشىدا بولسا ئۇ ظرف ئىسىم ئەمەس. مېتدە بىلەن رفع ئوقۇلىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقىلىرى بىلەن نىسب ئوقۇلىدۇ.

12) «كى». ئۇ ① مصدر. ئەگەر لام ئۇنىڭ ئالدىغا تەقدىرەن ياكى ئاشكارا كەلسە ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن يوشۇرۇن بىر «أن» بىلەن زەۋەر ئوقۇتىدۇ. ② سەۋەب ئۈچۈن كېلىدۇ. ئۇ يۇقىرىدا سۆزلەپ ئۆتكەندەك كېلىدىغان زامان پېئىلنى زەۋەر قىلغۇچىلارنىڭ بىرى.

«ل» ھەرپىنىڭ ئون توققۇز خىل شەكلى

1. يەككە لام (اللام المفردة). ئۇ ئۈچ خىل. جَرّ ئۈچۈن ئەمەل

قىلغۇچى، ساكىن ئۈچۈن ئەمەل قىلغۇچى ۋە ئەمەل قىلمايدىغىنى، ئەمما جَرِّ ئۈچۈن ئەمەل قىلىدىغىنى بولسا ئۇ ئاشكارا ئىسمىنى جَرِّ قىلىدۇ. مەسىلەن: لَئِه (ئاللا ئۈچۈن).
ضميرلار بىلەن زەۋەر ئوقۇلىدۇ. مەسىلەن: «لَيْكُ، هَا». ئۇنىڭ يىگىرمە ئىككى مەنىسى بار: «الإستحقاق» (ھەقلىق بولۇش)، «والمملك» (ئىگە بولۇش)، «والتملك» (ئىگە قىلىش)، «والتعليل» (سەۋەب ئۈچۈن)، ئۇنىڭ قالغانلىرىنى مىساللىرى بىلەن باشقا ماتېرىياللاردىن كۆرۈۋالغايىسىز. ئەمما ساكىن ئۈچۈن ئەمەل قىلىدىغىنى بولسا ئۇ بۇيرۇقنىڭ ۋە دۇئانىڭ لامى. ئۇ يۇقىرىدا ساكىن قىلغۇچىلارنىڭ بابىدا ئۆتكەن. ئەمەل قىلمايدىغانلىرى بولسا، ئۇنىڭ ئىچىدىكى مەشھۇرلىرى بەش خىل: «لام الإبتداء» (باشلاشنىڭ لامى). مەسىلەن: لَزِيدٌ قائم (زەيد ئۆرە نۇرغۇچىدۇر).
«لَو» نىڭ جاۋابىدا كەلگەن ۋە «لَوْلَا» نىڭ جاۋابىدا ۋە قەسەمنىڭ جاۋابىدا كەلگەن، مَخْذُوف قەسەم ئۈچۈن كەلگەن، يىراققا ئىشارەت قىلىش ئۈچۈن أسماء الإشارة كە قوشۇلغان ۋە تەئەججۇپ ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن «لام» قاتارلىقلار.

2) «لا». ئۇ ئۈچ خىلغا بۆلۈنىدۇ: «نافيه» (بولۇشىسىز)، «ناھيه» (چەكلەش)، «زائده» (ئارتۇق). بولۇشىسىز بولغىنى ئۇ بەش خىل بولىدۇ. ① دەلىل كەلتۈرۈش بىلەن ئۆز جىنسىنى بولۇشىسىز قىلىش، ئۇ بولۇشىسىز ئىسىملاردا مەخسۇس «أَنَّ» نىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئىسمى يەككە بولسا زەۋەرگە مەبنى بولىدۇ. ئەگەر مضاف بولسا ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىرەرسى بولسا زەۋەر ئوقۇلىدۇ. ئۇلارنىڭ مضاف مىساللىرى يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان. ② «ليس» نىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ. ئۇ جىنسىنىڭ بولۇشىسىز بولۇش ۋە شۇ نەرسىنىڭ بولۇشىسىز بولۇش

ئېھتىمالى قىلىنىدۇ. ئۇ مەخسۇس نكۋرە ئىسىملاردىلا ئەمەل قىلالايدۇ. مەسىلەن: لار جُلٌّ في الدَّارِ ولا إمْرأة (ھويلىدا ئەر كىشىمۇ ئايال كىشىمۇ يوق). ③ «العاطفة» باغلىغۇچى، ئۇنىڭ ئالدىغا بىر بولۇشلۇق ياكى بۇيرۇق ياكى چاقىرىق قوشۇمچىسى كېلىشى كېرەك ۋە باغلىغۇچى بىلەن بىللە كەلمەسلىك، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپى بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى كېلىشى كېرەك. مەسىلەن: جاء زيدٌ لا عَمْرُو (زەيد كەلدى ئەمەس). ④ «نعم» نىڭ قارىمۇقارشى جاۋابى بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: أَجَاكَ زَيْدٌ (زەيد يېنىڭغا كەلدىمۇ؟ دېسەك، سىز لا (ياق) دەيسىز. ⑤ يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ئەكسىچە بولىدۇ. مەسىلەن: لا الشمس يَبغى لها أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَاللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ (كۈننىڭ ئايغا يېتىشىۋېلىشى (يەنى ئىككىسىنىڭ جەم بولۇپ قېلىشى) كېچىنىڭ كۈندۈزدىن ئېشىپ كېتىشى (يەنى ۋاقتى كەلمەستىن كۈندۈزنىڭ ئورنىنى ئېلىشى) مۇمكىن ئەمەس).

چەكلىگۈچى «لا» بولسا، ئۇ كېلىدىغان پېئىلغا خاس، ئۇنىڭ ساكىن بولۇشىنى ۋە كەلگۈسىدە بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. مەسىلەن: لا تَقْمِ (تۇرما)، لا يَذْهَبْ زَيْدٌ (زەيد بارمىسۇن).

ئەمما ئارتۇق بولغىنى بولسا ئۇ پەقەت سۆزلەرگە ئۇنى كۈچەيتىش ۋە تەكىتلەش ئۈچۈنلا كىرىدۇ. مەسىلەن: ما منعك اذ رأيتهم ضلوا ألاً تبغني (ئۇلارنىڭ ئېزىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ۋاقتىڭدا نېمىشقا ماڭا ئەگەشمەيسەن). ما منعك ألاً تسجداً (سەجدە قىلىشتىن سېنى نېمە توستى؟) ۋە باشقىلار ...

3 «لات». ئۇ «لىس» نىڭ ئەمەلىنى قىلىدۇ ۋە پەقەت ئۇنىڭ ئىككى ئەمەل قىلىنغۇچىنىڭ بىرى تىلغا ئېلىنىدۇ. كۆپىنچە ئۇ ئىككىسىنىڭ رفع ئوقۇلغىنى چۈشۈپ قالىدۇ، ئۇ

بەقەت ۋاقت ۋە شۇنىڭغا ئالاقىدار نەرسىلەردە ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: لَات حِين مَنَاص (قاچىدىغان ۋاقت ئەمەس)، لَات سَاعَةٌ مَتَدِم (بۇشايمان قىلىدىغان ۋاقت ئەمەس).

4) «لَوْ». ئۇ بەش خىل: ① چەكلەش، ② كەلگۈسى شەرت ھەرى، ③ مەصدىر خاراكتېرلىك ھەرى، ④ ئارزۇ قىلىش ھەرى، ⑤ توغرا قىلىش ھەرى.

① مەسالى: لو جاءني زيدٌ لأكرمته (ئەگەر زەيد مېنىڭ قېشىمغا كەلسە، ئۇنى ھۆرمەتلەيتتىم). سىز دەيسىز «لَوْ» شەرت ھەرى، ئۇ ئۆزىنىڭ يېنىدىكى نەرسىنى چەكلەشكە ۋە تۆۋەندىكى نەرسىنى تۇتۇش ئۈچۈن ئۆتكەن زاماندا كېلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر شەرت بولۇشى ۋە «لَمْ» بىلەن بولۇشى بولۇپ كېلىدىغان زاماننىڭ جاۋابى ياكى «مَا» بىلەن بولۇشى بولغان ئۆتكەن زاماننىڭ جاۋابى ياكى كۆپىنچە «لَام» بىلەن بىللە كەلگەن ئېنىق بىر سۆز.

② مەسىلەن: وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين (بىز راستچىل بولساقمۇ، سەن بىزگە ئىشەنمەيسەن). سىز دەيسىز «لَوْ» «إِنْ» نىڭ ئورنىدىكى كەلگۈسى شەرت ھەرى. ئۇنىڭ مەسالى: ولو كره المشركون (ئەگەر دىنسىزلار يامان كۆرسىمۇ)، ولو أعجبك كثرة الخبيث (نېجىسلىكنىڭ كۆپلۈكى سېنى ھەيران قالدۇرسىمۇ).

③ «أَنْ» نىڭ ئورنىدا مەصدىر خاراكتېرلىك ھەرى بولىدۇ، ئۇ كۆپىنچە ئەھۋاللاردا «وَدَّ، يَوَدُّ» دىن كېيىن كېلىدۇ. مەسىلەن: وَدَّوا لو تُذهنُ فيدهنون (ئۇلار ئەگەر سەن ياخشى مۇئامىلە قىلساڭ، ئۇلارمۇ ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى ياخشى كۆرىدۇ)، يَوَدُّ أحدهم لو يُعمرُ ألف سنة (ئۇلارنىڭ بىرى مىڭ يىل ئۆمۈر كۆرۈشنى ياخشى كۆرىدۇ).

④ ئارزۇ ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: لو تَاتِي فِتْحَدْتِنِي (قېشىمغا كەلسەڭ، ماڭا سۆزلەپ بەن)، فلو أَنْ لَنَا كِرَّةً (ئەگەر بىزگە يەنە بىر قېتىم پۇرسەت بولسا).

⑤ تەكلىپ ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: لو تَزَلْ عِنْدَنَا فِتْصِيبًا خَيْرًا (بىزنىڭ قېشىمىزغا چۈشسەڭ ياخشىلىققا ئېرىشىسەن).

⑤ «لَوْلَا». ئۇ ئۈچ خىل. ① بار نەرسىنى چەكلەش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: لولا زِيدْ لَأْ كَرْمَتِكَ (زەيد بولمىغان بولسا سېنى ھۆرمەتلەيتتىم). ئۇنىڭ يېنىغا پەقەت ئىسىم ياكى ئېغىر ياكى يېنىك «إِنْ» كېلىدۇ. ئۇنىڭ جاۋابى: «ما» بىلەن بولۇشىمىز بولغان ئۆتكەن زامان پېئىلى ياكى «لام» بىلەن بىللە كەلگەن ئېنىق ئىسىم بولىدۇ. دەلىل ئۈچۈن ئۇنىڭ جاۋابى چۈشۈپ قېلىشى توغرا.

② ئۈندەش ۋە توغرىلاش ئۈچۈن بولىدۇ. ئۇ كېلىدىغان زامان پېئىلىغا خاس. مەسىلەن: لولا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ (سىلەر ئاللاتىن نېمىشقا مەغپىرەت تەلەپ قىلمايسىلەر؟). لولا أَخْرَجْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ (پەرۋەردىگارم! نېمىشقا مېنى (يەنى ئۆلۈمۈمنى) بىر ئاز كېچىكتۈرمىدىڭ؟)

③ كايىش ئۈچۈن ۋە پۇشايمان يېگۈزۈش ئۈچۈن كېلىدۇ. ئۇ ئۆتكەن زامانغا خاس بولىدۇ. مەسىلەن: لولا جَاءُوا عَلَيَّ بِأَرْبَعَةِ شَهْدَاءٍ (ئۇلار نېمىشقا تۆت نەپەر گۇۋاھچىنى كەلتۈرمىدى؟)

⑥ «لو ما». ئۇ «لولا» غا ئوخشاش.

⑦ «لم». ئۇ بولۇشىمىز ھەرىپى، كېلىدىغان زامان پېئىلىنى بولۇشىمىز قىلىدۇ ۋە ساكىن قىلىش ھەرىپى كېلىدىغان زامان پېئىلىنى ساكىن قىلىدۇ. ئورۇش ھەرىپى ئۇنىڭ مەنىسىنى ئۆتكەن زامانغا ئۆزگەرتىدۇ. ئۇ سىزنىڭ «قَدْ فَعَلْ» دېگەن

سۆزىڭىزنى بولۇشىسىز قىلىدۇ.

8) «لَمَّا». ئۈچ قىسىم بولىدۇ. بولۇشىسىز خاراكىتېرلىك، دەۋر خاراكىتېرلىك ۋە ئايرىش خاراكىتېرلىك بولىدۇ. ئەمما بولۇشىسىز خاراكىتېرلىك بولسا ئۇ «لَمْ» گە ئوخشاش كېلىدىغان زامان پېئىلىغا خاس. ئۇ سىزنىڭ «قَدْ فَعَلَ» دېگەن سۆزىڭىزنى بولۇشىسىز قىلىدۇ، «لَمْ» بەش ئىشتا پەرقلىق بولىدۇ. ئۇنىڭ بولۇشىسىز بولۇشى ھازىرقى زامانغا داۋام قىلغان بولىدۇ ۋە شەرت ھەرپلىرى بىلەن بىللە كەلمەيدۇ. ئۇنىڭ بولۇشىسىز قىلىنغان نەرسىسى بولسا ھازىرقى زامانغا يېقىن. ئۇنىڭ بولۇشى كۆزدە تۇتۇلغان، ئۇنىڭ چۈشۈپ قېلىشى توغرا. ئەمما دەۋر خاراكىتېرلىك بولغىنى، ئۇ ئۆتكەن زامانغا خاس. ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرىنچىسى بولغان ۋاقىتتا ئىككىنچى بولىدىغان ئىككى جۈملىنى تەلەپ قىلىدۇ. مەسىلەن: لما جاءني أكرمته (ئۇ مېنىڭ قېشىمغا كەلسە ئۇنى ھۆرمەت قىلىمەن)، بۇ زۆرۈر ئورۇن ئۈچۈن ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈش ھەرىسى دېيىلىدۇ. ئەمما ئايرىش خاراكىتېرلىك بولسا، ئۇ ئىسىملىق جۈملىگە كىرىدۇ. مەسىلەن: إن كل نفس أيا عليها حافظ (ھەربىر جانلىق بولىدىكەن، ئۇنى قوغدىغۇچى بار) ۋە ئۆتكەن زامان پېئىلىغا مەنا جەھەتتىن ئەمەس لەفزى جەھەتتىن كىرىدۇ. مەسىلەن: أنشدك الله لما فعلت (ئاللاننىڭ نامى بىلەن سەن قىلغان نەرسىنى سوراپ باقاي).

9) «لَمَّا». ئۇ كېلىدىغان زامان پېئىلىغا خاس. ئۇ بولۇشىسىزنىڭ نىسبىنىڭ ۋە كەلگۈسىنىڭ ھەرىسى، ئۇ سۆزنىڭ «سيفعل» دېگەن سۆزىڭىزنى بولۇشىسىز قىلىش ئۈچۈن كېلىدۇ.

10) «لَمَّا». ئۇ ئۈمىد ۋە نىسب قىلىش ھەرىسى. ئۇ كۆپىنچە ھاللاردا مۇمكىن بولمايدىغان نەرسىگە ئالاقىدار بولىدۇ. ئۇنىڭ

ھۆكۈمى، ئۇ ئىسمىنى نصب قىلىدۇ، خەۋەرنى رفع قىلىدۇ، ئۇ «**إِنَّ**» تۈرىدىكىلەرنىڭ بىرى.

11) «**لَعَلَّ**». ئۇ ئۈمىد ۋە نصب نىڭ ھەرىپى، ئۇ «**إِنْ**» تۈرىدىكىلەرنىڭ بىرى ئىسمىنى نصب قىلىدۇ. خەۋەرنى رفع قىلىدۇ، ئۇ ياخشى كۆرۈلىدىغان ئىشلاردا ئۈمىد ۋە نصب نىڭ ھەرىپى، يامان كۆرۈلىدىغان ئىشلاردا قورقۇش ۋە نصب نىڭ ھەرىپى.

12) «**لَكِنْ**». تەشەببۇس نىڭ. ئۇ «**إِنْ**» تۈرىدىكىلەردىن بولغان

ئىدراك قىلىش ۋە نصب قىلىش ھەرىپى، ئۇ ئىسمى نصب خەۋەرنى رفع قىلىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن مۇسبەتتىن كېيىن مەنپىي ۋە مەنپىدىن كېيىن مۇسبەت ئىدراك قىلىنىدۇ.

13) ساكىنلىق «**لَكِنَّ**» بولسا، ئۇ ئىككى خىل. بىرىنچىسى ئېغىردىن يېنىكىلىتىلگەن. ئۇ ئىدراك قىلىش ۋە باشلاش ھەرىپى. ئۇنىڭغا ئەمەل يوق. ئۇ ئىسمىلىق ۋە پېئىلىق ئىككى جۈملىگە كىرىدۇ. بەزىدە «**الواو**» بىلەن بىللە كېلىدۇ. ئىككىنچىسى (عطف) (باغلاش) خاراكتېرلىك بولىدۇ. ئۇنىڭ ئىككى شەرتى بار. ئۇنىڭغا باغلانغان نەرسە يەككە بولۇش كېرەك ۋە ئۇنىڭ ئالدىدا بىر بولۇشىمۇ ياكى شۇنىڭغا ئوخشايدىغان نەرسە بولۇش كېرەك. مەسىلەن: ما جاء زيدٌ لكن عمراً (زەيد كەلمىدى، لېكىن ئەمر كەلدى)، لا تكلم عمراً لكن زيدا (ئەمرنى ھۆرمەتلىمە، لېكىن زەيدنى ھۆرمەتلە).

14) «**ليس**». ئۇ «**كان**» تۈرىدىكىلەردىن ئىسمىنى رفع، خەۋەرنى نصب قىلىدۇ، ئۇ قاتقان ئۆتكەن زامان پېئىلى. ئۇ ھازىرقى بولۇشىمۇ كۆرسىتىدۇ. ئىپادە ئارقىلىق ئۆزىدىن باشقىنى بولۇشىمۇ قىلىدۇ. بەزىدە ئۇنىڭ بىلەن ئىستىسنا قىلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن نەرسە نصب ئوقۇلىدۇ.

ئۇنىڭ ئىسمى زۆرۈر بولغان يوشۇرۇن ضمىر، ئۇنىڭ ئەسلىسى بەزىسىگە قايتىدۇ. يۇقىرىقىلاردىن چۈشەنچە. مەسىلەن: قام القوم لىس زىلدا (قەۋم تۇردى، زەيد ئەمەس).

15 «لا بئاس بە» يەنى لاشدە (ھېچقىسى يوق)، ولا بئاس عليك (قورقۇش يوق)، يەنى لاخوف عليك، ولا بئاس (ھېچقىسى يوق)، لا حرج (قىيىن ئەمەس).

16 «لا أبالك». ئۇ ماختاش سۆزى.

17 «لا بد». ئۇ لا بىد مەن فەل كذا (مۇنداق قىلىش كېرەك). لا فراق (ئايرىلىشقا بولمايدۇ)، لا محالة (چوقۇم ئۇنىڭ ئاياغلىشى زۆرۈر) قاتارلىق مەنىلەردە كېلىدۇ.

18 «لا جرم». ئۇ زەۋەرگە مەبىنى قۇرۇلمىلىق بولغان ئىسىم. ئۇ مەنە ۋە لەفىزى جەھەتتىن «لابىد»گە ئوخشاش، ئۇ وَجَبَ (لازىم)، وَحَقَّ (ھەق بولدى) دېگەن مەنىلەرنىمۇ ئىپادىلەيدۇ.

19 «لدى». ئۇ «ئەند» مەنىسىدە، پەقەت ئۇ ئۇنىڭ بىلەن ئۈچ ئىشتا قارىمۇقارشى. ① ئۇ «ئەند» نىڭ ئەكسىچە مۇتلەق جىر قىلمايدۇ، ئۇ «مەن» بىلەن جىر قىلىدۇ. ② «لدى» بولسا «ئەند» ئەكسىچە مەنىلەرگە ئەمەس مەخسۇس نەق نەرسىلەرگە رەۋىش بولۇپ كېلىدۇ. «ئەند» بولسا ھەر ئىككىلىسىگە يولىدۇ. ③ سىز يېنىڭىزدا مال بولمىسىمۇ ئەندى مال (مەندە مال بار دېيەلەيسىز)، ئەمما لىدى مال (ئالدىمدا مال بار) دېيەلمەيسىز، پەقەت يېنىڭىزدا نەق بولسا ئاندىن دېيەلەيسىز.

«م» ھەرپىنىڭ سەككىز خىل شەكلى

1 «ما». ئۇ ئىسىم خاراكىتىرلىك ۋە ھەرپ خاراكىتىرلىك

بولىدۇ. ئەمما ئىسىم خاراكتېرلىك بولغىنى بىر نەچچە خىل بولىدۇ:

- ① كەمتۈك مەرفە بولۇپ موصول (نەسبىي ئالماش بولىدۇ). مەسىلەن: ما عندكم ينفذ وما عند الله يساق (سىلەردىكى نەرسە تۈگەپ كېتىدۇ. ئاللاننىڭ دەرگاھىدىكى بولسا مەڭگۈ تۈگىمەيدۇ).
- ② تولۇق، ئومۇمىي مەرفە بولۇش. مەسىلەن: إن تُدوا الصدقات فَنَعْمًا هي (ئەگەر سىلەر سەدىقنى ئاشكارا قىلساڭلار)، ئۇ ناھايىتى ياخشى يەنى فَنَعْمَ الشَّيْءِ هي (ئۇ نېمىدىگەن ياخشى — ھە؟). ③ تولۇق، مەخسۇس مەرفە بولۇش. مەسىلەن: غسَلته غسَلانِعْمًا (مەن ئۇنى ناھايىتى ياخشى يۇيۇۋەتتىم)، دَقَقته دَقًا نِعْمًا (مەن ئۇنى ناھايىتى ياخشى يۇمشىتىۋەتتىم)، يەنى نَعَمَ الغسل ونَعَمَ الدَّق (نېمىدىگەن ياخشى يۇيۇش، نېمىدىگەن ياخشى يۇمشىتىش). ④ ھەرپ مەنىلىرىدىن خالىي بولغان نكەرى بولۇشى، كەمتۈك سۈپەتلەنگۈچى بولۇشى كېرەك. مەسىلەن: مررت بما معجب لك (مەن سېنى ھەيران قالدۇرغان نەرسىنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم)، يەنى شَيْءٌ معجب لك (سېنىڭ ئۈچۈن ئەجەبلىنەرلىك بولغان نەرسە)، ربما تكره النفوسُ من الأمر له فرجةٌ كحلّ العقسال (بەزى ۋاقىتتا ئىشلاردىن باغلاقتىن بوشانغانغا ئوخشاش ئازادلىكنى كۆڭۈللەر ياخشى كۆرمەي قالىدۇ). ⑤ تولۇق نكەرى بولۇپ، ئۇ ئەجەبلىنىش خاراكتېرلىك بولىدۇ. مەسىلەن: ما أحسنَ زيدا (زەيد نېمىدىگەن ياخشى). ⑥ ھەرىپنىڭ مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ نكەرى بولۇش، ئۇ سوئال خاراكتېرلىك بولىدۇ. ئۇنىڭ مەنىسى أي شَيْءٍ (قانداق نەرسە؟) دېگەنلەرنى ئاساس قىلىدۇ. مەسىلەن: ماهى (ئۇ نېمە؟) مالوفها (ئۇنىڭ رەڭگى نېمە؟) وماتلك بيمينك (ئاۋۇ ئوڭ تەرىپىڭدىكى نەرسە نېمە؟) قال موسى ما جئتم به (مۇسا

ئەلە يەھسسالام دەيدى: سىلەر ئېلىپ كەلگەن نەرسە

ئەمما شەرت ئىسىم خاراكتېرلىك بولسا. مەسىلەن: وما
تفعلوا من خير يعلمه الله (ياخشىلىقتىن نېمىنىلا قىلماڭلار، ئاللا
ئۇنى بىلىپ تۇرىدۇ)، فما استقاموا لكم فاسقيموا لهم (ئۇلار سىلەرگە
مۇستەھكەم تۇرسا سىلەرمۇ ئۇلارغا مۇستەھكەم تۇرۇڭلار).

ئەمما ھەرپ خاراكتېرلىك بولغىنى، ئۇمۇ ھەم بىر نەچچە
قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. ① ئەگەر ئىسىم جۈملىگە كىرسە بولۇشىمىز
بولىدۇ. «ليس» نىڭ ئەمىلىنى قىلىدۇ. مەسىلەن: ما هذا بشراً (بۇ
ئادەم ئەمەس)، ما هنّ أمهائهم (ئۇلار ئۇلارنىڭ ئانىلىرى ئەمەس)،
ئەگەر پېئىللىق جۈملىگە كىرسە، ئەمەل قىلمايدۇ. مەسىلەن:
وما تنفقون إلاّ ابتغاء وجه الله (سىلەر پەقەت ئاللانىڭ رازىلىقىنى
دەپ چىقىم قىلىسىلەر) شۇنىڭ بىلەن ھازىرقى زامانغا كېلىدىغان
زامان پېئىلى خاس بولىدۇ. ② پەقەت مەصدر خاراكتېرلىك
بولىدۇ. مەسىلەن: عزيزٌ عليه ما عنىم (سىلەرنىڭ جاپايىڭلار
ئۇنىڭغا ئەزىز) ياكى رەۋش مەصدر خاراكتېرلىك بولىدۇ.
مەسىلەن: ما دمت حياً (ھاياتلا بولسام) توسقۇچى زىيادە
بولۇش. مەسىلەن: قَلَمًا (ئاز ۋاقتتا)، كَثْرًا (كۆپىنچە ئەھۋالدا)،
طالَمًا (ئۇزۇندىن بېرى)، إِنَّمَا (شەكسىز)، كَأَنَّمَا (ئوخشاشتەك)، رَجِمًا
(بەلكىم) . . .

ياكى توسقۇچى بولماي كېلىدۇ. مەسىلەن: أَيْنَمَا (ھەر
قېتىم)، إِذَا مَا (ئەگەر).

2) «من». ئۇ حرف الجرح. ئۇنىڭ كۆپلىگەن مەنىلىرى بار.
جۈملىدىن «الإبتداء» (باشلاش)، «والتبعيض» (بەزىسىنى ئېلىش)،
«والتعليل» (سەۋب)، «والتنصيص على نفسى العموم» (ئومۇمىي
بولۇشىمىزلىققا دەلىل كەلتۈرۈش) «وتوكيده» (ئۇنىڭ تەكىتىگە)،

«والبدل» (بەدەل)، «عن» (دىن)، «والباء» (بىلەن) «فى» (ئىچىدە) مەنىلىرى بىلەن، «عند» (قېشىدا) «ربما» (بەلكىم)، «على» (ئۈستىدە) دېگەن مەنىلەر بىلەن ۋە ئۇنىڭدىن باشقىلىرى بىلەن كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ مىساللىرى باشقا ماتېرىياللادا.

(3) «متى». ئۇ ① سوئال ئىسىم. مەسىلەن: متى نصر الله (ئاللاننىڭ ياردىمى قاچان كېلىدۇ؟). ② ساكىن قىلغۇچى شەرت ئىسمى بولىدۇ. مەسىلەن: متى أضع العمامة تعرفوني (قاچان سەللەمنى ئېلىۋەتسەم، سىلەر مېنى تونۇيسىلەر).

(4) «مَنْ وَمَنْذُ». ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۈچ ئەھۋال بار: ① ئۇ ئىككىسى ھەرب بولىدۇ ۋە شۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ يېنىغا مىجرور بىر ئىسىم كېلىدۇ. مەسىلەن: ما رأيتَه منذ يوم الخميس (مەن ئۇنى پەيشەنبە كۈنىدىن بېرى كۆرمىدىم). ② ئۇ ئىككىسى ئىسىم بولۇپ كېلىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا ئۇ ئىككىسىنىڭ يېنىغا رفع قىلىنغان بىر ئىسىم كېلىدۇ. مەسىلەن: مَنْذُ يَوْمِ الْخَمِيسِ (پەيشەنبە كۈنىدىن بۇيان)، مَنْذُ يَوْمَانِ (ئىككى كۈندىن بېرى)، ئۇ ئىككىسى ئۇ ۋاقىتتا بىر خىل كۆز قاراشتا مېتدە بولىدۇ، يەنە بىر خىل كۆز قاراشتا ئىلگىرى كەلگەن خەۋەرنىڭ رەۋشى بولىدۇ. ③ ئۇنىڭ يېنىغا ئىسىملىق جۈملە كېلىدۇ ياكى پېئىل خاراكتېرلىك جۈملە بولىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا ئۇ ئىككىسى، ئۇ ئىككىسىدىن كېيىن كەلگەن بىر جۈملەگە ئىضاف قىلىنغان رەۋىش بولىدۇ. مەسىلەن: مازلت أبغى المال منذ أنا يافع (مەن كىچىك ۋاقىتىدىن باشلاپ مال ئىزدەۋاتىمەن)، مازال منذ عَقَدْتُ يداه إزاره (ئۇ ئىشتان بېغىنى ئېتەلگەندىن باشلاپ ...)

(5) «مَعَ». ئۇ «موضوع الاجتماع» (يىغىلىش ئورنى) دېگەن مەنىدىكى رەۋىش. مەسىلەن: والله معكم (ئاللا سىلەر بىلەن)



بىلله)، ياكى «يغىلىش ۋاقتى» دېگەن مەنىلەردە كېلىدۇ. مەسىلەن: **جئُكَّ مع العصر** (سېنىڭ قېشىڭغا ئەسىر بىلەن باردىم). ئەگەر سىز **مَعَا** (بىلله)، دېسىڭىز ئۇ ھالەت بولۇپ كېتىدۇ. مەسىلەن: **إذا حنت الأولى سجعن لها معا** (بىرىنچىسى چىقىرىغان بولسا، ئۇنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقىرايدۇ).

(6) «مَنْ». ئۇ ئىسىم بىر نەچچە قىسىم بولۇپ كېلىدۇ: ① شەرت خاراكتېرلىك بولىدۇ. مەسىلەن: **من يَعْمَلْ سَوْءً يُجْزَ بِهِ** (كىمكى يامانلىق قىلىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ). ② سوئال خاراكتېرلىك بولىدۇ. مەسىلەن: **«من بعثنا من مرقدنا (بىزنىڭ ياتقان يېرىمىزدىن بىزنى تۇرغۇزغان كىم؟) فَمَنْ رَبُّكَمَا يَا موسى (ئى مۇسا! سىلەر ئىككىڭلارنىڭ پەرۋەردىگارى كىم؟)»**

بەزى ۋاقىتتا سوئال خاراكتېرلىك بولۇش بىلەن بىرگە بولۇشىسىز مەنىسى سىڭدۈرۈلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدىن كېيىن «الإستثناء» (ئايرىش) توغرا بولىدۇ. مەسىلەن: **وَمَنْ يَغْفِرِ الذَّنْبَ إِلَّا اللَّهُ** (گۇناھلارنى ئاللاھتىن باشقا كىم مەغپىرەت قىلىدۇ؟) **من ذا الذى يشفع عنده إلاّ ياذنه** (ئاللانىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ رۇخسەتسىز كىم شاپائەت قىلالايدۇ؟) ياكى ئىسىم موصول بولىدۇ. مەسىلەن: **مررت بمن يحب العلم** (ئىلىمنى ياخشى كۆرىدىغان كىشىنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم). ③ ياكى **نكرة** سۈپەتلەنگۈچى بولىدۇ. مەسىلەن: **مررت بمن معجب لك** (سېنى ھەيران قالدۇرغان كىشىنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم).

(7) «مهما». ئۇ زاماندىن خالىي ئەقىلىسىز نەرسىلەر ئۈچۈن ساكىن قىلغۇچى شەرت ئىسىم. مەسىلەن: **مهما تأتا به من أية لتسحر كما بما فما نحن لك بمؤمنين** (بىزنى سېھىرلەش ئۈچۈن بىزگە

ئاپتەلەردىن قانچىلىك كەلتۈرمىگەن بىز ساڭا ئىمان ئېيتمايمىز.

8) «ماذا» ۋە «مَنْ ذا». ئەگەر «ما» ياكى «مَنْ» «ذَا» بىلەن ئىسىم خاراكتېرلىك بولۇپ كەلسە، ئۇنداقتا ئۇنىڭدا ئىككى خىل ئۈسۈل بار: ① ئۇ ئىككىسى بىرلىشىپ بىر ئىسىمغا ئايلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى سوئالنىڭ ئىككى ئىسمى بولىدۇ. مەسىلەن: لماذا جئتَ (نېمىشقا كەلدىڭ؟)، من ذا الذى يشفع عندهُ إلا ياذنه (ئاللاننىڭ دەرگاھىدا ئۇنىڭ رۇخسىتىسىز كىم شاپائەت قىلالايدۇ؟). ② «ذَا» ئۇلغۇچى ئىسىم بولىدۇ. مەسىلەن: ذىي ماذا علمتُ سائقه (مەن بىلگەن نەرسىلەرنى قويۇڭ، مەن ئۇنىڭدىن ساقلىنماي)، «ذَا» ئىسىم مەۋسۇل، سوئال خاراكتېرلىك «ما» نىڭ خەۋىرى. من ذا لقيتُ (كىمگە ئۇچراشتىڭ) دېگەن جۈملىدە «مَنْ» مېتە «ذَا» ئىسىم مەۋسۇل خەۋەر.

«ن» ھەرپىنىڭ تۆت خىل شەكلى

1) النون (يەككە نۇن) تۆت خىل: ① «نون التوكيد» (تەكىتنىڭ نۇنى)، ئۇ ئېغىر، يېنىك بولىدۇ. مەسىلەن: لیسجنن وليكوتا من الصاغرین (ئۇلار زىندانغا سېلىنىدۇ ۋە خارلاردىن بولىدۇ). ② «نون النسوة» (ئاياللىقنىڭ نۇنى)، ئۇ ئۆلىنىپ كەلسە ضمير بولىدۇ. مەسىلەن: والوالدات يرضعنَ (ئانىلار بالىلىرىنى ئېمىتىسۇن)، ضربتهن (ئۇ ئاياللارنى ئۇردۇم) دېگەن مىسالدا ھەرپ بولىدۇ. ③ «نون الوقاية» (ساقلاش نۇنى)، ئۇ بىر پېئىلنى كەسر بولۇشتىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن كېلىدۇ. مەسىلەن: اكرمتي (ئۇ مېنى ھۆرمەتلىدى)، يكرمتي (ئۇ مېنى ھۆرمەتلەيدۇ). . «نون التوين» (تەنۋىننىڭ نۇنى)، مەسىلەن: زيد، رجل (2) «نعم». ئۇ تەستىق، ۋەدە ۋە «إعلام» نىڭ ھەرپى.



بىرىنچىسى خەۋەردىن كېيىن كېلىدۇ. مەسىلەن: قام زيدٌ
أو ما قام زيدٌ (زيد تۇردى ياكى تۇرمىدى) دېگەن جۈملىگە سىز: نعم
(ھەئە)، دەيسىز.

ئىككىنچىسى افعل (قىلغىن)، لا تفعل (قىلمى)، هلاً تفعل
(قىلماسەن؟) وهلا لم تفعل (قىلمىدىڭمۇ؟) هل تعطيني (ماڭا
بەرمەسەن؟) دېگەنلەردىن كېيىن كېلىدۇ. سىز ئۇنىڭ جاۋابىغا
نعم (ھەئە) دەيسىز.

ئۈچىنچىسى فهل وجدتم ما وعد ربكم حقاً قالوا نعم (سىلەر
پەرۋەردىگارنىڭلارنىڭ ۋەدە قىلغان نەرسىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى
بىلىدىڭلارمۇ؟ ئۇلار ھەئە، دەيدۇ). هل رأيت صدق كلامي (سۆزۈمنىڭ
راستلىقىنى بىلىدىڭمۇ؟) دېگەن جۈملىگە، نعم (ھەئە) دەپ جاۋاب
بېرىمىز.

تۆتىنچى «نعم» ئۇ ئۆزىنىڭ بابىدا سۆزلەپ ئۆتكەنگە
ئوخشاش ماختاش پېئىللىرىنىڭ بىرى.

3) «اليف، البضع». «اليف» دېگىنىمىز، بىردىن ئۈچكىچە
بولغان نەرسىنى كۆرسىتىدۇ. «البضع» دېگىنىمىز، تۆتتىن
توققۇزغىچە بولغان نەرسىنى كۆرسىتىدۇ. «نيف» دېگەن پەقەت
بىر سانلىق ساندىن كېيىن دېيىلىدۇ. مەسىلەن: عشرة و نيفٌ
(ئون نەچچە) ياكى مائه و نيف (يۈز نەچچە)، بۇ «بضع» نىڭ ئەكسچە،
«بضع» بولسا مۇستەقىل ئىشلىتىلىدۇ. مەسىلەن: فلبث في
السجن بضع سنين (ئۇ زىنداندا بىر قانچە يىل ياتتى).

«ه» ھەرپىنىڭ ئون ئىككى خىل شەكلى

1) يەككە «الهاء» تۆت خىل شەكىلدە كېلىدۇ:

بىرىنچى، پېئىل بىلەن ياكى «أن» ۋە شۇ تۈردىكىلەر بىلەن

ئۇلىنىپ كەلسە نىسبىنىڭ ئورنىدا غائب نىڭ ضمىرى بولۇپ كېلىدۇ. ئەگەردە «مُضَافٌ» ۋە «حَرْفُ الْجَرِّ» بىلەن ئۇلىشىپ كەلسە «مضاف» ياكى «حرف الجر» بىلەن قوشۇلۇپ «جر» نىڭ ئورنىدا كېلىدۇ. مەسىلەن: قال له صاحبه وهو يحاوره (ھەمراھى ئۇنىڭغا ئۇنىڭ بىلەن مۇنازىرە قىلغان ھالدا مۇنداق دېدى). ئەنە غفور رحيم (شۆبھىسىزكى، ئاللا گۇناھلارنى بەك مەغپىرەت قىلغۇچى ۋە رەھىمدىل زاتتۇر).

ئىككىنچى - غائب نىڭ ھەرىپى بولۇپ كېلىدۇ. يېسە ۋە شۇ تۈرىدىكىلەرگە ئوخشاش.

ئۈچىنچى - تاكىد نىڭ ھاء سى: بۇ ھاء بىرەر ھەرىكەتنى ياكى ھەرىپنى بايان قىلىش ئۈچۈن (كەلىمىنىڭ ئاخىرىغا) قوشۇلىدۇ. مەسىلەن: مَا هِيَ، وَازِيدَةٌ.

تۆتىنچى مۇنث نىڭ ھاسى مەسىلەن: رَحْمَةٌ، نِعْمَةٌ

2) «ها». بۇ ئۈچ خىل شەكىلدە كېلىدۇ. بىرىنچى، ئىسىم بېئىل بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: ها- يەنى خذ (تۇت). بۇ «ها» غا مُخَاطَب نىڭ «الكاف» ى ئۇلىشىپ كېلىدۇ. مەسىلەن: هاك (تۇتقىن، ئالە)

ئىككىنچى— مۇنث نىڭ ضمىر بولۇپ، بېئىل ياكى اُن ۋە شۇ تۈرىدىكىلەر بىلەن ئۇلىنىپ كەلسە نىسبى لىك ھالىتىدە، ئەگەر «مضاف» ياكى «حرف الجر» بىلەن ئۇلىشىپ كەلسە شۇنىڭ بىلەن قوشۇلۇپ «جر» بىلەن ئورنىدا كېلىدۇ. مەسىلەن: فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ (ھەقىقەتەن كۆزلەرلا كور بولمايدۇ) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (ئۇنىڭغا ياخشى - يامانلىقنى بىلدۈردى)



ئۈچىنچى — حَرْفُ تَنِيهٍ (ئاگاھلاندىرۇش ھەرىپى، ئىزاھات ھەرىپى) بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: هَا أَلْتُمُ أَوْلَاءَ (سىلەر ئاگاھ بولۇڭلار ئۇلار...) يَا أَيُّهَا الرَّجُلُ (ئى ئەرلەر!)

(3) هَات. بۇ حرف علة نىڭ ئېلىمۇبتىلىگەنلىكىگە قۇرۇلغان بۇيرۇق پېئىل بولۇپ، ئۇ ئېلىمۇبتىلىگەن حرف علة بولسا الياء دۇر. ئۇنىڭ كەسرە ئوقۇلۇشىغا كەلسەك بۇنىڭ دەلىلى يۇقىرىدا بايان قىلىنغان.

(4) «هَبْ». بۇ «ظَنْ» تۈرىدىكى پېئىل. مەسىلەن: فُهَبْ لِي من لَدُنْكَ وِلْيَا (ماڭا بىر ياخشى) پەرزەنت ئانا قىلغىن).

(5) «هَلْ». بۇ باشقا سوراق ئالماشلىرىنىڭ ئەكسىچە ئىجابىي جاۋابىنى تەلەپ قىلىش ئۈچۈن قويۇلىدىغان سوراق ئالماشيدۇر. بۇ «هَلْ» تەسەۋۋۇرنى تەلەپ قىلىش ئۈچۈن ۋە سوراق «أ» نىڭ ئەكسىچە بولۇپ ئۇ تەلەپ قىلغۇچى ئۈچۈن كېلىدۇ.

(6) هَلْمُ. بۇ ئىسىم پېئىل بولۇپ «تَعَالَ» بۇياققا كەل مەنىسىدە.

(7) هُنَّا يېقىننى كۆرسىتىش ئالماشى.

(8) هُوَ ۋە ئۇنىڭ تۈرىدىكىلىرى يوشۇرۇن ئالماشلاردۇر.

(9) هَيَّا چاقىرىق ھەرىپى ياكى «أَقْبِلْ، أَسْرِعْ» (بۇياققا كەل، تېز بول) مەنىسىدىكى ئىسىم پېئىلدۇر.

(10) هَيْتَ لَكَ - «هَلْمُ لَكَ» مەنىسىدىكى ئىسىم پېئىل.

(11) هَيْهَاتَ - «بَعْدَ» (يىراقلاشتى) مەنىسىدىكى ئىسىم

پېئىل.

«واو» ھەرپىنىڭ ئۈچ خىل شەكلى

1) يەككە «الواو» نىڭ بەش خىل شەكلى بولۇپ، بىرىنچى،
 واو العطف (باغلاش، ئۇلاش ۋاۋى). مەسىلەن: جَاءَ زَيْدٌ وَعَمْرُو
 (زەيد ۋە ئەمر كەلدى). بۇ «واو» ھەممىگە مۇتلەق قوللىنىدۇ.
 ئىككىنچى، ئىسىملىق جۈملىگە كىرىدىغان ھالەت.
 خاراكتېرلىك «واو». مەسىلەن: جَاءَ زَيْدٌ وَالشَّمْسُ طَالِعَةً (زەيد كۈن
 چىقىۋاتقان چاغدا يېتىپ كەلدى)
 ياكى پېئىللىق جۈملىگە كىرىدىغان ھالەت خاراكتېردىكى
 «واو» مەسىلەن:

من عمل صالحا من ذكر أو أنثى وهو مؤمن (كىمكى ئەر ياكى
 ئايال بولۇشىدىن قەتئىينەزەر مۆئمىن ھالىتىدە ياخشى ئىش
 قىلىدىكەن...)

ئۈچىنچى، «مَعَّ» (بىللە) مەنىسىدىكى «واو». بۇ «واو»
 «المفعول معه» گە كىرىدۇ. مەسىلەن: سِرْتُ وَالنَّيْلِ (نېل دەرياسى
 بىلەن ساياھەت قىلدىم).

كېلىدىغان زامان پېئىلىگە كىرىپ ئالدىدا ئاشكارا بىر
 ئىسىمنىڭ كېلىش شەرتى بىلەن ئۆزىدىن كېيىن كەلگەن
 پېئىلنى نىسبەت قىلىدۇ. مەسىلەن:

وَلَيْسُ عِبَادَةٌ وَتَقَرَّ عَيْنِي
 أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ لَيْسِ الشَّقُوفِ

(ئىبادەت لىياسىنى كىيىپ، كۆڭلۈمنىڭ خۇشال بولغىنى
 ماڭا نىسبەتەن رەڭگارەڭ كىيىملەرنى كىيگەندىن سۆيۈملۈكتۇر).



ياكى ئۇنىڭ ئالدىدا بولۇشىمىز ۋە شۈبھە جۈملە كېلىش شەرت قىلىنىدۇ. بۇنىڭ مىسالى پېئىللار بابىدا بايان قىلىنغان. مەسىلەن:

لَا تَنْهَ عَنْ خُلُقٍ وَتَأْتِي مِثْلَهُ
عَارٌّ عَلَيْكَ إِذَا فَعَلْتَ عَظِيمًا.

(سەن ئۆزەڭ شۇنداق ئىشنى قىلىپ تۇرۇقلۇق باشقىلارنى شۇنداق يامان خۇلۇقتىن توسما. ئەگەر شۇنداق قىلساڭ بۇ ساڭا چوڭ نومۇس)

تۆتىنچى، الواء الجارة (ئىسىمنى زىر قىلغۇچى ۋاۋ). ئۇ بولسا قەسەمنىڭ «الواء» سى مەسىلەن: والله (ئاللا بىلەن قەسەمكى) ۋە «رُبَّ» نىڭ «الواء» سى مەسىلەن:

وَلَيْلٍ كَمَوْجِ الْبَحْرِ أَرْخَى سِدْوَلَهُ
عَلَى بَانَوَاعِ الْهَمُومِ لِيَتَلَى

(بۇ كېچە قاپقاراڭغۇ دېڭىز دولقۇنلىرىغا ئوخشاشدۇركى سىناش ئۈچۈن ماڭا تۈرلۈك غەملەرنى تاشلىغان).

بەشىنچى، مەسىلەن: الْمَرْجَالُ قَامُوا (ئەرلەر تۇردى) بۇرغىنىڭ ئورنىدا ساكىن غامىنى قىلىنغان فاعل ئۆلىشىپ كېلىدىغان ضمير دۇر.

(2) «وا». بۇ چاقىرىق ھەرىپى بولۇپ چاقىرىققا خاس، ئەجەبلىنىش ھەرىپىمۇ بولىدۇ. مەسىلەن: «وَيَ» گە ئوخشاش.

(3) «وَيَ» «أَعْجَبُ» (ھەيران!) نىڭ ئىسىم پېئىلى. مەسىلەن: وَيَكُنُّ اللَّهُ يَسِطَ الرِّزْقِ (باھ، كۆردۈڭمۇ؟ ئاللا رىسقىنى كەڭرى قىلىدۇ!) بۇ جۈملىدىكى «وَيَ»، «إِسْمُ فَعْلٍ»، «اعجب»

مەنسىدە. «الكاف» خىتاب ھەرىسى. «ان» حرف تەكىد ۋە نىسب قىلغۇچى قاتارلىقلار. يەنە بىر خىل ئېيتىلىشىچە «وَي» ئىسىم پېئىل. كَانْ حرف تشبىھ و نىسب.

«ا» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى

ساكىنلىك ئەلىف بەدۋاش ئەلىف دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇ ھەرىكەت قوبۇل قىلمايدۇ. تشبىھ نىڭ ضمىرى بولۇپ كېلىدۇ. مەسىلەن: الزيدان قاما (ئىككى زەيد تۇردى). وقفة (تورۇغ) دا تەكىدنىڭ نۇنى ياكى منسوب نىڭ تەنۋىدىن بەدەل بولۇپ كېلىدۇ. (ئورنى ئېلىپ كېلىدۇ). مەسىلەن: لىسفا، لىكونا، رآيت زيدا.

«ي» ھەرپىنىڭ بىر خىل شەكلى

يەككە ياءُ — ياكى مۇنث نىڭ ئۆلىنىپ كېلىدىغان ضمىرى بولىدۇ. مەسىلەن: قَوْمِي، قَوْمِي ياكى بىرەر پېئىل بىلەن ياكى ون ۋە شۇ تۈرىدىكىلەر بىلەن ئۆلىنىپ كەلسە نىڭ ئورنىدا متكىلم گە ضمىر بولۇپ، ئەگەر ھەرپ بىلەن ياكى «مُضَاف» بىلەن ئۆلىنىپ كەلسە شۇ ئىككىسى بىلەن قوشۇلۇپ جَرَّ ئورنىدا كېلىدۇ. مەسىلەن: إِنِّي أَمِنْتُ (شەكسىزكى، مەن ئىشەندىم)، بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ. (بەرۋەردىگارمىنىڭ ماڭا مەغپىرەت قىلغانلىقىنى ۋە مېنى ھۆرمەتلىكلەردىن قىلغانلىقىنى (بىلسە ئىدى)).



الكافية في النحو

المقدمة

إِقْرَأْ بِسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

1. الكلمة

الكلمة لفظ وضع لمعنى مفرد، وهي اسم وفعل وحرف. لأنها إمَّا أن تُدَلَّ على معنى في نفسها أولاً. الثاني الحرف والأول إمَّا أن يُقْتَرَن بأحد الأزمنة الثلاثة أولاً. الثاني الاسم والأول الفعل. وقد علم بذلك حد كل واحد منها.

2. الكلام

الكلام ما تضمن كلمتين بالإسناد ولايتاني ذلك إلا في إسمين أو إسم وفعل.
الإسم مادل على معنى في نفسه غير مقترن بأحد الأزمنة الثلاثة. ومن خواصه دخول اللام والجر والتنوين والإضافة والإسناد إليه. وهو معرب ومبني، فالمعرب المركب الذي لم يشبهه مبنى الأصل، وحكمه: أن يختلف آخره باختلاف العوامل لفظاً أو تقديراً.



3. الإعراب

الإعراب ما اختلف آخره به ليدل على المعاني المتصورة عليه. وأنواعه رفع، ونصب، وجر. فالرفع علم الفاعلية والنصب علم المفعولية والجر علم الإضافة. والعامل ما به يتقوم المعنى المقتضي للإعراب. فالمفرد المنصرف والجمع المكسر المنصرف بالضممة رفعا والفتحة نصبا والكسرة جرا.

4. جمع المؤنث السالم

جمع المؤنث السالم بالضممة، والكسرة. غير المنصرف بالضممة والفتحة. ابوك واخوك وحموك وهنوك وفوك وذومال مضافة إلى غيرياء المتكلم بالواو والألف والياء.

5. المثنى

المثنى وكلا مضافا إلى مضمرة اثنان واثنان بالألف والياء.

6. جمع المذكر السالم

جمع المذكر السالم والووعشرون واخواتها بالواو والياء. التقدير فيما تعذر كعصا وغلامي مطلقا أو استقل كفاض رفعا وجرا ونحو مسلمي رفعا. واللفظي فيما عداه.

7. غير المنصرف

غير المنصرف ما فيه علتان من تسع أو واحدة منها تقوم مقامهما وهي شعر:

عدل ووصف وتانيث ومعرفة
وعجمة ثم جمع ثم تركيب
والنون زائدة من قبلها ألف



ووزن الفعل وهذا القول تقرب

مثل عَمَرُوْا أَحْمَرُوْا وَطَلَحَ وَزَيْتَبَ وَإِبْرَاهِيْمَ وَمَسَاجِدَ وَمَعْدِيكِرَبَ
وعمران وأحمد. وحكمه أن لا كسرة ولا تنوين ويجوز صرفه للضرورة
أوللتناسب مثل سلاسلًا وأغلالًا. وما يقوم مقامهما الجمع وألفا التأث.

1) العدل خروجه عن صيغته الأصلية تحقيقًا كثلث ومثلث وأخر
وجع، أو تقديرًا كعمر وباب قطام في تميم.

2) الوصف شرطه أن يكون في الأصل فلا تضره الغلبة فلذلك
صرف أربع في مررت بنسوة أربع. وامتنع أسود وأرقم للحية وأدهم
للقيد. وضعف منع أفى للحية وأجدل للصقر وأخيل للطائر.

3) التانيث بالتاء شرطه العلمية والمعنوى كذلك وشرط تحتم
تأثيره الزيادة على الثلاثة أو تحرك الأوسط أو العجمة. فهند يجوز صرفه
وزينب وسقروماه وجور ممتنع، فان سمي به مذكر فشرطه الزيادة على
الثلاثة فقدم منصرف وعقرب ممتنع.

4) المعرفة شرطها ان تكون علمية.

5) العجمة شرطها ان تكون علمية في العجمة وتحرك الأوسط أو
الزيادة على الثلاثة فنوح منصرف وشر و إبراهيم ممتنع.

6) الجمع شرطه صيغة منتهى الجموع بغير هاء كمساجد
ومصاييح. وأما فرازنة فمنصرف وحضاجر علما للضيع غير منصرف.
لأنه منقول عن الجمع وسراويل إذا لم يصرف وهو الأكثر فقد قيل
أعجمي، حمل على موازنه. وقيل عربي جمع سرولة تقديرًا وإذا صرف
فلا إشكال ونحو جوار رفعا وجراكفاض.

7) التركيب شرطه العلمية. وأن لا يكون باضافة وإسناد مثل
بعلبك.

8) الألف والنون إن كانتا في إسم فشرطه العلمية كعمران
أوصفة. فانتفاء فعلانة وقيل وجود فعلى. ومن ثم أختلف في رحمن دون



سكران وندمان.

9) وزن الفعل شرطه أن يختص به كشمرو ضرب. أو يكون في أوله زيادة كزيادته غير قابل للتاء. ومن ثم أمتنع أحر وانصرف يعمل. وما فيه علمية مؤثرة إذا نكر صرف لماتين من أنما لا تجامع مؤثرة إلا ماهي شرط فيه إلا العدل ووزن الفعل. وهما متضادان فلا يكون معها إلا أحدهما. فإذا نكر بقى بلاسبب أو على سبب واحد. و خالف سيبويه الأخفض في مثل أحر علما. إذا نكر إعتبارا للصفة الأصلية بعد التنكير. ولا يلزمه باب حاتم لما يلزم من إعتبار المتضادين في حكم واحد. وجميع الباب باللام أو بالإضافة ينجر بالكسر.



الباب الأول فى المرفوعات

المرفوعات هوما اشتمل على علم الفاعلية. فمنه

1. الفاعل

الفاعل وهوما أسند إليه الفعل أو شبهه. وقدم عليه على جهة قيامه به مثل قام زيد وزيد قائم أبوه. والأصل أن يلى الفعل، فلذلك جاز ضرب غلامه زيد، وامتنع ضرب غلامه زيدا. وإذا انتفى الإعراب فيهما لفظا والقرينة أو كان مضمرًا متصلًا أو وقع مفعوله بعد إلا أو معناها وجب تقديمه. وإذا اتصل به ضمير مفعول أو وقع بعد إلا أو معناها أو اتصل به مفعوله وهو غير متصل وجب تأخيره. وقد يحذف الفعل لقيام قرينة جوازا فى مثل زيد لمن قال من قام شعر:

وليبك يزيد ضارع لخصومة

ومختبط مما تطيح الطوائح .

ووجوبا فى مثل وإن أحد من المشركين استجارك. وقد يحذفان معا

فى مثل نعم لمن قال أقام زيد؟ .

تنازع الفعلين

وإذا تنازع الفعلان ظاهرا بعدهما فقد يكون فى الفاعلية مثل ضربنى واكرمنى زيد. وفى المفعولية مثل ضربت واكرمت زيدا. وفى الفاعلية والمفعولية مختلفين فيختار البصريون أعمال الثانى والكوفيون الأول. فان أعملت الثانى أضمرت الفاعل فى الأول على وفق الظاهر دون الحذف خلافا للكسائى. وجاز خلافا للفراء وحذفت المفعول إن

استغنى عنه وإلا أظهرت. وإن أعملت الأول إضمرت الفاعل في الثاني والمفعول على المختار إلا أن يمنع مانع فتظهر. وقول امرء القيس: كفاين ولم اطلب قليل من المال ليس منه لفساد المعنى.

2. مفعول ما لم يسم فاعله

مفعول ما لم يسم فاعله كل مفعول حذف فاعله و أقيم هو مقامه. وشرطه ان تغير صيغة الفعل إلى فعل أو يفعل. ولا يقع المفعول الثاني من باب علمت و الثالث من باب أعلمت والمفعول له والمفعول معه كذلك، وإذا وجد المفعول به تعين له تقول ضرب زيد يوم الجمعة امام الأمير ضربا شديدا في داره، فتعين زيد. فإن لم يكن فالجميع سواء، والأول من باب اعطيت اولى من الثاني .

3. 4. المبتدأ والخبر

ومنها المبتدأ والخبر. فالمبتدأ هو الاسم المجرد عن العوامل اللفظية مسندا إليه أو الصفة الواقعة بعد حرف النفي أو ألف الإستفهام رافعة لظاهر. مثل زيد قائم وماقائم الزيدان وأقائم الزيدان. فان طابقت مفردا جاز الأمران.

والخبر هو المجرد المسند به المغائر للصفة المذكورة، وأصل المبتدأ التقديم، و من ثم جاز في داره زيد. وامتنع صاحبها في الدار. وقد يكون المبتدأ نكرة إذا تخصصت بوجه ما، مثل ولعبد مؤمن خير من مشرك، و أرجل في الدار أم إمرأة، وما أحد خير منك، وشر أهرذا ناب، وفي الدار رجل وسلام عليك . والخبر قد يكون جملة مثل زيد أبوه قائم وزيد قام أبوه، فلا بد من عائد، وقد يحذف. وما وقع ظرفا فالأكثر على انه مقدر بجملة . وإذا كان المبتدأ مشتملا على ماله صدر الكلام مثل من أبوك أو كانا معرفتين أو متساويين نحو أفضل منك أفضل مني. أو كان الخبر فعلا له مثل زيد قام وجب تقديمه. و إذا تضمن الخبر المفرد ماله صدر الكلام

مثل أين زيد، أو كان مصححا له مثل في الدار رجل، أو لمتعلقه ضمير في
 المبتدأ مثل على التمرة مثلها زيدا ، أو كان خبرا عن أن مثل عندي أنك
 قائم وجب تقديمه. وقد يتعدد الخبر مثل زيد عالم عاقل. وقد يتضمن
 المبتدأ معنى الشرط فيصح دخول الفاء في الخبر وذلك الإسم الموصول
 بفعل أو ظرف أو النكرة الموصوفة بهما، مثل الذى ياتينى أوفى الدار فله
 درهم، وكل رجل ياتينى أوفى الدار فله درهم. وليت ولعل مانعان
 بالإتفاق. وألحق بعضهم إن بهما. وقد يجذف المبتدأ لقيام قرينة جوازا
 كقول المستهل الهلال والله. والخبر جوازا مثل خرجت فإذا
 السبع. ووجوبا فيما ألزم في موضعه غيره مثل لولازيد لكان كذا، ومثل
 ضربى زيدا قائما، وكل رجل وضعته، ولعمرك لأفعلن كذا.

5. خبر إن وأخواتها

خبر إن وأخواتها هو المسند بعد دخول هذه الحروف، مثل إن زيدا
 قائم. وامره كأمر خبر المبتدأ إلا في تقديمه إلا إذا كان ظرفا .

6. خبر لا التى لنفى الجنس

خبر لا التى لنفى الجنس هو المسند بعد دخولها مثل لا غلام رجل
 ظريف فيها. ويجذف كثيرا وبتوحيه لا يثبتونه.

7. إسم ما ولا المشبهتين بليس

إسم ما ولا المشبهتين بليس هو المسند إليه بعد دخولهما. مثل ما زيد
 قائما، ولا رجل أفضل منك، وهوى لاشاذ .

الباب الثاني في المنصوبات

المنصوباتُ هوما اشتمل على علم المفعولية. فمنه

1. المفعول المطلق

المفعول المطلق وهو إسم مافعله فاعل فعل مذكور بمعناه. وقد يكون للتأكيد والنوع والعدد. نحو جلست جلوسا وجلسة وجلسة. فالأول لا يثنى ولا يجمع بخلاف أخويه. وقد يكون بغير لفظه نحو قدمت جلوسا. وقد يحذف الفعل لقيام قرينة جوازا كقولك لِمَنْ قَدِمَ خير مقدم. ووجوبا سماعا مثل سقيا ورعياو خيبة وجدعا وحمدا وشكرا وعجبا. وقياسا في مواضع. منها ما وقع مثبتا بعد نفي أو معنى نفي داخل علي إسم لا يكون خيرا عنه. أو وقع مكررا نحو ما أنت إلا سيرا، وما أنت إلا سير البريد، وإنما أنت سيرا، وزيد سيرا سيرا. منها ما وقع تفصيلا لأثر مضمون جملة متقدمة مثل فشدوا الوثاق فاما منا بعد وإمافداء. و منها ما وقع للتشبيه علاجا بعد جملة مشتملة على إسم بمعناه وصاحبه. نحو مررت به فإذا له صوت صوت حمار، وصراخ صراخ الشكلي. ومنها ما وقع مضمون جملة لا محتمل لها غيره نحوه على ألف درهم إعترافا، ويسمى تأكيدا لنفسه. ومنها ما وقع مضمون جملة لها محتمل غيره نحو زيد قائم حقا، ويسمى تأكيدا لغيره. ومنها ما وقع مثنى مثل ليك وسعديك.



2. المفعول به

المفعول به هو ما وقع عليه فعل الفاعل نحو ضربت زيدا. وقد يتقدم على الفعل نحو زيدا ضربت. وقد يحذف الفعل لقيام قرينة جوازا كقولك زيدا لمن قال من أضرب. ووجوبا في أربعة مواضع. الأول سماعى نحو إمرأ ونفسه وانتهاوا خيرا لكم وأهلا وسهلا. والثاني المنادى وهو المطلوب إقباله بحرف نائب مناب أدعو لفظا أو تقديرا. وبينى على ما يرفع به إن كان مفردا معرفة نحو يازيد و يارجل و يازيدان و يازيدون. ويحذف بلام الإستغناء نحو يالزيد. ويفتح لإحقاق الفها ولا لام فيه نحو يازيداه. وينصب ماسواهما نحو يا عبد الله ويا طالعا جبلا و يارجلا لغير معين.

1) وتوابع المنادى

وتوابع المنادى المبني المفردة من التأكيد والصفة وعطف اليان والمعطوف بحرف الممتنع دخول يا عليه ترفع على لفظه وتنصب على محله مثل يازيد العاقل والعاقل. والخليل في المعطوف يختار الرفع. و أبو عمرو النصب و أبو العباس إن كان كالحسن فكالخليل وإلا فكأبي عمرو. والمضافة تنصب والبدل والمعطوف غير ما ذكر حكمه حكم المستقل مطلقا. والعلم الموصوف يابن أو ابنة مضافا إلى علم آخر يختار فتحه. و إذا نودى المعرف باللام قيل يا أيها الرجل ويا هذا الرجل ويا أيها الرجل. والتزموا رفع الرجل، لأنه المقصود بالنداء و توابعه، لأنها توابع معرب. وقالوا يا الله خاصة. ولك في مثل ياتيم تيم عدى الضم والنصب. والمضاف إلى ياء المتكلم يجوز فيه يا غلامى ويا غلامى ويا غلام ويا غلاما، و بالهاء وقفا. وقالوا يا أبى ويا أمى ويا أبت ويا أمت فتحا وكسرا وبالألف دون الياء. ويا ابن ام ويا ابن عم خاصة مثل باب يا غلامى. وقالوا يا ابن أم ويا ابن عم.

2) ترخيم المنادى

وترخيم المنادى جائز وفي غيره ضرورة. وهو حذف في آخره تخفيفا. وشرطه أن لا يكون مضافا ولا مستغاثا ولا جملة. ويكون إما علما زائدا على ثلاثة أحرف و إما بناء التانيث فإن كان في آخره زيادتان في حكم الواحدة كاسماء ومروان، أو حرف صحيح قبله مدة وهو أكثر من أربعة أحرف حذفنا. وإن كان مركبا حذف الإسم الأخير. وإن كان غير ذلك فحرف واحد، وهو في حكم الثابت على الأكثر. فيقال يا حار ويا ثور ويا كرو. وقد يجعل أما أي إسما برأسه فيقال يا حار ويا ثور ويا كرا. وقد استعملوا صيغة النداء في المندوب وهو المتفجع عليه بيا أو، واختص بوا. وحكمه في الإعراب والبناء حكم المنادى. ولك زيادة الألف في آخره. فإن خفت اللبس قلت واغلامكيه واغلامكموه. ولك الهاء في الوقف، ولا يتدب إلا المعروف فلا يقال وارجلاه. وامتنع وازيد الطويله، خلافا ليونس. ويجوز حذف حرف النداء إلا مع إسم الجنس والإشارة والمستغاث والمندوب نحو يوسف اعرض عن هذا، و أيها الرجل. وشذا أصبح ليل وافتد مخنوق واطرق كرا. وقد يحذف المنادى لقيام قرينة جوازا مثل ألا يا سجدوا.

3) ما أضمّر عامله

والثالث ما أضمّر عامله على شريطة التفسير. وهو كل إسم بعده فعل أو شبهه مشتغل عنه بضميره أو متعلقه لوسلط عليه هو أو مناسبه لنصبه. مثل زيدا ضربته وزيدا مررت به وزيدا ضربت غلامه وزيدا حبست عليه. ينصب بفعل مضمّر يفسره ما بعده أي ضربت وجاوزت وأهنت ولا بست. ويختار الرفع بالإبتداء عنه عدم قرينة خلافه أو عند وجود أقوى منها كما مع غير الطلب وإذا للمفاجاة. ويختار النصب بالمعطف على جملة فعلية للتناسب بعد حرف النفي والإستفهام وإذا



الشرطية وحيث وفي الأمر والنهى. إذ هي مواقع الفعل وعند خوف لبس المفسر بالصفة مثل إنا كل شئ خلقه بقدر. ويستوى الأمران في مثل زيد قام وعمروا أكرمته. ويجب النصب بعد حرف الشرط وحرف التحضيض مثل إن زيدا ضربته ضربك و إلا زيدا ضربته وليس أزيد ذهب به منه فالرفع. وكذلك كل شئ فعلوه في الزبر ونحو الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة. الفاء بمعنى الشرط عند المبرد، وجهلتان عند سيويه وإلا فالمنختار النصب.

4) التحذير

الرابع التحذير وهو معمول بتقدير اتق تحذيرا مما بعده أو ذكر الحذر منه مكررا مثل إياك والأسد وإياك وأن تحذف والطريق الطريق وتقول إياك من الأسد ومن أن تحذف وإياك أن تحذف بتقدير من ولا تقول إياك الأسد لإمتناع تقدير من.

3. المفعول فيه

المفعول فيه هو مفاعل فيه فعل مذكور من زمان أو مكان. وشرط نصبه تقديرى. وظروف الزمان كلها تقبل ذلك. وظروف المكان إن كان مبهما قبل ذلك وإلا فلا. وفسر المبهم بالجهات الست وحمل عليه عند ولدى وشبههما لإبهماهما ولفظ مكان لكثرتة. وما بعد دخلت على الأصح. وينصب بعامل مضمرة وعلى شريطة التفسير.

4. المفعول له

المفعول له هو ما فعل لأجله فعل مذكور مثل ضربته تاديبا وقعدت عن الحرب جينا، خلافا للزجاج فإنه عنده مصدر. وشرط نصبه تقديرى اللام. وإنما يجوز حذفها إذا كان فعلا لفاعل الفعل المعلل به ومقارنا له في الوجود.



5. المفعول معه

المفعول معه هو مذكور بعد الواو لمصاحبة معمول فعل لفظا أو معنى فإن كان الفعل لفظا و جاز العطف فالوجهان. مثل جئت أنا وزيد وزيدا وإلا تعين النصب مثل جئت وزيدا . وإن كان معنى و جاز العطف تعين العطف. نحو ما زيد وعمرو وإلا تعين النصب مثل مالك وزيدا وما شانك وعمرا. لأن المعنى ماتصنع.

6. الحال

الحال ما يبين هيئة الفاعل أو المفعول به لفظا أو معنى نحو ضربت زيدا قائما وزيد في الدار قائما وهذا زيد قائما. وعاملها الفعل أو شبهه أو معناه. و شرطها أن تكون نكرة وصاحبها معرفة غالبا و أرسلها العراك ومررت به وحده، ونحوه متأول. فإن كان صاحبها نكرة وجب تقديمها. ولا يتقدم على العامل المعنوي بخلاف الظرف ولا على المجرور على الأصح . وكل ما دل على هيئة صح أن يقع حالا مثل هذا بسرا أطيب منه رطبا. وقد تكون جملة خبرية فالإسمية بالواو والضمير أو بالواو أو بالضمير على ضعف. والمضارع المثبت بالضمير وحده وما سواهما بالواو والضمير أو بأحدهما. ولا بد في الماضي المثبت من قد ظاهرة أو مقدره. ويجوز حذف العامل كقولك للمسافر راشدا مهديا. ويجب في المؤكدة مثل زيد أبوك عطوفا أى أحقه . و شرطها أن تكون مقررة لمضمون جملة اسمية.

7. التمييز

التمييز ما يرفع الإبهام المستقر عن ذات مذكورة أو مقدره. فالأول عن مفرد مقدار غالبا إما في عدد نحو عشرون درهما. وسياتى وإما في غيره نحو رطل زيتا ومنوان سمنا وقفيزان برا وعلى التمرة مثلها زبدا.

يفرد إن كان جنسا إلا أن يقصد الأنواع. ويجمع في غيره. ثم إن كان بتون أوتون التثنية جازت الإضافة و إلا فلا. وعن غير مقدار مثل خاتم حديدا. والحفض أكثر. والثاني عن نسبة في جملة أو ماضاها مثل طاب زيد نفسا وزيد طيب أبا وأبوة ودارا وعلما. أوفى إضافة مثل يعجبني طيبه أبا و أبوة ودارا وعلما والله دره فارسا. ثم إن كان إسما يصح جعله لما أنتصب عنه جاز إن يكون له ولتعلقه وإلا فهو لتعلقه فيطابق فيهما ما قصد إلا إذا كان جنسا إلا أن يقصد الأنواع. وإن كان صفة كانت له وطبقة واحتملت الحال ولا يتقدم التمييز على عامله والأصح ان لا يتقدم على الفعل خلافا للمازنى والمبرد.

8. المستثنى

المستثنى متصل ومنقطع. فالمتصل هو المخرج عن متعدد لفظا أو تقديرا يالاً وأخواتها. والمنقطع المذكور بعدها غير مخرج وهو منصوب إذا كان بعد إلا غير الصفة في كلام موجب أو مقدا على المستثنى منه أو منقطعا في الأكثر. أو كان بعد خلا وعدا في الأكثر أو ما خلا وما عدا وليس ولا يكون. ويجوز فيه النصب ويختار البدل في ما بعد إلا في كلام غير موجب وذكر المستثنى منه مثل ما فعلوه إلا قليل و إلا قليلا. ويعرب على حسب العوامل إذا كان المستثنى منه غير مذكور وهو في غير الموجب ليفيد مثل ما ضربني إلا زيد. إلا أن يستقيم المعنى مثل قرأت إلا يوم كذا. ومن ثم لم يجز مازال زيد إلا عالما. و إذا تعذر البدل على اللفظ فعلى الموضع مثل ما جاءني من أحد إلا زيد ولا أحد فيها إلا عمرو وما زيد شيئا إلا شيئا لا يعاباه. لأن من لا تزداد بعد الإثبات. وما ولا تقدران عاملتين بعده. لأنهما عملتا للنفي. وقد انتقض النفي يالاً بخلاف ليس زيد شيئا إلا شيئا. لأنها عملت للفعلية فلا أثر فيها لنقض معنى النفي لبقاء الأمر العاملة هي لأجله. ومن ثم جاز ليس زيد إلا قائما. وامتنع ما زيد إلا قائما. ومخفوض بعد غير وسوى وسواء و بعد حاشا



في الأكثر. و إعراب غير فيه كإعراب المستثنى يالاً على التفصيل. وغير صفة حملت على إلا في الإستثناء. كما حملت إلا عليها في الصفة إذا كانت تابعة لجمع منكور غير محصور لتعذر الإستثناء مثل لو كان فيهما ألهة إلا الله لفسدتا. وضعف في غيره وإعراب سوى وسواء لنصب على الظرف على الأصح.

9. خير كان وأخواتها

خير كان وأخواتها هو المسند بعد دخولها مثل كان زيد قائماً. وأمره كامر خير المبتدأ. ويتقدم معرفة. وقد يجذف عامله في نحو الناس مجزيون بأعمالهم أن خيراً فخير وإن شراً فشر. ويجوز في مثلها أربعة أوجه. ويجب الحذف في مثل أما أنت منطلقاً إنطلقت لأن كنت منطلقاً.

10. إسم إن وأخواتها

إسم إن وأخواتها هو المسند إليه بعد دخولها مثل إن زيدا قائم.

11. المنصوب بلا التي لنفى الجنس

المنصوب بلا التي لنفى الجنس هو المسند إليه بعد دخولها يليها نكرة مضافاً أو مشبهاً به. مثل لا غلام رجل ظريف فيها ولا عشرين درهما لك. فإن كان مفرداً فهو مبنى على ما ينصب به وإن كان معرفة أو مفصولاً بينه وبين لا وجب الرفع والتكرير. ومثل قضية ولا أبا حسن لها متاول. وفي مثل لا حول ولا قوة إلا بالله خمسة أوجه: فتحهما وفتح الأول ونصب الثاني ورفعه ورفعهما ورفع الأول على ضعف وفتح الثاني. وإذا دخلت الهزمة لم يتغير العمل. ومعناها الإستفهام والعرض والتمنى. ونعت المبنى الأول مفرداً يليه مبنى ومعرب رفعا ونصبا مثل لا رجل ظريف وظريف وظريفاً وإلاً فالإعراب. والعطف على اللفظ



وعلى اخل جائز فى مثل لا أب وإبنا وإبن ومثل لا أبأ له ولا غلامى له
جائز تشببها له بالمضاف لمشاركته له فى أصل معناه . ومن ثم لم يجر لأبأ
فبها. ولبس بمضاف لفساد المعنى خلافا لسببويه. ويحذف كثيرا فى مثل
لا عليك أى لا بأس عليك.

12. خبر ما ولا المشبهتين بلبس

خبر ما ولا المشبهتين بلبس هو المسند بعد دخولهما وهى لغة
حجازية. وإذا زبذت إن مع ما أو انتقض النفى يالاً أو تقدم الخبر بطل
العمل. وإذا عطف عليه بموجب فالرفع.

الباب الثالث في المجرورات

المجرورات هو ما اشتمل على علم المضاف إليه . و المضاف إليه كل إسم نسب إليه شئ بواسطة حرف الجر لفظا او تقديرا مرادا .
 فالتقدير شرطه أن يكون المضاف إسما مجردا تنوينه لأجلها . وهي معنوية ولفظية .

فالمعنوية أن يكون المضاف غير صفة مضافة إلى معمولها . إما بمعنى اللام في ما عدا جنس المضاف . وظرفه وإما بمعنى من في جنس المضاف أو بمعنى في في ظرفه وهو قليل مثل غلام زيد و خاتم فضة و ضرب اليوم .
 وتفيد تعريفا مع المعرفة وتخصيصا مع النكرة . وشرطها تجريد المضاف من التعريف وما أجازة الكوفيون من الثالثة الأثواب وشبهه من العدد ضعيف .

و اللفظية أن يكون المضاف صفة مضافة إلى معمولها مثل ضارب زيد وحسن الوجه . ولا تفيد إلا تخفيفا في اللفظ . ومن ثم جاز مررت برجل حسن الوجه . وامتنع مررت بزيد حسن الوجه و جاز الضاربا زيد والضاربو زيد . وامتنع الضارب زيد خلافا للبراء . وضعف ع الواهب المائة الهجان وعيها* وإنما جاز الضارب الرجل حملا على المختار في الحسن الوجه والضاربك وشبهه فيمن قال إنه مضاف حملا على ضاربك . ولا يضاف موصوف إلى صفة ولا صفة إلى موصوفها . ومثل مسجد الجامع وجانب الغربي وصلوة الأولى وبقلة الحمقاء متأول . ومثل جرد قطيفة و أخلاق ثياب متأول . ولا يضاف إسم مماثل للمضاف إليه



فى العموم والخصوص كليث و أسد وحبس . ومنع لعدم الفائدة بخلاف
كل الدراهم وعين الشئ فإنه يختص به . وقولهم سعيد كرز ونحوه متأول .
وإذا أضيف الإسم الصحيح أو الملحق به إلى ياء المستكلم كسر
أخره . والياء مفتوحة أو ساكنة . فإن كان أخره ألفا تثبت . وهذيل تقلبها
لغير التثنية ياء . وإن كان ياء أدغمت . وإن كان واوا قلبت ياء
وأدغمت وفتحت الياء للساكنين . وإما الأسماء الستة فأخى وأبى . وأجاز
المبرد أخى وأبى . وتقول حمى وهنى . ويقال فى فى الأكثر . وفمى وإذا
قطعت قيل أخ وأب وحم وهن وفم . وفتح الفاء أفصح منهما . وجاء
حم مثل يد وخبء ودلو وعصا مطلقا . وجاء هن مثل يد مطلقا . وذو
لا يضاف إلى مضمرة ولا يقطع .

الباب الرابع في التوابع

التوابع كل ثان يعراب سابقه من جهة واحدة .

1. النعت

النعت تابع يدل على معنى في متبوعه مطلقا . وفائدته تخصيص وتوضيح . وقد يكون مجرد الثناء أو الذم أو التوكيد نحو نفخة واحدة . ولا فصل بين أن يكون مشتقا أو غيره إذا كان وضعه لغرض المعنى عموما نحو تيمى وذى مال . أو خصوصا مثل مررت برجل أى رجل ومررت بهذا الرجل ويزيد هذا . وتوصف النكرة بالجملة الخبرية . ويلزم الضمير وتوصف بحال الموصوف وبحال متعلقه نحو مررت برجل حسن غلامه . فالأول يتبعه في الإعراب والتعريف والتنكير والإفراد والتثنية والجمع والتذكير والتأنيث . والثاني يتبعه في الخمسة الأولى وفي البواقي كالفعل . ومن ثم حسن قام رجل قاعد غلامه . وضعف قاعدون غلامه . ويجوز قعود غلامه . والمضمر لا يوصف ولا يوصف به . والموصوف أخص أو مساو . ومن ثم لم يوصف ذو اللام إلا بمثله أو بالمضاف إلى مثله . وإنما ألزم وصف باب هذا بذى اللام للإجماع . ومن ثم ضعف مررت بهذا الأبيض وحسن بهذا العالم .

2. العطف بالحروف

العطف تابع مقصود بالنسبة مع متبوعه. ويتوسط بينه وبين متبوعه أحد الحروف العشرة وسيأتي مثل قام زيدو عمرو. وإذا عطف على المرفوع المتصل أكد بمنفصل مثل ضربت أنا وزيد إلا أن يقع فصل فيجوز تركه مثل ضربت اليوم وزيد. وإذا عطف على الضمير المجرور أعيد الخافض لمحومرت بك وبزيد. والمعطوف في حكم المعطوف عليه. ومن ثم لم يجز في ما زيد بقائم أو قائما ولا ذاهب عمرو إلا الرفع. وإنما جاز الذى يطير فيغضب زيد الذباب. لأنها فاء السببية. وإذا عطف على عاملين مختلفين لم يجز خلافا للقراء إلا في نحو في الدار زيد والحجرة عمرو. خلافا لسيبويه.

3. التأكيد

التأكيد تابع يقرر أمر المتبوع في النسبة أو الشمول. وهو لفظى ومعنوى. فاللفظى تكرير اللفظ الأول نحو جاءني زيد زيد. ويجرى في الألفاظ كلها. والمعنوى بالفاظ محصورة: وهي نفسه وعينه وكلاهما وكله وأجمع وأكتع وأبتع وأبضع. فالأولان يعمان باختلاف صيغتهما وضميرهما تقول نفسه ونفسها وأنفسهما وأنفسهم وأنفسهن. والثانى للمثنى تقول كلاهما وكلتاها. والباقي لغير المثنى باختلاف الضمير في كله وكلها وكلهم وكلهن. والصيغ في البواقي تقول أجمع وجمعاء وأجمعون وجمع. ولا يؤكد بكل واجمع إلا ذوا أجزاء يصح إفتراقها حسا أو حكما. مثل أكرمت القوم كلهم واشترت العبد كله بخلاف جاء زيد كله.

وإذا أكد الضمير المرفوع المتصل بالنفس والعين أكد بمنفصل مثل ضربت أنت نفسك و أكتع و أخواه إتباع لاجمع، فلا تتقدم عليه وذكرها دونه ضعيف.



4. البدل

البدل تابع مقصود بما نسب إلى المتبوع دونه. وهو بدل الكل والبعض والإشتمال والغلط . فالأول مدلوله مدلول الأول. والثاني جزءه. والثالث بينه وبين الأول ملايسة بغيرهما. والرابع أن تقصد إليه بعد أن غلطت بغيره . ويكونان معرفتين ونكرتين ومختلفتين . وإذا كان نكرة من معرفة فالنعت مثل بالناصية ناصية كاذبة . ويكونان ظاهرين ومضميرين ومختلفين. ولا يبدل ظاهر من مضمير بدل الكل إلا من الغائب نحو ضربته زيدا .

5. عطف البيان

عطف البيان تابع غير صفة يوضح متبوعه، مثل أقسم بالله أبو حفص عمر. وفصله من البدل لفظا في مثل أنا ابن التارك البكري بشر.



الباب الخامس فى المبنى

المبنى ما ناسب مبنى الأصل أو وقع غير مركب. وألقابه ضم وفتح وكسر ووقف. وحكمه أن لا يختلف آخره لإختلاف العوامل. وهى: المضمرة وأسماء الإشارة والموصولات والمركبات والكنايات وأسماء الأفعال والأصوات وبعض الظروف.

1. المضمرة

المضمرة ما وضع المتكلم ومخاطب و غائب تقدم ذكره لفظاً أو معنى أو حكماً. وهو متصل أو منفصل. فالمنفصل المستقل بنفسه. والمتصل غير المستقل بنفسه وهو مرفوع ومنصوب ومجرور. فالأولان متصل ومنفصل، والثالث متصل فقط. فذلك خمسة أنواع: الأول ضربت وضربت إلى ضربين وضربن. والثاني أنا إلى هن. والثالث ضربنى إلى ضربهن وإننى إلى إهن. والرابع إباى إلى إياهن. والخامس غلامى ولى إلى غلامهن وهن. فالمر فوع المتصل خاصة يستتر فى الماضى للغائب والغائبة. و المضارع للمتكلم مطلق. والمخاطب والغائب والغائبة و فى الصفة مطلقاً. ولايسوغ المنفصل إلا لتعذر المتصل وذلك بالتقديم على عامله أو بالفصل لغرض أو بالحذف أو بكون العامل معنوياً أو حرفياً. والضمير مر فوع أو بكونه مسنداً إليه صفة جرت على غير من هى له مثل إياك ضربت وما ضريك إلا أنا وإياك والشر وأنا زيد وما أنت قائما

وهند زيد ضاربه هي . وإذا اجتمع ضميران وليس أحدهما مرفوعا فإن كان أحدهما أعرف وقدمته فلك الخيار في الثاني. نحو أعطيتك وأعطيتك إياه وضربك وضربي إياك وإلا فهو منفصل. نحو أعطيته إياه أو إياك. والمختار في خبر باب كان الانفصال الأكثر لولا أنت إلى آخره وعسيت إلى آخرها . وجاء لولاك وعساک إلى آخرهما . ونون الوقاية مع الياء لازمة في الماضي . وفي المضارع عربيا عن نون الإعراب وأنت مع النون فيه . و لدن وإن وأخواتها مخير . ويختار في ليت ومن وعن وقد وقط وعكسها لعل . ويتوسط بين المبتدأ والخبر قبل العوامل . و بعدها صيغة مرفوع منفصل مطابق للمبتدأ. ويسمى فصلا ليفصل بين كونه خبرا ونعتا. وشرطه أن يكون الخبر معرفة أو أفعل من كذا مثل كان زيد هو أفضل من عمرو ولا موضع له عند الخليل . و بعض العرب يجعله مبتدأ وما بعده خبره. ويتقدم قبل الجملة ضمير غائب: يسمى ضمير الشأن والقصة يفسر بالجملة بعده. ويكون منفصلا ومتصلا مستترا وبارزا على حسب العوامل نحو هو زيد قائم وكان زيد قائم وانه زيد قائم. وحذفه منصوبا ضعيف إلا مع أن إذا خفت. فإنه لازم .

2. أسماء الإشارة

أسماء الإشارة ماوضع لمشار إليه. وهي ذا للمذكر، ولشأنه ذان وذين، وللمؤنث تا وذى وتى وته وذه وتى وذهي، و لشأنه تان وتين، ولجمعهما أولاء مدا وقصرا . ويلحقها حرف التثنية ويتصل بها حرف الخطاب. وهي خمسة في خمسة فيكون خمسة وعشرين وهي ذاك إلى ذاكن وذانك إلى ذانكن وكذلك البواقي . ويقال ذا للقريب وذلك للبعيد وذاك للمتوسط وتلك وتانك وذانك مشددتين . وأولالك مثل ذلك وأما ثم وهنا فللمكان خاصة.

3. الموصول

الموصول مالا يتم جزءه إلا بصلة وعائد، وصلته جملة خبرية. والعائد ضمير له . وصلة الألف واللام إسم الفاعل أو المفعول وهى الذى والتى واللذان واللتن بالألف والياء والأولى والذين واللاتى واللاء واللاى واللاتى واللواتى ومن وما وأى وأية وذو الطائفة وذا بعد ما للاستفهام والألف واللام والعائد المفعول يجوز حذفه . وإذا أخبرت بالذى صدرتها وجعلت موضع المخبر عنه ضميرا لها وأخرته خبرا عنه. فإذا أخبرت عن زيد من ضربت زيدا، قلت الذى ضربته زيد. وكذلك الألف واللام فى الجملة الفعلية خاصة ليصح بناء إسم الفاعل أو المفعول . فإن تعذر أمر منها تعذر الأخبار . ومن ثم إمتنع فى ضمير الشأن والموصوف والصفة والمصدر العامل والحال والضمير المستحق لغيرها والإسم المشتمل عليه.

وما الإسمية موصولة وإستفهامية وشرطية وموصوفة وتامة بمعنى شى وصفة. ومنَ كذلك إلا فى التامة والصفة. وأى وأية كمن وهى معربة وحدها إلا إذا حذف صدر صلتها. وفى ماذا صنعت وجهان: أحدهما ما الذى وجوابه رفع. والأخر أى شى . وجوابه نصب.

4. أسماء الأفعال

أسماء الأفعال ما كان بمعنى الأمر أو الماضى. نحو ويىد زيدا أى أمهله. وهيهات ذلك أى بعد. وفعال بمعنى الأمر من الثلاثى قياس كترال بمعنى إنزل. وفعال مصدرا معرفة كفجار وصفة مثل يافساق مبنى لمشابهته له عدلا وزنة وفعال علما للأعيان مؤنثا كقطام. وغلاب مبنى فى

الحجاز ومعرب في تميم إلا ما كان في آخره راء نحو حضار.

5. الأصوات

الأصوات كل لفظ حكى به صوت أو صوت به البهائم. فالأول كغاق . والثاني ككنخ .

6. المركبات

المركبات كل إسم من كلمتين ليس بينهما نسبة. فان تضمن الثاني حرفا بنيا كخمسة عشر و حادى عشر وأخواتها إلا إثني عشر وإلا إعرب الثاني كبعلك. وبنى الأول على الأصح .

7. الكنايات

الكنايات كم وكذا للعدد. وكيث وذيت للحديث. فكم الإستفهامية ميمها منصوب مفرد. والخيرية مجرور مفرد ومجموع. وتدخل من فيهما. ولهما صدر الكلام وكلاهما يقع مرفوعا ومنصوبا ومجرورا فكل ما بعده فعل غير مشتغل عنه بضميره كان منصوبا معمولا على حسبه. وكل ما قبله حرف جر أو مضاف فمجرور وإلا فمرفوع مبتدأ إن لم يكون ظرفا وخبر إن كان ظرفا. وكذلك أسماء الإستفهام والشرط وفي مثل ع عمه لك يا جرير وخالة ثلثة أوجه. وقد يحذف في مثل كم مالك وكم ضربت.

8. الظروف

الظروف منها ما قطع عن الإضافة كقبل وبعد. وأجرى مجراه لا غير وليس غير وحسب . ومنها حيث لا يضاف إلا إلى الجملة في الأكثر . ومنها إذا وهى للمستقبل وفيها معنى الشرط ولذلك أختير بعدها



الفعل . وقد تكون للمفاجأة فيلزم المتبدأ بعدها . ومنها إذ للماضى ويقع بعدها الجملتان . ومنها أين وأنى للمكان إستفهاما وشرطا . ومتى للزمان فيهما . وأيان للزمان إستفهاما . وكيف للحال إستفهاما . ومذ ومنذ بمعنى أول المدة فيليهما المفرد المعرفة وبمعنى الجميع فيليهما المقصود بالعدد . وقد يقع المصدر أو الفعل أو أن أو إن فيقدر زمان مضاف . وهو مبتدأ وخبره ما بعده خلافا للزجاج . ومنها لدى ولدن . وقد جاء لـدن ولدن ولدن ولد ولد ولد . ومنها قط للماضى المنفى وعرض للمستقبل المضى والظروف للمضافة إلى الجملة . وإذ يجوز بناؤها على الفتح وكذلك مثل وغير مع ما وأن وأن .



الباب السادس في انواع الاسم

1. المعرفة والنكرة

المعرفة والنكرة . المعرفة ماوضع لشي بعينه . وهي المضمورات والإعلام والمبهمات وما عرف باللام أو النداء والمضاف إلى أحدها معنى .

2. العلم

العلم ماوضع لشي بعينه غير متناول غيره بوضع واحد وأعرفها المضمرة المتكلمة ثم المخاطب .

3. النكرة

النكرة ماوضع لشي لا بعينه .

4. أسماء العدد

أسماء العدد ماوضع لكمية أحاد الأشياء . أصولها إثننا عشرة كلمة واحد إلى عشرة ومائة وألف . تقول واحد اثنان واحدة اثنان ثتان وثلاثة إلى عشرة وثلث إلى عشر . و أحد عشر اثننا عشر إحدى عشرة اثننا عشرة وثنا عشرة وثلاثة عشر إلى تسعة عشر وثلث عشرة إلى تسع عشرة . وتيمم تكسر الشين في المؤنث وعشرون و أخواتها فيهما واحد وعشرون وإحدى وعشرون ثم بالعطف بلفظ ما تقدم إلى تسعة وتسعين ومائة وألف مائتان وألفان فيهما . ثم بالعطف على ما تقدم وفي ثمانى عشرة فتح الياء و جاز إسكانها . وشذ حذفها بفتح النون .

وميز الثالثة إلى العشرة مخفوض مجموع لفظا أو معنى إلا في ثلثمائة إلى تسعمائة. وكان قياسها مئات أو مئتين وميز أحد عشر إلى تسعة وتسعين منصوب مفرد . وميز مائة وألف وتثنيتهما وجمعه مخفوض مفرد. وإذا كان المعدود مؤنثا واللفظ مذكرا أوبالعكس فوجهان. ولا يميز واحد واثان إستغناء بلفظ التمييز عنهما مثل رجل ورجلان لإفادة النص المقصود بالعدد. وتقول في المفرد من المتعدد باعتبار تصيره الثانی والثانية إلى العاشر والعاشرة لا غير وباعتبار حاله الأول والثانی والأولى والثانية ألى العاشر والعاشرة والحادى عشر والحادیة عشرة والثانی عشر والثانية عشرة إلى التاسع عشر والتاسعة عشرة. ومن ثم قيل في الأول ثالث اثنين أى مصيرهما ثلاثة من لثتهما وفى الثانى ثالث ثلاثة أى أحدها. وتقول حادى عشر أحد عشر على الثانى خاصة . وإن شئت قلت حادى أحد عشر إلى تاسع تسعة عشر فتعرب الأول .

6.5. المذكر والمؤنث

المذكر والمؤنث. المؤنث مافيه علامة التأنيث لفظا أو تقديرا والمذكر بخلافه. وعلامة التأنيث التاء والألف مقصورة أو ممدودة . وهو حقيقى ولفظى. فالحقيقى ما بازائه ذكر من الحيوان كإمرأة وناقاة . واللفظى بخلافه كظلمة وعين. وإذا أسند الفعل إليه فالتاء وأنت فى ظاهر غير الحقيقى بالخيار. وحكم ظاهر الجمع غير المذكر السالم مطلقا حكم ظاهر غير الحقيقى وضمير العاقلين غير المذكر السالم فعلت وفعلوا والنساء والأيام فعلت وفعلن.

7. المثنى

المثنى ما لحق آخره ألف أو ياء مفتوح ما قبلها . ونون مكسورة ليدل على أن معه مثله من جنسه. فالمقصود إن كانت ألفه عن واو وهو ثلاثى قلبت واوا وإلا فبالياء. والممدود إن كانت همزته أصلية ثبتت . وإن كانت للتأنيث قلبت واوا وإلا فالوجهان. و يحذف نونه للاضافة وحذفت تاء التأنيث فى خصيان وأليان.

8. المجموع

المجموع مادل على أحاد مقصودة بحروف مفردة بتغير ما فنحو تمر وركب. ليس بجمع على الأصح ونحو فلك جمع. وهو صحيح ومكسر. فالصحيح للمذكر والمؤنث. فالمذكر ما لحق آخره واومضموم ما قبلها أو ياء مكسور ما قبلها ونون مفتوحة ليدل على أن معه أكثر منه. فإن كان آخره ياء قبلها كسرة حذفت مثل قاضون. وإن كان آخره مقصورا حذفت الألف وبقي ما قبلها مفتوحا مثل مصطفون. وشرطه إن كان إسما فمذكر علم يعقل وإن كان صفة فمذكر يعقل. وأن لا يكون أفعال فعلاء مثل أحر حمراء ولا فعلان فعلى نحو سكران سكرى. ولا مستويا فيه مع المؤنث مثل جريح وصبور ولا بئاء التانيث مثل علامة وتحذف نونه بالإضافة. وقد شد نحو سنين وأرضين. المؤنث ما لحق آخره ألف وتاء. وشرطه إن كان صفة وله مذكر. فإن يكون مذكوره بالواو والنون. وإن لم يكن له مذكر فأن لا يكون مجردا كحائض وإلا جمع مطلقا. جمع التكسير ما تغير بناء واحده كرجال و أفراس. جمع القلة أفعال وأفعلة وفعله. والصحيح وما عدا ذلك جمع كثرة.

9. المصدر

المصدر إسم للحدث الجارى على الفعل. وهو من الثلاثي الجرد سماع. ومن غيره قياس. ويعمل عمل فعله ماضيا وغيره إذا لم يكن مفعولا مطلقا. ولا يتقدم معموله عليه ولا يضم فيه ولا يلزم ذكر الفاعل. ويجوز اضافته إلى الفاعل. وقد يضاف إلى المفعول وإعماله



باللام قليل فإن كان مطلقا فالعمل للفعل وإن كان بدلا منه فوجهان.

10. اسم الفاعل

إسم الفاعل ما اشتق من فعل لمن قام به بمعنى الحدوث . وصيغته من الثلاثى المجرد على فاعل. و من غيره على صيغة المضارع بميم مضمومة وكسر ما قبل الآخر نحو مدخل ومستغفر. ويعمل عمل فعله بشرط معنى الحال أو الإستقبال والإعتماد على صاحبه أو الهمزة أو ما. فإن كان للماضى وجبت الإضافة معنى خلافا للكسالى. فإن كان له معمول آخر فبفعل مقدر نحو زيد معطى عمرو درهما أمس. فإن دخلت اللام إستوى الجميع وماوضع منه للمبالغة كضراب و ضروب ومضرب وعلیم وحذر مثله , والمثنى والجمع مثله. ويجوز حذف النون مع العمل والتعريف تخفيفا .

11. اسم المفعول

إسم المفعول ماأشتق من فعل لمن وقع عليه. وصيغته من الثلاثى المجرد على مفعول. ومن غيره على صيغة الفاعل بفتح ما قبل الآخر كمتخرج . وأمره فى العمل والإشترط كأمرالفاعل مثل زيد معطى غلامه درهما.

12. الصفة المشبهة

الصفة المشبهة ما أشتق من فعل لازم لمن قام به على معنى الثبوت. وصيغتها مخالفة لصيغة الفاعل على حسب السماع كحسن وصعب وشديد. وتعمل عمل فعلها مطلقا. وتقسيم مساثلها أن تكون الصفة باللام أو مجردة ومعمولها مضافا أو باللام أو مجردا عنهما. فهذه ستة.

والمعمول في كل واحد منها مرفوع ومنصوب ومجرور فصارت ثمانية عشر. فالرفع على الفاعلية والنصب على التشبيه بالمفعول في المعرفة وعلى التمييز في النكرة والجر على الإضافة. وتفصيلها حسن وجهه ثلاثة وكذلك حسن الوجه وحسن وجه الحسن وجه الحسن الوجه الحسن وجه. اثنان منها ممتعان مثل الحسن وجه الحسن وجه. واختلف في حسن وجهه. والبواقي ما كان فيه ضمير واحد منها أحسن، وما كان فيه ضميران حسن، وما لا ضمير فيه قبيح. ومتى رفعت بها فلا ضمير فيها فهي كالفعل إلاّ ففيها ضمير الموصوف فتؤنث وتثنى وتجمع وإسما الفاعل والمفعول غير المتعديين مثل الصفة فيما ذكر.

13. إسم التفضيل

إسم التفضيل ما أشتق من فعل لموصوف بزيادة على غيره وهو أفعال. وشرطه أن يبنى من ثلاثي مجرد ليتمكن منه وليس بلون ولا عيب لأن منهما أفعال لغيره مثل زيد أفضل الناس. فان قصد غيره توصل إليه بأشد مثل هو أشد منه إستخراجا وبياضا وعمى. وقياسه للفاعل. وقد جاء للمفعول نحو أعذر وألوم وأشغل وأشهر. ويستعمل على أحد ثلاثة أوجه مضافا بمن أو معرّفا باللام فلا يجوز زيد الأفضل من عمرو ولا زيد أفضل إلاّ أن يعلم. فإذا أضيف فله معنيان: أحدهما وهو الأكثر أن تقصد به الزيادة على من أضيف إليه فيشترط أن يكون منهم مثل زيد أفضل الناس. فلا يجوز يوسف أحسن أخوته. لخروجه عنهم بإضافتهم إليه. والثاني أن تقصد زيادة مطلقة. ويضاف للتوضيح فيجوز يوسف أحسن إخوته. ويجوز في الأول الأفراد والمطابقة لمن هو له. وأما الثاني والمعرف باللام فلا بد من المطابقة والذي بمن مفرد مذكر



لاغير. ولايعمل فى مظهر إلا إذا كان صفة لشئ وهو فى المعنى لمسبب
مفضل باعتبارالأول على نفسه باعتبار غيره منقيا مثل مارأيت رجلا
أحسن فى عينه الكحل منه فى عين زيد. لأنه بمعنى حسن مع أنهم لورفعوا
لفصلوا بينه وبين معموله بأجنهى وهوالكحل. ولك أن تقول أحسن فى
عينه الكحل من عين زيد. فإن قدمت ذكر العين قلت مارأيت كعين زيد
أحسن فيها الكحل, مثل ولاأرى فى قطعة

مررت على وادى السباع ولاأرى

كوادى السباع حين يظلم واديا

أقل به ركب اتوه تاية

وأخوف إلا ماوقى الله ساريا

الباب السابع في الفعل

الفعل مادل على معنى في نفسه مقترن بأحد الأزمنة الثلاثة . ومن خواصه دخول قد والسين وسوف والجوازم ولحوق تاء التانيث ساكنة ونحو تاء فعلت .

1. الماضي

الماضي مادل على زمان قبل زمانك مبنى على الفتح مع غير الضمير المرفوع المتحرك والواو.

2. المضارع

المضارع ما أشبه الاسم بأحد حروف نأيت لوقوعه مشتركا . وتخصيصه بالسين أو سوف . فالهمزة للمتكلم مفردا والنون له مع غيره . والتاء للمخاطب مطلقا . و للمؤنث والمؤنثين غيبة . والياء للغائب غيرهما . وحروف المضارعة مضمومة في الرباعي ومفتوحة فيما سواه . ولا يعرب من الفعل غيره إذا لم يتصل به نون تأكيد ولانون جمع مؤنث . وإعرابه رفع ونصب وجزم . فالصحيح المجرد عن ضمير بارز مرفوع للتشنية والجمع و المخاطب المؤنث بالضممة والفتحة والسكون مثل يضرب ولن يضرب ولم يضرب . والمتصل به ذلك بالنون وحذفها مثل يضربان ويضربون وتضربين . والمعتل بالواو والياء بالضممة تقديرا والفتحة لفظا , والحذف والمعتل بالألف بالضممة والفتحة تقديرا ,



والحذف ويرتفع إذا تجرد عن النا صب والجازم نحو يقوم زيد. وينتصب بأن ولن واذن وكى وبأن مقدرة بعد حتى ولام كى ولام الجحود والفاء والواو واو. فإن مثل أريد أن تحسن إلى وأن تصوموا خير لكم. والسق تقع بعد العلم هي المخففة من المثقلة وليست هذه نحو علمت أن سيقوم وأن لا يقوم. والتي تقع بعد الظن ففيها الوجهان. ولن مثل لسن أبرح ومعناها نفى المستقبل، و إذن إذا لم يعتمد مابعدا على ما قبلها وكان الفعل مستقبلا مثل إذن تدخل الجنة. وإذا وقعت بعد الواو والفاء فالوجهان. وكى مثل أسلمت كى أدخل الجنة ومعناها السببية. وحتى إذا كان مستقبلا بالنظر إلى ما قبلها بمعنى كى أو إلى مثل أسلمت حتى أدخل الجنة وكنت سرت حتى أدخل البلد وأسرح حتى تغيب الشمس.

فإن أردت الحال تحقيقا أو حكاية كانت حرف ابتداء فترفع وتجب السببية مثل مرض حتى لا يرحونه. ومن ثم امتنع الرفع في كان سبرى حتى أدخلها في الناقصة وأسرت حتى تدخلها. وجاز في التامة كان سبرى حتى أدخلها وأيهم سارحتى يدخلها. ولام كى مثل أسلمت لأدخل الجنة. ولام الجحود لام تأكيد بعد النفى لكان مثل وما كان الله ليعذبهم. والفاء بشرطين أحدهما السببية والثاني أن يكون قبلها أمر أو نهي أو استفهام أو نفي أو تمن أو عرض والواو بشرطين الجمعية وأن يكون قبلها مثل ذلك واو بشرط معنى إلى أن أو إلا أن والعاطفة إذا كان المعطوف عليه إسما. ويجوز إظهار أن مع لام كى والعاطفة ويجب مع لا في اللام عليها. وينجزم بلم ولما ولام الأمر ولا في النهى وكلم المجازاة. وهي إن ومهما وإذا ما وإذا ما وحيثما وابن ومتى وما ومن وأى وأنى وأما مع كيفما وإذا فشاذ وبان مقدرة. فلم لقلب المضارع ماضيا ونفيه ولما مثلها وتحتص بالإستغراق. وجواز حذف الفعل ولام الأمر المطلوب بها الفعل وهي مكسورة أبدا ولا النهى المطلوب بها الترك. وكلم المجازاة تدخل على الفعلين لسببية الأول ومسببية الثاني ويسميان شرطا وجزاء.

فإن كانا مضارعين أو الأول فالجزم وإن كان الثانى فالوجهان. وإذا كان الجزاء ماضياً بغير قد لفظاً أو معنى لم يجز الفاء. وإن كان مضارعاً مثبتاً ومنفياً بلا فالوجهان وإلاً فالفاء. ويجئ إذا مع الجملة الإسمية موضع الفاء. وإن مقدرة بعد الأمر والنهى والإستفهام والتمنى والعرض إذا قصد السببية نحو أسلم تدخل الجنة ولا تكفر تدخل الجنة. وامتنع لا تكفر تدخل النار خلافاً للكسائى. لأن التقدير إن لا تكفر.

3. الأمر

الأمر صيغة يطلب بها الفعل من الفاعل المخاطب بحذف حرف المضارعة. و حكم أخره حكم المجزوم. فإن كان بعده ساكن وليس برباعى زدت همزة وصل مضمومة. إن كان بعده ضمة ومكسورة فيما سواه مثل أقتل وإضرب وإعلم. وإن كان رباعياً فمفتوحة مقطوعة.

4. فعل مالم يسم فاعله

فعل مالم يسم فاعله هو ما حذف فاعله. فإن كان ماضياً ضم أوله و كسر ما قبل أخره ويضم الثالث مع همزة الوصل والثانى مع التاء خوف اللبس ومعتل العين الأفضح قيل و بيع. وجاء الإشمام والواو ومثله باب أختير وأنقيد دون أستخير وأقيم. وإن كان مضارعاً ضم أوله وفتح ما قبل أخره ومعتل العين ينقلب فيه العين ألفاً.

5. 6. الفعل على ضربين

المتعدى وغير المتعدى. فالمتعدى ما يتوقف فهمه على متعلق كضرب. وغير المتعدى بخلافه كقعد. والمتعدى يكون إلى واحد كضرب وإلى اثنين كاعطى وعلم وإلى ثلاثة كأعلم وأرى وأبأ ونبأ وأخبر وخبر وحدث. وهذه مفعولها الأول كمفعول أعطيت والثانى والثالث كمفعولى علمت.



7. أفعال القلوب

أفعال القلوب ظننت وحسبت وخلت وزعمت وعلمت و رأيت. ووجدت تدخل على الجملة الإسمية لبيان ما هي عنه فتنصب الجزئين. ومن خصائصها أنه إذا ذكر أحدهما ذكر الآخر بخلاف باب أعطيت. ومنها جواز الإلغاء إذا توسطت أو تأخرت لإستقلال الجزئين كلاما. ومنها أنها تعلق قبل الإستفهام والنفي واللام مثل علمت أزيد عندك أم عمرو. ومنها أنها يجوز أن يكون فاعلهاو مفعولها ضميرين لشيء واحد مثل علمتني منطلقا. ول بعضها معنى آخر يتعدى به إلى واحد فظننت بمعنى إقمت وعلمت بمعنى عرفت ورأيت بمعنى أبصرت ووجدت بمعنى أصبت.

8. الأفعال الناقصة

الأفعال الناقصة ماوضع لتقرير الفاعل على صفة. وهي كان وصار وأصبح وأمسى وأضحى و ظل وبات وأض وعاد وغدا وراح ومازال وماانفك وماقتى ومابرح ومادام وليس. وقد جاء ماجاءت حاجتك وقعدت كأنها حربة تدخل على الجملة الإسمية لإعطاء الخبر حكم معناها فترفع الأول وتنصب الثاني مثل كان زيد قائما. فكان تكون ناقصة لثبوت خبرها ماضيا دائما منقطعا. وبمعنى صار ويكون فيها ضمير الشأن وتكون تامة بمعنى ثبت وزائدة. وصار للانتقال. وأصبح وأمسى وأضحى لإقتران مضمون الجملة بأوقاتها. وبمعنى صار وتكون تامة . وظل وبات لإقتران مضمون الجملة بوقتيهما وبمعنى صار. ومازال ومابرح وماقتى وماانفك لإستمرار خبرها لفاعلها مذ قبله، ويلزمها النفي. ومادام لتوقيت أمر بة ثبوت خبرها لفاعلها. ومن ثم إحتاج إلى كلام لأنه ظرف. وليس لنفي مضمون الجملة حالا وقيل مطلقا. ويجوز تقديم أخبارها كلها على أسمائها وهي في تقديمها عليها على ثلاثة أقسام.



قسم يجوز وهو من كان ألى راح. وقسم لا يجوز وهو ما في أوله ما. خلافا لابن كيسان في غير مادام. وقسم مختلف فيه وهو ليس.

9. أفعال المقاربة

أفعال المقاربة ما وضع لدنو الخبر رجاءً أو حصولاً أو أخذاً فيه. فالأول عسى. وهو غير متصرف تقول عسى زيد أن يخرج وعسى أن يخرج زيد. وقد يحذف أن. والثاني كاد تقول كاد زيد يخرج. وقد تدخل أن. وإذا دخل النفي على كاد فهو كالأفعال على الأصح. وقيل يكون للإثبات. وقيل يكون في الماضي للإثبات وفي المستقبل كالأفعال تمسكا بقوله تعالى وما كادوا يفعلون. ويقول ذي الرمة شعر

إذا غير الهجر المحبين لم يكد

رسيس الهوى من حب مية ييرح.

والثالث طفق وكرب وجعل وأخذ وهي مثل كاد وأوشك مثل

عسى وكاد في الإستعمال .

10. فعل التعجب

فعل التعجب ما وضع لإنشاء التعجب وله صيغتان: ما أفعله وأفعل به. وهما غير متصرفين مثل ما أحسن زيدا وأحسن بزيد. ولا يثنان إلا مما يبنى منه أفعال التفضيل. ويتوصل في الممتع بمثل ما أشد إستخراجه. وأشد إستخراجه. ولا يتصرف فيهما بتقديم وتأخير ولا فصل. وأجاز المازني الفصل بالظروف وما ابتدء نكرة عند سبويه وما بعدها الخبر وموصولة عند الأخفش. والخبر محذوف وبه فاعل عند سبويه فلا ضمير في أفعال ومفعول عند الأخفش. والباء للتعدي أو زائدة ففيه ضمير .



11. أفعال المدح والذم

أفعال المدح والذم ما وضع لإنشاء مدح أو ذم. فمنها نعم وبئس. وشرطهما أن يكون الفاعل معرّفاً باللام أو مضافاً إلى المعرف بما أو مضمراً مميزاً بنكرة منصوبة أو بما. مثل فنعماهى . وبعده ذلك المخصوص وهو مبتدأ ماقبله خبره أو خبر مبتدأ محذوف مثل نعم الرجل زيد. وشرطه مطابقة الفاعل وبئس مثل القوم الذين كذبوا وشبهه متأول. وقد يحذف المخصوص إذا علم مثل نعم العبد وفتح الماهدون. وساء مثل بئس. ومنها حبذا. وفاعله ذا، ولا يتغير وبعده المخصوص. وإعرابه كإعراب مخصص نعم. ويجوز أن يقع قبل المخصص وبعده تمييز أو حال على وفق مخصوصه.

الباب الثامن في الحروف

الحرف مادل على معنى في غيره. ومن ثم إحتاج في جزئته إلى إسم او فعل.

1. حروف الجر

حروف الجر ما وضع للإفشاء بفعل أو معناه إلى ما يليه. وهي من وإلى وحتى و في والباء واللام ورب و واوها وواو القسم و باءه وتاءه وعن وعلى والكاف ومد ومنذ وخلا وعدا وحاشا. فمن للإبتداء والتبيين والتبعيض. وزائدة في غير الموجب خلافا للكوفين والأخفش. وقد كان من مطر وشبهه متأول. وإلى للإنتهاء ومعنى مع قليلا. وحتى كذلك ومعنى مع كثيرا ويختص بالظاهر خلافا للمبرد. وفي للظرفية ومعنى على قليلا. والباء للإلصاق والإستعانة والصاحبة والمقابلة والتعدية والظرفية. وزائدة في الخبر في الإستفهام والنفي قياسا وفي غيره سماعا نحو بحسبك زيد وألقى بيده. واللام للاختصاص والتعليل ومعنى عن مع القول. وزائدة ومعنى الواو في القسم للتعجب. ورب للتقليل ولها صدر الكلام مختصة بنكرة موصوفة على الأصح. وفعلها ماض محذوف غالبا. وقد تدخل على مضمرة مبهم ميمز بنكرة منصوبة. والضمير مفرد مذكر خلافا للكوفيين في مطابقة التمييز. وتلحقها ما فتدخل على الجمل. و واوها تدخل على نكرة موصوفة. و واو القسم إنما تكون عند حذف الفعل لغير السؤال مختصة بالظاهر. والتاء مثلها

مختصة باسم الله. والباء أعم منهما في الجميع. و يتلقى القسم باللام وإن وحرف النفي. وقد يحذف جوابه إذا اعترضه ما يدل عليه. وعن للمجاوزة. وعلى للإستعلاء. وقد يكونان إسمين بدخول من. والكاف للتشبيه وزائدة. وقد تكون إسمًا وتختص بالظاهر. ومد ومنذ للزمان للإبتداء في الماضى. والظرفية في الحاضر نحو ما رأيت مذ شهرنا ومنذ يومنا. وحاشا وعدا وخلا للإستثناء.

2. الحروف المشبهة بالفعل

الحروف المشبهة بالفعل وهى: إن وأن وكان ولكن وليت ولعل. ولها صدر الكلام سوى أن. فهى بعكسها. وتلحقها ما فتلغى على الألفصح. وتدخل حينئذ على الأفعال. فإن لا تغير معنى الجملة. وأن مع جملتها في حكم المفرد. ومن ثم وجب الكسر في موضع الجمل والفتح في موضع المفرد فكسرت ابتداء وبعد القول والموصول. وفتحت فاعلة ومفعولة ومبتدأ ومضافا إليها. وقالوا لولا أنك لأنه مبتدأ ولو أنك لأنه فاعل. وإن جاز التقديران جاز الأمران نحو من يكرمنى فإنى أكرمه. وع إذا انه عبد القفا و اللهازم وشبهه. ولذلك جاز العطف على إسم المكسورة لفظا أو حكما بالرفع دون المفتوحة. ويشترط مضى الخبر لفظا أو تقديرا خلافا للكوفيين. ولا أثر لكونه مبنيًا. خلافا للمبرد والكسائى في مثل إنك وزيد ذاهبان. ولكن كذلك. ولذلك دخلت اللام مع المكسورة دونها على الخبر أو الإسم إذا فصل بينه وبينها أو على ما بينهما. وفي لكن ضعيف وتخفف المكسورة فيلزمها اللام. ويجوز إلغائها. ويجوز دخولها على فعل من أفعال المبتدأ خلافا للكوفيين في التعميم، وتخفف المفتوحة فتعمل في ضمير شأن مقدر فتدخل على الجمل مطلقا. وشذ إعمالها في غيره. ويلزمها مع الفعل السين أو سوف أو قد أو حرف النفي. وكان للتشبيه وتخفف فتلغى على الألفصح. ولكن للإستدراك تتوسط بين كلامين متغايرين معنى وتخفف فتلغى ويجوز معها

الواو. وليت للتمنى. وأجاز الفراء ليت زيدا قائما. ولعل للترجى وشذ
 الجربها .

3. الحروف العاطفة

الحروف العاطفة هى الواووالفاء وثم وحتى واو وإما وأم ولا وبلى
 ولكن. فالأربعة الأول للجمع فالواو للجمع مطلقا لا ترتيب فيها. والفاء
 للترتب. وثم مثلها بجملة. وحتى مثلها ومعطوفها جزء من متبوعه ليفسد
 قوة أوضعفا. واو وإما وأم لأحد الأمرين مبهما. وأم المتصلة لازمة لهزمة
 الإستفهام يليها أحد المستويين والأخر الهزمة بعد ثبوت أحدهما لطلب
 التعيين. ومن ثم لم يجوز رأيت زيدا أم عمرا. ومن ثم كان جوابها بالتعيين
 دون نعم أولا. والمنقطعة كبل. والهزمة مثل إنما لا بلى أم شاء. واما قبل
 المعطوف عليه لازمة مع إما جائزة مع أو ولا وبلى. ولكن لأحدهما معينا
 ولكن لازمة للنفى.

4. حروف التنبيه

حروف التنبيه ألا واما وها.

5. حروف النداء

حروف النداء يا أعمه و أيا وهيا للبعيد وأى والهزمة للقريب .

6. حروف الإيجاب

حروف الإيجاب نعم وبلى وأى واجل وجير. وإن فنعم مقررة لما
 سبقها. وبلى مختصة بإيجاب النفى. وأى للإلثبات بعد الإستفهام. ويلزمها
 القسم وأجل وجير. وإن تصديق للمخبر.

7. حروف الزيادة

حروف الزيادة إن وأن وما ولا ومن والباء واللام. فإن مع ما



النافية وقلت مع ما المصدرية ولما وأن مع لما وبين لو والقسم وقلت مع الكاف. وما مع إذا ومتى وأى وأين وإن شرطا وبعض حروف الجر و قلت مع المضاف ولا مع الواو بعد النفي وأن المصدرية وقلت قبل أقسم وشذت مع المضاف ومن والباء واللام تقدم ذكرها.

8. حرفا التفسير

حرفا التفسير أى وأن. فإن مختصة بما فى معنى القول.

9. حروف المصدر

حروف المصدر ما وأن وأن. فالأولان للفعلية وأن للإسمية.

10. حروف التحضيض

حروف التحضيض هلا و ألا ولسولا ولوما. لهاصدر الكلام. ويلزمها الفعل لفظا أو تقديرا.

11. حرف التوقع

حرف التوقع قد. وهى فى المضارع للتقليل.

12. حرفا الإستفهام

حرفا الإستفهام همزة وهل . لهما صدرالكلام تقول ازيد قائم وأقام زيد . وكذلك هل وهمزة أعم تصرفا تقول أزيذا ضربت وأتضرب زيذا وهو أخوك وأزيد عندك أم عمرو وأثم إذا ما وقع وأفمن كان وأومن كان .

13. حروف الشرط

حروف الشرط إن ولو وأما . لها صدر الكلام فإن للإستقبال وإن دخل على الماضى. ولوعكسه. وتلزمان الفعل لفظا أو تقديرا. ومن ثم قيل لو أنك بالفتح لأنه فاعل و انطلقت بالفعل موضع منطلق ليكون

كالعوض. فإن كان حامداً جاز لتعذره. وإذا تقدم القسم أول الكلام على الشرط لزمه الماضى لفظاً أو معنى فيطابق وكان الجواب للقسم لفظاً مثل والله إن آتيتنى أولم تاتنى لأكرمك. وإن توسط بتقديم الشرط أو غيره جاز أن يعتبر وإن يلغى كقولك أنا والله إن تاتنى أتك وإن آتيتنى والله لأتيتك. وتقدير القسم كاللفظ مثل لئن أخرجوا لا يخرجون وإن أطعموهم. وأما للتفصيل والتزم حذف فعلها وعوض بينها وبين فائها جزء مما فى حيزها مطلقاً. وقيل هو معمول المحذوف مطلقاً مثل أما يوم الجمعة فزيد منطلق. وقيل إن كان جائز التقديم فمن الأول وإلا فمن الثانى.

14. حرف الردع

حرف الردع كلا. وقد جاء بمعنى حقاً.

15. تاء التأنيث الساكنة

تاء التأنيث الساكنة تلحق الماضى لتأنيث المسند إليه. فإن كان ظاهراً غير حقيقى فمخير وإما إلحاق علامة التثنية والجمعين فضعيف.

16. التنوين

التنوين نون ساكنة تتبع حركة الأخر. لا لتأكيد الفعل. وهو للتمكن والتكثير والعوض والمقابلة والترنم. ويحذف من العلم موصوفاً بآبن مضافاً إلى علم آخر.

17. نون التأكيد

نون التأكيد خفيفة ساكنة ومشددة مفتوحة مع غير الألف تختص بالفعل المستقبل فى الأمر والنهى والإستفهام والتمنى والعرض والقسم. وقلت فى النفى ولزمت فى مثبت القسم وكثرت فى مثل إما تفعلسن. وما قبلها مع ضمير المذكورين مضموم ومع المخاطبة مكسور. وفيما عدا



ذلك مفتوح. وتقول فى التنية وجم المؤنث إضربان وإضربان. ولا تدخلهما الحفيفة. خلافا لىونس وهما فى غيرهما مع الضمير البارز كالمفصل. فإن لم يكن فكالم متصل. ومن ثم قيل هل ترين وترون وترين وإغزون وإغزن وإغزن. والمخففة تحذف للساكن. وفى الوقف فىرد ما حذف المفتوح ما قبلها تقلب ألفا فقط .



الفرائد اللؤلؤية فى القواعد

النحوية

للعالم العلامة الخبر الفهامة السيد علوى ابن طاهر ابن عبد الله الهدار
الحداد العلوى الحسينى
ولد سنة ١٣٠١ وتوفى سنة ١٣٨٢ هـ

قال المؤلف:

- ١ س ما هو الكلام؟
- ١ ج الكلام هو اللفظ المركب المفيد بالوضع.
- ٢ س ما هو اللفظ؟
- ٢ ج اللفظ هو الصوت المشتمل على بعض الحروف الهجائية.
- ٣ س ما هو المركب؟
- ٣ ج المركب هو ما تركب من كلمتين فأكثر.
- ٤ س ما هو المفيد؟
- ٤ ج المفيد هو ما أفاد يحسن عليها سكوت المتكلم.
- ٥ س ما معنى بالوضع؟



- ٥ ج أي الوضع العربي بأن يكون على مقتضى القواعد العربية.
 ٦ س ما مثال ذلك؟
 ٦ ج مثاله العلم نافع والجهل ضار.
 ٧ س من إي شيء يتألف الكلام؟
 ٧ ج يتألف الكلام من الكلم جمع كلمة.
 ٨ س ما هي الكلمة؟
 ٨ ج الكلمة لفظة ذات معنى.
 ٩ س ما هي أقسام الكلمة؟
 ٩ ج أقسام الكلمة ثلاثة إسم وفعل وحرف جاء لمعنى.
 ١٠ س ما هو الإسم؟
 ١٠ ج الإسم كلمة دلت على معنى في نفسها ولم تقترن بزمن نحو تلميذ وكتاب وقلم.
 ١١ س ما هو الفعل؟
 ١١ ج الفعل هو كلمة دلت على معنى في نفسها واقتربت بأحد الأزمنة الثلاثة ماض نحو كتبَ ومضارع نحو يكتبُ وأمر نحو أكتب.
 ١٢ س ما هو الحرف؟
 ١٢ ج الحرف كلمة دلت على معنى في غيرها ولم تقترن بزمن نحو هل وفي ولم.
 ١٣ ج علامات الإسم الحذف والتنوين ودخول الألف واللام وحروف الحذف وهي من وإلى وعن وعلى وفي ورب والباء والكاف واللام وحروف القسم وهي الواو والباء والتاء مثاله (طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة).



۱۳ س ما هي علامات الإسم؟

۱۴ س ما هي علامات الفعل؟

۱۴ ج علامات الفعل قد وتدخّل على الماضي والمضارع مثاله قد قرأ قد يقرأ والسين وسوف وتدخّل على المضارع فقط مثاله سيتعلم سوف يتعلم وتاء التأنيث الساكنة تدخّل على الماضي فقط مثاله كتبت وياء المؤنثة المخاطبة وتدخّل على الأمر فقط نحو فُكِّلِي وَأَشْرِي وَقَرِّي عَيْتًا [26. 19].

۱۵ س ما هي علامات الحرف؟

۱۵ ج علامات الحرف أن لا يقبل شيئاً من العلامات مثاله هل وفي ولم.

باب الإعراب والبناء

۱ س ما هو الإعراب؟

۱ ج الإعراب هو الرفع والنصب والخفض والذي يتداول في أو آخر الكلم على حسب العوامل.

۲ س وما هو البناء؟

۲ ج البناء أن يبقى آخر الكلمة على حالة واحدة إمّا ضم أو فتح أو كسر أو سكون نحو حيث وأين وهؤلاء وكم.

۳ س ما هو المعرب؟

۳ ج المعرب الأسماء والفعل المضارع إذا لم يتصل به نون التوكيد ولا نون النسوة.

۴ س وما هو المبني؟

۴ ج المبني الفعل الماضي وفعل الأمر وجميع الحروف.



- ٥ س ماذا يدخل على الأسماء من الإعراب؟
٥ ج يدخل على الأسماء الرفع والنصب والحذف فقط مثاله قام زيدٌ ورأيت زيداً ومررت بزيد.
٦ س وماذا يدخل على المضارع من الإعراب؟
٦ ج يدخل على المضارع الرفع والنصب والجزم فقط مثاله يضربُ لن يضربَ لم يضربُ.
٧ س ما حكم الفعل الماضي؟
٧ ج حكمه البناء على الفتح أبداً مثاله كتب وذهب.
٨ س ما حكم فعل الأمر؟
٨ ج حكمه البناء على السكون أبداً مثاله أكتب واذهب.

باب علامات الإعراب

- ١ س كم علامات الإعراب؟
١ ج علامات الإعراب قسمان حركان وحروف فالحركات أربع الضمة والفتحة والكسرة والسكون والحروف أربعة أيضاً الواو والألف والياء والنون.
٢ س ما هو المعرب بالحركات؟
٢ ج المعرب بالحركات أربعة أنواع الإسم المفرد وجمع التكسير وجمع المؤنث السالم والفعل المضارع.
٣ س وما هو المعرب بالحروف؟
٣ ج المعرب بالحروف أربعة أنواع جمع المذكر السالم والمثنى والأسماء الخمسة والأفعال الخمسة.



- ٤ س ما هو الإسم المفرد وما حكمه؟
- ٤ ج الإسم المفرد ما دل على واحد وحكمه أن يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجر بالكسرة مثاله رفعَ اللهُ العالمَ بالعلم.
- ٥ س ما هو جمع التكسير وما حكمه؟
- ٥ ج جمع التكسير ما دل على ثلاثة فأكثر وتغير فيه بناء مفرده وحكمه أن يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجر بالكسرة مثاله العلماءُ ورثةُ الأنبياء، أحبُّ اللهُ العلماءَ.
- ٦ س ما هو جمع المؤنث السالم وما حكمه؟
- ٦ ج جمع المؤنث السالم ما جمع بألف وتاء مزيدتين وحكمه أن يرفع بالضممة وينصب ويجر بالكسرة مثاله جاءت المؤمناتُ خلق اللهُ السموات، مررت بالمؤمنات.
- ٧ س ما هو الفعل المضارع وما حكمه؟
- ٧ ج الفعل المضارع ما دل على الحال والإستقبال وكان أوله إحدى الزوائد الأربع وهي الألف والنون والياء والتاء يجمعها قولك أنيت نحو أقومُ يقومُ يقومُ وتقومُ وحكمه أن يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجزم بالسكن مثاله يضربُ لن يضربَ لم يضرب.
- ٨ س ما هو جمع المذكر السالم وما حكمه؟
- ٨ ج جمع المذكر السالم ما دل على ثلاثة فأكثر وجمع بواو ونون في حالة الرفع وياء ونون في حالة النصب والجر وحكمه أن يرفع بالواو وينصب ويجر بالياء مثاله: قد أفلح المؤمنون، رأيت المؤمنين، مررت بالمؤمنين.
- ٩ س ما هو المثني وما حكمه؟



٩ ج المثني ما دل على اثنين فقط وثني بألف ونون في حالة الرفع وياء ونون في حالة النصب والجر. وحكمه أن يرفع بالألف وينصب ويجر بالياء مثاله قال رجلان رأيت رجُلين مررت برجلين.

١٠ س ما هي الأسماء الخمسة وما حكمها؟

١٠ ج الأسماء الخمسة هي أبوك وأخوك وحموك وفوك وذو مال وحكمها أن ترفع بالواو وتنصب بالألف وتجر بالياء مثاله: جاء أبوك وأخوك وذو مال رأيت أباك وأخاك وذا مال مررت بأبيك وأخيك وذو مال.

١١ س ما هي الأفعال الخمسة وما حكمها؟

١١ ج الأفعال الخمسة ما كان على وزن يفعلان تفعلان يفعلون تفعلون تفعلين وحكمها أن ترفع بثبوت النون وتنصب وتجر بحذفها مثاله: يفعلان تفعلان يفعلون تفعلون تفعلين لن يفعلا لن تفعلوا لن يفعلوا لن تفعلا لن تفعلي لم يفعلوا لم تفعلا لم يفعلوا لم تفعلي.

١٢ س ما هو الإسم الذي لا ينصرف وما حكمه؟

١٢ ج الإسم الذي لا ينصرف هو الذي لا يتون وحكمه أن يرفع بالضممة وينصب ويجر بالفتحة مثاله جاء أحمد وعثمان وإبراهيم وذكرياء رأيت أحمد وعثمان وإبراهيم وذكرياء مررت بأحمد وعثمان وإبراهيم وذكرياء.

١٣ س ما هو الفعل المضارع المعتل الآخر وما حكمه؟

١٣ ج الفعل المضارع المعتل الآخر هو ما كان آخره حرفاً من حروف العلة وهي الألف والواو والياء نحو يخشى ويدعو ويرمي وحكمه أن يرفع بالضممة المقدرة للتعذر على الألف وللثقل على الواو والياء



وينصب بالفتحة المقدرة للتعذر على الألف وبالفتحة الظاهرة على الواو والياء ويجزم بحذف حرف العلة مثاله يخشى زيدٌ يدعو زيدٌ يرمي زيدٌ لن يخشى زيدٌ لن يدعو زيدٌ لن يرمي زيدٌ لم يخش زيدٌ لم يدعُ زيدٌ لم يرم زيدٌ.

١٤ س ما حاصل ما تقدم؟

١٤ ج حاصل ما تقدم أن الإسم المفرد يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجر بالكسرة وجمع التكسير يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجر بالكسرة وجمع المؤنث السالم يرفع بالضممة وينصب ويجر بالكسرة والفعل المضارع يرفع بالضممة وينصب بالفتحة ويجز بالسكون وجمع المذكر السالم يرفع بالواو وينصب ويجر بالياء والمثنى يرفع بالألف وينصب ويجر بالياء والأسماء الخمسة ترفع بالواو وتنصب بالألف وتجر بالياء والأفعال الخمسة ترفع بثبوت النون وتنصب وتجزم بحذفها والإسم الذي لا ينصرف يرفع بالضممة وينصب ويجر بالفتحة والفعل المضارع المعتل الآخر يرفع بالضممة التقدره وينصب بالفتحة المقدرة على الألف وبالفتحة الظاهرة على الواو والياء ويجزم بحذف آخره.

باب احكام الأسماء

١ س كم مرفوعات الأسماء؟

١ ج مرفوعات الأسماء ستة: الفاعل ونائب الفاعل والمبتدأ والخبر وإسم كان وأخواتها وخبر إنَّ وأخواتها والتابع المرفوع وهو أربعة أشياء النعت والعطف والتوكيد والبدل.



الخراصون، يُعرفُ الجرمون.

٤ س وما مثاله في الإسم المضمر؟

٤ ج مثاله في الإسم المضمر ضربتُ ضربتُنا ضربتُ ضربتِ ضربتِ
ضربتُما ضربتُم ضربتُنَّ ضربَ ضربتِ ضرباً ضربوا ضربنَّ.

باب المبتدأ والخبر

١ س ما هو المبتدأ وما الخبر وما حكمهما؟

١ ج المبتدأ هو الإسم المجرد عن العوامل اللفظية والخبر هو الإسم
المسند إليه نحو زيدٌ قائمٌ فزيدٌ إسمٌ مجرد عن العوامل اللفظية وقائمٌ خبرٌ
استدناه إليه وحكمهما الرفع.

٢ س إلى كم ينقسم المبتدأ؟

٢ ج ينقسم المبتدأ إلى قسمين ظاهر ومضمر.

٣ س ما مثال الظاهر؟

٣ ج مثال الظاهر الله خالقُ كلِّ شيءٍ، الطالبان مجتهدان،
التأديون محبوبون، أبوك واجبُ التعظيم.

٤ س وما مثال المضمر؟

٤ ج أمثلة المضمر اثنا عشر: أنا، نحنُ، أنتَ، أنتِ، أنتما، أنتمُ،
أننِ، هو، هي، هما، هم، هنَّ، نحو: وأنا أولُ المؤمنين [7.143]، ونحنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ [2.133]، أنتمُ الفقراءُ [35. 15]، أولئك همُ
الصَّادِقُونَ [49. 15]... وما أشبه ذلك.

٥ س إلى كم ينقسم الخبر؟

٥ ج ينقسم الخبر إلى قسمين مفرد وجملة.



- ٦ س ما هو المفرد وما مثاله؟
 ٦ ج المفرد هنا ليس بجملة. ومثاله الصابرون ظافرون، التواضعُ محمودٌ، وما أشبه ذلك كما تقدم.
 ٧ س وما هي الجملة وما مثالها؟
 ٧ ج الجملة إمَّا جارٍ ومجرور وإمَّا ظرف وإمَّا فعلٌ وفاعلٌ وإمَّا مبتدأ وخبر ومثاله الحمد لله، والركب أسفل منكم، الله يقبضُ ويسطُ، الله يتوفى الأ نفسَ، قل هو الله أحد.

باب كان وأخواتها

- ١ س ما هي كان وأخواتها وما حكمها؟
 ١ ج هن: كان وأمسى وأصبح وأضحى وظل وبات وصار وليس وما زال وما فتىء وما انفك وما برح وما دام وما تصرف من ذلك. وحكمهن أن يرفعن المبتدأ إسماً هن وينصبن الخبر خبراً هن ومثلهن في ذلك ما الحجازية.
 ٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثال ذلك: وكان ربك قديراً، ويكون الرسولُ عليكم شهيداً، قل كونوا حجارةً أو حديداً، أمسى العالمُ مرشداً، أصبح الطالب مدرّساً، أضحى العلمُ منتشرأً، ظلَّ المتعلم مطالعاً، بات العابد مصلياً، صار الطالح صالحاً، ليس المتكاسل راجحاً، ما زال الله مجيباً، ولا يزالون مختلفين، ما فتىء الطالب متفهماً، ما انفكَّ التائب باكياً، ما برح الجهل مهلكاً، لن نبرح عليه عاكفين، لا أصبحك ما دام الجاهل صاحبك، ظلَّ وجهه مسوداً، ليسوا سواءً، ما هذا بشراً.

باب إن وأخواتها

١ س ما هي إن وأخواتها؟

١ ج هي: إن وأن ولكنَّ وكأنَّ وليتَ ولعلَّ ولا النافية للجنس في النكرات خاضة وحكمهن أن ينصبن المبتدأ إسماً هن ويرفعن الخبر خبراً لهن.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله إن عاقبة الصدق محمودة، إن الساعة آتية، لا تكذب لأن الكذب فاحشة، لا يستفيد المتهاون لكنَّ المجتهد مستفيد، كأنَّ التأذَب جوهرة، ليت المجد سهل، لعلَّ رحمة الله قريبة، لا ريب فيه، إنَّ رحمة الله قريبٌ من المحسنين، إن الله بريء من المشركين، لا أحد أغبر من الله، لا صاحب تواضع ممقوت.

٣ س ما هو التابع للمرفوع؟

٣ ج التابع للمرفوع أربعة أشياء النعت والعطف والتوكيد والبدل وسياقي شرحها إنشاء الله في محفوضات الأسماء.

باب منصوبات الأسماء

١ س كم منصوبات الأسماء؟

١ ج منصوبات الأسماء سبعة عشر: المفعول به والمفعول المطلق وظرف الزمان وظرف المكان والمفعول لأجله والمفعول معه والحال والتمييز والمستثنى والمنادى وخبر كان وأخواتها وإسم إن وأخواتها ومفعولي ظننت وأخواتها والتابع للمنصوب وهو أربعة أشياء النعت

والعطف والتوكيد والبدل.

باب المفعول به

١ س ما هو المفعول به وما حكمه؟

١ ج هو إسم الذي وقع عليه الفعل وحكمه النصب نحو ضرب
زيداً عمراً فضرب فعل وزيدٌ فاعل وعمراً مفعول به منصوب لأنه وقع
عليه الفعل.

٢ س إلى كم ينقسم المفعول به؟

٢ ج ينقسم المفعول به إلى قسمين ظاهر مضمّر.

٣ س ما مثال الظاهر؟

٣ ج مثاله وورث سليمان داود خُذِ الْعَفْوَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَآتِ ذَا
الْقُرْبَى حَقَّهُ احترم أباك أحب أخاك لن يغلبَ عسرٌ يسرين جالس المتقين.

٤ س إلى كم ينقسم المضمّر؟

٤ ج ينقسم المضمّر إلى قسمين متصل ومتفصل.

٥ س ما هو المتصل؟

٥ ج المتصل اثنا عشر وهو أكرمني أكرمنا أكرمك أكرمك
أكرمكم أكرمكم أكرمته أكرمها أكرمها أكرمهن.

٦ س وما هو المنفصل؟

٦ ج المنفصل اثنا عشر إيأي آيانا إياك إياك إياكما إياكن إياه إياها
إياهما إياهم إياهن نحو فإيأي فاعبُدون. العنكبوت:56، إياك نعبد وإياك
نستعين. الفاتحة: 5، إياكم كانوا يعبدون. سبا: 40.



باب المفعول المطلق

١ س ما هو المفعول المطلق وما حكمه؟

١ ج المفعول المطلق هو إسم فعل الفاعل ويسمى المصدر وهو الذي يجيء ثالثاً في تعريف الفعل وحكمه النصب نحو قال يقول قولاً فقولا مصدر منصوب.

٢ س كم أقسام المصدر؟

٢ ج أقسام المصدر أربعة مؤكّد لعامله ومبين لنوعه ومبين لعدده والنائب عنه.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله: وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا. النساء: 164، وَعَمَلَ عَمَلًا صَالِحًا. الفرقان: 70، {فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا. المعارج: 5، فَأَخَذْنَا هُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ. القمر: 42، سر سِرِّ الْعُقَلَاءِ، قرأت قراءة المجتهد، فَسَدَّ كُنَّا ذِكَّةً وَاحِدَةً. الحاقة: 14، كَتَبَتِ الرِّسَالَةَ كِتَابَتِي، فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ. النساء: 129، فَهَمَّتْ بَعْضَ الْفَهْمِ، فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً. النور: 4.

باب ظرف الزمان وظرف المكان

١ س ما هو ظرف الزمان وما حكمه؟

١ ج ظرف الزمان هو الإسم الدال على زمان مطلقاً وحكمه النصب نحو اليوم والليلة وغدوة وبكرة وأصيلاً وسحراً وغداً وعمّةً وصباحاً ومساءً وأبداً وأمداً وحيناً وعماماً وشهراً واسبوعاً وساعةً ولحظةً وضحوّةً وعشيّةً وزمناً وما أشبه ذلك.



٢ س وما هو ظرف المكان وما حكمه؟

٢ ج ظرف المكان هو الإسم الدال على مكان مبهم وحكمه
 النصب نحو أمام وخلف وقدام ووراء وفوق وتحت وعند ومع وازاء
 وتجاه وتلقاء وحذاء وثم وهنا وميلاً وفرسخاً ومجلس ومقعداً وما أشبه
 ذلك.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله صمت اليوم، وقمت الليلة، ودعوت الله سحراً،
 وَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً. الأحزاب: 42، وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيّاً.
 مريم: 62، سرت أمام القوم، صليت خلف الإمام، ارزجفوا ورآءكم.
 الحديد: 13، جلست مجلس الخطيب، والله معكم.

باب المفعول لأجله

١ س ما هو المفعول لأجله؟

١ ج هو الإسم المبين لسبب وقوع الفعل وحكمه النصب
 وعلامته وقوعه في جواب لم فعلت كذا فإذا قيل لم صمت التلاميذ قلنا
 اجلالاً للشيخ فقولنا إجلالاً مفعول لأجله منصوب.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ. البقرة: 265،
 تركت المناهي خوفاً من الله.



باب المفعول معه

١ س ما هو المفعول معه وما حكمه؟

١ ج هو الإسم الواقع بعد واو المعية الميين لمن وقع الفعل معه
وحكمه النصب.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله سرت والطريق، جاء المتعلم وغروب الشمس، جئت
الرباط وأول الدرس، حفظت التقرير وطلوع الشمس، جاء الأمير
والجنود.

باب الحال

١ س ما هو الحال وما حكمه؟

١ ج هو وصف حال الإسم وهيئته سواء كان الإسم فاعلاً أو
مفعولاً أو غيرهما وحكمه النصب وعلامته أن يقع في جواب كيف فإذا
قيل كيف جاء عبد الله قلنا مستبشراً فقولنا مستبشراً وصف حال عبد
الله وهو منصوب.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله: وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا. الإسراء: 37، إنا
أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً. الأحزاب: 45، وأتيناها الحكم صبيّاً.
مريم: 12، أتبّع ملّة إبراهيم خنيفاً. النحل: 123، أقبل المتعلمون
متأدين، جلس التلميذ متفهماً.



باب التمييز

١ س ما هو التمييز وما حكمه؟

١ ج التمييز هو الإسم المفسر لذات الشيء من أيّ جنس هي، أو لما نسبته إلى الذات أيّ شيء هو، ويكثر بعد الكيل والوزن والذرع وشبهه، فإذا قلت اشتريت رطلاً لم يتميز الرطل من أيّ جنس هو. فإذا قلت بناً أو سمناً أو فضةً تمييز. وإذا قلت طاب زيدٌ لم يتميز أيّ شيء طاب من زيد. فإذا قلت طاب زيدٌ نفساً أو خلقاً أو معيشةً أو رائحةً أو عرفاً تمييز ما نسبته إليه ولا يكون التمييز إلا نكرة كالحال وحكمه النصب.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله: وَوَأَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً. الأعراف: 142، حفظت عشرين مسألة الفطرة صاع طعاماً، هذا خاتم فضة، أنا أكثر منك مالا، كم مسألة حفظت، وكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا. النساء: 79.

باب المستثنى

١ س كم أدوات الإستثناء؟

١ ج أدوات الإستثناء ثمانية إلا وليس ولا يكون وخلا وعدا وحاءا وغير وسوى.

٢ س ما هو المستثنى وما هو المستثنى منه؟

٢ ج المستثنى ما بعد أداة الإستثناء والمستثنى منه قبلها نحو قام القوم إلا زيدا فزيداً مستثنى والقوم مستثنى منه.



٣ س ما حكم المستثنى؟

٣ ج حكمه النصب إذا كان مستثنياً بليس أو لا يكون أو ما خلا
أو ما عدا، نحو قام القوم ليس زيداً أو لا يكون زيداً أو ما خلا زيداً أو
ما عدا زيداً، وحكمه النصب أيضاً إذا كان مستثنياً بالآ إذا كان الكلام
تاماً موجباً، نحو قام القوم إلا زيداً، فَشَرِّبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلاً. البقرة: 249،
أو كان الكلام تاماً غير موجب بشرط أن يتقدم المستثنى على المستثنى
منه نحو، ما قام إلا زيداً القوم، وما لي إلا آل أحمد، ومالي إلا مذهب
الحق مذهب، أو يكون منقلباً نحو قام القوم إلا فرساً، فإن كان غير
الموجب متصلًا كان بدلاً مما قبله يتبعه في إعرابه نحو ما قام القوم إلا
زيد، مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ، فإن كان ناقصاً أعرب على حسب
العوامل.

٤ س ما معنى التام والموجب وغير الموجب والمنقطع والمتصل

والناقص؟

٤ ج التام هو الذي ذكر فيه المستثنى والمستثنى منه، والموجب هو
الذي لم يتقدم عليه نفي ولا شبهة، وغير الموجب بخلافه ويسمى المنفي
أيضاً، والمنقطع هو الذي يكون فيه المستثنى من غير جنس المستثنى منه،
والمتصل بخلافه، والناقص هو الذي لم يذكر معه المستثنى منه وقد تقدمت
أمثلة ذلك.

٥ س وما حكم المستثنى بغير وسوى وخلا وعدا وحاشا؟

٥ ج حكم المستثنى بغير وسوى الجز ويعربان هما إعراب المستثنى

نحو قام القوم غير زيد، ما قام غير زيد القوم، ما قام القوم غير فرس ما
قام القوم غير زيد، ما قام غير زيد، ما رأيت غير زيد ما مررت بغير

زيد، ومثل ذلك سوى. وحكم المستثنى بخلا وعدا وحاشا النصب والجر نحو قام القوم خلا زيدا وخلا زيد وعدا زيدا وعدا زيد وحاشا زيدا وحاشا زيد وخلا وعدا وحاشا في حالة النصب أفعال وفي حالة الجر حروف.

باب المنادى

١ س ما هو المنادى وما حكمه؟

١ ج المنادى هو الاسم الواقع بعد ياء النداء وحكمه النصب إمّا لفظاً و إمّا محلاً.

٢ س متى ينصب لفظاً؟

٢ ج إذا كان مضافاً نحو يا رسول الله، يا أكرم الخلق، أو شبيهاً بالمضاف نحو يا لطيفاً بالعباد، أونكرة غير مقصودة نحو يا غافلاً والموت يطلبه.

٣ س ومتى ينصب محلاً؟

٣ ج إذا كان علماً مفرداً نكرة مقصودة فإنه يبنى على الرفع وهو في محل نصب نحو يا نوحُ قَدْ جَاءنَا. هود: 32، يا عليُّ يا كبير، يا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ. الانفطار: 6، يا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ. الفجر: 27، يا جِبَالُ أُوَيْي مَعَهُ. سبأ: 10، يا رجل، يا غلام.

باب ظننت وأخواتها

١ س ما حكم ظننت وأخواتها؟

١ ج حكمها أنها تنصب مفعولين أصلهما المبتدأ والخبر.



- ٢ س إلى كم تنقسم؟
 ٢ ج تنقسم إلى قسمين أفعال القلوب وأفعال التصير.
 ٣ س ما هي أفعال القلوب؟
 ٣ ج هي ظننت وحسبت وعلت ووأيت وعلمت وزعمت وجعلت ووجدت وأقيت.
 ٤ س وما هي أفعال التصير؟
 ٤ ج هي صير وجعل وردّ واتخذ وترك.
 ٥ س ما مثال ذلك؟
 ٥ ج مثاله وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً. الكهف: 36، حسبته لجة، خلعت العالم بجرأ، يرونه بعيداً، علمتموهن مؤمنات، زعمت التلميذ حافظاً، جعلت الرجل مقبلاً، لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَّحِيماً. النساء: 64، أَلْفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ. الصافات: 69، صيرت القصبه أقلاماً، فَجَعَلَهُمْ جُدَادًا. الأنبياء: 58، رددت القرطاس كراسا، اتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا. المؤمنون: 110، فَتَرَكَّهُ صَلْدًا. البقرة: 264.
 ٦ س وما حكم خبر كان وأخواتها وإسم إن وأخواتها والتابع للمنصوب؟
 ٦ ج أمّا خبر كان وأخواتها وإسم إن وأخواتها فقد سبق في باب مرفوعات الأسماء. و أمّا التابع للمنصوب فسيأتي إن شاء الله تعالى.

باب مخفوضات الأسماء

- ١ س كم مخفوضات الأسماء؟
 ١ ج مخفوضات الأسماء ثلاثة، مخفوض بالحرف، ومخفوض

بالمضاف، وتابع للمخفوض وهو أربعة أشياء التعت والعطف والتوكيد
 والبدل.

باب المخفوض بالحرف

١ س ما هو المخفوض بالحرف؟

١ ج المخفوض الحرف كل إسم ظاهر أو مضمّر دخل عليه

حرف من حروف الجر.

٢ س ما هي حروف الجر؟

٢ ج حروف الجر هي من وإلى وعن وعلى وفي وربّ والتاء

والكاف واللام وحتى ومد ومنذ وحروف القسم وهي الواو والباء والتاء.

«بَاءٌ تَاءٌ كَافٌ لَامٌ وَآوٌ مُنْذٌ مُذٌ خَلَاً»

«رُبٌّ حَاشَا فِي عَدَاٍ مِنْ عَنِ عَلِيٍّ حَتَّى إِلَى»

٣ س ما هي أمثلة المخفوض؟

٣ ج أمثلته أنزل من السماء ماء. النحل:10، خلق منها زوجها.

النساء:1، ثم أتموا الصيام إلى الليل. البقرة:187، والأمر إليك،

لا تجزي نفس عن نفس، رضي الله عنهم، وعليها وعلى الفلك تحمّلون.

المؤمنون:22، يذخلون في دين الله أفواجا. النصر:2، فيهما عيتان

تجربيان. الرحمن:50، ربّ إشارة ابلغ من عبارة، وقليل طيب خير من

كثير خبيث، آمنوا بالله، آمنوا به، وحور عين كأمثال اللؤلؤ

المكثون، الواقعة:23، الكل أجل كتاب، كلّ له قانتون. البقرة:116،

سلام هي حتى مطلع الفجر. القدر:5، حفظت الإعراب منذ يوم أو منذ

يومين، والله، والطور وكتاب مسطور. الطور:2، واقسموا بالله، تالله

لَقَدْ آتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا. يوسف: 91.

٤ س ما أمثلة المضمر خاصة غير ما تقدم؟

٤ ج امثله اثنا عشر مَرَّبِي مَرَّبِنَا مَرَّبِكَ مَرَّبِكُمْ مَرَّبِكُمْ مَرَّبِكُمْ مَرَّبِيهَا مَرَّبِيهَا مَرَّبِيهِمْ مَرَّبِيهِمْ.

باب المضاف إليه

١ س وما هو المخفوض بالمضاف؟

١ ج المخفوض بالمضاف هو كل إسم أضيف إلى إسم إما بمعنى اللام نحو محفظة طالب العلم، وقلم المتعلم، أو بمعنى من نحو ثياب سندس. الإنسان: 21، وَلَحْم طَيْرٍ. الواقعة: 21.

٢ س وما يسمى الأول منها وما يسمى الثاني؟

٢ ج يُسَمَّى الأول مضافاً ويحذف منه التنوين ونونا التثنية والجمع وجوباً ويعرب على حسب العوامل، ويسمى الثاني مضافاً إليه ولا يكون إلا مجروراً.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ. الأنبياء: 78، يَخُكُّمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ. المائدة: 95، إِنَّا رَسُولٌ رَّبِّكَ. طه: 47، أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ. هود: 114، وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنِي آدَمَ. المائدة: 27، إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ. القمر: 27، إِنَّا لَمُؤَفَّفُوهُمْ. هود: 109.

٤ س وما هو التابع للمرفوع والمنصوب والمخفوض؟

٤ ج هو أربعة أشياء النعت والعطف والتوكيد والبدل كما تقدم.



باب النعت

١ س ما هو النعت وما حكمه؟

١ ج النعت هو صفة الاسم المتقدم وهي إما موصحة له أو مخصصة مدح أو ذم أو غير ذلك. وحكمه أنه يتبع الموصوف في رفعه وجره وتعريفه وتنكيره وفي تذكيره وتأنيثه وافراده وجمعه غالباً.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله: وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ. فصلت: 41، اهدأ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. الفاتحة: 6، تَرْتِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ. غافر: 3، فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ. الرحمن: 66، بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ. الأنبياء: 26.

باب العطف

١ س كم حروف العطف؟

١ ج حروف العطف تسعة وهي الواو والفاء وثم وحتى وأم وأو ويل ولا ولكن.

٢ س ما حكم المعطوف؟

٢ ج حكم المعطوف أنه يشترك ما قبله في المعنى ويتبعه في الإعراب إذا كان معطوفاً بالحروف الستة الأولى. ويتبعه في الإعراب دون المعنى إذا كان معطوفاً بالثلاثة سواء كان اسماً أو فعلاً فإن عطفت بها على مرفوع رفعت أو منصوب نصبت أو مخفوض خفضت أو مجزوم جزمت.

٣ س ما معاني هذه الحروف؟



٣ ج معنى الواو الجمع والفاء الترتيب والتعقيب وثم الترتيب والمهلة وحتى الغاية وأم لطلب التعيين وأو التخيير والإباحة بعد الطلب، والشك والإبهام والتفصيل بعد الخير.

٤ س ما مثال ذلك؟

٤ ج مثاله: صدق الله ورسوله، أطيعوا الله والرسول. آل عمران:32، آمنوا بالله ورسوله. النساء:136، وإن تؤمنوا وتلقوا يؤتكم أجوركم. محمد:36، لنخبي به بلدة ميتاً وتسقىه الفرقان:49. اقبل السحاب فالمطر، قرأت الفقه فالنحو، والصفات صفاً فالزاجرات زجراً. الصفات:2، بر أملك ثم أباك ثم أدناك فإدناك، يستغفر للعالم كل شيء حتى حيتان البحر، كل شيء بقضاء وقدر حتى العجز والكيس، أنتم أشد خلقاً أم السماء. النازعات:27، لبتنا يوماً أو بغض يوم. الكهف:19، ولأ تطع منهم آثماً أو كفوراً. الإنسان:24، أموات بل أحياء. البقرة:154، الصدق ينفعك لا الكذب، ليس الكسل محموداً لكن الاجتهاد.

باب التوكيد

١ س ما هي ألفاظ التوكيد وما حكمها؟

١ ج هي عين ونفس وكل وجميع وأجمع وأجمعون وعمامة وكيلاً وكتلاً ويجب إتصالها بضمير المؤكد وحكمها أن تتبعه في إعرابه.

٢ س ما مثال ذلك؟

٢ ج مثاله: أقبل الخليفة عينه أو نفسه. ورأيت الخليفة عينه أو نفسه. فسجد الملائكة كلهم أجمعون. الحجر:30. وإن جهنم



لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ. الحجر: 43. جاءَ الرجلانِ كلاهما. وأكرمتهما كليهما ودافعت عنهما كليهما. وما أشبه ذلك.

باب البدل

١ س ما هو البدل وما حكمه؟

١ ج هو إسم أو فعل ابدل من مثله. وحكمه أن يتبعه في إعرابه.

٢ س ما هي أقسام البدل وما مثالها؟

٢ ج إقسامُ البدل أربعةٌ : بدل كل من كل مثاله: اهدتُــــ

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ. الفاتحة: 7، قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا. الطلاق: 11، وبدل بعض من كل مثاله: وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ. البقرة: 251، وبدل اشتمال مثاله: وَتَفَعَّنِي زَيْدٌ عِلْمُهُ، وبدل اضراب مثاله، إِنَّ الرَّجُلَ لِيَصْلِي الصَّلَاةَ مَا يُكْتَبُ لَهُ نَصْفُهَا ثَلَاثُهَا رِبْعَهَا، ومثال الفعل، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ. الفرقان: 69.

باب في بقية من أحكام الأسماء

١ س ما هي النكرة والمعرفة؟

١ ج النكرة كل إسم شائع في جنسه وعلامته قبوله رُبَّ أو كم.

والمعرفة ستة أشياء المضمرة والعلم وإسم الإشارة وإسم الموصول والمعرف بأل والمضاف إلى شيء من ذلك.

٢ س ما هو المضمرة؟

٢ ج المضمرة ما دل على متكلم أو مخاطب أو غائب وقد تقدم



ذکر المضمرت کلها.

۳ س وما هو العلم؟

۳ ج هو الإسم الدال على ذات معينة نحو محمد وأحمد.

۴ س وما هو إسم الإشارة؟

۴ ج إسم الإشارة ذا وذو وتا وتي وذان وتان في حالة الرفع. وذین وتین في حالة النصب والجر، وأولاء وقد يلحقها هاء التثنية أولاً وكاف البعد آخراً.

۵ س ما هو الإسم الموصول؟

۵ ج هو ما يحتاج الى صلة وعائد نحو الذي والتي واللذان واللذان في حالة الرفع. واللذین واللتین في حالة النصب والجر. والذین واللاتی ومن وما وأي وذا بعد ما أو من الإستفهاميتين؟

۶ س ما هي الصلة والعائد؟

۶ ج الصلة هي جملة خبرية فيها ضمير يعود على الموصول ويسمى العائد نحو جاء الذي قام أبوه.

۷ س وما هو المرفع بأل؟

۷ ج هو كل إسم دخلت عليه أل نحو الرجل، الكتاب، التلميذ.

۸ س وما مثال المضاف إلى شيء مما تقدم؟

۸ ج مثاله: كتابك، قلم محمد، دفتر هذا، رداء الذي خرج، جبة

الرجل.

۹ س وما هو المبني من الأسماء؟

۹ ج المبني من الأسماء المضرات وأسماء الشرط، وأسماء الإستفهام،

وأسماء الإشارة، وأسماء الأفعال، وأسماء الموصولات، وما ركب من

الأعداد، وإسم لا النافية للجنس إذا كان مفرداً، والمنادى إذا كان علماً مفرداً أو نكرة مقصودة وغير ذلك.

١٠ س أما المضمرات وأسماء الإشارة وأسماء الموصولات وإسم لا

والمنادى فقد تقدم ذكرها فبين لنا ما بقي؟

١٠ ج أسماء الشرط هي مهما وحيثما ومن وما ومتى وأيان وأين

وأنى وأي وهذه السبعة الأخيرة هي أسماء الإستفهام أيضاً وكم وكيف

وماذا. (وأسماء الأفعال) نحو صة ومه وهيهات وشتان وأف وهيت وما

أشبه ذلك مثاله وألى له الذكري. الفجر: 23. فكيف تتقون.

المزمل: 17, هيهات هيهات لما توعدون. المؤمنون: 36. قالت هيت

لك. يوسف: 23 وما أشبه ذلك. وما ركب من الأعداد هو أحد عشر

وثلاثة عشر إلى تسعة عشر فبيني على الفتح، مثاله عليها تسعة عشر.

المدثر: 30, إني رأيت أحد عشر كوكباً. يوسف: 4

باب الأفعال

١ س ما هي أقسام الفعل؟

١ ج أقسام الفعل ثلاثة ماض ومضارع وأمر.

٢ س ما هو الفعل الماضي وما علامته؟

٢ ج هو ما دل على فعل وقع في زمن قد مضى، وعلامته قبوله

تاء المتكلم أو المخاطب نحو كتبت وكتبت وتاء التانيث الساكنة نحو

كتبت.

٣ س ما هو الفعل المضارع وما علامته؟

٣ ج هو ما دل على الحال والإستقبال، وعلامته قبوله لم أو



السين وسوف نحو لم يكتب. سيكتب. سوف يكتب.

٤ س ما هو فعل الأمر وما علامته؟

٤ ج هو ما دل على الطلب وعلامته قبوله بياء المؤنثة المخاطبة نحو

فَكُلِّي وَأَشْرِبِي وَقَرِّي عَيْنًا. مريم: 26

٥ س ما هو المبني من الأفعال؟

٥ ج المبني من الأفعال، الفعل الماضي وفعل الأمر وفعل المضارع

إذا اتصل به نون النسوت أو نون التوكيد.

٦ س على ماذا يبني الفعل الماضي؟

٦ ج يبني الفعل الماضي على الفتح أبدأ. مثاله قرأ أكرم. إلا إذا

اتصل به ضمير رفع فيبنى على فتح مقدر على آخره منع من ظهوره

اشتغال المحل بالسكون العارض كراهية توالي أربع متحركات فيما هو

كالكلمة الواحدة، مثاله: قرأتُ وأكرمتُ أو اتصل به واو الجماعة فيبنى

على فتح مقدر على آخره منع من ظهوره اشتغال المحل بالضم العارض

للمناسبة لأن الواو لا يناسبها إلا ضم ما قبلها مثاله قرؤا أكرموا.

٧ س على ماذا يبني فعل الأمر؟

٧ ج يبني فعل الأمر على ما يجزم به مضارعه فإذا كان صحيح

الآخر بُني على السكون مثاله أكتب إحفظ. وإن كان معتل الآخر بني

على حذف حرف العلة مثاله اخش ادعُ ارم وإن كان آخره ضمير تثنية

أو ضمير جمع أو ضمير مؤنثة مخاطبة بني على حذف النون، مثاله افعلوا

افعلوا افعلوا.

٨ س على ماذا يبني الفعل المضارع إذا اتصل به نون النسوة أو

نون التوكيد؟

٨ ج إذا اتصل به نون النسوة بني على السكون مثاله وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ. البقرة: 233. وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبِّصْنَ. البقرة: 228. وإذا اتصل به نون التوكيد خفيفة أو ثقيلة بني على الفتح مثاله لَيْسَجَنَّ. يوسف: 32، لَيْبِذَنَّ فِي الْأَخْطَمَةِ. الهزرة: 4. لَتَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ العلق: 15.

باب المعرب من الأفعال وهو الفعل المضارع

١ س ما هو المعرب من الأفعال؟

١ ج المعرب من الأفعال الفعل المضارع إذا تجرد عن نوني النسوة

والتوكيد.

٢ س ما حكمه إذا أعرب؟

٢ ج حكمه الرفع إذا تجرد عن الناصب والجازم، مثاله يحفظ.

تدرسون، يسعى وإذا دخل عليه ناصب أو جازم فحكمه النصب والجزم.

باب النواصب

١ س ما هي النواصب وما أقسامها؟

١ ج النواصب خمسة عشر، وأقسامها ثلاثة: القسم الأول،

الناصب بنفسه وهو أربعة، أن، مثاله يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ.

النساء: 28، ولن، مثاله لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا. الحج: 37، وإذن، مثاله

إِذَنْ أَكْرَمَكَ، جواباً لمن قال غداً ازورك، وكي المصدرية وهي التي

تقدمها لام الجر لفظاً أو تقديراً مثاله لَكَيْلًا يَعْلَمَ. الحج: 5، كي لا يكون

دولة. الحشر: 7. القسم الثاني الناصب بأن مضمرة جوازاً بعدها وهي

خمسة، لام كي، مثاله لتين للناس، والواو والفاء وتُسمَّ وأو إذا عطفن الفعل المضارع على اسم صريح مثاله، عدم اللعب وأحفظ دروسي أحبُّ إليَّ، حضور الدرس، فأفهمه ربح كبير، تعلم العلم ثم أعمل به سعادة الدنيا والآخرة، أو يرسل رسولا.

القسم الثالث الناصب بأن مضمرة وجوياً بعدها وهي ستة، كي الجارة، مثاله، جئت كي أتعلم، ولام الجحود وهي ما تقدمها كان المنفية بما أويكون المنفية بلم مثاله، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ. الأنفال:33، لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ. النساء:137، وحتى التي بمعنى إلى أو بمعنى السلام مثاله حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ. البقرة:214، فأبر على الدرس حتى تسدرك العلم، واو التي بمعنى إلى أو إلا مثاله، لأستسهلنَّ الصعبَ أو أودرك المني، سأترك الجاهل أو يتعلم، وفاء السببية أو واو المعية إذا تقدمها نفى أو طلب أو شبههما مثاله لَأ يَقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا. فاطر:36، وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ. آل عمران:142.

باب الجوازم

١ س ما هي الجوازم وما أقسامها؟

١ ج الجوازم ستة عشر وهي قسمان.

٢ س ما هو القسم الأول؟

٢ ج القسم الأول ما يجزم فعلاً واحداً وهو خمسة لم. مثاله لَمْ يَلِدْ

وَلَمْ يُولَدْ. الإخلاص:3. ولأ. مثاله لَمَّا يَسُدُّوْا عَذَاب. ص:8. ولام

الأمر والدعاء. مثاله. لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ. الطلاق:7. لِيَقْضِ عَلَيْنَا

رُكُوكَ. الزخرف:77 ولا في النهي والدعاء مثاله. لا تُشْرِكْ بِاللَّهِ. لا



تؤاخذنا ووقوعه في جواب الطلب وشبهه. مثاله. تعالوا أتُّلُ (القسم الثاني) ما يجزم فعلين الأول فعل الشرط والثاني جوابه وجزاؤه وهو أحد عشر: **إِنْ وَإِذَا وَمَهْمَا وَحَيْثَمَا وَمَنْ وَمَا وَمَتَى وَأَيَّانَ وَأَيْنَ وَأَيْسَى وَأَيُّ**. وكلها أسماء إلاَّ أَنْ وَإِذَا وَمَهْمَا حرفان.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله **إِنْ نَشَأْ نَزَلْ**. تتعلم تريح. مهما تعمل توجر. حيثما تكن يأتك زرقك. مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ يَجْعَلْ مَخْرَجًا، مَنْ خَيْرَ يَعْلَمَهُ اللَّهُ. متى تخلص عملك يقبله الله، أَيَّانَ يَجْلِسُ التَّلَامِذَةُ أَجْلَسَ، أينما يوجهه لا يأت بخير، ألى تدغ يستجب لك. أَيَّامًا تدعوا فله الأسماء الحسنى.

باب الأسماء التي تعملُ عملُ الفعل

١ س ما هي الأسماء التي تعمل عمل الفعل؟

١ ج هي عشرة المصدر. وإسم المصدر. وإسم الفاعل وإسم المفعول. وإسم المبالغة. والصفة المشبهة. وإسم الفعل. والظرف والجار والمجرور. وإسم التفضيل.

باب المصدر

١ س ما هو المصدر؟

١ ج المصدر هو إسم الحدث المشتمل على حروف الفعل لفظاً أو تقديراً.

٢ س ماذا يعمل المصدر؟

٢ ج يعمل عمل الفعل فيرفع الفاعل وينصب المفعول. بشرط أن



يمكن حلول فعله محله مع أن أو ما المصدريتين وسواء كان ميمياً أو نائباً عن فعل أو غيره.

٣ س ما هي أقسام عمله؟

٣ ج ثلاثة يعمل مضافاً إلى فاعله أو مفعوله. أو منوئاً وهو أقيس. أو مقروناً بال وهو شاذ.

٤ س ما أمثلة ذلك؟

٤ ج أمثله وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ. البقرة: 251. لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ. فصلت: 49، كَذَكَرِكُمْ آبَاءَكُمْ. البقرة: 200. وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ. النساء: 161. فَضْرَبَ الرَّقَابِ. محمد: 4. حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلاً. آل عمران: 97. وقال الشاعر:

أظلمون إن مصابكم رجلاً * اهدى السلام تحية ظلم. أو إطعام في يوم ذي مسغبة. يتيماً ذا مقربة. إنك والضرب خالداً لمسيئى ضعيف النكاية اعداءه * يخال الفرار يراخي الأجل.

باب إسم المصدر

١ س وما هو إسم المصدر؟

١ ج هو إسم الحدث الجاري على غير حروف الفعل.

٢ س وماذا يعمل إسم المصدر؟

٢ ج يعمل عمل الفعل بشروط المصدر.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله ألم نجعل الأرض كفاتاً أحياء وأمواتاً، اعجبني كلامك



زيداً وثوابك عمراً.

باب إسم الفاعل

١ س ما هو إسم الفاعل؟

١ ج هو إسم فاعل الفعل المشتق من لفظ الفعل الجاري على

حركاته وسكناته.

٢ س ما أوزانه وأمثاله؟

٢ ج وزن الثلاثي فاعل وباقي الأفعال. مفعول. ومنفعل.

ومستفعل. مثال ذلك، ضارب. ومكرم. ومُنطلق. ومُستخرج.

٣ س إلى كم ينقسم إسم الفاعل؟

٣ ج ينقسم إلى قسمين. مقرون بأل. ومجرد عنها.

٤ س ما حكم المقرون بأل؟

٤ س حكمه أن يعمل عمله فيرفع الفاعل وينصب المفعول

مطلقاً سواء كان للماضي أو الحال أو الإستقبال.

٥ س وما حكم المجرد عن أل؟

٥ ج حكمه أنه لا يعمل إلا بشرطين: الأول: أن يكون للحال أو

الإستقبال. الثاني: أن يعتمد على نفي، أو إستفهام، أو محبر عنه، أو

موصوف.

٦ س ما أمثلة ذلك؟

٦ ج أمثله: هذا الضاربُ زيداً أمس أو الآن أو غداً. ما ضاربُ

زيدٌ عمراً. أضرابُ زيدٌ عمراً، زيدٌ ضاربٌ عمراً جاء رجلٌ ضاربٌ

عمراً. (ولا يكون في المجرد إلا الآن أو غداً) وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ.

النساء:162، ولا آمينَ اليبىءَ الحرامَ. المائدة:2، والذاكربن اللة كئبراً.
الأحزاب:35 خشعاً أبصارهم. القمر:7، إنبى جاعل فى الأرض خلفة.
البقرة:30.

باب إسم المفعول

١ س ما هو إسم المفعول؟

١ ج هو إسم المفعول المشتق من لفظ الفعل الواقع عليه.

٢ س ما أوزانه؟

٢ ج أوزانه إن كان من الثلاثى فهو على مفعول نحو مضروب

ومقصود. وإن كان من غيره فهو على وزن إسم فاعله بشرط فتح ما قبل آخره نحو مستخرج ومجتذب.

٣ س وما حكمه؟

٣ ج حكمه أنه يعمل عمل الفعل الذى لم يسم فاعله.

٤ س ما شروطه؟

٤ ج شروطه هى: ١- تشروط: إسم الفاعل فىعمل مطلقاً مع أل.

٢- بشرط الحال والإستقبال إذا كان مجرداً عنها.

٥ س ما مثاله؟

٥ س مثاله جاء المضروب عبده، زيد مضروب عبده، هذا معطى

أبوه درهماً. وإن ابن اخت القوم مُصغى أناء * إذا لم يزاحم خاله بأب

جلد.



باب أسماء المبالغة

- ١ س وما هي أسماء المبالغة وما حكمها وما شرطها؟
- ١ ج هي ما كان على وزن فَعَالٍ أو فعول أو مفعال أو فعييل أو فعل وحكمها أنها تعمل عمل الفعل بشروط إسم الفاعل.
- ٢ س ما مثاله؟
- ٢ ج مثاله. إِنَّ اللَّهَ غَفَّارٌ ذُنُوبَ عِبَادِهِ، هذا العالم الخَوَّاضُ بِحَارِ القلومِ الغَوَّاصُ لِحَجِّهَا وقال أبو طالب —
- ضروبٌ بنصل السيفِ سوقِ سمائها.
- إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ ذُنُوبَ الْعَالَمِينَ. إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ دَعَاءَ مَنْ دَعَاهُ. أَلَّهُ لَمَنَحَارِ سَمَائِهَا، لا يزال هذا التلميذُ حذرًا نسيانَ دروسه، جاء الضَّرَابُ زِيدًا، ما ضربَ زيدَ عمرًا.

باب الصفة المشبهة

- ١ س وما هي الصفة المشبهة وما علامتها؟
- ١ ج هي الصفة التي تصاغ من الفعل اللازم للمعنى الثابت الحاضر الدائم، وعلامتها أن يستحسن إضافتها لفاعلها في المعنى نحو حسنُ الوجهِ ظاهر القلبِ تقىَّ العرضِ بخلاف نحو زيد ضارب أبوه.
- ٢ س كم أحوال معمولها؟
- ٢ ج أحوال معمولها ثلاثة. الرفع على الفاعلية، والنصب على التشبيه بالمفعول به إذا كان معرفةً أو على التمييز إذا كان نكرةً، والجر على الإضافة.
- ٣ س ما مثال ذلك؟



٣ ج مثاله مررت برجلٍ حسنٍ وجهه فصيحٌ لفظه، مرت برجلٍ حسنٍ خلقاً طاهرٍ عرضاً، مررت بتلميذٍ حسنٍ الحفظٍ وحسن الحفظِ.

باب إسم الفعل

١ س ما هو إسم الفعل؟

١ ج إسم الفعل كثير نحو بلة زيدا بمعنى دعه ورؤيده وتيده بمعنى امهله، وهيئات بمعنى بعد، وشتان بمعنى افترق، وأوه بمعنى اتوجع، وأف بمعنى اتضجر، وهلم زيدا أي أحضره، وهات أي أعطني، وصه أي اسكت، ومه أي اكفف، وهيا أي اسرع، وهاه أي ليك، (ومنها) ما أصله ظرف أو جار ومجرور نحو مكانك أي اثبت، وعندك ولديك ودونك أي خذ، وبه أي الصق، ووراءك أي تأخر، وأمامك أي تقدم، وإليك أي تنحّ عليك أي ألزم وغير ذلك.

٢ س ما حكمه؟

٢ ج حكمه أنه يعمل عمل الفعل الذي ناب عنه سواء كان لازماً أو متعدياً.

باب الظرف والجار والمجرور

١ س ما هو الظرف والجار والمجرور العامل عمل الفعل؟

١ ج هو كل ظرف أو جار ومجرور اعتمد على نفي أو إستفهام أو موصوف أو موصول أو صاحب خبر أو حال.

٢ س ما حكمه؟

٢ ج حكمه أنه يرفع الفاعل فقط.



٣ س ما أمثلته؟

٣ ج أمثلته ما في الدار أحد، في الدار زيد، مررت برجل معه صقر، جاء الذي في الدار أبوه، زيد عندك أخوه، مررت بزيد عليه جبة.

باب أفعال التفضيل

١ س ما هو أفعال التفضيل؟

١ ج هو الصفة التي على وزن أفعال الدالة على زيادة الموصوف

على مشاركته فيها.

٢ س وما حكمه؟

٢ ج حكمه أنه لا يرفع الإسم الظاهر إلا في مسألة الكحل.

٣ س ما ضابطها؟

٣ ج ضابطها أن يكون في الكلام نفي بعده إسم جنس موصوف

ياسم التفضيل، بعده إسم مفضل على نفسه باعتبارين وهو الفاعل.

٤ س ما مثاله؟

٤ ج مثاله قوله صلى الله عليه وآله وسلم ما من أيام أحب إلى

الله تعالى فيها الصوم منه في عشر ذي الحجة ونحو ما رأيت رجلاً أحسن

في عنه لكحل منه في عين زيد وقال الشاعر

ما رأيت إمرأ أحب إليه

البذل منه إليك يا ابن سنان

باب أفعال المدح والذم

١ س ما هي أفعال المدح والذم؟

١ ج هي نِعَمَ وبِئْسَ وَحَيْدًا وَلَا حَيْدًا وما كان على وزن فَعَلَ نحو شَرَّفَ وَخَبَثَ وَسَاءَ.

٢ س ما حكم هذه الأفعال؟

٢ ج حكمها أن يكون بعد الفعل فاعل إِمَّا ظاهر مقرون بآل أو مضاف إلى المقرون بها أو مضمراً مميّز بنكرة منصوبة والجملة خبر مقدم وبعد ذلك إسم مرفوع وهو المخصوص بالمدح أو الذم مبتدأ مؤخر وقد يحذف المخصوص إذا كان معلوماً.

٣ س ما مثال ذلك؟

٣ ج مثاله نِعَمَ الصَّاحِبُ زَيْدٌ، بئس الغلام غلام زيد، نِعَمَ رَجُلًا زَيْدٌ، سَاءَتِ مُرْتَفَقًا. الكهف: 29، وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا. الكهف: 31، نِعَمَ الْعَبْدُ إِلَهَ أَوْابٍ. ص: 30، فَهَمَّ الرَّجُلُ زَيْدٌ، فَهَمَّ رَجُلًا زَيْدٌ، خَبَثَ الرَّجُلُ عَمْرًا، خَبَثَ رَجُلًا عَمْرًا، حَيْدًا الْعِلْمُ وَلَا حَيْدًا الْجَهْلُ.

باب الفعل المتعدي واللازم والواسطة

١ س ما هو الفعل المتعدي وما علامته؟

١ ج هو الفعل الذي يصل إلى مفعول بغير حرف جر وله علامتان: (الأولى) أنه يصح أن تتصل به هاء الضمير نحو زَيْدٌ ضْرِبَهُ عَمْرًا. (الثانية) أن يصح أن يبنى منه إسم مفعول تام نحو مضروب ومشروب ومكتوب.

٢ س ما حكم المتعدي وما أقسامه؟



٢ ج حكمه أن ينصب المفعول به نحو حفظ التلميذُ الدرسَ،
وأقسامه ثلاثة، متعد إلى مفعول وإلى مفعولين وإلى ثلاثة مفاعيل نحو
ضربت زيداً كسوت زيداً جبةً أعلمت زيداً عمراً فاضلاً.

٣ س وما هو الفعل اللازم وما علامته؟

٣ ج اللازم هو ما تخصص بفاعله ولم يتعد إلى المفعول به إلا بسبب
من أسباب التعدية، وأمّا علاماته فكثيرة منها أن لا يصح أن تتصل به
هاء الضمير ولا يبنى منه إسم مفعول تام نحو خرج فإنه لا يجوز أن تقول
زيد خرج به عمرو ولا مخروج وإنما يقال زيد خرج به عمرو أو خرج به
بالتشديد ومخروج به.

٤ س ما هي أسباب التعدية وما حكمها؟

٤ ج هي كثيرة والشائع منها ثلاثة الهمزة، وحرف الجر، وتشديد
عين الفعل، وحكمها أنها تعدي الفعل اللازم إلى مفعول واحد. وأمّا
المتعدي فقد تعديه إلى مفعولين وإلى ثلاثة مفاعيل نحو أذهبتُ زيداً
وذهبتُ به، وفرحته، أذهبتُم طيِّباتكم. الأحقاف: 20، أمتتنا اثنتين
وأحييتنا اثنتين. غافر: 11، هو الذي يسيركم. يونس: 22، احفرته بيراً،
علمته القرآن، أريتُ زيداً خالداً منطلقاً.

٥ س وما هي الواسطة؟

٥ ج هي ما لا يوصف بتعد ولا لزوم وهي الأفعال الناقصة كان

وأخواتها وكاد وأخواتها.



باب الفعل المتصرف والجامد

١ س ما هو المتصرف وما هو الجامد؟

١ ج المتصرف ما اختلفت ابنتيه لاختلاف زمانه وهو كثير والجامد ما ليس كذلك وهو قليل.

٢ س ما مثال المتصرف؟

٢ ج مثاله ضرب وكتب فانه يتصرف إلى يضرب واضرب وضرباً وضارب ومضروب ويكتب واكتب وكتابة ومكتوب.

٣ س وما مثال الجامد؟

٣ ج مثاله ليس ودام وعسى وأكثر أفعال المقاربة وأفعال المدح والذم وفعل التعجب وحاشا وخلا وعدا وهات وتعال وقل نحو قل رجل يقول ذلك وقلما تصدق عمرو.

باب أحكام الجمل وشبهها

١ س ما هي الجملة وشبهها؟

١ ج الجملة فعل وفاعل أو مبتدأ وخبر. وشبه الجملة ظرف أو جار ومجرور.

٢ س إلى كم تنقسم الجملة؟

٢ ج تنقسم الجملة إلى إسمية وفعلية وصغرى وكبرى وما لها محل من الإعراب وما لا محل لها.

٣ س ما تفصيل ذلك؟

٣ ج الجملة الإسمية ما كانت مبتدأة بإسم نحو الصدق محمود، والفعلية ما كانت مبتدأة بفعل نحو فاز المتقون، والكبرى هي الإسمية التي

خبرها جملة نحو العالم خليفة خليفة الله في الأرض ولصغرى بخلاف ذلك.

٤ س وما هي الجملة التي لها محل من الإعراب؟

٤ ج هي الجملة التي تحمل محل المفرد غالباً وهي سبع جُمَل (الأولى): الواقعة خبراً ومحلها الرفع في باب المبتدأ وباب إن وأخواتها والنصب في باب كان وأخواتها نحو زيدٌ قام أبوه، إنَّ زيداً أبوه منطلق، كانوا يظلمون. (الثانية): الواقعة حالاً ومحلها النصب نحو وجأؤوا أباهم عشاءً يَبْكُونَ. يوسف: 16 (الثالثة): الواقعة مفعولاً للقول ومحلها النصب نحو قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ. مريم: 30 (الرابعة): المضاف إليها ومحلها الجر نحو إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ. النصر: 1 (الخامسة): الواقعة جواباً لشرط جازم إذا اقترنت بالفاء أو إذا الفجائية ومحلها الجزم نحو وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ. البقرة: 215. وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ. الروم: 36 (السادسة): التابعة لمفرد ومحلها بحسب ما قبلها نحو مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ. البقرة: 254 (السابعة): التابعة لجملة لها محل من الإعراب نحو زيدٌ قام أبوه وقعد أخوه.

٥ س وما هي الجملة التي لا محل لها من الإعراب؟

٥ ج هي التي لا تحمل محل المفرد غالباً وهي سبع جُمَل (الأولى): الابتدائية نحو إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ. يوسف: 2 (الثانية): الصلة نحو الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ. الكهف: 1 (الثالثة): المعترضة نحو فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا — وَلَنْ تَفْعَلُوا — فَاتَّقُوا النَّارَ. البقرة: 24 (الرابعة): المفسرة نحو كمثل آدم خلقه من تراب (الخامسة): جواب القسم نحو حَمِّ وَالْكِتَابِ الْمُمِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ. الدخان: 3 (السادسة): الواقعة جواباً لشرط غير جازم مثل



إذ وإذا ولو ولولا، أو جازم ولم تقترن بالفاء أو ياذا الفجائية نحو إذا جاء زيدٌ أكرمه (السابعة): التابعة لما لا محل لها من الإعراب نحو قام زيدٌ وقعد عمرو.

٦ س ما حكم الجمل وشبهها بعد المعارف والنكرات؟

٦ ج حكمها أنها تكون بعد المعارف الخالصة أحوال وبعد

النكرات الخالصة صفات وبعد المحتملة للتعريف والتكثير صفة أو حال نحو جاء زيدٌ والشمسُ طالعةٌ، ليومٍ لا ريبَ فيه. آل عمران: 9، كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا. الجمعة: 5

٧ س وما مثال الظرف والجار والمجرور إذا وقع خبراً أو صفة أو

غير ذلك؟

٧ ج مثاله الحمد لله، زيدٌ عندك، أو كصيب من السماء، رأيت

طائراً فوق غصنٍ أو على غصنٍ، فخرج على قومه في زينته، رأيت الهلال بين السحاب، رأيت ثمرةً يانعةً فوق غصنٍ أو على غصنٍ.

باب الأدوات والحروف ونحوها

* حرف الألف وفيه تسع وعشرون كلمة *

١) الألف وهي إمّا حرف إستفهام نحو أزيدة قائم وإمّا حرف نداء

نحو أعمرو.

٢) أجل وهي حرف جواب وتصديق.

٣) إذ وهي ظرف لما مضى من الزمان نحو وأذكروا إذ كنتم

قليلاً. الأعراف: 86

٤) إذما وهي حرف شرط جازم.



٥) إذا وهي إمّا ظرف لما يستقبل من الزمان خافض لشرطه منصوب بجوابه وتختص بالجملة الفعلية، وإمّا فجائية وتختص بالجملة الاسمية مثالهما ثمّ إذا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ. الروم:25.

٦) أف إسم فعل مضارع بمعنى أتضجر نحو فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَف. الإسراء:23.

٧) ألاّ وهي إمّا حرف استفتاح وتنبية وتدخل على الجملتين الإسمية والفعلية نحو أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ. البقرة:13، أَلَا يَوْمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ أَخْرَجْتُمُوهُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَأَنْتُمْ كَارِفُونَ. القصص:63، وَأَمَّا حَرْفٌ عَرَضٌ وَتَحْضِيضٌ، وتختص بالجملة الفعلية نحو أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ. النور:22.

٨) ألاّ وهي حرف تحضيض وتوبيخ وتختص بالجملة فإن دخلت على المضارع فهي حرف تحضيض نحو أَلَا تَصَلِّيْ أَوْ عَلَى الْمَاضِي فَهِيَ حَرْفٌ تَوْبِيخٌ نَحْوُ أَلَا صَلَيْتَ.

٩) إلاّ وهي حرف استثناء ونصب نحو فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا. البقرة:249.

١٠) أمّ وهي إمّا متصلة وهي ما تقدمها همزة الإستفهام نحو سَوَاءَ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ. يس:10، الذِّكْرَيْنِ حَرَمٌ أَمْ الْأُنثَيْنِ. الأنعام:143، وإمّا منقطعة بمعنى بل وهي ما ليس كذلك نحو أَمْ يَقُولُونَ اقْرَأْ. يونس:38.

١١) أمّا وهي حرف استفتاح وتنبية بجزلة ألاّ.

١٢) أمّا وهي حرف شرط وتوكيد وتفصيل نحو فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي السَّارِ. هود:106، وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ. هود:108.

١٣) إِمَّا حرف تفصيل نحو إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا. الإنسان:3.

١٤) أَمَس ظرف لليوم الماضي مبني على الكسر في محل نصب.
١٥) إِنْ وهي إِمَّا حرف شرط جازم نحو وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ.
الأنفال:19 وإِمَّا مخفة من الثقيلة عاملة نحو وَإِنْ كَلَّا لَمَّا يُوقِنْتَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ. هود:111 أو مهمله نحو إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ.
الطارق:4، وتلزم اللام في خبرها إذا أهملت، وإِمَّا نافية نحو إِنْ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ. الملك:20.

١٦) أَنْ وهي إِمَّا ضمير نحو إِنْ مِنْ قَوْلِكَ أَنْتَ وَنَحْوِهِ وَالتَّاء حرف خطاب، وإِمَّا حرف مصدرية ونصب نحو يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ. النساء:28، وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ. البقرة:184، وإِمَّا مخففة من الثقيلة تنصب الإسم وترفع الخبر وإسمها ضمير الشأن محذوف، وعلامتها أَنْ تكون بعد فعل اليقين أو ما نُزِلَ مِثْلُهُ نحو أَنْ سَيَكُونُ. الزمل:20، أو حرف تفسير نحو فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْقُلُوكَ. المؤمنون:27.

١٧) إِنْ حرف توكيد ونصب تنصب الإسم وترفع الخبر.
١٨) أَنْ حرف مصدرية ونصب تنصب الإسم وترفع الخبر.
١٩) أَنْفًا ظرف لما قُرِبَ مِنَ الزَّمَانِ منصوب على الظرفية وعلامة نصبه الح نحو مَاذَا قَالَ أَنْفًا. محمد:16.
٢٠) أَهْلًا وسهلاً مفعول به منصوب بفعل محذوف تقديره صادفت أهلاً وسهلاً.

٢١) أَوْ حرف عطف ولها اثنا عشر معنى تطلب من المطولات.



٢٢) أوة إسم فعل مضارع بمعنى أتوجعُ.
 ٢٣) أي وهي إمّا حرف نداء نحو أي رب، أو حرف تفسير نحو
 عندي عسجد أي ذهب، وما بعدها عطف بيان على ما قبلها أو بسدل
 منه.

٢٤) إي حرف جواب بجزلة نعم ولا تقع إلا قبل القسم نحو قل
 إي ورَبِّي إِيَّاهُ لِحَقِّ. يونس: 53

٢٥) أيّ وهي أن تكون إسم شرط جازم نحو أَيّأ مَا تَدْعُونَا فَلَنُ
 الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَى. الإسراء: 110، و إمّا إسم إستفهام نحو أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
 هَسَذَةُ إِيمَانًا. التوبة: 124، و إمّا إسم موصول نحو تَمَّ لَتَرِعَنَّ مِنْ كُلِّ
 شَيْعَةٍ أَتَيْتَهُمْ أَشَدُّ. مريم: 69، و إمّا إسم دال على الكمال نحو مررت
 بِرَجُلٍ أَيُّ رَجُلٍ، و إمّا وصلة لنداء ما فيه أل نحو يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ.
 الإفطار: 6.

٢٦) أيّا وهي حرف نداء.

٢٧) إيّا وهي ضمير نحو إيّاك ونحوه.

٢٨) أيضاً مصدر منصوب.

٢٩) أيُّمُ الله وفيه لغات كثيرة وهو إسم وضع للقسم مبتدأ ولفظ
 الجلالة مضاف إليه والخبر محذوف تقديره أيُّمُ الله قسماً.

حرف الباء وفيه عشر كلمات

- 1) الباء وهي إمّا حرف جر و إمّا حرف قسم وجروله معان
 كثيرة تطلب من المطولات.
- ٢) بَسَّ فعل ماض من أفعال الذم نحو بَسَّ الشُّرَابُ.



الكهف: 29.

- ٣) بَتَّةٌ يُقَالُ لَا أَفْعَلُهُ الْبَتَّةُ أَيَّ أَصْلًا وَهُوَ مُصَدَّرٌ مَنْصُوبٌ.
- ٤) أَجَلٌ حَرْفٌ جَوَابٌ بِمَعْنَى نَعَمْ.
- ٥) يَخُّ كَلِمَةٌ تُقَالُ عِنْدَ الْمَدْحِ وَالرِّضَى بِالشَّيْءِ.
- ٦) بَلٌّ حَرْفٌ عَطْفٌ وَاضْرَابٌ.
- ٧) بَلَّةٌ إِسْمٌ فِعْلٌ أَمْرٌ بِمَعْنَى دَعَى مَبْنِي عَلَى فَتْحِ ظَاهِرٍ فِي آخِرِهِ.
- ٨) بَلَى حَرْفٌ جَوَابٌ لِإِيجَابِ النَّفْيِ خَاصَّةً لِحَوِّ أَلْسِنَتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى.

الأعراف: 172

- ٩) يَيْدٌ إِسْمٌ بِمَعْنَى غَيْرٍ لَا يَكُونُ إِلَّا مَنْصُوبًا وَالْجُمْلَةُ بَعْدَهُ مِضَافَةٌ إِلَيْهِ لِحَوِّ أَنَّهُ كَثِيرُ الْمَالِ يَيْدٌ أَنَّهُ بِخَيْلٍ.
- ١٠) بَيْنَ ظَرْفٍ بِمَعْنَى وَسْطٍ.

حرف التاء وفيه كلمتان

- 1) حرف التاء وهي إمَّا أن تكون حرف خطاب في نحو أنت وأنت وشبهه، و إمَّا ضمير رفع في أو آخر الأفعال نحو قمتُ، و إمَّا علامة التانيث نحو قامت، و إمَّا حرف قسم وجر في نحو تالله.
- ٢) تعالَ فعل أمر مبني على حذف حرف العلة وهو الألف والفتحة قبلها دليل عليها.

حرف الثاء وفيه كلمتان

- 1) ثَمَّ وهي حرف عطف وترتيب ومهله.
- ٢) ثَمَّ إِسْمٌ يَشَارُ بِهِ إِلَى الْمَكَانِ الْبَعِيدِ وَهُوَ ظَرْفٌ مَكَانٌ مَنْصُوبٌ



على الظرفية وعلامة نصبه الخ.

حرف الجيم وفيه كلمتان

١) جمل حرف جواب بمزلة نعم.

٢) جبر حرف جواب كذلك.

حرف الحاء وفيه ست كلمات

١) حاشا وهي إما فعل تنزيه نحو حاشا لله وإما أداة استثناء كما

سبق بيانه.

٢) حبذا زيّد وإعرايه حبّ فعل ماض لإنشاء المدح بمزلة نعم ذا

إسم إشارة فاعل مبني على السكون في محل رفع وجملة الفعل والفاعل في

محل رفع خبر مقدم زيّد مبتدأ مؤخر مرفوع الخ.

٣) حتى وهي إما حرف جر نحو سلّام هي حتى مَطْلَعِ الْفَجْرِ.

القدر: 5، وإما حرف غاية وجر بمعنى إلى، أو حرف تعليل وجر بمعنى

اللام ويقع الفعل المضارع بعدها منصوباً بأن مضمرة جوازاً كما سبق في

النواصب، وإما حرف عطف ويشترط أن يكون ما بعدها جزءاً مما قبلها

وغاية له في نقص أو زيادة، وضابطة أن يصح استثناءه مما قبله نحو قَسِدَمَ

الحجّاجُ حتى المشاة، مات الناسُ حتى الأنبياءُ وإما حرف ابتداء فيدخل

على الجملة الاسمية نحو:

فما زالت القتلى تمج دماءها

بدجلة حتى ماء دجلة اشكُلُ

وقول حسان رضي الله عنه:



- يُغشون حتى ما قر كلاًهم
لا يسألون عن السواد المقبل
4) حيثُ وهي ظرف مكان مبني وتلزم الإضافة إلى جملة إسمية أو فعلية نحو أجلس حيث زيدٌ جالسٌ وحيثُ جلسَ زيدٌ.
5) حيثما إسم شرط جازم الخ.
6) حيٌّ على أو حيثلاً إسم فعل أمر بمعنى أقبل.

حرف الخاء وفيه كلمة

- 1) خلا وهي اداة استثناء إماً فعلاً ناصباً أو حرفاً جاراً وقد تقدم في باب الإستثناء.

حرف الدال وفيه كلمة

- 1) دُونَ وهي ظرف مكان منصوب وهو يدل على تفارت بين ما قبله وما بعده.

حرف الذاو وفيه كلمتان

- 1) ذا أو ذي وما تبعهما من أسماء الإشارة وقد تقدمت.
2) ذو بمعنى صاحب وهو من الأسماء الخمسة ومؤنثه ذات بمعنى صاحبة نحو ذاتُ عقل، ذَوَاتَا أَفْئان. الرحمن: 48، ذَوَاتِي أَكْـلِ خَمَطٍ وَأَثَلِ وَشَيْءٍ مِّنْ سِنْدِرٍ قَلِيلٍ. سبأ: 16.



حرف الراء وفيه كلمتان

- ١) رُبٌّ وهي حرف تَقْلِيلٍ وجَرٍ ويشترط أن يكون مجرورها
 نكرةً ممنوعاً نحو رُبُّ رجلٍ صالحٍ لقيتهُ.
 ٢) رَيْثٌ وهي ظَرْفٌ زَمَانٍ نحو انتظرني ريثماً أحفظُ درسي.

حرف السين وفيه خمس كلمات

١ و ٢) السين وسوف وهما حرفا حرفا إستقبال ويقال لهما حرفا
 التنفيس ويختصان بالمضارع.

٣) سَيٌّ من لا سيما بجملة مثل وزنا ومعنى وتثنيته سَيَّانٍ ويشترط
 تشديد بائه ودخول لا عليه ودخول الواو على لا، فإن كان ما بعدها
 معرفة جاز فيه الرفع والجر وتكون لا نافية للجنس وسَيٌّ إسْمُهَا منصوب
 وما موصولة أو نكرة موصوفة في حالة الرفع نحو لا سيما زيدٌ والتقدير لا
 سَيٌّ الذي هو زيدٌ أو لا سَيٌّ شيءٌ هو زيدٌ، وفي حالة الجر تكون ما
 زائدة وزيد مضاف إليه والتقدير ولا سَيٌّ زيدٌ أي ولا مثل زيد، وإن
 كان ما بعدها نكرة جاز الرفع والنصب والجر، فأما وجه الرفع والجر
 فكما تقدم وأما وجه النصب فتكون ما كافةً وما بعدها تميز نحو ولا
 سَيِّما رجلٌ في الدار ورجلاً ورجل.

4) سَوَاءٌ وأشهر معانيها أَرْبَعَةٌ (الأول): بمعنى مستوٍ فإن مددت
 فتحت السين وإن قصرت كسرت نحو مررت برجلٍ سواءٍ والعدم؛
 مكاناً سَوَى (الثاني والثالث) بمعنى الوسط والتام ويجب أن تمد وتفتح نحو
 قوله تعالى في سَوَاءِ الْجَحِيمِ. الصفات: 55 ونحو هذا درهمٌ سواءٌ أي
 تام (الرابع) أن تكون بمعنى غير أو مكان فتمد مع الفتح وتقصّر مع



الضم وتمد وتقصر مع الكسر وتقع صفة أو استثناء نحو ما جاءني أحد
سواك ما جاءني سوى زيد.
٥) ساء وهي فعل من أفعال الهم وقد تقدم في بابه.

حرف العين وفيه ثمان كلمات

- 1) عدا وهي من أدوات الإستثناء.
- ٢) على إما حرف جر ولها تسعة معان الإستعلاء والمصاحبة
والمجازة والتعليل والظرفية وموافقة الباء وموافقة من والاسندرك
وتكون زائدة وأمثلة في المطولات.
وقد تستعمل على وجه يفهم منه كون ما بعدها شرطاً فيما قبلها
نحو قوله تعالى عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ. القصص: 27، يُبَايِعُكَ
عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا. الممتحنة: 12، وإِذَا إِسْمًا بمعنى فوق.
- 3) عَنْ وهي إما حرف جر ولها عشرة معان المجازة والبدل
والإستعلاء والتعليل ومعنى بعد وفي ومن والباء والإستعانة وزائدة
والأمثلة في المطولات.
و إما حرف مصدرى على لغة تميم مثل أن، وإِذَا إِسْمًا بمعنى
جانب نحو مِنْ عَن يَمِينِي تَارَةً وَأَمَامِي.
- 4) عوض ظرف إستغراق المستقبل مثل أبداً إلا أنه مختص بالنفي
فإن أضيف نحو لا أفعله عوض العائضين فهو معرب إعراب الظرف
المنصوب وإلا فهو مبني إما على الضم أو الفتح أو الكسر كل ذلك
جائز.
- ٥) عسى فعل ترج في المحبوب وفعل اشفاق في المكروه وتعمل

عمل كان في نحو عسى زيداً أن يقوم وتكون تامة في نحو عسى أن يقسوم زيداً إذا قدرتها خالية عن الضمير.

٦) عَلُّ بلام خفيفة إسم بمعنى فوق ويلزم فيه أمران، جره بمن واستعماله غير مضاف.

٧) عَلُّ لغة في لعل حرف ترج ونصب.

٨) عند ظرف لبيان كون مظهرها حاضراً أو قريباً سواء كان حساً أو معنى وقد يدل على الزمان ولا تجر إلا بمن.

حرف الغين وفيه كلمة واحدة

1) غير وهي إما صفة لنكرة نحو أخرجنا نعمل صالحاً غير الذي كنا نعمل. فاطر: 37 أو لمعرفة قريبة من النكرة نحو غير المغضوب عليهم. الفاتحة: 7 وإما أداة استثناء وقد تقدم ذكرها.

حرف الفاء وفيه ثلاث كلمات

0) الفاء المفردة وهي على قسمين (القسم الأول) العاطفة وتفيد ثلاثة أمور [أحدها] الترتيب وهو نوعان معنوي نحو قام زيد فعمرو، وذكوري وهو عطف مفصل على مجمل نحو فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا. البقرة: 36، فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا. النساء: 153] [ثانيها] التعقيب نحو جاء زيد فعمرو أي صفة عمرو [ثانيها] السببية وذلك هو الغالب في العاطفة جملة أو صفة نحو فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ. القصص: 15، فَتَلَقَى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ. البقرة: 37، لَأَكْلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُكُومٍ، فَمَالِؤُونَ مِنْهَا



البَطُون، فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ. الواقعة: 54 (القسم الثاني) أن تكون الفاء وابطة لجواب وذلك في سبعة مواضع جمعها بعضهم في قوله: إسمية طلبية وبحامد وبما وقد وبلن وبالتنقيس نحو وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. الأنعام: 17، إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ. آل عمران: 31، إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَمَ مِنْكَ مَالًا وَاَوْلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّيَ الْكَهْفُ: 40، فَإِنْ تَرَيْتُمْ فَمَا سَأَلْتَكُمْ. يونس: 72، إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ. يوسف: 77 وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ. البقرة: 197، وَإِنْ حَفِظْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ. التوبة: 28، وكما تربط جواب الشرط تربط ما اشبهه نحو الذي يأتي في قوله درهم.

(2) فضلاً عن ذلك تستعمل في موضع يستبعد فيه الأدنى ويراد به استحالة ما فوقه وهو مصدر فعل محذوف أي فضل فضلاً.
(3) في حرف جر وله عشرة معان الظرفية والمصاحبة والتعليل والإستعلاء وبمعنى الباء وإلى ومن والمقايسة والزائدة للتعويض أو للتوكيد والأمثلة في المطولات.

حرف القاف وفيه كلمتان

(1) قد وهي إمّا حرفية أو إسمية، فالحرفية لا تدخل إلا على الفعل ولها خمسة معان التوقع والتقريب والتعليل والتكثير والتحقق، والإسمية بمعنى حسب نحو قد زيد درهم.

(2) قَطُّ وهي على أوجه (الأول): أن تكون ظرف زمان لاستغراق ما مضى وتختص بالنفي في الماضي نحو ما فعلته قط، (الثاني): أن تكون بمعنى حسب ولم يسمع منهم إلا مقرونا بالفاء وهي زائدة

لازمة نحو أخذت درهماً فقط (الثالث): أن تكون إسم فعل بمعنى يكفي نحو قطني أي يكفيني.

حرف الكاف وفيه اثنا عشر كلمة

١) الكاف وهي إمَّا جارة أو غير جارة، والجارَّة إمَّا حرف أو إسم، والحرف له خمسة معان التشبيه والتعليل ومعنى علي والمبادرة والتوكيد، والجارَّة الإسمية بمعنى مثل تكون فاعلاً نحو:

ما عاتب الحر الكريم كنفسه
 ومفعولاً نحو:

لا يبرمون إذا ما الأفق جلله

بردُ الشتاء من الأجمال كالأرم

وتقع مبتدأ وإسم كان ومجرورة ومضافة والأمثلة في المطولات، وأمَّا الكاف غير الجارة فتوعان ضمير منصوب أو مجرور نحو ما ودعك ربك وما قلبي، وللآخرة خير لك من الأولى وحرف خطاب لا محل لها من الإعراب وهو اللاحق لأسماء الإشارة وبعض أسماء الأفعال وللضمير المنفصل المنصوب نحو ذلك وتلك ورويدك و أزيبتك وإياك وإياكما.

١) كأنّ وهي من أخوات ان ولها أربعة معان التشبيه والظن والتقريب والتحقيق.

٣) كافةً حال منصوب بمعنى كلهم.

٤) كمّ وهي إمَّا خبرية للتكثير أو إستفهامية بمعنى أي عدد ويشتركان في خمسة أمور الإسمية والإيهام والإفتقار إلى التمييز والبناء ولزوم التصدير، ويفترقان في خمسة أمور، أحدها أن الكلام مع الخبرية



يحتمل الصدق والكذب بخلاف الإستفهامية، الثاني أن الخبرية لا تستدعي جواباً بخلاف الإستفهامية، الثالث أن الإسم المبدل من الخبرية لا يقترن بالهمزة بخلاف الإستفهامية فيقال في الخبرية كم عبيد لي خمسون بل ستون وفي الإستفهامية كم مالك أعشرون أم ثلاثون، الرابع أن تمييز الخبرية كم مالك أعشرون أم ثلاثون، الرابع أن تمييز الخبرية مفرد نحو كم عبد ملكت أو مجموع نحو كم عبيد ملكت ولا يكون تمييز الإستفهامية إلا مفرداً، الخامس أن تمييز الخبرية واجب الخفض وتمييز الإستفهامية منصوب أبداً إلا إذا جرت بحرف جر ففي التمييز الجر والنصب وهو الأكثر وتقع مبتدأ وخبره وإسم كان ومفعولاً به وغير ذلك نحو كم رجل قام، كم غلاماً دخل ملكك، كم دراهمك، كم غلاماً اشتريت.

٥) كآين وهي خبرية إسمية مثل كم توافقها في خمسة أمور الإهم والإفتقار إلى التمييز والبناء ولزوم التصدير وإفادة التكثر وتخالفيها في خمسة أمور كونها مركبة وميزها مجرور بمن ولا تقع إستفهامية ولا مجرورة ولا يقع خبرها مفرداً ومثالها فكآين من قرية أهلكنها وهي ظالمة. الحج: 45.

٦) كذا وهي على ثلاثة أوجه إما مركبة من كاف التشبيه وحرف الإشارة، وإما أن تكون لكمة واحدة مركبة يكنى بها عن غير عدد فيقال مكان كذا وكذا، وإما تكون مكنياً بها عن العدد فتوافق كآين في أربعة أمور التركيب والبناء والإهم والإفتقار إلى التمييز وتخالفيها في ثلاثة أمور أنها ليس لها الصدر وأن تمييزها واجب النصب وإنما لا تستعمل غالباً إلا معطوفاً عليها مثلها نحو قيضت كذا وكذا درهماً.



اسم غير ظرف مرفوعة مع المبتدأ منصوبة مع غيره.

١٢) كئى اماً مصدرية تنصب بأن مضمرة بعدها إذا جاءت السلام قبلها مقدره أو ظاهرة، وإما تعليلية إذا لم تجيء وهي من نواصب الفعل المضارع كما تقدم.

حرف اللام وفيه تسعة عشر كلمة

١) اللام المفردة وهي ثلاثة أقسام، عاملة للجر وعاملة للجزم، وغير عاملة، أما العاملة للجر فتكسر مع الظاهر نحو لله، وتفتح مع الضمير نحو لك ولها اثنان وعشرون معنى، منها الإستحقاق والمالك والتملك والتعليل وباقيها مع الأمثلة تطلب من المطولات، وأما العاملة للجزم فهي لام الأمر والدعاء وقد تقدمت في الجوازم، وأما غير العاملة فالمشهور منها خمسة أقسام لام الإبتداء نحو لزيد قائم واللام الواقعة في جواب لو وجواب لولا وجواب القسم واللام الموطئة لقسم محذوف اللام اللاحقة لأسماء الإشارة دلالة على البعد ولام التعجب في نحو لظرف زيد ولكرم عمرو أي ما أطرفه وما أكرمه.

٢) لا وتنقسم إلى ثلاثة أقسام نافية وناهية وزائدة، فأما النافية فهي على خمسة أوجه: الأولى: النافية للجنس على سبيل التنصيص وتعمل عمل أن في النكرات خاصة ويبنى اسمها إذا كان مفرداً على الفتح وينصب إذا كان مضافاً أو شبهه وقد تقدم مثال ذلك * الثانية: العاملة عمل ليس وهي تحتل نفي الجنس ونفي الوحدة ولا تعمل إلا في النكرات خاصة نحو لا رجل في الدار ولا امرأة، الثالثة: العاطفة ولا بد أن يتقدمها إثبات أو أمر أو نداء وان لا تقرن بعاطف ولا بد أن

يتقدمها إثبات أو أمر أو نداء وان لا تقترن بعاطف وأن يتعاند طرفاها نحو جاء زيد لا عمرو، الرابعة: الواقعة في الجواب المناقضة لنعم نحو أَجَاكَ زَيْدٌ فَتَقُولُ لَا، الخامسة: أن تكون على غير ذلك نحو لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ. يس: 40، وما أشبهه، وأما الناهية فتختص بالمضارع وتقتضي جزمه وإستقباله نحو لا تقم، لا يذهب زيد، وأما الزائدة فهي الداخلة في الكلام مجرد تقويته وتوكيده نحو مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي طه: 93، مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ. الأعراف: 12 ونحو ذلك.

٣) لات تعمل عمل ليس ولا يذكر معها إلا أحد معموليها والغالب حذف المرفوع منهما ولا تعمل إلا في الحين أو ما رادفه نحو وَلَاتِ حِينَ مَنَاصٍ. ص: 3، ولات ساعة مندم.

٤) لو وهي خمسة أقسام، حرف امتناع، وحرف شرط مستقبل، وحرف مصدري، وحرف تمنى، وحرف عرض، فالأولى نحو لو جاءني زيد لأكرمه تقول لو حرف شرط يقتضي في الماضي امتناع ما يليه واستلزامه لتاليه ولا بد لها من شرط وجواب مضارع منفي بلم أو ماض منفي بما أو مثبت مقترن باللام غالباً، والثانية: نحو وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا. يوسف: 17 تقول: لو حرف شرط مستقبل بمرتلة إن ونحو ذَلِكَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. الصف: 9 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ. المائدة: 100، الثالثة: أن تكون حرفاً مصدرياً بمرتلة أن وأكثر وقوعها بعد ود ويود نحو وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ. القلم: 9، يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ. البقرة: 96، الرابعة: للتمني نحو لو تأتيني فتحدثني، فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً. الشعراء: 102، الخامسة: للعرض نحو لو تزل عندنا فتصيب خيراً.

٥) لولا وهي ثلاثة أقسام، الأولى حرف امتناع لوجود نحو لولا زيد لأكرمتك ولا يليها إلا إسم أو إن الثقيلة أو الخفيفة وجوابها ماض منفي بما أو مثبت مقترن باللام ويجوز حذف جوابها لدليل، الثانية أن تكون للتحييض والعرض فتختص بالمضارع نحو لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ. النمل:46، لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ. المنافقون:10، الثالثة أن تكون للتوبيخ والتندم فتختص بالماضي نحو لَوْلَا جَاؤُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءِ. النور:13.

٦) لو ما هي مثل لولا.

٧) لم حرف نفي تنفي المضارع وجزم تجزمه وقلب تقلب معناه ماضيا وهي تنفي قولك قد فعل.

٨) لَمَّا على ثلاثة أقسام نافية وحينية واستثنائية، فَأَمَّا النافية فهي مثل لم تختص المضارع وتنفي قولك قد فعل وتفارق لم في خمسة أمور أن نفيها مستمر إلى الحال ولا تقترن بأداة شرط، وأن منفيها قريب من الحال، وأنه متوقع بثبوته، وأنه جائز حذفه، وَأَمَّا الحينية فتختص بالماضي وتقتضي جملتين وجدت ثانيتهما عند وجود أولاهما نحو لما جاءني أكرمته ويقال فيها حرف وجود لوجود وَأَمَّا الإستثنائية فتدخل على الجملة الإسمية نحو إِنْ كَلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ. الطارق:4، وعلى الماضي لفظاً لا معنى نحو أنشدك الله لَمَّا فعلت.

٩) لن تختص بالمضارع وهي حرف نفي ونصب وإستقبال وهي لنفي قولك سيفعل.

١٠) ليت حرف تمن ونصب يتعلق بالمستحيل غالباً. وحكمه أنه ينصب الإسم ويرفع الخبر من أخوات إن كما تقدم.

١١) لعل حرف ترح ونصب من أخوات إن تنصب الاسم وترفع الخبر وهي في الخيوط حرف ترح ونصب وفي المكروه حرف اشفات ونصب.

١٢) لكن المشددة وهي حرف استدراك ونصب من أخوات إن تنصب الاسم وترفع الخبر يستدرك بها بعد الإيجاب بالنفي وبعد النفي بالإيجاب.

١٣) لكن الساكنة وهي ضربان، الأولى مخففة من الثقيلة وهي حرف استدراك وإبتداء لا عمل لها وتدخل على الجملتين الإسمية والفعلية وقد تقترن بالواو، والثانية العاطفة ولها شرطان أن يكون معطوفها مفرداً، وأن يتقدمها نفي أو شبهه نحو ما جاء زيد لكن عمرو، لا تكرم عمراً لكن زيداً.

١٤) ليس من أخوات كان ترفع الاسم وتنصب الخبر وهي فعل ماض جامد وتدل على نفي الحال وتنفي غيره بالقرينة وقد يستثنى بها فتنصب ما بعدها وإسمها ضمير مستتر وجوبا تقديره هو يرجع إلى البعض المفهوم مما تقدم نحو قام القوم ليس زيداً.

١٥) لا بأس به اي لا شدة به ولا بأس عليك أي لا خوف عليك. ولا بأس لا حرج.

١٦) لا أبالك هي كلمة مدح.

١٧) لا بد من فعل كذا لا فراق ولا محالة وحاصله الوجوب.

١٨) لا جرّم هو إسم مبني على الفتح مثل لا بُدّ معنى ولفظاً فيفيد

معنى وجب وحق.

١٩) لدى وهي بمعنى عند إلا أنها تفارقها في ثلاثة أمور (الأول) أنها

لا تجر مطلقاً بخلاف عند فإنها تجر بمن (الثاني) أن لدى تكون ظرفاً للأعيان خاصة دون المعاني بخلاف عند فأما لهما (الثالث) أنك تقول عندي مال وإن كان غائباً ولا تقول لدى مال إلا إذا كان حاضراً.

حرف الميم وفيه ثمان كلمات

(١) ما هي إسمية وحرفية فأما الإسمية فهي أقسام (الأول) أن تكون معرفة ناقصة وهي الموصولة نحو ما عندكم يتفاد وما عند الله يساق. الحجل: 96 (الثاني) أن تكون معرفة تامة عامة نحو إن تبتدوا الصلوات فنعماً هي. البقرة: 271 أي فنعم الشيء هي (الثالث) أن تكون معرفة تامة خاصة نحو غسله غسلًا نعمًا، ودققته دقًا نعمًا، أي نعم الغسل و نعم الدق، (الرابع) أن تكون نكرة مجردة عن معنى الحرف ناقصة وصوفة نحو مررت بما معجب لك أي شيء معجب لك وقوله: ربما نكرة النفوس من الأمر له فرجة كحل العقال (الخامس) نكرة تامة وهي التعجبية نحو ما أحسن زيداً (السادس) نكرة مضمنة معنى الحرف وهي الإستفهامية ومعناها أي شيء نحو ما هي، مالونها، وما تلك يمينك. طه: 17، قال موسى ما جنتم به. يونس: 81، وأما الإسمية الشرطية فنحو وما تفعلوا من خير يعلمه الله. البقرة: 197، ما نسخ من آية أو نسيها نأت بخير منها. البقرة: 106، فما استقاموا لكم فاستقيموا لهم. التوبة: 7، أو ما الحرفية، فهي أقسام أيضًا، الأول أن تكون نافية فإن دخلت على الجملة الإسمية أعملت عمل ليس نحو ما هذا بشرًا. يوسف: 31، ما هن أمهاتهم. المجادلة: 2، وإن دخلت على الجملة الفعلية لم تعمل نحو وما تفتقون إلا ابتغاء وجه الله. البقرة: 272، ويخلص معها



الفعل المضارع للحال، الثاني أن تكون مصدرية فقط نحو عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَتَمْتُ. التوبة: 128، أو مصدرية ظرفية نحو مَا دُمْتُ حَيًّا. مريم: 31، الثالث أن تكون زائدة كافة نحو قَلَّمَا كَثُرَ مَا طَالَمَا وَإِنَّمَا وَكَأَنَّمَا وَرَبَّمَا أو غير كافة نحو أينما إذا ما.

٢) من حرف جر ولها معان كثيرة منها الإبتداء والتبويض والتعليل والتنصيص على نفي العموم وتوكيده والبدل وبمعنى عن والباء وفي وبمعنى عند وربما على وغير ذلك وأمثلة ذلك تطلب من الطولات.

٣) متى وهي إمَّا إسم إستفهام نحو مَتَى نَصُرُ اللّٰهَ. البقرة: 214، أو إسم شرط جازم نحو متى أضع العمامة تعرفوني.

٤) مذ ومنذ ولها ثلاثة أحوال، الأول أن يكونا حرفين وذلك إذا وليهما إسم مجرور نحو ما رأيته منذ يوم الخميس، الثاني أن يكونا إسمين وليهما إسم مرفوع نحو مذ يوم الخميس ومنذ يومان وهما حينئذ إمَّا مبتدان على قول أو ظرفان خبر مقدم على قول آخر، الثالث أن يليها جملة إسمية أو فعلية ويكونان حينئذ ظرفان مضافان إلى الجملة بعدهما نحو وما زلت أبغي المال مذ أنا يافع وقوله ما زال مذ عقدت يده إزاره.

٥) مَعَ وهي ظرف بمعنى موضع الإجماع نحو والله معكم أو زمانه نحو جنتك مع العصر وإذا قلت معاً كانت حالاً نحو إذا حنت الأولى سجعن لها معاً.

٦) مَنْ وهي إسم وتأتي على أقسام، الأول أو تكون شرطية نحو مَنْ يَعْمَلْ سِوَاءَ يُجْزَ بِهِ، الثاني أن تكون إستفهامية نحو مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَّرْقَدْنَا. يس: 52، فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى. طه: 49، وقد تشرب مع ذلك معنى النفي فيصح الإستثناء بعدها نحو وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ. آل



عمران: 135، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ. البقرة: 255، الثالث أن تكون موصولة نحو مررت بمن يجب العلم، الرابع أن تكون نكرة موصوفة نحو مررت بمن معجب لك.

٧) مهما إسم شرط جازم لما لا يعقل غير الزمان نحو مَهْمَا تَأْتَانَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ {الأعراف: 132

٨) ماذا ومن ذا إذا جاءت ما أو من الإستفهاميتين مع ذافقيه وجهان، الأول أن يركبا فيصيرا إسماً واحداً فيكونا إسمي إستفهام نحو لماذا جئت، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ. البقرة: 255، الثاني أن يكون ذا إسم موصول نحو قوله:

دعي ماذا علمت سأنتقيه ولكن بالمغيب نبيني فذا إسم موصول خبر لما الإستفهامية وفي نحو مَنْ ذَا لقيت يكون مَنْ مبتدأ وذا إسم موصول خبر.

حرف النون وفيه أربع كلمات

١) النون المفردة وتأتي على أربعة أوجه، نون التوكيد وهي خفيفة وثقيلة نحو قوله تعالى لَيْسَ جَنًّا وَلَيْكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ. يوسف: 32، الثاني نون النسوة وهي ضمير متصل في نحو وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ. البقرة: 233 وحرف في نحو ضربتهن، الثالث نون الوقاية وهي التي تلحق الفعل لتقيه من الكسر نحو أكرمني ويكرمني، الرابع نون التنوين في نحو زيدٌ ورجلٌ.

٢) نعم وهي حرف تصديق ووعد وإعلام، فالأول بعد الخبر نحو قام زيدٌ أو ما قام زيدٌ فتقول نعم، والثاني بعد الفعل ولا تفعل وهلاً تفعل



وهلاً لم تفعل وهل تعطيني فتعول في جوابه نعم، الثالث نحو قَهْلٌ وَجَدْتُمْ
 مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ. الأعراف: 44، هل رأيت صدق كلامي
 فيقول نعم.

٣) نعم من أفعال المدح كما سبق بيانه في بابه.

٤) من واحد إلى ثلاثة والبضع من أربعة إلى تسعة. ولا يقال
 نيف إلا بعد عقد نحو عشرة ونيف أو مائة ونيف بخلاف البضع فإنه
 يستعمل مستقلاً نحو قَلْبَتْ فِي السَّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ. يوسف: 42.

حرف الهاء وفيه اثنا عشر كلمة

١) هاء المفردة وهي على أربعة أوجه * الأول أن تكون ضميراً
 للغائب في محل نصب إذا اتصلت بفعل أو بأن وأخواتها وتكون في محل
 جر بالمضاف أو بحرف الجر إذا اتصلت بأحدهما نحو قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ
 يُحَاوِرُهُ. الكهف: 37 ونحو إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ. فاطر: 30 * الثاني أن تكون
 حرفاً للغيبة وهي هاء إياه وأخواتها * الثالث هاء السكت وهي اللاحقة
 لبيان حركة أو حرف نحو ما هيه ووازيدها، الرابع هاء التانيث نحو رحمة
 ونعمه.

٢) ها وهي على ثلاثة أوجه * الأول أن تكون إسم فعل تقول ها
 أي خذ ويلحق بها كاف الخطاب نحو هاك * الثاني أن تكون ضميراً
 للمؤنثة فتكون في محل نصب إذا اتصلت بالفعل أو أن وأخواتها وفي محل
 جر بالمضاف وحرف الجر إذا اتصلت بهما نحو فَإِنَّهَا لَأَتَعْمَى
 الْأَبْصَارُ. الحج: 46 ونحو فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا. الشمس: 8 * الثالث
 أن تكون حرف تنبيه نحو هذا ها أنتم أولاء يا أيها الرجل.

٣) هات فعل أمر مبني على حذف حرف العلة وهو الياء والكسرة قبلها دليل عليها.

٤) هَبْ فعل من أخوات ظن نحو قوله: وإلا فهيني إمرأ هالكأ.

٥) هل حرف إستفهام موضوع لطلب التصديق الإيجابي بخلاف بقية أدوات الإستفهام فإنها لطلب التصور وبخلاف همزة الإستفهام فإنها للطلبين.

٦) هلمَّ إسم فعل بمعنى تعال.

٧) هُنا ظرف للمكان للقريب.

٨) هُوَ وفروعه أسماء مضمرة.

٩) هَيَّا إماماً حرف نداء أو إسم فعل بمعنى أقبل وأسرع.

١٠) هَيْتَ لك إسم فعل بمعنى هلم لك.

١١) هَيْهَاتَ إسم فعل بمعنى بعد.

حرف الواو وفيه ثلاث كلمات

١) الواو المفردة لها خمسة أوجه * الأول واو العطف نحو جاء زيدٌ

وعمرو وهي لطلق الجمع * الثاني واو الحال الداخلة على الجملة الاسمية

نحو جاء زيدٌ والشمس طالعة أو على الجملة الفعلية نحو قول الشاعر:

بأيدي رجال لم يشيموا سيوفهم

ولم تكثر القتلى بها حين سلت

الثالث واو المعية وهي تدخل على المفعول معه نحو سرتُ والنيلُ

وعلى الفعل المضارع فينصب ما بعدها بشرط أن يتقدمها إسم صريح

نحو:



وَلَبَسَ عِبَاءً وَتَقَرَّرَ عَيْنِي
 أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ لَبَسِ الشَّفُوفِ
 أو نفي وشبهة كما تقدم في باب الأفعال نحو:
 لَا تَنَّهُ عَنِ خُلُقِي وَتَأْتِي مِثْلَهُ
 عَارٌّ عَلَيْكَ إِذَا فَعَلْتَ عَظِيمٌ
 الرابع الواو الجارة وهي واو القسم نحو واللّه و واو رُبَّ نحو:
 وَلَيْلٌ كَمَوْجِ الْبَحْرِ أَرْخَى سَدُولَهُ
 عَلِيٌّ بِأَنْوَاعِ الْهَمُومِ لِيَبْتَلِي
 الخامس واو الضمير للذكور نحو الرجال قاموا وهي ضمير متصل
 فاعل مبني على السكون في محل رفع.

٢) وا حرف نداء يختص بالنسبة ويكون إسم تعجب مثل وَيَّي.
 ٣) وَيَّي إسم فعل لأعجب نحو وَيَكُنَّ اللَّهُ فَتَقُولُ وَيَّيْ إسم فعل
 بمعنى أعجب والكاف حرف خطاب وأن حرف توكيد ونصب الخ وقيل
 وَيَّي إسم فعل الخ وكان حرف تشبيه ونصب.

حرف الألف وفيه كلمة واحدة

الألف الساكنة ويسمى الهاوي وهو لا يقبل الحركة ويكون
 ضميراً لإثنين نحو الزيدان قاما ويكون بدلاً عن نون التوكيد أو تنوين
 المنصوب في الوقف نحو لنسفعاً، ليكوناً رأيت زيداً.



حرف الياء وفيه كلمة واحدة

١) الياء المفردة وهي إمَّا أن تكون ضميراً متصلاً للمؤنثة نحو تقومين وقومي * وإمَّا أن تكون ضميراً للمتكلم في محل نصب إذا اتصل بفعل أو إنَّ وأخواتها وفي محل جر بالحرف أو الإضافة إذا اتصل بهما نحو إني آمنت ونحو بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ. يس: 27.

ئۈرۈمچى «تەڭرىقۇت» كىتابخانىسىنىڭ نەشرىدىن چىققان كىتابلىرى

﴿ئەرەب يېزىقىنى ئۆلچەملىك ئوقۇش قائىدىسى —
تەجۋىد﴾ (قاعدة بغداية و جزء عم)
ئىككى بۆلۈمدىن تەركىب تاپقان بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى بۆلۈمىدە
ئەرەب تىلى ئېلىپبەسى، زەبەر، زىر، پىچ، ساكىن، تەشدىد قاتارلىقلار؛
ئىككىنچى بۆلۈمىدە تەجۋىد («قۇرئان كەرىم» نى ئۆلچەملىك ئوقۇش
قائىدىسى) نىڭ قائىدىلىرىدىن: ھەرپلەرنىڭ 17 مەخرىجى (تەلەپپۇز
نورنى)، اظھار (ئىزھار)، ادغام (ئىدغام)، مد (مەد)، عنة (غۇننە) قاتارلىقلار
تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

﴿ئەرەب تىلى دەرسلىكى (1) (ذُرُوسُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ لِغَيْرِ التَّاطِقِينَ بِهَا)
دوكتور ف. ئابدۇرەھىم تۈزگەن ئۈچ قىسىملىق بۇ كىتاب مەدىنە
مۇنەۋۋەردىكى داڭلىق ئالىي مەكتەپ — ئەلجامئە تۇلىئىسلا مىيە
(ISLAMIC UNIVERSITY) نىڭ دەرسلىكى بولۇپ، بۇنىڭدا ئەرەب تىلى
ئېلىپبەسى، رەسىمگە قاراپ خەت تونۇش، ئوقۇش — يېزىش مەشىقى،
سۆزلىشىش، جۈملە تۈزۈش مەشىقى، گرامماتىكا ۋە تېكىست
قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان. بۇنىڭ ئارقىلىق تېزلىكتە سۆزلىشىش ۋە
ئەسەر تەرجىمە قىلىش سەۋىيىسىگە يېتەلەيسىز

﴿﴾ ئەرەبچە — ئۇيغۇرچە قولايلىق لۇغەت (كَلِمَاتُ الْقُرْآنِ)
 بۇ كىتاب ئىككى بۆلۈمگە بۆلۈنگەن بولۇپ، بىرىنچى بۆلۈمدە: قۇرئان
 كەرىم مەزمۇنلار مۇندەرىجىسى — ئېتىقاد، ئىسلام رۇكنىلىرى،
 تەۋھىد، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام، ناماز، رامزان، زاكات ۋە سەدىقە،
 ھەج — ئىئومرە، ھەر خىل ئىبادەتلەر، ئىمان، قۇرئان كەرىم، ئىلىم — پەن،
 ئەمەل، ئەللاھ تەرەپكە چاقىرىش، ھەرىپى ئىشلار، ئىنسان ۋە ئىجتىمائىي
 ئالاقىلەر، ئەخلاقىي ئالاقىلەر، ئىقتىسادىي ئالاقىنى قېلىپلاشتۇرۇش، ھۆكۈم
 ئالاقىلىرى، سىياسىي ۋە ئومۇمىي ئالاقە، سودا ۋە يېزا ئىگىلىك، قىسىلەر ۋە
 تارىخ، ھەر خىل دىيانەتلەر قاتارلىق مەزمۇنلار مۇندەرىجىسى؛ ئىككىنچى
 بۆلۈمدە: قۇرئان كەرىمدە داۋاملىق ئۇچراپ تۇرىدىغان قىيىن سۆزلۈكلەر
 تەپسىلىي چۈشەندۈرۈلگەن.

﴿﴾ 99 ئىسمىنىڭ ئىزاھاتى

بۇ كىتابتا ئاللاھنىڭ ئىسىم — سۈپەتلىرىنىڭ ئەرەبچە — ئۇيغۇرچە
 ئوقۇلۇشى، ئاللاھنىڭ ھەربىر ئىسىم — سۈپىتىنىڭ ئىزاھاتى؛ بوۋاققا ئىسىم
 قويۇش تەرتىپلىرى، بوۋاق ئۈچۈن ئەقىقە (قوي بوغۇزلاش) قىلىش،
 بوۋاقنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈش، بالاغەتكە يەتكەن كىشىلەرنىڭ چاچ
 شەكلى، باش كىيىم، چاچ بوياش، بوۋاقنىڭ خەتنىسىنى قىلىش قاتارلىق
 مەزمۇنلار چۈشىنىشلىك بايان قىلىنغان.

﴿﴾ ئەدەب ئاچقۇچى (مىفتاھۇل ئەدەب)

بۇ، 20 — ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ياشىغان مەشھۇر دىنىي ئالىم
 ئابدۇقادىر داموللام ئىبنى ئابدۇلۋارىس قەشقەرىي تۈزگەن بىلىم —
 ھېكمەت، مەدەنىيە، باتۇرلۇق، مەرسىيە قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان
 كىتاب بولۇپ، بۇنىڭغا ئوبزورچى يالقۇن روزى يازغان ئابدۇقادىر

داموللامنىڭ تەرجىمىھالى قوشۇپ نەشر قىلىنغان.

﴿﴾ سودا – ساياھەتچىلەر ئۈچۈن خەنزۇچە سۆزلىشىش

بۇ، خەنزۇچە خەتنىڭ ئۇيغۇرچە ئوقۇلۇشى، پىنىنى بار كىتاب بولۇپ، بۇنىڭدا 30 نەچچە بابلىق ھەرخىل مۇھىتتا خەنزۇچە سۆزلىشىش ئۇسۇللىرى، دۇنيادىكى 200 دەك دۆلەت، پايتەخت، پۇل ناملىرى، جۇڭگونىڭ ئۆلكە – شەھەر ناملىرى، شىنجاڭنىڭ ۋىلايەت، ئوبلاست، شەھەر، ناھىيە، يېزا ناملىرىنىڭ خەنزۇچە – ئۇيغۇرچە سېلىشتۇرمىسى قاتارلىق مەزمۇنلار بايان قىلىنغان بولۇپ، خەنزۇچە سۆزلەشنى تېزلىكتە ئۆگىنىشتىكى ياخشى قورال ھېسابلىنىدۇ.

﴿﴾ ئەي قەدىرلىك بالام (ئەرەبچە، ئۇيغۇرچە، قازاقچە)

بۇ ئەبۇ ھامىد ئىبنى مۇھەممەد غەزالى يازغان، ب د ت ئىلىم – پەن، مەدەنىيەت تەشكىلاتى دۇنيادىكى ياش – ئۆسمۈرلەرگە ئەخلاق تەربىيىسى ئوقۇشلۇقى قىلىپ بېكىتكەن كىتاب بولۇپ، قۇرئان كەرىم، ھەدىس شەرىق ۋە مەشھۇر مۇسۇلمان ئالىملىرىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەش ھەققىدىكى نەسىھەتلىرىنى ئاساس قىلىپ تۈزگەن. كەڭ مۇسۇلمانلارنىڭ پەرزەنت تەربىيەلەشتىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرىدىن بولۇپ، پەرزەنتلەرنىڭ ئىسلامىي تەربىيىلىنىشىگە ئاساسلىق ئۇل سالغۇچى بۇلاقتۇر.

ئورنى: رابىيە قادىر سودا سارىيىنىڭ 1- قەۋىتىدە

ئالاقىلاشقۇچى: ئابدۇلئەھد ئەمىر قۇتلۇق

تېلېفون: 13999249197 ، 2877704(0091)

E-mail: 2877704@maktoob.com

مەسئۇل مۇھەررىرى: خاسىيەت ئىبراھىم
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: يۈسۈپجان داۋۇت

ئەرەب تىلى گرامماتىكىسى (3)

ئابدۇلئەھەد ئەمىر قۇتلۇق

تۈزگۈچى: ئەنۋەر ئەلى

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

(ئۈرۈمچى بۇلاقبېشى كوچىسى 66- قورۇ پوچتا نومۇرى: 830001)

ئۈرۈمچى ئالتۇن يارۇق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

قەلبداشلار كومپيۇتېر مۇلازىمەت مەركىزىدە تىزىلدى

850×1168 مىللىمېتىر، 1/32 فورمات، باسما تاۋنقى 13

2006- يىل 1- ئاي 1- نەشرى 5- ئاي 1- بېسىلىشى

تىراژى: 3000 – 1

ISBN7-5372-3814-6

باھاسى: (ئۈچ قىسىم) 69.00 يۈەن